

అభినవనరస్వతి.

{	జానపాదు శుక్ల సం॥ భాద్రపదమాసము	}	సంచిక ౬
---	-----------------------------------	---	------------

ఓం ఓం ఓం

❧ జగద్గురు వందనము. ❧

❧

శ్లో॥ ఓంపుష్పగిరి సంస్థాన । రత్నభూషణభూషితం
 సృసింహ భారతీస్వామి । జగద్గురు మహం భజే॥

అపార్వ్యములనుండు + నురువేదవేదాంగ
 ఘనసుధీంద్రులె మహా + మునులుగాఁగ
 భయపార్వ్యములందు + నుద్భాసితోజ్యోగ
 భరితు లే యింద్రాది + సురలుగాఁగ
 అపార్వ్యములందు + వెండిబెత్తము లూను
 వేణిహస్తలె చండి + భృంగిగాఁగ
 పర్వద్వయంబునఁ + బ్రభవిల్లుమతశిష్య
 గణములెల్లఁబ్రమథ + గణముగాఁగ

గీ॥ చంద్రమాభీశ్వరుండను + సచ్చిదాత్మ
 సవిశ మర్చించు పుష్పకై + లాఘనాధుఁ
 బరమహంసను నరసింహ + భారతీంద్రు
 ఓంజగద్గురు కైలాస + శివునిఁగాఁగ
 నరసి సాంష్టాంగవందన + మాచరింతు.

౧ చంద్రమా + భీశ్వరారాధనం
 బఖలార్తిగహనదా + వాసలంబా
 + తేంద్రియవ్యాపార
 మాత్యారికైలవ + ప్రాయుధంబా

ఎవ్వని శమదమా ♦ ద్వేధితవై రాగ్య

మాతాభుజంగనా ♦ గాశనంబొ

ఎవ్వని యద్వితీ ♦ యేశ్వరజ్ఞానంబు

నజ్ఞానతిమిరచం ♦ జాంశుభరుడొ

గీ॥ ఎవనిపావనదగ్ధన ♦ మవనియందు

చటులసంసారజలధిదా ♦ శరధిశరమొ

అట్టి నరసింహ భారతీ ♦ యతివరేణ్య

నరసి సాష్టాంగవందన ♦ మాచరింతు.

సీ॥ ఏయతీశ్వరహస్త ♦ తోయజార్పితమైన

సలిలంబుసాగర ♦ సన్నిభంగా

ఏజగద్గురుపాద ♦ పూజాభివాదంబు

పూర్ణ తీర్థాటన ♦ పుణ్యదంబొ

ఏసంయమింద్రున ♦ కిడిన భిక్షాన్నంబు

మేరుభూధరదాన ♦ భారసమమొ

ఏసాత్విక్రాగ్రి ♦ యెనలేని శుశ్రూష

బహుమహాదానవై ♦ భవసమంగా

గీ॥ అట్టి మహనీయగుణవంతు ♦ నధికశాంతు

పుష్పగిరి పీఠనాథుని ♦ బుణ్యమూర్తి

బరమహంసను నరసింహ ♦ భారతీందు

నరసి సాష్టాంగవందన ♦ మాచరింతు.

సీ॥ ఆస్థానచర్చల ♦ నరవింద జలబిందు

భాతి నెవ్వనిమనో ♦ రీతి మెలంగు

ఆమ్నాయములయందు ♦ నరవిందమధుపంబు

భాతి నెవ్వనిమనో ♦ రీతి మెలంగు

హరిహరార్చనలందు ♦ శరలక్ష్మ్యదృక్వాంతు

భాతి నెవ్వనిమనో ♦ రీతి మెలఁగు

త్యాగదాసుములందు ♦ సంబుదారుణజుల

భాతి నెవ్వనిమనో ♦ రీతి మెలఁగు

గీ॥ అట్టి యతిరాజపూజితు ♦ ససఘచరితుఁ

బుష్పశైలాధినాథుని ♦ బుణ్యమూర్తిఁ

బరమహంసను సరసింహ ♦ భారతీంద్రు

సరసి సాష్టాంగవందన ♦ మాచరింతు.

సి॥ చంద్రమాళీశ్వర ♦ సముచితార్చనలచే

భగవదాగాధన ♦ పథముఁ దెలిసి

కాలత్రయానూన ♦ కల్పితానుష్ఠాన

విధులచేఁ గర్మత ♦ విధులఁగఱపి

సతతాగ్రాంతాది ♦ తతవిచారంబుచేఁ

బరమార్థ సోపాన ♦ పథముఁజూపి

సకలధర్మములందు ♦ సమరసవృత్తిచే

నద్వైతమతతత్వ ♦ మరయఁజేసి

గీ॥ అరయఁ దీర్థప్రసాద మం ♦ త్రాక్షతలను

సనుదినంబును శిష్యులఁ ♦ దనువుచుండుఁ

బరమహంసను సరసింహ ♦ భారతీందు

సరసి సాష్టాంగవందన ♦ మాచరింతు.

ఇట్లు,

అవధాని పిశుపాటి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

శ్రీజగద్గురు పుష్పగిరి సంఘాన విద్వాంసు

—* కాశీప్రశ్నలకుఁ బ్రత్యుత్తరసంగ్రహము. *—

(సంస్కృతమునకుఁ బరివర్తనము)

—† ౮ విజయనగర పండితసమాజము †—

2 వ సం॥ మొదలుకొని ఋతుప్రాదుర్భావమగులోపల స్త్రీలకును ౧౮ వ సం॥ మొదలుకొని ౫౦ సం॥ లోపలఁ బురుషులకును వివాహకాలము. శాస్త్రములయం దాపత్కల్పితచే రజోదర్శనానంతర వివాహమున కనుజ్ఞ యీఁబడినది. పరిస్థితినిబట్టి ౧౦ వ సం॥ మొదలుకొని స్త్రీలకును ౪౦ సం॥ ల పర్యంతమని పురుషులకును వివాహనియమము మంచిది.

స్వార్థనిరపేక్షులును శ్రుతిస్మృతిపురాణాది పూర్వాపరసంది విదులును నగు ధర్మజ్ఞులకు సంకోచనాఖ్య ధర్మపరివర్తనము చేయటకే యధికారమున్నది.

పెండ్లిచేసికొనవలసిన పిల్లయొక్క లక్షణములఁ బరీక్షించి గలదుకావున దేశభేదమునుబట్టి వచ్చిన యవాంతరశాఖలవారితో నొకరు వివాహసంబంధము చేయఁగూడదు.

బ్రాహ్మణులలో విధవావివాహమును నియోగవిధియగేవల శాస్త్రవిరుద్ధములే కాక నింద్యములుగూడ నయ్యెడివి.

అంత్యజుల యస్పృశ్యత జాతినిబట్టియే యేర్పడినది. మన బావులలోని నీళ్లు తెచ్చుకొననీయఁగూడదు. దేవాలయాయందును గ్రామాదులయందును దర్శనమయినను దూరమునయే చేయనీయవలయును. మ్లేచ్ఛులకంటె వీరు నికృష్టులనియే యభిప్రాయము.

భాగవతధర్మదీక్షచే బ్రాహ్మణత్వాది జాత్యంతరప్రాప్తి వింపదు. యవనాదిజాతి జన్మసిద్ధమైనదే. ఎల్లజాతులవారికిని యం దధికారమున్నది. ఒకజాతిధర్మములయందు మఱియొకజాతి కధికారములేదు.

మేచ్చసంసర్గులకు వర్ష చతుష్టయపర్యంతముఁ బ్రాయశ్చి-
యత కలదు. వ్యవహార్యతాదివిషయమున మతభేదమువలనను దే-
భేదమువలనను వ్యవస్థ చేసికొనునది. ముదితమైన దేవలస్మృతి ప్రమ-
ణముకాదు. శౌలపాణ్యుద్ధృత దేవలవచనముల కప్రామాణ్యములేద-
ముఁడుతరములవఱకే వ్రాత్యసంస్కారము.

జాతి జన్మమునుబట్టియే యేర్పడును.

నల్లాచక్రవర్తులవారు.

2 వ సం॥ మొదలుకొని ౨ సం॥ లు స్త్రీలకు వివాహము క్ర-
స్తము. తరువాత ౨ సం॥ లు గౌణము. ౧౧ వ సం॥ అధమము. ౧
సం॥ మునఁ బ్రాయశ్చిత్తీయత. ఋత్వసంతరవివాహ మయోగ్యమే.

దేవలస్మృతికి మన్వా ద్యేకవాక్యతాస్థలమందే ప్రామాణ్యమ-
అస్యత్ర లేదు. కనుకనే మేచ్చసంసర్గుల నొక్క- సం॥ వఱకుఁ బ్రా-
శ్చిత్తముచేసి సంఘమునఁ గలుపుకొనుటలో విప్రతిపత్తి లేదు. తద-
కాల గత సంసర్గులను గలుపుకొనఁగూడదు.

అనేక పరంపరాత్మికమునుండును వ్రాత్యసంస్కారమున
యోగ్యత యున్నది.

౧౧ చిత్తూరు పాతశాలాధ్యక్షులు.

2 వ సం॥ మొదలుకొని ౧౨ సం॥ పర్యంతము స్త్రీలకు
౧౦ సం॥ పర్యంతము పురుషులకును వివాహకాలము.

అనంతరశ్రేణీవివాహసంబంధము నిషిద్ధము కాకున్న
నాచారమునకు విరోధమగుటవలన నప్రమాణము.

౧౧ ఎమ్. బి. సుబ్రహ్మణ్యంగారు.

రెండేండ్లలోపలఁ బెండ్లియైనదానికిని ఖననము నిషేధిం-
బడుటవలన స్త్రీల వివాహకాలమునఁ బూర్వవధిలేదు. పురు-
షునిమిదవయేట నుపనయనమును తరువాత నొక్కవేదము పూర్తి

జదువుటకొడనే వివాహమున కర్హులగుదురు. పరిస్థితినిబట్టి ౧౧ యేలకలలోపల స్త్రీలకు వివాహము నిషేధించుట మంచిది.

౧౨ తిరుగుతి విద్యాలయపండితు లందఱు

స్త్రీలకుఁగాని పురుషులకుఁగాని వివాహవిషయమునఁ జేయఁసలసిన నియమన మిది. ఏమనఁగా, పదవసంపత్నరము మొదలుకొని స్త్రీలకును బడునెనిమిదవసంపత్నరము మొదలుకొని పురుషులకును వివాహముచేయవలయును. రజోనంతరవివాహ మాపత్కల్పమాత్రిమూ. అదియు సంస్కారరూపము కాదు. రజస్వలయైన తర్వాతఁ బిల్లకీయైన స్త్రీకిఁగాని చాని మగనికిఁగాని కర్మాధికారము లేదు.

అనంతరశ్రేణులలోని పరస్పరవివాహసంబంధము శాస్త్రమిది. ధము కాకున్నను నాచారవిరోధమగుటచే నప్రమాణము.

స్వార్థనిరచేతులును శ్రుతిస్మృతిపురాణాది పూర్వాపరసాధారణ విదులును నగు ధర్మజ్ఞులకు సంకోచనరూపమైన ధర్మపరివర్తనముఁ జేయుటమట్టుకే యధికారము. కాని పతితుల శక్తినిబట్టి ప్రాయశ్చిత్తవిషయమునఁ బ్రవర్తనరూప పరివర్తనచేయుటకు సమర్థులు కానచ్చును.

బ్రాహ్మణులలోని విధవావివాహమును నియోగవిధియందే గలది శాస్త్రానిధిధములే కావు. నింద్యములుఁగూడ (నియోగవిధియందేగానభర్తృక భర్తాజ్ఞానుసారముగను విభర్తృక యత్తమామలయాజ్ఞాచేతను దేవరాదులతోడఁ గలసి సంతానము గనుట, వారి ముంతిలును నున్న సమయమున విధవయే కాక, పతి పుంస్త్యహీనుఁ డగుటనో మఱియొక హేతువునుండియో సంతు వడయంజాలని సధవయు బాసలతోఁగాని మఱియొక హేతుతోఁ గాని త దభావమునఁ దుదకుఁ బరగుకొండైన మఱియొక బ్రాహ్మణునితోఁ గాని కలసి ధవు న్నాష్టాప్రకారము సధవయు, నత్తమామల యాష్టాప్రకారము విధవయుఁ బుట్టుటగాని

వంశ ముద్ధరించుకొనుట పూర్వయుగములయం దాచారములో నుం
డెను. అప్పట్ల నాచారములోనుండిన యీ విధి ననుసరించియే యత్ర
యగు సత్యవతి యాజ్ఞాప్రకార మంబాంబాలికలు ధృతరాష్ట్ర పాండు
రాజులను, భర్తయగు పాండునాజ్ఞాప్రకారము కుంతీమాద్రులు యుధి
ష్ఠిర భీమాష్టన నకుల సహదేవులను గని కులము నిలుపుకొనిరి. ఇట్టివి
యికను సెన్నెయో యున్నవి. అట్టివిధి కలిసిమిద్ధము. కనుక నే శాస్త్రా
సిద్ధమును నింద్యమును)

చండాలుర యస్పృశ్యతయుఁ గూపోదకాది వ్యవహారా
యోగ్యతయు జాతినిబట్టియే యేర్పడినవి కాని వేఱుకాదు. వైఖాన
సాగమము విధించినట్లు దేవాలయములయందును గ్రామాదులయం
దును దూరమునుండియే వారికి దర్శనవ్యవస్థ చేయవలయును. మేచ్చుల
కంఠం జూడారు నికృష్టులే.

భాగవతధర్మదీక్షచే బ్రాహ్మణత్వాది జాత్యంతరప్రాప్తి కానే
రదు. యవనాదిజాతులు పుట్టుకతో నేర్పడినవే. సమస్త జాతులవారి
కిని భక్తియం దధికారమున్నది. సర్వత్ర సమానులైనను భాగవత
ధర్మదీక్షచే జాతుత్కర్షప్రాప్తికూడ నగునని కొందఱు అందురు. దేవల
స్మృతి మన్వా ద్యేకవాక్యతాస్థలమందే ప్రామాణ్యము. ఇతరత్రకాదు.
కనుకనే దేవలస్మృతియని ప్రకృతము మాదిరింపబడియున్న పుస్త
కము ప్రమాణము కానేరదు. శూలపాణ్యధృతవచనములుమట్టుకు
ప్రమాణములే. మేచ్చసంస్థలకు ర యేండ్లపర్యంతము ప్రియశ్చి
త్తము విధింపవచ్చును. సామయిక జేర్పుకొనువిషయములో మతభే
దమునుబట్టియే దేశాచారమునుబట్టియు వ్యవస్థచేసికొనవలెను. వ్రాత్య
సంస్కారము మూడు పరంపరలవఱకే కర్తవ్యముకాని యంతక
నిందినఁ గూడదు. జాతి పుట్టుకతోడనే యేర్పడును.

స్త్రీలకు ౮ వ యేడు మొదలుకొని రజస్వలయగువఱకు ౧౬ వ మీటనైనను వివాహము చేయవచ్చును. ౧౧ వయేడు మొదలుకొని మే చేయవలయునని నియమించుటకూడ యోగ్యమే. పురుషులు ౧౭ వ యేడు మొదలుకొని ౪౮ యేడ్ల పర్యంతము వివాహము చేసికొనవచ్చును.

౧౪. మల్లాది రామకృష్ణచయనులుగారు, రాఘవశాస్త్రీగారు.

ఎనిమిదవయేడు మొదలుకొని రజస్వలయగులోపల స్త్రీకిని ౧౬ వ యేడు మొదలుకొని ౫౦ వండ్ల పర్యంతము పురుషునకును గాస్త్రీయును బట్టియుఁ బ్రకృతపరిస్థితినిబట్టియు వివాహము నియమింపఁ జేవలయును. రజస్వలావివాహము సర్వథా నింద్యము.

౧౫. మాన్వడి బ్రాహ్మణమహాసమ్మేళనసభాపతులు.

స్త్రీల కెనిమిదేండ్లలోపలను రజోదర్శనానంతరమును వివాహము కూడదు.

౧౬. వాణిశర్కూ-మిథిల.

పదవయేడు మొదలుకొని స్త్రీలకును ౧౬ వ యేడు మొదలుకొని పురుషులకును వివాహకాలము ఋత్వనంతరవివాహము ముఖ్యముకాదు.

గంగాస్నానాది సామాన్య ప్రాయశ్చిత్తముచేగాని హరినామ స్మరణాదికముచేగాని చేయఁబడిన శుద్ధివృత్తాంతముచేబంచమస్పర్శము వివాహము కాకుండఁ బరిష్కరింపవలయును. కూపోదకగ్రహణవిషయమునఁ దారతమ్యరక్షణను సంభవింపదు. దేవాలయాదులయందు పేదదర్శనార్థమై యొక సదుపాయము చేయవలయును.

భాగవతధర్మదీక్షచే స్వజాతీయం దుత్కృష్టుడగును గాని రోత్కృష్టుడగు కాఁడు. యవనత్వజాతి పుట్టుకచేతనే కాక హిందులకుఁ గర్మముచే గూడఁ గలుగును.

దేవలస్మృతి మన్వాదులతో నేకీభవించునప్పుడే ప్రమాణముగాని యన్యత్ర కాదు. కనుకనే యేకవర్ష పర్యంతమున్న ప్రాయశ్చిత్తి

యతయందు విప్రతిపత్తి లేదు. ఒకసంవత్సరము మ్లేచ్ఛసంస్కర్షముచేసి; వారినే ప్రాయశ్చిత్త శుద్ధులఁజేసి సంఘమునఁ జేర్చుకొనవచ్చును. గాఢ తదధికకాల గత సంస్కర్షలను గలుపుకొనఁగూడదు. త్రిపూరవపర్యంతమే వ్రాత్యసంస్కారయోగ్యత. క్వాచిత్కముగా దశపురుష పర్యంతమును గనఁబడుచున్నది.

౧౭. కురుగంటి వెంకట్రామశాస్త్రిగారు - తెనాలి.

ఎనిమిదవయేడు మొదలుకొని ౧౨ యేండ్లపర్యంతము స్త్రీలకును ౧౩ వ యేడు మొదలుకొని ౪౪ యేండ్లపర్యంతము పురుషులకును వివాహము యోగ్యము. స్త్రీల కంతకుఁబూర్వమును బురుషుల కంతకుఁ దరువాతను యోగ్యముకాదు. రజోదర్శనానంతరవివాహ మాపత్కల్పముగా నైనను జేయఁదగదు. వృషలీత్వభోధకవచనములచే రజోదర్శనానంతరము వివాహితయైన స్త్రీ శూద్రాతుల్యయనియుఁ దత్ప్రతుఁడు దాయభాగార్హుఁడు కాఁడనియు నవగతఁబయ్యెడివి. స్మృత్యర్థవిగ్రహమునందే ధర్మజ్ఞుల కధికారము. సంకోచముందుఁగాని పరివర్తనమందుఁగాని లేదు.

అనైదికదీక్షయందే యన్నిజాతులవారికి నధికారముగాని నైదికములైన యోంకారాదుల దీక్షయందుఁ గాదు.

నిబంధానుసారముగా దేవలస్మృతికిఁ బ్రామాణ్య ముండఁబడుచున్నది. సంవత్సరపర్యంతము చేయఁబడిన మ్లేచ్ఛసంస్కర్షమునకు ప్రాయశ్చిత్తము లేదు.

౧౮ మల్లయ్యశాస్త్రిగారు

వివాహము దాన సప్తపదీ సమావేశనాదిరూపమైనది. రెండేండ్లపిల్లనైనను దానముచేయవచ్చును. సమావేశనాదుల యపై తేఱుత్వనంతరమందును నది యోగ్యము. ఆప స్తంబాదిమతమందైన సమావేశనాంగవిశిష్టమగు వివాహము ఋత్వనంతరమే. గృహ్యసంప్రదాయమందైన ఋతువున కొక్కసంవత్సరము ముందుగానే వివాహము యోగ్యమని యున్నది.

తంగడ రామకృష్ణకవి స్వర్ణయాత్ర

— (:) —

ఈయన గుంటూరుజిల్లా పల్నాడుతాలూకాలోజేరిన మోర్లమ
పా డనునూరికరణమును నాఱువేలనియోగి బ్రాహ్మణుఁడును బల్నా
టికిఁ బ్రసిద్ధకవియు ధనవంతుఁడును సనాతనధర్మనిరతుఁడును నై ప్రసి
ద్ధివడసి సుమారు ౮౦ సంవత్సరములకు మించినవయస్సున శుక్లసం॥
భాద్రపద శుక్లప్రతిపత్తిథిని స్వర్గ మలంకరించెను. సంత్యక్తసనాతన
ధర్మలగు సంఘసంస్కర్తనామధారకజను లందఱును సామ్రాజ్య
శాసనసభలో వివాహగర్భాధానవయోనిర్ణయశాసనములు ప్యాసు
చేయించుటకుఁ జేయుప్రయత్నములఁ దిలకించి ఘ్టేయార్థగు వేయించు
టకుఁగాఁబోలు స్వార్థాత్పుభకు సభ్యుఁడుగా నేగియున్నవాఁడు! యతి
ప్రాసరహితకవిత్వమును న్యాపింపఁజేయు యత్నించువారిని శాసింపు
మని సమవర్తికిఁ సిసారను పంపింపఁగాఁబోలు నిష్పల్లఁజేయఁబడిన
యాయనస్వర్ణయాత్ర! అన్నింట నాత్మసద్గుణుడగు నాత్మజు సరసింహా
రావుగారి నాత్మీయస్థానముం దభిషిక్తుఁజేసి రామకృష్ణయ్యగారు
భూమండలమును వీడుట ప్రాగుక్తకార్యనిర్వహణమునకే యని బంధు
మిత్రాధులు పనవుటలు మాని పరమానందభరితులగుట బహు
శ్రేయము.

సీ॥ ఘనుఁ డీతఁ డన సాటికరణాలలోపల

మేటియై పల్నాట మించినాఁడు.

పల్నాటి కీతంఁడె ప్రథమాంధ్రకవియంచుఁ

బండితప్రస్తుతిం బడసినాఁడు.

కౌరీపరిణయాదిఘనగ్రంథముల వ్రాసి

క్షీతిఁ బేరు స్థిరముగం జేసినాఁడు.

భూర్యర్థవంతుడై పుత్రపౌత్రులఁ గాంచి
 తుదదాఁక సౌఖ్యాల్లి దోఁగినాఁడు.
 చచ్చు సంతదాఁక స్వసతీసుతాదులఁ
 దసదునాజ్ఞలోన నునిచినాఁడు.
 అట్టివానిస్వర్గయాత్రకు సంతోష
 మందవలయుఁ గాని కుండఁదగునె ?

సీ॥ చదువుసంధ్యలు నేర్పి స్వసమానుఁ గావించి
 స్వర్గంబునకుఁ బ్రీతిఁ జన్న వాఁడు.

పుత్రునకుం బుత్రపుత్రిక లుదయించి
 రన్నంతపర్యంత మున్నవాఁడు
 లక్షాధికారియా టీఁగించి నీపై నె
 పెత్తనం బంతయుం బెట్టినాఁడు.

నీకపుత్రుం డయ్యు నేలోపములు లేక
 యిహసౌఖ్యముల నెల్ల నెనసినాఁడు.

ఇట్టివానిమృతికి నింతయుం గుండక
 పారలౌకికంబు బహుఘనముగఁ
 దీర్చి స్వర్గమందు స్థిరుఁజేయు తండ్రి నృ
 సింహరాయ ! సుకవిసింహగేయ !

(ఈకవివతంసుని చరిత్రమంతయు వచ్చునంచికలలో విపులముగ
 వివరింపఁబడును.)

శ్రీ గోదావరీ మండల వర్ణాశ్రమ ధర్మరక్షక మహాసభ.

1929 సం॥రం జూన్ 3వ తేదీ సోమవారము తూర్పుగోదావరి జిల్లా అమలాపురం తాలూకా పాలగుమ్మి గ్రామములో బ్రహ్మశ్రీ జయంతి రామయ్యపంతులు బియ్యె., బియ్యల్., రిటైర్డ్ ప్రిసిడెన్సీ మేజిస్ట్రేటు, కప్పగంతుల రామశాస్త్రిగార్లు అధ్యక్షులుగానుండియు, పేరినూర్యనారాయణమూర్తి శ్రీ తాతా కామేశ్వరశర్మగార్లు ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులుగానుండియు, నడపిన గోదావరీ మండల వర్ణాశ్రమ ధర్మరక్షక మహాసభలో చేయబడిన తీర్మానములు:—

(1) శ్రీవిక్టోరియా మహారాణీవారియొక్కయు, తద్వంశీయులగు తదనంతర ప్రభువుల యొక్కయు, వాగ్దానముల ననుసరించి భారతీయ మతాచారవిరుద్ధములగు బిల్లుల నెన్నడును శాసనసభలలో ప్రవేశపెట్టనియ్యగూడదనియు, ఇదివరలో ప్రవేశపెట్టబడిన శారదా బిల్లు మొదలగు విషయములలో పాలకవర్గసభ్యులు (Official members) అనుకూలముగా వోటు (Vote) నియ్యగూడదనియు, ఇతర సభ్యులలో అధికసంఖ్య గలవా రాబిల్లుల నంగీకరించుట తటస్థించెనేని, దొరతనమువారు తమకుగల వీటో (Veto) అధికారమును సార్థక మగునట్లు వినియోగపరచి, ఆబిల్లుల నిరాకరింపబడునట్లు చేయవలె ననియు సీసభవారు దొరతనమువారిని కోరుచున్నారు.

(2) "Sarada Marriage" బిల్లునుగూర్చియు 'Age of Consent' బిల్లునుగూర్చియు, హిందువులలో నూటికి ముగ్గురుమాత్రమే వ్యతిరేకాభిప్రాయము గలవారై యున్నారని, 'Age of Consent' కమిటీవారు వ్రాసినవార్తలు అసంగతములనియు, హిందువులలో అధికసంఖ్యాకులైన సనాతనధర్మపరాయణులందరును, ఆబిల్లుల విషయములో వ్యతిరేకాభిప్రాయముగలవారేయనియు, గర్భాధానవయోనిర్ణయ సమితివారి సంఘనిర్మాణక్రమము సరియైనది కాకపోవుట చేతను, వారివిచారణపద్ధతి క్రమమయినది కాకపోవుటచేతను, వారి తీర్మానములు పాక్షికములనియు, అవిశ్వసనీయములనియు, సీసభ వాకు అభిప్రాయ పడుచున్నారు.

(3) ఈనడుము కాశీలోజరిగిన అఖిలభారతవర్షీయ బ్రాహ్మణ మహాసమ్మేళనములో విమర్శింపబడి నిర్ణయింపబడిన వివాహాది విషయక నిర్ణయముల సీసభవా రేకగ్రీవముగా అంగీకరించు చున్నారు.

(4) భారతదేశ పరిపాలనావిషయములో నికముందు పుట్టబోవు సంఘసంస్కరణాది నామములుపెట్టి ప్రజలమతాచార విషయములలో శాసనములుచేయు నధికారము, శాసనసభలకుగాని దొరతనమువారికిగాని లేదని విస్పష్టముగా తెలుపబడవలయునని బ్రిటీషు పార్లమెంటుచారిని ఈసభవారు ప్రార్థించుచున్నారు.

(5) పురుషులకు ఉపనయనమువలెనే స్త్రీలకు వివాహము అవశ్యానుష్ఠేయ ధర్మసంస్కారముగనుక, స్మృతికర్తల వాక్యానుసారము, అష్టవర్ష బాలికావివాహములే శ్రేష్ఠములనియు ఎ.మి.దేండ్లు దాటి రజోదర్శనముకాని కన్యకలవివాహములు గౌణములనియు, ఋత్యునంతర వివాహములు సర్వదా, సర్వథా నిషిద్ధములనియు ఈసభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

(6) బాల్యవివాహములు భాలవితంతువుల సంఖ్యను హెచ్చించునవి కావనియు, శాస్త్రీయ ప్రవర్తనమువలన ఆయుస్తేజోవృద్ధి కలుగుననియు, అవివాహిత ప్రాథకన్యాజనసంఖ్య హెచ్చగుటవలన సంఘదురాచారములు మెండయి సంఘశ్రేయము నన్నగిల్లి హిందూ జాతీయతకు, ఉపక్షయము వాటిల్లుననియు యీసభవారు భిప్రాయపడుచున్నారు.

(7) ప్రస్తుతము తెజస్వీటివు అసెంబ్లీలో సభ్యులుగానున్న హిందూసభ్యులు హరపిలాసశారదాగారి వివాహశాసనమునకు సమ్మతింపగూడదని యీ సభవారు కోరుచున్నారు.

(8) ఇకముందు శాసనసభలకు అభ్యర్థులుగా నుండగోరువారిలో మతాచారములకు సంబంధించిన యెట్టిశాసనములను, శాసనసభలలో ప్రవేశపెట్టమనియు, యితరులు ప్రవేశపెట్టినయెడల వాటిని

ప్రతిఘటించుచున్నది, ప్రమాణపత్రికల నిచ్చినవారికే వోటర్లు, వోట్లు నియ్యవలసియుండునని యీ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

(9) పై తీర్మానములో నుదహరింపబడిన వివాహవిషయిక శాసనములనుగూర్చి భారతరమణీమణు లనేకులు, అనుకూలాభిప్రాయము కలవారై యున్నారని సంఘసంస్కారప్రియులు చెప్పునది సత్యముకాదనియు, అట్టిఅనుకూలాభిప్రాయముగల స్త్రీలు విదేశీయ విద్యాగంధలేశము కలిగిన స్వల్పసంఖ్యాకులు మాత్రమేయనియు, యీ సభవారి నిశ్చయాభిప్రాయము.

(10) పంచములు వైదికతాంతరికాగమ ప్రతిష్ఠిత దేవాలయములలో ప్రవేశించుటను గూర్చియు, ప్రణవసహిత మంత్రగ్రహణము చేయుటనుగూర్చియు, మదనమోహనమాలవ్యాగారు, ప్రకృతమా చేయుచున్న ప్రచారము శాస్త్రవిరుద్ధమైనదని యీ సభవారు నిశ్చయించుచున్నారు.

(11) హిందూమహాసభయని పిలువబడు సంస్థ శ్రుతి, స్మృతి శిష్టాచారములను ప్రమాణముగా గైకొనని ఆర్యబ్రహ్మసమాజకులతో నిండియున్నదగుటచేత ఆసభవారు చేయు మతాచారవిషయిక నిర్ణయములు సనాతనధర్మపరాయణులకు ఆదరణీయములుకావనియు, యీ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

(12) పై తీర్మానములలో నుదహరింపబడిన బాల్యవివాహ నిషేధక శాసనములు మొదటి తీర్మానములో సూచింపబడినప్రకారము నిరాకరింపబడక చట్టములుగా గ్రహింపబడుట తటస్థించినేని, ధర్మమే పరాయణమను విశ్వాసముగల సనాతనధర్మతత్పరులు అట్టిచట్టముల ననుసరించి తమపవిత్రమతాచారధర్మములను, ప్రాణసంశయము కలిగినను, విడనాడజాలనివారగుదురని దొరతనమువారితో సీసభవారు వినయపూర్వకముగా విన్నవించుచున్నారు.

(13) ఈ మహాసభయొక్క ముఖ్యోద్దేశములను పరిపరిచి జేయుటకు శ్రీ గోదావరిమండల వర్ణాశ్రమ ధర్మరక్షకసంఘమును పేర నొక స్థానిక సంఘము అఖిల భారతవర్షీయ బ్రాహ్మణమహాసమ్మేళనమున కనుబంధముగా నుడువట్లు యిందుమూలముగా నిర్మింపబడినది. ఆ సంఘమున కీక్రింద పేర్కొనబడినవారు సభ్యులుగా నిర్ణయింపబడినారు. ఇతరసభ్యులు చేర్చుకొనబడుచుందురు.

(14) ఈక్రింద పేర్కొనబడినవారు కార్యనిర్వాహకసంఘముగా నిందుమూలముగా నేర్పరుపబడినారు.

జయంతి రామయ్యపంతులుగారు
బి యె, బి యల్., ఆధ్యక్షులు.
దొక్కా రామావధాన్లుగారు
ఉపాధ్యక్షులు
చావలి యశ్వేంద్రకసోమయాజిశర్మగారు
బి యె బి యల్., పరిధానకార్యదర్శి.
ఆకెళ్ళ సూర్యనారాయణమూర్తిగారు
సహాయకార్యదర్శి.
శ్రీ తాతా కామేశ్వరశర్మగారు.
కొంపెల్ల సుబ్బారాయశాస్త్రిగారు.
కప్పగంతుల రామశాస్త్రిగారు.
కర్నా ఉమామహేశ్వరరావుగారు.

రామాభట్ట అప్పన్నశాస్త్రిగారు.
పుల్య ఉమామహేశ్వరశాస్త్రిగారు.
పేరి సూర్యనారాయణమూర్తిగారు.
మంధా లక్ష్మీనృసింహంగారు.
ఆకెళ్ళ వెంకటసుబ్బారాయణుగారు.
శ్రీపాద లక్ష్మీనృసింహశాస్త్రిగారు.
వెంపరాల సాంబశివశాస్త్రిగారు.
గొతిక పద్మయ్యశాస్త్రిగారు.
వాడేవు గౌరీసోమశేఖరరావుగారు.
ఘండికోట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు.
ఏలూరిపాటి నృసింహస్వామిముఖ
యజ్ఞిగారు.
భమిడిపాటి చయనులుగారు.

(15) కార్యనిర్వాహకసంఘము వర్ణాశ్రమ ధర్మరక్షణమున కవసరమైన నియమములను (Byelaws) చేయుచుండవలెను, అధమ పక్షము అయిదుగురు సభ్యులైనను లేనిచో కార్యనిర్వాహక సంఘము సమావేశము కాకూడదు. అవసరమునుబట్టి వారు సభ్యులసంఖ్య హెచ్చించుకొనవచ్చును.

(16) ఈసంఘముసకును, సభకును, అమలాపురము కార్యస్థానముగా నుండవలెను.

(17) ఈసభయొక్క ఉద్దేశ్యములను, తీర్మానములను, జనులకు
 సోధపరచి వారికి ఉద్బోధము కలిగించుటకై యాక్రింద పేర్కొన-
 బడువారిని ప్రచారక (Propaganda) సంఘముగా నేర్పరచడమైనది.

ఈసంఘమునకు బి|| శ్రీ|| పుల్య ఉమామహేశ్వర శాస్త్రి
 గారిని కార్యదర్శి (Secretary) గా నియమించడమైనది. యీసంఘ
 కార్యాలయము అమలాపురంతాలూకా గంగలకురు అగ్రహారములో
 ఉంచుటకు తీర్మానించబడినది. ఈసంఘమువారు చేయుకార్యమంతయు
 కార్యనిర్వాహక సభవారి విమర్శకు లొబడియుండవలెను.

—: ప్రచారకసభ్యులు :—

పుల్య ఉమామహేశ్వరశాస్త్రిగారు
 కార్యదర్శి.

రామాభట్ట అప్పన్నశాస్త్రిగారు.
 కొంపెల్ల సుబ్బరాయశాస్త్రిగారు
 బులుసు అప్పన్నశాస్త్రిగారు
 ఘండికోట సుబ్బహృణ్యశాస్త్రిగారు
 వెంపరాల సాంబశివశాస్త్రిగారు
 వడ్డనూని వరహాలశాస్త్రిగారు

శ్రీపాద నరసింహశాస్త్రిగారు
 శ్రీపాద విశ్వనాథశాస్త్రిగారు
 శ్రీపాద చినవిశ్వనాథశాస్త్రిగారు
 పిడపతి కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారు
 మంథా నృసింహశాస్త్రిగారు
 గోవిందరాజుల హరిశ్చంద్రరావుగారు
 మొరిటాల వెంకటరత్నంగారు
 ఆకెళ్ళ వెంకటసుబ్బారాయడుగారు

ఇంకా యితరులను చేర్చుకొనుటకు యీ సంఘమువారి కధి-
 కారమాకలదు.

శ్రీగోదావరీ మండల వర్ణాశ్రమ
 ధర్మరక్షక సంఘకార్యస్థానము;

అమలాపురం.

తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

{ జయంతి రామయ్యపంతులు
 బి.యె., బి.యల్.,
 కప్పగంతుల రామశాస్త్రి
 అధ్యక్షులు.

చావలి యశ్వేశ్వరసోమయాజిశర్మ
 బి.యె., బి.యల్., కార్యదర్శి.

శా॥ అంబా? యీరుజయన్న నీ కలలులాయంబో? బిడాలంబో? యీ
లంబున్ జేసి మరల్పఁగావలెనె ? హేలామాత్రసాధ్యంబ, నీ
చం బీరోగము నీకటాక్ష మఱపిసంబేనియుం జాలు దీ
నిం బోకార్పఁగ, మత్కుమారునకుఁ గాంతింగూర్పఁ, గామేశ్వరీ॥

శా॥ సృష్టింపన్ భరియింప శక్తిగలసిద్ధుకోణపుంగల్ని, కే
కప్తం బీరుజ మాన్పుటన్న, గళగ్నత్వేతుఁ డీశుండు నీ
దృష్టింజేసియెకాదె మృత్యుజయ మర్థిన్ జేసి వర్ధిల్లుడై
పుష్టింగాంచె, గటాక్షముంచి కొమరున్ బోషింపు కామేశ్వరీ ॥

శా॥ రక్షింపంగల వే నెఱుంగుదును గ్రూరమైనయీరోగముఁ
శిక్షింపంగల, వంతెకాదు కొమరుఁ జేసోముద మొప్పుఁగా
వీక్షింపంగల, 'వింటివే'ల్పనుచు మాపెద్దల్ వృథాగొల్చిరే ?
సాక్షాత్కల్పక నిావు, పుత్రు మనుపఁ జాగేల ? కామేశ్వరీ ॥

మ॥ వయ సిఘ్నేబది దాటు నావిషయమై పార్థింపఁగాఁబూనుచో
నయవేదుల్ విని సమ్మతించరు, సరే; నాపుత్రునిఁ గుఱ్ఱునిఁ
దయతోఁ బ్రోచుట సర్వసమ్మతమకాదా? తల్లి? కొంకేల? బల్
రయమొప్పు రుజ మాన్చి చేవ నిడి కుఱ్ఱుఁబ్రోవు కామేశ్వరీ ॥

శా॥ పాలక ముంచిన, నీట ముంచినను నీపాదంబె చిక్కమ్మరో?
చాలు న్మూలములేనియీరుజను 'నిష్టాసింతు' వంచెంచి ప
ద్యాల స్త్రీపయఁజెప్పినాడ, నపహాస్యత్వమ్ము చేకూర్తువే?
చాలుకజాలు రుజాపను త్తికి నికం జాగేల ? కామేశ్వరీ ॥

శా॥ ఆరోగ్య మ్మలరారునాయువులు సౌఖ్య మ్మిచ్చు, నారోగ్యవి
స్తారంబై యెసలారుసంతతియె మోదం బిచ్చు, నారోగ్యదు
ర్వారంబై తపరారుసంపదయె సర్వ మ్మిచ్చు నారోగ్యమే
కోరంగాఁబడె నాదుసంతతికి నీకుఁ మ్రొక్కి కామేశ్వరీ ॥

శా॥ నీపై భారము వెట్టి యీశతకము స్మికిచ్చితిఁ దీని నిం
కీపై వ్యాపృతి నందఁజేసెదను నీవే కీర్త్యకీర్తుల్ రుజా
సాపత్న్యంబుఁ దొలంగి యాయువునెడఁ సంపూర్ణతన్ బెంచి స
ర్వాపత్తుల్ దొలంగించి పుత్రు మనుషం బ్రార్థింతుఁ గామేశ్వరీ॥

శా॥ రక్షింజెందఁగ ముక్తిఁబొందఁగ రుజా రాహిత్య మింపొందఁగా
భక్తిఁజిందఁగ నాకు సర్వమునకుఁ బద్యమ్ములే దిక్కు- నా
వ్యక్తావ్యక్త త లీ వెఱుంగుదువు బాల్యమృదిగా, రోగని
ర్ముక్తుం బుత్రు నొనర్పు మీశతక మామోదించి కామేశ్వరీ॥

శా॥ అంభా? యీశతకావసానసమయమ్మందుఁ యతీశుండు వ
చ్చెం బూజించితి మద్భవామ్మునన నిల్చెం గొన్నినా, శృష్ట శ్వా
సంబుఁ గాసముఁ బుత్రు నొంచుతటి, తత్సంగయమ్యధీశాంఘ్రిసి
రం బిం తిచ్చితిఁ బైని గన్పడె సుఖారంభంబు కామేశ్వరీ॥ ౧౦౩.

మ॥ ఒకపక్షమ్ము గతించె నిష్పటికి నంతోయింతో యేమందో పు
త్రకు నాకించుచునుంటి, సౌఖ్యముగఁ గుఱ్ఱం డొప్పుచుఁ బాఠశా
లకుఁ దానై చనుచుండె, నీవ యతిలీలఁ బ్రోచితం చెంతుఁ బు
త్రకు నారోగ్యము శాశ్వతంబుసలుపఁ బ్రార్థింతుఁ గామేశ్వరీ॥

శా॥ దేవప్రబాహ్మణభక్తి యీయుగమునందే తక్కువై పోయె నిం
దేవాఁడేనియు మగ్నుఁడౌ నెడల “ఏఁడే వాతులుం” డగ్రడు పై
నీవుఁ వారికి సాయమానెడల వేఱే చెప్పనా? భక్తుమా
ట్లోవిశ్వాంబ? కుమారు మన్ని నను ధన్యుంజేయు కామేశ్వరీ॥ ౧౦౪

మ॥ కలికాలమ్మునఁగూడ వేలుపుఁగృహల్ గష్టమ్ములం దీర్చుటల్
గల దన్నందుకు నిద్రి లత్య మయినంగావచ్చు నీరోగదు
ర్బలముఁ మాపి కుమారునిఁ మనిచి మేల్ ప్రఖ్యాతి కైకొమ్ము, స
న్నలరఁజేయుట కీర్తికిం దెరవు సుమ్మా? యమ్మా? కామేశ్వరీ॥

శా॥ నోచారాదిక మింతకన్న నికమున్ గూరమ్మగానున్నటుల్
దోచున్, నీకరుణాకటాక్ష మది పుత్రుం బ్రోవనున్నప్పు డా
యీచారమ్మలెక్క యేమి? యభయంబే యింక మాకున్, సుఖ
ప్రాచుర్యంబ భవిష్యదర్థమని సంభావించుఁ గామేశ్వరి ॥ ౧౦౭

శా॥ శాంతిన్ జెందినయట్టులుండి మరలన్ శౌర్యంబు చూపించె మొ
న్నంతో యింతయొ యీరుజాప్రసరణం; బడ్డట్లు వారించి నీ
స్వాతం బేమతెనెక్కొ? బండ యిది, యీచండాలరోగంబు త్వ
త్ప్రాంతంబంద యడంచిపట్టవలె భద్రం బంబ? కామేశ్వరి ॥

శా॥ అంబా? పద్యమె చెప్పఁగోరి యొకపద్యంబేనియుం జెప్ప వాం
ఛం బూరింపనిజేడు లే డెచట నోశర్వాణి? నీమీఁదఁ బ
ద్యంబుల్ నూటికి మించఁజెప్పితిని బుత్రారోగ్యసంసిద్ధి వే
గం బాటిల్లుత, నీకృప న్నెగడుతన్ గావ్యంబు కామేశ్వరి ॥

శా॥ 'ఈపద్యమ్మలపుట్టు విట్టి, దివి యీకృత్యమ్ము సాధించె, నే
నీపద్యాశ్రి బలింతు శ్వాసరుజ వా రేనాడునుం గాంచ' రం
చేపట్లన్ గొమరుండు శిష్యులును సర్వేద్యమ్ముగాఁజెప్పికో
నీపద్యమ్ములకున్ జయ మ్ముసంగ మోయీశాని? కామేశ్వరి ॥

మ॥ చెప్పడేనిక గలిగింపు మమ్మ? సుతుపైఁ జేసాచు మార్జాలపుక
రవమేనిం దొలగింపు మిద్ది పితృకర్ణస్ఫూర్ణధుప్రాయ, మీ
రవ మేతండ్రి సహించు? దీని మదగర్వ మ్మూడ్చి మత్పుత్రకు
శివమారోగ్య మొసంగి ప్రోవఁదగదే? శ్రీమీఁతఁగామేశ్వరి ॥ ౧౦౮

మ॥ జననీ? నీకృపకల్పి శత్రువుల నిచ్చుల్ గెల్చితింగాని పు
త్రుని బీడించెడి శ్వాసరోగమయశత్రుక గెల్వలేనైతి నిం
దనుకక; దీని కుపాయముం దెలిపి నాతాపమ్ము బోకార్చి కు
జ్జిని కారోగ్య మొసంగు మియ్యదియ నిక బ్రార్థింతుఁ గామేశ్వరి ॥

శా॥ ఏకార్యమున కేను బూనినను దల్లి? నీదయోద్రేకను

క్రికల్మిక్ దనయంతః దా నయినటుల్ సిద్ధించుటకాని యీ

చీకా కిప్పటి కే నెటుంగ, నెటులో చేపట్టి రక్షించుటల్

నాకు స్మీకును నాకుమారునకు ధన్యత్వము కామేశ్వరీ॥ ౧౧౩

శా॥ ఎన్నఁ గుఱ్ఱనిజాతకం బొకటి కా దీశాని; నీజాతక

ము న్నా జాతక మిన్ని చక్కఁబడినం బూర్ణమృగుంగోర్కి యం

చు న్నాకు విదితంబ, నీకరుణ కెచ్చి లే దసాధ్యంబటం

చు న్నానమ్మక బిడ్డపై గరుణ వచ్చుంగాక కామేశ్వరీ॥ ౧౧౪

శా॥ లే కన్నాళులూ లేకలేకయె భవల్లలాకృపావాప్తిచే

నీకుఱ్ఱం డుదయింప నేమిటికి? వీఁ డీలాటి ఘోరామయ

ప్రాకట్యమునఁ జిక్క నేమిటికి? నాపాపంబా? నీలోపమో?

నా కీతాపము వాపకుంటివిగదా? నాతల్లి? కామేశ్వరీ॥ ౧౧౫

శా॥ సన్యాసంబు వహింపు మందువా? గృహసక్తి విసర్జించి యీ

యన్యాయమున జూడఁజాల కెటకే నల్లంతః బొమ్మందువో?

మున్యారాధితమైననీదు మహిమమ్ముం గూడ నాబిడ్డకు

ధన్యత్వ మ్మిడఁజాలకున్న నిక నాదా రేది? కామేశ్వరీ॥ ౧౧౬

మ॥ చదువు నేర్పుట పథ్యపానములు నిచ్చల్ నేర్పుట, నీతులక

గుదురంజెప్పట చుట్టకాల్పుపయిఁ గోర్కుల్ గొల్పుట, కాంగ నా

కుదయించెన్ గొమరుండు నీదయయొ? కర్మద్రోహమో? హేతువై

యెదియం దోఁపదు నిద్రలేమ నిశలం దేమందు? కామేశ్వరీ॥

మ॥ పగట న్నిద్దుర, రాత్రి జాగరణమై, ప్రార్థకర్మక్షయం

బగుపట్టన్ దుదిలేక నాపడెడికష్టావస్థ నీదిత్త మె

ప్పగిదిం ధాఁజొరదయ్యె, నాసలుపునీపద్యములెన్ వృథా

యగునో? లేక ఫలించునొక్కో? కృతకృత్యత్వము కామేశ్వరీ॥

శా॥ అంబా? యీరుజచే జరిల్లిపుమమం జైయ్యుప్పె గుట్టండు, ప
ద్యంబుల్ నీపయి నిన్ని వీనికయి చేయంబూను టీదూరుజా
సంబంధమ్మునఁగాదె? చేకుతె, భవిష్యత్తాల మారోగ్యభో
గ్యం జాఁగాక, గతమ్ము సర్వము సగణ్యంజాతఁ గామేశ్వరీ॥

మ॥ ఎవ రెల్లున్నను దేశపర్యటనమం దే నుండునారోజులన్
లవలేశమ్ము విచారమే యెఱుఁగ, బాల్యంబాదిగా దేశముల్
కవితాకేళికె ద్రిప్పిత్రిప్పి, యిపుడేకా? యెల్లువట్టించి, టి
తెవులా? యింతటఁ జిన్నికుట్ట కిక నేదీ? చారి, కామేశ్వరీ॥

మ॥ అరియేనిన్ శ్రమమందుచున్నయెడ నే హర్షింప, నిక్కమ్ము దా
నెఱుఁగు నీమది, శ్వాసకాసల నిటుల్ కృచ్ఛాతికృచ్ఛమ్ముగా
మురికుంబున్ గొమరుండు క స్తివడ, నామోఁ తెల్లు నే విందు? న
క్కరణిన్ సంస్పృశిసేతు? బిడ్డనికి సౌఖ్యం బిమ్ము కామేశ్వరీ॥

శా॥ చావన్నన్ భయమంద, రోగమనినన్ శంకింతు, నిప్పట్ల నా
కేవాలేనియు నొక్కట, వృథగ న స్నేలింకఁ బ్రేలింతు? పే
తోవో తోక్కి యశమ్మె దుర్యశమె యేదోయెండు కైకొమ్ము, నీ
వే 'వే'ల్పించు నుతింతు, నెందులకు నీవేపూట కామేశ్వరీ॥

మ॥ అతిశీఘ్రమ్మునఁ బోవుచుచో జగమునం 'దంతాదరం బుండ దీ
స్తుతియం'దంచుదలంచి జాల మిటు లిచ్చోజేయుచున్నావో యీ
స్తుతియం దాదృతి కేమి? యేను మిగులన్ శుష్కించుచున్నాడ, నన్
గృతకృత్యున్ బానరింపు మింకనయినం గేలోడ్తుఁ గామేశ్వరీ॥

శా॥ ' నాకై యింత తపమ్ము మున్ను సలిపె న్నాతండ్రి, నే భక్తిచే
నాకష్టమ్మును దీర్చికోవలయు ' నం చామీఁద నాబిడ్డ దా
నాకైంకర్యమునం గడంగుట కిటుల్ నాకైతఁ బ్రాఁకింతె? మే;
లీకావ్యాధి మెఱుంగువిద్య రుజ యె ట్లీనిచ్చు? గామేశ్వరీ॥

ఆరోగ్య కామేశ్వరి

మ॥ కవితాపుత్రులతోడఁ దృష్టికడి యేఁగాలమ్ము పుచ్చుగ, నీ
తెవులుఁగొంటుకుమారు నిచ్చి ననుఁ గుందింపంగ నీ కర్పమే ?
శివ వాఖ్యాకృతులందు, భర్త శివుఁడై చెల్వారు, మీవంటివా
రవివేకంపుఁ గృతుల్ పొనర్చు టది యన్యాయంబు కామేశ్వరీ॥

మ॥ 'కవితాగోష్ఠి త్యజుచె వీఁ డిపు డెవో కల్పించినంగాని త
ద్వ్యవసాయమైనకం గడంగఁ' డని నీహత్మక విచారించి యీ
తెవులున్ గల్పనచేసి సారె కిటు లెంతే గైతె సాగించెడే ?
భువి, 'మార్జాలపుఁగేళి యెల్క- కుసురు లోవ్విఁగొట్టుఁ' గామేశ్వరీ॥

మ॥ కవితాసంతతి దుర్భగప్రతిసంగం బాచరింపంగ న
య్యవివేకమ్మున రోగమంటికొన నే నద్దాని వెన్వెంటనే
సువివేకమ్మునఁ బాఱుదోలితి, నికళ్ సూనుకొ గడున్నొంచునీ
తెవులుం దోలవలెం గవిత్వమున నిక డేలించి, కామేశ్వరీ॥ ౧౨౭

మ॥ కుజునందుకొ గుజుఁ డేగె, రాహు విఁక నేగుకొ రెండుమాసాల, ౧౩
కుజరాహుల్ పరికించి చూచిన మహాక్రూరుల్, స్వతస్సామ్ముఁడై
విజయంచేయు నికన్ బృహస్పతి, సుఖావిర్భూతి నీ విమ్మహా
ద్విజునంతర్దశనే నొసంగి కొమరున్ దీవింపు కామేశ్వరీ॥ ౧౨౮

శ్రీ రఘు - నిరోగకతాయుష్య మస్తు.

చెళ్ళసిళ్ళ వెంకటశాస్త్రిగారి ప్రథమపుత్రుఁడు కామేశ్వరుని
జన్మ పత్రిక.

శ		రా
	రాశి	గు
కే	ల	కు
చ		శు

చకే	కు	ర
శు	అంశ	
గు	బు	శరా

స్వప్తిశీ ఆనంద సం॥ మార్గశీర్ష బ ౯ శుక్రవారము రాత్రి గం 2-47 నిమిష
ములకు జననము. లగ్నము తుల, నక్షత్రము హస్త, చరణము తృతీయము, జననకాల
చంద్రమహాదేశము ౪ సం॥ ల, ౧౦ తెల, ౧౧ రోజుల.

శా॥ ఈరోగం బెటుతగ్గు? బిడ్డనికి, నాయాగో డెటుల్ వోవు?, నా
యారాటం బెటుతీటు? నీకినుక నీయవ్యాజకారుణ్య మే
పాఱక దోలవలెన్, భిషగ్వరులు తీర్పంజాలకున్నారు, ని
న్నారాధించితి, నాతనూజనకు సౌఖ్యంబిమ్ము కామేశ్వరీ॥ ౧౨౯.

మ॥ 'కలుగు బుత్తులవల్ల మోక్ష' మనినక్కాణించు శాస్త్రము ని
శ్చల, మాత్మోద్భవుఁగూర్చికాదె? యిటు లాసాయమ్ము నీధ్యానమున్
సలుపం బూనితి నంబరో? యిదియు మోక్షప్రాప్తికేకా యీ
యిల సౌఖ్యమ్ములకెల్ల నెల్ల యగుఁగాదే? దేవి ? కామేశ్వరీ॥ ౧౩౦

మ॥ జననీ? గుత్తిపురమ్మునుండి యనిపెన్ జక్రాలవంశస్త్వం ఛాకం
డు నృసింహుఁడు భవల్ల లాటధృతసిందూరమ్మునా బొల్చుమం
దు నెదే, నయ్యది చక్కఁదై మలపి యీదోరోగరక్షున్పు; నా
తనగోహాఖ్యను నిల్పె నీకృప కిదే తార్కాణ కామేశ్వరీ॥ ౧౩౧.

మ॥ నినుఁబూజించెడివట్ల, నేతృణమునేనిన్ దాన మెవ్వారోకే
ని నిడంబోయెడివట్ల, బుత్తు రుజయే 'నే నుంటి' నంచున్మదిన్
దనుకుక శల్యమపోలె మత్సుకృత మేతద్వ్యాధికై సర్వమున్
వినియోగింపుము, నీవు సాయపడి దీనిన్ దింపు కామేశ్వరీ॥

శా॥ వ్యాపారాంతరమగుమానసు భవద్భక్తు న్ననున్ నేర్పుమై
నీపాదమ్ములవంకఁ ద్రిప్పటకు నీనీచామయవ్యాజ మొం
డాపాదించి తనూజనిం గలఁచెదే, సన్న్యాస ముల్లెనచో
నేపాపమ్ము నెఱుంగనట్టిఁడుకదా? యీకుఱ్ఱ కామేశ్వరీ॥ ౧౩౩

శా॥ సంతానంబన? నాఁడు శ్రీదశరథక్షౌజాని తాఁగాంచె, నా
సంతానమ్మును బోలినట్టి దెచటన్ జన్మింపనే లేదు, త
త్సంతానమ్మున నాతఁ డేసుఖము గాంచన్నేర్చె? యోజించినన్
'సగళానాంబు సుఖప్రదం' బనుట యున్నట్టి కామేశ్వరీ॥ ౧౩౪

శా॥ సూత్రప్రాయముగాఁ బ్రవర్తనము నెచ్చిఁ జేయునా కీదృశున్
బుత్తుం గల్పనఁజేసి సారె విసుపుం బుట్టెంతువే? నీకృపా
పాత్తుండంగద? తల్లిరో? సుతు నెటో ప్రారబ్ధకర్మార్తు స
ద్ధాత్తున్ బూర్ణ బలున్ బానర్పి యిటుపైఁ గాపాడు కామేశ్వరీ॥

శా॥ కాలా బింకను దీఱకే మునుపు స్వగ్గంబేగె నాప్రాణముం
బోలంజాలినవాఁడు తిర్పతి, సుఖంబుం బొందుచున్నాఁడు నా
కాలం బీగతి నేగుచున్నది వృథా కష్టముపాలై, సుతుం
బాలింపంగదవమ్మ? రోగము త్యజింపంజేసి కామేశ్వరీ॥ ౧౩౩.

మ॥ 'వడుగుంజేయుద' మన్న పీ లాసఁగ దీశ్వాసామయం బిట్టియీ
చెడురోగమ్ము వివాహమున్ సహపువాసిన్ గూర్చు పెట్లమ్మ? నీ
యడుగుల్ మొక్కెద దీని కేదో యొకమందంచున్ గనంజేసి నా
కొడుకుం బ్రోవఁ గదమ్మ? నీకొడుకుబాగుం గోరి కామేశ్వరీ॥

మ॥ ఋతువుల్ వచ్చుచు బోవుచున్న వాకశరీరితిన్ రుజాశాంతి యే
ఋతువున్ జేసినయట్లు లేదు; సుఖయై యెట్లేని బిడ్డఁడు న
ర్థితుఁడోనే? కలనేని చెల్పుమా, మనోదీనత్వమున్ బాపు, మా
శ్రితుఁడ స్త్రీకు ననుగ్రహింపుము సుతశ్రీ నిల్పి కామేశ్వరీ॥ ౧౩౪

శా॥ 'అల్లుం డీతఁడు మా' కటంచు సుతుఁ గన్యాదాత లాడంగ, నా
యుల్ల మొండొకభంగి నుండు, నలవా రుత్సాహమున్ జూప నే
మెల్లన్ మిన్నకయుండు, నీరుజకు నేమే నడ్లు కల్పించి త
త్సల్లాపముల కుత్తర మ్మిడునుడుల్ సాగింపు కామేశ్వరీ॥ ౧౩౫

మ॥ ధరలో 'దుష్కరదు స్తరప్రభృతులౌ తత్తన్యహాకార్యముల్
నెఱవేఱున్ దప మాచరించుకతన నిక్క' మృతంచున్ భవ
చ్చరణారాధన సల్పుచుంటిని యథాశక్తిన్, గుమారామయో
తరణం బెంతదురాపమేని యొక సిద్ధం బంబ? కామేశ్వరీ॥ ౧౩౬

—: క ల గూ ర గం ప: —

—;0: —

సనాతన వేదమతానుయాయుల కొకవిన్నపము.

ఆర్యులారా! సనాతనధర్మానుయాయులారా! శ్లో॥ కలః పంచ
సహస్రాణి జాయతే వణాసంకరః- యను న్యాయము మేరకు కలి
అయిదువేల వత్సరము లయినది. వణాసంకర మారంభమై, జాత్యంతర
వివాహ విధవావివాహాది దుష్టశాసనములుచేయుచు బ్రహ్మసమాజ
ఆర్యసమాజ దివ్యజ్ఞానసమాజములేగాక గాంధీమత మొకటి బయలు
దేరి స్వరాజ్యమిషచే అస్పృశ్యతానివారణబోధ మొదలిడినది. పైన
వ్రాసిన విధవాపునర్వివాహాదులు గుప్తమున్నవారు చేసుకొనవచ్చు
ననుటచే ఆశాసనము లొనరించునపుడు సనాతన ధర్మానుయాయులు
(పూర్వాచారపరాయణులు) వుపేక్షవహించుటచే యక్ స్పార్ధిడిక్కిల
వలె ఐచ్ఛిక శాసనములయినవి. ఇదియే మంచిమార్గమని గుర్తెరింగిన
ఆర్య బ్రహ్మది మతస్థులగు హరవిలాసశారదా ముత్తులక్ష్మి శారు
మున్నగు శాసనసభ్యులు ఐనిలేనిమంగలి పిల్లితలగారిగనట్లు లోకక్షేమ
మనుమిషతో నిపుడు బాలబాలికావివాహ గర్భాధానవయో
నిణాయశాసనము లొనరించుటకు బిల్లులు మూచేసియున్నవారు. అది
శాస్త్రవేదవిహితముల! కొందరు జమిందారుల ప్రోత్సహముచేతను
మరికొందరు స్వబుద్ధిపూర్వకముగను శాస్త్రవాదన చేయుచున్నారు.
మనలోని కొందరు పండితులు శ్రీమద్వ్యాసజైమిన్యాది సూత్రముల
కును శ్రుతిస్మృతి పురాణాదులకును వ్యాఖ్యలు రచించిన శ్రీమచ్ఛం
కర విద్యారణ్య మాధ్వ రామానుజాది మతకర్తలు (నిబంధనకర్తలు)
చూపినమార్గముల నన్వేషించి ఖండించుచు వ్యాసములు వ్రాయు
చున్నారు. ఈయన తెగలవారిలో సంఘసంస్కర్తల వాదమునకు
బలము శ్రుతిస్మృతుల కపార్థములుచేయుట యొకటియే. మనకన్ననో
శాస్త్రము ఆచారము నను రెండువిధముల బలముగలదు. మూడవది

శ్రీమద్విక్టోరియా మహారాజ్ఞి గారియొక్కయు వారిపుత్రులగు ఎడ్వర్డు
 పౌత్రులగు జాజ్జి-ప్రభువులయొక్కయు వాగ్దానమును అయియున్నది.
 చాలవది వైసురాయిగారి వీటోఅధికారమైయున్నది. అయితే మన
 చిపుడు గాఢనిద్రావస్థలోనుండి ముందుయాశాసనములవలన కలుగు
 ఖోపు ధనమానభంగములను లక్ష్యముచేయకున్నాము. ధర్మశాస్త్రాను
 కూల పత్రికాధిపతులేమి అందు వ్యాసములు వ్రాయు యింగువ
 నెంకట సీతారామయ్యగారివంటి లోకానుభవశాలులేమి శాస్త్రజ్ఞాన
 శాస్త్రములతో మనల నెంతహెచ్చరించినను ఎర్రమింగినపాములవలే
 మందమతులమై కార్యా కార్యముల నరయజాల కున్నాము. అయితే
 శ్రీ 'మ త్కుంభ కోణ శంకర పీతాధి పతులును
 దర్భాంగా కాశీమహారాజులును నవంబరు నెల మొదటి వారమునా
 సర్వసతాలవాలమైన కాశీపట్టణమున పండితవిద్వత్సభ సూర్యయు
 న్నారు. ఆసభకు పలుదేశములనుండి పండితాఖండలు లకుదేరియు
 న్నారు. అట్టి పండితులలో కొందరకు స్వాజ్ఞితధనము గలదు. మర
 కొందరకు శ్రీపుష్పగిర్యాది పీతాధిపతులు ద్రవ్యసహాయమొనరించు
 చున్నారు. బ్ర॥ వేమూరి పృసింహశాస్త్రి జానపాటి పట్టాభిరామ
 శాస్త్రి మున్నగు పండితాగ్రేసరులు శ్లో॥ విద్వత్సు దారిద్ర్యతా యను
 న్యాయముమేరకు ధనములేక నిపురుగప్పిన నిష్పలవలె నడగియుండనల
 పిన వారై యున్నారు గాన నోఆస్తికమహాజనులారా మీకు నేజేయు
 పిన్నపమేమన - మనపూర్వులు వేద శాస్త్రవిద్యాప్రవిణులగుటచే
 అట్టివేదశాస్త్ర పరిపాలకులగు ప్రభువులు మన పూర్వులకు అగ్రహార
 ములు యానాముభూము లొసంగిరి. ఇటీవలిప్రభువులును శ్లో॥ స్వద
 త్తాద్విగుణం పుణ్యం పరదత్తానుపాలనమను నీతిమేరకు మన భూముల
 నట్లే మనల ననుభవింపఁజేయుచున్నారు. అయితే స్వకర్మసూత్ర గ్ర
 థితోహి లోకః యన్నట్టు కొందరు అగ్రహారాదులన్యాయకాంతముచేసి

నను పలువురు భూస్వాములు ఆర్థికసంపదలో నున్నారు. మరికొంద
 భూములవలననే ఆంగ్లేయవిద్యార్జనచేతి తద్వారా ద్రవ్యార్జన
 కరులై యున్నారు. “వేదమూలమిదం బ్రాహ్మ్య” మనుధర్మమవలంబిం
 చినవారి సంతతివారమై వేదశాస్త్రములకొర కివ్వబడిన భూము లిప్పటి
 కనుభవించుచు కొందరు ఆభూములమ్మినను తద్దనముతో విద్యాభివృద్ధి
 భనాభివృద్ధి కుటుంబవృద్ధినొందినమరికొందరు యిపుడు నిర్బంధశాసన
 ములకొరకు ధనము వెచ్చించుట ధర్మము. అత్యవసరముగాన మనరాజ
 డిలో రూపాయాకొకమూడుపై సలు చందానిచ్చి ఆధనముతో యెసెం
 ద్దిలోపురస్వచారణకువచ్చిన గర్భాధానవివాహవయోనిణాయ శాసన
 ములు ప్యాసుగాకుండునట్లు మనపూర్వాచారపరాయణులు (వశాం
 శ్రమధర్మతత్పరులు) పలువిధముల ప్రయత్నముల చేయవలసియున్నది.
 ఇట్లుగద రిత్తురాయనిన మనలోని లుభాగ్రేసరచక్రవర్తుల నటుంచి వట్టా
 ప్రను ధర్మాభీరతులే తమతమ అగ్రహారాదిభూములవల్లను నిల్వధన
 ముల వల్లను నుద్యోగాదిమానవేతనములవల్లను మరియితరాదాయ
 ముల వల్లను వచ్చు నికరాదాయముపై రూపాయాకి మూడుపై సలు
 వేదమతోద్ధరణకై యిచ్చుట కంగీకరించి మనలో కొందరు నాయకులు
 ఆయాజిల్లా తాలూకాఫిర్కాలవారీగా సభలుగూర్చి ఆయాసభలకు
 ప్రెసిడెంటు శక్రటరీమున్నగుసభాధిపతుల నెన్నుకొని అందుగల
 ఘరానామనుష్యులవద్ద నిల్వయుంచినధనమునకు క్రమమయిన లెక్క
 యుంచి అవసరమైనఖర్చులుచేయుట మిక్కిలి అవసరము. ఇట్లు ప్రస్తు
 తమున ధనమానములు గోల్పోవనున్న గర్భాధానవివాహశాసన
 ములు యేదేని కారణాంతరములచే ప్రభుత్వమువారు ప్యాసుచేసినచో
 పార్లమెంటువరకు మనము పోరాడవలసియున్నది ; యిదిగాక యిపుడు
 గౌరుగారు మన వేదమతానుయాయులు యిహమందేగాక పరలోక
 మందుననుగూడ బంధవిచ్ఛేదముగాదని నమ్మిన వివాహబంధవిచ్ఛేద

మనకై మరియొక బిల్లుగూడ వ్రాయుట కనుజ్ఞనొందినట్లు పత్రికలలో చదువుచున్నారముగదా ! వేళినరాయి వేళిన వెట్టివాడైన గెల్చునను సామెతమేరకు మనమిపుడు యీస్వల్పచందానిచ్చి పనిచేయుట కుచే ఊపహించినచో మనల వెంటదగిలి మనశత్రువులు మన ధనమానములు హరింపజేతురుగావుననె సాక్షాత్తు చ్చుంకరవేదవ్యాసరూపులగు శ్రీ దర్భాంగకాశీమహారాజులు సర్వమతవిద్యానిలయమగు కాశీ పత్రనమున ధనమనోవ్యయముల కోర్చి వేలకొలది పండితాఖండలులను ఆస్తికపీతాధిపతులను గూర్చి మన పూర్వవణాశ్రమధర్మముల నట్లే యుంచుటకు తీర్మానించినారు. మనకోర్కెయు నయ్యదియే గదా. ప్రస్తుతము గాంధీ పలుదేశములు తిరిగి దేశాభివృద్ధిమిత్ర శ్రీల పుస్తెలుసహా పుణికి తెంపించి లక్షలాది ద్రవ్యముగూర్చి అస్పృశ్యతానివారణమనుపేర మనబావులు సత్రములు దేవాలయాదుల నపవిత్రమొనరింప నుంకించుచుండగా వాని నాపుటకై మనమీ పాటి త్యాగ మొనరింపకున్నచో మనశత్రు లిపుడే మనల పరిహాసోక్తు లాడకమానరు ఈకార్యము గట్టెక్కినచో ముందొక పై సాఫండు తోనే రాగలబాధల వారించుకోగలము. మనసనాతనధర్మసాధమును గూల దోయినుంకించుచున్న బ్రహ్మ ఆర్య దివ్యజ్ఞాన గాంధీమతముల నెదుర్కొనుట కికనైన శ్రద్ధవహించి మూడుపై సలచందా మున్నుందొసగి తదుపరి పై సాఫండు నిల్వఘండుకొరకు సమకూర్చుదము. నెహ్రూప్రణాళిక రాజకీయాభిమాను లంగీకరించి పనిచేయుచున్నట్లే శ్రీకాశీ అఖిలభారతవర్షీయ బ్రాహ్మణమహాసభాతీర్థానముల సమలులోనుంచుటకై మీఆయమునకు తగిన వ్యయరూపమగు చందానొసంగుబుద్ధి యొసంగుటకై సర్వేశ్వరు ప్రార్థించు

ప్రాక్షిక్కులువాది మండ చినవెంకయ్య.

అభినవనరస్వతి.

సంపుటము

౨౦

జానపాడు

శుక్ల సం॥ కార్తికమాసము

శ్రీ సూర్యస్తవనక్షత్రమాల.

శా॥ త్రిమత్పద్మభవుండు, శౌరి, గిరిజాసీచుంతిసిభర్తయున్
 సీమూర్తిన్ విలసిల్లునంచు విబుధాసీకంబు కాలత్రయిన్
 సీమంబూర్పు భజింతు ప్రత్యహము వర్ణింపంగ నాశక్యమే
 సీమాహాత్ర్య మగోచరంబుగద తుండీ! సూర్యనారాయణా!

మ॥ తమముం ద్రోచి వనప్రకాండములఁ బద్మవ్రాత ముస్మిలన
 త్వముఁ గాంచక మలినాళి వాడగ జగ త్సంతాన ముద్యత్ప్రబా
 ధమహానందము నొందఁజేసెడు భవన్మాహాత్ర్య మే నెంతు ని
 త్యము నారోగ్యమొసంగి పోవవె చినేశా! సూర్యనారాయణా!

శా॥ మందేహాత్రిదశాహితాబ్జమదవన్మాతంగ దివ్యప్రభా
 నందీభూతరథాంగ దుర్భరబృహన్నానారుజాభంగ మా
 సిందుస్వచ్ఛమనోనుషంగ నగజాధీశాచ్యుతాంభోజభూ
 స్సందీప్తాంగ కృపాంతరంగ హృతదోషా! సూర్యనారాయణా!

శా॥ సీమంత్రంబుఁ బఠించిన నిరతము నిష్ఠావిధిన్ సీపురో
 భూమిన్నిల్చి నమస్కృతుల్ సలిపినన్ ముక్తంబులౌ దుష్కృతి
 స్తోమంబుల్ బహురోగసంభవమహాదుఃఖంబులుం బాయు స
 త్యామోదంబులు గల్గు దివ్యరుచిసాగ్రదా! సూర్యనారాయణా!

మ॥ కరసాహస్రమునం బయోధిజల మింకంజేయఁగాఁజాలుదు
 ర్భరమై తోచెడు నీప్రతాప మఖిలప్రాణీవజాధారబం
 ధురవర్షాకృతి నీకృపారసము తోడ్తోఁజూపి లోకంబులం
 బరిపాలించు ప్రభుండ వీవ కమలాస్తా ! సూర్యనారాయణా !

మ॥ ఒకచక్రింబునఁ బోవుతే, రసమసంఖ్యోపేతమా వాహస
 ప్తకమున్ బయ్యెరతిండి పగములు రధ్యంబో నిరాలంబమున్
 వికలాంగుండగువాఁడు సారథి కడుం జిత్రంబు నీయాన మే
 రికి శక్యంబు నుతింప నీమహిమ తండ్రీ ! సూర్యనారాయణా !

మ॥ పవలున్ రాతిరి మాసముల్ ఋతువు లబ్ధంబుల్ భవద్ధ్యాసనం
 భవకాలాంగములై జగంబు నడుపం బ్రిత్యక్ష్యదై వంబవై
 భువనశ్రేణికి నక్షివై విబుధసంపూజ్యుండవై కర్మసా
 ధీవివై యొప్పెడు నిన్నుఁగొల్తు నతిభక్తిన్ సూర్యనారాయణా !

మ॥ అనలుండున్ మిహికాంకుఁడున్ జలసమీరాకాశముల్ ధాత్రి
 ఘనతేజంబును గాంతియు స్థలముగాకారంబు శశ్వత్ప్రచా [యున్
 లనముం దృశ్యత సత్ఫలోదయము లెల్లం గాంచి దీపింపఁ గా
 రణ మీవే ! గద లోకరక్షగుణసాంద్రా ! సూర్యనారాయణా !

మ॥ తొలిపల్కుల్ గలతావు చీకటిగమిం దూలింపఁగాఁ జాలువె
 ల్లలకున్ మేలగుబోవు నిచ్చులును మ్రొక్కులైట్టు బల్ బాసనా
 ల్నెలకూటంబులు వేల్పుటావు చదలన్నీలంపు మేల్కట్టునన్
 జెలువౌ కెంపులపూవు నీవుగద తండ్రీ ! సూర్యనారాయణా !

మ॥ ఉదయారంభముగా ధరాగగనమఖ్యోర్విచరజ్జంతువుల్
 బాదలున్ మోదముతోడ, నీవు నపరాంభోరాశిలోఁ గుంకఁ దె
 వ్వి దొఱంగం గనుమూయు గాఢతమ ముర్వింబర్వ, నీతోడదే
 గద లోకంబు నమజ్జనావననుదీక్షౌ ! సూర్యనారాయణా !

మ॥ సరసీజాప్త సభోమణీ దినకరా ఛాయామనోవల్లభా
 సురసేవ్యాంఘ్రి మహాఘనుస్మర స్వయంజ్యోతీ త్రయావిగ్రహో
 కరుణాసాంద్ర రుజాటవీదహస భక్తవ్రాత కల్పదుగ్ధమా
 శరణంటిన్ననుఃఖోవవే గ్రహగణేశా ! సూర్యనారాయణా !

మ॥ అనఘంబై న భవస్మయూఖరుచి బ్రహ్మాండంబు నిండంగ సం
 జనితామోదమునం జరాచరజగజ్జాలంబు వొల్పున్ ఘనా
 ఘనరోధంబున నొక్కచోఁ గనులకుం గొన్నిపమిన్ నాడు దు
 ద్దినమై మస్సహమై తనర్చుగద తండ్రి ! సూర్యనారాయణా !

శా॥ శుంభజన్మమహావసీనిహతసచ్చూరావతంసాళికిన్
 జంభారాతిపురపృవేశఘటనాసంస్తూయమానాధ్వమై
 రంభాదిప్రమదాకుచద్వయపరీరంభానుభావాత్తిచే
 సంభావించెడు నీడు మూర్తి పరమేశా ! సూర్యనారాయణా !

మ॥ వ్రతపూజాతపముల్ సభక్తినియమప్రారంభులై నిత్య మం
 చితరీతి న్నినుఃగూర్చి చేయుచును నీచే నైహికాముష్మిక
 ద్వితయం బంది సుఖంతు రెల్లరును నీదివ్యప్రభావంబు ప్ర
 స్తుతి సేయంగను నేర్తురే? గురుఘణీంద్రుల్ సూర్యనారాయణా!

శా॥ ఏకల్యాణగుణాకరుఁ ద్విజులు బ్రహ్మాంద్రాదిబృందారకా
 నీకంబున్ మదినిల్పి వేదవిధులన్ సేవింపుచున్నారు సం
 ధ్యాకాలంబుల భక్తియుక్తులగుచున్ దర్శింపఁగా నట్టిలో
 కై కాధీశుఁడ వీవకానె పరమాత్మా ! సూర్యనారాయణా !

శా॥ చారుస్తోత్రివిధిం గనెన్ నిగమపుంజం బున్ని నీయందు సే
 వారక్తి గ్రహలోక మొందె నికటావాసం బజేశాచ్యుతుల్
 సారధ్యానతపంబులం బడసి రుచద్రాప్రసాయజ్యముల్
 దూరీభూతసమస్తదోష ! కరుణాఘా ! సూర్యనారాయణా !

మ॥ పొలయల్లంబలె రేయియెల్ల ముకిభీభూతాస్యయాపద్ధిసీ
 లలనారత్నహిమావగుంతనము నల్లం బాపుచుక నీకరం
 బుల గిల్గింతల వేతెటంగుల మొగంబుం దేర్చి నవ్వింతు వ
 ర్చిలి నామోదమునం జెలంగ సరసుల్ శ్రీసూర్యనారాయణా !

శా॥ నానారోగవిభంజనంబు దురితైసంతాలవాతులముక
 దీనాపద్వనపావకంబు వినమద్దివ్యావనీజంబు వి
 జ్ఞానోపార్జనమూలముక భవలతాశాతాసిరాజంబు ని
 ర్వాణశ్రీసుఖదంబు సీమనుపు దేవా ! సూర్యనారాయణా !

శా॥ లోకాలోకమహీధరోత్క్రమణతాలుప్యత్తమోలోకమై
 లోకాలోకనపర్వమై వెలుగు నీలోకోత్తరంబా మహా
 లోకస్ఫూర్తిని గాదె మూడుజగముల్ పుట్టుక మనుక లీనమా
 నీకుమించిన వేల్పులే డెచటఁ దండ్రి ! సూర్యనారాయణా !

శా॥ భూమధ్యంబును దాటి నీపు మకరంబుంజేరు కాలంబునక
 హేమంతం బతిదుస్సహం బగుట నెంతేఁ గుంది నీరాకకై
 యేనుర్పించెడు పాయసాన్నములచేఁ దృప్తుండవై క్రమ్మరక
 రా, మా కయ్యదె పుణ్యకాలము దినేంద్రా ! సూర్యనారాయణా !

స॥ విమలప్రాజ్ఞగ సింహపీఠఁ గొలువై వీకక వసుస్ఫూర్తిచేఁ
 గమలాభ్యంబితకోశజాత మలరంగా శత్రురాజాప్రకా
 శమటక సత్పథవర్తివై వసుమతీ చక్రవావనోల్లాసన
 క్రమతం బొట్టు వివాఖ్య సార్థకముగాఁగక సూర్యనారాయణా !

శా॥ నీపాదంబుల నాత్మనిల్పుచు సదా నీనామమే యెంచి ని
 న్నే పూజింపుచు నుంటి భక్తిమెయి నన్నీపట్ల రక్షింపవే
 మాపుక రేపును నొంచు నీరుజ హరింపంజేసి యారోగ్యమీ
 వే పుణ్యాకర ! లోకబాంధవ ! కృపాబ్ధి ! సూర్యనారాయణా !

మ॥ అకలంకాత్మత నిన్ను తించి మధురవ్యాహరసారప్రభా
తకవిత్వాంచితకల్పనాపటిమ విధ్వస్తామయుండై మయూ
రకవీంధుగిండు వెలింగె నే నటు లొనర్పం జాల నిర్హేతుకా
చ్ఛకటాక్షంబునఁ బోవవయ్య పరమేశా ! సూర్యనారాయణా !

శా॥ నే నల్పుండను బాపకర్మండ మహానీచాత్మకుండఁ రుజా
ధీనాంగుండను మూఢుండఁ జడుండ నా దీనత్వముం బాపి స్వా
మీ ! నఁగావవె నీదుపాదములె నెమ్మిం గొల్చుచున్నాడ వి
జ్ఞానాధీశ్వర ! పాపసంహర ! దినేశా ! సూర్యనారాయణా !

శా॥ భక్తాభీష్టఫలప్రదాత వని నిఁ బల్కారు భాషించు నా
ర్యోక్తి న్నమ్మి భజించుచుంటి నిను నాయల్లంబులోనఁ రుజా
ముక్తుం జేసి యనుగ్రహింపుము వెను బూర్ణానుకంపాసుధా
సిక్తస్వాంత ! నిజాశ్రితాఘనగవజీ ! సూర్యనారాయణా !

శా॥ కోర న్నామది సస్యదైవములఁ గైకో నెల్ల నేమందులఁ
గ్రూరవ్యాధివిరూపితాంగకములఁ బోషించు దివ్యోషధం
బైరాజ్యలైడు నీదుపాదభజనావ్యాసంగమే తక్క నా
కారోగ్యంబు నొసంగి ప్రోవవె దినేశా ! సూర్యనారాయణా !

మ॥ వనజాతోద్భవశేషవాసవగురుల్ వర్ణింపఁగాఁ జాల రై
నను వాక్కుద్ధి యటంచు భక్తిగదురఁ నానేర్పు చందంబునఁ
దనరం గూర్చితఁ ధర్మలక్ మనిచి యీ సత్ప్రమాల్ గ్రహిం
చి సనుబ్రోవవె సత్కృపాజలనిధీ ! శ్రీసూర్యనారాయణా !

“నేటి కాలపు కవిత్వ” విచారణ

(అవిద్యా శేఖరకృతి)

౪ గురువందనాధికరణ విచారణాధికరణము

౧ సూ. అథ గురువందనాధికరణ విచారణా.

ఇటుపైని విద్యా శేఖరులవారు గ్రంథాదియందు చేసిన గురు వందనాదులగు శ్లోకములను గుఱించిన విచారణ గల అధికరణము ఆరంభింపబడు నని సూత్రార్థము. అనగా ఈ అధికరణములో గురు వందనశ్లోక చర్చ చేస్తా మనే తాత్పర్యం గ్రాహ్యం గ్రాహ్యం. ద్వీరుక్తిః దృఢార్థా.

౨ సూ. తత్ర శిష్టాస్వనాయేతి, అన్యే ప్రమథనాథేతి చ శ్లోకయో ద్విచారణా.

అందు మొదటిశ్లోకము అయిన శిష్టాస్వనాయ అనేదిన్నీ అన్యే ప్రమథనాథాద్యాః- అనేదిన్నీ విచారణధానికి వస్తున్నవని వ్యాఖ్యేయం.

విశయః

మొదటిశ్లోకంలో గురుపాదములు ప్రేమతో (తన) హృదయమున వర్తించుగాక-అని కోరుచున్నారు. ఇందులో గురుపాదాః అనేమాటకు గురువులయొక్క పాదాలు. అనే అర్థంచేస్తే ప్రేమతో వర్తించుటకు మనస్సు మొదలయిన అంతరింద్రియములున్నూ, సర్వస్వ గాత్రస్వ శిరః ప్రధానం-అనే న్యాయానుసారము-తలకాయా మొదలయినవి ఉండగా, కాళ్ళే హృదయంలో వర్తించవలెనని పీఠి కోరుట- అసమంజసం గా కనిపిస్తున్నది. అట్లా కాకుండా తాతపాదులు మొదలయిన చోట్లవలె పూజ్యార్థకంలో ప్రయోగించారని అనేటట్లయితే క్లిష్టార్థం ఆపతితం అవుతుంది. పైగా ఇట్లా సందిగ్ధంగా చెప్పడం కవిసంప్రదాయం కాదు. కనుక ఇది అనుచితం. ఇట్లే ప్రమథనాథాదులు నిర్వాప్త జములై కరుణించితములయిన కటాక్షములను ప్రసరింపజేయుదురు గాక-అనే ఇత్యాది వాక్యాలున్నూ వ్యర్థములే అవుతవి. పునరుక్తములుగూడా అవుతవి. ఏమంటే కటాక్షశబ్దంలోనే కరుణాంచితత్వమున్నూ, నిర్వాప్తజత్వమున్నూ వ్యక్తమవుతున్నవి. కనుక ఇవి కేవల

వృథాలూ పునరుక్తాలూ మాత్రమే కాకుండా, అపుష్టార్థాలుకూడా అవుతవి.

ఈరీతిగానే వీరాంశ్చ కవితాధీనా ధీరా రసవిమోహితా అన్నశ్లోకం కూడా అనేక సంశయగ్రస్తమగుచున్నది. వాటిలో-వీరులనడంలోఁజే-ఏవీరులూ? పల్నాటివీరులూ? ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీ వీరులూ? లేకపోతే గణాచారులూ?--అని ఇత్యాదిగా ఒకసందేహం, వీరులూ అంటే కవులూ అని అర్థం జేసేటట్టుయితే కవితాధీనా అనే విశేషణం అసంగతమవుతుంది. పైగా కవులు కవితకు అధీను లవుతారా? లేకపోతే కవితే కవులకు అధీనమవుతుందా? అనే సందేహాలు గలగడం, రెండూ. రసవిమోహితులైన ధీరులూ అన్నప్పుడు కాని ధీరులుంటారా? అనేది మూడో సందేహం. ఇట్లానే అనేక సంశయగ్రస్తం ఇది అవుతున్నది.

ఈరీతిగానే త్రిలింగజననీ వందే-అన్నశ్లోకం అపార్థాలకు ఆకరమవుతున్నది. ఆపిమ్మట భారతీయవాఙ్మయద్రవ్యలను స్తుతిస్తా ననడమున్నూ అసంబద్ధవచనమే అవుతున్నది. ఈవిధంగా శ్లోకపంచకమునకు పంచకంతలు పట్టుచున్నవి. కాబట్టి-ఇవి సందేహస్పదాలు.

పూర్వపక్షం

కాదయ్యా! - మీమాటలు బొత్తుగా అసంగతాలు. మొదటి శ్లోకంలో చెప్పిన సీతారామవిపశ్చితులు వీరికే గురువులు. కాబట్టిన్నీ, ప్రమథనాథ భట్టాచార్యులువారు కలకత్తాలో విద్యచెప్పించి విద్యాశేఖరత్వవిరుడు ఇప్పించిన గురువులు కాబట్టిన్నీ, వారిని భక్తితో స్మరించి ధ్యానించి హృదయవర్తులనుగా గ్రంథకర్త చేసికొంటున్నాడు-గనుక మొదటి రెండుశ్లోకాలూ జౌచిత్యం కలిగివున్నవనీ అంటారా?

సమాధానం

గురువందనం చేయడం అనుచితమని మేము అనటం లేదు. కాని ఆ సీతారామశాస్త్రుల్లువద్ద వీరు తెలుగే చదివారో, లేక సంస్కృతమే చదివారో, వారు వీరికి ఎట్లాగురువులో చచ్చిపోయిన ఆపాదులు వీరిహృదయంలో ప్రేమతో వర్తించడం ఎట్లాగో-సందిగ్ధంగా వున్నదనిచెప్పము. కేవలం ఇంతేకాకుండా గురుపాదాః-అనే ఇతాది

ప్రయోగములు క్లిష్టాధిదోషజప్తులని చెబుతాం. కావ్యంలో ఇట్లాంటి ప్రయోగములు అనుచితా లని విద్యాశేఖరులే ముందు వ్రాస్తారుకాబట్టి.

పూర్వపక్షం

సరే. కానీండి. వీరాంశ్చ కవితాధీనా, కృష్ణాపినాకినీ... త్రిలింగజననీ, స్రవీమి ధ్వనికారాద్యాక్-అనే ఈమూడుశ్లోకాలయినా బౌచిత్యాన్ని వహిస్తున్నవంటాం. ఎందువల్లా—అంటే, ఇందులో వీరాంశ్చ కవితాధీనా అనేదాశ్లో “కవి-కవిత్యము”-ను గుఱించిన తత్త్వం మనోహరంగా ప్రదర్శింపబడ్డదిగనుకా. అని అంటారా?— అట్లా అయితే వినండి:—

సమాధానం

కవులను ఎవ్వరూ వీరు లనడంలేదు. వారు కవితకు ఆగ్నేను అనీ చెప్పడంలేదు. ఒక వేళ అట్లా చెప్పినా అది యుక్తంగా ఉండదు. కవికి కవిత స్వాధీన కావలెగాని, గుఱ్ఱానికి రాతు స్వాధీనం పడ్డట్లు కవీ కవితకు స్వాధీనడు కాగూడదు. అయితే అట్టివాడివని గుఱ్ఱం మూడు కాళ్ళతో నడచినట్టు వుంటుంది.

ఇక నాలుగోశ్లోకంలో త్రిలింగజననిని ప్రయోగించారు. తాను వసించేదేశాన్ని తల్లిగా ఆరోపించుకోవడం మంచిదే గాని, ఆ ఆరోపించుకొనుటలో జననీ-అనే స్త్రీశబ్దసారస్యమునకు అనురూపంగా ఉండేటట్లు త్రిలింగశబ్దాన్ని సవరించుకోవలె. ఇది వీరు చేయలేదు. మైగా త్రిలింగమనేమాట ఆంధ్రదేశానికి రెడ్లపాలన కాలగుండ్డి పేరుగా వచ్చినట్టిది. కనుక అసలుపేరైన ఆంధ్రజనని అనకుండా త్రిలింగజనని అనడం అనుచితం అనక తప్పదు.

ఇంతేకాకుండా-త్రిలింగంఅనే మాట వినడంతోపే అపార్థం కూడా స్ఫురిస్తుంది. కనుక అనుచితం (అపశీలం) అని ఇత్యాదిగా అంటున్నాము. ఇంకోటి. దీనికి విశేషణంగా కృష్ణా...తుంగభద్రా పయశ్శుభాం—అని నాలుగునదుల యుదకములతో శోభనురాలైనట్లు చెప్పారు. తెలుగుదేశంలో నదులు ఈ నాలుగేనా? అనే ఇత్యాది సందేహాలు అనేకం స్ఫురిస్తవి. కాబట్టి ఈగీతి అనుచితం.

ఈరీతిగానే భారతీయవాఙ్మయ దర్శకులగు ధ్వనికారాదులను ప్రస్తుతించుటలోగల అర్థం విస్పష్టం అగుటలేదు. దీనివలన ప్రకృతమునకు రాగలశోభ వెల్లడికాలేదు. కనుక ఇది అసమర్థాది దోషజన్మం- అని అంటున్నాము.

తటస్థాక్షేపం

అవునయ్యా!-త్రిలింగజననీ-అనేప్పుడు త్రిలింగమనే దేశం అని కదా మీ రర్థంచేశారు! అదికాదు అర్థం. త్రిలింగం అంటే 14 వండ్లకిందట వావిళ్ళ రామస్వామిశాస్త్రిలు అండుసన్నువారు ప్రకాశకులుగాను (ఇప్పటికీపీరేప్రకాశకులు) ఈడమాకాంతులవారు సంపాదకులుగానూ ఉన్నట్టి త్రిలింగ అనే పత్రిక-అర్థం. ఆపత్రిక వీరికి కాస్తచేయూత నచ్చి అన్నం పెట్టి కాపాడింది. అన్నం పెట్టిన పోషకులకు తల్లి అనడం తండ్రి అనడం యుక్తంకాదా?— అని అనేటట్టయితే—

సమాధానం

వినండి. వారు వీరికి చేయూత ఇవ్వడం వీరు వారిని తల్లి అనో తండ్రి అనో చెప్పుకోవడం యాచనాదుల్లాయుక్తం అయితే కావచ్చు. ఇట్లాంటిచోట కాదు. కృష్ణాది నదుల నీళ్ళతో శోభిస్తున్నది- అనే విశేషణం అప్పుడు పొసగదు. వావిళ్ళప్రెస్సులో - మంచిసీళ్ళే దొరకవు కదా! అట్టి సందర్భాల్లో ఎక్కడో ఎటుచూచినా పెక్కు ఆమడల దూరంలోవుంటే పయస్సు చాకలపేటలోకి సంతరించడం వగైరాలున్న, దానిచేత ఈ త్రిలింగ (పేపరు) శోభనురాలు కావడం ఎంత దుస్సాధ్యమో చెప్పతరముకాదు. కనుకనే అపుష్టాదిదోషసహస్రాలకు ఇవి గుటి అయినవన్నాము.

ఇట్లే సూత్రాణాం --- అనేదానిలో ఏసూత్రాలో ఎక్కడిభాష్యంలో వివరించకుండా ఆ తోవలో వెళ్తానంటాడు. దిక్కు మొక్కు చూసుకోకుండా వెళ్ళితే మధ్య కూలుతాడు. కాబట్టి మనం వదలిపెట్టి కొంతదూరం వెళ్ళబచ్చి చూతాం.

ఇది అవిద్యాశేఖరకృతిలో వాఙ్మయ పరిశిష్టం పురఫ్-

నేటికాలపు కవిత్వవిచారణలో గురువంద

నాధికరణ విచారణ సమాప్తము.

చచ్చిపోయినవారు తిరిగి బ్రదుకుట

కొన్ని వారముల క్రితము మాస్కో అనుపట్టణమునుండి, మానవ, జంతు మృతక శేబరములకు జీవముల కల్పించి, పునర్ జీవులుగ జేయుటకు శాస్త్రపరిశోధనలు చేసి వైద్యశాస్త్ర పరిపంచమునకు, ఇది ఏమి యాశ్చర్యమా అనునట్లు, తల్లడిలిపజేయుటకు, కేబుల్ ద్వారా తెలియజేసిరి.

ఆపరిశోధన విషయ మేమనగా నొకయింజెక్షనువలన మృతజీవునియొక్క హృదయమును, మరల యథాప్రకారముగ దెబ్బలశబ్దము వినబడునటుల పనిజేయునట్లుగను, యొకనిట్టూర్పువిడుచునట్లుగను జేసినటుల తెలియచున్నది.

మఱియు విషప్రయోగముచే, నొకకుక్కను చంపివేసి మరల బ్రతికించిరట. అంతియేగాక మరల కొన్ని మానవులకు ఆకుక్కనే చంపివేసి తిరిగి దానికే ప్రాణదానముజేసి బ్రదికించిరి. అంత ఆకుక్క యథాప్రకారముగ జీవము గలిగినకుక్కలవలనే తిరుగుచున్నట్లు తెలియచున్నది.

(2) మఱియొకకుక్క తలనుకొనివేసి యొకమందుద్రావకమును ఆ కోసినతలకు ప్రత్యేక గొట్టములద్వారా దానియొక్క రక్తనాళములకు నెక్కించి ఆకుక్కయొక్క నేత్రములను బ్రతికినకుక్కయొక్క నేత్రములవలె చేయగలిగిరి. మఱియు ఆకుక్కతలను తాకినంతమాత్రముననే బ్రతికినకుక్కతలవలె కదలసాగెను. అంతట దాని నాలుకపై నొకతొరపదార్థమును పెట్టగ ఆపదార్థమును అది విసర్జించెను. అయితే, వెన్ననుమాత్రము పెట్టగనే దానిని మ్రింగివేసెను. అని న్యూయార్కునందు వెలువడు బ్లడ్ లెస్స్ ప్లేబాటమిస్టు అను పత్రిక యందు పైవిషయములు డా॥ యన్. జే. చెమూలియన్ దొరగారిచే వ్రాయబడెను.

యక. కేశవాచార్యులు,

కొత్తపట్టణం.

పల్నాటి యాత్ర

—:0:—

“ చిన్న చిన్న రాళ్లు + చిల్లర దేవుళ్లు,
నాగులేటి నీళ్ళు + నాపరాళ్ళు
సజ్జ జొన్న కూళ్ళు + సర్పంబులును దేళ్ళు,
పల్లె నాటి సీమ + పల్లె టూళ్లు ”

తమ యప్రమేయకౌర్యధైర్యసాహసాదినద్దుణంబులచే ఆంధ్ర దేశమునకేగాక భారతవర్షమున కంతకును ఆదర్శప్రాయమై యొప్పిన వీరుల కదనరంగములచే పావనవంతంబగు పల్నాటిసీమను దర్శించి తరింపవలెనని చాల కాలమునుండియు కోరిక కలదు. కాని శ్రీమన్నారాయణు డగు ఆ జగద్రక్షకుని యాజ్ఞ తేనిది మన కోరికలు చెల్లవు గదా. నేటి కట్టియాజ్ఞయైనది. అందుచే బయలుదేరి నర్సారావుపేట యందు ధూమశకటమునుండి దిగి, పట్నాడునకు బోవు బాటను బట్టి తిమి. ఎక్కడజూచిన రాళ్ళు, పిండిరాయి కాదు. నల్లరాళ్ళు, నాప రాళ్ళు. పొలములన్నియు ఎత్తిమట్టితో నిండియుండి, ‘పట్నాటివీరుల రుధిర మింకను ఈ భూములపై బ్రవహించుచు నేయున్నదా?’ యను నటుల దోపజేయుచుండెను.

ఇటుల కొంతదూరము అనగా సుమారు ౨౧ మైళ్ళదూరము పోవుసరికి ఎదుట పెద్దబాట యొకటి కొండవీడ కానుపించినది. దానినిజూచి యాచక్కగా వేయబడిన బాట నెందులకు వేసిరని ప్రక్క నున్నవారి నడిగితిమి. “మనము క్రమముగానెక్కి ఆకొండవీడనున్న బాటగుండు బోవుచో కొండ కావలివై పునకు సులభముగ బోయెద” మని చెప్పిరి. అట్లేపోయి మరికొన్ని ప్రదేశములను ఎక్కుచు దిగుచు ౨౯ మైళ్ళ దూరము వచ్చితిమి. అంతట దూరమున మిద్దలతోనిండిన గ్రామమొకటి కాన్పించుచుండెను. పట్నాటిసీమ కంతకును నాయక మణియై ప్రకృతిగాంచిన కారెంపూడి గ్రామ మదియేయని తెలిసినప్పుడు “తొలిజన్మమున నోచిననోముల పూజాఫలము లభించెను గదా” యని సంతృప్తాంతరంగుల మైతిమి.

కారెంపూడి.

అనాడే “కారెంపూడి” యందున్న శ్రీచెన్నకేశ్వర గ్రంథాల యముయొక్క ద్వితీయవార్షికోత్సవమునకు నిర్ణీతమైనమైయుండెను. అందుచేత గ్రంథాలయభవన మంతయు పచ్చని ఆకుజొంపములతో నలంకరింపబడి, నూతనశోభతో విలసిల్లుచుండెను. ఉత్సాహవంతులగు యువకు లనేకులు ఈ గ్రంథాలయమునకు పట్టుగొమ్మలై నిలిచి, దాని యభివృద్ధికై సదా పాటుపడుచున్నారు.

౧౨ వ శతాబ్దమునందు బ్రహ్మనాయనకును, నాయకురాలు నకును “కారెంపూడి” మహాక్షేత్రమునం దొక గొప్పయద్ధము జరిగెను. ఆ రణరంగమునందు పాల్గొన్న వీరులకే యిచట వీరాలయము నిర్మింపబడియున్నది. జనులూ వీరులను చైవములుగ నెంచి, పూజల సలుపుచున్నారు. వారు మానవమాత్రులను తలంపు ఈవైపున ‘మనము’ జనసామాన్య మని పిలుచువారియం దెవ్వరికిని లేనేలేదు. వీరు లందరును శ్రీ మహావిష్ణ్వంశసంభూతు లనియే వారు నమ్మి పూజించుచున్నారు.

వీరు లందరును తాము యద్ధమునకు పోవుటకు ముందే కారెంపూడియందున్న గంగధారిమడుగునందు స్నానముజేసి, తమ ప్రాణలింగముల నా మడుగునుండి తీసి, యొడ్డున బడవేసిరి. ఆ ప్రాణలింగములే యిప్పుడు ఈవీరుల యాలయమునందు బ్రతిష్ఠింపబడి, పూజింపబడుచున్నవి. ప్రతివత్సరమును కార్తికమాస అంత్యదినము (అమావాస్య) మొదలు మార్గశిరశుద్ధ చవితివరకు అయిదుదినములు వీరుల తిరునాళ్ళు జరుగును. అప్పటికి ఆంధ్రదేశముయొక్క పలుభాగముల నుండియు జనసామాన్యమునుండి అనేక వేలమంది జనులు- విద్యావంతులు, కన్నమనాయకులు, పోతురాజులు, కొమ్మరాజులు, ఆచారవంతులు, పిన్న పెద్దలు- వీ రందరును వీరుల యుత్సవమునందు తమకు నిర్ణీతమైన భాగములను గైకొనువారు. కారెంపూడికి విచ్చేసెదరు.

(సకేషము)

పూర్వజన్మలు కలవా, లేవా?

—————(౦):—————

నవీన నాగరికులలో చాలమందికి పూర్వజన్మలందును భావి జన్మలందును నమ్మిక లేకుండుటచే వారికి కొంత విశ్వాసము గల్గించు నను తలంపున నీమధ్య భరతపూరురాష్ట్రమున జరిగిన విచిత్ర కథ నొకదాని నిందు బొందుపరచుచున్నాము.

భరతపూర్ సంస్థానములో సాలెంపూరను గ్రామమున నొక్క సంవత్సరముల వయస్సుగల 'ప్రభు' అను కైరాతి బ్రాహ్మణుని వాడొకడుండెను. వాని చరిత్ర చాల విచిత్రముగా నుండుటచే భరత పూరు మహారాజాగారి యాజ్ఞచే నాప్రాంతముననున్న నాయిబ్ తహ సిల్దారుగారు 1923 వ॥ సంవత్సరము మార్చి నెలలో ఆకుర్రవానిని పరీక్షింప నా కుర్రవా డిట్లు చెప్పదొడంగెను. 'నాపూర్వజన్మములో నేను భరతపూరు సంస్థానములో హత్యోరియను గ్రామమున హర్బక్సు అను బ్రాహ్మణుడను. నాకు ఖూరె పొంలాల్ అను యిరువురు కుమారులును కోకిల భోలి అను యిద్దరు కుమార్తెలును గలరు. ఆయిద్దరు కుమార్తెలలో పెద్దదానికి డబ్బుతీసుకొని కేర్లీపురమున మన్నమెట్ అనువానికిచ్చి పెండ్లి జేసితిని రెండవదానిని నావారు పురముననున్న గోకుల్ అను వానికి ద్రవ్యమేమియు కైకొనకనే యిచ్చి వివాహ మొనర్చితిని హత్యోరిగ్రామమున నాకు పెద్ద యిల్లుండెను. నాయింటి ప్రక్కనే స్వరూపజతుడను వానిగృహ ముండెను. వానికొక కుమార్తెయు కుమారుడును గలరు వానియింటిలోనికి పోవుటకు చాల యెత్తయిన మెట్లుండెడివి.

అయింటికి ప్రక్కనే పెద్దతటాక మొకటియుండెడిది. అతటాకముమధ్య నొక పెద్ద భవనమును దానివైభాగమున గోపురముగల మండపమును గలవు. ఆవూరికోటలో నొకశిలాశాసన మున్నది. దానిలో నొకపాము గలదు. నేను నాతండ్రి జీవించియుండగానే మాయూరిబైటనున్న యొకయింటిలో చనిపోతిని. నేను చనిపోయిన తరువాత నేను పరలోకము చేరితిని. అక్కడ దేవుని జూచితిని. అతనికి పెద్దగడ్డమును మీసములును గలవు. తరువాత నీవు సాలెంపురము (ప్రస్తుత జన్మస్థానము) నకు బొమ్మని చెప్పెను. '

తరువాత నాతహాసిల్ దారుగా రాబాలుని యొక వంశుడు బండిపై కూర్చుండబెట్టుకొని వానిపూర్వ జన్మస్థానమగు హాల్కోరి గ్రామమునకు గొని తనపరీక్షావృత్తాంతము నీవిధముగా చెలియబరచెను.

' నేనాబాలుని దీసికొని హాల్కోరి గ్రామమునకు సాయంసమయమునకు చేరితిని. నేనావూరిబైటకు పోగానే నీవుచెప్పిన తటాకమెక్కడ నున్నదని అడిగితిని. అంతనాత డది పూరికి దిగువనున్నదని చెప్పెనుగాని దాని నిరూపించి చూపలేకపోయెను. అదిచూపుటకు రానిచ్చుగింపకపోవుటచే నారాత్రి యాపురమున గడిపితిమి.

మరునాటి ప్రాతఃకాలమున నేనావూరిలోని 70, 60, 50, 40, సంవత్సరముల వయస్సుగల నల్లరు పెద్దమనుష్యులను వెంటగొని యీకుర్రవాడు చెప్పినప్రతివిషయములను పరీక్ష చేసితిమి. పూర్వ జన్మములో యీతడు తనపేరు హర్భక్ష్ అనియు తనతండ్రిపేరు ముండే అనియు జెప్పెను. పైపెద్దలు యిది నిజమే ననిరి.

నాగరకతయనగానేమి?

—:—

[కృష్ణార్పణం]

ప్రస్తుతకాలములో నాగరకులు ఎవరు? చుట్ట, బీడి, సిగరేటులను త్రాగువారు; సురాపానము చేయువారు; రిఫ్రెషుమెంటు యాములందు మాంసము, కోడిగ్రుడ్ల సారములతో చేరిన వస్తువులను భుజించువారు; స్నానాదులుచేయక కోటు, బూట్సు పెంటలూన్ వీటినిధరించి బల్లపై తట్టలో యుంచబడిన ఆహారమును స్పూనులతో యెత్తి నోటిలోపల యుంచుకొనువారు; శుద్ధజలముకు మారుగా అపానవాయువు నీరును (Soda water) ఎల్లప్పుడును త్రాగుచుండెడివారు; ముఖపృక్షాశన చేయకయే బెడ్ కాఫీ (Bed Coffee) త్రాగువారు; సకలమూ పరబ్రహ్మమే, భేదములేదు, పరశ్రీ రతులైనను అది పరశ్రీయని మాకు భావన యుండదు. సర్వకాల సర్వావస్థల యందును పరబ్రహ్మమునే దర్శించు చుందుము" అని పలుకుచూ పంచమహాపాతకములను ధైర్యముగా జేయుచుండు శుష్కవేదాంత శిరోమణులు; దైవదూషణ జేయువారు, దైవభేదము నెంచువారు; పరమత ఖండన జేయుటయే తమకు ముక్తిపదమని యెంచియుండువారు; పశుహత్య జేయువారు, రాగద్వేషకామక్రోధ లోభ మోహమద మాత్సర్యములు సంపూర్ణముగా గలవారు; అజితేంద్రియులు, మనోనిగ్రహము లేనివారు; శ్వపచులు, ఎల్లప్పుడు నిష్కారణముగా అన్యులతో పోరాడుచుండెడివారు. ఈవిధాత్రయముల వలలో జిక్కుకొని తమస్థితికి తామే ఆనందపడు చుండువారు; మారు వేషము వేసుకొని బాహ్యనటన జేయుచుండు వారు; హాసభావము యొక్క మర్మము నెరుగక ఎల్లప్పుడు ఏదియో మాటలాడుచు కంఠకోషణ

చేసుకొను చుండువారు; ధన మదముచే బీదల హింసించుచుండు వారు; జీవితకాలమంతయు కోర్టు కచేరులకు తిరుగుచు తమసర్వస్వమును వృథా పాడుచేయువారు; అన్యభాషల నభ్యసించి పరకీయ ఆచార వ్యవహారముల నాచరించు వారు; తమస్వనియమ నిష్టలను నిష్వస గలిపియుండువారు; సాంఘిక బలము ఎట్టిదను విచారము నెరుగక ఏదియు బనికిరాని వాదనలతో సత్కార్యచరణల యందుండు వారినికూడ తనుదారికి తెచ్చుటకు యత్నించువారు; పర దారపరద్రవ్యాదుల నకహరించి ఐశ్వర్య మదముచే కండ్లు కానరాక యుండు వారు; సన్మార్గములందునడచు సచ్చారిత్రులను దూషించి అపహాస్యము జేయువారు; జూదమాడి ద్రవ్యార్జన జేయువారు; సకల పాప కృత్యములకు సహాయపడువారు. ఇట్టి వారందరు ఈ కాలములందు నవనాగరకులు. నాగరకమను పదము యొక్క అర్థముగూడ నిదియే.

“నగరాత్ కుత్సన పాప్వీణ్యయోః” (పాణిని) నగర శబ్దాత్ ప్రక్షాప్తాత్ కుత్సనే పాప్వీణ్యే చ గమ్యే -

కనుక నాగరకమనగా నింద్యవృత్తి. ఏది ఏది నింద్యమో అది నాగరకమనబడును. పరకీయులు మనలను అనాగరకులని భావించియున్నారగదా. అదిమనకు తేమమే. అదేమనకు మంచిది. అనాగరకులు ఎవరు? పై జెప్పిన ప్రమాణరీత్యా శాస్త్రానుసారముగా వర్తించువారు, దైవపథమున నడచువారు, సన్మార్గమున బోవుచుండువారు, మనలను అనాగరకులని పిలిచినను సంతోషమే, దైవపథచారులుగా నుందుము గాత !

బ్రాహ్మణుల యందుకూడ చాలా మతభేదము లున్నవి. మత భేదమనగా ఆచారభేదము. వాటిలో ముఖ్యమైనవి రెండు (౧) వైదికులు (౨) తాకికులు. పశ్చిమతకాలపు జనులకు తాకికులని చెప్పుకొనుటకు యిష్టము. ఎందుకనగా తాకికులనగా లోకవ్యవహారము నెరిగి

సట్టి వారనియు, వైదికులనగా ఏమియు ఎరుగని శుద్ధశుంఠలనియు
వీరిభావన. అయితే వీటిసరియైన అర్థమేమని విచారించి యున్నారా !
లేకు. ఎందుకు? పరాచార వ్యవహారభాషాదు లంతప్రాబల్యమునకు
వచ్చి యున్నవి. వాటిసందడిలో నిశ్చయవిచారములయందే మనమాన
సముభోదు. తెల్లపాయ ఉల్లిగడ్డ యివి మెండుగా యూచియుండు
గదిలో సువాసన నుంచినను అది తెలియబడునా ! మన అవివేకము
అట్టిది. నిశ్చయముగా చూచినయడల లౌకికులనగా విచారరహితులు;
వైదికులనగా వేదజ్ఞులు. వేదము నెరిగి వాటియందు చెప్పబడియుండు
నియమముల ననుసరించి నడచువారు; వేదములయందు ప్రపంచపర
మార్థ విచారములు రెండును యుండుటచే ప్రపంచపరమార్థ జ్ఞాన
ములు రెంటిని గలిగియుండువారు వైదికులు. లౌకికులు విచార జ్ఞాన
హీనులుగుటచే ప్రస్తుతకాలపు నవనాగరకుల తరగతికి చేరినవారు;
ఇదియే ప్రస్తుతకాలపు నవనాగరకత.

సోదరులారా ! నవనాగరకతను కూర్చి మరికొద్దివిషయములను
తెలియ చేయవలెనని తలంచియుంటిని. ఈవిచారములో విస్తారముగా
వ్రాయుటకు వీలులేనందున సంక్షేపముగా వ్రాసియున్నాడను. ఈ
లేఖను చదివి మీకు ఏదారియందు బోవుటకు యిష్టమువచ్చునో
ఆదారిలో బోవుడు. ప్రస్తుతనాగరకత సకల అనర్థములకు మూల
కారణమనెడు విషయమును మాత్రము మరువకుడు, మరువకుడు !

— :: :: —

నిజాము రాష్ట్రముందలి రెడ్లు.

నిజాము రాష్ట్రముం దాంధ్రులు ౬౦ లక్షలకు పైగానున్నారు.
అందు రెడ్లుమాత్రమే సుమారు ౧౩ లక్షల సంఖ్యాకులై యున్నారు.
అసగా నాంధ్రులలో వీరైదుగురి కొక్కరి వంతున నున్నారు. నిజాము
రాష్ట్రాంధ్రుల విషయమై వేరుచో నేనంతవరకు వ్రాసినదానిలో
రెడ్లనుగుఱించి కొంతవ్రాసియుంటిని. ప్రకృతము రెడ్లస్థితినిగుఱించి
విపులముగా వ్రాసెదను.

పూర్వ మీరాష్ట్రముందు రెడ్లు ప్రజలులై విద్యావంతులై కవులై, దాతలై భుజబలముచే నానారాష్ట్రములను స్థాపించికొనిన వారై యుండిరి. యిప్పటికిని వసపర్తి, గద్వాల, ఆత్మకూరు, జటప్రోలు, గోపాలుపేట, దోమకొండ, మున్నగు సంస్థానములున్నవి. కొందఱు రాజులు తమతమ చిన్న సంస్థానముల ననేక కారణములచే గోల్పోయినవారు. మరికొందఱు పరగణాల కధిపతులై దేశముఖ్యులుగా నుండిరి. నేడు వారు ' దేశముఖ ' బిరుదమాత్రముచేతను, సర్కారు వారు దయతో నొసగు నాకొంచుపు రుసుముచేతను బ్రకాశించుచున్నారు. పూర్వ మీరాష్ట్రానాధిపతులు కొందఱు స్వయముగా కవులైయుండిరి. అష్టభాషలయందుఁబ్రవీణుడైన వసపర్తిధీశ్వరుఁడగు గోపాలరాయలనువారు సంస్కృతమున రామచంద్రోదయమను చంపూకావ్యమును రచించిరి. ఈరాజులందఱును కృతిపతులుగా నుండిరనుట కిప్పుడిప్పుడు ప్రచురింపఁబడిన సంస్థానములందు గ్రంథములే నిదర్శనములు. అల్లసాని పెద్దనయే మరల యవతరించెనో యని భ్రాంతిని బుట్టించి కవనమల్లిన కాణాదము పెద్దన గద్వాల సోమ భూపాలుని యాస్థానకవియై, అధ్యాత్మరామాయణ, ముకుందవిలాసాదిగ్రంథకర్తయై యుండినవాఁడు. మహాశౌర్యసంపన్నుడై యనేక యుద్ధములందుఁ దనవిజయధ్వజంబెత్తిన ప్రధమ రామేశ్వరరాయలు వసపర్తి సంస్థానాధీశ్వరుడై నిజాముగారి మెప్పువడసి ' బహిరీ బల వంత్ మహాభూపాల్ బహదరు ' అను బిరుదావళిని సంపాదించెను.

ప్రకృతమం దీసంస్థానములొకింత కాంతిహీనములై యున్నవని చెప్పవలసివచ్చినది. ఇప్పుటి సంస్థానములందు వసపర్తి, జటప్రోలు సంస్థానములు తక్కినవానికన్న శ్రేష్ఠములైనవని మాత్రము నివేదించి యితరుల విషయమై మౌనము వహించెదను.

ఇక సామాన్యులవిషయము. ఈరాష్ట్రములోని రెడ్లు ముఖ్యముగా సేద్యముపై యాధారపడినవారు. వీరే నిశ్చయమైన ముల్కీలు. వీరిస్థితియంతగా ప్రశంసింపఁ దగినదికాదు. నగరములం దుండువారు నొకరీప్రయత్నములందు విశేషముగాఁ గాలము గడపుచుందురు. గ్రామములం దుండువారు వ్యవసాయముతోఁబాటిగ కక్షలు (పార్టీ) పెంచుకొనుచుందురు. ఇట్టివి చాలచోట్ల సంభవించుచుండును. విద్యావ్యాపకము వీరియందిప్పుడు విశేషమగుచున్నది రాష్ట్రమందు రాజభాష, కచ్చేరీభాషయు ఉర్దూభాషయే యగుటచేత విద్యాభ్యాసము చేయు రెడ్లు విశేషముగా ఉర్దూభాషయే చదువుచు, అసహాయోద్యమవాదులు బోధించు రీతి నొకవిధముగా హిందూస్థానీకి ప్రాధాన్యమిచ్చినవారగుచున్నారు. ఉర్దూభాషకన్న నెక్కువకాకున్న సమానముగ నైన మాతృభాషయైన యాద్రభాషను సహిత మభ్యసించిన వారైన శ్రేయస్కరమని విన్నవించుచున్నాను. నిజాములోని రెడ్ల వేషములు సహితము కొంతవిపరీతముగ నుండును. ముసల్మానులరీతి లోపీ, షేర్వాని, లాగు తొడిగి బయలుదేరుటచే వీరొకొంత హిందూముస్లిముల యొకమత్యమును సంధించువారు. ఇదియు ససహాయవాదుల యీష్టితమే. ఇట్లు ముసల్మాను లనుభ్రాంతిని బుట్టించువారు జాతీయ ధర్మమును వహించి హిందువులకుఁ దగిన యుడుపులనే ధరించిన దోషముండదుకదా? అయితే బ్రిటిషు ప్రాంతములందలివారింగ్లిషులను వెక్కిరించుటలేదా యని కొందఱి యాక్షేపణ. ఇది యొక యుపమానమే. కాని వారొనరించు దానికిఁ దగిన సమాధానము కాదు.

అయినను ఈరెడ్లులు, ఫేషన్లు మనయభివృద్ధికి ప్రధానమైనవికావు. ఐశ్వర్యము, ఐకమత్యము, విద్యావ్యాపకము, మున్నగు నవియే మనకావశ్యకమైనవి. విద్యావ్యాపకవిషయమై హైదరాబాదు నగరములో రెడ్లకొఱకై కొన్ని శ్లాఘనీయములైన యేర్పాటులు జరిగియున్నవి. హైదరాబాదులో రెడ్లకొఱకై విద్యాలయమును పేర హాస్టలు ఒకటి నిర్మింపఁబడినది. ఈయాలయమునకై సుమారు ౧ లక్ష

రూపాయలు నిధిగా నుంచబడియున్నవి. రెడ్డి విద్యాలయము దిప్పుడు 20 (ఐబ్బది) విద్యార్థులున్నారు. ఈయాలయమునకుఁ గార్యదర్శిగా నుండిన రాజశ్రీ కొత్వాలు వెంకట్రామారెడ్డిగారు రాత్రింబవళ్లును విద్యార్థుల సౌకర్యముల నరసికొనువాడై, వారికి విద్యాప్రదాతలై యున్నారు. ఈవిద్యాలయమింకను దినదిన ప్రవర్ధమానమగుచున్నదని నివేదించుటకు చాలసంతసించుచున్నాను. రెడ్లవిషయమై శ్రద్ధ తీసుకొనువారిలో, గార్యదర్శి యసంతరము రా॥ పింగలి వెంకట్రామారెడ్డిగారును, రా॥ వెంకటరెడ్డిగారును, (ఆడిటర్లైల్వే) శ్రీబారిష్టరు గోపాలురెడ్డిగారును, వకీలు రంగారెడ్డిగారును, మున్నగువారు పేర్కొనఁదగియున్నారు. రెడ్డివిద్యాలయము నొక్కవైదొబ్బాదులోనే స్థాపించుటతో నిలువక, ప్రతిజిల్లాయందును వీరు త్వరలో స్థాపించుదురని కోరుచున్నాను.

ఈప్రాంతములందు రెడ్లలో పాకనాటివారును, మోటాటివారును, ముఖ్యమైన తెగలవారు. వీరి సంఖ్యయె విశేషముగనున్నది. పాకనాటిశాఖకు శ్రీగద్వాల రాజాగారు ముఖ్యులు. మోటాటి తెగకు శ్రీవనపర్తిరాజాగారు ప్రధానులు. సుమారు ౧౦ సంవత్సరములకు మును పీఠెండుశాఖల నొకటిగాఁ జేయవలయునని యీరాజులుం గారు ప్రయత్నించిరి. వేలకొలది రెడ్డిప్రముఖులును ఆమోదించిరి. పత్రములందు దస్కతులు చేసిరి. ఆపత్రికల నచ్చువేయించియుండిరి. అమితోత్సాహముతో బెద్ద లుద్యమమును సాగించిరి. కాని నేడ విషయమును స్మరించువారే లేరు. తుదకు కర్నూలులో క్షేత్రిశేషులైన శ్రీరాజారామేశ్వరరావు - వనపర్తిప్రభువుల యాధిపత్యమున జరిగిన సభలో నీశాఖలనొకటిగాఁ జేయవలయుననిన తీర్మానమును సభ్యులు తోసివైచిరి. నిజము రాష్ట్రములోని రెడ్లు, ముఖ్యముగా రాజులీయద్యమమును బట్టుదలతో సాగించిన మనోరథమీదేరునని నాయాశయము. ఈసదుద్దేశమును మరల ప్రయత్నించుదురని నా ప్రార్థన. నిజము రాష్ట్రమందలి రెడ్ల విషయమింకను విశేషముగ నివేదింపఁదగియున్నది. వేగొక తూరి చర్చింపఁ దలచితిని,

శా|| పంజా బెక్కడ? వే రచెక్కడ? మహాపద్వారకంబాచుఁ దా
సంజీవన్యవధానవల్ల రియనన్ సంప్రాప్త మాటేడ? యా
ర్తిం జూఱంగొనుటేడ? యంబరో? భవచ్ఛీపాదముల్ పద్మపు
బుంజంబుల్ రచియించి కొల్చుఫల మీపున్నెమ్మ కామేశ్వరీ ||

మ|| తనసోదర్యనిశ్వాసకాసల నెటుం దా మాన్నికోలేక యం
బ ? నినుంగొల్పెడి నన్నుఁబోలె నలబర్మాడాక్త రుండంగ, నా
తని కీవేరు లభించె, నా కిది యయత్నప్రాప్తమయ్యెన్ జరం
తనపుణ్యంబున నీకృపాగరిమచేతం దల్లి? కామేశ్వరీ || ౧౬౬

శా|| బర్మాడాక్తమసోదరుం దొకరుఁ డల్పప్రాయపుంగుఱ్ఱఁ డో
శర్మాధాయిని? నాదుషడ్డకుని శిష్యవ్రాతమం దుండె నీ
మర్మం బాతఁడు వానిచే నఱిగి తన్నాత్రార్తికై కైకొనన్
గర్మాతమ్యుని నాకు భాగ మచటన్ గల్పించెఁ గామేశ్వరీ ||

మ|| మఱిమంత్రోషధిశక్తు లెంతయు నసామాన్యంబు, లీశక్తు లే
యణుమాత్రంబును గోచరింపవునుమీ? యంబా? భవత్సేవకా
గ్రణులందక్కఁ దదన్యులందు, నిజమిక్కాలమ్మునంగూడ ని
మ్మణిమంత్రోషధిశక్తి నీకొలుపు సంపాదించుఁ గామేశ్వరీ || ౧౬౭

శా|| ఏవే రీశ్వరవేరు శ్వాసరుగహిస్వేచ్ఛాఁ రోధమ్మునం
దావే రున్నది నీదుపుట్టినిలుచాయ్ దాని నేయోగియో ?
యీపుంబోలె నెటుంగు? నింతనె జగం బేరితి జీవించు ? నో
దేవీ ? యీకృతి కట్టిశక్తి నిడి పృథ్వి బోవు కామేశ్వరీ ||

శా|| దేనిక గంతమునక ధరించునెడ నుద్రేకింపకే శ్వాసకా
సానూనార్తి యడంగు నయ్యది యమూల్యంబైనవే రద్దియే
సీనామాంకితమైనకావ్య, మని దీనిక బండితుల్ మెచ్చుకోఁ
గా నీ వీకృతికి మహత్త్వ మొసంగంగాఁ గోర్కొ కామేశ్వరీ ||

మ॥ మును సన్నుక గనుచుందు నాకవసముక మూచూడఁగాఁక్షిం
[చి, యో

జనసి ? యిప్పుడు 'శ్వాసకాసల సడంచ న్నేర్పుఁబో!' యంచు ద
ర్శనముక జేయఁదొడంగి, రేమిగతి? యీసత్కావ్యమం దట్టి శ
క్తిని వేర్వెల్లఁకులందుఁబోలె నిడి ఖ్యాతిం దెమ్ము కామేశ్వరి॥

మ॥ పడిసెంబో, తలనొప్పియో, జ్వరమొ సంప్రాప్తించుచో వైద్యులం
దడవక లాభము గల్గినం గలుగు దుర్దాంతవ్యధాభారముల్
గుడువన్ దాపగుచో నరుం డెఱిగి తా 'గుయ్యో మొహో?'
[యంచు సి

యడుగుల్ వట్టుటయే రుజాపనయనోపాయమ్ము కామేశ్వరి॥

శా॥ ఏ నేపాటి? సమస్తకారణుండు శ్రీకృష్ణుండు మున్నాత్మసం
తానార్తిన్ దొలఁగించుపొంట నిను బల్దైన్యమ్ముమై వేఁడి సి
చే నాకోర్కి లభింపఁగా సుఖము వాసికాఁగించి సంసారియై
తా నెందున్నగఁడన్ భవచ్ఛరణముల్ ధ్యానింతుఁ గామేశ్వరి॥

మ॥ ఇహమందు నినుఁగొల్చువారలకు సర్వేడ్యత్వముఖ్యమ్ముతొ
బహుసంపత్తులు గల్గు, వ్యాధు లుడుగున్, బ్రఖ్యాతి వర్ధిల్లు, దు
స్సహ మేవారికిఁగల్గ దింకఁ బరమో? స్వర్లోకమున్ మించుఁబో?
యహహ? నీచరణార్చనం బిడుసుఖం బవ్వారి కామేశ్వరి॥ ౧౭౪

శా॥ ఇక్క ట్టేదియొ నాకుఁ జేకుటియు, నాయొక్కట్టు నాపట్ల స
మ్యక్తి ర్నిప్రదకార్యహేతువుగ బాల్యమృదాదిగా మాటు నో
యక్కా? యట్టుల యాత్మజాతురుజ నీయవ్యాజపుంబేర్చిచే
జక్కన్ స్రుక్తి సుకావ్యరూపమున మించంబోలుఁ గామేశ్వరి॥

మ॥ ఒకయొక్కట్టున విద్య, వేఱొకట విద్యోద్రేక, మింకొక్కటన్
సుకవిత్వమ్ము, మఱొక్కటన్ సుకవితాస్తోత్రసామగ్రి, వే
ఱొకటన్ యోగము, భోగమో? మఱియు నింకొక్కంట, నీపేర్నిజే
సి కడుం గన్తి సుఖాకృతిన్ బరిణమించెం దల్లి? కామేశ్వరి॥

శా॥ దారిద్ర్యమున నేమి, జవ్వనపుదుర్దర్శముచే నేమి, బల్
ధీరత్వమున నేమి, సర్వమున నేడే జిక్కు వాటిల్లునా
యారీతుల్ పొడసూపియున్ దుదకు నీయవ్యాజపుంబేర్పించే
బేరై మేటిప్రతిష్ఠలై యవి ననున్ బ్రేమించె గామేశ్వరీ॥ ౧౨౨

మ॥ అటులే నేడు కుమారుదూరుజయు నీయవ్యాజపుంబ్రేమచే
నిటు లేతత్కృతిరూపమై సుఖముఖానేకక్రియోదారమై
స్ఫుటకీర్తిన్ ఘటియించుచూచనలు రేపున్ మాపుఁ దోచున్ భవ
ద్భుటనం బెవ్వఁ డెఱుంగు నెట్లొనరుపంగాలేవు? కామేశ్వరీ॥ ౧౨౩

మ॥ అల సత్యవ్రతుఁ డాసుదర్శనుఁడు నేమానట్లు మున్ దోచి ర
వ్వల నేమైరి? భనత్కృపావశత, నేవ్యాధుల్ మఱిచిక్కులున్
గలఁచన్నేరవు నీకృపావశుల, నిక్కమృత, మత్పుత్రునీ
యిల సత్యవ్రతుఁగా, సుదర్శనునిగా నీక్షింపు కామేశ్వరీ॥ ౧౨౪

శా॥ ఆయుశ్రేణిబలదాయకంబులు త్వదంధ్ర్యంభోజరేణుచ్ఛటల్
నాయందున్ బ్రసరించినందులకు నానాటన్ సుతుం డామయా
పాయమ్మన్ గడఁదోసి వృద్ధి కిరివై భాసిల్లుచున్నాఁడు నీ
సాయం చూరకపోదు భద్రముల నిచ్చల్ గూర్చు గామేశ్వరీ॥

శా॥ 'గ్రామారిష్ట మడంగఁజేయు' మని త్వత్తాంతు, న్నినున్ 'బుత్రకున్
గామేశాఖ్య నరుణ్ణఁజేయు' మనియున్ గావోక్తిమూలమ్మునన్
మీమీమంచి గణించి వేడితిని నన్ మీ రథి మన్నించినా
ర్మిమే లెల్లడ నేను జెప్పికొనెదన్ మిన్నట్టఁ గామేశ్వరీ॥ ౧౨౫

శా॥ నీ వాపత్తులపట్ల సాయపడినట్లే సంపదర్థమ్ములన్
రావుశ్రీకులరత్న భూషణము శ్రీరామాంబ సాహాయ్యమున్
గావింపన్ వెనుదీయ కోమెడి ననున్, గళ్యాణి? యమ్మాత్మకన్

మ॥ చదువుల్ నేర్పితి దిగ్విజేతనయి యాచంద్రాగ్రభాస్వద్యతః
 వదమై మించితి భాగ్యపుంగరిమతో భాసిల్లితిగ్ గండముల్
 తుదముట్టించితిఁ గంటి సంతతిని సంతోషించుచుంటిన్ భవ
 త్పదదాస్యం బొడఁగూర్పలేని దొకభద్రం బున్నె ? కామేశ్వరి॥

మ॥ శశిశేషం బయిదేండ్లు భూసుతదశాసంవత్సరా లేకునుగ్
 గృశతాకారక మాచు వ్యాధి మిగులన్ క్లేశంబు గల్పించె, నా
 ర్తిశమారంభము రాపలు వాదినె పుసాదించెగ్ సమస్తంబు నీ
 వత మన్నింటికీ దల్లి; నీయదియ మాభారంబు కామేశ్వరి॥ ౧౮౪

శా॥ ఏమాత్రింబు వివేకమ న్నమనుజుండేనిగ్ గృహపత్యభూ
 రామారామమయంబు సంస్కృతియెడగ్ రాగిల్లుటే తప్పు, త
 త్కామః కోండాక. నీపదాంబుజమలగ్ ధ్యానించుచో సంతత
 క్షేమం బబ్బెడి, దక్కువారి కసదా సేచుంబు కామేశ్వరి॥ ౧౮౫

పు॥ కొడుకుల్ గూతులు నేఁగు రిప్పటికి నాకుగ్ నీకృపంగల్గి లే
 యెడ నివ్వొండ ననుగ్రహించుటయు నాయీనన్ను దైన్యంబుపా
 ల్పడకుండగ్ దగఁజూచుచుండుటయు నిగ్ బ్రార్థింతు నోయమ్మ? నీ
 యడుగుల్ గొల్పెడిదాసదాసులకు దాస్యార్హుండఁ గామేశ్వరి॥

మ॥ అతిచిత్రింబు భవచ్చరిత్రము, తదీయంబైనమాహాత్మ్యప
 థతి వర్ణింపఁగ నాకు శక్యమగునే? తల్లీ? సుతున్ మున్నుదు
 స్థితిలో ముంచినవ్యాధి యిప్పు సురిగెన్, జేహమ్ము నానాట వ
 ర్ధితమయ్యెన్, గళ, కాంతు, లుప్పతిలె సుశ్రీ మించె గామేశ్వరి॥

శా॥ నాయంతైనను గాకయున్న నెటులో నాపుత్రుపై నీకృపా
 వ్యాయామం బుదయించు నక్కతన విద్యాస్ఫూర్తి యవ్యాధికిన్
 స్వాయత్తం బిఁకఁగాకతీరదు, రుజాహంకార మింకీపయిన్
 ఛాయన్ గూడ స్ఫులిగపకుండునటులన్ శాసింపు కామేశ్వరి॥ ౧౮౬

ఉ॥ శాపనియంత్రీతుండయిన శంకరుచే బలిమాల బడ్డజై

అపయి నాపె యిట్టలను. “నన్మదనుగ్రహమొంది యీసురల్

లోపములేక యెందునను లోబలచేతను బూజ్యమానులై

సాపమువాసి వారికి శుభప్రసూదాడు. రింకేమికాకలెజ్.

౯౩౯

ఆ॥ పెండ్లిపీటమీదఁ బెక్కండ్రముందఱ నాడుకరము వట్టినావు నీవు.

సప్తమండలములుఁ జనినావు నాతోడఁ, జేసినాడ వెవరుజేయని పని.

౯౪౦

సీ॥ నేలిమియరుగుపై విధ్యుత్తముగఁ బ్రతిస్థింపంగఁ బడినట్టి సెగలఁజేడు

పాలి కాముఖు సత్వత్ప్రస్థపానీయ మాశ్రయించి వనించు నప్పతియును

మనము ల్పదున్యాద బూర్తిగా వ్యాపించి యలరారుచుండెడి యంబుజాక్షుఁ

దాత్మవల్లభలతో నన్వితులైయుండు జేవతలును మహీదేవతలును

దిక్కుత్పయమున దీపించుచుండంగ నింతమందియెదుట సెంతయును న

భాస్థలంబునందు పొసలుగావించి యెట్లు వ్యభిచరించి తీవు చెప్పును.

౯౪౧

క॥ గురువులుగూడ జనాభుముకరణి నసన్మాదమందుఁ గాల్పెట్టెదరే

నెఱిగి ప్రిబుద్ధులు నిగ్రహపరులగునదియునుచు కృతులు పలుకుటలేజే.

౯౪౨

సీ॥ జనకుఁ డసన్మాదసంచారియైనచో గొడుకేని శాసింపఁగడఁగవచ్చు.

గురువు దుష్పథమునఁ గ్రొవ్వుఁబొడఁగుచో శిష్యుఁడుం బట్టి శిక్షింపవచ్చు.

బ్రాహ్మణు ల్లిర్పించి వైని వీక్షించుచో భూపతి దండింపఁబూనవచ్చు.

పతి మంచిచెడ్డలఁ బరికింపకున్నచో బత్ని శపింపఁ బొల్పడఁగవచ్చు.

నీచుచేతనేని నిగ్రాహ్యుఁ డెంతటిదండివాడుగూడఁ దప్పనడవ

నివచించు జేద. మపఘం డపూజ్యుండు. సుపఘండుగును బూజ్యుఁ డెపుడుఁబుడమి.

ఆ॥ ఎవఁడు స్వతులధర్మ మెంతయు విడనాడు వాఁడు పతితశబ్దవాచ్యుడగుచు

మరణ మొందువెనుక నరకంబునం గూలి దుఃఖభారమునను దూలుచుండు.

౯౪౩

తే॥ వేడు నాస్తికమున జ్ఞాతిభేదమెనని ధర్మసంత్యాగమొనఱించి తాఁ జరించు

వాని మనుధర్మతులగువారలెల్ల నిగ్రహింపంగవలయును నిశ్చయముగ.

౯౪౪

ఆ॥ వర్షధర్మములును వంశేంపుధర్మముల్ దేశధర్మములును నేశకుండు

వదలిపెట్టు వాఁడు వర్షయ్యతుండోచుఁ బతితుండని వదంపఁబడెడి బుడమి.

౯౪౫

సీ॥ గార్హస్థ్యసిద్ధికి ఘనకారణంబోచుఁ బరఁగుచుండినయట్టి పావకునియు

అర్హులనుష్ఠించు నామ్నాయచోదిత స్వస్వనగ్లాశ్రమాచారిములయు

ఇది యిట్లుకావించు నేనని మును యాశి వాక్కుచ్చియుండిన వచనములయు

పుణ్యప్రదములంచుఁ బూనికమై బట్టి వరుసఁ గావించెడి వ్రతములయును

త్యాగముం జేయఁగూడదు తథ్యముగను. వీని త్యాగంబునేసినవాని జనులు

తాము త్యాగంబునేతురు తప్పకుండఁ. బతితుడని చెప్పబడును దద్భ్రష్టఁ డింక.

సీ॥ భువనము ల్పదునాల్గు పొరలించిచూచినం గానంగఁబడఁడు ని న్నన్నతండ్రి.

తల్లి యాదంత మంతకుమున్న యెవరికి శ్రీవణంబులకును గోచరముకాదు.

అన్నదమ్ములునైన నగుపడఁ రెచటను సరిపోల్చుకొనియైన సంతసింప.

మానాఁ డితండంచు మాటయైన వచింపఁ డెవఁడును వచ్చి నీ యెట్టయెదుఱు.

ఏవిధంబైన నీవార్త యెఱుంగఁబడదు. విసము తిం. దశ్శిమాలను వేసికొందు.

పూసికొందు చితాభస్మమును దనువున. మనసుకొలుపదు నిను ముట్టుకొనుటకేసి.

సీ॥ కంపుగొట్టెడి పచ్చిగఁచగ్గముం గట్టి తలనిండఁ బెంజడ లొల్పినావు.

అణుమాత్రమైన మర్యాద యెఱుంగవు. గ డెక్కొక్కనుడి నోట నుడువుచుండు.

వింటింటికింబోయి యెత్తెదు బికిరంబు. సద్వ్రీతంబన్న నీచాయ నున్న.

పరికింప మిగుల నబ్రహ్మణ్యుడవు నీవు. కపటివి. దుష్టసంకల్పుడవును.

ఈదృశుడవగు నీతోడ నించుకయును గూడి సంభాషణము చేయఁగూడ దరుగు.

మింక నామోల నుండుటకేసి తగ ” వటంచుఁ గన్నీళ్ళు కాల్యలై యవనిఁ బాఱు.

ఆ॥ పృమధనాయకుండు బతిమాలుచున్నను వెక్కివెక్కియెచ్చి వీడ కలుక

నమ్మహేశుచేష్ట లాక్షే పముంజేయు చివమువలకొమార్తె యిట్టులనియె. ౯౫౦

తే॥ “ నీదున్నాదయంబులోపల నిశ్చయముగ నార్జనములేదు. కాఠిన్య మూర్జితంబు.

భూసురుల యాసురుల నుడు లొట్టులనుచుఁ దోచె నాపయ నీచూపు దుష్టమతిని.

తే॥ పారులెల్లరు వంచింపఁబడినవారు వరుస నీచేతఁ. గావున వారిచేత

నీవు బాధింపఁబడె ” దంచు నిట్లుపలికి గౌరి యాటకుండుటయ్యఁ గాలకంధరుండు.

తే॥ నీతిమయ హేతుమద్వాక్యనిచయమునను సదుపచారంబులను సుప్రసన్న వదనఁ

జేసి మెల్లమెల్లగాను దచ్చితవర్ష తేశ్వరాత్మజ దువ్వుచు నిట్టులనియె. ౯౫౩

తే॥ “ నిండుజాబిల్లి కీడ్చిన నీముఖంబు నేల కలువంబుఁజేసెదవే కుభాంగి !

తగదు నీకిది. సర్వభూతములమీఁదఁ గరుణఁజూపింపవలె హితకాంక్షతోడ. ౯౫౪

తే॥ ఎదియొ యొక కార్య మత్యంత మిచ్చుచుగునుగాక. పరవీడనము సేయఁ గడఁగఁజనదు.

భువనమంతయు నీకగుఁ బుత్రీతుల్య. మఖిలపూజ్యువు నీవయా దఖిలరూప! ౯౫౫

తే॥ “ నేను దెఱంగట్లహితముకై నింద్యకర్మ మాచరించితి. సైనను నాత్మజుండు

గలుగునీ. కావ్రకారంబు గాకపోయినను ద్వదిష్టము పూరించెదను వచింపు. ౯౫౬

తే॥ నాకు నందఱికంబెఁ బ్రాణములకంబెఁగూడ నెక్కువదానవు చూడ నీవు.

అగ్గలంబు పృసన్నవై యాజ్ఞయిమ్ము చారుముఖి ! నీదుకోరిక ల్సత్వగముగ ”

అ॥ అనుడు దేవి యిట్లులనియె. “ బాతుర్యాస్య బ్రహ్మచర్యమంతః బట్టజేసి
తగ నుహవ్రతంబు ధరియింతువేని నే నుపసన్నునగుదుమా మహేశ! ” ౯౫౮

క॥ నేలుపుల సుమతంబున హేలం డాండవము నేసెదేక్ష వైవవమై
కాల్గు త్వదధాణంగము నీజాలెదవేక్ష గ్రమ్మతింతు కాపము శంభూ! ” ౯౫౯

క॥ నిను సంతసపెట్టుట కీయపున వర్తింతు నెడల నగుదు బ్రసన్న
నన. నట్లుకానిశాడేక నిను నమ్ముదు నాదుమనసు నిశ్చయముగ ” నాక్ష. ౯౬౦

క॥ భగవానుడు ప్రీతుండై యగుఁగాకని బదులుచెప్పి. న్నాన్వితయై
భగవతియు శాపమోక్షము తగుగతిఁ గావించెనపుడు దాసా! ” యనుడుక్ష

—* శిష్యుని తాండవవర్ణనము. *

తే॥ భూదుర్గిడిట్లను. “ నారయూహో నుడుపుటయందు నీవు మహాశక్త మొందుచుంటి
కాని నీవాత్మ లాశ్చర్యకారకంబు. లెంతవిన్నను దృష్టికా జేమొకాని. ” ౯౬౧

క॥ ఆస్మదృష్టంబున నాకస్మిక్ముగ వచ్చినావు. గౌరీకథలక్ష
సస్మితవదనంబునఁ గడు విస్మయముగఁ జెప్పినావు విద్వదధికా! ” ౯౬౨

నీ॥ బర్హిర్ముఖులతోడఁ బరివృతుండై మహేశ్వరుఁ డెట్లు స్వత్యంబు సల్పినాడు?
ఎట్లుంగిలైనది యేమి చాతుర్యాస్య? నేవ్రతం బపుడు గ్రహింపఁదగిన?
దుగుర్పైఁ బాడమిన నాగ్రహం బంతయు హిమవదదిక్కుమారి కెట్లుపోయె?
కృత్యుఁడ నేవీరకఁ గలిగె ననుగ్రహం? బది కింవిధంబైనయది తలంప?
ఈయొనర్పఁబడిన యెల్లపరీక్షములకు దయను విస్తరించి తగినయుత్త
రము వచింపునుయ్య యమితరా! నీకన్నఁ బూజ్యకథకు లిలను బూజ్యులుగుట ”

క॥ అనవిని గాలవమని “ యోయనభూ! యయుతాధ్వరముల నగునట్టిఫలం
బును గలుగఁజేయు నేత ధ్వననుగు నితిహాసము విను కాంతు వచింతుక్ ” ౯౬౩

క॥ చాతుర్యాస్యంబున శివుఁ డాతతమగు భక్తి మందరారాహార్యమునక్ష
పూతుఁడయి బ్రహ్మచర్యముఁ బ్రీతిం బూని వసీయింప నేలుపులెల్లక్ ” ౯౬౪

అ॥ అగి యెరఁగి మోగిల నానతకాయలై నిల్వఁబడుడు నట్టినిర్భరా
కదిగ్రాభిసౌతము నంతయు వాత్సర్చి దాంక నొక్కఁజూట యిట్లులనియె. ” ౯౬౫

క॥ “ నాచేత నియుక్తంబగు పొచ్చినాభినయమందు బొసటయగుచుక్ష
మిచాతురి చూపింపుల దేచాతుర్యాస్యమునను నిందాద్యమరుత్! ” ” ౯౬౬

అ॥ అనివచించి యంత నాషాఢశుక్లచతుర్థిని భవానితృప్తిపొందె
తాండవింపఁదోడఁగెఁ దన్మందరారాచలశిఖరమందుఁ జంద్రశేఖరుండు. ” ౯౬౭

నీ॥ అంగిరో నారద వ్యాస దేవల శుక కర్ణమ గౌతమ కశ్యపులును
కృతు భృగు భాగవరామ మరీచి వసిష్ఠ పులోమ పుషేతములును
బసుదగ్ని యను బులస్త్యమునీక పులహాలు నుత్తంతుఁడు నగస్త్యయోగి యతి

- ౧ గోటేటి వేణుగోపాలరావుగారు, పోలీసుసర్కిలిసస్పెక్టరు, నర్సారావుపేట.
- ౧౦ నారాయణరావుగారు, దాతారుపల్లె
- ౧౧ రంగరాజు గోపాలకిషక్ రావు దేశములుగారు-ముపురం.
- ౧౨ జూలూరి వెంకటరత్నంపంతులుగారు, గుంటూరు
- ౧౩ భాస్కరరావుని వెంకట రామయ్యగారు, వంగపల్లి
- ౧౪ బుడంపాటి సుబ్బయ్యగారు, మర్పంటి, కాకినాడ
- ౧౫ బేలూరి రామన్న గుప్తగారు, సదాశివునిపేట
- ౧౬ రామూరి సుబ్బయ్యగారు - శ్రీ శ్రీ విరూపాక్షసంస్థాన ప్రధానమంత్రి
- ౧౭ ఘంటంభట్లగారి వెంకటభ్రుజంగముగారు - ముసలాపురం
- ౧౮ తిగుళ్ళ కృష్ణారెడ్డిగారు. పటేలు - ముసలాపురం
- ౧౯ కప్పగంటు సుబ్బారావుగారు - పోలీసుసబిరస్పెక్టరు - కొమ్మలసాడు.
- ౨౦ రంగావజ్ఞుల రంగయ్యగారు, నర్సారావుపేట
- ౨౧ శ్యామాపంతుల గోపాలరావుగారు - హైదరాబాద్.
- ౨౨ తిరుమలనల్యాక్ చక్రవర్తి వరదాచార్యుల అయ్యవార్లంగారు - కాకాపురం
- ౨౩ కన్నయ్యగారిసంగయ్యగారు-ముసలాపురం
- ౨౪ తాళవెలిమి లింగన్న మొకద్దంగారు-గడిపెద్దాపురం
- ౨౫ కిషక్ రావు దేశపాండ్యగారు తాళ్లపల్లి
- ౨౬ వెంకటరాజయ్య, మక్తేదారుగారు - సీతారాంపురం
- ౨౭ సుబ్బారెడ్డి దేశములుగారు, క్షీరసాగరం.
- ౨౮ వంటపల్లి రామారావుగారు, సంగం.
- ౨౯ చివుకుల శ్రీరామశర్మగారు- నాగులపల్లెసాడు
- ౩౦ రాయచూరి బండేరావుగారు, అయినాపురం.
- ౩౧ కొండంభట్లగారి వెంకన్న గారు, గుమ్మడిదల
- ౩౨ లింగాల సీతారామరెడ్డి బండారెడ్డి దేశములుగారు-నారాయణపురం
- ౩౩ చెన్నూరి నరసింహారావు దేశపాండ్యగారు-వెదవీడు.
- ౩౪ కందాళం కేశవాచార్యులుగారు-కిచ్చన్నపల్లె.
- ౩౫ వంటపల్లి ఆమృతరావుగారు-సంగం.
- ౩౬ మాణిక్యంగారి బాలచంద్రయ్యగారు-హైదరాబాద్.
- ౩౭ పేకులపల్లి కృష్ణారెడ్డిగారు, కేశవాపురము.

అభినవసర్వస్వత్ర

సంపాదకుడు - నాగరఖండస్వర్ణకారవ్యవహారాది బహుగ్రంథకర్తయగు

జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి.

ఇది యొకమాసపత్రిక ఇందు వర్ణాశ్రయభర్తృబోధక గ్రంథములును విమర్శనములును వ్యాసములును బ్రకటింపఁబడును. చందా సం॥ 1 కే రు గె-0-0

ఈ కార్యస్థానమున వెలకుదొరకు పుస్తకములు.

1 కడిచీకోధారిణి [పూరె వీరభద్రకవి]	...	0	4	0
2 వాసంతికాపరిణయ నాటకము	...	0	4	0
3 చమత్కారమంజరి (సింహాద్రి వెంకటాచార్యులు)	...	0	4	0
4 విరూపాక్షవీరగురువరంపర	...	0	2	0
5 నీతిగీతులు (సుమతికళకమునకు సంస్కృతము)	...	0	2	0
6 విశ్వబ్రాహ్మణశబ్దఖండనము, బ్రాహ్మణశబ్దవిచారము	...	0	2	0
7 విగ్రహారాధన ఖండనఖండనము	...	0	4	0
8 చిత్రానందజిల్లాతీర్థ విమర్శనము (పత్రికాధిపతి)	...	0	4	0
9 సంగదోషము	...	0	8	0
10 అస్పృశ్యతానివారణ ఖండనము (మల్లాది రామకృష్ణచయ్యనులుగారు)	0	8	0	0
11 వత్సలనీతిరతకము	...	0	1	0
12 నర్మారావుపేట కథావధానము (తిరుపతివెంకటేశ్వరము)	...	0	3	0
13 పశ్యశబ్దవిచారము	...	0	2	0
14 పురశ్చరణము	...	0	2	0
15 శంతనురాజచరిత్ర	...	0	14	0
16 వర్ణవృత్త	...	0	4	0
17 స్వర్ణకారవ్యవహారము	...	1	8	0
18 శుద్ధాంధ్రహరిశ్చంద్ర చరిత్రము	...	0	10	0
19 అభినవకావంతల నాటకము	...	0	3	0
20 నూతనసంహిత-ఆంధ్రము	...	2	0	0
21 స్కాందమహాపురాణాంతర్గతనాగరఖండము (౧ సంపుటము)	1	0	0	0
22 డిటా నాగరఖండము (౨ సంపుటము)	1	8	0	0
23 డిటా నాగరఖండము (3 సంపుటము)	1	8	0	0
24 భారతీయప్రబోధము (పిఠాపాటి చిదంబరశాస్త్రి)	0	4	0	0
25 ధర్మనిర్ణయము.	0	4	0	0
26 భారతకథాత్మన్వనిర్ణయము (మల్లాదిరామకృష్ణవిద్యచయ్యనులుగారు)	0	4	0	0

అభినవసర్వస్వతీకార్యస్థానము, జానపాడు, పిఠాగురాళ్ళపొన్ను, గుంటూరు జిల్లా.

అభినవ సరస్వతి

సంపుటము	జాన పాడు	సంచిక
౨౦	శుక్ల సం॥ మార్గశిరమాసము	౯

శారదాబిల్లు

ఈ నెల 22 తేదీన మదరాసు రాజధానిగఁజేట్లో ప్రకటించబడెను.

1929-19 వ చట్టము

బాల్య వివాహములను జరుపకుండ నిరోధించునట్టి చట్టము

బాల్యవివాహములను జరుపకుండ నిరోధించుట ఆవసర

మగుటచే, యీ రీతిగా చట్టము చేయబడెను

సంగ్రహ శీర్షిక

(1) 1928 బాల్యవివాహ నిరోధక చట్టముని యీచట్టమును పిలువవచ్చును.

వ్యాప్తి

(2) ఇది బ్రిటిషు యిండియాకంతకును బ్రిటిషుబెలుజిస్తానుకును, సాంతాలు పరగణాలకునుగూడ వర్తించును.

ప్రారంభము

(3) 1930 ఏప్రిలు నెల మొదటితేదీ నది అనుబంధాని వచ్చును.

నిర్వచనము

(4) ఈ చట్టములో విషయములోగాని సందర్భములోగాని అసంగతమైనదేదైన నుండినతప్ప

(ఎ) “బిడ్డ” అనగా పురుషుడైనచో 18 ఏండ్లలోపు వయసు గలవాడును స్త్రీయైన 14 ఏండ్లలోపు వయసు గలది అని అర్థము.

(బి) “బాల్యవివాహము” అనగా పెండ్లి చేసుకొనుటకు సమ్మతించిన పురుషులిద్దరిలోను యెవరో యొకరు బిడ్డ అని అర్థము.

(సి) పెండ్లిచేసుకొనుటకు “సమ్మతించినవ్యక్తి” అనగా దాని ప్రకారము యే స్త్రీకిని యే పురుషునకును వివాహము జరిగినదోవారిద్దరిలో నొకరని అర్థము.

(డి) “మైనరు” అనగా 18 ఏండ్లలోపు వయసుగల స్త్రీగాని

బిడ్డయగు నొక స్త్రీని యిరువదియొక్క యేండ్లకులోపు వయసు
గల పురుషుడు పెండ్లియాడినచో వానికి శిక్ష.

3. ఒకవ్యక్తి పురుషుడై యుండియు 18 యేండ్లకు పైబడినతీయు
21 యేండ్లకు మించనట్టియు వయసుగలవాడై యుండియు బిడ్డయగు స్త్రీని
పెండ్లిచేసుకొనినచో 1,000 రూపాయలవరకు జాల్మానాశిక్ష విధింప
బడుట కర్హుడగును.

21 ఏండ్లకు మించినవయసుగల పురుషుడు బిడ్డయగు స్త్రీని
పెండ్లియాడినచో వానికి శిక్ష.

4. 21 ఏండ్లకుమించిన వయసుగల పురుషుడై యుండినవాడు
బిడ్డయగు స్త్రీని పెండ్లియాడినచో నెలరోజులవరకును విడిఖైదు శిక్షను
లేక 1,000 రూపాయలవరకును జాల్మానా శిక్షయును లేక రెండు శిక్ష
లునుగూడ విధింపబడుట కర్హుడగును.

బాల్యవివాహములు జరిపినందులకు శిక్ష

5. బాల్యవివాహమును జరుపుట, పరిశీలించుట, యాజమాన్య
మును వహించుట మున్నగుపనులను చేసినవారు ఆవివాహము బాల్య
వివాహముకాదని నమ్ముట కవికాశము గలదని రుజువు చేసినయెడల
తప్ప నెల రోజులవరకు విడిఖైదు శిక్షయును లేక 1,000 రూపాయల
వరకును జాల్మానాశిక్షయును లేక యీ రెండు శిక్షలనుగూడ చేయ
బడుట కర్హులగుదురు.

బాల్యవివాహమునకు సంబంధముగల తండ్రికి లేక తల్లికి

లేక సంరక్షకునకు శిక్ష

6. (1) ఒక పురుషుడు బాల్యవివాహము చేసికొనినచో అతడు
పరుషవిషయమున బాధ్యతగల తండ్రియైనను లేక తల్లియైనను లేక
సంరక్షకుడైనను లేక మరియొకడైనను ఆబాధ్యత న్యాయసమ్మతము
నను కాకపోయినను ఆవివాహము జరుగుటకు సంబంధించిన యేషని
డైన జేసినను, లేక ఆవివాహము జరుగుటకు సమ్మతించినను, లేక
చివ్విధముల ఆవివాహము జరుగకుండ నిరోధింపకపోయినను, నెలరోజుల

నుకు విడిచిపెట్టెను శిక్షయును లేక 1000 రూపాయలవరకు జుల్మానా శిక్షయును లేక యీ రెండు శిక్షలునుగూడ విధింపబడుట కర్హుడగును.

ప్రీమైజుచో ఆమెకు శిక్షమాత్రము వేయగూడదు.

(2) ఈ సెక్షను ప్రయోజనమునకును సంబంధించినంత వరకు ఒకమైనరు బాల్యవివాహము చేసుకొనినచో ఆమెనరు విషయమున బాధ్యతగల వ్యక్తి అన్యథా ఋజువుచేసినయెడల తప్పు లేనిచో ఆచ్యక్తి అశ్రద్ధవలన ఆ వివాహము జరుగకుండ నిరోధింపలేదనియే భావింపబడును.

3 సెక్షనుక్రింద నేరము చేసినవారికి కారాగృహవాసశిక్ష వేయగూడదు.

7. 1897 జనరలు క్లాజెను ఆక్టు (10-1897) 25 వసెక్షను లోను యుండియునుపినలుకోడు (45-1860) 64 వసెక్షనులోను ఎక్కువ నుండిననుగూడ 8 వసెక్షను ప్రకారము ఒక దోషికి ఒక న్యాయస్థానాధికారి శిక్ష విధింప నున్నపుడు ఆదోషికి విధింపబడిన జుల్మానా మొత్తమును ఆదోషి చెల్లించనిచో అతడు ఎన్ని గోజులవరకైన గాని కారాగృహవాస శిక్ష ననుభవింపవలెనని ఆజ్ఞాపించుటకు ఆన్యాయాధికారికి అధికారములేదు.

ఈ చట్టముక్రింద జూరిన్ డిక్షను

8. 1898 క్రిమినలు ప్రొసీజరు కోడు (5-1893) 190 సెక్షను లోయెటులున్నను యీ చట్టము క్రింద జరిగెడు నేరములను గూర్చి దాఖలు పుచ్చుకొనుటకు విచారించుటకు ప్రెసిడెన్సీ మేజిస్ట్రేటుకును డిస్ట్రిక్టు మేజిస్ట్రేటుకును తప్ప ఇతరులకు అధికారము లేదు.

నేరములను దాఖలు పుచ్చుకొనవలసిన పద్ధతి.

9 ఏ వివాహములో నేరము జరిగినట్లు యెంచబడునో ఆ వివాహము జరిగిన సందర్భములోగా ఫిర్యాదు దాఖలైనయెడల తప్పు గొన్యాయస్థానాధికారియును యీ యాక్టుకు సంబంధించిన కేసులలో దాఖలు పుచ్చుకొనగూడదు.

ఈ చట్టముక్రింద జరిగిన నేరములను గూర్చి ప్రారంభవిచారణ

10. ఈ చట్టము క్రింద ఒక నేరములో దళిలు పుచ్చుకొనిన న్యాయస్థానాధిపతి 1898 క్రిమినలు ప్రొసీజరు కోడు (5-1898) 230వ సెక్షను ప్రకారము స్వయముగా ప్రారంభవిచారణ చేయవలెను. లేదా అట్టి విచారణ చేయుటకొక ఫస్టుక్లాసు మేజిస్ట్రేటు నియమించవలెను.

ఫిర్యాదీవద్దనుండి ధరావతు పుచ్చుకొనుట కధికారము

11. (1) ఫిర్యాదీని పరీక్ష చేసినపిమ్మటను ముద్దాయి హాజరగు నట్లు నిర్బంధించుటకు సమ్మతులను పంపులోపలను ఫిర్యాదీ ధరావతు కట్టనవసరము లేదని న్యాయస్థానాధికారి తప్ప తలచినయెడల ఆటూల నతడు తలచినచో అందులకుగల కారణములను న్యాయస్థానాధికారి స్పష్టముగా వ్రాయవలెను. 1898 క్రిమినలు ప్రొసీజరుకోడ్ (5-1898) 250 సెక్షను ప్రకారము ఫిర్యాదీ ముద్దాయికి నష్టపరిహారము నియ్య వలెనని న్యాయస్థానాధిపతి ఆజ్ఞాపించవలసిన అవసరము విచారణానంతరము కలుగవచ్చును గాన అందులకుహామీగా 100 రూపాయలకు మించనిమొత్తమునకు ఫిర్యాదీ యొకడేగాని లేక జామీనుదారులలో గూడగాని పూచీకత్తును వ్రాసి యియ్యవలెనని ఆజ్ఞాపించవలెను. న్యాయస్థానాధికారి అందుల కేర్పరచిన యుచితమగు గడువులలోపల ఫిర్యాదీ అట్టి ధరావతులు యియ్యనిచో ఆఫిర్యాదును కొట్టివేయ వలెను.

2. ఈ సెక్షను ప్రకారము పుచ్చుకొనబడిన పూచీకత్తు 1898 క్రిమినలు ప్రొసీజరు కోడు (5-1898) క్రింద పుచ్చుకొనబడిన పూచీకత్తుగానే భావింపబడవలెనుగాన ఆకోడు 42 వ ప్రకరణము ఆరీతిగా దీనికిగూడ వర్తింపవలెను.

24-10-29

ఎల్. గ్రాహమ్,

ఇండియా ప్రభుత్వ కార్యదర్శి.

దేశానిష్ఠము.

- గీ॥ భర్త మడుగంటు సత్యంబు తరలిపోవు మతవిచక్షణ లంతమా;-మతులు విటుగు
సతులు పతులను దూషింతు;-చావుకలుగు విషయముఖ మబ్బు కారదా-బిల్లువలన.
- గీ॥ వేదముల్ జీవకళలతో వెలయుచున్న స్మృతు లసత్యవచనముల్ వచింపకున్న
దైవ ముకడుండే ననుటలోఁ దభ్యమున్న కారదాబిల్లు యచవురిఁ జేరుఁగాక.

—:0:—

కారదాశాసన ఫలితములు.

- సీ॥ ప్రాణ్ణలా లోకానుభవశూన్యలేగాని
కన్య లీరేడేండ్లు గడచినంత
సతులూ ప్రియాన్వేషసక్తచిత్తలేగాని
కన్య లీరేడేండ్లు గడచినంత
ససయలూ స్మరత ప్తచక్షలాత్మలేగాని
కన్య లీరేడేండ్లు గడచినంత
అర్హలూ శాస్త్రదూష్యవృషలులేగాని
కన్య లీరేడేండ్లు గడచినంత.
- గీ॥ స్త్రీలు స్వయముగాఁ బతుల వరింతురేని బాన్యావేషములకుఁజిక్కి బాధపడెడు
వారల్ చిడుదురేగాని బాలికానివాహమునఁబోలె నుపతులఁ బడేయఁగలరే?
- సీ॥ బాల్యవివాహాలు పసికెరావనియంట
వృద్ధావివాహాలవృద్ధికొఱకె
జూలరండలసంఖ్య పలుచనయగునంట
యవివాహితలయతివ్యాప్తికొఱకె
బాల్యసంతానముల్ ప్రాప్తింపవనియంట
ముదిమికాన్పులముప్పు లొదవుకొఱకె
జనసేజనకు లాత్మజాద్రోహు లనియంట
స్వాత్మవంచకలు స్త్రీ లగుటకొఱకె.
- గీ॥ అకట! సంఘసంస్కారనామకులకెల్ల సమ్మతంబైన కారదాశాసనమున
స్త్రీలుపురుషులనేకమై తిరిగిమతులు చెఱుచుకొనుటె కాకందున సేమమగునె?

సంఘసంస్కారులు-రిఫార్మరులు.

—:0:—

సీ॥ వేదిమేతప్ప యామోదింప మింక ధర్మ
 శాస్త్రవాక్యము లంచుఁ జూతువారు
 బుద్ధిబుద్ధిస మెగవ్రొల్పి ధర్మములెల్ల
 పత్రకలక జెడక బరచువారు
 గోవులు గోడిగల్ గొఱ్ఱలు బఱ్ఱలు
 కుక్క-లుక సమమించు గూయువారు
 స్వాశాజ్యమును మేము సాధింతు మని చెప్పి
 యున్న రాజ్యం బూడ్చుకొన్నవారు
 కష్టలచే సాతు గనిపించి యూమిందఁ
 బెండ్లి సేయఁగఁ జూచుపెద్దవారు
 ముండమోపుల మొగుంబున నున్న తెలిబూది
 తొలగించి కుంకుమం బలదువారు
 మోసంబుచే వొట్ల నాసక్తిగొని ధర్మ
 నిర్మూలనమునకై నెగడువారు
 సంఘసంస్కారప్రసక్తిచే దేశంబు
 పావొనర్చి ముడంబు వడయువారు
 ముక్కుకు నమ్మకు నత్తకు నాలికి
 భేద మేమి యటంచుఁ బ్రజేలువారు
 యేక కేనాపుష్ప పాయేన పేర్వచ్చిన
 నం పై చాలు నటంచు నడరువారు.

ఈ రిఫార్మరు లొనరించుకృత్యములను గ్రహముగాఁ జెప్పవలచిన గ్రంథ మొక్క
 డగును గావున నింతతో నలరుడయ్య పాదములు సీసమున కిచ్చె పదియ నయ్యె.

భారతీయోద్బోధక జాతీయగీతము.

(మిత్రభాషాసంకలితము - భావకవిశ్వాసేతము)

మాకొద్దు భారతస్వరాజ్యం - అయ్య నునకొద్దు భారతస్వరాజ్యం
యీ చల్లని బ్రిటిషుప్రభుత్వ మెల్ల కాల మేలవలె ॥ మాకొద్దు ॥

౧ శారదాబిల్లువలన చెడిపోయె పెండ్లిరీతి
గౌరుగారి బిల్లువలన గర్భాధానం సకరమాయె ॥ మా ॥

౨ సాంఘికస్వరాజ్యమెల్ల సర్కారువారిచేతబెట్టి
పొలిటికల్ స్వరాజ్య మీ బోడిగుండు తేలగలవా ॥ మా ॥

౩ వివిధమైన కక్షలచే పెరిగిపోయె కోరట్లు
విదేశీయులు దండెత్త వీరచేత మరేమవును ॥ మా ॥

౪ మాలమాదిగవారికి మహమ్మదీయ మతస్థులకును
ప్రత్యేక స్కూళ్ళుబెట్టి పాలింపుచుండిరి దొరలు ॥ మా ॥

౫ మాలమాదిగెల చెచ్చి మాగుళ్ళలో చూచి
వారికి మాకు లడాయిబెట్టి వంత కలుగజేయసాగిరి ॥ మా ॥

౬ మాలమాదిగెలయందు మరి వీరికి దయయుంటె
ప్రత్యేకగుళ్ళుగట్టి భక్తిచరుల జేయరాదా ॥ మా ॥

౭ పొలిటికల్ కష్టములు బోదోల మావోట్లుగొని
సాంఘికములోవానిచూచి చావగొట్టిరి మమ్ము ॥ మా ॥

౮ స్వరాజ్యపాటికై డైర్ మెంట్లు స్వరాజ్యపార్టీ కొకసెట్లు
విదేశలారీలు దేగ వీరిమనసులెట్టులాప్పె ॥ మా ॥

౯ పిక్కింగు రోలింగు బీదకూలీలుజేయ
వారినోట మట్టిగొట్టి స్త్రీం రోల్స్ చెచ్చిరి ॥ మా ॥

౧౦ ఎడ్లు చున్నపోతుబండ్లు ముగ్గుకల్ చెత్త (పెంట) తీసివేయ
అమెరికా లారీలు చెచ్చి అణగవొక్కిరి మమ్ము ॥ మా ॥

౧౧ మెకెవరు తీసివేసిన లోకల్పుండు టోలుగేట్లు
మళ్ళి ఓపెక్ చేసి మాదుంబ చెంచారు ॥ మా ॥

౧౨ యిరిగేషన్ బిల్లువలన యెన్నోకష్టములు గలవు

- ౧౩ చెట్టితీర్థుల శాసనంబు మట్టుపెట్టె మాకొంపలు
వానినాప చేతిగాదు డైవోర్స్ బిల్లుదప్ప ॥ మా ॥
- ౧౪ అగ్రహారాల్ మాన్యాలు అందరిమ్ము కొనుచుండ
దేవాదాయం బిల్లుబెట్టి తెంపిరి అర్చకుల త్రాడు ॥ మా ॥
- ౧౫ పంచదారజేయు ప్యాక్టరి బందరులో పాడాయె
తాడేవల్లి బట్టలమిల్లు దానివలెనె చెడచున్నది ॥ మా ॥
- ౧౬ కర్నాటిక్ పేపరుమిల్లు కొనయూపిరితోడనుండే
దుర్గా కళాశాల చుంపద్రొంచె వ్రజలసొమ్ము ॥ మా ॥
- ౧౭ కృష్ణజిల్లాబోర్డు పదవికి బ్రాహ్మణులు బ్రాహ్మణేతరులు
గుంటూరు జిల్లాబోర్డుపదవికి నాయుడు చొదల్ల పోరు ॥ మా ॥
- ౧౮ బాపట్ల రేవల్లె గుడివాడ టైనాలి
చొదల్ల చొదల్ల పిగవులాడుకొనసాగిరి ॥ మా ॥
- ౧౯ ఇంగ్లండు కిక్కులపోరు కాకులపోరు కలసితిందురు
ఇండియా పార్టీలపోరు కుక్కులు జింపిన విస్మరాయె ॥ మా ॥
- ౨౦ సుభుసంస్కారాదులు గూడి శారదాబిల్లొకటిబెట్టి
పూర్వచార పరాయణుల పూన్నితో నెగగద్రొక్కిరి ॥ మా ॥
- ౨౧ నౌరుగారు గర్భాధానం డైవోర్స్ బిల్లు బెట్టి
భార్యాభర్తల శాశ్వతబంధం పాడుజేయదలచెగద ॥ మా ॥
- ౨౨ ప్రభుత్వంవారు తీసివేసిన సారాకల్లు దుశాణములవద్ద
పరచారంచేయపిల్చిన రారు ఫిరకాజిల్లాకాంగ్రెసువాదులు ॥ మా ॥
- ౨౩ జూన్ నెలలో నీరిచ్చి జనవరు నెలలో పన్నడిగి
న్యాయప్రభుత్వ విధిని నెగడుచుండిరి దొరలు ॥ మా ॥
- ౨౪ గవర్నమెంటువారితప్పు కాసంతయైన జూపుడి
సెల్సుగవర్నమెంటువలన చెడ్డకష్టము లొందుచుంటిమి ॥ మా ॥
- ౨౫ సైమన్ గారి సంస్కరణలలో శాసనాధికారమునకు
పూర్వచార పరాయణుల పూన్నితోడ నిలబెట్టుడి ॥ మా ॥
- ౨౬ మార్గోన్నాల్లు గూర్చునట్టి రౌండుటేబిల్ సమావేశములో
పొందుగ మాఫీతాధికతుల బోధవినుట జరుగనిదె ॥ మా ॥
- ౨౭ మండ చిన్న వెంకయ్యాఖ్య మనుజు డీగీతంబు వ్రాసె

శారదాస్త్వతి

“ హిందూమత పరీక్ష ”

మహాశయులారా! ఆర్యమత ధర్మాభిమానులారా,

నేటికి మీ మతధర్మాభిమానమునకు పరీక్షాసమయ మేతెంచి నది. పూర్వము “త్రాటికాయతిందువా, తలగొట్టుపడుదువా”, యను సామెత యుండెడిది. “ఇప్పుడు గరళభక్షణముంజేతువా. కారాగారస్థ శిక్షణమునొందుదువా” యని యుదయించినది. బుద్ధిపూర్వకముగ వోటింగు ఆఫీసులకు వెళ్ళి వెనుకముందు లాలోచింపక, వ్యక్తిత్వముల విమర్శింపక “దున్న యీనినదన్న దూడను కట్టుమన్న” వాని వలె పన్నులు మొదలగువాటిలో నున్న దుర్భరావస్థం బాపెదరను వెర్చి విశ్వాసముతో వారి కళటనాటక ప్రదర్శనమున మోహము జెంది తమకుత్తుకలను నుత్తరించెడు వోట్లనెడి సూరకత్తులను వోటింగుపెట్టెలలో నర్పించి తమకు వధ్యస్థానములగు శాసనసభాభవనములకు స్వహింసకుల బంపిన దానికి ఫలమిప్పుడు ప్రాప్తించినదికదా! “ప్రార్థకర్మణాం భోగాదేవ త్మయ” అనునట్లు యెవరుచేసిన కర్మలకు వారే ఫలమనుభవింపక మరియొకరనుభవించురా — కాబట్టి (సహసా విదధీత న క్రియాం) అను సీతిందోసిపుచ్చి యనాలోచితముగా—బ్రవర్తించి ఛాందసత్వపు బిరుదమును సార్థకపరచుకొనిన మనమిపు డద్దాని ఫలమనుభవింపవలసి వచ్చినది. పంచతంత్ర పరిశీలనమైననూ లేని మన మిప్పుడు వాపోయిన నేమిప్రయోజనము. సృష్ట్యాదినుండియు గడుశాఖోపశాఖలతో బెరిగి భారతవర్షమునంతను వ్యాపించిన హిందూమత మహాకల్పవృక్షమునందు వార్ధకవశంబున నేర్పడిన జిన్నికోటరముం గనుపెట్టి కలిపురుషుడైదువేలవత్సరములకు బూర్వముననే యందు సంఘసంస్కరణ విషవృక్ష బీజమును నాటియుంచెను. అయ్యది

లతో బెరిగినది. రానురానిప్పుటి కది పుష్పించి ఫలించినది. కాని
 యసంత శాఖలతో దేశమునంత నావరించియున్న యాకల్పవృక్షమునే
 మనవారు చూచుకొని యానందించినారు. కాని యందలి కోటరమున
 బయలుదేరిన యాముషిణిచెట్టును పెకలించుట కేరునుయత్నించురైరి.
 ఇయ్యది క్రమముగ దన విషవాయువుల వ్యాపింపజేసి దేశము
 నందలి జనులను మోహింపజేయుచు నిప్పటికి ఫలితావస్థకువచ్చి యా
 కల్పవృక్షమును నిర్మూలంపజేయస్థితికి వచ్చినది. ఇప్పుడు కొందరు
 కనుగొనిరి. ఇప్పటికిగూడ దీనింగనుంగొననివారును గలరు. ఇట్టిస్థితిలో
 గోళ్ళకుబోవు కాలుముగడుచుటయేగాక గొడ్డళ్ళకుగూడ బోవునా
 లేదా యను విషమస్థితి చేకూరినది. ఇప్పుడైనను సకలఫలాకరమగు
 హిందూమత కల్పవృక్షము నాధారపరచుకొన నిచ్చగించుప్రతిభారతీ
 యుడును సింహాశాసనసభాభవనములనుండి శాసనసభ్యులచే బంపబడిన
 వివాహ గర్భాధాన శాసనవిష వాయువులనుండి క్రుంగటివేళ్ళతోగూడ
 గూలిపోన సమకట్టియున్నయీ కల్పవృక్షమును పృత్యస్త్రు పృయో
 గములచే విషవాయువుల హరింపజేసి యందు విజృంభించిన యావిష
 వృక్షమును క్రుంగటివేరుతో నిర్మూలించుటకు యత్నించకపోయిన
 చో వెంటనే యధఃపతనము తప్పదు. ఈవిషవృక్షమునకు క్రుంగటి
 వేరు స్వచ్ఛందచారము. హిందూమత కల్పవృక్షమునకు స్త్రీ వివా
 హమే క్రుంగటివేరు. ఈ స్త్రీవివాహధర్మ మెప్పుడు భ్రష్టమగునో
 యపుడే హిందూమత ధర్మములన్నియూ భ్రష్టములగును.

శ్లో॥ అనిందితైః స్త్రీవివాహైః । రినింద్యా భవతి పృజా నిందితైః
 ర్నిందితా స్త్రాణాం తస్మాన్నింద్యా నివర్జయేత్ ॥ కువివాహైః
 క్రియాలోపైర్వేదానధ్యయనేనచ । కులాస్యకులతాం యాంతి బ్రాహ్మ
 ణాతిక్రమేగాచ ॥ యథాయుక్తో వివాహ స్తథా యుక్తా పృజా భవతి)
 ఇత్యాది వచనములచే మన్వాపస్తంబాదులు నింద్య వివాహములచే

నింద్యసంతానము కల్గి కులభగ్నిష్టులగుమరని వేనోళ్ళ జాటుచు
 న్నారు. రజస్వలావివాహము విధవావివాహము మున్నగు దుర్వి
 వాహములు జాతి కుల మత భ్రంశకములగుచు సర్వ హిందూ ధర్మ
 నిర్మూలకములనుటలో మతాంతర దుర్వాసనా వాసితులుకాని
 యార్యమతస్థులకు సంశయమిచ్చుచుకంతయు నుండను. సామ్రాజ్య
 శుద్ధముగ శాస్త్రముల నభ్యసించిన యేకాడితుడు కాని సర్వస్మృతి
 నిషిద్ధములై జాతిమత భ్రంశపాదకములగు రజస్వలావివాహ విధవా
 వివాహములను శాస్త్రసమ్మతములని చెప్ప నాహుచుండు. పొట్టికూ
 టికై విపరీతవాసనా వాసితులగువారి నాశ్రయించి వారి యనుగ్ర
 హమే సర్వేశ్వరానుగ్రహముని భావించి వారు మెప్పునొండొటకై
 తనకుగల యల్లు సొస్కృత భాషాజ్ఞానమే సర్వపరిజ్ఞానమునుగా
 నట్టిచి యపార్థ కల్పనలతో వారి నానందిపరచుచు బ్రతుకుపండితా
 భాసులు రజస్వలా వివాహాదికములు శాస్త్రసమ్మతములని చెప్పవ
 చ్చును. “జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధం బ్రహ్మపి నరం నరంజయతి” అనునట్టిపుడట్టి
 జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధులకు సమాధాన మివ్వవలసినపనిలేదు. శాస్త్రీయ పరి
 భాషాజ్ఞానమే లేనివారితో శాస్త్రీయవాదమునకు గడంగుట గొప్ప
 తప్పు. బ్రాహ్మణబాలిక వివాహము లేక రజస్వలయైనచో దానినింట
 నుండి వెంటనే వెడలగొట్టి విడుచుటయే ప్రాయశ్చిత్తము. కాని వేరు
 ప్రాయశ్చిత్తములతో వివాహమును దానికి శాస్త్రీకారులంగీకరింప
 లేదు. క్షత్రియబాలికకు స్వయం వరాదులున్న కాలమునను రజస్వల
 కాకమున్న స్వయంవరాదిపూర్వక వివాహము శాస్త్ర సమ్మ
 తము. అట్లు వివాహము కాకపూర్వము రజస్వలయైనచో మూడు
 సంవత్సరములలోగా దండి యామెకు వివాహము జేయవచ్చు
 ను. అట్టి రజస్వల యగు బాలికకు వివాహము చేయవలసినవచ్చినపుడు
 దండియు నాకన్యకయు దాని వివాహమాడు పరుడును వేరేరుగ

బ్రాహ్మశ్రీత్తములఁ జేసికొని యనంతరమున వివాహము చేయవచ్చు
 ను. ఇది రజస్వల కాకపూర్వము గొప్పవిపత్తులవలన జేయవలసిన
 తండ్రి కాపధర్మము. ఇచ్చట నాపత్తులనగ దేశోపద్రవము. శత్రు
 సైన్యములచే దేశమాక్రమింపబడుట మొదలగు శాస్త్రోక్తములే గా
 హ్యములు. ఇట్టి యాపత్తులయం దాయా ప్రాయశ్చిత్తములం జేసి
 త్సత్రియుఁడు మూడుసంవత్సరములలోపల వివాహముం జేయవచ్చును.
 మూడు సంవత్సరములు దాటినచో నా కన్యకయందు తండ్రికిహక్కు
 తొలగిపోవును. పిమ్మట వాల్మవసంవత్సరము దాటకుండ నాకన్య
 తనకు సజాతీయుడును మంచిగుణములు కలవాడైనగు వరుని వరించి
 వివాహమాడితీరవలయును. ఇది కన్య కాపధర్మము. ఇది “ఇచ్చయా
 న్యోన్య సంయోగః ” ఇత్యాది వచనబోధిత స్వయంవరమునకు కా
 లము. తండ్రి యనుజ్ఞచే జేయబడు సుహృసిద్ధ స్వయంవరమునకు రజ
 స్వల కాకపూర్వమే కాలము. ఇదంతయు రాక్షసస్వయంవర వివాహ
 ములు కల పూర్వకాలమునందు త్సత్రియులకు విధింపబడినది. ఇప్పు
 డట్టి వివాహములు త్సత్రియులలో నెచటను గాన్నించుటలేదు-ప్రాజా
 పత్యవివాహములే జరుగుచున్నవి. వాటికి రజస్వలకాకమున్నే కాలము.
 వైన వ్రాసిన యాపత్తులు కూడ యిప్పుడు లేవు. అట్లు తటస్థించినపు
 డు శాస్త్రోక్తప్రాయశ్చిత్తములతో చేయవలయును. కావున నిప్పటి
 త్సత్రియులకుగూడ రజస్వలా వివాహము మంచిదికాదు. ఇది వైశ్యు
 లకు బ్రాహ్మణులకువలెనే స్వయంవరాధికారములులేకపోవుట వలనను
 నేటివర కేయుగమునందైన సత్యంతాపధర్మముగవైన బ్రాహ్మశ్రీత్త
 పూర్వకముగ నాచరింపబడకపోవుటవలనను సర్వస్మృతి నిషిద్ధమగు
 రజస్వలావివాహము వారికిగూడ జాతిమతభ్రంశకమే యగును. ఈ
 విషయమునే “స్వయంవరః త్సత్రియాణా మితీయం ప్రధితా శుక్తిః”
 అని త్సత్రియులకే స్వయంవరాధికారము గాని యితరులకు లేదను

మహా భారత శాస్త్రాధీశ్వరయంవర పరవ్రచనము చేసిరూపింపబడినది. శూ
 ద్రులకు గూడ భూణహత్యాదోషపాదకమగుటచే రజస్వలావివాహ
 ము న్యాయముకాదు. ఈ విషయములన్నియు మావజ్రదర్శణమున
 సపరిష్కారముగ విస్తరించి నిరూపింపబడినవి. ఇప్పుడు మనకట్టిశాస్త్ర
 వాదములతో బనిలేదు. ముట్టుదానిపెండ్లియు విధవపెండ్లియు శక్కుని
 యార్యజాతీయలగు నాడువారు మొదలు పెద్దపండితుల వరకూ నెవ
 రికి తెలియదు. ఇట్లాబాలగోపాలముగ నార్యజాతికంతకును తెలిసిన
 విషయమున శాస్త్రవాదము లెందులకు. విదేశీయ వేష భాషాలంకటలై
 విదేశీయకర్మమోహితులై స్వచ్ఛందచారప్రవృత్తులగు వికరీతవాసనా
 వాసితుల మరలించుట కెప్పుడైన నివి యుపయోగించునా. “ పిష్టేన
 నూనే రసనే సితాపి తికాయతే ” యనునట్లు పైత్యపు నాలుక వానికి
 కంచదారి వెగిలదు. ఆపైత్యము దిగినగాని దాని తీపి యెట్లు
 తెలియును? ఆపైత్యమిప్పుడు కొంతకాలమువరకును దిగదు. కమిటీ
 రిపోర్టుతోగూడ శారదాస్మృతి పూర్తిగ నమలునకు వచ్చి యిదివర
 కుపయోగింపబడుచున్న సంఘసంస్కార మాతృసంస్కారమునకే
 బ్రవర్తించి బహుసంఖ్యాకులుగ వ్యాసకర్ణాదులుదయించి వివాహ
 ములు రిజిస్టరీ కావడమే కష్టసాధ్యమై సంవత్సరమునకు రెండు
 మూడుసార్లు రిజిస్టరీకావలసినట్లేర్పడుట తటస్థించి వివాహ నిర్మూలన
 శాసనపు బిల్లునే యెప్పుడు ప్రవేశపెట్టవలసివచ్చునో యటులనే తన
 కుమారితను డాక్టరువద్దకు తీసుకొనివెళ్ళి గర్భాభానార్హురాలినిగా
 డాక్టరుగారిచే సర్టిఫైపొందించుటలో తన సర్వస్వహారణమైనపుడును
 కొలదిగ నాపైత్యము దిగిన దిగవచ్చును. అప్పుడుగూడ క్రభుత్వము
 వారి సహాయముననో ప్రజలకండ్లలో దుమ్ముగొట్టి యార్జించిన ద్రవ్య
 ముననో వారొక వేళ పైకి తమ కష్టముల బాపుకొన్నట్లు నటించినను
 క్రజాసామాన్యముయొక్క గతి యెట్టిదగునో యెవరు చెప్పగలగు.

నూటికి తొంబదియేడుగురు రజస్వలా వివాహములనే చేయుచున్నారని. వీరు లెక్కచెప్పుచున్నారుగాదా? ఈ రజస్వలా వివాహములంజేసి కొన్నవారికి పుట్టిన సంతానముతయు బలిష్ఠముగానుండి యుద్ధవీరులు గానున్నపు డీముగ్గురుమాత్రమే బలహీనులుగానున్న దేశమున కేకొడువ మూడినదో తెలియదు. వీరు చెప్ప శిశుమరణ సౌఖ్యయంతయు బ్రహ్మణ వైశ్యులలోనే కలదా? అట్లు చూపించగలరా? చూపించిరా? 14 వత్సరములు దాటినపిమ్మట వివాహముం జేసిన దాని భర్తను పోకుండ నాపగలుగుదురా? 8 వత్సరముల పిల్లలకు వివాహములంజేసిన వారి భర్తలందరును పోవుచున్నారా? పోయిరా? ఈసభ్యులందరి తల్లులును రజస్వల లయిన పిమ్మటనే వివాహితలయిరా? అందువలననే వీరింతబుద్ధి దేహదార్ఢ్యములంగల్గి ధర్మనిర్ణాయకులు కాగల్గిరా? ఇష్టమున్న సహగమనముచేయవచ్చును. లేకున్న యావజ్జీవ బ్రహ్మచర్యతో నుండవచ్చునను సహగమన విధిని సర్వధర్మ నిర్మూలకమై జాతిమతాధఃపాతసంపాదకమగు రజస్వలా వివాహమునకు దృష్టాంతముగ నిచ్చి శ్రీప్రభుత్వమువారిని మోసపుచ్చుట తగునా. పానుగల్లు ప్రభుత్వము దేవోత్సవ విధ్వంసనముం గావించినట్లే శారదాగారి ప్రభుత్వము వివాహగర్భాధాన ధర్మవిధ్వంసకమైనది. వర్షము కురిసినవెంటనే తేత్రమునందు విత్తనముల జల్ల కూడదనియు 6 మాసములు యెండగట్టిన బలిష్ఠమగుచు గనుక సంతవరకాపియుంచమనియు గూడ వీరు ముందుశాసితరనుటలో నాశ్చర్యములేదు. ఇక గొలదిరోజులలో విధవావివాహ నిర్బంధన శాసనము గూడ ప్రవేశపెట్టబడును. కావున నాశాసన మిపుడున్నవిధవలకందరకును వర్తింపజేయబడును. అందుచే నిపుడున్న విధవరాండ్రందరు వయస్సుతో నిమిత్తములేక వివాహమునకు సంసిద్ధులు కావలసియున్నారు. ఇన్ని శాసనములంజేసి దేశమునుద్ధరింప బాటుబడు వీరికి వివాహనిర్మూలన శాసనమునే శ్రవేశబెల్లు బుద్ధి యేల యుదయించ

లేదో గానరాకున్నది. వేశ్యలకువలెనే యొకడు భర్తయను నియమము
 లేకున్నచో సర్వస్వతంత్రతతో విధవాశబ్దము నొందక యర్థకామ
 ముల ననుభవించుట—ఇదికూడ కొలదికాలమునకే రావచ్చును.
 కాని మతవిషయమున నెంతమాత్రమును జోక్యమును కల్పించుకొన
 మని యభయహస్తమిచ్చి చల్లని ధర్మప్రభుత్వమని విఖ్యాతిజెందిన
 శ్రీప్రభుత్వమువారి తరపున క్రేరారుగారు (యీబిల్లును ప్రభుత్వము
 వారు మనస్ఫూర్తిగా నామోదించెదరు. సమర్థించెదరు) అని చర్చకు
 పూర్వమే చెప్పుటమాత్రము మిక్కిలి యాశ్చర్యకరము. రాజభక్తి
 పరాయణులై యెట్టి రాజకీయమునందును జోక్యమును కలుగజేసి
 కొనక స్వధర్మానుష్ఠాన తత్పరులగు బ్రాహ్మణాదుల జాతిమత ధర్మ
 ముల నిర్మూలించు హిందూమత ధర్మద్వేషులగు సంస్కర్తల దుష్ట
 శాసనమునకు ప్రభుత్వముపాఠనమతనిచ్చుట వారి కపటనాక్యము
 లకు మోహితులగుట పరి దుర్గతియని చెప్పవలసినందులకు జొతిల్లు
 చున్నాము. సిమారణముగ ప్రజాసామాన్యముయొక్క శాశ్వత
 మత ధర్మముల నిర్మూలించుట వివేకవంతులగు ప్రభుత్వమువారికి
 న్యాయమైయుండదు. కమిటీవారు ప్రజాసామాన్యముయొక్క యభి
 ప్రాయమును తెలిసికొనలేదు. ఈ శారదాబిల్లు సందర్భమున ప్రజా
 సామాన్యములో వేయికొక్కను గూడ నామోదించినవారు లేరు.
 పల్లెటూరి ప్రజల నసలే కనుగొనలేదు. పట్టణములయందైనను
 రిఫార్మర్ల వలననే సాక్ష్యము లధికముగ దీసికొనబడినవి. ప్రభుత్వము
 వారు జనాభా లెఖ్ఖల మాదిరిని ప్రతిగ్రామమునందును ప్రజల
 యభిప్రాయమును తెలిసికొనిన నీతత్వము తేటపడియుండును.
 అట్లు చేయలేదు. హిందూధర్మశాస్త్ర పండితుల యొక్కగాని
 ధర్మాచార్య ఫీతాధిపతుల యొక్కగాని యభిప్రాయములను
 కమిటీవారు పాటించలేదు. ఇట్టిస్థితిలో జాతి మత భ్రంశకమగు
 నీబిల్లు నామోదించి యాచరించువారు యిదివరలో రజనాలావినాహ

ములంగూడ జేయుచున్న తెగలవారామోదెంతరేమో కాని యితర జాతీయులగు బ్రాహ్మణ వైశ్యాదులలో రిఫార్మర్లుగాక తక్కినవారు ప్రాణత్యాగమునైన జేతురుగాని యీబిల్లు ప్రకారమాచరించి జాతి మత భ్రష్టులగుట కిచ్చగింపరు. కాంగ్రెస్ నందుండి స్వరాజ్యవాదులలో చేరి యాందోళనము జేయవారుకూడా యింగ్లీషు భాషావాసన గల్గి రిఫార్మర్లుగా నుండువారే సాధారణముగానున్నారు. పూర్వాచార పరాయణులగు వారెట్టి రాజకీయమునను ప్రవేశించరు. వీరు రాజభక్తి పరాయణులు. సంస్కర్తల మోసపు వాక్యములవలన యవివేకులగు గొందరత్యల్ప సంఖ్యాకులు శాదదాబిల్లు నామోదించినట్లు వ్రాసిన మాదిరిని గాంధీగారు మున్నగు స్వరాజ్యవాదుల మోసపు వాక్యములకు మొదట నత్యల్ప సంఖ్యాకులు కాంగ్రెసు సంఘములయందు జేరిననూ అస్పృశ్యతా నివాసాది ధర్మబాహ్యముల ప్రసక్తివచ్చిన తోడనే యటనుండి తొలగిరి. ఇప్పుడు కాంగ్రెసు సంఘములయందు పూర్వాచారపరాయణులెవరును లేరు. వీరికి కాంగ్రెసుతో సంబంధ మెంతమాత్రమునులేదు. ఇట్టిస్థితిలో ప్రభుత్వమువారు వీరిమొరల నాలకించకపోవుట విపాదకరము. ఏవిధముచేతనైననూ హిందూమత మునకిప్పుడు పరీక్షాకాల మేతెంచినది. న్యాయముగు హిందూమతము నవలంబించినవారు కలరో లేరో—తెలియవలసియున్నది. ఆర్యుమా శయులారా! సనాతన ధర్మపరాయణులారా! నేటికైనను సంఘ సంస్కరణ స్వరూపము గోచరించినదా. గాంధీ మున్నగు దేశోద్ధారకుల దేశోద్ధరణము గోచరించినదా! శాసన సభ్యులార్థికాంశమున నిసుమంతయు నుపకారమును చేయలేకపోవుట యేకాక కాని కార్డు నర్థణకును, కవరణావరకును తెచ్చి ఈరితిగనున్న గోడింగూడజెడగొట్టిరి కదా. దేవాదాయధర్మాదాయముల బిల్లు దేవదాసీబిల్లు వగైరాలచే దేవాదాయ ధర్మాదాయములను దేవోత్సవములను యెక్కిసిక్కిరి దెచ్చిరో చివరకు వర్ణాశ్రమ ధర్మముల నీ శారదాబిల్లుచే నెట్లుసర్వూ లించి మనల జాతిమత భ్రష్టులంజేయ సాహసించిరో కనులదెరచి యిప్పుడైనను జూడుడు.

స్వరాజ్యవాదులగు దేశోద్ధారకులు స్వాతంత్ర్య సంపాదకులు
 నిర్బంధవిధానమును వశుబలమని నిరసించుచున్న నాయక శేఖరులు శార
 దాబిల్లు నామోదింపజేయుటలో నెంత వారిశక్తి నుపయోగించిరో
 యెన్నివేల తెలిగ్రాముల సప్తచిరో స్వాభిప్రాయముల నెట్లువెలి
 బుచ్చినారో విమర్శించుకొనుడు. ఇట్టివాడే ముందు స్వరాజ్యమును
 సంపాదించి యజ్ఞోపవీతమును ధరించిన నాటికి జైలును విడిచి ప్రభుత్వ
 లయ్యెదరు. సంఘసంస్కరణమారణద్రవ్య మెనవితలకెక్కెనో వాని
 సంబంధమునువిడుచుకొన మీకుగలరాజభక్తిని శ్రీనాటికివెల్లడించుకొని
 మీరొక ప్రత్యేక సంఘముగ జేరి, రాజకీయమునగూడ నెట్టిసంస్కరణ
 ములతోను నిమిత్తములేకుండ శ్రీ ఓం ఓం విక్టోరియా మహారాజ్ఞ
 ప్రభుత్వ పద్ధతిసేగోరి ధర్మమార్గమున బాలింపబడుచు బూర్వసుఖ
 మునొందుటయే శ్రేయస్కరము. కాని యన్యమార్గము శ్రేయాస్క
 రముకాదని మాయభిప్రాయము. ఈసంఘసంస్కర్తలు ధర్మశాస్త్ర
 విరుద్ధములగు నార్వత్వపుబిల్లుల ననేకముల బ్రేవేక పెట్టుచున్నారు.
 ప్రస్తుతము స్టేటుకౌన్సిలువారిచేగూడ నామోదింపబడిన శారదాబిల్లు
 హిందూమతస్థులగు బ్రాహ్మణాది జాతీయులకు పై నవివరించిన ప్రకా
 రము శాస్త్రవిరుద్ధమగుటచే పూర్వాచార పరాయణులగు వారికిది
 గరళప్రాయము. ఆబిల్లుప్రకారము రజస్వలా వివాహములం జేసిన
 చో మనజాతి మతధర్మములకు మరణము తప్పదు. అట్లుచేయనిచో
 మనభౌతిక శరీరములకు కారాగృహవాసశిక్షణముతప్పదు. ఇందు
 లోయెద్దియైననూ మన కసహ్యమే. కాని శ్రీ శ్రీ శ్రీ గవర్ణరుజనరలు
 గారు దీనివీటో చేయనిచో యేదియో యొకటి తప్పదు. లేదా—సం
 తాననిరోధ కొవధమును సేకరించి సృష్టి నాపివేయవలసివచ్చును.
 ఇప్పుడున్న వారిని విడచి యరణ్యములకు బోయి తపంబొనర్చి యీ
 సౌతతివలన బరలోకమును నాశించక బ్రకృతముననున్నవారు తరించ
 వచ్చును. ముందు దేశమంతయు గానీనులచే వ్యాపింపబడి యభివృద్ధి
 చెందును. ఇందులకు కర్తవ్యమును నాయకు లాలోచించి వెంటనే
 నిరూపింతురుగాక. ఏవిధముచేతనైనను హిందూమతమునకిప్పుడు పగ

తొకాట మే తెంచినది. న్యాయమగు హిందూమతము సవలంబించిన వారు కలరో లేరో తెలియవలసియున్నది. — అట్టివారెందరు కలరో శాసనోల్లంఘన విధిచే లోకమునకు దూకుదురుగాక. అనువులు మేన నున్నంతవరకును జాతిమతిధర్మముల విడువకుండురుగాక — బ్రహ్మాండమును స్థాపితురుగాక. సత్యాన్ని లగుదురుగాక —

— 101 —

“ కర్నూలు మండల వర్ణాశ్రమ ధర్మరక్షక మహాసభా ”

శ్లో॥ రాక్షసాః కలి మాశ్రిత్య జాయంతే బ్రహ్మయోనిషు
బ్రాహ్మణానేవ బాధంతే తత్రాపి శ్రోత్రీయాశ్చ శాకాః
సనాతనధర్మావలంబినః! ఆస్తికమహాశయాః ?

సావధానా భవం త్వస్మదీయవిజ్ఞాపనాసమాకర్ణయే.

నాంప్రతి!! కలిబలానలేపన హీనసర్వవర్ణాః స్వస్వవర్ణోచితధర్మా సతి లంఘ్య ప్రవర్తంతే. తత్రాపి కేచన శ్రౌతస్మార్తధర్మవిరుద్ధం ప్రాధా వినిహూదికం లోకకల్యాణ సంధాయకమితి మన్యమానాః తదేవ శాసనరూపేణ పర్యవసన్నం చేత్ లోకస్య మహానుభవకారో భవేదితి నామ్రాజ్యశాసనసదసి శాసనరూపతయా పరిణమయితుం ప్రావేశయన్. అంగీకృతంచ తత్రత్యపార్శదై శ్వాసనితం. తదేత త్సనాతన ధర్మావలంబినాం శ్రోత్రీయాణా మన్యేషాం చాతివ స్వధర్మవిరూ లక మభూత్. తస్మా దేతాదృశానర్థక పరిహారాయ శాస్త్రసమ్మత స్వస్వధర్మరక్షణార్థం కర్నూలునగరవాస్తవ్యై రాస్తిక మహాజనై శేకా “ మండల వర్ణాశ్రమ ధర్మరక్షకమహాసభా ” నిర్ణీతా. తత్ప్ర ప్రతిభానువాసరం సనాతనధర్మరక్షణోపాయాః సమ్యగ్విచిత్ర్య పండి తై ర్నిర్ణీయంతే. లోకోపకారార్థం ప్రకటిక్రియంతే చ. ఏతత్సభా మేళన పత్రికాదివిలేఖన పత్రికాముద్రణార్థ మత్రీత్యాః ధార్మికాః పరోపకారధురీణాః యథాశక్తి ద్రవ్యసహాయ మకర్షన్ || ...

ఏవం. పుల్లాపంతుల రామచంద్రాః

కార్యదర్శి.

శా|| అంబా? నీదయ కంతులేదుగద? ప్రత్యక్షంబుగా రాత్రి స్వప్నంబందుఁ బాడకట్టి, తేదియొ శుభావాఁక్షి భవన్నుద్భవమై తెల్పుట నిక్క, మయ్యది సుతశ్వాసామయోచ్చిత్తి కన్యంబై యుండదు, నాదునిశ్చయము తథ్యంబాతఁ గామేశ్వరీ!

మ|| పడుగుజేయఁగవీలులే దనినమావానిక భవత్సత్కృపాజడధిస్నానము నేను పెండ్లికొడుకుఁ జల్పించి యుత్సాహ మొక్తుడుగా నా కొడఁగూర్చె, నీదునడుగుల్ గొల్వక మొదల్ పెట్టి యెవ్వఁడుగానీ చెడిపోఁడు భద్రములు సంపాదించుఁ గామేశ్వరీ!

మ|| పరమాదృష్టము పెట్టిపుట్టినటు లే భావించి గర్వించుదు స్రరమీహూణశకమ్మునం దితరభాషక బాట్టకై నేర్వకే సురభాషక బలియించి యక్కతన సంస్తుత్యుండనై మించితిక సిరియుఁ సంపదగూడ నీకరుణచేఁ జేకొంటిఁ గామేశ్వరీ || ౧౯౧

మ|| కలిగె “లే” దనుకొన్నసంతతియు, భాగ్యంబబ్బె, నానందసంకుల మయ్యెఁ జని, వష్టిపూర్తియును నాకుఁ దాపుగావచ్చె నోలలితాంబా? యిక నొక్కకోర్కీ, యది వాలాయమ్మ మద్విద్యలర్జిలి మత్పుత్రులయం దమచ్చుటయె సుమ్మి తల్లి? కామేశ్వరీ!

మ|| కల రిక్కాలమునం దనేకులు ధనాకాంతృప్తిధానమ్మలౌ పలువిదైల్ పరియించి యక్కతన సంపన్నత్వముఁ గాంచి పుత్రులఁ దద్విద్యలయందుఁ జొన్నెడియహోర్థల్; నాకుఁ బ్రాచీనవిద్యలయం దెక్కుడునాదరం బగుట నిల్లర్థింతుఁ గామేశ్వరీ || ౧౯౩

శా|| “విదైల్ ద్రవ్యముకోస” మన్ననుడికిఁ విజ్ఞుల్ ప్రమోదింపలే పోద్దో దేనో పొట్ట నింపికొని రేపుకమాపు సద్వ్యాపృతిక దద్దక గాలముపుచ్చుటే ద్విజులకుఁ ధర్మమ్ముగాఁ బూర్వపుం

మ॥ ఒకసిద్ధాంతి లిఖించె 'షష్ఠి' యని వేటొక్కం డశీత్యబ్రముల్
 ప్రికటించెక్ మఱి నాకు నాయు వెది సంభావ్యంబు? పక్షద్వయా
 నకుఁగూడఁ గ్రహవృత్తి సాధకముగా నాబుద్ధికిఁ దోచు దే
 నికిఁ బ్రామాణ్యము నాకెఱుంగఁదరమే ? నిక్కంబు కామేశ్వరి॥

మ॥ అరయఁ షష్ఠియె యెనచోఁ బ్రకృతదేహస్వాస్థ్యమే చాలుఁద్య
 త్కరుణోద్రేక మశీతిదాఁకఁ జనుచో దార్థ్యమ్ము సంపాద్య మే
 వెరవో దానికి నీవ చూడవలెఁ ద్వద్వీక్షామృతం బబ్బుచో
 నొరుముఁ దేహబల, మృనామయత నాయు సొందుఁ గామేశ్వరి॥

శా॥ "అయు సైక్కుడుగా నొసంగు" మని నిక యాచింప నోతల్లి? యే
 యాయాసమ్మును లేనిజీవితము నే యాచింతుఁ గేల్గొచ్చి; యో
 క్రేయోదాయని? నాదుతప్పిదము లార్థిభోలఁ బోకారు, మా
 మ్నాయధ్యేయము త్వత్పదద్వయ మెదం బాటింతుఁ గామేశ్వరి ॥

శా॥ అంతో యింతయొ విద్య నిచ్చితివి, లోకారాధ్యుఁ గావించి, తా
 శాంతశాంతయశం బాసంగితి, వపత్రైశ్వర్యముల్ గూర్చి, తే
 మంతుల్ సేసిన నన్నుఁ బుత్రునిబలెన్ మన్నించి రక్షించి, తే
 చింతలేనిత్వదంఘ్రిసేవన మిఁకన్ జేకూర్పు కామేశ్వరి ॥ ౧౯౮

శా॥ కళ్యాణంబు లొనర్చు టొప్పుఁగద ? తోకం బిచ్చియున్నప్పు డో
 కళ్యాణీ ? యిది నీ వెఱింగినదియే కాఁబట్టి నుంతేని పై
 కల్యం బేర్పడకుండ నాదుప్రకృతికా గాపాడు మోయమ్మ ? నా
 ఫల్యం బప్పుడు నాదుసంస్మృతికి సంప్రాప్తించుఁ గామేశ్వరి॥ ౧౯౯

శా॥ ఏమో నీదయ యెట్లువచ్చిన సరే, యీనన్ను నీభక్తుఁగా
 సామాన్యప్రజలుక్ మహామహులు నిచ్చల్ మెచ్చికొంచుండ్రు, నా
 సేమంబెల్ల భవద్వశంబ, యెటు వాసికగూర్చి రక్షించెదో ?
 ప్రేమింపం దగువాడనేనిఁ దఱిలోఁ బ్రేమింపు కామేశ్వరి॥ ౨౦౦

శా॥ ఆశ్వాసాంతముదాఁక శ్రావ్య మగుకావ్యంబట్టులే జీవతం
బాశ్వాసాంతముదాఁక రమ్యమగుచో నాశాస్యమై సవ్యమై
శశ్వన్మంగళసంగతంబునయి విశ్వశ్రేయమై పొల్చు నో
విశ్వేశీ ? యటలొట సారె కిటు నావిజ్ఞప్తి కామేశ్వరీ॥ ౨౦౧

మ॥ ఇహసౌఖ్యం బనుభూత మాయె, సగ మాయె భుక్త,
[మోయమ్మరో ?
గ్రహవర్గాయువునందు, నాకు నిక భోగ్యం బెంతకాల మ్మను
గ్రహపూర్వంబుగ నీ వొసంగెదవా ? తత్కాలంబు జ్ఞానోదయ
స్పృహణీయం బగునట్లొనర్చుటయె నాసేమంబు కామేశ్వరీ॥ ౨౦౨

మ॥ ఇల దీనిక బలియించువారికి నుఖ మ్మెక్కాలముక గల్లు వా
రల సంతాన మనామయమ్మగుచు దీర్ఘంబైనయాయుస్సుతోఁ
జెలఁగుక, వాండ్రకు విద్యయు నివృథవమున్ జెన్నారు, నాకల్పముక
గలిసంహారకమంత్రమై యలరు నీకబ్బంబు కామేశ్వరీ॥ ౨౦౩

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

ఇది శ్రీతిరుపతివేంకటీయ మగు

నారోగ్యకామేశ్వరి

సమాప్తము.

సర్వే జనా న్సుఖినో భవంతు.

ప్రాతస్తవ రణపంచకము

- శ్లో॥ ప్రాత ర్వాదామి తవ వేంకటనాథనామ
శేషాద్రివాస ఇతి భక్తజనార్తిహేతి
శార్దూల చక్రధర ఇత్యఘదైత్యహంషే
తీంద్రానుజాత ఇతి సర్వజగత్పితేతి॥
- శ్లో॥ ప్రాత ర్భజామి రఘునాయకకల్పకద్రుం
సామిత్రిముఖ్యప్రియసోదరశాఖ మాద్యం
సీతాలతం కుశలవాభిధపుష్పయుక్తం
భక్తాభిసేవిత మనంతఫలం మనోజ్ఞం॥
- శ్లో॥ ప్రాత స్మరేరామి రఘునాథముఖారవిదగ
సంపూర్ణచంద్రసదృశం సతతప్రసన్నం
కర్ణాంతగామినయనం ఘనకుండలాభ్యం
సస్మరగంధఫలకం రచితోర్ధ్వపుండ్రం॥
- శ్లో॥ ప్రాత ర్నమామి హృది వేంకటనాయకాంక్షిం
సంసృత్యరణ్యదవవహ్నిమచశాఘనాశం
బ్రహ్మాదినిర్జరవరైః పరిపూజ్యమానం
చక్రాంబుజధ్వజముఖాఖిలభాగ్యరేఖం॥
- శ్లో॥ ప్రాత స్తువే రఘుపతిం మహిజాసనాథం
వేదాంతవేద్య మనఘం కరుణాసముద్రం
రక్షససమూహావిలయస్య ధృతావతారం
రాజీవనేత్ర మరుణాన్వయసింధుచంద్రం॥
- శ్లో॥ యో వృత్తపంచక మిదం రఘునాయకస్య
పట్టాభిరామరచితం పఠతి ప్రభాతే
స శ్రీపతేః కరుణయేహ సుఖాని భుక్త్వా
నిశ్చంక మేతి తదనంతర మూర్ధ్వలోకం॥

- ౧ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు విరూపాక్ష స్వాములవారు, కందుూరు.
- ౨ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరి స్వాములవారు, కనులూపురం.
- ౩ చాకరాజు పరాంకుశరావుదేశాయిగారు, యాడవరం.
- ౪ కామసింగుగారు - నెల్లూరు.
- ౫ ఇనిగెల వెంకటధర్మారెడ్డి దేశములుగారు - ఆత్మకూరు.
- ౬ తంగెడ నరసింహారావుగారు, కరణం, హైదరాబాదు.

ప్రొ. ప. కు ౧౦.

- ౧ రాజా వెంకటాద్రిప్పారావు, బహదరు జమీందారుగారు-నూజివీడు.
- ౨ గూడూరి వీరసాంబశాస్త్రిరావు సర్వేశపాండ్యుగారు, మా వెంకండూరు
- ౩ జాగన్నమూడి కుప్పస్వామినాయుడుగారు, తారంచెరువు
- ౪ నెల్లూరు నరసింహారావుగారు, జనగాం
- ౫ లింగాల వెంకటారెడ్డి దేశములుగారు, కందవగము
- ౬ రంగారావులుగారు, ముక్కూరు, దేశములు, మసీదుపల్లె.
- ౭ చారబుడ్డి రత్నారెడ్డిపేలుగారు, న్యాలపాగుల
- ౮ రానుయాంబికా పుస్తకభాండాగారము, లక్ష్మీనర్సాపురము.
- ౯ టి. లక్ష్మీనాసింగుగారు, జనగాం
- ౧౦ రాజా సుంద్రప్రకాశ వెంకటహనుమంతరావు, రాధువరావుగార్లు, తింగిగిరి.
- ౧౧ పిళుపాటి వెంకటరాయశర్మగారు, కరవడి
- ౧౨ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు అభినవ విరూపాక్ష పీఠాధిపతులు, దుగ్గంపూరు.
- ౧౩ శ్యామాపంతుల వెంకటేశ్వరరావుగారు, తహశీల్దారు, ఆనంపూరు.
- ౧౪ కొత్తాలి వెంకటేశ్వరరావుగారు, సంగం
- ౧౫ లింగాల గంగారెడ్డి దేశములుగారు, గణపూరు.
- ౧౬ రాజా కందుకూరు నూర్యప్రకాశరావు బహదరు, జమీందారుగారు-దేవిడి.
- ౧౭ సాకుంట కిషోరావు దేశములుగారు, జగితాల.
- ౧౮ కురికాల వెంకటేశ్వరరావుగారు, పరకాల.
- ౧౯ నండ చినవెంకయ్యగారు, దండమూడి.

స హా యు లు

- ౧ కాకుమాను హనుమయ్యగారు, నర్సారావుపేట
- ౨ మెదక్ కిషోరావు దేశములుగారు, నల్లపల్లి
- ౩ వీరకాయల హనుమంతరావు దేశపాండ్యుగారు, రాయగిరి
- ౪ లక్ష్మీనరసింహస్వామివారు, యాదగిరి
- ౫ నెల్లూరు కేశవరావు దేశములుగారు, హైపురం.
- ౬ వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరకాశ్రీగారు, చెన్నపట్టణము.
- ౭ పెద్దిభట్ల వీరయ్యగారు, స్తీడరు తెజవాడ
- ౮ తిప్పరాజు కామేశ్వరరావుగారు, కరణం, దుగ్గిరాల

అభినవనరస్వతి.

సంపుటము	జానపాడు	సంచిక
౨౧	శుక్ల సం॥ పుష్యమాసము	౧౦

అఖిలభారత సనాతనధర్మమహాసభ

చెన్నపురి

[కార్తిక బ. చతుర్దశి, అమావాస్య, మార్గశిర శు. పాడ్యమి].

ఈసభ పైతిథులందు వంగదేశీయులగు బాబూ శ్యామసుందర చక్రవర్తిగారి యధ్యక్షతక్రింద జెన్నపురి వాల్టాక్సురోడ్డునందుఁగల నాల్టాక్సు నాటకశాలయందు సమావేశమగునట్లు ప్రకటింపఁబడినది. సభాప్రారంభమునకుఁ బాలినాడే యస్సాము వంగరాష్ట్ర ప్రతినిధుల తోను, సనాతన ధర్మపండిత పరిషదధ్యక్షులగు కాశీ కృష్ణాచార్యులుగారితోను బలుగురాంధ్రప్రతినిధులతోను గలిసి యధ్యక్షులు లుదయము 7 గంటలకుఁగలకత్తా మెయిలునుండి దిగిరి. వారి నెదుర్కొని తోడి తెచ్చుటకుఁగాను జెన్నపురిలోని పలువురు సనాతన ధర్మపరాయణులగు బ్రాహ్మణులు వైశ్యులు శూద్రులుఁ బండితులు, నుద్యోగస్థులుఁ బిన్నులుఁ బెద్దలు నుత్సాహముతో మంగళ వాద్యములతో స్త్రీలు స్త్రీవసు కడకేగి యధ్యక్షులు రైలుదిగుటతోడనే వారిని మోటారులో నెక్కించుకొని యుత్సవముతో వాల్టాక్సు రోడ్డుమీఁదు గాఁబోయి గోవిందప్పనాయుని వీధిలోఁ బరమానందదాసు ఛోటాదాసు సత్రమునందధ్యక్షులను బ్రవేశపెట్టి యట్టివారికి సత్కారము నర్పి తక్కిన ప్రతినిధులను గూడ వేలువేలు సత్రములందు విడియఁజేసిరి. సాయంత్రము టి. ఆర్. రామచంద్రయ్యరు గారిచేఁ డ్రీస్టి కేను గంగయి కొండ మండపముకడ హనుమద్ధ్వజము జాతీయ పతాకముగఁ బ్రతిష్ఠింపఁబడెను.

మఱునాటి యుదయము వాట్లాక్కు నాటకశాలయందుఁ బు
ణ్యాహవాచనమును జంఱి యాగమును గావింపఁబడియె. సాయంకా
లము సుమారు 2 గంటలకు సభాప్రారంభ మయ్యెను.

సభ ప్రారంభింపఁబడఁబోవునపుడు కొందఱు రాడిలు కాంగ్రె
సునారి దుష్ప్రేరేపణముచేఁ గోబోలుఁ బ్రేక్షకుల టిక్కెట్లుగొని
సుమారు 200 మంది దార్జన్యముచే లోనఁబ్రవేశించి గాంధీమహాత్ము
నకు జైయని తా మఱచుటయేగాక సభికులనుగూడ నట్లే యఱవవల
సినదని కోరి యల్లరి చేయసాగిరి. అందుపై సభికులకుఁ జాలవఱ
కాగ్రహము కలుగుటయు రాడిలను సభనుండి వెడలించవలెనని
కల్లొలము కలిగెను. ఇంతలో నధ్యక్షులు లేచి తమ సహజస్థిరగం
భీరవాక్కులచే సభికులను శాంతపఱచిరి. రాడిలను సిగ్గువడి నష్ట
కొనిరి.

అంతట సభ్యుల కరతాశ్చర్యనిరూచితహర్షోత్కర్ష దీప్తితులై
యధ్యక్షులు లేచి తమ మృదుమధుర వాస్థోరణితో నచ్చొత్తింపఁబడిన
తమ యువన్యాసమును జదువుచు మూడుగంటల కాలము సభ్యులఁ
బరమానందాబ్ధి నోలలాడించిరి. నాటి కంతటితో సభచాలింపఁబడియె.
ప్రతినిధులు తమ తమ విడుదులకుఁబోయిరి.

రెండవరో జుదయమున మరల సభ సమావేశ మయ్యెను.
అధ్యక్షుల రాకకుఁ గించిదాలస్యమగుటచేఁ బండితులు కొందఱు
రజస్వలావివాహదూష్యతనుగూర్చి యుపన్యసించిరి. అందు ముఖ్యులు
మల్లాది రామకృష్ణ విద్యచ్ఛయనులుగారు రాజేశ్వరశాస్త్రిగారు
పుల్య ఉమామహేశ్వరశాస్త్రిగారు మొదలగువారు. అధ్యక్షు లంతలో
విచ్చేసినందునఁ దీర్మానముల ప్రారంభమయ్యెను. మొట్టమొదట సనా
తనధర్మరక్షణమునకై తమ జీవితస్వర్వస్వముల నర్పించి కీర్తిశేషులైన
దర్శాంగమహారాజా, కాసింబజారు మహారాజా నేపాలు ప్రధాన
మంత్రిగార్ల మరణమునకై సానుభూతి తీర్మానము గావింపఁబడియె.
అటుపై వి. వి. శ్రీనివాసయ్యంగారి కిక్కిరింపితిర్మాన మువపాదించిరి.

—♦ శారదా శాసనఖండము. ♦—

“శారదాగా రుపపాదించిన బాలికా వివాహనిరోధ శాసనము ప్రభుత్వముచారి మతతాటస్థవాగ్దానమునకు భిన్నమైనందున రజస్వల వివాహము మహాపాతకమని విశ్వసించెడి హిందువులపై నీ శాసనము రజస్వలా వివాహములను నిర్బంధముగా విధించుచు నిరంకుశమగు నిరోధమును గలిగించుచున్నందున సదరు శాసనము నీసభ వారు తీవ్రముగా ఖండించుచున్నారు.

మఱియుఁ బైశాసనమును రద్దుచేయుచుటకుఁగాను సర్వవిధములను దీర్చివేయఁగలము గావింపవలసినదనియుఁ దుదకు రజస్వలా వివాహము పాతకమని తలంచెడి సంఘముల వార్తకై నను నీచట్టము వర్తింపకుండఁ జేయవలెననియుఁ గోరుచున్నారు.

పైశాసనముతీర్మానింపఁబడినప్పటికిని బూర్వమువలెనే యరజస్వలా వివాహములే జరుపవలసినదిగాఁ బ్రజలను హెచ్చరించుచున్నారు.

పైశాసనము రద్దుచేయుచుటకును మతాచార సాంప్రదాయములందు జోక్యము కలుగఁజేసికొనెడి శాసనములను వేల్చినను నెల్లప్పుడును నిరోధించుటకును వాగ్దానములు గావించినవారినే శాసనసభలకెన్నుకొనవలెనని యీసభవారు కోరుచున్నారు”.

తీర్మానము యమ్. కే. ఆచార్యగారు గానాల రామమూర్తి సోమదేవ శర్మ దువ్వూరి సుబ్బమ్మగార్లచే యుక్తియుక్తముగ నుపన్యాస పూర్వకముగ బలపఱుపఁబడిన మీఁదట సభవా రందఱుచే నేకగ్రీవముగ నామోదింపఁబడియె.

అటుపై జయంతి రామయ్య పంతులుగా రీక్రింది తీర్మానము నుపపాదించిరి. “ఏప్రిల్ 1వ తేదీలోఁగాఁ ద్వరపడి వివాహములను బ్రోత్సహించియులోఁగాని స్వతంత్రసంస్థానములయందుఁగాని కావించి భీతచేతస్కులమని తెలియఁజేయక సనాతన ధర్మపరులెల్లరును సేప్రియల్ 1వ తేదీ పిమ్మటనే తమబాలికలకు వివాహముగావించి సనాతనధర్మావలంబులు శారదాచట్టమునకు లోఁబడువారు గారని ప్రపంచమున కంతకును బ్రకటింపవలెనని కోరుచున్నారు”.

యు. పి. కృష్ణమాచారిగారు తీర్మానమును బలపఱచుచు నీ తీర్మానమును జగద్గురు శ్రీశంకరాచార్యస్వామివారును గామకోటి పీఠాధిపతులును నాశీర్వాదించిరని తెలిపిరి. పిదపఁ దీర్మాన మామోదింపఁబడ సభయుఁ జాలింపఁబడియె.

ఆ నుభ్యాష్వాము తిరిగి కన్యకాపరమేశ్వరీసత్రమునందుఁ బ్రతి నిధులకుమాత్ర మవకాశమతో విషయనిర్ధారణసభ సమకూర్చు బడియె. అందు మొదటఁ దిరుచునాపల్లిలో జరుపఁబడిన తీర్మానము లను టి. ఆర్. రామచంద్రయ్యగారు చదివి వినిపింప మొదలుపెట్టిరి. వానిలో దినపత్రికయొక్క విధానమునుగుఱించిన తీర్మానముఁ జదువు నప్పు డది తిరుచునాపల్లి తీర్మానమునుమాట మఱచిపోయి యన్. సత్య మూర్తిగా రండ్రలోనుండి కాంగ్రెసనుచూటను దీసివేసి మతవిషయ ములోఁ దాటస్థ్యమునకుఁ బ్రమాణముచేయని మేవత్తునువానితోను సంబంధముండఁగూడదను సవరణపెట్టిరి. ఈసవరణ యు. పి. కృష్ణమాచారి యన్. యల్. దొరై గాల్ల చే నెదిఱింపఁబడినను యమ్. కె. ఆచార్య సుబ్రహ్మణ్యయ్యరు వి. వి. శ్రీనివాసయ్యంగారు కారీచరణ సేను జయంతి రామయ్య, ప్రభల లక్ష్మీనరసింహముపంతులుగారు మొదలగువారిచేఁ బ్రబోధింపఁబడినమొదట సభవారందఱిచే సవరణతోఁ దీర్మాన మామోదింపఁబడియె. అంతటఁ గ్రోధావేశపర వశులై యు. పి. కృష్ణమాచార్యులుగారు తమ కార్యదర్శిపదవికి రాజీనామా దాఖలుచేసి కొంతమందిసభ్యులతో లేచిపోయిరి. సభ్యులు విచారించిరి. పిమ్మట రామచంద్రయ్యగారు సదరు తీర్మానముగాని సవరణగాని యీసభ కెట్టిసంబంధముఁగలది గాదనియు నయ్యది తిరుచునాపల్లిలో జరిగినదనియుఁ బ్రకటించిరి. అట్లుపై యు. పి. కృష్ణమాచార్యులుగారు సంతసముతో మరలివచ్చి తమరాజీనామాయుపసంహరించుకొంటిమని ప్రకటించిరి. తదుపరి కారుబిల్లుపై సిక్కిం దీర్మానము శ్రీయుత సరేంద్రనాథసేనుగారిచే నుపపాదించి గంభీరోపన్యాసము చేయఁబడియె.

“డాక్టరు గౌరుగారి యంతర్వర్ణవివాహపుదిల్లనావశ్యకము గావునను బవిత్రమైనట్టి గార్హస్థ్యధర్మమునకును గృహస్థాశ్రమరహస్యజీవితమునకును భంగకరమగునట్టి యపిసీతకరములగు నుద్దేశములను బ్రేరేపించునది గావునను నట్టిబిల్లు కేవల మనవసరమని తలంచుచు నీసభవారు తీవ్రముగా ఖండించుచున్నారు. మఱియు, గర్భాధానవయోనిర్ణయవిచారణ సంఘమునందలి సభ్యులలో బెక్కండ్రం తకుముండే సంఘసంస్కరణభావములకు బద్ధులై యుండినందునను బ్రజలందఱయొక్క యభిప్రాయములను దెలిసికొనుటకుఁ బ్రజలధనముపై నియమింపఁబడినప్పటికిని దమ విచారణసమయమునఁ దమ యభిప్రాయముల కనుకూలమగు ప్రచారముగావించి, పాక్షికమగు సాక్ష్యమును సేకరించి పాక్షికమగు నివేదికను బ్రచురించి నందువలనను దానికెట్టివిలువగాని లేదని తలంచుచున్నారు.

(బి) సదరుసంఘము వైవాహిక శాసనమును దీర్ఘానింపఁజేయుటకుఁగాను దమ కధికారములేనట్టి వైవాహికవయోనిర్ణయ విషయముపైఁ దమ దృష్టినంతను గోర్దీక్షింపఁజేసి ప్రభుత్వమును శాసనసంస్థలను దప్పుత్రోవలఁద్రోసి ప్రజలకు మహాపకారముఁ కావించెనని తలంచుచున్నారు. ఈతీర్మానము గోపురామచంద్రరావుగారిచే నామోదింపఁబడి సభవారందఱి యంగీకారముఁబడసెను. సభ కాలాతీతమైనందున నాటికిఁజాలింపఁబడియె.

మూడవదినమున సభ తిరిగి సమావేశమై యీక్రిందితీర్మానములను గావించెను. అందు మొదలు బెంగుళూరు నాగరత్నము మ్యాళ్ గా రీతీర్మానము ప్రతిపాదించిరి.

“మద్రాసులోజరిగిన స్త్రీలసభ యామోదించిన వివాహవిచ్ఛేదపుడి తీర్మానము హిందూజాతి కన్వయించునెడల శాస్త్రోక్తములైన యుత్కృష్ట పాతివ్రత్యధర్మములకు విరుద్ధముగాన దాని నీసభవారు ఖండించుచున్నారు.” ఈతీర్మానమును సభవారైకకంఠ్యముగ నంగీకరించిరి.

అంతట యన్. సుబ్రహ్మణ్యయ్యరుగా రీదిగువతీర్మానము ప్రతిపాదించిరి. “ఘనతపహించిన రాజప్రతినిధికడకు రాయబారులఁబంపి

శారదా శాసనమును రద్దుచేయుచుటకుఁగాని, యరజస్వలా వివాహ మేజాతులందువిధిగా శాస్త్రములందుఁజెప్పఁబడినదో యాజాతులనైనఁ దప్పింపఁజేయు నట్లుకాని రాజప్రతినిధిగారిని గోరుటకీసభవారు దీర్ఘానించుచున్నారు.” తీర్మాన మామోసింపఁబడియె.

రాజబహద్దరు జి. కృష్ణమాచార్యులుగా రీ క్రిందితీర్మానము ప్రతిపాదించిరి. “హిందూజాతిలో నెక్కువసంఖ్యులవారు తమ మతము నందును నాంప్రదాయసిద్ధములైన శాస్త్రములందును నాచారములందును గట్టినమృకము గలవారగుటచే వారి యభిప్రాయములు తమ మతధర్మములందు విశ్వాసముగాని సహనముగాని లేని రాజకీయనాయకులవలన సరిగాఁబ్రకటింపఁబడఁజాలవనియు నందుచే రాబోవు శాండు పేబిల్ సమావేశమునందు సనాతనహిందూజాతికి సరియైన ప్రాతినిధ్యమియవలెననియు, బ్రభుత్వమువారి సీసభవారు గోరుచున్నారు జయంతి రామయ్యపంతులుగారితే నామోదింపఁబడి తీర్మానము సభవారిచే సంగీకృతమయ్యెను.

యమ్. కె. ఆచార్యుగా రీతీర్మానముపపాదించిరి. “జాతీయమహాసభ యనేక మతములకుఁ జెందిన వలుపురు సభ్యులతోఁ గూడినది గుటచే నది కేవలము రాజకీయవిషయిక సభగామాత్ర ముండఁదగినది. అందుచే నొకసంఘమునకుఁగాని యొక మతమునకుఁగాని సంబంధించిన యెట్టితీర్మానమును జేయుటకుఁ గాంగ్రెసునకుఁగాని దాసికార్యనిర్వాహకసభకుఁగాని యెంతమాత్రమును హక్కులేదు. ఆకారణముచే శారదా శాసనమును బలపఱచుచు డిల్లీలోఁ గాంగ్రెసువర్కిగు కమిటీవారుచేసిన తీర్మానము సీసభవారు గర్హించుచున్నారు. మఱియు నెహ్రూకమిటీవారి రిపోర్టునందలి మత సాంఘికములకు సంబంధించిన సంఘసంస్కరణములని చెప్పఁబడు భాగములను వయస్సువచ్చిన యందఱిప్రాతినిధ్యపుహక్కు కొఱకుఁజేసిన యాశయము సీసభవారు నిరసించుచున్నారు. మఱియు లాహూరు కాంగ్రెసువారి సంగ్రహములయొక్క మతసాంఘికాచారములను రక్షింతుమని ప్రకటింపవలెనని యీసభవారు కోరుచున్నారు.”

గానాల రామమూర్తిగారును ద్రావిడ లక్ష్యశాస్త్రీగారును సీతీర్వానమును బలపఱచినమీఁదట సభవారిచే సంగీకరింపఁబడియె. అంతట వేడికో వరల్డ్ పత్రికాధిపతులగు కె. వి. సుబ్బనామాత్యులుగా సీతీర్వాన ముపపాదించి సభ్యుల యామోదమును బడసిరి.

ఈ కలియుగమున సంఘశక్తి ప్రతివిషయమున నవసరమైనందునఁబడితులను తొక్కితులను దగినవిధమున శాసనసభలుఁ గాంగ్రెసు సభ్యులుఁజేయుచున్న విపరీత కార్యక్రమమును బ్రతిఘటించి ధర్మరక్షణ స్వాతంత్ర్యమును దిరిగి సంపాదించుటకు సిద్ధముచేయవలెనని యీసభవారు జగద్గురు పీఠములవారిని బోధించుచున్నారు.

తరువాత సీక్రింది తీర్మానములు సభవారిచే నేకగీర్వాముగ నామోదించఁబడినవి:—

[ఎ] మన మతసాంఘికాచారములను నశింపఁజేయుట కన్ని చోట్ల గొప్ప ప్రయత్నములు జరుగుచుండుటచే వానినరికట్టుటకై దేశమంతటను గొప్ప యేర్పాట్లు చేయుట యవసరమైనందునఁ జెన్నపురి రాష్ట్రీయ వర్ణాశ్రమ ధర్మ సభవారిచే మార్చినెలలో జరుపఁబడిన సభ రాష్ట్రీయ సభగానుండి యిపుడు జరుగుచున్న యఖిల భారత సనాతన ధర్మసభకు శాఖగానుండవలెననియు

[బి] బెజవాడలో స్థాపింపఁబడిన ఆంధ్రదేశవర్ణాశ్రమ ధర్మసభ యీ చెన్నపురిరాష్ట్రీయ వర్ణాశ్రమ ధర్మసభ కాంధీశాఖగా నుండవలెననియు

[సి] తిరుచనాపల్లియం దరవజిల్లాలచే జరుపఁబడిన హిందూ ధర్మసభ పై రాష్ట్రీయ సభకు ద్రావిడశాఖగా నుండవలయుననియు

[డి] దేశమునందంతటను గ్రామసభలును జిల్లా సభలును స్థాపింపఁబడి యాయా రాష్ట్రీయసభలకుఁ జేరియుండవలెననియు

దేశమందలి యువకులందఱిని శత్రువర్గమువారు లోఁబఱచుకొని మనశాస్త్రీములకు విరుద్ధములగు మార్గములందుఁ బ్రవర్తించుఁజేయుచుండుటచే భావికాలమున విద్యాభ్యాస మొనర్చవలసిన యువకు

లను గేవలము సనాతన ధర్మమార్గమున వర్తింపజేయుటకు సనాతన ధర్మసంస్థ లన్నిఁచి ఖ్యస్తలములందును నెలకొల్పబడవలెననియు

ఈ సభయొక్క విషయనిర్ణయసభ్యులను జేర్చి యొక కార్య నిర్వాహక సభ నేర్పాటుచేసి యట్లు భారత సనాతనధర్మసభ నొక దాని నెలకొల్పి దానిని దగిన మార్గమున సదరు కార్యనిర్వాహక సభవారు నడిపింపవలెననియు నీ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

‘సనాతన ధర్మరక్షణమునకై సనాతన ధర్మపరాయణులందఱును దైవసాహాయ్యమునను వ్యష్టిరూపమునను సమష్టి రూపమునను సంపాదింపవలెనని యీ సభవారు హెచ్చరించుచున్నారు.

వరశుల్క కన్యాశుల్కము లశాస్త్రీయములును సామాన్య గృహస్థులకుఁ గష్టదాయకములును నగుటచే వానిని గర్హించుచు నవి తొలఁగింపఁ బడవలెనని యీ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

రాజ బహదరు జి. కృష్ణమాచార్యులుగా రీతీర్మానమును బ్రతిపాదించిరి. అవిచారపూర్వక దేవాలయప్రవేశము దేవతా సాన్నిధ్యమును దొలఁగించును గావున నట్టి యశాస్త్రీయ ప్రయత్నమును సర్వవిధములఁ బ్రతిఘటింపవలెనని యీ సభవారు సనాతన ధర్మ పరాయణులను గోరుచున్నారు. అవిచార పూర్వక చండాలా స్పృశ్యతా నివారణము నీసభవారు దృఢముగా నిరసించుచున్నారు.

గోపు రామచంద్రరావుగారు పైతీర్మానమును బలపఱచిరి. ఈవిషయమునే బలపఱచుచుఁ గాశీపండిత లక్ష్మణశాస్త్రీగారును యన్. శ్రీనివాసాచార్యులుగారును సుసన్ద్యసించిరి. తీర్మాన మేకగ్రీ వముగ నామోదింపఁబడియెను.

మన్నార్కుడి మునిసిపల్ చైర్మన్ గారగు టి. సి. గురుస్వామయ్యరుగా రీక్రింది తీర్మాన ముపపాదించిరి. “అన్ని సంఘముల యొక్కయు మతసాంఘికాచారములను సంరక్షించుటకును నట్టివిషయములందు బ్రభుత్వమువారుగాని శాసనసభలుగాని జోక్యము కలిగించు కొనకుండునట్లు చేయుటకును రాష్ట్రమునందన్ని యెడలను నింగ్లీషు

సందుచు దేని భాషలందును వార్తాకృతులు పర్యవేక్షించుటకుందగిన వ్యాపారసంఘములను నెఱుకొలుపవలెననియును సట్టి సంఘములకు సనాతనధర్మపరాయణులందఱును దగినసహాయము మొనర్పవలెననియు సినభవారు కోరుచున్నారు.

పై తీర్మానముల నొచరణమునందున బెట్టుట కల్గుభారతసనాతన ధర్మసంఘముక దానిని స్థాపించి దానికి బాబూ శ్యామసుందర చక్రవర్తి గారి నధ్యక్షులుగ నియమించవలెనని తీర్మానంబుబడినది.

సనాతన ధర్మపరాయణుల హాజరయినను కొనసాగించుటకు సాధాభవతులకడ కొక రాయబారముగ వాదించి వారి కృతినిధులను గాని లొకికులతో గలసి కాంక్షాపైబడి సమావేశపు కేర్పాటుచేయవలసిందని తీర్మానంబుబడినది.

రారితాళాసనమును ఏర్పఱచుచుటకు దగిన దృశ్యమగు ప్రచారమును రాష్ట్రము లన్నియును గావించుటకు నొక్కొక్క సంఘ మేర్పాటు చేయవలెనని యీ సభవారు నిశ్చరము చేయుచున్నారు.

అధ్యక్షులు తమ యుపన్యాసాంతమున నీ తీర్మానముల నొచరణలో బెట్టుటకు దగిన ధనసహాయము కొఱకును మనుష్యుల సహాయముకొఱకును సభవారిని బ్రార్థించిరి.

రాజా బహద్దరు జి. కృష్ణమాచార్యులుగారధ్యక్షులకు వందనము లర్పించుచు సభ జయహృదయముగా జరిగినదని పర్యవేక్షించిరి. అధ్యక్షుల విశ్చల దేశభక్తిని నిమగ్నము చిత్తతమ సనాతనధర్మ పరాయణత్వమును బ్రకాశించిరి. అంతట నధ్యక్షులను స్తుతించుచు గొన్ని వద్యములు చదువుటతో సభ పరిసమాప్తి నొందెను.

శాల్యవివాహనిషేధపుజుట్టమునకు సవరణరూపమున నొక బిల్లు నసెంబ్లీలో బ్రతిపాదించఁదలంచి యం. కే. ఆచార్యగారు గవర్నరుజనరలుగారి యనుమతికై పంపిరి.

అసెంబ్లీ కార్యదర్శికి గూడ నొక పత్రికపంపిరి. భారతదేశము సందుగల వివిధసంఘములలోను గర్భాభావమునకుఁ బూర్వము

బాలికలకు జరుగుప్రధానము వివాహముమున్నగు మతసంబంధములగు విధులను శాస్త్రయుక్తమగునట్లును శిక్షార్హములొనట్లును నిర్ణయించుట కీవి ల్లుదేశింపఁబడినది.

మైమెస్సొగు డక్కా పౌరులగు 3811 మంది హిందువులును మహమ్మదీయులును బల్లియాడి జమిందారిగు ఖా బ. కే ఏ. సిద్దిక్ గారి నాయకత్వమున శారదా శాసనము నతిశీఘిగచుటకు శిష్టయించుచుఁ దమ సంతకములతో నొక ప్రమాణపత్రమును వైస్ రాయిగారి పై వేటు కార్యదర్శికిని బెంగాలు గవర్నరుగారి పై వేటు కార్యదర్శికిని బంపియున్నారు.

బాంబాయిని సీమధ్య హర్తాలు జయప్రదము సాగెను. నాఁడు బజారులలో మాంసవిక్రయముకూడ నిలిపివేసి పౌజలు శారదాశాసనముపైఁగల విముఖులను వెల్లడించిరి. ఢిల్లీలో మహమ్మదీయులకు ఖులీశాసనము నమలునఁ బెట్టఁగూడదని యిండియాప్లేట్ సెక్రటరీగారిపై దావా దాఖలుగావింపఁ బోవుచున్నారు. మాలానా మహమ్మదాలీగారు కాక పూరున మహమ్మదీయులలోఁ బ్రముఖుల నాహ్వానించి మఱొక గొప్పసభగావింపఁ బ్రయత్నించుచున్నారు. హిందువులలో సనాతనధర్మపరాయణు లనేకులు శాసనమును ఢిక్కరింప సంసిద్ధులగుచున్నారు. కొంతయాందోళనము సాగించినచో శాసనము రద్దగు ననియే యనేకులు తలఁచుచున్నారు.

— { పై సభ కధ్యక్షులగు
శ్యామసుందరచక్రవర్తిగారి
ప్రారంభోపన్యాసము. } —

[ఆంగ్లోపన్యాస సంగ్రహము]

మన దేశ మిప్పుడు గతిదప్పి యున్నది. నీటిలోనుండి యెండ్లునఁ బడిన చేపవలెఁ దెన్నుగానక తన్నుకొనుచున్నది. మన ప్రభుత్వము మనకు లేదు. మన బ్రతుకు దెరువులే మన కనిశ్చయముగా నున్నవి. మనమందఱము హిందువులమనియు హిందూమతస్థులమనియుఁ బ్రాచీను

లాడుచున్నాము. కాని యిదంతయుఁ గేవలము పూతమెఱుఁగువలె నున్నది. మన సనాతనధర్మములను దిరిగి మనము శిరసావహించి యనుష్ఠించినఁగాని మనకు స్థిరత్వ మేర్పడదు.

ఎప్పటికప్పుడు సాంఘికధర్మములను గూర్చికాని పారమార్థిక ధర్మములను గూర్చికాని తర్కవాదములు చేయుచుఁ గొత్తసిద్ధాంతములను గల్పించేయుచు నూతన నాంప్రదాయములను బరీక్షార్థమొనరణిఁ జెట్టుచు నిత్యసంశయములతో నిత్యపరిశోధనలతోఁ గాలముపుచ్చుట సనాతనధర్మము కాదు.

జీవితధర్మములే మనకు మతధర్మములు. వేదములలో సీజీవిత ధర్మము లన్నియు స్థిరాక్షరములుగా శాసింపఁబడియున్నవి. ఈవేదముల యాదేశముల ననుసరించుటయే సనాతన ధర్మానుష్ఠానము. కనుక వేదములయందుఁ బరిపూర్ణవిశ్వాస మవసరమైయున్నది. వేదధర్మములు సహేతుకములగునా కాదా యని వాదించవలసిన యవసరము సనాతన ధర్మగాముల కవసరములేదు. వేదములో నిరూపింపఁబడినవి నిర్దుష్టములు. అందులకు శంకింపఁబనిలేదు.

ఒకమనుస్మృతిని బరిశీలించినఁ జాలును. మనుస్మృతి వేదధర్మములనే ప్రమాణముగా గ్రహించి ధర్మము ననుశాసించెను. మనుస్మృతిలో సూచింపఁబడిన సాంఘికధర్మముగాని జీవితధర్మముగాని మన కూహించుట కిశక్యము. అదియొక విజ్ఞానసర్వస్వమని చెప్పఁదగును. మనువు విధించిన ధర్మములు శిరసావహించి యనుష్ఠించినచో మానవలోకము భూతల స్వర్గము కాకుండునా !

కాని నేడిశారదాశాసన మొకటివచ్చి తిరిగిమనకు మన సనాతన ధర్మప్రాశస్త్యమును జ్ఞాపకము చేయుచున్నది.

మన సనాతన ధర్మముప్రకారము తౌకికప్రపంచమనియుఁ బారమార్థిక ప్రపంచమనియు రెండు విభాగము లెప్పుడును లేవు. మనయొక్క ప్రతిజీవితధర్మమునందును నాత్మోపలబ్ధి కనునైన విధులేర్పఱుపఁబడినవి. ఆత్మశ్రేయమే సంఘశ్రేయము. సంఘశ్రేయమే ఆత్మశ్రేయము, గనుక సాంఘికధర్మములనియు నాధ్యాత్మికధర్మము

లనియు రెండుగా విభాగింపఁబడిలేదు. మనుస్మృతిలో శాసించఁబడిన సూత్రముల ననుసరించి భూపాలుఁడు పరిపాలనను చేయునెడల దేశము సుభిక్షమై సమృద్ధి సకలసౌభాగ్యములతో నోలరాదును. కాని వేదప్రామాణ్యమే యంతరించినపిదప మనుస్మృతి ధర్మములై ట్లగులు లోనికి రాగలవు ?

కాని శాశ్వతమగు సనాతన ధర్మములు వేదచోదితమైన స్పష్టి నియమములుఁ దృణీకరింపఁబడినవి. సంఘ మనేకాపభివృద్ధులకుఁ బాలైనది. ఇందులకుఁ గారణము సనాతన ధర్మధిక్కారముని గ్రహింపక చేసినతత్వను దిద్దటకై వేదాశక్తి తతత్వము జెయుటయైనది. చెదలుపట్టినదానికిఁ దారుప్రసేనట్లగుచున్నది.

సనాతనధర్మములు విస్మరణములని చోసివేయుచుఁ జిత్త సంస్కారసూన్యమై తన యుబుద్ధికిఁ దోచిన కొత్తశాసనముల నాధునికధర్మకర్త శాసించుచున్నాఁడు. మనువు విధించిన విహితవిధులను గాలిలోఁ దన్ని వేయుచు శారదాశాసనముల నాహ్వానించుచున్నాఁడు. ఇప్పుడు సంఘములోనున్న యాచక్షుములన్నియు సనాతన ధర్మములయొక్క లోపములని భావించి తనయొక్క యహంభావము వల్ల స్వకపోలకస్పృత ధర్మములను విధించుచున్నాఁడు.

శాశ్వతమైన సృష్టినియమములకు మార్పులేదు. అట్టి శాశ్వత ధర్మముల ననుసరించిన సమృద్ధిసంపదాయములకుఁ బునాదులు తొల్లి వేయఁబడియుండెను. కాని యాధునికసంఘసంస్కర్త మనలను జలనములేని యచేతనగా ని పిలుచుచున్నాఁడు. కాని భగవంతుడే యచంచలుఁడు. వస్తువుల రూపములను దేశములయొక్క చరిత్రలును వేర్వేరురీతులుగా మారుచుండవచ్చును. కాని మనస్సుని యాత్మోపలబ్ధికిని నాత్మవికాసమునకును ననవరమైన జీవితధర్మములు సదాయొక్క రీతిగనే యుండగలవు. ఆధునికుఁడు స్థిరమైన జీవిత సూత్రములను సిద్ధాంతములను ననుసరించుటలేదు. నేడు స్త్రీ స్వాతంత్ర్యమే పరమావధియని వాదించుచు. రేపు సాంఘిక సమత్వము (కమ్యూనిజము) సాంఘికాదర్శమని భావించును. కాని యివి యమలులోనికి వచ్చిన

తోడనే విపరీత పరిస్థితులు పుట్టుచున్నవి. ఒకానొక స్త్రీస్వాతంత్ర్యవాది భవిష్యత్పరిస్థితుల నిట్లు సూచించెను:— వేయిమంది స్త్రీలకు రో గురు ముగ వాండు; దేశములో నున్న జాలున నెడి ప్రమాణమే మున్నూడు సిద్ధాంతము కాగలదు. స్త్రీలు సర్వస్వశాంతిలై పురుషులతోఁ దమకుఁ బని లేదని భావింపవచ్చును. కనుకఁ బురుషులు కొంతవయస్సు ముగిసినతర్వాతఁ బనికిరారనియు లేదా యశావనములోఁ బురుషులు తమయశావనమును సాఫల్యముచేసియుండుక పోయినను నియమిత సంఖ్యకంటె నెక్కుడుగానున్న పురుషులను దుదముట్టించ వలసినదిగా నొక శాసనముకూడ నమలుతోకి కాగలదేమో. ”

ఈ మహానుభావుఁడు వచించిన ప్రవచనము కొంతవఱకు ఋజువగుచునే యున్నది. స్విట్జర్లాండు దేశములో (ఇది ప్రజాస్వాతంత్ర్యమున కాదర్శప్రాయమైన దేశము నుండి!) పురుషులయొక్క పూర్వముతోఁ బని లేకపోవుటవల్ల వైద్యచికిత్సల వల్లఁ బురుషుల వీర్యమందలి సంతానోత్పాదకశక్తి నాశనముచేయఁబడుచున్నది. పురుషులే యట్టి చికిత్సలను బొందవలసినవా రగుచున్నారు. ఇట్టి కథతి యప్పుడే యమలులోనికివచ్చినది.

ఇరదాశాసన మవశ్యానుసరిణీయమని సిఫార్సుచేసిన విచారణ సంఘ సభ్యులలోఁ గొందఱొకటి విపరీతపరిస్థితులు మనదేశములోఁ గూడఁ దలయెత్త వలెనని తమ యంతరంగములలోఁ గలదేమో ?

కాని యా వ్యసక్తి మనకు వద్దు. అయితే నీతికిని నాత్మపరిపూర్ణత్వమునకును మార్గముఁ జూపెడి జీవితధర్మములు శాశ్వతములై యచంచలములై యుండునేకాని యుగమున కొకరీతిగా సాంఘిక సాంప్రదాయములను గల్పింప వలెను.

ఎప్పటికప్పుడు క్రొత్తపద్ధతులతోడను గొత్త విలాసముల తోడను క్రొత్తవింతలతోడను గాలము గడుపవలెననుట మంచితక్షణముకాదు. ఆత్మశాంతి విహీనుఁడే యట్టి కోరికలు కోరుచుండును. అది ఏ పోషకమునకి యనఁబడును. స్థిరచిత్తములేనివాఁ డెప్పటికప్పుడు

క్రొత్తవీణలను గోరుచుండును. ఇది మనోహార్యల్యము. సంఘములలో బ్రవేశించిన చంచల స్వభావమనెడి జాడ్యలక్షణము.

సూర్యచంద్రాదులు స్థిరముగా యుగాంతరములనుండియుఁ దమ విభులను నిర్వర్తించుచున్నారు. వచ్చిన రాత్రులే మరల నచ్చుచున్నవి. ఎన్నిమాటులో వచ్చిన నసంత ఋతువే తిరిగివచ్చుచున్నది, పండినపంటలే తిరిగిపండుచున్నవి. ఇట్టి శాశ్వతమైన యచంచల మైన కాలమానమును జూచి మనమేల విసుప్రజెందరాదు? విసుప్రజెందినచో మన మభాగ్యులమే. కాలమానము సరిగా స్థిరస్థాయిగ నడుచుచుండిననే మనకుఁబంటలు పండును. దినుటకుఁ గూడు లభించును. కనుకఁ బండుగనాఁడుకూడఁ బ్రాతఃమగఁడేనాయని నిరసించుటవల్లను గ్రొత్త విలాసములకును గ్రొత్తరుచులకును బుద్ధిని బోనిచ్చుచుఁ జపలత్వమే ముంచిదనియు నది పురోభి వృద్ధి యనియు మనము ప్రోత్సహించెడిచో మనసంఘ మథోగతి పాలగును. శాశ్వతమైన ధర్మమునే మనము సర్వాదా యనుసరింపవలెను. మన విశ్వాసము మన ప్రేమానురాగములు నచంచలములై యుండవలెను. ఇదియే మానవకల్యాణమార్గము. ఇదియే సనాతనధర్మముయొక్క మూలనూత్రము. భూత సనాతన ధర్మములు, యుగములఁబట్టి మాటినవికావు. వర్తమాన భవిష్యత్తులందును నొకటే రీతిగా సత్య సమన్వితములై యున్నవి.

అట్టి సనాతనధర్మములను జామనుష్ఠించి యితరుల సనుష్ఠింపఁ జేయుటకు బ్రాహ్మణులు ధర్మాధికారులుగా నియమింపఁబడియుండిరి. తిరిగి యా బ్రాహ్మణుల ధర్మాధికారము రావలసియున్నది.

బ్రాహ్మణులందఱును నిజమయిన సనాతన ధర్మానుష్ఠాన పరులు కావలసియున్నది. తమ యచంచల ధర్మవిశ్వాసమును సంఘమంతట వ్యాపింపఁజేయవలసి యున్నది. కాఁబట్టి సక్రమమయిన బ్రాహ్మణనాయకవర్గము ముందుగా నేర్పడవలసియున్నది. సనాతన ధర్మ పరిష్కారపన వారివలన జరుగవలసియున్నది. ఇదిజరిగిన పిమ్మట నన్నిసాంఘికసమస్యలును జక్కఁబడును. అస్పృశ్యు లుద్ధరింపఁబడుదురు. కాని విప్రకోటియొక్క విశుద్ధత్వమునకై పరియత్నముచేయక

యస్పృశ్యులకు దేవాలయములలోని కనుజ్జయ్యసంగవలెనని యాందోళన చేయుట జెట్టికని. విప్రసంఘము సనాతనధర్మజ్ఞాన వికాసము పొందుపరచుటకు మిగిలిన సాంఘికసహస్యల కన్నిటికిని వాయిదావేసి యుంచవచ్చును.

అనువికయుగమందఁ బ్రతివిషయమును సులభోపాయముతోఁ జక్కఁజేయవలెనట. ఓపిక వహించి శాశ్వతమైనపనిచేయుట నవనాగరకకద్ధతి కాదు. సంఘమును బునఁదులనుండియు బాగుచేయుటకుఁ బూనువారు లేరు. ఎప్పటికిప్పు డెక్కడిక్కడ మరమ్మత్తుచేసి సంఘములోఁ బుట్టిన వైఫరీత్యములను నరిష్టములను దొలఁగింపఁజూచుచున్నారు. మూలకారణము గురైఁజిగి పొందువేయుట వీరికద్ధతి కాదు. శాశ్వతమైన పనులను నిదానమైన పనులనుజేయుట కలవడిన చిత్తవృత్తి వీరికిలేదు. స్థిరచిత్తము లేకపోవుటకును బుద్ధిచాంచల్యమునకును గారణము కలదు. ఇది ప్రపంచమంతటను వ్యాపించి యున్న దుర్లక్షణము. యంత్రము లమలులోని కేనఁడు నచ్చివో, యానాఁడె యీమనోవేదనముగూడఁ గలిగినది. భౌతికశాస్త్ర పరిశోధనాఫలితమైన పెనుభూత మీయంత్రవ్యామోహోన్మాదమే. మొట్టమొదట నావియంత్రము కనిపెట్టఁబడినపుడు మానవకోటికి లోకజీవయాత్రయంత్రయు సకలసౌఖ్యసౌభాగ్యయుతమైనదని లోక ముప్పొంగెను. అరచేతి వైకుంఠ మంతర్ధానమైనది. యంత్రాగారములు వెలసినవి. ధనాధికులు పెట్టుబడిదారులు లాభములను దోచుకొనిరి. కూలిజనుల కడగఁడ్లు హెచ్చెను. వివిగా సిద్ధమైన సరకుల నమ్ముకొనుటకై విదేశములతో నముద్రాప్రాంతములపై సధికారముల కొరకు యుద్ధములు నడచినవి. ప్రజలలో నసంతృప్తి ప్రబలినది.

కాని మనుస్మృతిలో నీయంత్రనిర్మాణములు నిషేధింపఁబడెను. మహాయంత్ర ప్రతిష్ఠాపన మొకయపచారమని నిషేధింపఁబడినది. అట్టి సాంఘికాపచారములనడంచుటకై ప్రాయశ్చిత్తదండన విధింపఁబడినది. కాబట్టి యిట్టి సనాతనధర్మముల విడనాడి

వివాహమునియెడి సాంఘిక వ్యవహారములో గూడ మనుష్య విధించిన నియమములు సనాతనసూత్రముల ననుసరించి యనుశాసించఁ బడినవి. నిష్కళంకమైన దాంపత్యానురాగము నీచమైన కామేచ్ఛగా మాఱకుండుటకొఱ కెట్టి శిక్షణమును బాలబాలికల కొసంగవలసి యున్నదో కుటుంబికులగువారందఱెఱింగి యున్నారు. గురువుతోఁ గూడ శిష్యుఁడు నియమగర్వితుఁడై నిరతాగ్ని హోత్రప్రపరుఁడగుటకు బాల్యమునందే గురుకులాశ్రమ మెల్లు న్నివ్వకరిపకలసియున్నాఁడో, యదేరితిగా భార్యగూడఁ దనభర్తతో నిర్మలదాంధత్య భర్తముల ననుష్ఠించుటకును సత్యాగ్నిసంస్తారనియమము లలనఱచుకొనుటకును తేవయన్నుననే సహధర్మచర్యము ననుష్ఠింపవలసియున్నది.

ఋతురోధము, మహాదోషమనికూడ మనుష్య వచించెను. యవతి గర్భవతియగుటకే ఋతుమతియైనదిగాదా? అట్టి యవతి సంతానవతికాకుండ ఋతుస్నానము నిష్ఫలముఁ జేయట సంతాన నిరోధముకాదా? సంతాననిరోధము భూణహత్యాపాతకమునకుఁ దుల్యమగుదా? కాఁబట్టి యర్హుండయిన వరుఁడు లభించినప్పుడు శాలిక యొక్క వయస్సువిషయమై కుశంకలు కలిగియుండవలదని గృహాయజుమానికి మను వాదేశించెను.

సావిత్రి మున్నగు యువతులు రజస్వలలైనపిదపనే వివాహితలైరనియు నా వివాహములే ప్రమాణములనియు సంస్కర్తలు వాదించుచున్నారు. అవి రజస్వలా వివాహములేకాని యాయువతుల వివాహములకుఁ దగ్గరై లెట్టి మనోవేదనల పాలైరో గ్రింథ పరిశోధన చేసినఁ దెలియఁగలదు. జనకుఁడు సీతవివాహమునకై పడిన యాతురణ రజస్వలలైన బాలికలకు వివాహముచేయకయుంచినచోఁ దండ్రిపాం దెడి యావేదన కాళిదాసెట్లు వర్ణించెనో చూడనగును.

కాఁబట్టి రజస్వలయైన స్త్రీయొక్క బీజము వ్యర్థముకాఁ గూడదు. నిష్ఫలమగుట కెవ్వఁడు సమ్మతించగలఁడు.

తండిచేసినపెండ్లి దేశాధిపతిము !

చిన్నదిచేసికొన్న స్వయంవరము దేశసాభాగ్యము !!

శారదా శాసనమును శ్లాఘించెడి యాధునికుల హేతువాదము చాలవంతగా మాత్రమున్నది. వారాలోచించిన విషయములు కొంత దూరమే పోవును. వారి యాలోచనాధోరణి యిట్లుండును:—

“ఇదిగో యాడపిల్ల - బాగుగానే యున్నది. ఇడుగో మగ వాడు:— బాగుగానేయున్నాడు. పిల్ల తండికోరికప్రకార మీ మగవాడాడపిల్ల వద్దకు వెళ్ళి పాణిగ్రహణము చేసినయెడల నతడు తన వివాహమువల్ల బాలెంత మరణములకు శిశుమరణములకు బాల వైధవ్యమునకు స్వరాజ్యసంసిద్ధిపతిబంధములకుఁ గారణభూతుడగు చున్నాడు. కనుకనట్టి మగవానిని దిట్టముగా దండింపవలె. కానియిటు చూడుడు, అడపిల్ల తనంతఁ దాను మగవానివద్దకు వెళ్ళి వానిని వల పించి పెండ్లాడితే దన తండి యిదంతయుఁ జూచి చిక్కమొగము వేసితే నామె దేశమును రక్షించునట. వీరులు శూరులు నామె గర్భ శుక్తి ముక్తాఫలాల వలెఁ బుట్టెదరట. వంచి చిత్త సంస్కారము యోగ్యత యామెయందుఁ గనబడునట. ఆమెద్వారమన వెనుకకు వెళ్ళే స్వరాజ్యము దగ్గరకువచ్చునట. కాబట్టి సారాంశమేమంటే దండి యంటఁగట్టిన సంబంధమునకామె బాధ్యురాలు కాదు. కనుకఁ దన యకాల మరణానకుఁగాని తనదుర్బలసంతానమునకుఁగాని యామె బాధ్యురాలు కాఁజాలదు.”

ఇది యాధునికుని వాదసారాంశము. ఈకుర్కవాద మను గుద్దలితో హిందూసంఘమును బునాదులతోఁ బెకలించుచున్నాడు.

ప్రతిక్రియ ఏమిటి?

నాకుఁదోచిన ప్రతిక్రియ యొక్కటే - బ్రాహ్మణధర్మమును బునరుద్ధరించుట - సనాతనధర్మవిశ్వాసమును బునః ప్రతిష్ఠ చేయుట. బ్రాహ్మణులు నామమాత్రావశిష్టులై యుండుటచేతనే యితరులు దూషించుచున్నారు. కనుక నీయపవాదమఁ దొలగించుటకై సనా

తనధర్మమును బునరుద్ధరించుటకై శంకరరామానుజాది మహానుభావులు
 లుద్భవించిన యీ దక్షిణాపథమునకు నే నేకాకినై విషణ్ణహృదయ
 ముతో మీయొద్దకు వచ్చినాను.

శారదాశాసనమును హిందూమతముపేరిట ననుశాసించుట
 కుఁ గారణమేమి? హిందూమతమునగా నూరును బేరును లేనిదని
 వారిభావము. వివిధమతసిద్ధాంతములను సమన్వయము చేయుటనల్లనే
 హిందూమతమునకు రూపమేర్పడినదని వీరి భావము. ఇది యబద్ధము.
 సనాతనధర్మ సంయుతమైన దొకటి కలదు. ఆ సనాతనధర్మమే
 హిందూమతము. ఇప్పు డీహిందూమతమే దేశాధిష్ఠముల
 కన్నింటికిని మూలకారణమని వీరు దూషించుచున్నారు. మన దేశదాస్య
 మిందువల్ల నే కలిగినదట. శిశుమరణములు పసిపిల్లలకు గుల్మములు
 పెరుగుటమొదలుకొని స్త్రీల క్షయవ్యాధులును మద్రాసులోని మం
 త్రివర్గపు కల్లోలములు మొదలుకొని వంగరాష్ట్రీయపు గాంగ్రిసెన్ని
 కల తగాదాల వఱకును నీ యరిష్టములన్నియు నీ హిందూమతము
 మూలముననే కలిగినవట. మన దేశములోని యైశ్వర్యము విదేశముల
 పాలకుచున్నదనియు దేశ సాభాగ్యము నిర్వీర్యమగుచున్నదనియు
 దాదాభాయి నారోజీ మహానుభావుఁడు సిద్ధాంతముచేసి వెల్లిపొయెను.
 కాని యిపు డొక కొత్తసిద్ధాంతము పుట్టినది. ఈ సనాతనధర్మము
 యొక్క “రాక్షస వైశాచిక పీఠాకర” సాంప్రదాయమువల్ల స్త్రీలోక
 ముయొక్క జవము క్షీణించి పోవుచున్నదట. సనాతనధర్మము నెన్ని
 రీతులఁదూలనాడఁదగునో యన్ని రీతులఁదూలనాడిరి. దూషించినకొలం
 దిని మనకదిమేలే. అసమ్మానము నలననే తపోవృద్ధి యగును. కాఁబట్టి
 మనమినుమడించిన పౌరుషముతో సనాతనధర్మవిశ్వాసమును సుస్థిర
 ముగా నొనర్చి బ్రాహ్మణధర్మములను వేదః ధులను దిరిగి పఠింపిం
 దముగాక.

కాని మనయాత్మీయ శక్తులను విజృంభింపఁజేయుటకై పృథు
 వుల సహాయమును నేనుగోరను. రాజాధిరాజైనను మనమాశ్రయింప
 వలసిన పనిలేదు. అట్లు రాజాశ్రీయము వేడుట సనాతన ధర్మము

నకు దోహదముచేయుటయగును. మనమితరులను శపించుటగాని యితరులపై దండెత్తెద మని బెదిరించుటకాని నామతముకాదు. అవిద్యనాచేతగాదు.

ఒక పేపర్‌శీట్:—విధిని పేథములు లేని స్వైరవిహారమా? లేక శాశ్వతమైన స్థిరధర్మములా? ఏవి మనకుఁ గావలయును? ఈ ప్రశ్నకుఁ బ్రత్యుత్తర మొసంగుటయే యీ సభాప్రయోజనము.

ప్రీప్రీ పుష్పగిరి సంస్థానమువారు చెన్నపురి సనాతనధర్మసభకు
స్వీకృతరూప్యసాహాయ్యముతో బంపిన శ్రీహంభము.

శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్యవర్య ... శ్రీపుష్పగిరి
పీఠాధీశ్వర శ్రీనుదభిసంద్బంధవిద్యాశంకర భారతికరకమల సంజాతి
శ్రీనుదభిసంద్బంధ విద్యానరసింహ భారతీ స్వాములవారు.

అస్మదత్యంతప్రియశిష్యులును సనాతనధర్మబద్ధశిష్యులును నగు న్నఖిలభారతసనాతనధర్మసభాకార్యదర్శిపశ్చిత్వాస్మికాగ్రగణ్యుల కభీష్టసిద్ధ్యర్థము నారాయణస్మరణపూర్వకముగా వ్రాయించి పంపించిన పత్రిక:—

మేము నిజామురాష్ట్రమునకుఁ జేరిన పరకాఃమండలమున
 (ఆ).....పూజాతత్పరతచే నానందాద్ధి నిమగ్నస్వాంత్యులమై యున్న
 వారము. సాంఘికీకము:—

పదునాలుగు సంవత్సరముల యనంతరమే బాలికలకు వివాహము చేయవలయునని సర్వసాధారణముగాఁ బ్రవర్తించిన రాజశాసన మతిభయంకరమును నింద్యమును సనాతనధర్మవిధ్వంసకమును ననుపిషయమై సందేహింప నవసరములేదు.

పురాణోత్తిరసాదిపూర్వచరిత్ర పరిశీలన చేసినను వేరుఁడు మొదలగు ధర్మవిధ్వాంసక ప్రభువులపరిపాలనసమయమందునను నిట్టి దుష్టశాసనము బయలు వెడలినట్లు గనుపటదు.

స్వీయవిద్యాపరిశ్రమములేనట్టియు విదేశీయశిక్షావ్యాముగమాన
నులును ధర్మతత్త్వోన్బిజ్ఞులనగు కొందఱు భారతీయుల

పోతాహముచేతనే యీశాసనము బయలుపెడలినట్లూహింపఁ దగి యున్నది. ఎటులైన నేమి సర్వవిధముల నీశాసనము నిరోధింపఁదగినది. రాజశాసనము నుల్లంఘించిన ద్రవ్యవ్యయకారాగార పాప్త్యాద్యసర్థ కరంపరలు గలుగవచ్చునుగాని యీశ్వరాజ్ఞారూపములగు శృతిస్మృతులనుల్లంఘించితిమేని చాతుర్వర్ణ్యమునకు స్వరూపోచ్ఛేదమే కలుగును. తమపితృదేవతలకును దమవంశమువారలకును నురుత్తరమగు సరకపాతము గలుగును.

ఈ సంగతులనన్నిటిని దయాభువులును సమచిత్తులునగు రాజప్రతినిధి ప్రభృతుల యెదుట మరల సవినయముగను సనిర్బంధముగను మనవిసేయవలయును. ఒకవేళ వారలు ధర్మవిధ్వంసకులకాక్షమునే యవలంబించి మనముచేయు ప్రార్థనను నిరాకరించిరేని యప్పుడు ప్రాణమానభంగప్రసంగమునకును వెనుదీయక నిర్భయులై స్వధర్మసంరక్షణబద్ధపరికరులు కండని యస్మచ్ఛిష్యులకు హృదయపూర్వకముగా నాజ్ఞాపించుచున్న వారము.

“ధర్మం చర. ధర్మా న్న ప్రమదితవ్య ” మని శృతికలదు. “ స్వధర్మే నిధనంశ్రేయ ” యని లోకగురుండగు శ్రీకృష్ణభగవానుఁడుపదేశించెను. “ ధర్మో రక్షతి రక్షిత ” యని జగజ్జనకుండగు మనువనెను. “ స జాతు కామా న్న భయా న్న లోభా ధర్మం జహ్యో జీవితస్యాపిహేతోః, ” అని లోకాచార్యుండగు వ్యాసమహర్షి యుపదేశించెను. మేమును ధర్మరక్షణమునకై యనేకపర్యాయము లవతరించి యనర్థముల దొలఁగించిన యస్మదిష్టదేవులగు శ్రీశారదాచంద్రహాశీశ్వరులను శిష్యుల యభీష్టసిద్ధికొఱుకును సనాతన ధర్మరక్షణకొఱుకును బ్రార్థించుచున్న వారము.

తమంతలనే సనాతన ధర్మసంరక్షణమునకయి పాటుపడెడి యాస్తికోత్తములును గురుదేవతాభక్తాగ్రగణ్యులును నగు మీబాంట్లకుఁ బ్రీతికాద్వారమునఁ దెలియఁజేయునది యింతకన్న నేమున్నది.

స్వస్మస్తు లోకేభ్య ఇతిశివమ్.

ఈనభయందు శ్రీ మల్లాది రామకృష్ణవిద్యచ్ఛయనులు

గారు చదివిన సంస్కృతోపన్యాసము:—

ఆర్యమహాశయా: ! సనాతనధర్మప్రవణా: !

అహ మాంధ్రదేశీయై: గుంటూరుకృష్ణామండలస్థై: పృథినిధి
తయా ప్రేషితః. అతో మమ క్తం కించి త్సా ధ్వసాధు వావశ్యం
శ్రోతవ్యం.

దేవభాషాయాం తేషు తేషు శాస్త్రీషు కృతబహుపరిశ్రమా
బహుషు దేశేషు లబ్ధప్రతిష్ఠాఅపి వయం రాజకీయేషు దేశక్షేమసంపా
దకేషు విషయే ప్వేతావత్పర్యంత ముదాసీనా స్వీయయా వృత్త్యా
జీవంతో యథాలాభసంతోషిణ స్వధర్మానుష్ఠానప్రవణా స్వాధ్యాయ
ప్రవచనపరా స్సంతో నివసాము: తత్కస్య హేతో: ? అస్మదీయా
రాజభాషావిదోఽస్మాక మైహికాముష్మికకృత్యానా మప్రతిబంధేన
దేశీయమహాజనసభా వ్యవస్థా (కాంగ్రెసు) ద్వారా పురపాలక సంఘ
వ్యవస్థాద్వారాచ క్షేమం విధాన్యతీతి. ఏవ మస్మదుపేక్షయా ఇదం
ఫలం స్వీకృతం: ఆణకచతుర్భాగమూల్యస్య పత్రీన్యాణకార్థమూల్య
త్వం, చండాలైస్సహ బ్రాహ్మణానా మేకపంక్తిభోజనం, చండాలా
నాం దేవాలయాది ప్రవేశాభ్యనుజ్ఞానం, విధవోద్వాహా: ఇత్యాది.
అస్మిన్నప్యంశే శమప్రధానై ర్బ్రాహ్మణమహాపండితై రుదాసితం.
యేచాధర్మరుచయ స్తే యథావాసస మనుతిష్ఠం త్వధర్మం, నాశుప్త:
కస్యచిద్బ్రూయాదితిహి న్యాయఇతి.

ఇదానీంతు చతుర్దశవర్షానంతర, మేవ బాలికానాం వివాహా:
కార్యఇతి నిర్బంధశాసనేన నవనాగరక ప్రేరణయా నిర్వృతైన సర్వేషి
సనాతనధర్మానుష్ఠాతారో వయం వజ్రహుతేనైవ సమ్మూర్ఛితా:
క థ మ పి ల బ్ధ స ం జ్ఞా :. దేశీయ మహాజనసభా

(కాంగ్రెసు) ముఖ్యప్రవర్తకేన గాంధీ నాన్నాష్టాదశనవ్వాసంతర
మేవ బాలికానాం వివాహః కార్యవృత్తి యదా రాజనికటంప్రతిపత్రం
ప్రేషితం తదా సువిదిత మస్య ధర్మవిధ్వంసకత్వం. విహికసుఖస్రీ
సంకోచకం శాస్త్ర మస్మాభి రాక్షయత ఇతి బహువార ముద్ఘోషితం
కాంగ్రెసుసభ్యైః.

అత ఏతాదృశానా మభిప్రాయానురోధేన ప్రచాల్యమానా
కాంగ్రెసుసభా నాస్మాభి రాక్షయతే. తద్విష్ణు కరణవీవ బద్ధ పరి
కరా వయం. సనాతనధర్మే శాంతోపి విరోధిన్యా యయాకయాపి
సభయా నాస్మాకం సంబంధోభిమతః. అస్మాకం కేంద్రస్థానం కాశీస్థా
బ్రాహ్మణమహాసమ్మేళనసభా. అస్మదీయ సనాతన ధర్మపక్షస్య నాయ
కౌ మాన్యతమా శ్రీపంచానన తర్కరత్నభట్టాచార్య ద్రావిడ లక్ష్మణ
శాస్త్రిశ్చ. చిదనుయాయినో వయం. అస్మదనుయాయినో దేశీయా
సనాతనధర్మనిరతాః పరిస్సహస్రాః పురుషధౌరేయా స్తాదృశ్య
స్త్రియశ్చ. శ్లో॥ శమప్రభానేషు తపోధనేషు గూఢంహి దాహాత్మక
మస్తి తేజః, స్మర్యానుకూలా ఇవ సూర్యకాంతా స్తదస్య తేజోభిభవా
ద్వమంతీతి ప్రశాంతానామపి జ్వలననిమిత్తం సర్వజ్ఞో మహాకవిః కాళి
దాస ఉదాజహర.

అతః ధర్మవిధ్వంసకానాం గాంధీ నెహ్రుప్రభృతీనాం పార్థి
సేన ప్రచాల్యమానా కాంగ్రెసు సంస్థా నాస్మాకమభిమతా. తత్ప్ర
తికూలావీవ వయమి త్యస్యా మఖిలభారత వర్షీయమహాసభాయాం
విజ్ఞాపయామః.

ఇ త్యాంధ్రదేశీయ సనాతనధర్మాభిమానీ
మల్లాది రామకృష్ణమహాగ్నిచిత్.

సనాతన ధర్మావలంబులకొకమనవి.

సనాతనధర్మసంరక్షణతత్పరులగు సోదరులారా !

శారదాగారిధర్మమున హిందూసంఘమునఁ గలరా వ్యాపించి నది. దాని నిర్మూలించుటకుఁ బురుషప్రయత్నితములైన శీర్షానములు ధర్మశాస్త్ర చర్చాషధములుఁ జాలినవికావు. ఈ భయంకరజ్వరము శాసన రూపమున నేవేలు 1 వ తేది ధర్మదేవతను బ్రతిఘటించ నున్నది. విషయవిమర్శనలు ప్రతివిమర్శనలు, వ్యక్తిదూషణలు మొదలగు వ్యాసంగములతోఁ గాలయాపనమొనర్చిన మనము ధర్మదేవత నీ శారదాగారికి బలియొసంగిన మహాపాతకమునకు లోనగుదుము. ఈ విషయమును బ్రభుత్వమువారిలోఁగాని ప్రభుత్వపజీవులలోఁగాని దేశభక్తులమనుకొను సంఘవిదోహులతోఁగాని సంపత్తించుటయు నిష్ఫలము. స్వీయోన్నతి వాంఛించుదేశదాసమృన్మూలతో మనకు నిమిత్తములేదు. ఇతవతి కేపవిత్రధర్మము లోకసూత్రమై సంఘము నకుఁ బునాదియై యున్నదో యామహా బీజమగు పవిత్రధర్మము సంరక్షించు తలంపుగలవారికి శాసనోల్లంఘనముకన్న గత్యంతరములేదు. పవిత్రభారతధర్మ దేవతనీశాసనరాక్షసుని కరాళవదనమునఁబడకుండ సంరక్షింపఁదలంతురా? మీయాడువారిని భయంకరవ్యభిచారిదవానల మునుండి తప్పించఁ దలంతురా? సత్యాగ్రహముపూనుఁడు. ధర్మపరులగు సోదరులు బ్రతియూరసభలు గావించి కర్తవ్యము నచిరకాలమున నాచరణకుఁ దెఱచు. ఇతవతి కేపవిత్రపాతినీత్య తేజము లోకాదర్శకమై భారతీయోన్నతికిఁగారణమైయున్నదో యా సనాతనధర్మ మంతరించిన లోకము నిర్జీవమగుటకు సందేహము లేదు.

ఇప్పటికే పాశ్చాత్యనాగరకత మనలను స్వమత స్వకర్మ స్వధర్మ విదూసులుగా నొనర్చినది. మనవేషము మనభాష నాశనమొనర్చినది. కాని కొంతవఱకు సంఘము బలిష్ఠమైనదగుటచే భారతీయుల మనుకొనుటకుఁ దగుదుమనుకొనుచున్నాము. కావున నీశాసనమును గూర్చి త్వరలో సహజాలోచించి సభలలోని తీర్మానములు సభలలోనే

యాజ్ఞోపవీతమున భారతసోదరవర్గము, అందు నాంధ్రసోదరులుఁ
ద్వారలో నాచరణకుఁ దేవలసినదిగా నుద్వేషించుచున్నాను. ధర్మ
వస జయతి !

ఈరంగి వేంకట కృష్ణమూర్తి.

“ కర్నూల్ మణ్డల వర్ణాశ్రమధర్మరక్షకమహాసభ. ”

1929 సం॥ డిశంబర్ నెల 8 వ తేదీ భానువారము సాయం
కాల ములుకూరివారి శీతారాములవారి యాలయములోఁ దల్లము
గోవిందప్ప నెట్టిగా రక్కయ్యగారి యారాధనాంగ బ్రాహ్మణ సమా
రాధనయనునపిదప నెకమహాసభ జరిగినది. ఇందులో ననేక స్త్రీ
పురుషులు పాల్గొనిరి. వకీల్ కావేరిరావుగారిగుమారులు, కే. నర
సింహారావుగారి రధ్యక్షత వహించిరి. సభకు వచ్చిన కొందఱి నామ
ములు వాయనైనది.

౧. గుడిపల్లి శేషయ్యగారు. వైసుపెసిడెంటుసభ కర్నూలు
౨. నారాయణశాస్త్రిలు. మింఛె బజారు కర్నూలు.
౩. రావిపొ్రలు సోమయ్యగారు. కర్నూల్.
౪. వాళాల శేషయ్యగారు. కర్నూలు.
౫. బొమ్మిడి శీతారామయ్యగారు. కర్నూలు.
౬. కే. నరసింహారావుగారు. కర్నూలు.
౭. తల్లము గోవిందప్ప శ్రేష్ఠిగారు. కర్నూలు.
౮. తల్లము వెంకటకృష్ణయ్య శ్రేష్ఠిగారు. కర్నూలు.

తీర్మానములు:—వైస్రాయిగారు శారదాశాసనమును సంపూ
ర్ణముగ రద్దుచేయవలెనని యధ్యక్షులు తంజియిచ్చుట కీసభవారసు
మొదించుచున్నారు.

కర్నూలు, }
9-12-29 }

కే. నరసింగరావు.
పుల్లపంతుల రామచంద్రయ్యగార్యర్థ
సెక్రటరీ.

“ ఆరోగ్యకామేశ్వరి ”

అను నామముచేతనే యియ్యది యారోగ్యార్థ మేర్పడిన కామేశ్వరీస్తుతియని స్ఫుటమగుచున్నది గదా! ఇక నిది యెవరియారోగ్యమునకై యెవరు రచించిరను నంశమును గల్గిమే వివరించెడిని. ఇందుగలపద్యములు రెండువందల కొకటిరెండుకన్న మించవు. ఇం దొకచో గ్రంథకర్తవయస్సు 50 వత్సరము లనియు వేటొకట నను వదికి దాదాపనియుఁ గన్నట్లుటంచేసి స్థూలవృష్టిగాఁ జదివికొనువారలకుఁ బరస్పరవిరోధము స్ఫురించెడిని. గ్రంథకర్త దీని నేఁబదివత్సరములపాఠ్యమున మొదలిడి యఱువ దికిలోపునఁ బూర్తిచేసెనని గ్రహింపఁదగ్గు. అగుచో నీస్వల్పగ్రంథమున కిన్నియేండ్లు పట్టెనా? యనుశంక కవకాళము కలిగెడిని. తత్త్వ మిది- రోగప్రకోపసమయములయందు పుష్కలముగా వివరముగా దొగలిన కవిత్వమేగాని యియ్యది యిట్లు రచింపవలె నను నుద్దేశముతో దీక్షపట్టి రచించినది కాదని సమాధానము చెప్పికోదగ్గు. సుమా రెనిమిది వత్సరములకాలములోని పేపర్లములనునంశము జ్యోతిశ్యాస్త్రప్రవేశము కలవారలకు నిందలియంశములవలననే మిక్కిలి సుగమము. జననకాలమునకుఁ గొంత చంద్రయమాదళ భుక్తమైనది. శేషము సుమా రై డేటలు, పిదపఁ గుజమహాదళ యేడువత్సరములు. పిమ్మట రాహుమహాదళలో రాహ్వంతరము రెండువత్సరముల పైలిల్లర. వ్యాధిపార్శ్వంభము చంద్రునిలోనే యొకను దానిప్రకోపావస్థ ఖజదశాపార్శ్వంభము మొదలుకొని కనుకఁ గుండల సర్వమును రాహువులో స్వల్పకాలమును ఈపద్ధతరచన కాస్తదమని విజ్ఞు లెఱుంగఁగలరు- చంద్రదళలో సర్వసామాన్యముగా నున్న పుడు కేవలము మందులమీఁదనే యాధారపడి పిమ్మట నీయుపాయ ముపకరిమింపఁబడినది.

“ అస్తో జిజ్ఞాసు రర్థార్థి ”

అని భగవద్గీత. మొత్తముమీఁద విచారింపఁగా నీవ్యాధి జననమాదిగా సుమా రై దువత్సరములపాత కొకరితిగానుండి పిమ్మటఁ బదివత్సరములపాతకుఁ బ్రకోపావస్థలో నుండి పదపడి సుమారు రెండేండ్లొకమాదిరిగానుండి యటుపైని రెండేండ్లు మిగుల నొగిలియుండి పదియేనవయేడు ప్రవేశించునప్పటికి నామమాతృప్రశిష్టమైనదని చనువరులు గ్రహింపఁగలరు. ఇట్టిపదవ్యాధులకు భగవదారాధనమే యాషడసేవకన్న ముఖ్యమని నేను నిశ్చయించుకొన్నాఁడను- మనభూర్వులుగూడ—

“ తచ్చాంతి కావచ్చు గానై ర్జ్ఞప్రమామసురార్చనైః ”

అని లిఖించియున్నారు- జ్ఞప్రమామసు జరిగినది. వైద్యుల సమ్మానములును జరిగినవి. ఎన్నియేని జరుగుఁగాక, అవియున్నయు నొకటిల, ఇది యొకతల; ఇదియే యెట్కుడుపనిచేసినదేమో యనికూడ నే ననుకొనుచుంటిని- కొమరునివిషయముననే కాక స్వవిషయమునఁగూడ మున్ను నే నిట్లే ప్రయత్నించితినీ. అయ్యది మాకామేశ్వరీ శతకమున నచ్చటచ్చట గోచరించెడిని- ఇందుఁగూడఁ బైసంగతి నొందొకపద్యము తెల్పెడిని- ఎవరో మహాద్వప్తవంతులుతప్ప లోకములోని సంతానవంతులెల్ల నిట్లే శ్రమపడుదురుగాని కవులుపడిన పరిశ్రమ కావ్యరూపమును చాల్చుటచే నెల్లఁకుఁడెలిసెడిని- ఇదిగూడ గాన గాన.

చ॥ కొడుకులు గజ్జదాళ నొకకొన్ని దినమ్ములు చింత, నందనుల్
వొడమిన నాయువుక బలము బుద్ధియు విద్యయుఁ జాలగల్గఁగా
నుడుగనిచింత, కల్గి తను నోలి భజింపనిచింత; తండ్రి క
పూడుఁ గడుఁ జింతసేయుదురు పుత్రులు కతులుగాక మిత్రులే.

అని యొకకవి చెప్పియున్నాడు.

నేను బందరులోనున్న కాలమున విశేషించి కవితాపరిశ్రమ సేయుటచే ననా
రోగ్యమేర్పడి స్వగ్రామము ప్రవేశించినప్పటి నీవ్యాసంగమునుండి పూర్తిగా విర
మించితిని. అట్టిస్థితిలో నీరచన యనివార్యముగా ఘటించినది. ఇదియే కాక యని
వార్యముగా—

“ మల్లేశ్వర విజ్ఞప్తి ”

అనుపేరున నొక యాటువందలపద్యములుగూడ దొరలినవి- అవిగూడ నించు
మించుగా నొకమాదిరి రోగావసయనమునకే యుపకరించెడిని- కాని యీరోగమునకును
దానికని గొండొక భేదము కలదు- ఆభేదము నీక్రిందిపద్యము తెల్పుగలదు—

మ॥ కొమరుక రోగవిమక్తజేయుమని మొక్కుల్ మొక్కిలి స్నేదుపెం
డ్లము కామేశ్వరి, కాజగజ్జననియు న్నాకోర్కి పూరించె; గ్రా
మమహారోగము వాపుమంచిపుడు నిం బ్రార్థించితి, “ స్నేదుచి
త్తము నాభాగ్యము ” పిమ్మటక, దగదు మాంద్య మ్మిందు మల్లేశ్వరా ॥ ౧

అమహారోగస్వరూప మెట్టిదోయని శంక కలుగకమానదు—ఆశంక నీక్రింది
పద్యము తొలఁగించెడిని—

మ॥ కలరాగాని మఱాదిగాని మఱి రోగా లేవియేగాని యీ

ఖలచిత్తుల్ బలె గ్రామముక జెఱుప, పీకర్మశ్యపాకాయతిక

బల మేదింపఁగదయ్య! లోమలకు నాపత్కారు లీతుంటురుల్

నిలుపెల్లక వివపుంజముల్ నిలుపుమి నీచాపు మల్లేశ్వరా ॥ ౨

ఈచెందుకబ్బుములును నని వార్యములగుటచే రచింపఁబడినవేకాని తదితరరచనకు
బుద్ధి ప్రసరించుట లేదు- ప్రస్తుతము కీ॥ కీ॥ బొబ్బిలిరాజుగారి పట్టాభిషేకచరిత్రము
రచింపఁబడియున్నది- వాగ్దేవతానుగ్రహానుసారము తదగ్రచన నెఱవేరవలయును.
ప్రస్తుతగ్రంథము తుట్టతొడ నొకపద్య మీవిషయమున కంతగా సందర్శించునది కాకు
న్నను కీ॥ కీ॥ రావు రామయాంబా బహద్దరు జమిందారుగారినిగూర్చి రచింపఁబడి
నది- ఇట్టివల నఁగా, బందరునుండి స్వగ్రామము ప్రవేశించిన కొలఁదిపత్నీగముల
నుండి యిందనుక నన్న నాయుంటనె యుంచి నెలకు నిరుదధిమైదురూపిలవంతున సుప
కారవేతన మనుపైరున నేవిధమైనప్రత్యుపకారము నభిలషింపకయే యొసఁగుచున్న
కృతయుగదాతీరతంసమునెడల నీమాత్రము కృతజ్ఞత చూపుటకు సంతసింపనివా
రుండరని నానమ్మకము- ఇట్లుచూపుట గ్రంథకర్తల యాచారమే—

“ శృంగచేరపురాధీశ చామితో లభజీవికః ”

అని నాకేళిపాధ్యాయులు కృతజ్ఞతం దెలిపెను- నేను స్వయముగాఁ బ్రూపు
చూడకున్నను జాల నిర్దుష్టముగా దీనిని ముద్రించిన చంద్రికాపెన్సనవారి సెంతయు
నభినందించుచున్నాను.

కం॥ వారల నారులు ముప్పదియారుగురు పినాకి యుత్తమాంగంబునయం

దేరుపడినవారలు-విను మారాగప్రితులపేరు లభివర్ణింతుకా. ౯౭౪

కం॥ గౌరయుఁ గోలాశాలియును గౌరియు ద్రావిడియు దేవగాంధారియు నిం

కారీతి మాళేశాఖికి శ్రీరాగంబునకు ననుగ్రుఁజెలియులు శూద్రా! ౯౭౫

తే॥ చరచుమంజరియును గండగిరియు రామగిరియు నాందోళయును గౌళియును దేవ

శాఖయును గూర్మిసతులు వసంతునకును బై జవననామ సచ్చాద్ర! పరమభద్ర!

అ॥ స్తంభతీర్థ త్రిగుణ సుచవేరి వైరాటి కుంకుమయు నహింస కూర్పునట్టి

భార్యలుగను జెప్పఁబడిరిచూ-పంచమసంజ్ఞ రాగమునకు సచ్చతుక్! ౯౭౬

ఆ॥ భావ రక్తచాంస బైరవీ కర్నాటకులును వేలగులియు గుర్జరియును

దైరవాఖ్యిరాగపత్నులనాఁ జేరుకొనఁగఁబడిరి వైజవనసమాఖ్య! ౯౭౭

తే॥ మధుర కామోద బంగాలి మఱియు నక్షీనారిశాఖ్యయు దేవాహిపేరిటిసియు

దేవగిరియును మేఘాఖ్యమై విలసిలు రాగమున కర్ధదేహు లోహోగుణాధ్య!

కం॥ వరియును దుంబియుఁ దోటకి మఱియును మల్లారి సింధుమల్లారియునుకా

మలసగ నటనారాయణు గరితిలు మోడకియుఁ దోడుగా నాటుగురుకా. ౯౭౮

కం॥ పీఠందలునుం బనివిని గౌరికి గౌరీకునకును వైమోడ్చి యటక

గూరిమిచుగలంగూడి సునాగుతనూవాహనముగ సంస్థితులగుడుకా ౯౭౯

సీ॥ మద్దెలవాయించి మఱి చతురక్షరవాద్యంబువాయించి వనజభవుఁడు

తాళంబుగొట్టి మాధవుఁడు పిల్లనగ్రోవి నుస్వరంబుగనూడి నురభివండు

కూర్పరవంబును నేర్పుతోడనుసల్పి యగ్ని పణవమొత్తి యశ్వినులును

ఘటవాదనముచేసి గణము లుపాంగవాద్యంబొనరించి చంద్రముఁడు రవియు

శృంగనాదమున భుజంగమవముపులు కనకశృంగనాదమునను సిద్ధ

లట్లు తెవరేచేతనైన యయ్యయివాద్యములను నురలు వార్ష జలధిఁ దేల్ప!

సీ॥ జెడలన్నియును విప్పి యొడలంతటంగూడఁ బరికుభ్రమైనట్టి భస్మములఁది

పంచశీర్షములందు ఘడినిబద్ధంబులై డాలుడీల్కొను కిరీటములు పెట్టి

ఉరుహారముల గడం బొరయునట్లుగఁ దొడ్డి పదిచేతులం బది బాహుపురుల

భానుతోటిసమప్రభముఁ ద్రిలోకవ్యాపకమునా మహానటకాయమునను

పార్వతియును మునులభార్యలు మునులును మన్నతాసనముల నుండిచూడ

సప్తమస్వరముల సకలగంధర్వులుం బాడ నాడెఁ గొండవైని శివుఁడు. ౯౮౦

కం॥ వారపాదతలాహతమై పురకాననసహితమైన భూపక్రముతో

గిరియును గిరగిరఁదిరిగెను నురునాదముచేసికొనుచు నోపైజవనా!

౩౦॥ ఎనుబది నాలుగు కరములు మునుస్పష్టములయ్యె నపుడు పురహరుచేతఁ.

ఘనసూత్రవందిమాగధజన మానవఘర్మవారి జననముగాంచెక.

౯౯౬

ఆ॥ విశ్వగాత్రైన వివిధగంధర్వులు భవునెడందనుండి ప్రభవమంది

ఈక్షకులకు ఋషుల కెంతయు నబ్రంబుగలుగఁజేసి. రేమిగలుచున్న.

౯౯౭

౩౦॥ కిన్నరు లత్యంతంబగు నన్నుల వర్నంబుగురియ నటు నాల్గొనెల

తన్నీలగ్రీవునిచేఁ జెన్నగఁ దాండవము వరుసఁ జేయబడుడుక

౯౯౮

తే॥ నిర్మలాకాశశోభిత నీరజాతపిహిత కాసారముఖ ఫలవృక్షముల ర

వంతపాండుముఖచ్చవియగు శగత్తు చనియెఁ- గార్తికనీలచతుర్దశియు వచ్చె.

౩౦॥ ఆపుడు మహానటుఁడెంతయు నిపుణతఁజూపుచు సమాప్తనిజనటుఁడుకాఁ

గృపఁజూచి వికచనుందగలపనాంబుజయై యపర్ణ లలి నిట్లనియెక.

౧౦౦౦

ఆ॥ “త్రిప్పగానియట్టి ద్విజశాపమునఁజేసి యెపుడు నీదులింగ మిలనుబడునొ

ఆపుడు నర్మదాపహాపునర్జనమై విశ్వభూజ్యమగుచు నెలయు నద్ది.

౧౦౦౧

సీ॥ దేవదేవా! మహాదేవ! జగద్ధాత! శివశంకరా! నమస్కృతులునీకు.

బ్రహ్మణ్యదేవ! కపటి! నీలగ్రీవ! బ్రహ్మగర్భా! శుభ్ర! పృణతినీకు.

సితభూతిధర! పశుపతి! సవితా! సహస్రాక్ష! మహేశ! జోహరునీకు.

శృత్తివాస! హిరణ్యరేత! హా! భవ! మూర్తభావన! కేలుమోగునీకు.

కృష్ణ! శర్వ! పురుష! యాశాన! పంచాస్య! నూత్న! ధర్మ! భావ! జోతనీకు.

గణపతి! కపాలి! గంగాధరా! గురూ! పూషదంతభంగ! మొగుపునీకు! ౧౦౦౨

సీ॥ రూప! నీరూప! విరూపాక్ష! భగలాచన! నిపాతి! గుణి! వందనంబునీకు.

భస్మజననకారి! బ్రహ్మరూప! మహాస్వరూప! యోగాచార్య! మౌనిత్వనీకు.

వైరాగ్యరూప! భవానీప్రియంకర! కాలచక్రా! చెంగనాటనీకు.

జగతీమహానందసంధాయకా! మహాపురుషపూజ్యా! చిన్నిపూవునీకు.

వామదేవ! విప్రవహ్నిముఖాగ్ని! యుగ్రా! యథూర! చక్రి! యంధకాసు

రావవర్గదాయకా! గుణాతీత! యాశ్వర! మృడా! నమస్సులిడుదునీకు. ౧౦౦౩

సీ॥ రచియింతునతి యమూర్తబ్రహ్మరూప! నీ. కాచరింతుఁ బురాంతకా! పృణాను.

మొనరింతునీకు సహ్యాజాత! గిడిగిడి. చేతు మృగవ్యాధ! జేజె భక్తి.

కాచింతుఁ జాగిలి ఘనయజ్ఞవిధ్వంస! మరలింతు శాపంబు మన్మథహర!

పృణుతింతువిశ్వేశ! బహువిధములను నిక. తుమియింపు మత్స్యతాగంబు దేవ! ”

అని స్తుతింపుటయును నమరయుతంబుగా వర్ణ పూర్ణుఁడును సమాప్తతాండ

వప్రతుండునగుచుఁ దైజవనా! భవుం డివముమలకొమార్తె క్రిట్టు లనియె. ౧౦౦౪

కం॥ “ఎవడేతత్త్వత్కృత మద్వైవనంబును భక్తితోడఁ దాఁ జదుపునో యో
యనసీభృతనయ! వానికి భువి నివ్వవియోగ మెపుడు పొనఁగదుచుమ్మి. ౧౦౦౯
తే॥ పుట్టుకలమూట విత్తపృథ్వాఽఽడగుచు నఖిలజాడ్యవివర్జితుండై యనామున
నన్నిభయల భోగంబు లనుభవించి పొందఁగలుగును దువకు మత్పురము వాడు.”

కం॥ అనియిట్లుపలికి యాశ్వరుఁ డనఘంబును వైష్ణవంబు నగు వామాంఁగం
బును గాత్రాయని కొనఁగిన మనమున నుప్పొంగి యాకె మఱి గ్రహియించెక.

౧౦౧॥ ధృతకపాలకరంబు సితవర్ణ మంతటం గంతార్థమందున గరళయుతము
అభినవరుండమూర్ధహారంబును బ్రహ్మాండకోటి కుత్సాదకంబు
ఉరుజటాభాసమానోత్తమాంఁబును గౌరవోభాకిలాఖండరత్న
భాసావభాసితంబై సువర్ణాభరణాన్నితం బొకట నహ్లాంఁగద మొక
టను సక్పత్తివనమును సదుకూలంబు నివల నవల నగుచు వ్యవభవానా
నమును మత్స్యవాహనము నిరుప్రక్కలం గ్రాలఁ బొరిపదు లొకంటఁగలిగి

ఆ॥ ఒకటఁ జెలులతోడనొప్పెడిరూపంబుఁ జూచి బ్రహ్మాద్రోష్టిసురవరేణ్య
లలఘుభక్తి నట్టి యర్థవారీశ్వరు నెంతయును స్తుతించు చిట్టబిరి. ౧౦౧౦

౧౦౧॥ “ఈవొక్కఁడవే జగంబెల్లెడ న్యాపించి యఖిలదేవములందు నధినీఁడు
జనకునివలె జీవసంరక్షకుండవు. జననివి. మఱి జీవసంజ్ఞకుండవు.
విశ్వసాక్షివి. మఱి విశ్వనీజంబవు. బ్రహ్మాండముల వశపఱచితిందు.
జలరాశి నూర్మూలచందంబునను మఱి పుష్కరంబులలోన బుల్బుట్ట
లుద్భవించి నీదునొడల బ్రహ్మాండమ్ము లడఁగు నీదునంగమంద మరల.
శానోకపు నీదు శాత్రుంబునండియు పాలకుండొకపు ప్రభవమగుదు. ౧౦౧౧

౧౦౧॥ ఇంకొకపు నీవు హిమవత్కూమరియుం బొందుసేసినపు పుట్టి జగము
సృష్టిసేయుచుందు. శివ! నీదునాజ్ఞ యం దుందుమెపుడు సురల మందఱుమును.

ఆ॥ ఆగు దనంతుండవు ననంత నైభవుండవు. నఖిలభంగమునకు నదృశ్యంపు
రూపుడాలాదేవ! యోవరమేళి! నీ నశివమాలఁ బవిత్ర మాచరింతు. ౧౦౧౨

కం॥ శివములు నిచ్చుచునుండువు. భవానిం! తపస్సులకును ఫలమగుదువునీ.
వెనఁడు శివుఁడొ హరివాఁ డెవఁడాహరి వాఁడె శివుఁడు. నిది నిజమనుచుక

ఆ॥ ఇ ట్లభేదబుద్ధి యించుకగలిగె యుమ్మత్ప్రసాదమునను మాకు జనని!
దృష్టమును శ్రుతమగు త్రిజగముల్ లోపల బయల వ్యాప్తమగుచుఁ బరఁగెదీవు.

తే॥ భువనపూజ్యా! నురేశిని! భువనవంద్య! యంబ! దేవేశి! దేవ! సాష్టాంగముగను
మొక్కమన్నార మండఱుమును ననుగ్రహింపుఁ” డనిపల్కి చనిరి యథేచ్ఛ సురల

౩౦॥ భవసింధుపోత మతుల మృత్యు సేతద్విద్యరూప మాత్మను జింతిం
ప విమక్తసంగమయి వైజవనా! బ్రహ్మమునఁగలయు బగ మేమందుక. ౧౦౧౩

—* లక్ష్మీనారాయణ మహిమము *—

- అ॥ ఈ ప్రకారముగను హిమవత్కుమారిక యిడిన కాపమునను నెల్లనురలు
సంతుపదయలేక సంతతం బెంతయు వంత ననుభవించుట నె నార! ౧౦౧౭
- కం॥ సాలగ్రామము గండకి నాలీల మహేశలింగ మగు నర్మద. ను
క్రీలలితములై స్వయముగఁ గాగ్ని నకృత్రినుమలగుచు షుమనవి లెందుకై. ౧౦౧౮
- కం॥ ఇరువది నాలుగు విధముల వరసాలగ్రామశిలల వ ర్తిలైడి శ్రి
ధరుని బరీక్షింపఁగనగు, హరలింగం బేకరూపమయియే యుండుకై. ౧౦౧౯
- కం॥ సాలగ్రామజనుస్థలమై లలివహించునట్టి యాగండకి క్రి
లాలచు గోలియు నాడియు నోలిం బ్రజః బ్రహ్మపదము నొందు ధృక్ముగకై. ౧౦౨౦
- తే॥ గండకీసంభవంబాచుఁ గాగ్నినట్టి యాశిలను విధివత్తుగా నర్చితంబుఁ
జేసినట్టిండు యోగసంసిద్ధివడసి శుద్ధ మానసుడగును సచ్చాద్రవర్య ! ౧౦౨౧
- కం॥ ఎది నీవడిగినవాడవో యది యుదితమునీ. కింకై మహాదేవున కే
విధమున బ్రాహ్మణకాపం బాదవెనో వచియింతు విను మహా వైజవనా ! ౧౦౨౨
- కం॥ నారతాండవసంబంధము ధరజాదేవార్ధ వర్ణితంబును వాచీ
వర నుతియుతమును నగు నీవరకథ విని బరమగతిని బడసెదరు జనుల్. ౧౦౨౩
- కం॥ శ్లోకము శ్లోకార్ధంబో శ్లోకచతుర్థాంశమో విలప্তవిరోధం
బై కాటిల్యము మానము లేక పఠింప నుగతి యనలీల లభించుకై. ౧౦౨౪
- కం॥ చాతుర్మాస్యంబుననే యేతత్కథ విన్నఁ జదువ నిల ధనపుత్రా
స్వీతంబై జన మెంతయుఁ జేరిశ్చింతిపదార్థసిద్ధిని బడయుకై. ౧౦౨౫
- తే॥ ఎట్లు బ్రహ్మదిదేవత లెల్లఁ గూడి యర్ధనాసీనపేశ్వరు నంతిమున
గీతవాద్యాభియోగంపుఁ గృతి నవా ప్రసిద్ధులై రట్లు వైప్రజ సిద్ధివొందు. ౧౦౨౬
- అ॥ వానకాటులోన వాసుదేవమహేశ్వరాంబికల గుఱించి యధికమైన
భక్తియోగ మాత్మపరిశుద్ధిమైజేయు నరుడు కాఁ డింకకై ప్రసంధయుండు. ౧౦౨౭
- కం॥ గణపతిపూజ్యుడు. నారాయణుండు పరున్నప్పుడైన. సంతతుఁబూజ్యం
డనిమాదిసిద్ధులొదవెడు నణఁతువతోఁ జేయఁబడిన యాతనిపూజకై. ౧౦౨౮
- అ॥ భాస్కరుం డొంగు బహుళతరారోగ్య మర్చ్యమానుడగుచు నధికభక్తి.
అధికఫలదుడగును నతఁడు చాతుర్మాస్యఁ బూజ్యమానుడగుచు భూజనులకు. ౧౦౨౯
- కం॥ ఏతత్సంచాయతనము వీరితిం బూజ్యంబు గృహింకే తేర్మిమెయిం ద
చాతుర్మాస్యం బూజ్యము చేతశ్చింతిము దాన సిద్ధించు వెనకై. ౧౦౩౦

సీ॥ అర్చితంబై యెది యఘములం బోకార్చి యర్చితంబుగఁజేయు నఖిలజగము
వినుతింపఁబడి యెది విలయితకలుషమై వినుతంబులం జల్ప విష్వపముల
చదువంగఁబడుదు యత్సంబంధిపద్యము ల్పంకంబు నవలకుం బొడఁదోలు
ధ్యానింపఁబడి యెది మానసంబుఁబుట్టు వృజిసంబులన్నింటి వెడలఁడెదు
అవారహమ్మగూడ నట్టి సాలగ్రామఁ బరఁగు వారి ద్వారకతిని గలిపి
కొలువ ముగితిగలుగు. నలఘుచాతుర్మాస్య దర్శనంబై మోక్ష దాయకంబు.

కం॥ సాలగ్రామగహాకిం జాల నివేదితపఁబడిన కాల్యన్తంబుఁ
మేలగు నభిషేకోదక మాలలి నేవింప నిక నగఁగఁగవలెనే. ౧౦3౨

ఆ॥ అగ్గలంపుభక్తి నల్ల సాలగ్రామశిలకు నర్పణంబునే యఁబడిన
తిలల బహుపవిత్ర సుపుఁజాతుర్మాస్య సంతకునువిశేష మవరజాగ్ని !

తే॥ వాడు లక్ష్మీసమేతుండు వసుధనెపుడు వాడు ధనధాన్యసహితుండు వాడు భాగ్య
వస్త్వహంబుల జనియించు వారి క్రిసవాధవిష్ణునిగా నెఱుంగవలెఁజుమ్ము. ౧౦3౩

కం॥ సాలగ్రామస్థిత వనమాలిం బూజించువారి మందిరమందుఁ
శ్రీలక్ష్మీ సుస్థింబుగ హానిని వనియించు శూద్రా! యేమందుఁ. ౧౦3౪

తే॥ ఎంతనఱ కచ్చుతుఁడు యజ్ఞింపఁబడఁదో యంతనఱక దరిద్రిత యవనిఁ బ్రజకు.
అంతదాక నె గర్జించు నఘచయంబు-సంతదాక నె క్లేశంబు లంగమందు. ౧౦3౫

కం॥ ఆ గరుడధ్వజుఁ డెచ్చట బాగుగఁ బూజింపఁబడునో పంచకోశం
బాఁ గడుఁ బానన-మచ్చటి కేగఁగలే వకుభము లిఁక నేనునవలయున్. ౧౦3౬

ఆ॥ అదె మహాతపంబు-నదియె మహాభాగ్య మదియె మోక్ష మెచట నాద్యుండగుచు
లలిసహించునట్టి లక్ష్మీకుపూఁగనం బొచరింపఁబడునో యలఘుభక్తి. ౧౦3౭

సీ॥ ఏయింటిలోపల నెంతయు రాణమై వర్తిండు దక్షిణావర్తకంబు
మేమందిరంబున నెపుడును సుస్థిరంబగు లక్ష్మీనారాయణాత్మకంబు
ఏయగారంబునఁ గృష్ణసారంబగు సులసిమహిజంబు లలివహించు
ఏభవసంబున శోభాయమానమై ద్వారవతిశిల గూరియుండు
అచట శ్రీయుగ విజయంబు వారియు ముక్తి యుండుశ్రీలక్ష్మీనారాయణుండుతనఁ య
జించువానికిఁ బుణ్యంబు నించు. వాడు గ్రాత్మ జంబున ముక్తఁడౌ దప్యకుండ.

కం॥ చాతుర్మాస్యకు లక్ష్మ్యన్వీతముగ మఱిత యర్చనీయుండు వారి-యా
శీతాంబరధరు ధ్యానము పాతకహరమగు గరంబు మైజవన ! వెనక. ౧౦౩౮

కం॥ తులసీమంజరులను హరి నలచాతుర్మాస్యమున సమర్పించెడివా

రలు మరలం బుట్టరు-శ్రీఫలదశముల బూజనేయఁ బాపము లడఁగుట. ౧౦౮౧

ఆ॥ జగదధీశుఁడగుచు జగమెల్ల వ్యాపించి యెవఁడు సృష్టిలయములెపుడు జేయు
యత్నుపూర్వకముగ నవ్వారై నేవ్వుండు. కుంద దింక వానిఁబొందు జనము.

—* రామనామమంత్రమంత్రమహిమము. *—

సీ॥ వీరబాహుండును వీరభద్రుండును వీరసేనుండును భృంగిరాజు

రుచి తుటి నందిశ్వరుండు పుష్పదంతుండు కంటక విఘట వికంటకులును

మాలాధరోత్కటుల్ మఱి హర కేశులు పాశభరుండు విభద్రకుండును

నరనుండు శృంగియు నరక పుణ్యోత్కటుల్ కణప మహాభద్ర కాలపులును

కాల ధనప భద్రక ధనద రక్తిలోచన విరోచనులు స్వప్నహనువుఁడును

పారద వికటాఖ్య పంచశేర్ష ధ్యాంక్షి సింహవక్త్ర దీర్ఘజిహ్వముఖులు ౧౦౮౩

కం॥ తుండియు హంసశ్రియును బ్రచండుండు మహద్భుతుండు శాలిగ్రాహ

ఖ్యుండు త్రికిర్నుడు మొదలగు దండిగణములు తిగకోట్లు తన సవిధమునక

ఆ॥ భద్రకాళిఁగూడి “రుద్ర ! జయజయ” యంచుచ్చరవము సేయుచుండ నొక్క

కాలమందు శివుఁడు కైలాసశిఖరమందగజతోడఁ బరమమైన శ్రీని ౧౦౮౪

కం॥ భూతప్రేతపిశాచము లేతెంచి సమీపమునకు నెంతయు నుతి సం

శ్రీతునిజేయఁగ నుండుడు దోతెంచె వసంతమటకు దుగ్రులు రహింపక ౧౦౮౫

సీ॥ క్రొత్త మొగ్గలతోడ నత్తఱి జెట్లు కరంబు ప్రకాశమానంబులయ్యె.

మందమందంబుగా మలయానిలము వీచె. గవీచయంబునకయ్యె గడుసుఖంబు

పుష్పించి కింకుకభూమిరుహములు వియోగిమానసముల నూపఁ దోడఁగె.

కామవికారసంక్రాంతంబులై బిట్టు ద్వంద్వముల్ క్రిడింపఁ దారసిల్లె.

అట్టి గాఢసమయమందు మనంబు లున్నాదయతములగుట మది దలంచి

దండధారియగుచు దండను వసియించు నందికిం బినాకి నయనసంజ్ఞ ౧౦౮౬

క॥ సలిపిన నపు డాతఁడు “చాపలదోషము చాలుఁ జాలుఁ బరివిని యింకమీ

రలు తపముసలువుండే గణము లనుటయుఁ దపంబువారు మొదలిడి రంతక.

ఆ॥ అపుడు విశ్వజననియైన భవాని “యాయత్తుమాల సేదుజ్ఞాస్తమందు

సతముఁ గానఁబడెడు శంకరా ! యేమిజపింతొ చెపును, కలిగె సంశయంబు.

సీ॥ నీవొకండవెకాదె నిఖిలభూతములకు నాదిముండపు సకలాధిపతివి.

జననియు జనకుండుం గనబడఁ డెట నీకు. జుట్టంబులేనియుఁ జూడఁబడరు.

బాతి యియ్యదియంచు సరిగ నేరు నెఱుంగ. రెనును నెఱుంగ నీ కితరముండు.
టురుకట్టమున విడ్డు చుచ్చాసని శ్వాసములు జపించెడు నిత్య మలఘు భక్తి.
లేదు నీకంటె నన్యంబు లేకమేని. యేది మది నీవు ధ్యానింతు యేమొ నీకు
నేను బ్రాణపియనె యైనయెడల నాకు నుడువు మదిజేవ! యని గౌరి యెడలుపుడికి.

ఆ॥ అడుగ కంఠుఁ డిట్టులను. “ హరినామసహస్రసార మెపుడు ధ్యాయమాన.

మవ్విధమున సప్తమాకతారంబగు రాము నామ మెపుడు రహిఁ జపింతు. ౧౦౪౧

ఆ॥ బ్రహ్మరూపమైన ద్వాదశాక్షరము సనాతనంబు నేను నగకుమారి !

అక్షమాలఁబూని యన్యహంబు జపింతుఁ బద్మనాభుకరుణఁ బడయుపాంఠె.

క॥ ఇరువదిసాలుగువిధముల ధరణిం బ్రాదుర్భవించి తనరారడి కి

హరి సద్గుణములు నిరంతముఁ గరమర్థిని మననసేతుఁ గాంతామణిగో ! ౧౦౪౩.

తే॥ తద్గుణంబుల సారంబుఁ దతఫలంబుఁ ద్ర్యక్షరంబును గ్రామత్రయాన్వితము స
చిందువును నగు ప్రణవంబు డెందమందు సతము ధ్యానించుచుండు నోచవలనయన!

ఆ॥ వేదసారమిద్ది. విష్ణుపాధారంబు. నిత్యమును. జడంబు నిర్మలంబు.

ద్వ్యక్షరంబు. కాంత. మమృతంబు. సదూగ్రహ. మమృతతృల్యమును. నియామకంబు.

ఆ॥ దీనిఁ దెలిసికొనినఁ ద్రేళ్ళు సంసారబంధనము తుణుములొన జనములకును.

జనమునుండి కల్పమనహస్రములు వాయు. నిదియె పరమగుహ్య మేజనయన!

అ॥ ఇదె మహామహమ్ను ముదితగో ! లోకమం దిదియె దుర్లభార్థ మెంచుమాడ.

ఇదె త్రిలోకములకు సంతయు భూషణం. బిదియె జన్మకోటి నొదవునదియను.

ఆ॥ ఇందుబింబముఖిగో ! యాద్వాదశాక్షరచింతనందె యగును శ్రేష్ఠమైన
జ్ఞాన. మందుఁగూడ సరిగఁ జాతుర్మాస్యం జేయ బ్రహ్మాదం ౧. చింతితదము.

క॥ ఈయక్షరజస్తోత్రముఁ బాయక యెల్లప్పు మదిని వాక్కునఁ గిరియ నే
ధీయుక్తుఁ డాశ్రయించునో యాయన యింకఁ బుట్టుఁబోవఁ డవస్థిస్థిలిఖా.

తే॥ ద్వాదశాక్షరమహిమంబుఁ దప్పకుండ వర్ణనము సేయుటకుఁ జతుర్వదనునకును
కాదుకక్రము. వేనోళ్ళ కాద్రినేయపతికిసహిత మకక్ర మిప్పు తలంప. ౧౦౬౦

ఆ॥ జప్యమైనయట్టి సన్మంత్రమియ్యది. స్తుతము ధ్యాతమగుచు తోజి సర్వ
మానములను నఘము మాపుఁ. జాతుర్మాస్యమున విశేష మింక ననఘుకరిత !

ఆ॥ శుక్రల సత్ప్రతిపురాణతతుల నుసార మీద్వాదశాక్షరంబు తథ్యముగను.

చింతితార్థసిద్ధి చింతనమునన యా. యామ్యపుణ్యదాన. మమృతదంబు.

ఆ॥ ప్రణవసహితమైన ద్వాదశాక్షరమును విప్రబాహుజాతవిళులు మువ్వరు

అ॥ పృథ్వీలందఱికిని ద్వాదశాక్షరమంత్రజపము పనికిరాదు సత్యముగను.
విప్రభక్తి దాన విష్ణుకీర్తన కామకోషణములె చారి సుగతిజేర్చు. ౧౦౬౪

ఉ॥ వారికి రామనామమె యవశ్యము జప్యము కోట్లతీతమా.
ఆరము రామరామయను ద్వ్యక్షరమంత్రము సర్వపాప సం
హారకమాను. నిల్వబడి యథ్యగుడొచు శయానుడయ్యు నీ
శ్రీరఘరామకీర్తనము చేసిన విష్ణుగణత్వ మొందెడికా. ౧౦౬౫

తే॥ రామయనియెడి రెండక్షరమలమంత్ర మగునుబో మంభ్రితోటిశతాధికంబు
ప్రకృతులందఱికిని నది పాప నాశకముగఁ జెప్పంగఁబడియెడి హిమగిరిభన !

॥ చాతుర్మాస్య నై యగుబో నేతచ్ఛ్రీరామమంత్ర మెంతయు ఫలదం.
బీతీరు మంభ్రరాజము చాతుర్మాస్యను లభించు సద్భక్తులకుకా ౧౦౬౬

తే॥ రామనామముకంటె నీరిసఁ బ్రకీర్తనమగుచుఁ బఠనీయుమైనది యగుపడ దెట
రామనామాశ్రయాలకు నోరాజముఖిరొ ! యావ్యయాతన యుండ దేమనివచింతు.

తే॥ విగ్రహంబులు మృతకముల్ విఘ్నకరము లైన దోషంబు లన్నియు నగమనఃకర !
రామనామంబుచేసె విరామ మొందు. సల్ప కీషయంబునం ర్చయింక. ౧౦౬౭

ఉ॥ స్థావరజంగమాత్మమగు సర్వజగంబున నంతరాత్మమై
యొడయెడియొక రమించుట మృగక్షణ ! రాముఁడునాఁ బ్రకీర్తనం.

డా నరరామమంత్ర మభిలార్థనుసాధక. మెల్లజాడ్యముల్
పోవును దజ్జపంబునను. బూర్ణజయంబు రణోర్విఁ గల్గెడికా. ౧౦౬౮

అ॥ ఆఖిలతీర్థఫలద మారామమంత్రంబు. కామదంబుకరము త్నామరులకు.
రామచంద్రియనుచు రామయటంచు సువాహరింతు దానిఁ దద్దజనులు ౧౦౬౯

ఉ॥ ద్వ్యక్షరరామమంత్రజపతత్పరుకార్యము సిద్ధివొందు వా
మాక్షి ! గుణాకరంబయిన యమృతరాజము రాము సత్కటా

క్షేత్రణగోర వేల్పులును నెంతయుభక్తి జపింతుగాన నీ
వీక్షణశూది తజ్జపము నెల్లపుడుం బొనరించుచుండుమా. ౧౦౭౦

అ॥ రామనామజపము రహితమైనదప్పువాఁ డభిలకల్మషములఁ ద్వ్యక్షరడగును.
రామనామముననె నామసహస్రజంబైనయట్టి పుణ్య మబ్బఁగలను. ౧౦౭౧

క॥ చాతుర్మాస్యనుబదిరె ష్టేతత్పుణ్యంబు మిగులు. హీనవలుల దా
పాతకమంతయు దగ్ధంబైతీరును దజ్జపమున నదీంద్రునుతా ! ౧౦౭౨

అ॥ అంతరాత్మమైన యారాముఁ డివిశ్వమెల్లఁండి తేజ మినుమడింత
క్షణములోనఁ బూర్వజన్మాత్మత ఘాలనూత్మపాపములను ముక్కఁజేయు.

- ౧ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు విరూపాక్ష స్వామిలవారు, కందుూరు.
- ౨ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరి స్వామిలవారు, కమలాపురం.
- ౩ బాకరాజు పరాంతకరావుదేశాయిగారు. యాడవరం.
- ౪ గామసింగుగారు - నెల్లూరు.
- ౫ ఇనిగెల వెంకటధర్మారెడ్డి దేశములుగారు - ఆత్మకూరు.
- ౬ తంగడ నరసింహారావుగారు, కరణం, మొర్జంపాడు.

ప్రో వ కు లు .

- ౧ రాజా వెంకటాద్వైపారావు, బహదరు జమిందారుగారు-నూజివీడు.
- ౨ గూడూరి వీరసాంబశివరావు సర్వేశపాండ్యగారు, మా నెకొండ్లూరు
- ౩ జాగర్లమూడి తుళ్ళుస్వామినాయుడుగారు, కారంచేడు
- ౪ నెల్లూరు నరసింహారావుగారు, జనగాం
- ౫ లింగాల వెంకటరెడ్డి దేశములుగారు, తందవరము
- ౬ రంగారావుగారు, ముక్త్యూరు, దేశములు, మసీదుపల్లె.
- ౭ చారబుడ్డి రత్నారెడ్డిపట్టుగారు, న్యాలపొగుల
- ౮ రామయ్యారికా పుస్తకభాండాగారము, లక్ష్మీనర్సాపురము.
- ౯ టి. లక్ష్మణసింగుగారు, జనగాం
- ౧౦ రాజా మంత్రిప్రగడ వెంకటహనుమంతరావు, రాఘవరావుగారు, లింగగిరి.
- ౧౧ పితుపాటి వెంకటరాయశర్మగారు, కరవది
- ౧౨ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు అభినవ విరూపాక్ష పీఠాధిపతులు, దుగ్గందూరు.
- ౧౩ క్యామాపంతుల వెంకటేశ్వరరావుగారు, తహశీల్దారు, ఆరమూరు.
- ౧౪ కొత్తాలి వెంకటేశ్వరరావుగారు, సంగం
- ౧౫ లింగాల రంగారెడ్డి దేశములుగారు, గణపురం,
- ౧౬ రాజా కందుకూరు నూర్యప్రకాశరావు బహద్దరు, జమిందారుగారు-దేవిడి.
- ౧౭ సామంట కిషక్రావు దేశముఖ్ గారు, జగితాల.
- ౧౮ తురికాల వెంకటేశ్వరరావుగారు. పరకాల.
- ౧౯ నుండ చినవెంకయ్యగారు, దండమూడి.

స హా యు లు

- ౧ కాకుమాను హనుమయ్యగారు, నర్సారావుపేట
- ౨ మెదక్ కిషక్రావు దేశములుగారు, నల్లపల్లి
- ౩ వీరకాయల హనుమంతరావు దేశపాండ్యగారు, రాయగిరి
- ౪ లక్ష్మీనరసింహస్వామివారు, యాదగిరి
- ౫ నెల్లూరు కేశవరావు దేశములుగారు, పాపురం.
- ౬ వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు, చెన్నపట్టణము.
- ౭ పెద్దిభట్ల వీరయ్యగారు, ప్లిడరు బెజవాడ
- ౮ తిప్పరాజు కామేశ్వరరావుగారు, కరణం, దుగ్గిరాల

అభినవనరస్వల.

సంపుటము	{	జానపాదు	{	సంచిక.
..౨౧		శుక్ల సం॥ మాఘమాసము		౧౧

శారదాబిల్లు నాందోళనము.

— (:౦:) —

౧. హరనిలాసశారదాగారు వ్యాసుచేయించిన బాల్యవివాహ నిషేధశాసనమునుగూర్చి ప్రశ్నతిము మనదేశమందగు నాందోళనము ఐతికలద్వారమునను శాసన గునులునకు వచ్చునని యీగొకల ధయకడి చేయు నతిబాల్యవివాహము వఃనను నింకను ననేకమార్గములను సర్వజనప్రత్యక్షము. కాని చే.బా.బడు నాందోళనమంతయు నింకను నందఱకును దెలియుటలేదనియే చెప్పనొప్పును. ఐతికల ద్వారమునఁగాని వార్తలు దేశదేశముల వ్యాప్తములు కాఁజాలవు. మనదేశపుఁ బత్రికలు నూటికి ౨౨ రిఫార్మరులచేఁ బ్రకటింపఁబడునవి యగుట సత్యములైనను నసత్యములైనను నీ శాసనమును బోషించు సంగతులే యందుఁ గానఁబడుచుండును. ఎంతెంత మహాసభలు జరిగి యెంత తీర్మాందోళనముచేయఁబడుచున్నను మన రిఫార్మరుల పత్రికలు వానిపే రెత్తుకొనవు. ఒకవేళ నెత్తుకొనినచో దాటుమాటుచేసి యధిక్షేపించుచు నసత్యములే వెల్లడించును. ఎంతవాఁడైనను బూర్వాచారపరాయణుఁడు పంపిన వ్యాసమును బ్రచురింపవు. ప్రచురించిన ఐతిసంగ్రహముచేసి ప్రచురించును. అస్పదేశ భాషాపత్రికలు పూర్వాచారపరాయణులకుఁ జేయుచున్న మహాపాపకార మియ్యది. ప్రభుత్వమువారు తమభాష మనదేశమున వ్యాప్తింపఁజేసి జనుల మనముల మార్చుచున్నట్లు పత్రికలును వార్తాప్రకటనవ్యాజములు

దేశస్థుల మనంబుల మొదలు చూడగొని కృమముగా మన మత
మునకు విరుద్ధమైన యాంగ్లేయాచారములయందు బద్ధశ్రద్ధు లగునట్లు
చేయుచున్నవి. ప్రకృతము మనకు రాజవిద్యయైన యాంగ్ల భాష
వోలె దదాచారములనే నెలకొలుపఁదలచు నిట్టిపత్రికలకే వ్యాప్తి
యెక్కువ. అవి యెంతదుర్మతిబోధకములైనను జనసామాన్యమునకు
వానియందే యభిరుచి యెక్కువ. అట్టివానినే సర్వదా పఠించి
పెక్కుండు మద్భవమునఁ బడుచున్నవారు. తత్ప్రతిష్ఠావిషయములకుఁ
బూర్వపక్షములైన కొలఁదిపత్రిక లున్నను వానికి వ్యాప్తి చాలఁ
దక్కువ. అట్టిపత్రికలు వీడగిలి మానమునకును వారమునకును వెలు
పడుచుఁ బైపత్రికల జయింపలేక యుండుచున్నవి. భారతీయులకు
కాస్త్రాసిద్ధములైన యజ్ఞయాగాదు లాచరింపఁబడినను ధర్మబోధలు
చేయఁబడినను వేయేల యెట్టిపుణ్యకృతులు కావించఁబడినను వాని
పేరెత్తకపోగా మీఁదుమిక్కిలి యజ్ఞములు హింసాపరీధానములనియు
యాత్ర లనావశ్యకములనియు నేమోయనియుఁ బూర్వపక్షము చేయు
మునదేశభాషాపత్రికలు చాల నక్రమ మొనరించుచున్నవి. తత్ప్రతి
ప్రతినిరక్షరకుత్సులైనను ఁట్టి వ్యాసములు వాసినియిచ్చినఁ దాము మఱి
కొంతపెంచి వానిని బ్రచురింతురుకాని యెంతకొమ్మలు తిరిగిన
పండితుఁడైనను బూర్వాచారపరాయణుఁడగుచో బుట్టదాఖలు చేయు
దురు. ఏవిధపపెండియో యేకజన్మలావివాహమో యేచండాలుని
దేవాలయప్రవేశ ప్రయత్నమో జ్ఞాపించి కొండంతలుచేసి ప్రక
టింతురుకాని యిచట నీయజమయినదనికాని పండితసభ నడచినదని
కాని యీయాత్ర పుణ్యప్రదాత్రీయనికాని మఱచియైనను బేర్పొనరు.
శత్రునికూలపత్రికలలోఁ ద్రిలింగప్రస్తుత మంతగాకున్నను గొంత
మైనను బాగుక్రమహానర్థములఁ దొలఁగించుటకుఁ దోడుపడుచున్న
దని యనవచ్చును.

భారతీయుల భాగ్యము పండుపండ్లడిచో దినపత్రికగాఁగూడఁ
జోగలదు. తత్సంపాదకులు తండ్రితాతలనాఁటినుండియు సంస్కృ
తాంధ్రభాషలలోని యత్స్యత్తనుగ్రంథముల నన్నిటిని ముద్రింపించి

యాంధ్రదేశీయులకు మహిళాపకార మాచరించుచున్నవారు. కాని దినపత్రికయన్న సామాన్యకార్యముకాదు. బహుధనసాధ్యము. అట్టి పత్రిక లనేకసహస్రజులు చందాదారులుగా నున్నగాని కంటి రాయముగా సాగనేరవు. అందులకు దినపత్రికగా జేయుడనిప్రార్థన పొందువాడుమాత్రము వేస వేలు బయలుదేరికాని చందాదారులుగా నుండువారుమాత్రము కంటిగా బయలుదేరినట్లు కనుపట్టదు. ఎప్పుడో యొకవ్యాసము వ్రాసిపంపుచున్న మన కూరక పత్రికపంపరా యని యనుకొనువారి ప్రోత్సాహము దినపత్రిక చేయుట కంత బలిష్ఠము కాజాలదు. అయినను దత్తుపాపకులగు వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరశాస్త్రి గారు తరువాత స్వాభివృద్ధిహేతువైనను నారంభముననే యనేకులు చందాదారులగుటకే యాశపెట్టుకొనక యాత్మీయపత్రిక యర్థవారమునకో లేక పత్తహమో ప్రకటింపఁ బ్రయత్నించుచున్నవారు. అందులకుఁ గొంత మూ ధనము సేపించి కార్య ముపక్రమింతురు. కలియుగ దానశిర్షులైన పితాపురపురాజుగారు కొన్ని వేలధన మప్పుడే యొనఁగియుండిరి. వారో లేక నుటియొక మహారాజో మఱికొన్ని వేలు సమర్పించిన దినపత్రికయై తీర్చిదిగి దేశము నుద్ధరింపఁగలదు. ఈ శారదాబిల్లుచు గుఱించి మనదేశమం దగుచున్న యాందోళనమున కంటె నినుమిక్కిలి యుత్తరహిందూస్థానమున నగుచున్నది. కాంగ్రెసు నేమి గాంధీగారి నేమి కలవరపెట్టుచున్నారు. కుంభమేళనమున గొప్ప యాందోళనము చేయఁబోవుచున్నారు. అక్కడి సమాచారము లన్నియు నక్కడిపత్రికలు ప్రచురించుచున్నవి. అన్యభాషయగుట నస్పృహదేశీయుల కవి యంతగాఁ దెలియనచ్చుటలేదు. అట్టివిగూడఁ దీర్చిదిగి తెలియఁజేయుచున్నది. బనారసులోఁ బండితజనైకవేద్యమై బ్రాహ్మణసమ్మేళనపత్రిక ప్రచురింపఁబడుచున్నది. పండితపామరో ధయవతసీయమై యదియే పత్రిక హిందీభాషనుగూడ నిపుడు వెలు వడుచున్నది. అట్టి పత్రిక లస్పదాదులచేఁ గొన్ని తెప్పింపఁబడు చున్నవి. అందలి ముఖ్యవ్యాసము లపుడపుడు ప్రకటించుచుండెదము.

బాహ్య మహాసమ్మేళనము.

(హిందీ పత్రిక.)

ది 2-12-1929.

శ్రీకాశీక్షేత్రమునుండి వండిత కమలనయనాచార్య శాస్త్రిగారిట్లు హెచ్చరించుచున్నారు.—

ఈదినమువఱకు నేను గాంగ్రెసును రాజనైతిక సంస్థయని యనుకొని యుంటిని. ఇది యెప్పటికిని ధార్మికవిషయములకు నప్తము కలిగింపదనియు పద్మకము కలిగియుండెను. ఎప్పుడు కాంగ్రెసునందుఁ బ్రధాననాయకుఁడగు మోతీలాలు నెహ్రూయను నాతిఁ డసంబ్ధిలో బహిరంగస్థలమున “ధర్మశాస్త్రములను నచ్చుటకై నేను సిద్ధపడి యుండలేదు. వానియందు నాకు విశ్వాసములేదు” అని చెప్పెనో యిటులనే మఱి కొందఱు కాంగ్రెస్సునాయకులు “భారతవర్షమందు వర్ణవ్యవస్థయుండఁగూడదు. భోజనపత్రిభోజనములు వినాహములు నన్ని వర్ణములవారలఁ గలసి చేసికొనవలయును. అస్పృశ్యతయను మాట యుండఁగూడదు. అందఱును స్పర్శార్హులే. ఈపనులను నెఱవేర్చుట మాముఖ్యోద్దేశము” అని చెప్పిరో యెప్పటినుండి కాంగ్రెసు సనాతనధర్మధ్వంసకము గాన దానిని నశింపఁజేసినఁగాని సనాతనధర్మమునకుఁ దావులేదని తోచినది. నెహ్రూ రిపోర్టునందు ధర్మరక్షణ విషయమై ప్రస్తావన చేయఁబడలేదు. ఇట్టిసిద్ధిఁ గాంగ్రెసునందు నునము విశ్వాసముంచుట యెట్లు ఘటించునో? మనధర్మమును ధ్వంసముచేసికొని మనము సంపాదించెడి స్వాతంత్ర్యమెట్టిది? అది యస్వాతంత్ర్యమే యగును. ఈనాయకులు మాటలు చెప్పుటయేగాక ధర్మధ్వంసకమైన శారదాబిల్లునుగూడఁ బ్యాసుచేయించిరి. ఇట్టిసమయములో సర్వవిధములచేతను సనాతనధర్మసంరక్షణమునకై పాటు తడుచు వీరిని నిరోధించుట మనకుఁ గర్తవ్యము. సనాతన ధర్మావలంబి యగువాఁడు తన మాన మర్యాదలను గాపాడుకొన నుద్దేశించినది మనదేవానియందులకు మనదర్మశాస్త్రములను గడించుకొనఁదలంఁ

నేని యట్టివానికి ధర్మనాశకులును బిక్మెట్ కోడిగ్రుడ్లు మొదలగు
 సభ్యత్వములను భక్షించునట్టియు రిఫార్మరులగు నాయకుల యధ్య
 క్షులచే గళంకితముగు కాంగ్రెసును బహిష్కరించి తీరవలయును.
 ఎందుకనగా, దీనికి బ్రధాననాయకుడగుగాంధీ ధర్మశాస్త్రములను
 గట్టగట్టి యొకమూలఁ బాటవేయవలెనని చెప్పెను. గోవును జువీని
 చెను. ఒకసభలోని యాంగ్లేయవిద్యార్థులకు దొంగిలెత్తినవిధవలచే
 కాని కన్యకల వినాహమాడవద్దని బోధించెను. తన సబ్బెత్తీ భవన
 మునఁ జండాలురచే బాకము చేయించి బ్రాహ్మణుల భుజంపఁజేసెను.
 చండాలుల మలమూత్రములను బ్రాహ్మణులచే బరిశుభ్రము
 చేయించెను. రాజప్రతినిధికి బాలికలకుఁ బదు పెనిమిది సంవత్సరము
 లతికరిమించిన వెనుక వినాహముచేయుట నాయభిప్రాయముని తంత్రీ
 వార్త సంపెను. ఇట్టిసనులన్నియు ధర్మశాస్త్రవిరుద్ధములు. మహాపాప
 కార్యములు. ఇట్టివాని నాచరింపఁజేయందలంచిన గాంధీ హిందూధర్మ
 శాస్త్రప్రకారము మహాపాపాత్ముఁడు. ఇట్టివానిప్రధాననాయకత్వముచే
 జరుపఁబడుచున్న కాంగ్రెసుధర్మభ్రంశకము. దాని విధ్వంసన మేనునకుఁ
 గర్తవ్యము. వీరుస్వాతంత్ర్యమిప్పించెదమని యాశపెట్టి మనవలఁగనోట్లను
 సంపాదించి మన మతమునకుఁ గంతపాశ మనఁదగిన తారదాబిల్లును
 దెచ్చిపెట్టినారు. ఇంకను మన ముపేక్షించి కాంగ్రెసు విఘటనము
 సేయమని నాయకులనెడి సరపిశాచము లింక నెన్నియో బిల్లులను
 మన తలపై మోపనున్నారు. కనుక నోసనాతన ధర్మాభిమాను
 లారా! మీ యాత్మ గౌరవమును గాపాడఁదలంచితిరేని కాంగ్రెసుకుఁ
 దిలాంజలుల నీయుడు. నేనును స్వరాజ్యమును గోరువాడనే. స్వదే
 శీయ వస్త్రధారణము సంగీకరించువాడనే. కాని యీ సరపశువులు
 భారతవర్షప్రాచీన సభ్యతను రూపుమాపి యాంగ్లేయ సభ్యతను
 స్థాపింపఁబూనుటను సహింపను. వర్ణాశ్రమయుత స్వరాజ్యసంస్థ మనకుఁ
 గావలెను గనుక నేను భారతీయుఁడననుప్రతిమనుజుఁడును బ్రాచీనాచార
 ములనే రక్షింపఁగోరు ప్రతిమనుజుఁడును కాంగ్రెసును బహిష్కరింప
 వలెను. ఇదియే యిప్పుడు మనకుఁగర్తవ్యము. ఇట్లా ధర్మము నాశ

ఓం చెడి ప్రపంచసృష్టియుండును గాంగ్రెసును బహిష్కరింపవలెను. స్వధర్మరక్షణమునకై ప్రాణసమర్పణమున జేయ సమకట్టి గురునానక గురుగోవింద సింహానుయాయులగు సిక్కులును గాంగ్రెసు సంబంధమును వదలుకొనవలయును. వీరండలును ఢిల్లీలోఁ బ్రతిష్ఠితమైన వర్ణాశ్రమ స్వరాజ్యసంఘము నకు మెంబరులై వర్ణాశ్రమ ధర్మక్షణము జేయుచు స్వరాజ్యాందోళనము జేయవలయును. అట్లుచేయలేని భారతవర్షీయ మానవ మర్యాదలు నశించును. అంగ్లేయ నాగరకతియే మునుకును ఘటించును. దీనివలన ననేకానర్థములు పొందుదురు.

కాశీక్షేత్రమునకు గాంధీ వచ్చినప్పుడు ఘమారు 20000 వేల జనులు నల్ల జెండాలతో బయలుదేరి గాంధీ ప్రభుత్వములను బహిష్కరించిరి. కలి రాక్షసులగు నీదేశనాయకాభానుల కవజయము కలుగని యెడల ననాతిస ధర్మమునకుఁ దావులేదు. కనుక జాగరూకులు కండ్లు తెరిచు. ఉత్తివ్రత! హక్కుత!!

త్రైపుష్పగిరి పీఠాధిపతులగూర్చిన వద్యములు.

శా. శ్రీమచ్ఛర్వవి దేవదేవుని జగత్ప్రేమంకరుఁడ శంకరుఁ
భీముఁ దుర్జనభీము నాశితమనోభీష్ట పృథాతఁ నుర
స్థామతాతను గృత్తివాను నగవాసుఁ జంద్రమాశీశ్వర
స్వామిఁ గోపతిగామి నేఁ గోలుతు వాంఛాసిద్ధి కెల్ల వృక్షుఁ

సీ. అటువది నాల్గువిద్యలు పూర్తిగా నేర్చి
విద్యన్మణులను మెప్పించె నెతఁడు

సర్వమతలబులు సమముగా నరసి జ

గద్గరుండనఁ గీర్తిగాంచె నెతఁడు.

మహా బౌద్ధచార్వాకమతముల నామాన

శేషంబుగాఁజేసి చెలుఁగె నెతఁడు.

విభయభారతికి ముప్పదయింపఁగఁ బరకా

యప్రవేశ మొనర్చి యలరె నెతఁడు.

గీ. శాంతశమదమసద్గుణస్వాంతుఁడగుచు
యతిశిరోమణినా భువి నలరె నెతఁడు.
అపరశంకరుఁడన నెతఁ డట్టి యాది
శంకరగునూ తమచి సగా సన్నుతించు.

సీ. స్వీయ మహ త్తపసేజాబు వెలియయ్యె
ననఁగఁ గామాయనసనము దవర
ప్రవిమలకీర్తిభావశ్యమో యనునట్లు
తనువునందు విభూతి దనరుచుండ.
చారాయణస్మరణద్యోతికంబనఁ
గేలున జపమూల గాఢుచుండ
తనరు నోఁకారమంత్రపఠనమనురీతి
నోష్ఠద్వయీవాద మొప్పుచుండ

గీ. అపరశంకరుఁడననోష్ఠనట్టి పుష్ప
గిరిమణిపీతసామ్రాజ్యభూతు యతివ
తంసు నభినవోద్గండవిద్యానృసింహ
భారతీస్వామికి ననేకవందనములు.

మ. ఘనవాపాంబుదవాయురూపము మహాజ్ఞానాంధతీపుంబు పు
ణ్యనిదానంబు పవిత్రముగ సుజనవారామోదసంధాముఖం
బనఘా ! తావకదర్శనంబు ఘటనం బయ్యెంగదా ! నేను వా
కని మోదించెద నమ్మి ధన్యుఁడను విద్యానారసింహప్రభూ !

మ. స్వమతద్వేషుల ధర్మదూరులను సంసారేషణోద్భూత సం
తమసోడ్విగ్నుల నీతిబాహ్యుల దయాతాత్పర్య యనుండవై
విమలస్వాంతులఁ బుణ్యవంతులనుగా వేడ్క బనర్చి సమ
స్తమహీమండలము దొనర్చెదవు సంచారంబు యోగీశ్వరా !

ద. స్ఫటికశిలావినిర్మిత శివాధవలింగము వజ్రిమాక్షికా
ఘటితకిరీటహారములు కాంచనభూష లలంకరించి ని
స్కృటముగ మంత్రముల్ సదుప్రచుక్ నివసించియున్నీతికా మహా
శక్తు నభిషేకపూజన లావర్ణ్య గమంగోవి శ్వేతభూభరణ
నిలంజనుడెంచె నా భగ్గిను నహింసానిత శేష సైవాధ్యక్షా !

సీ. అశకుల నోసరిలుం డోసరిలుండను

రక్షకభటరాజి రవము సెలంగ

ఘనజటారూపంబుగా వేదపాతగ బొ

నర్చుచిప్రళి బినాద మెసంగ

చీమపాతకయుండ నేవజేయుచు నెల్లు

శిష్యానళి కరివేష్టించియుండ

ఇరుపార్శ్వములను జామరములు గైకొని

పారులు వీచుచు జేరియుండ

గీ. వేత్త్రహస్తలు గొలువగా వివిధవాద్య

రవములొప్పు గజోవృన్దైంధవపదాతి

బలముతోనున్న నీవైభవంబుజూడ

సమయము లభించె యతిలోకచక్రవర్తి !

ఉ కన్నులపండువయ్యె మిముఁ గాంచంగ. ధన్యుడనై తినయ్యె. నా

పున్నెపులెట్లు పెద్దదము పూచి ఫలించెను. వెండి దర్శనం

బెన్నటికబ్బునో తెలియుటెట్లు ? లభించునా గోరినప్పుడి

చెన్నటి కోజగద్గరు ! పసిద్ధశుద్ధతపోధనాగ్రణి !

గీ. రాక కుప్పొంగునట్టి సంద్రమనంగఁ దమ

రాకకు ముదించినాఁడ సర్వసమమూర్తి!

ఆగమంబున కలరు బ్రాహ్మణుండన భవ

దాగమమున కుప్పొంగితివయ్య నేను.

గీ. తిరణి నిండించు నా దివాంధంబులట్లు

కొముదిని గేరునట్టి చక్రిబులట్లు

అపనిఁ గొండలు మూఢజనావళి తమ

రాక నిండింపఁ గలదొకో మీకు లోటు ?

ఐ. అరవిందేంద్రు దివ్యపాదకమలధ్యానానరకర్తండ శ్రీ

ధరరాట్నానుండ విష్ణుదాసకుల శుద్ధక్షీరవారాళి శ్రీ

గిరిజనాథ శిరోవిభూషణుండ లక్ష్మీకాంతనామాంధ్ర శ్రీ

మృతభాషాకవితారతుండ బుధదాసుండక జగద్దేశికా !

(A)

సచ్చాంద్ర సత్యచరిత

—:0:—

కమ్మ, రెడ్డి, తెలగ, వెలమ మహాశయులారా !

జగత్పితయగు పరమేశ్వరుని నాల్గుభాగములైన శరీరమునగు బ్రాహ్మణ ఋషియ వైశ్య శూద్రు లుద్భవించిరినియు సంస్కృతవాఙ్మయములో వారికి శర్మ వర్మగుప్త దాసులను నుపనామములు వ్యవహారములోనుండెనియు మీపెద్దలు సన్మృతించియుండగాఁ బాశ్చాత్యుల వ్రాతలు ప్రమాణములుగా నమ్మి బ్రాహ్మణేతరుల మనియు ద్రావిడులమనియు సూర్యదేవర తామరయ్యగారును ద్రిపురనేని రామ స్వామిచౌదరిగారును వెలగల నుబ్బరెడ్డి (మారుటను, పశ్చిమగోదావరి)గారును స్వజాత్యవమాన గ్రంథములు వ్రాచుచు బ్రాహ్మణునింద తోఁబూర్తిచేసిరి. బ్రాహ్మణులలోఁ బాచద్రావిడులు (నుచ్చభుక్కులు కానివారు) పంచగౌడులు (నుచ్చభుక్కులు) గలరుగాని యాంధ్రశూద్రులలో ద్రావిడులు లేరు. ఇప్పుడిప్పుడే మాదిద్రావిడాదిమాంధ్రుల నుని మాలమాదిగెలు బయలుదేరినారు. బ్రాహ్మణులుకానివారెల్ల బ్రాహ్మణేతరులే గాన నపుడు మాల భాగ్యరెడ్డిమ్మగూడ బ్రాహ్మణేతరుడ ననును. అపుడు మీ బ్రాహ్మణేతరశబ్ద మహాస్యముగాదా?

ఆంధ్రవాఙ్మయములోని—

౧॥ కమ్మ = దేశ్యపదము = కమ్మనాటికి బ్రాహ్మణులు - కమ్మలు లేక కరణకమ్మలు - ఈ బ్రాహ్మణులైన కమ్మలలో బొమ్మరి కమ్మలు బడగలనాటి కమ్మలని పలుభేదములు గలవు. వీరే శాసనములలోని. ప్రతిగ్రహీతలు - కమ్మనాటిలోని శూద్రులును గమ్మనారె-వీరే పలు కృతులందిన వాసిరెడ్డివారు యార్లగడ్డవారు మొదలగనారు.

౨॥ రెడ్డి = దేశ్యపదము = ఇందుఁబాఁనాడు వెలనాడు మున్నగు పలుభేదములు గలవు. పాకనాటిలోని బ్రాహ్మణులు శ్రీనాథాదులు; పాకనాటిరెడ్లు శూద్రులు. వీరే యిప్పటి దోమకొండ ప్రభువులు - పలుకృతులందిన వారు-వీరిలో మల్లారెడ్డి విద్యావంతుడై శివధగ్గోత్తరము వాసెను. అందుఁదాను శూద్రుడనెను. వీరివంశికు

లింకొకరు ఇద్రాయురభ్యుదయము కృతినందిరి- అందు సచ్చాద్రిదుల
మని కంతోక్తిగా వ్రాయించుకొనిరి. ఇట్లు వెలనాటిరెడ్లు వెలనాటి
శ్రాహ్మణులు లాదిగాఁ గలరు.

3|| తెలగ = దేశ్యపదము = తెలుఁగుదేశపు శ్రాహ్మణులు-
తెలగాణ్యులు. తెలుఁగునాటిశూద్రులు, తెలగాలు. వీరికి దేశభేద
ముల ననుసరించి బలిశె కాపు మున్నగు పట్టపుపేరులు గలవు. వీరిలో
మధురమండలమేలిన చేవప్పనాయుఁడు వెంకటకృష్ణప్పనాయుఁడు
మున్నగువారు ప్రఖ్యాతయశులు. ఇందు వెంకటకృష్ణప్పనాయుఁడు
సారంగధర చరిత్రలో దాను శూద్రుఁడనని వ్రాసికొనెను.

౪|| వెలమ = దేశ్యపదము = వీరికిఁ బద్మనాయకాదులగు పట్ట
పుపేరులు గలవు. ఇందు జటప్రోలు సంస్థానాధిపతి మాధవరాయ
నింగారు చంద్రికాకళిణయము వ్రాసెను. అందు విష్ణుపదకమలమందుఁ
దన పద్మనాయకకుల ముద్భవించెనని వ్రాసెను. ఇట్లు కొన్నిగ్రంథము
లలో విష్ణుపదకమలమందుఁ బుట్టిరనియుఁ గొన్నిగ్రంథములయందు
బ్రహ్మదేవుని పదకమలమందుఁ బుట్టిరనియు వీరు తుర్యతురీయజాతి
నాలుగవజాతి యవరవర్ణము మున్నగు శూద్ర శబ్ధార్థసూచకపదంబు
లనే వాడిరి.

ఆంధ్రదేశము నాఁడులుగా విభజింపఁబడిన కాలమున నాయా
జాతులలో ముఖ్యముగా నాద్యంతజాతులయిన బ్రాహ్మణులు
శూద్రులు నాయా నాఁడుపేరునే సంకేతముగా నిడుకొని యిటీసల
జీవనార్థమై పలుదేశముల కేగినను మొదటి నాఁడుపేరు నిప్పటివఱ
కాయా జాతియం దభిమాన మున్నవారు వాడుకొనుచున్నారు. విధ
వావివాహము జాత్యంతరవివాహము వివాహబంధవిచ్ఛేదము గోరు
సంస్కర్తల కొక జాతినిర్ణయము లేదు. ఆర్యసమాజ మతానుసా
రము తండ్రిదియొకజాతి గుణకర్మములనుబట్టి పుత్రుని దొకజాతి యుద
యస్నానజవాదులుచేసిన నొకజాతి మధ్యాహ్నము భేరముచేసిన మఱొ
కజాతి యనంతరము రాజకీయోద్యోగముచేసిన నింకొకజాతి యస
జి. యన్. బి. సరస్వతి శిష్యుఁడగు సూర్యదేవర రాఘవయ్య వాని సతీ

ధ్వజగు వెలగల సుబ్బారెడ్డి మున్నగువారి మతము. ఈ కలిలో నట్లు లేదు, జనుగదు. కూడదని మామతము. కావుననే, రాఘవయ్యయు వెలగల సుబ్బారెడ్డియు వారిశిష్య ప్రశిష్యులును మా చతురాననసంతతి బ్రాహ్మణులను, బ్రాహ్మణముఖులను సన్నుతగూడఁ దిట్టనారంభించిరి. మా వైదిక బ్రాహ్మణులలోఁ గూడ వేగినాఁడు వెలనాఁడు ములికినాఁడు తెలుఁగునాఁడు కోసలనాఁడునని భేదములుగలవు. జీవనార్థమై పలుదేశముల కేగిరి. ఆయా దేశనామములతో వ్యవహరింపఁబడిరి.

{ కమ్మ రెడ్డి తెలగ వెలమలకుఁ బూర్వపురుషులు శూద్రులమని సమ్మతించి వ్రాసి వ్రాయించుకొన్న పబంధములు. }

౧. కమ్మవా రందినకృతులు:- ద్రావిడవరియము-ఇయ్యది యమరవాది రామయనామధేయకవివరునిచే వ్రాయఁబడి ముక్త్యాల సంస్థానాధీశ్వరులగు రాజా వాసిరెడ్డి ముక్తేశ్వరప్రసాదు బహద్దరు జమీందారు మన్నెసుల్తాంగారికిఁ గృతియొసంగఁబడినది. ఇందుఁ గమ్మవారు శూద్రులని కంఠోక్తి;

మ॥ నిరతధ్యాన మునీంద్రహృద్భవనసందీప్తపదీపంబు శ్రీ

కరసంవాహనసంయుతంబు సతలేఖస్సారచూడావణీ

కరనిరాజనరాజితంబునగు శ్రీ కంజాక్షుపాదాబ్జమం

దు రహిత్ గంగకుఁ గూర్చితమ్మలయి శూద్రుల్పక్షరచ్చాకృతిఁ.

ఉ॥ అమ్మధుజిత్కులోద్భవకులాఘ్యలలో నొకకొంద తాత్మ భా

గ్యమునఁ గల్గిఁ గమ్మదనమందుట దానమనీష సీఘితా

ర్థమ్ములనిత్తు మర్థితతి రమ్మని కమ్మ లిఖించి సర్వదే

శమ్ముల కంపుటఁ ధరణి సన్నుతి కెక్కిరి కమ్మవారసఁ.

౨. కాంచీమాహాత్మ్యము. ఇది కొప్పరాజు సిబ్బరాయకవి విరచితమై శ్రీముక్త్యాలసంస్థానాధీశులందిన కృతియె.

చ॥ సరసిజనేత్రనాభి విధి సంభవమందెను. దత్పదంబుల

దురుతరశూద్రీవంశము సముద్భవమయ్యెను. వారిలోపలన్

గరిమవహించి మించె ధరఁ గమ్మకులం బరయంగ. సుమలో

వరమగు వాసిరెడ్డిఘనవంశము వాసికినె క్కె మిక్కిలిన్

3. కృష్ణామాహాత్యము ఇది తాతంభట్టు గురుమూర్తిశాస్త్రి గారిచే రచియింపఁబడి శ్రీముక్త్యాల సగ్ధానాథీశులకే కృతి యాయుఁ బడినది.

సీ॥ నారాయణుని దివ్యనాభిపద్మమునందు
 నలుమోముదమ్ముల నలువ పుట్టె
 అమృహాత్ముని ముఖమందు విపులు భుజం
 బుల రాజు లుదయించి రలఘుమతులు
 పరయశస్నాదులు వైశ్యకులోత్తము
 లుత్సంగతలమున నుదితురైరి
 పరమపవిత్రహా పాదాంబురుహమందు
 శూదులు గలిగిరి సుభగమతులు

గీ. విధిముఖభుజోరుపాదారవిందములను
 జనన మీరీతిగ నె నాల్గుజాతు. లందుఁ
 బాదసంభవకులములోఁ బ్రేమితి గాంచెఁ
 వాసిరెడ్డిస్వయము చాల వన్నె కెక్కె.

౪. సరసహృదయానురంజనము. ఇది ములుగు పాపయారా ధ్యులను మహాకవిచే రచియింపఁబడినది. శ్రీరాజా వాసిరెడ్డి వెంకటాద్రినాయుఁడు బహద్దరు జమీందారు మన్నెనుల్లా వారికడ మంత్రులుగా నుండిన పొత్తూరిచారి కంకితమియఁబడినను నందు శ్రీ వాసిరెడ్డి వెంకటాద్రి నాయుఁడుగారి వంశ మిట్లభివర్ణింపఁబడినది.

క॥ అద్వైతుని ముఖకమలము
 గద్దరి కమ్మదనమెల్ల గమ్మనఁ గ్రమ్మె
 బెద్దయనన పెద్దలు గన
 సద్దయగల కమ్మకులము సంభవమందె.

కం॥ ఈ మహిలో మహిమాస్పద
 మై మహితులు మెచ్చ నర్థిమందారగుణో
 ద్దామమగు కమ్మకులమున
 శ్రీ మహితంబైన వాసిరెడ్డి కులంబు.

గి. అహల్యా సంక్రిందనవిలాసము. ఇదియు ములుగు పాప యారాధ్యకవిప్రణీతమే. నాసిరెడ్డిప్రభువుల కంకితమియ్యబడినదియె.

ఉ॥ పావనమైన యా నలువ పాదసరోజమునందు సంతతి
శ్రీవెలయంగ సర్వగుణసేవిత వైఖరిఁ గమ్మవంశ మా
ర్యావనతత్త్వరంబగు నయాభ్యుత్తనోష్పేదదన్య వాయమం
దీవసుధాతలంబున నభీష్టమహావిభవానుభావముల్

ఁ. దేవీభాగవతము. ఇదియు ములుగు పాపయారాధ్యమహా కవిప్రణీతమే. దీనిని శ్రీరాజా వాసిరెడ్డి వెంకటాద్రినాయుడు బహద్దరు మన్నెనుల్కాగారి కంకితము గావించియున్నవారు.

చ॥ వదనమునన్ ధరాసురుల బాహువులన్నుఘంతతిన్ నయం
బాదవఁగ నూరుగర్భమున నూరుజులన్ జరకంబుజంబులన్
బదవడి తుర్యవర్ణుల సమస్తగుణాభ్యుదయప్రార్థులన్
విదిత మనస్కులన్ గనియె విశ్రుతి గాంచిరి వారు దిక్కులన్.

క॥ అక్కులమున రిపుతతులన్
జిక్కులు వెట్టుచు వెడంద సిరులం దిగలన్
దిక్కుల మెచ్చుఁగ సాబగునఁ
జుక్కలదొరలనఁగఁ గమ్మశూరులు దొలున్.

2. శ్రీ వాసిరెడ్డి వెంకటాద్రినాయుడుగారి కంకితముగానే స్మృతి యియ్యబడిన “ వెంకటాద్రిగుణరత్నావళి ” యను నలంకార గ్రంథము సంస్కృతమున శ్రీ చర్ల వెంకటశాస్త్రిగారు రచించి యున్నవారు.

తత్ర మహాకులీనతానామ కులే మహతి సభవః ॥యథా॥

శ్లో॥ యోభూద్భ్రహ్మాద్యశేషామరమకుటమణిశ్రేణీసీజితశ్రీ
నాథాంఘ్రిర్యస్య చైకా వహతి ధురమియం హ్యుర్రాఖర్వసర్వాం
సోదర్యన్య భవాన్యారమయతి రమణం స్వర్ధనీమనీశం
తత్ర శ్రీవాసిరెడ్డస్వయ ఇహ జయతి శ్రీపతి ర్వేంకటాద్రిః ॥

౨. సుబ్బస్వపాలీయము=ఇదియొక యలంకారగ్రంథము. దీనిని రచించినవారు గని శేషకవిగారు. కృతిపతులు బామ్మలూపుర సంస్థానాధీశులును గమ్మకులూవతంసులు నగు సుబ్బానాయుడుగారు. అం దిట్లున్నది.

గీ॥ గంగతోడుగ హరిపదకమలమందుఁ

బుట్టి యవరకులంబునఁ బూర్వగతిని

సార్థకంబని పూతమై యలరు నందు

వెలయఁ చాటంకకుల మిల విపులమగుచు.

౩. శ్రీకృష్ణభారతము. ఇది కవిరాజు శ్రీకృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారిచే రచియింపఁ జూచుచున్నది. ఈకృతినందుకొన్నవా రిప్పటికి సజీవులయి యున్నశ్రీమంతు రాజా వాసిరెడ్డి చంద్రమాళేశ్వరప్రసాదు బహద్దర్ మన్నెనుత్తానుగారు.

సీ॥ సకలసుతాసురత్రకరార్చితాచ్యుత

సదమల పదకంజనంభవంబు

పావనీ కృతవిష్వక్త్రయసురనిన్ను

గాకృతపాకలిత జఘన్యజంబు

వేదవిద్యుదేవ పాదపంకేజన

మారాధనాతి భక్త్యుచితంబు

న్యాయసమాసాదితాఖండ ధనసంచ

యాధరీకృత రాజతైలబిలము

గీ. శాసితఘంబు కరమార్థ సంయుతంబు

సన్నాచార నిరతంబు సదమలంబు

పరమాభవంబు సత్కృతివర్జితంబు

తుర్యగ్రంథంబు కీర్తినొందును ధరిత్రి.

గీ॥ అల్లహంబునం దొగి నవతరించి

కమ్మూరన మిగుల విఖ్యాతిఁగాంచి

కొంతొప్పిరి వల్లుట్లగోత్రభవులు

భవసూరాధనాత్తవైభవులు కవులు.

— రెడ్డివారు - వారందుకొనిన కృతులు. —

౧. భద్రాయరభ్యుదయము. ఈకృతికర్తలు రాపాక లక్ష్మీపతి కవివర్ణులు. కృతిపతులు దోమకొండ సంస్థానాధీశులు, వీరు పాక నాటిరెడ్డికొలమువారు. వీరివంశావతారము—

సీ॥ శ్రీవిష్ణుదేవుని శ్రీముఖాబ్జమునందు

నతులగ్రజన్మసంతతి జగిలె

భాసురంబైన తద్బాహుదేశంబున

సదయపార్థివవంశ ముదయవయ్యె

దేవదేవునిసన్ని దివ్యస్థలంబున

వైశ్యాన్వయం బుద్భవంబనొందె

లక్ష్మీకపదకమలద్వంద్వమునఁ గీర్తి

సహితశూద్రకులంబు సభవించె

గీ. నందు సచ్చాద్రివికర మింపొందుచుడ

నాడునాటికి శ్రీ పాకనాటిజనన

ముద్భుతైశ్వర్యముకమ్మై యవనిఁ బరగె

రాజరాజేశ్వర కృపాభిరామ మగుచు॥

కం॥ ఆపాకనాటివంశో

ద్వీపకుండై కామినేడు దృఢతరబలసం

తాపితపరభూపాలకుఁ

డై పొలిచె సమస్తలోక మభినుతి సేయుట॥

౨. కాశీఖండము. ఇది శ్రీనాథమహాకవి రచియు. దీనిని గృతి నందినవారు రాజమహేంద్రపురమును బాలించిన భద్రారెడ్డిగారు.

సీ॥ కలశాధికన్యకాకరపల్లవద్వయీ

సంవాహనక్రియాసంయుతంబు

నిఖలవేదాంతవాణీవధూధమ్మిల్ల

బహుళపుష్పామోదభావితంబు

ప్రణుతనానానుపర్వకిరీటసంఘాత

రత్నంబునీరాజరాజితంబు

సనకాది సన్మునీశ్వరమనోమండపా

భ్యంతరరత్నదీపాంకురంబు

గీ. పతగకేతను శ్రీపాదపంకజంబు

కారణంబుగ జన్మించె భూరిమహిమ

గంగసైన్యంబు రిపుకోటిగళముత్యాదు

నాలుగవకాతీ సమధికోన్నతవిభూతి॥

ఉ॥ రాజశశాంకశేఖరుడు రాజకిరీటవతంస మప్తది

గ్రాజమనోభయంకరుడు రాజులదేవర రాజరాజశ్రీ

రాజమహేంద్రభాభువనరాజ్యరమారమణీమనోహరు

డాజుఁ గిరీటి కీర్తిధి యశ్శయవీరన రేంద్రుడున్నతి॥

3. భీమేశ్వరపురాణము. ఇది యనవేమారెడ్డి భూమిశ్వరున కంకితముగా శ్రీనాథమహాశవి రచించెను.

ఉ॥ కైటభదైత్యవైశదకంజమునం దుదయంబునొంది మి

న్నేటికి భూతభక్తికిని నెంతయునచ్చిన తోడఁబుట్టుచై

హాటకగర్భముగ్ని నిఖిలామరమాళి మహామణిప్రభా

పాటలవణమై యొకపావనవర్ణ ముదీర్ణ సంపదన్॥

వ॥ అపూర్ణవంశంబు కంసాసురధ్వంసి చరణపల్లవంబు తనకుఁ బుట్టినిల్లుగావునఁ గారణగుణసంక్రిమంబునంబోలెఁ జామరతోమరచ్ఛ త్రధనుఃఖిలాది సహోపశోభితంబై చదలేటి సీటివలని సోదరీయ స్నేహలబ్ధంబుంబోని పావనత్వ శుచిత్వ గాంభీర్యమాధుర్యంబులు చరితమనఃస్వభావచనంబుల ధరియించి సైదోడుంబొదివి విశ్వంభరా క్రీడనంబుదనకు దిచ్చినపరమత్రాంతి యంతరంగంబున సంతరించి నిఖిల ప్రపంచంబునకు నాధారంబై ప్రవర్తిల్లె. అందుఁబద్మనాయకులను వెలమలన, గవ్వలన, సరిసర్లన, వంటర్లన, బహుప్రకారశాఖోప శాఖాభిన్నంబుయిన మార్గంబులం దిమార్గ గంగాప్రవాహంబునుం బోలె గోత్రుల లెన్నియేనియుఁ ద్రిజగత్పవిత్రంబులయి ప్రవహించు చుండఁ గల్పించి లతికొమించి మన్వంతరంబులు జరిగి యుగయుగం బులు సరికడఁవత్సరంబులు చని కాలచక్రంబు లతిక్రమించుచుండఁ

జతుర్దకులమౌళిమండనంబై కీర్తివిహారఘటాపభంబయిన పంటమహా
స్వయంబునఁ బాకనాటిదేశంబున భద్రపీఠంబున నధివసించి సింహ
విక్రమనగర దువ్వూరు గండవరాళికట్టణంబుల నిజనివాసంబులుగా
భూలతాదప్తాదత ద్వీపాంతరాళులగు భూపాగ్రామజలం దిలింగ
భూమండలాఖండలులను బోలయ వేమాన్నతాన్న వేమకుమార
గిరిశ్వరానులం బూజ్యసామ్రాజ్యపీఠస్థులం గాం.

పైమూడుగ్రంథములు రెడ్లు కృతులందివి. ఇంక రెడ్డివంశో
ద్భవుఁడును బండితాఖండలుఁడును గవిశిరోమణిఁబ నగు దోమకొండ
సంస్థానప్రభువగు కామినేని మల్లారెడ్డి స్వయము రచించిన శివభా
త్తరఖండమునం దిట్లున్నది. వ॥ అట్లంగీకరించి దీయనంతావతార
వర్ణనాభిముఖుండనై యని చెప్పి యనంతరం బిట్లచెప్పకొన్నవారు.
సీ॥ అక్షుదీరుచినచుద్యద్ధిహసత్సత్ర

తారకల్ కుసుమచంద్రాంగ

భూర్భువస్వర్మఖ్యభూరిచతుర్దశ

భువనము ల్పత్ఫలసవహముగ

ప్రబలకూలకపాంభఃప్రపూరితసము

ద్రంబులు మకరంద రసరూపగ

నబ్జజాది పిపీలికాంతనానాజీవ

గణములు విహగాదికములుగ

సీ॥ గరిమఁ గన్పట్టు నల విరాట్పురుషకల్ప

కంబు. తత్పదమున నుర్వి ఖ్యాతీనరణి

నుదయమై మించె విబుధసమ్మదవిభూతి

నాలుగవజాతి పూర్ణసంతానరీతి॥

న॥ తెలివిఁ రంజింపట్టి నాలుగవజాతిఁ గోత్రసంఘణా

పల గల్గెం గమలాస్పదంబగుచు శుంభద్యాహిసీమగో

జ్వలమై తఁ ఘను లాశ్రయింపఁగను తేవఁ బాకస్వయం

బలఘుస్ఫూర్తి యశంబునొందె భువి క్షీరాభాధింబునక॥

సీ॥ అట్టిపాకనాటియన్వయంబనెడు క్షీ

రాబ్ధియంగు నుదయమై తనరె

కల్పభూరుహంబుకరణి రామశగోత్ర

మెలమి ద్విజులకెల్ల నిలయమగుచు॥

క॥ ఆరామశగోత్రమునకొ ధీరవరేణ్యుండు కామినేఁ డుదయించెన్
భూరమణకటక తేజో రారాజస్మహిమఁ బురుషరత్నంబగుచున్॥

— * తెలగవారు. వారందినకృతులు * —

మారనయను మహాకవి శ్రీ ప్రతాపదుర్గిని కొలువునందు
సేనానాయకత్వంబు సంపాదించిన మల్లయ్యనాయుఁడుగారి కాంధ్ర
మార్కండేయపురాణము రచించి కృతియిచ్చియున్నవాఁడు.

క॥ ఆరాజీవజముఖబాహూరుపదంబుల జనించి రొగి బ్రాహ్మణధా
తీరమణవైశ్యశూద్రులు భూరిగుణోన్నతు లగణ్యపుణ్యచరిత్రుల్॥

ఆ॥ ఆ చతుర్ధకులనుధాంబుధి నుదయించె

నమితకాంతిచంద్రుఁ డవనిభరణ

దిగ్గజేంద్రమును వితీర్ణమందారంబు

మల్లసై న్యవిభుఁడు మహితకీర్తి॥

౨. మధురమండలమేలిన తెలగనాయశ్శుభో విజయరంగ
చొక్కభూపాలుని మంత్రి సముఖము మీనాక్షినాయుని కొడుకు
వెంకటకృష్ణప్పనాయుఁడు జైమిని భారతమను వచనప్రబంధం బశ్వ
మేధపర్వము రచించినట్లు పాండ్యమండలచరిత్రలో, గలదుకాని
యందలికృతికర్త వంశావతారపద్యములు లభించలేదు. కాని వెంకట
కృష్ణప్పనాయునికిఁ బూర్వుఁడో పరుఁడో యగు కేశవప్పనాయుఁడు
సారంగధరచరిత్రము కృతినందినట్లున్నది. అం దిట్లున్నది—

క॥ శరణంబులు జగముల కాభరణంబులు వేదములకుఁ బంకజలక్ష్మీ
కరణంబులు నారాయణఁశరణంబు లెసంగు శూద్రజాతికి నిరవై॥

క॥ నాలవవర్ణంబనియెడు పాలసముద్రంబునందు భావుకలక్ష్మీ
లోలుఁడు లోకావనకరుణాఘుఁడు శ్రీకేశవప్పనాయుఁడు వెలసెన్॥

— † వెలమవారందిన వ్రాసినకృతులు —

౧. జటప్రోలు సంస్థానాధీశులు రేచర్ల గోత్రపవిత్రులు సురభి
మల్లమహాపాలపుత్రులు పీల్లలమర్రి భేతాళనాయనింగారి వంశీయులు

మాధవరాయణింగారు “ చంద్రికాపరిణయంబు పద్యకావ్య ప్రబంధంబు రచించెను. అందుఁ దనవంశం చిట్లు క్షరించెను.

సీ॥ పద్మాహితకరప్రభాభాసమానంబు

సురవాహినీభూతిశోభితంబు

కవిమండలగవీనికాయాదిగేయంబు

జగదేకపాపనాచారయు

ముజ్వలత్పదనీకయోగావలంబంబు

చారుపుష్కరపదసంగతంబు

ఘనసర్వమంగళాకాంతిరూపఖ్యాత

మనుగతానంతరత్నాంబు

గీ॥ చెలఁగు నట్టి విష్ణుపదం బశేషభువన

మండనై కాభిపూర్ణతామహితమగుచు

నిందియజ్ఞానవిషయతాతీతవృత్తి

యగుచు శ్రుతినివేద్య గుణాశ్రయంబగుచు॥

చ॥ వికసితపంకజాతనవవిభ్రమమై ఘనగోత్రతాభి

తకమరనాథమై యరుణధామవిభాసితమై ద్విజౌషు

ప్రకటితహర్షయోగభరభాపుకమై ధరయందుద్భవా

యకకుల ముద్భవించె నట నాత్మజనుష్పదతుఖారి॥

క॥ అసంతతిఁ జాపకళావాసవి చెన్నొందె సింగవస్రద్రుండు ఘో

రాసిమహారాశి మహాద్యాసి హుతాశావరీరవంశజుడై॥

.౨ అలంకార చందోదయము. ఇది యిషనేని శరభలింగ కవిపరునిచే రచియింపఁబడినట్లు శ్రీకందుకూరి వీరింగకవి కవుల చరిత్రలో వ్రాసెనుగాని వీరివంశావతారపద్యము దెక్కారణము ననో వివరింపలేదు. కాని దీనికిఁ బీఠికవ్రాసిన తీరి వెంకటేశ్వర కవులీయన నిమిత్తమాత్రపు శూద్రుండని వ్రాసియున్నారు. బండరు మున్నగుచోట్ల సీతెగలో నింతవఱకునున్న పెద్దలు క్రిందులుగానే వాకొనుచున్నారు. సంస్కృత లెటులన్నను గాదను వారివారి పెద్దలే కాన విశేషించి వ్రాయనేల !

3. రంగారాయచరిత్ర. దీనిని గృతినందినవారు నర్సారావు పేటసంస్థానాధీశులగు రాజా మల్లాజు రామస్వపాలమాళిగారు. కృతి కర్తలు దిట్టకవి నారాయణమహాకవిగారు. ఇందు గృతిపతులు పెంపు వారు. ఇందు గవి యిట్లు వణికించెను.

వ|| అని యనునయుచున గౌతూహలంబు మాడమి కృతిపతి సంశావతారక్రమం బభివర్ణించెద నని.

మ|| సనకాదు లృజియింతు రెవ్వని యదాభాతంబు నేపుణ్యశీలుని యంఘ్రి న్జనియించి జాహ్నువి కడుక్ గొకత్రీయీజీవపావని యకా న్జి రమామనోహరుని దివ్య శ్రీపదాంభోరుహంబున జన్మించిరి పద్మనాయకులు విస్ఫుర్తిక్ బ్రవర్తిల్లుచు

క|| ఆపద్మనాయకాగ్రణు

లేపలరెను వేడ్కు డెబ్బదేడగుగోత్ర

వ్యాపాదితనియమస్థితి

దీపింపిరి వెలమసంజ్ఞ దేజరిలంగ

౪. రంగారాయచరిత్రలో గృతినాయకులగు రంగారాయల సంశావతారం బిట్లభివణింపబడినది.

చ|| పరమశవిత్రీమా భువనపావని జాహ్నువి గల్గె నేమహా

పురుషునిపాదపద్మయున బుణ్యతమంబగు తన్మృరద్విష

చ్చరణసరోరుహంబున నె సంభవమందిన కారణంబుచే

నరయంగఁ బద్మనాయకులునా వెలమ ల్నుతిగాంచి రిమ్మహిక్

ఇంతవఱకుజూపిన కమ్మ, కాపు, రెడ్డి, వెలమ శాఖీయుల పృథువుల సంశావతారఘట్టంబులందలి ఐద్యములలో నీశాఖీయులకు సూద్రపర్యాయంబులగు తుర్య తురీయ చతుర్థ నాల్గవ పాదసంభవే త్యాది పదంబులెగాని వర్మ క్షత్రియాది పదంబులు వాడఁబడలేదు. సరిగదా కొల్లూరుసభలో మన త్రిపురనేని రామస్వామికవిగారి శంకలగు 'బ్రహ్మవల్ల జనించలేదు, విష్ణుభక్తులగుటచే విష్ణుపాదమందు బుట్టినట్లు వాసీ'రను దానికి బూర్వపక్షముగాఁ జూపిన యుదాహరణ పద్యభాగముల నిష్పక్షపాతముగ గమనింపవలెను.

ఋషిగోత్రములున్న వారు బ్రాహ్మణులైన కమ్మలని ముందే పేర్చియుంటిని. అనురావతి శాసనములోని ఋషిగోత్రజులు బ్రాహ్మణులగుకమ్మలే. క్రీ. శ. 1000 సం॥ అమృరాజవిజయాదిత్యుని శాసనములోని పత్తిగ్రహీతలును బ్రాహ్మణులగుకమ్మలే అందలి విశేష విశేషము లేమాత్రపు సామ్రాజ్యభాషాజ్ఞాన మున్నవానికిని దెలియఁగలవు. పూర్వకాలమునఁ గమ్మవారు బ్రాహ్మణులయి యుండిరని మన రాఘవయ్యచౌదరి వ్రాసెను. వారు బ్రాహ్మణులగు కమ్మలకుఁబుట్టిన కమ్మబ్రాహ్మణులేగాని శూద్రులగు కమ్మలకుఁ బుట్టిన బ్రాహ్మణులు గారు.

క్రీ. శ. 1011 సం॥ పు టయిదవ పశ్చిమచాళుక్య విజయాదిత్యుని యాలూరుశాసనమునఁ బేర్కొనిన విప్రకులకమలభాస్కర దిండి పండితపుత్రేత్యాది పదవాచ్యులు కమ్మబ్రాహ్మణులని కమ్మగంతు వేసెను. శూద్రులగుకమ్మవారనుభావము మదినుంచుకొన్నట్లు వై పదిప్రశ్నలనుబట్టి తేలునుగాని విప్రచరిత్రలో విప్రుల విప్రజాతీయపురుషులఁ దిట్టుటచే నాతనిభావము గోడమీఁది పిల్లివాటముగానున్నది. అట్లే త్రిపురనేని రామస్వామిచౌదరిగారు తన సూతపురాణము ప్రథమభాగములో దేవతలను దేవఋషులను నిందించుచు విప్రుఁడా! బ్రాహ్మణేతరయువకులఁ గొండపల్లెకుం గొంపోయి పరాభవించఁదలఁచితివిగా! నీమాయ లెన్నాళ్లు సాగు ననుటకు బ్రాహ్మణేతరయువకులం గొంపోయి కాకతీయరాజ్యాంతమందుఁ గొండపల్లి కొండపిమ్మ నమరావతి వెంకటగిరి మధురపత్తనదుర్గము లేలించి వారివద్ద విప్రులు మంతులుగానుండి కంటిని తెప్పవలెగాపాడిరని కలకూరగంఠలో మున్నె వ్రాసితినిగాన విప్రశబ్దము శూద్రులగుకమ్మలపరముగాదని తేలినదిగదా !

కొల్లూరుసభలోని వివాదలో వైశ్యులకన్న ముందు కమ్మరెడ్డి మున్నగు సచ్చూద్రులకుఁ దీర్థప్రసాదాదు లీ పిలువేదనిచెప్పిన పుష్పగిరిపీఠాస్థానపండితులగు మల్లాది రామకృష్ణవిద్వచ్చయనులుగారికి వాదకాలమందుఁ బైనాల్లుజాతులవారి పూర్వచరిత్రలు లభింపక

మార్కండేయోత్తరపురాణోత్తరభాగము మాత్రమే లభించినందున నందలిశ్లోకములనుబట్టి పై నాల్గుజాతులవారు తల్లిజాతినిబట్టి సంకరులని వ్రాసిరికాని యది సత్యతరము. ఈకలిలో గుణకర్మములనుబట్టి జాతులేర్పడినవను రాఘవయ్యచౌదరి సిద్ధాంతమును ద్రావిడులము మాపూర్వులు చెంచులనివ్రాసిన త్రి. రామస్వామిచౌదరిగారి సూత పురాణపు రెండవభాగసిద్ధాంతముగూడ నట్టివియె.

ఇందుఁ బై నాల్గుజాతుల ప్రభువులలోఁ గమ్మవారు రెడ్లుఁ గలసిమెలసియున్నట్లు ద్రావిదీ పరిణయములోని యీక్రిందిపద్యముల వలనఁ గాననయ్యెడి

[వసుధ రాజ

గీ॥ తిరుగఁబడినట్టి పశ్చిమాధిపుల స్వభుజపటిమ సరిగాపుల నొనర్చి

రాజునెడి వాసి రెడ్డికి నోజునిల్పె సారశాలి సదాశివవీరమాళి॥

గీ॥ వాసి రెడ్డికి నిల్పుటవలన నాఁటఁ బట్టి థాత్రీ సదాశివప్రభుని కతిని

వంశమునఁబుట్టువారికి వాసిరెడ్డి వార నెడి ధీరపౌరుషాహ్వాయముగల్గె.

చ॥ తనహృదయంబునం దల సదాశివనాయని దోఁపరాకృమం

బున కెద మెచ్చి రెడ్డి నృపపుంగవుఁ డాద్రీవిడాభిఘోషవ

ర్తనమునఁ గొంతరాజ్యము గరమ్ము దిరమ్ముగ నేలుకొమ్మటం

చు మెనఁగె నా సమిజ్జయ యశోధన శాలికి శౌర్యహేళికే॥

ఇట్లు సప్తసంతానములలో నొకటియగు కృతులంది తామువ్రాసి మాచతురాసనసంతతి బ్రాహ్మణభక్తిపరులై కృతికర్తలకుఁ దాంబూల జాంబూనదాంబరాధరణగ్రహారాదు లొసంగి పుత్రీపౌత్రీపారంపర్యముగా మాకు జీవనోపాధు లొసంగిన ప్రభువంశీయులయిన మీర లీ కలిలోఁబుట్టినజాతి వదలి యింకొక జాతికిఁజెందినట్లు వ్రాయు గుణకర్మ జాతిసిద్ధాంతము మాగొంతులోఁ బ్రాణము లున్నంతకాలము సహింపము. బ్రాహ్మణులు తమకు వేదముచెప్పలేదను క్రౌర్యముతో మన సూర్యదేవర రాఘవయ్య (కమసాలి) విశ్వబ్రాహ్మణుల పాదముఁబట్టి వేదము సదివి వారికి గురుదక్షిణగా మమ్ము మాజాతిని మాజాతి ఋషులగు వశిష్టాదులను బూతులుదిట్టుట కంతకన్న సహింపము.

వెలగల సుబ్బారెడ్డి సూర్యదేవర రాఘవయ్యలవలె వేమనపద్యముల
లోని ప్రతీప్తముల నిరాధారముల నశాస్త్రీయములఁ బ్రమాణములు
గాఁజూపి నిందింపఁదలఁచిన ననేక పద్యము లీపై నాల్గుజాతులవారిపై
జాతిద్వేషముచేఁ గల్పించి వ్రాసినవి చూపఁగలను. పై నాల్గుజాతుల
వారు పరిశుద్ధయోనిబీజసంభవులుగాని సుకరజాతులు గారని పై
గ్రంథములే సాక్ష్య మియ్యచున్నవి. వలయుచో సభామాఖ్యమునఁ
జర్పితమా.

— ము గి య పు —

రెడ్డికులనిర్ణయచంద్రికకుఁ బీఠిక వ్రాసిన జి. యస్. బి. సరస్వతి
రెడ్డివారికిఁ గాకతీయులకుఁ గమ్మవారికిఁ గాకతీయులకు సాగివారు
మన్నగువారికి సంబంధములున్నట్లు కల్పితగాథలు గవఁబఱచెను.
కాలకర్మవశమునఁ గాకతీంద్రుని గొల్చి కాపులెల్ల వెలమకమ్మలై,
యని పద్యనాయకచరిత్రలో నున్నట్లు మన సూర్యదేవర రాఘవయ్య
జి. యస్. బి. సరస్వతినడిగిన 5 వ ప్రశ్నగా వ్రాసి గోదావరిపత్రిక
8-6-20 లోఁ బ్రచురించెను. ఇదిగాక కొందఱు కమ్మ, రెడ్డి, తెలగ,
వెలమ ప్రముఖులు కాకతీయులవద్ద సేనాధిపతులైయుండి కాకతీయ
రాజ్యంతమందు వారిరాజ్యమును విభాగించి జమీందారులై
ప్రభుత్వముచేసినట్లు చరిత్ర ప్రతీతిగలదు. సేనాధిపత్యము హైన్యమన్న
చోఁ గొమ్మనదండనాథుఁడు దోణాచార్యులు సేనాధిపతులేగదా.
రెడ్డికుల నిర్ణయచంద్రిక నిర్మించిన శేషాద్వీరమణకపులు రెడ్లు తుత్తి
యులనుటకుఁ గొందఱు తుత్తియులతోను తుత్తియాభాసులతోను
బాంధవ్యములున్నట్లు వ్రాసిరి. భద్రాయురభ్యుదయము కృతినందిన
దోమకొండ ప్రభువులు దాము శూద్రులమని కఠోక్తిగా వ్రాయించి
కొనియుండ ఇంటివాఁడు వట్టిగోదెయనిన బయటివాఁడు పాడిగోదెయనె

ననుసామెతగా నిప్పటి రాజరాజేశ్వరరావుగారిని మెప్పించుటకై యతి
 కినదిగాని వేటొండుగాదు. ఇట్లే ముక్త్యాలప్రభువులు కృతినందినకృష్ణా
 మాహాత్మ్యములోఁగూడ బ్రహ్మదేవుని పాదకమలమందఁ జూద్దులు
 పుట్టిరనియు నట్టిశూద్దులలో వాసిరెడ్డివారివంశము చాలవన్నెకెక్కి
 ననియు వ్రాయించికొనియుండఁ గమ్మవారు తీర్తియులని మోమోట
 మికై పొట్టకూటి సన్యాసులు పండితులు మున్నగువారు కల్పించిన
 యపార్థములు నమ్మి బొల్లిని మునిస్వామినాయుఁడుగారివంటి పాశ్చాత్య
 విజ్ఞానధురంధరులుసహితము దాము కాకతీయుల తెగలోనివారమనుట
 వింతగదా ! ఇట్టి దృష్టాంతముల నెన్నియో చూపితిగాన స్థలీపులాక
 న్యాయముగా నీ ముగింపుమాటలేగాక పైనాల్గుజాతుల జమీం
 దారులందిన కృతులలోని వంశావతారఘట్టములు సవిమర్శగాఁ బరిశీ
 లింపుఁడు.

గీ॥ “ సప్తసంతానములలోఁ బ్రశస్తిగాంచి
 ఖలముగాకుండఁనది ధాత్రిఁగృతియెగానఁ
 గృతి రచిపుము మా”..... కని కృష్ణదేవరాయలనెను.

అట్టికృతుల పైనాల్గుజాతులప్రభు లందిరి.

గీ॥ స్వగృహే పూజ్యతే మూర్ఖః, స్వగ్రామే పూజ్యతే ధనీ,
 స్వదేశే పూజ్యతే రాజా” యన్నట్లు పైనాల్గుతెగలలోని ప్రభువులు
 సామాన్యులా ? వారివంశచరిత్ర లారసి సత్కులీనతను బాటింపుఁడని
 మఱిమఱి హెచ్చరించు ప్రాక్తికల్పవాది, మిగడ చిన వెంకయ్య.

—* ద్వాదశాక్షరమాహాత్మ్యము. *

ఆ॥ అప వచింప “ద్వాదశాక్షరమాహాత్మ్యమును సవిస్తరముగ వినుచు మనఘ !

ఉన్న చక్రములను నొదవెడి ఫలమును నేను దానిజేయనైన విధము. ” ౧౦౨౬

క॥ అని గౌరి యడుగ శివుఁ డిట్లునఁ “బ్రహ్మముతోడ ద్వాదశాక్షరమంత్రం

బును విప్రబాహుజోరుఁడు లనుడినము జపింపవలయు సంబుజముఖిరా ! ౧౦౨౭

తే॥ స్త్రీలు శూద్రులుఁ బ్రణవముతోలిపోక యది జపింపంగవలయుఁజూ సదమలాంగి !

ప్రణవమునుపిడి ప్రకృతులకై గామనామమో వడక్షరమో నవ మొనరుచునది.

చ॥ కృమమిది సర్వవర్ణులకుఁ గంఠదశాక్షి ! జపంబునందునకై.

కృమమునుపిడిచేయ నరకప్రసాదావీరుఁ డల్కఁబూను ” నా

నుమయను. “ నేఁ ద్రిమాత్ర మదీనుంచి జపింతును శ్రీశుం. గాని వా

క్యములకుఁగూడ గోవరముగాని తిదాకృతి యెట్లెఱుంగునకై ” ౧౦౨౮

సీ॥ అనియిట్లు లడుగుటయును “ నమోభగవతే వాసుదేవాయ ” యక్షధానురాక్ష

రంబులు జపియింపు మంబుజముఖి ! సదా. స్త్రీలకుఁ బ్రణవంబు చెల్ల ” దనుచు

శివుఁడఁ దైరంబిడె. శివ యంత “ సప్రణవంబై నయస్పదే ద్వాదశాక్ష

రంబగు, నాకుఁ దత్ప్రణవమం దధికారమే యుండదంటివి యెట్టులింక

ప్రణవమందునేను బడయుదు నధికార ” మనుడుఁ జంద్రచూడుఁ డభిలషేవ

తలకు నాది ప్రణవ. మలత్రిమూర్తులు నందు సతులఁగూడి యుండ్రు సంపత్తును

క॥ ఆం దభిలషాత్తములు నింపొందఁగ భాగానుసార ముండును. మఱి యా

చందంబునఁ దీర్థంబులు నంద నసింఁచెడివి. బ్రహ్మమది. మోక్షంబుకై ౧౦౨౯

ఆ॥ ఎవుడనీవుడేవి ! యెలమిఁ జాతుర్మాస్య హరినిగూర్చి తపము నాచరింతొ

అపుడు ప్రణవసహితతపమునుగావింప యోగ్యుఁగుదు. వేమియున్నదింక. ౧౦౩౦

క॥ తపమునఁ గోరికిదీరును. దపమునన మహాఫలంబు దా ఘటియించుకై.

తపమున సర్వము నగుఁ. దత్తపమే సులభంబుగాదు భావజిఁ బ్రజకుకై. ౧౦౩౧

క॥ కీరితి సౌభాగ్యంబును నోరిమి నిఁ. మాదియైన యుడుగుణనికరం

చేరువడుఁ దపమువలనను. జారుముఖి ! తత్తపం బశక్యముచేయకై. ౧౦౩౨

క॥ ఎవుడు తపము వర్ణింప నొ యపుడే హరిమీఁదిభక్తి యభివృద్ధంబొ.

ఎవుడది లేక కృతంబగు నపుడు తపంబునకు హని యారంభమగుకై. ౧౦౩౩

ఆ॥ ఎంతవఱకు విష్ణు నెద సంస్మరించి జిహ్వించుము పవిత్ర మాచరింతొ

అంతవఱకుఁ దపము బలం ! గర్భలైడి జనులదేహములను సంరతంబు. ౧౦౩౪

తే॥ ఎల్లుదీపము వెలిగింప నెంతగాఢమైనచీకటియును నాశమందగలదో
అల్లు శ్రీహరికథనుండి యభుచయంబు పంచబంగాళమైపోవుఁ బద్మనయన !

ఆ॥ కాన హరిపరుండబూని చాతుర్మాస్య శుద్ధహృదయవగుచు శోభనాంగి !
ప్రణవసహితముగను బరియింపు మంత్రీరాష్ట్రనయట్టి ద్వాదశాక్షరంబు. ౧౦౮

ఆ॥ ద్వాదశాక్షరాధిదై వతంబయిన యా మాధవుండే పీఠమాసనుడయి
బ్రహ్మరూపచగుచుఁ బరంగు నఖండితజ్ఞానమొసంగగలఁడు మానవతిరో ! ౧౧

—* పార్వతి తపస్సుచేయుట. *

ఆ॥ ఆనియుటు వాక్కుచ్చుటయును విల చాతుర్మాస్యయందు వెడలి యును హిమా
వనిధరశిఖరంబునకును జనియెఁ దపంబును జరింప దానవరేణ్యా ! ౧౦౯

తే॥ అష్టవిధంబైన యా బ్రహ్మచర్యంబు కడునిష్ఠమైఁ జక్క నడపుకొనుచు
నసనత్రయంబు నువ్వీతరుంచు భావించి తనశరీరంబునం దాల్చికొనుచు
జాల్యమాదిగ నెట్లు బాసలైవ త్తించు మంచియాశులనొద్ద నంచుకొనుచు
క్షుమ లోనుగాఁగల సకల స్సంజములు వీడిపోకుండఁ గాపాడుకొనుచు
శంకరునిగుఱించి సలిపినతపమునం బోలె మేలియొడలు తూలిపోవ

అల త్రికాలములను హరిశంకరుంగూర్చి సలిపెఁ దపము నివముచులకొనూర్తె.

తే॥ ఏక యోగీశ్వరభ్యేయమై వర్తిల్లు నేపె భువనవంద్యయై పరంగు
ఏపె యా జనయత్రి యీ ప్రపంచమునకు నేపెయే ప్రకృతిస్వరూప తాను
ఏపె తటితోక్తి కెన తనుకాంతియం దేపె గుణాతీత యేపె విరజ
యన్మయంబులు పృథివ్యప్రేజఆకుగానంతముల్ యద్వాప్తి మఖిలజగము
ప్రకృతికంఠెఁగూడఁ బ్రాక్లిన్త యేపె స్పృహదిరూపమునను ననినిదృప్తి
దాత్రి యేపె యాపె తపము చాతుర్మాస్యమునఁ బొనర్చి శుద్ధమైన నపుర !

—* మునులు శివుని శపించుట. *

ఆ॥ అద్వీరాజతను యా ప్రకారంబుగా నుగ్రతపము నేయుచుండుటయును
హరుఁడు మరుచేత నవమానితుండయి దేశదేశములను దిరుగఁదొడఁగె. ౧౧౦

తే॥ మారుచుండునుబోయి మారుధరాజము ల్పూడఁగాఁబడ వానినీడలందు.

సున్నాతుండగుఁబోయి శుద్ధబలంబులై తేజరిల్లెడి మేటితీర్థములను.

ఈఁదులాడునుబోయి యిద్దరి యద్దరిం దన్నిపాటెడి యేళ్ళమిన్నలందు.

ఎగిరి దూఁకునుబోయి యెంతయేని యగాధజలములై విలసిలు కొలఁకులందు.

తాప మపసయింపఁ దత్ప్రకారంబుగా బలుశ్రీమములు పడియు ఫలములేక

అలల లలిఁజెలంగు యమునానదిం బడె గడకుఁ బోయి గరభగళుండు శూద్ర !

చ॥ పడి యవగాహికుండగుడుఁ దై బవనా ! యిద నేమిచెప్పదుక

చ్చడునిశ్చరమందుగల మేటిస్మరాన్నిని దహ్యమామై

వడి మసిబుడ్డివోలె రహించాసి కగుంగడు నల్లనై కనం

బడియెఁ దదాపగాజలము, పాదములంబడియాకె యంతటక.

౧౦౯గీ

తే॥ “ కరుణ సేయుము దేవేశ ! నిత మేను నీకు నశురాల ” ననవుడు నీలకంఠఁ

“ డీనుతిగ్ధంబునకువచ్చి యేవుమాంసుఁ గాదుఁ దదఘనహస్యము వ్రీడిపోవు. ౧౦౯౬

క॥ హఠిగ్ధమనఁగనియ్యది ధరణిని విఖ్యాతమగుచుఁ దౌవుణ్యంబొ

నరుగు ” మటంచని యుచటనె హరుఁ డంతధాకనమొంది యటుతరువాతక ౧౦౯౭

నీ॥ నలరాజు కడుచేడ్క వచ్చి వనించెనా నంగంబు కడు మనోహరముచేసి

తుమ్మెదతెక్కలం దులదూఁగు నెఱులచేఁ గుదిరించి సాగునూఁ గొండనిగతు

పాలమీఁగడఁబోలు భసితంబుచేఁ ద్రిపుండ్రముల లూటమం దమరదిన్ది

డమడమయనిప్రాయు డమరుకంబును కేళ్ళ నెంతయు వింత వాయించుకొనుచు

మునులపల్లియలకుఁ జని యాడువాండ్రలో నాడి పాడి నప్పి యాత్మచాప

లంబుఁ జూపుచుం దదంబుజముఖులను మోహసాగరమున ముంచివైచె. ౧౦౯౮

తే॥ పతుల కుశ్రామియును నింటిపనులు మాని యడఁడె పతియను భావన నగ్గలంబు

సరససల్లాపములు పీఠి నల్పకొనుచు వెంటఁబడి రమ్మసీంద్యుల వెలఁదు లకట !

క॥ మును లా దుక్కిలంబును గనుగొని కినుకనువహించి కరములఁ గఱ్ఱిత్

గొని “ యీ యనయంఁడెవ్వఁడో చననీయక పట్టకొనుఁడు చంపుఁ ” డటంచుక.

క॥ వెనుదగులుటయొక బలాయన మొనరించెను విశ్వమంతయును జీవాంశం

బున నిండియుండు శంభుఁడు మనులకు ఫీతిల్లి యవుడు ముగిచ్చువిధమునక.

క॥ జ్ఞేయఁడు గాగ్రహ్యుఁడు భేద్యుం డాయన గాకుండుటయును నాగ్రహమున నా

పాయుధులందఱుఁ దోయిటఁ దోయముల గ్రహించి దృష్టి ద్రోష్టివిధిని బోక.

క॥ “ యల్లింగముకొఱకై మునిపల్లియులం జొచ్చి ముగిచ్చుపగిదిని దుష్టం

డిల్లాండ్రును హరియించెనా తల్లింగము ద్రెళ్ళి యివుడ ధరఁ బడఁగావక ” ౧౧౦౩

మ॥ అని వాక్యచ్చుడు వజ్రహాపథరమా నా శాపపున్ని పుచ

ప్రస నాధూర్జటి లింగము న్నఱకి యిబ్బామిం బడకవైచె. నే

మనుచుం. దదృగవానుఁ డంత రుధిరవాస్త్రప్రాంగుండై బిట్టు వే

దనకుం దాళఁగలేక మూర్ఛమునిగెం దా నేలవైఁ గూలుచుక.

౧౧౦౪

ఆ॥ అట్లు మూర్ఛవోయి యవనివైఁ బడటయు మునుల తత్సమిహపమునకుఁ గనిరి.

అఖిలభూతములును నమరులుక ఫీతిల్లి. రకట ! సంపదించె సకలజగము. ౧౧౦౫

చ॥ శివుడతఁ దంచెటింగి ఋషిసింహులు మానసమందుఁ గుండుచుకా

వివేకత “జై న మెత్తు మహానీయమ. యెంతటిభూరకార్యముకా

దవిలియొనర్చినాము నుమనఃపరిభ్రాజ్యుఁడు సర్వసాక్షియో

భువు భగవాను మూఢులము పాపులమై గురితింపలే కహూ !

౧౦౦౬

సీ॥ ఎవ్వనిదేహమం దీయెల్ల లోకము ల్వర్తిల్లు నా జగత్సాక్షిమి హరుఁడు

నిర్వికారుండును నిర్విఘ్నయుండును నిరుపద్రవప్రపంచము నిర్మయండు

నిష్కలహండును మఱి నిరహంకృతియు నైన శంభుండు కరము నెఱ్ఱులదుర్బ

లులమైన మాచేతఁ దెలియంగఁ బడఁడాయె ” నది యమ్మహేశ్వరు నంతికమున

కూరుచుండుటయును వారలఁగని పునశ్శాపభీతిచేత సరవి శతఁడ

ద్వ్యత్యండుగుఁచు బజవి దివికి గోలోక సంస్థితను మరల్చి సగం జేరఁజూయి

సీ॥ “ జగదుద్భవస్థితిసంహారములజేయు నంబ ! కైకొనుము నా యంజులలను,

రసభావముల నెల్లరం దృష్టిపెట్టెడి తల్లి పట్టుము నానుదండములను

రసవిద్యణంబుచే వెన నెఱుంగఁగఁబడు మాత ! గృహింపు మస్మన్నచున్ను.

బలమును స్నేహముం బ్రసాదం బ్రసాదించు నను ! తీసికొనుము నానుచ్ఛినముల.

గననివీవు ద్రవ్యసముదాయమంతకుం. బుత్రివీవు వసుసమాహమునకు.

అనుజీవు ద్వాదశాదిత్యులకు. వాంఛితార్థదాత్రివగుదు వందఱికిని

౧౦౦౮

సీ॥ తావికపదములం దాచేదములు నాల్గు స్తనములలోనఁ దత్సాగరములు

రవియును కళియును భవదక్షియుగమున రోమంబులను సురస్తోమములును

శృంగద్వయంబున శిఖరి సమాహంబు శ్రవణద్వయంబున స్వర్ణసములు

నాభిని బీయావ మాభీలఖురములం బాతాళములు మాపువైని బ్రహ్మ

పల సదాశివుం డెదం గేశవుండు మలమునను బన్నగములు మాత్రీమందు

సాధ్యు ల్గలులందు జన్నంబు లగ్రభాగమునఁ బితృగణంబు గ్రామి నెపుడు.

అ॥ ఫలమునను మఱి కహంబులను యత్నకిన్నరులును గలిగి యున్న నీవు

సర్వదేవమయివి సర్వభూతవివృద్ధిక క్త్రివగుచు నుండు గాదె యెపుడు

౧౦౧౦

సీ॥ భృతివి పుష్టివి నీవు ఋద్ధివి స్వాహావు స్వధవును సిద్ధివి శ్రీధవగుదు.

లక్ష్మివి కీర్తివి లజ్జపు కాంతివి మతివియు మఱి మహామాయవగుదు.

సకలమహార్థసాధకవు. ముఱ్ఱగములఁగూడఁ ద్వద్రహితంబు కొంచెముండ

దగ్నిభట్టారకుం దాదిగాఁగలయట్టి యమరాదులకుఁ దృప్తి యాచరింతు.

స్థానరంబును జంగమమై విలసిలు భువనమంతయు నీచేతఁబూరితంబు.

అఖిలలోకంబులకు హితవయిననీవ యస్మదంగంబునకు హితవగుము తల్ల ! ౧౦౧౧

పథాసహాపకులు.

- ౧ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు నిరూపాత్మ స్వాములవారు, వారాయణ పేట.
- ౨ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరి స్వాములవారు, అనంతగిరి.
- ౩ బాకరాజు పరారతుళరావుదేశికాంబుగారు. యాదవరం.
- ౪ గావనింగుగారు - నెల్లూరు.
- ౫ ఇలింగ వెంకటేశ్వరస్వామి స్వాములుగారు - ఆత్మకూరు.
- ౬ తింగడ వెంకటేశ్వరస్వామిగారు, కరణం, మోగంపాడు.

సోమ కు శం.

- ౭ రాజా వెంకటాద్రిస్వామిరావు, బహదరు జమీందారుగారు-నూజివీడు.
- ౮ గూడూరి వీరసాంబశివరావు సర్వేశ్వరపాండ్యగారు, మానెకొండూరు
- ౯ జాగర్లమాడి తుళ్లుస్వామిసాయండుగారు, కాకంబేడు
- ౧౦ నెల్లూరు నరసింహారావుగారు, జనగాం
- ౧౧ తింగాల వెంకటరెడ్డి దేశములుగారు, మందవరము
- ౧౨ ంగాచార్యులుగారు, ముక్కాదురు, దేశములు, మసీదుపల్లి.
- ౧౩ చారబాడి రత్నారెడ్డిపటేలుగారు, న్యాలపాళెం
- ౧౪ రామయ్యారికా పుస్తకభాండాగారము, లక్ష్మీనరస్వామిపురము.
- ౧౫ టి. లక్ష్మీనరసింహుగారు, జనగాం
- ౧౬ రాజా మంత్రివగడ వెంకటహనుమంతరావు, రాఘవరావుగారు, తింగగిరి.
- ౧౭ విశుపాటి వెంకటరాయశర్మగారు, కరవడి
- ౧౮ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు అభిషేక నిరూపాత్మ సీతాధిపతులు, దుగ్గంధూరు.
- ౧౯ శ్యామాపంతుల వెంకటేశ్వరరావుగారు, తహాకీదూరు, ఆరుమూరు.
- ౨౦ శాస్త్రాలి వెంకటేశ్వరరావుగారు, సంగం
- ౨౧ తింగాల రంగారెడ్డి దేశములుగారు, గణపురం,
- ౨౨ రాజా శంధుకూరు బాలనూర్యప్రసాదరావు బహద్దరు, జమీందారుగారు-జిల్లి.
- ౨౩ సాకుంటి కె.కె.రావు దేశములుగారు, జగితాల.
- ౨౪ మడికాల వెంకటేశ్వరరావుగారు. పరకాల.
- ౨౫ మండ చిన వెంకయ్యగారు, దండమాడి.

స హా యు లు

- ౧ మెదక్ కె.ప.కొగారు దేశములుగారు, నల్లపల్లి
- ౨ వీరకాయల హనుమంతరావు దేశపాండ్యగారు, రాయగిరి
- ౩ లక్ష్మీనరసింహస్వామివారు, యాదగిరి
- ౪ నెల్లూరు శేషరావు దేశములుగారు, సాపురం.
- ౫ వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు, చెన్న పట్టణము.
- ౬ పెద్దిపల్లి వీరయ్యగారు, ప్లీడరు లెజవాడ
- ౭ తిప్పరాజు కామేశ్వరరావుగారు, కరణం, దుగ్గిరాల

అభినవనరస్వత.

సంపుటము	జానపాదు	సంచిక.
౨౦	శుక్ల సం॥ ఫాల్గునమాసము	౧౨

శ్రీయుత, యమ్ కే. ఆచార్య, యమ్. యల్. యే. గారి

అసెంబ్లీ యుపన్యాసము.

—(౦)—

వయస్సుచెందిన పిమ్మట వివాహము చేసికొనుట ప్రకృతికి విరుద్ధమగు నపచారము—వివాహసంబంధ మైచ్ఛికమని పరిణమించుట మానవస్వభావము పట్ల నపచారముగావించుట—రజస్వలయైన కాలమున దంపతులకు సమాగమము జరుగుట శ్రేష్ఠమని యాధునిక శాస్త్రపరిశోధనయవల్ల జేయుచున్నది.—రజస్వలయగుటకుఁ బూర్వము వివాహము నిశ్చయించుకొనుట దంపతుల మనోభావముల యనుకూల పరిణామమునకుఁ దోడ్పడును.

భారతశాసనసభలో నీబిల్లుపై మాటలాడుటకు నాకవకాశము దొరకుననితలంచి యమెరికా యూరోపు దేశములందు వివాహమును, సూప్రయు శ్రీపురుష సంబంధములను గుఱించియుఁ బరిశోధనలు సలుపుచున్న శాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయములను నేను సేకరించితిని.

కాని యధ్యక్షుడు నాకవకాశమిడలేదు. అందుచే నేనీవ్యాస రూపమునఁ బ్రకటించుచున్నాను. శ్రీపురుషసమస్యల విషయమై మనకుఁ బ్రామాణికుడగు డాక్టరు మెజిక్ బూత్ గారిట్లు వ్రాసిరి:— “ప్రపంచమున దురభిప్రాయములు విరివిగ వ్యాపించుచున్నవి. ఈదురభిప్రాయములే ప్రమాణములుగఁ బరిగణింపఁబడుచున్నవి. ఈనూతన యుగమునందఱి శ్రీలకును సంఘమునకును గల సంబంధమును బరిష్కరించుట నీదురభిప్రాయములవల్లఁ గష్టమగుచున్నది. ” నిజముగనీ

మరభిప్రాయమే మన శాసనసభ్యుల నావరించినది. ఈబిల్లువల్ల సత్తిబా
ల్యవివాహములవల్లఁ గలుగునష్టము తొలఁగిపోవచ్చును; గాని యాదర్శ
ప్రాయములగు వివాహావధితులు నేరములుగఁ బరిగణించఁబడినవి. మన
వివాహాదర్శము లన్నివిధముల శ్రేష్ఠమైనవని యాధునిక శాస్త్రజ్ఞు లభి
ప్రాయ పడుచున్నారు. కావున నీబిల్లును సవరించి సంస్కరణముతో
పాటు మన వివాహసాంప్రదాయములకు భంగముకలుగని విధమునఁ
గ్రాత్యచట్టమును సిద్ధముచేయఁగల సభ్యులను గేంద్రశాసనసభకు
మఱొక యెన్నికలో నెన్నుకొనుట ప్రజలధర్మమైయున్నది. శారదా
గారి బిల్లునకు 67 మంది యనుకూలముగ సమ్మతులనొసంగిరి. వారిలో
27 మందిమాత్రమే యెన్నుకోఁబడిన సభ్యులు (హిందువులు 22 రు
మహమ్మదీయులు 5 గురు) ఆనాఁడే యాసభలో బిల్లునకుఁ బ్రతికూల
ముగనున్న సభ్యులసంఖ్య 29 యని గుర్తెఱుంగవలెను. 14 మంది బిల్లు
నకుఁ బ్రతికూలముగ సభలోనుండి వోటిచ్చిరి. 15 మంది మహమ్మదీ
యులు సభను వదలిపోయిరి.

జంతువులకుఁ గామేచ్ఛ యాకలిదఁబ్బలవలె సహజమైనది.
మానవ జాతిలో నీకామేచ్ఛ తీవ్రరూపమునుదాల్పుచున్నది. కావునఁ
గొంత నిగ్రహము నిర్బంధము నవసరమగుచున్నది. వివాహమే యీ
నిగ్రహమునకును నిర్బంధమునకును సాధనముగఁ బరిగణింపఁబడు
చున్నది.

వివాహ మొక సాంఘికవ్యవహారము. వివాహముయొక్క
యద్దేశము లేవనఁగా:—

1. వ్యక్తులకుఁ బరస్పరసంఘర్షణము లేనివిధమున సంపూర్ణ
మగు భౌతిక సౌఖ్యమును గలుగఁజేయుట;
2. గృహస్థజీవితముతోపాటు పంశమును వృద్ధిచేయుట.
3. సంఘమును జాతిని వృద్ధిచేయుట.
4. మానవజాతిని వృద్ధిచేయుట,
5. ఆధ్యాత్మిక చింతనమును వృద్ధిచేయుట.

ఈపైయద్వైతములు నెఱవేఱుటకుఁ గొన్ని నియమములు నిర్ణయింపబడినవి. వీరిని ప్రతివిచార సాంప్రదాయమునందును నిర్ణయింపఁబడినవి. సంపత్తులవయస్సు రక్తసంబంధము జాతివిజ్ఞానభేదములు మున్నగువిషయములను గుఱించి కొన్ని నియమముల నందఱుఁ బాటించుచునే యున్నారు.

వివాహసంబంధము కేవల మీశాతిక దేహమునకు సంబంధించినది మాత్రమేకాక నైతిక సాంఘిక వైజ్ఞానికాధ్యాత్మిక సంబంధములనుగూడ సూచించునది యగుటచే నీనియమములను నిర్ణయించునప్పు డాయాసంఘముల భౌతిక సాంఘిక విజ్ఞానాదర్శములను సాంప్రదాయములను దృష్టియం దుంచుకొనవలయును.

వివాహమునకుఁ గామేచ్ఛ ప్రధానమగుటచే శ్రీపురుషులలో నీయిచ్ఛ యెప్పుడు ప్రారంభమగునను విషయమై శాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము లీదిగువ నుదాహరించుచున్నాను:—

1. ఎన్నియోయుగములనుండి జరుగుచున్న యామార్పులవల్ల దేహాంగ నిర్మాణమునందును మన స్తత్వమునందును బాలురకును బాలికలకును నెంతో భేదమున్నది. ఈభేదములు మిగులఁ బ్రధానములైనవి. పాడుగు లాపు నిడుపు నెత్తురు కండలు జ్ఞానకోశము మున్నగువాని యందు బాలురకును బాలికలకును భేదమున్నది.

2. తరతరములనుండి జరుగుచున్న యామార్పువల్ల దేహదార్శ్యమునకు సంబంధించిన నరములు పురుషునియందు వృద్ధి చెందినవి. శ్రీలయం దనురాగములను సూచించు నరములు వృద్ధి చెందినవి.

3. కావున శ్రీలోకరి కథినలై సహజకోమలస్వభావముగలవారై సూక్ష్మబుద్ధిగలవారై యున్నారు. పురుషులు కారకులుగను నాలోచనాఫరులుగను విజ్ఞానముగలవారుగను నున్నారు. పురుషులు క్రియమీఁద దృష్టిగలవారైయున్నారు. శ్రీలు ప్రకృతి కనుగుణముగఁ బ్రవర్తించుచుందురు. భారతసాంప్రదాయముల ననుసరించి పురుషుడు శివస్వరూపము. శ్రీ శక్తిస్వరూపిణి. ఈశివశక్తిసంబంధ మవి

4. ఈవిధమున భిన్నపరివర్తనముగల స్త్రీపురుషుల సంగమమే సాంఘిక జీవితమున కాధారమైయున్నది. అందుచేతనే సృష్ట్యాది నుండి స్త్రీపురుషుని బురుషుఁడు స్త్రీని గోరుచుండిరి. ఈరెంటికిని సంబంధము లేకున్న సంపూర్ణత్వములేదు. కావున స్త్రీలు పురుషులు నొకరికొకరు తోడ్పడుచు సాంఘిక బాధ్యతలను నిర్వహించవలెను. సంఘమునకుఁ గావలసినధనమును నాహారమును సృష్టించుట వృద్ధి చేయుట పురుషుని ప్రధానధర్మమైయున్నది. సంఘభివృద్ధి కవసరమగు సంతానమును గనుట పెంచుట స్త్రీలప్రధానధర్మమైయున్నది. కావున వివాహాస్థితి స్త్రీలకు నహజమైనది. సంతానమునుగనుట స్త్రీదేహ తత్వమున కనుగుణమైనకార్యము.

5. కావున స్త్రీలకు విద్యగఱచినప్పుడును భౌతికనైతికశిక్ష గఱపునప్పుడును జైరసూచించఁబడిన స్త్రీయొక్క ప్రధానధర్మమును దృష్టియందుంచుకొన వలయును. దేహతత్వము ననుసరించి స్త్రీలు సంతానమును గనవలసిన వారనియుఁ బురుషులు సంతానమునుబోషించవలసినవారనియు గుర్తెఱుఁగవలయును.

పాశ్చాత్యదేశములందు బాలికలకుఁగూడఁ బురుషాచితవిద్యనే నేర్పుటచేత వారు గృహకృత్యములకు సంబంధించిన వానియందు విముఖులయి యుద్యోగములందు బాలుకుఁ బోటీకివచ్చుచున్నారు. అందుచే తఁబురుషులలో నిరుద్యోగ సమస్య యధికమయినది. పురుషులలో నిరుద్యోగు లధికసంఖ్య గలిగియుండుటచేత స్త్రీలను వివాహమొనర్చుకొని వారిని సుఖపెట్టఁగల పురుషులు దొరకుటయే కష్టముగా నున్నది. ఈవిధముగా స్త్రీలేదో యొకపనిచేసి బ్రతుకుఁ దెరువుచూచుకొనవలసిన దురవస్థ యేర్పడుచున్నది. ఈయన్యోన్యసంబంధమువలన స్త్రీపురుషుల గతి తాఱుమాఱెయున్నది.

లక్షలకొలది జనులు తమ జీవితమును వ్యర్థపఱచుకొనుచున్నది. ప్రకృతిసృష్టమయినకామేచ్ఛను దీర్చికొనుటకభిలషించుచున్నాఁగాని దానివలన నేర్పడెడి గార్హస్థ్యబాధ్యతలను వహించ నిష్టము

లేవినారై యున్నారు. జ్ఞాతు బూతుగారిట్లు వ్రాయుచున్నారు:- “అంగ్లోసాగ్సుక్ జాతియొక్క కుటుంబ జీవితమున కెట్టిదుర్గతిపట్టుచున్నది. ఇంగ్లీషుభాష యెచ్చు పెచ్చుల వ్యాపించియున్నదో యాయాచోట్లయం దంతటఁ బరిస్థితులొకేధముగ నున్నవి. పూటకాలికొంప లెక్కువ. కాపురమొనర్చు కొంపలు తక్కువ. వివాహవిచ్ఛేదము లెక్కువ. సంతానము తక్కువ. ”

మిస్ మేయో కన్యగారి జన్మభూమియగు నమెరికాదేశమందుఁ గల సాఘిక హీరస్థి చెప్పబడే శిశ్యముకాదు. కొంతవఱకు బాతవ ద్ధతు లభిమానించునట్టి యింగ్లాండు దేశమునందుఁగూడ (ఈనుష్టవి ద్యావిధానవ్యాప్తివలన) అక్రమ సంతానముల సంఖ్య హెచ్చుచున్నది. దీనిని జూచిన నాదేశమొకటిని గుంతమైనది మనము గ్రహించవచ్చును. రసం. సంఖ్య. నీకింద నిచ్చుచున్నాఁడను.

సం.	జనసంఖ్య.	వివాహసంఖ్య	సంతానము.	అక్రమసంతానము.
1922	381లక్షలు	299,521	780,184	31,138
1923	384లక్షలు	292,408	758,131	31,522
1927	393లక్షలు	308,370	684,172	28,454
1928	395లక్షలు	302,870	660,267	29,071

కడచిన 6 సంవత్సరములలో వివాహములం సంఖ్య కొంచెముగ నధికమైనను జనముల సంఖ్య 120000, అనగా నూటికి 16వఱకుఁ దగ్గఱను. ప్రజాసంవత్సరమునందుఁ బుట్టిన శిశువులలో 2కి లేక 24 కొక చువొప్పున నక్రమసంతానమని బహిరంగముగా లెక్కింపఁబడుట శోచనీయము.

దేహవ్యాయామములును విహారములును నధికమగుటచేత నాంగ్లో సాక్షురజాతి బాలికలు మాతృత్వమునకే యనర్హులగుచు న్నారు. ఈ విషయమై ప్రామాణికులగు డా. ప్లేన్లీ హాల్ గారు, డా. అరబ్లీన్ కెనీలీగారు తమ గ్రంథమునం దిట్లు వ్రాసిరి:- “ఒక బాలిక హాజీ చక్కగా నాడునంతమాత్రమున లేక కంఠరముల

బలమధికముగా నుండునంతమాత్రమునఁ జక్కని యారోగ్యము గలది యనిచెప్పటకు వీలులేదు. కండరముల పుష్టి విహారములయందు బ్రావీణ్యముగలవారే సరముల పటుత్వము లేనివానుగాఁగూడ నుండుటగలదు. " అమెరికాదేశములో నూటికి 4వవంతు స్త్రీలే కుటుంబ జీవితమునకును మాతృత్వమునకును శారీరకముగ నర్హులయియున్నారని డాక్టరు గిల్లర్డుధామస్సుగారు వ్రాసెయున్నారు. డా. ట్రేస్సింగ్సుగారీ విషయమై పరిశోధించి యాంగ్లోసాక్షను స్త్రీలు మాతృత్వమున కనర్హులగుచున్నారని లెక్కలతో నిరూపించి యున్నాడు. కండరములుగల స్త్రీలు ప్రసవసమయమున మిక్కిలి కష్టపడుదురని డాక్టరు ఎంగిల్ మానుగారు వ్రాయుచున్నారు. వియన్నాలో వ్యాయామముల యందెక్కువకాలము గడుపుచున్న స్త్రీ లితర స్త్రీలకంటె గివ వంతు లెక్కువగా సంతానమును గనుచున్నారని యిటీవలఁబరిశోధనలవలనఁ దేలినది. వీనినన్నిటినాధారముగా గ్రహించి డాక్టరు బూతుగా రిట్లు సూచించుచున్నారు:-

పురుషులవలెనే స్త్రీలుకూడ దేహపరిశ్రమ విహారాదు లొనర్చునెడల జాతిసౌష్ఠ్యము వృద్ధిచెందునని తలచువా రీ లెక్కలనుజూచి విజముచు గ్రహించఁగలరు.

1922 మొదలు 1928 వఱకు నింగ్లండులో జనసంఖ్య నూటికి 46 వంతునఁ దగినదని గుత్తెఱుంగ వలయును.

పాశ్చాత్యదేశములందు వ్యాపించియున్న పై స్త్రీపురుష భూమానత్వసిద్ధాంతమే యచ్చటి సాంఘికదుస్థితికిఁ బ్రధానకారణమని చెప్పవచ్చును. ఈసిద్ధాంతము జీవశాస్త్రమునకుఁ గూడ విరుద్ధమైనది. పాశ్చాత్యదేశమునందలి కృత్రిమవివాహములు నకాలవివాహములు, నైచ్చికవివాహములు, బరీక్షావివాహములు, వైసిద్ధాంతముయొక్క దుష్ఫలిణముములే.

ఇట్టి వివాహములు సంఘము నలకల్లోల మొనర్చి మూలచ్ఛేద మొనర్చుచుఁ జెప్పుటకుఁగూడ సిగ్గుచున నితిభావ్యాప్తం ర్తమునకుఁ గారణములగుచున్నవి. కావున మనసంఘపు దుష్టితిని దోలఁగింపవలయునని ప్రయత్నించుచు నమెరికా యూరోపు దేశములందుఁగల వికరీతిపు సంఘదుస్థితులను మనదేశమునందుఁ గూడ వ్యాపింపఁజేయుటకుఁ బ్రయత్నించుట తగనిపని.

స్త్రీలకు భార్యత్వము మాతృత్వము శారీరకముగ సహజధర్మములు, స్త్రీపురుషులకు సమానముగ స్వాతంత్ర్యముగలదను నపసిద్ధాంతముచై నాథారపడిన పాశ్చాత్యదేశములందలి స్త్రీల యుద్యమములు శారీరకశాస్త్ర సిద్ధాంతమునకు విరుద్ధములైనవి. ఈ భారతదేశమునందుఁ గూడఁ బ్రయపసిద్ధాంతము క్రమముగా వ్యాప్తిచెందుచున్నది.

౨ మాతృత్వ భార్యత్వములు స్త్రీలకు సహజధర్మములగుటచేత స్త్రీలకుఁ గలపుశిక్ష స్త్రీస్వభావానుగుణముగ నే యుండవలయును.

3. స్త్రీపురుష భేదభావము బాలికలలో ౧౦వ యేటికిముందటనే యుండుచున్నది. స్వప్రకృతినిండినప్పుచున్న దేహమన స్తత్వములసహజపరిణామమును బాల్గమెంటువారు తమచట్టములచేత నిరోధింపఁజాలరని హక్కులేగారు వ్రాసిరి. బాలికలలోఁ గామేచ్ఛపుట్టకూడదని యేశాసన నిర్మాతలును నిషేధింపఁజాలరు. అమెరికాదేశమునందలి పరిస్థితులను వివరించుచు నెటిట్ హూకరను విద్యావతి యిట్లువ్రాసెను:- “నాగరదేశములందు శ్రీమంతులకుఁబంజములందు 2, ౪, ౮ వత్సరముల వయస్సుగల బాలికలు తమ యీడువారినే ప్రేమించుట యితరులయెదుటఁ గూడవారితో సంగమించుట సాధారణముగా జరుగుచున్నది ”

౪. మనదేశమునందు బాలికలు 12 మొదలు 14 సం.లోపుగారజస్వలగుచున్నారు. అనఁగా శారీరకముగ భార్యత్వమునకు మాతృత్వమునకు పర్వలగుచున్నారు. మనదేశమునందు విన్నవయను

నం దున్న భార్యలతల్లుల దేహబలము క్షీణించుటకు విజ్ఞానము తగ్గుటకుఁ గారణములు వాగిరకతచేతవచ్చుపడిన దుర్వ్యసనములును దారిద్ర్యమును ననారోగ్యకరమగు పట్టణవాసమువలన సంభవించెడి జబ్బులు స్త్రీపురుషులని విషయములందు సమానులను పాత్యాత్మ్య సిద్ధాంతవ్యాప్తి మున్నగునవి. శారదాబిల్లు పైదుస్థితి నేవిధముగాఁ జూలఁగించునో తెలియటలేదు.

గి. అనుకూలములగు సౌమ్యపరిస్థితులుఁ గ్రహిత్వమునున్న యెడల వయసుచెల్లిన వివాహములకంటెఁ జిన్నవయసునందు జరుగు వివాహములే జాతియొక్క యారోగ్యమునకున్నా సౌఖ్యమునకున్నా వనుకూలములని శాస్త్రపరిశోధనమువలనఁ జేలుచున్నది.

సాంఘికసీతి ప్రవర్తనమునకును సంతానాభివృద్ధికి నైచ్చిక వివాహములుగాక యుండఱును వివాహము లొనర్చుకొనుటయే అవసరమని పరిశోధకులు వ్రాసియున్నారు. స్త్రీలయద్యమమును గ్రంథమునందు, ఎల్లన్. కే, అనునామె యిట్లు వ్రాసెను:—

“ చిన్నవయసునందే వివాహములు జరుగకున్నయెడల సగ్రుమునందు సీతిప్రవర్తన మేర్పడదు. యువకుల నింద్రియనిగ్రహము గలిగి జితేంద్రియలయి యుండవలయునని కోరుట ప్రకృతి వినిర్దేశముగుతార్యమగుటయేగాక జాతి కపచారమునర్హుట కూడనగును. మానవశక్తిని దుర్వినియోగమునర్హుట కూడనగును. భారతదేశమునం దింతవఱకుఁ జిన్నవయసునందు వివాహము చేసికొనవలయుననియు నందఱు వివాహము చేసికొనవలయుననియు, గల యాదర్శముల కీవిల్లఘాతమునొనర్చును. ”

ఈవిధమున శారీరమానస తత్వముల ననుసరించి భారతదేశీయ బాలికలకు రజోదర్శనానంతరము ౧-౨ సంవత్సరములు యుక్తవయస్సుని చెప్పవచ్చును. అనఁగా ౧గి. సంవత్సరములు పునస్సంతానము నకుఁ దగినవయస్సు. స్త్రీలకుఁ గామచ్ఛ పురుషులకంటె ముందుఁ గాబుట్టును. అందుచేతఁ బురుషులకు 19 లేక 20 సం. పునస్సంతానమునకుని నిర్ణయించవచ్చును.

2. స్త్రీపురుషులు తమ జీవితమునం చొకరి నొక రేదినమునఁ జూచుకొనియెదరో యాదినమునందే శారీరకముగఁగలియుట యేదేశము నందును సంభవించుటలేదు. స్త్రీకిఁ బురుషునియం దనురాగ మేర్పడుటకు ముందుగాఁ గొంతపరిచయ మావశ్యకమని మానసిక శాస్త్ర సిద్ధాంతము. పాశ్చాత్యదేశములం దీపరిచయ మైచ్చిక పరీక్షావివాహ రూపమునఁ బరిణమించినది. రజస్వల యగుటకంటె ముందు నిశ్చితార్థముచేయు పవిత్రపద్ధతితో మనదేశమునం దాపరిచయము జరుగుచున్నది. బాలిక జననమునకుఁ గారకులగుతల్లిదండ్రులకుఁదమబిడ్డయొక్క యోగక్షేమములను వహించు భాగస్వామిని నిర్ణయించు నధికారము లేదనివాదించుట యజ్ఞానవిలసితము. వివాహసాంప్రదాయములన్నిటిలో రజస్వల యగుటకంటె ముందు, అనఁగా 10, 12 సం॥ లోపల నిశ్చితార్థమునర్చుట రజస్వలయైన తర్వాతఁ గొంతకాలమునకు గర్భాధానము జరుగుట వ్యక్తికిని సంఘమునకును, జాతికిని శ్రేయస్సు కలుగఁజేయుపద్ధతి.

నిశ్చితార్థమునకును గర్భాధానమునకును మధ్యకాలమున జరుగఁగల యకార్యములను సాంఘిక నిర్బంధములవల్లను బ్రజాభిప్రాయములవల్లను నవసరమయినచోఁజట్టములవల్లనునిరోధించవచ్చును సంఘసహాయములేక ప్రపంచమునందు జరుగునట్టి యకార్యముల నేచట్టమయినను నణచివేయఁజాలను. సంఘముయొక్క మొత్తమునకు ఔషమము కలుగఁజేయు విషయము నాలోచించునప్పు డాకామైకచోట నొకవ్యక్తికిఁ గలిగెడియిబ్బంది నంతగాఁ బాటింప నక్కఱలేదు.

3. ఆధునిక శాస్త్రపరిశోధనమువలన బాల్యవివాహములు గాక వయసు ముదితిన తరువాత జరుగు వివాహము ప్రకృతికి విరుద్ధమయిన యపచారమనియు సర్వసామాన్యమయిన వివాహములుగాక మైచ్చిక వివాహములు మానవ స్వభావమున కపచార మొనర్చుటయనియు భారతీయ వివాహపద్ధతులుగాక పాశ్చాత్య వివాహపు పద్ధతులే శాస్త్రవిరుద్ధములనియు నీతిబాహ్యములనియుఁ దేలుచున్నది.

యూరోపమెరికా దేశములందలి వారిని మూఢులవలె ననుకరించుటకన్న మనము ప్రాచీనులగు మహర్షుల విజ్ఞానము విధానము శ్రేష్ఠమయినదని ప్రకటించవలయును. మన ప్రాచీనులు ౧౦ సంవత్సరముల లోపల వివాహముచేయుట యుత్తమ పక్షమనియు రజస్వల యగుటకంటె ముందుగా వివాహ మొనర్చుట మధ్యమపక్షమనియు రజస్వల యైనతరువాత ౩ సంవత్సరముల లోపల వివాహ మొనర్చుట యాపత్పక్షమనియుఁ జెప్పిరి.

౪. కనుక మనము ౧౪ సంవత్సరములలోపల గర్భాధానము జరుగఁగూడదని నిషేధింపవచ్చును; గాని యెట్టి వివాహకార్యము గాని జరుగఁగూడదని నిషేధించుట న్యాయముకాదు. ఉన్నతాదర్శము నేరమనియు నాయాదర్శము ననుసరించువారు నేరస్థులనియు నిర్ణయించుట ధర్మమా?

౫. వివాహకార్యమునందు మతసంబంధములయిన కార్యములందు జోక్యము గలిగించుకొనుట కితరుల కధికార మున్నదా?

వివాహములవలన నేర్పడు ప్రపంచసంబంధవ్యవహారముల నితరులు నిర్ణయింపవచ్చును. ప్రజాశాంతికి డ్రేమము- భంగమేర్పడనంత కాలము శాస్త్రసమ్మతమైన వివాహకార్యము నేరమని ప్రభుత్వము వారుగాని శాసనసభవారుగాని చెప్పుట కధికారము లేదు. బలాత్కార సహగమనముచేసిన సతి సతి కాఁజాలదు. అది మతవిషయక సమస్యకూడఁ గాఁజాలదు. ప్రజల శాంతికిని డ్రేమమునకును భంగకరమగు విషయమగుటచేతఁ బ్రభుత్వమువారు దానిని నిషేధించిరి. అది న్యాయమే. ఈసామ్యము నీబిల్లు విషయమునఁ దెచ్చుట యవివేకము.

౬. కనుక వివాహకార్యము గర్భాధానము వేటువేటుని తలంచి మతవిషయములందు జోక్యము కలుగఁజేసికొనఁగూడదనియు నున్నతాదర్శముల ననుసరింప నవకాశము నొసంగవలయుననియుఁ గేవల మిట్టి మతసంబంధమగు వివాహకార్యమును నేరముగాదని నిర్ణయించినఁగాని నే నీ బిల్లు సంగీకరింపఁజాలను.

వర్ణాశ్రమ స్వరాజ్యసంఘ మహాసభ.

ఈ సభ 1930 సం॥ జనవరి 23-వ తేది మొదలు శ్రీప్రయాగ ట్రేడ్రీమున మహా కుంభ మేళన వేళ సమావేశమయ్యెను. ఆ సభకు నానాదేశస్థులగు సనాతన ధర్మపరులు బహుసంఖ్యాకులు దయచేసి సనాతనధర్మరక్షణమునకై పాటుబడిరి.

ధర్మప్రాణులైన సనాతనధర్మపరుల వివాహధర్మముపై నాఘాతముచే శారదాబిల్లు అధిక మనోవ్యధను గలిగించినది. నాయక నామధానులు కొంద అసెంబ్లీలోను కౌన్సిలులోను ప్రవేశించి ఇట్టి యనర్థము దెచ్చిపెట్టిరి. ఇకను మనము పేక్షించితిమేని ఇంక నెన్ని యా యనర్థములు మనకు రానున్నవి. పూర్వకాలమున తురుష్కులు కత్తి చేత సనాతనధర్మనాశనమును జేయ నాచి విఫలమనోరథులైరి. ఇప్పుడు నవనాగరకుల నెడి కలిరాక్షసులు సనాతనధర్మముయొక్క వచిత్రశరీర మందు బిల్లుల నెడి సర్పదంశనములఁ జేయించుచున్నారు. ఇట్టి సమయ మందు సనాతన ధర్మాభిమానులందఱు నేకహృదయముతో సంఘ శక్తిచేత సకల భారతివర్ష వ్యాపియైన సంఘటనము గలుగ జేసికొని ధర్మధ్వంసకములగు బిల్లుల విధ్వంసనమునకై తీవ్రాందోళనము జేయవలయును. జిల్లాబోర్డులందును గౌన్సిలులందును నసెంబ్లీ కాంగ్రెస్సు మునిసిపాలిటీ మొదలగు రాజకీయ సంస్థలయందును సనాతన ధర్మరక్షక ప్రతినిధుల నుపపలయును. సనాతనధర్మరక్షణమునకై ప్రాణమానధనములనైన నర్పింపవలయును. అట్లు చేయరేని యితి ప్రాచీన కాలమునుండి వచ్చిన సనాతనధర్మము నశించును. శ్రీభారత ధర్మ మహామండల సహాయముచే వర్ణాశ్రమ స్వరాజ్య సంఘమును సంస్థాపించి కాశీ ట్రేడ్రీమున స్థిరపఱుపఁబడినది. దాని యుపసభ 23-11-29 తేదీన ఢిల్లీలో జరుపఁబడినది. మహాకుంభ మేళన సమయమున శ్రీ ప్రయాగ ట్రేడ్రీమున వర్ణాశ్రమ స్వరాజ్యసంఘ విరాట్పురమావేశము మహావైభవముతో జరుగఁబడెను. దానికొఱకుఁ పెద్దపెద్దపండిళ్ళను వేయించిరి. 16000 శ్రోతలు కూర్చుండఁదగిన సభాభవనము నిర్మింపఁ బడెను. దేశాంతరస్థులకుఁ దగుపసతులు

కల్పింపఁబడెను. ఈ సభయందు నానా దేశములందుఁ బ్రఖ్యాతులగు పండితు లొక్కచోఁజేరి కర్తవ్యము నిర్ణయించిరి. వర్ణాశ్రమ స్వరాజ్యసంఘమునకు సభ్యులు నిర్ణయింపఁబడిరి. హిందూలగు వక్తలు సారగర్భితము లగు నుపన్యాసముల నిచ్చిరి. భిన్నభిన్న స్థలములందు శీతామహాభారత పురాణ వేదోపనిషత్తులఁ గాలక్షేపము జరిగెను. దేవతానుగ్రహ లాభమునకై యొక మహాయజ్ఞము జరుపఁబడెను. సమాజరక్షణవిషయమై యనేక విషయములు కార్యరూపము దాల్చుటకుపాయము నిర్ధారింపఁబడెను. విశేష సంగతులు నుండఁ పోవుచుండు పరిచయము. ఈసభ ననుసరించి యఖిలభారతవర్షీయ బ్రాహ్మణ మహాసమ్మేళనము మతాధీశసమ్మేళనము తీర్థేశమహాసభ జరుపఁబడెను. ధర్మప్రబలగు సమస్త హిందూసజ్జనులను బ్రార్థించునది యేమనఁగా నిట్టి యపూర్వ సుందరసమయమునఁ దగులాభము పొందక యుపేక్షించవలదు. ఈ ధర్మ కార్యమునకు యథాశక్తి తోడ్పడి విమల యశస్సును గడింపవలయును. ఈ విషయమై విశేష సంగతులఁ దెలియఁగోరువారు 'వర్ణాశ్రమ స్వరాజ్యసంఘ కార్యాలయ మహామండల భవనము, జగద్గంజ, బనారసు' అని ఇంగ్లీషుతోఁగాని సంస్కృత భాషా నాగరాక్షరములతోఁగాని వ్రాసి పత్రికాత్తరిము దెప్పించుకొనవలయును.

ఇట్లునివేదములు,

పంచాననతర్కరత్న భిట్టాచార్యులు,
పండిత దాద్రివిడ లక్ష్మణశాస్త్రి,
వామాచరణ న్యాయాచార్యులు,
కవీంద్ర నారాయణసింహము,
మధురా ప్రసాద పాండేయులు,
ద్వారకాప్రసాద చతుర్వేది,
భూమావతీప్రసాద పాండేయులు,
ధర్మదత్త వేదశాస్త్రి,

(మొదలగువారు)

లాహోరు కాంగ్రెసునందు

ధర్మవీరదళమువా రొనర్చిన కార్యములు.

హిందీభాషను వెలువడు బ్రాహ్మణసమ్మేళనపత్రిక. 6-1-30 సంచికనుండి

పరివర్తము.

వర్ణాశ్రమ స్వరాజ్యసంఘమువారు

కాంగ్రెసు నాయకులకిచ్చిన యంత్యసందేశము.

—:0:—

కాంగ్రెసుయొక్కయుఁ దదధ్యక్షుల యొక్కయు ధర్మదోహక రమయిన నీతివలన సంక్షోభము పొంది లాహోరు కాంగ్రెసుపైని సత్యాగ్రహముచేయు నుద్దేశముతోఁ గాళి మీరటు డిల్లీ బొంబాయి కలకత్తా మొదలయిన స్థలములనుండి బయలుదేరిన ధర్మవీర సంఘము యొక్క రాకసంగతి లాహోరులో నొక్క సారిగా మెఱపులాగు వ్యాపించినది. జనులలో నాతంకము నాందోళనము బయలుదేరినది. ధర్మమున కనుకూలమయిన స్వాతంత్ర్యమునకు సంబంధించిన చర్చ నవలంబించి విచారణము ప్రాతంభింపఁబడినది. డిసెంబరు 25 తేది నల్ల జెండాలతోఁ గాంగ్రెసుసభాద్యక్షునిగుఱించి జరుపఁబడిన దృఢమైన బహిష్కారమువలనఁగాంగ్రెసుక్యాంపులోనున్న కార్యకర్తలకుఁ గూడ జెవులుగడియలుపడినవి. కాని యేకప్రకారముగా సంస్కరణవాదులచే నడుపఁబడుచున్న పత్రికలు ధార్మికస్వతంత్రతావాదుల ప్రబలాందోళనమును దమపత్రికలయందు వార్తలరూపముగనైనఁ బ్రకటించుటకు జంకుచుండునో యాప్రకారము కలుషితములయిన మనోవృత్తులతోఁ గాంగ్రెసువారును మొదట నీసంగతిని నిర్లక్ష్యము చేయుటకుఁ బ్రయత్నించిరి. ఇవతల లాహోరునగరములోఁ బ్రబలమయిన ప్రచారము నుపన్యాసములు ప్రదర్శనములు కరపత్రములు పంచిపెట్టుట మొదలైన కార్యములద్వారమునఁ గాంగ్రెసునాయకులయొక్క నాస్తికమ

అందువలనఁ గాంగ్రసునాయకుల మనుకొనువారు తమ పొరపాటు తెలిసికొని సావధానులయి కాంగ్రసు బహిష్కరణలతో సానుభూతిని బ్రకటించుచు వారుచేయుచున్న కార్యక్రమమునఁ గూడఁ బాలుగొని సమాధానము చెప్పవలసిన స్థితికి వచ్చుచుండిరి.

ఈలోగాఁ గాంగ్రసువారు నహించిన మానభావ మనుమాన మునకు గుఱియైనది. వర్ణాశ్రమస్వరాజ్య సేఘమువారు భావికార్య క్రమము నిర్ణయించుట కొఱ కంతరంగసభను సమావేశపఱచిరి. 27-12-29 తేది రాత్రి లాలారామ శరణదాసుగారి బంగాళాలో సమావేశము జరిగినది. ఆసమావేశమునందుఁ గాంగ్రసునకును బ్రహ్మలగు కొందఱు తన్నాయకులకును 24 గంటలలోఁగా ధార్మికప్రపంచముయొక్క సంతృప్తికొఱకుఁ గాంగ్రసువారు కమిటిగాఁ గూడి యీసభ వారడుగు ప్రశ్నములకు సమాధానము లొసంగవలయును, లేనియెడలఁ గాంగ్రసుపయిన సత్యాగ్రహము ప్రారంభింపఁబడునని యంత్య సందేశము పంపఁదీర్చానించిరి. కాంగ్రసువారికిఁ బంపఁదలచిన తంతియొక్క మనాదాకూడ నేర్పాటుచేసిరి. అఖిలభారత వర్ణాశ్రమస్వరాజ్యసంఘము వారు తెలిగ్రాముద్వారమునఁ గాంగ్రసువారికిఁ బంపిన యంత్యసందేశముయొక్క భాషాంతరీకరణమిక్కిందఁగనఁదగు:-

కాంగ్రసుసంస్థ తన్ను స్వరాజ్యముకొఱకును స్వాతంత్ర్యము కొఱకును బ్రయత్నించుచున్నదానినిగాఁ జాటుకొనుచున్నది. వాస్తవ మాలోచించినయెడల దేశోద్ధరణము స్వాతంత్ర్యము స్వరాజ్యము స్వధర్మముఁ బాలించుకొనుటచేతనే సులభముగా లభింపఁగలవు. ప్రతి భారతీయుఁడును దీకరణశుద్ధిగాఁ దనధర్మమును బాటించుకొనుచు దేశసేవ పేరుతో స్వాతంత్ర్యముకొఱకు ముందంజ వేసినపక్షమున స్వరాజ్యము స్వాతంత్ర్యముఁ జేరువయగును. అది ప్రాప్తించుటకు విలంబమేయుండదు. అట్లుచేయక యందులకు విరుద్ధముగాఁ దమతమ ధర్మమును విడిచి యెన్ని ప్రయత్నములు చేయుచుండిరో యవియన్నియు వ్యర్థములగుటయేగాక మఱింత బానిసత్వమునకు లోను జేయకమానవు.

కాంగ్రెసునాయకులు కాంగ్రెసుద్వారమున నిటీవలఁ గొన్ని సంవత్సరములనుండి యన్ని పక్షములకంటెను నధికసంఖ్యాకులయిన వర్ణాశ్రమధర్మావలంబులగు హైందవుల ధార్మికత్వముపైనను సిద్ధాంత పైనను నాఘాతములను నాక్షేపణములను జేయఁబూని యున్నారు. పాపము ! వారార్థ పరంపరాగత ధర్మస్వరాజ్యమార్గము నాటక పలుపఁగల మనుభ్రాంతిలోఁబడి తదనుకూలములయిన కార్యములు చేయుచున్నట్లుగుపడుచున్నారు. శారదాబిల్లునుగుఱించి వారు వ్రాయుచున్న భావము మిక్కిలి యసహ్యమయినది. అది యీనాయకుల విశ్వంఖలత్వమును నజ్ఞానముఁగూడఁ దెలియఁజేయుచున్నది. దీని చేత వీరిభావము లెంతచెడ్డగా విదేశీయభావములలో నిమిగియున్నదియు వీరియాత్మలు విచారములు మనోవృత్తులుఁ దత్ప్రభావమువలన నెంతగాఁ గలుషితములును దూషితములును నయిపోయినదియు నెల్లడి యగుచున్నది.

ఈప్రకారముగా నాత్మఘాతుకమయిన వారి పటాటోపము వలన స్వరాజ్యముగాని దానిలో నొకభాగముగాని లభింపదు సరిగదా మీదుమిక్కిలి దేశమునకు మఱింతదృఢమగు దాస్యబంధమే సిద్ధించును. ఇది నిశ్చయము.

మహాశూరవపాత్రమును పంశపరంపరాగతమును నగు భారతీయుల వర్ణాశ్రమధర్మమునకు విరుద్ధముగాఁ గాంగ్రెసు నాయకులసహ్యమును విద్వేషజనకమును నగు భావమును వర్ణాశ్రమధర్మమును నశింపఁజేయుటకయి భిన్నభిన్నములయిన యుక్తుల ద్వారమున దృఢముగాఁ బ్రకటించుచున్నారు. దీనివలన లోకులమనస్సునందు గొప్ప యనుమానము పుట్టుచున్నది. ఇంతేకాదు. ఈకాంగ్రెసువారి చేతులలో నేవిధమయిన యధికారము లేనప్పుడే సనాతనధర్మమునకు విరుద్ధముగా నిట్టి కుట్రను పన్నుచున్నారే. ఒకవేళ నిజముగా నేదో యొకవిధముగా స్వరాజ్యము ద్వారమున నేమాత్రమేని యధికారము వీరిచేతికిఁ జిక్కినయెడల సనాతనధర్మమును సమూలముగ నాశనము చేయుకుండ విడిచిపెట్టఁగలరా ? అనికూడ సనాతనధర్మపరాయణులగు

హిందువు లాలోచించుకొనుచున్నారు. ఇట్టి స్థితి తటస్థించినప్పుడు వర్ణాశ్రమధర్మపరాయణులగు హిందువులు విధిలేక కాంగ్రెసునుండి విడిపోయి, కాంగ్రెసు హిందువుల కన్నిటికంటే గొప్పదైన శత్రు వనియు దీనిని గుఱించిన బాధ్యతయంతయు నిప్పటి కాంగ్రెసు నాయకులమీద నున్నదనియు ఘోషింపవలసినవారగుచున్నారు.

‘కాంగ్రెసునాయకులు తమపౌరపాటును దెలిసికొని ప్రకృతపు విశ్వంఖలగతినుండి సర్దుకొనుట కింకను సమయమున్నది. సజ్జముగా వారికి వికృతమయిన తమవిధానమునకు సంబంధించిన దానిలో నేదేని సందేహము కలిగినపక్షమున మేము కాంగ్రెసువారు నిశ్చయించిన నాయకులతో మాటలాడి వారి సంశయములను దొలగించుటకు సిద్ధముగానున్నాము. ఈసందేశమునుగుఱించి 24 గంటలలో విమర్శనపూర్వకమును సంశోషజనకమునగు ప్రత్యుత్తరమును మాకు పంపవలయును. అట్లు కానిపక్షమున ధర్మధ్వంసకమగు కాంగ్రెసుగతి నాటంకపఱచుటకును స్వధర్మ సంరక్షణముకొఱకును విధిలేక సనాతన ధర్మావలంబులమగు మేము సత్యాగ్రహము నవలంబించి పాటుబడవలసి వచ్చును. ధార్మికస్వాతంత్ర్య వ్యవహారమునకు భంగములేకుండ మాయందటియొక్క సహానుభూతి కాంగ్రెసునకుఁ గలిగియుండుట స్వాభావికము. ఇట్లు,

అఖిలభారత వర్ణాశ్రమ స్వరాజ్యసంఘకార్యదర్శి.

ఇంతకెద్ద తంతిసమాచారమును ధనవ్యయమునకు లోపింపక కాంగ్రసుప్రేక్షాన కార్యదర్శికిని సభాధ్యక్షునకును మఱి యార్గురు నాయకులకును వేటువేటుగా 28-12-29 తేది పగలు 12 గంటలకుఁ బంపఁబడినది. 29 తేది 12 గంటలకు గడువు పూర్తయినది. ఏవిధమయిన సమాధానము రాలేదు. అందువలన ధర్మవీరదళమువారి యేర్పాటుతో పగలు 1 గంటకు ధర్మమును వదలకుండనే స్వరాజ్యమును గోరుచుండెడి హిందువుల సభ సమకూడినది. కాంగ్రెసువారికి సనాతన ధర్మవాదులిచ్చిన యంత్యసందేశమునకు సమాధాన మేమివదినదో యెఱుంగుటకుఁ గుతూహలముతో నున్నవారందఱు సభా

మంటపములోనికి జేరి. “సనాతనధర్మమునకు జయము, ధర్మధ్వంసీ
యగు కాంగ్రెసు సర్వనాశకుగూడ, నాయకత్వమును నష్టపఱపుడు”
అని సింహనాదములు చేయుచుండగా సభాకార్యక్రమము ప్రారంభ
మాయెను.

బెంగాలులో సుప్రసిద్ధులయిన యడ్వేకేటా మహేశచంద్ర
ఛటర్జీగారు కాంగ్రెసువారికి సనాతనధర్మ పరాయణులొసంగిన
యంత్ర సందేశము చదివి వినిపించుచు మిక్కిలి రోషోద్రేక పూర్ణము
లయిన మాటలతో ధర్మద్రోహులయిన కాంగ్రెసునాయకుల క్షుద్ర
మనోవృత్తులను జనుల కెఱిగించుచు నిట్లుపన్యసించిరి:—బుద్ధిమాం
ద్యజనితోన్నాదులగు కాంగ్రెసునాయకులు దేశమునకే గర్భశత్రు
వులయి యగపడుచున్నారు. దేశమంతయు నేకమయి పనిచేయవలసిన
వికటసమయములో వారు దూరదృష్టి లేక చేసెడిపనులవలన జనుల
హృదయములలో సంక్షోభ మేర్పడినది.

మనమందఱమును మనధర్మమునందు నిశ్చలచిత్తులమై యుండి
యే దేశసేవపేరిట నేకరూపమయిన సూత్రమునందు బద్ధులమయి
మనతల్లియగు భారతభూదేవియొక్క దాస్యశృంఖలము తెంచు
ప్రయత్నమునందు జాగరూకులమయి యుండవలయును. చేయవలసిన
పని యిదియే యయినను విదేశధర్మభావానురక్తులగు నిప్పటి కాంగ్రె
సునాయకులట్టి ప్రయత్నమును విడిచి తమతమ మనోవృత్తుల కను
కూలముగ జనసామాన్యముయొక్క ధార్మికత్వమును ముందుగాఁ
దుదముట్టింపఁ బ్రయత్నించుచున్నారు. కనుక ధర్మప్రియులగు హిందు
వుల మనస్సులలో నాందోళనము ప్రారంభమయినది. మహమ్మ
దీయులుకూడ సీకాంగ్రెసువారికి విరోధు లయిపోయినారు. వారు
కూడఁ గాంగ్రెసు సభ్యులద్వారమున శారదాబిల్లు ప్యాసుచేయించుట
కాంగ్రెసుయొక్క తప్పగా భావించుచున్నారు. ధర్మమనునది యిహ
పరలోకములందు క్రేయము కలిగించునది. అధర్మమార్గము నాటంక
పఱచితి మనుకొనుట నాయకుల ప్రగల్భవాక్కులేగాని వేఱుగాదు.
ఆనాయకులబుద్ధి ధర్మభావహీనము కాఁబట్టియే వారికార్య మేదియు

సఫలముకాలేదు. ఇంకముందును సఫలము కాలజాలదు. వారి ధర్మద్రోహమే వారిని మింగివేయును. ధర్మబుద్ధికిలిగి యెల్లజాతులవారు దేశసేవయం దెపుడేకసూత్రముతో బద్ధులయి యుందురో యప్పుడే స్వరాజ్యమును స్వాతంత్ర్యమును వారికిఁ బ్రాప్తించును. కాని మన వారీసత్యమునుపేక్షించి కాంగ్రెసుబలముతో ధర్మవిషయమునద్రోహముచేయుచున్నారు. ఇట్టినాయకుల దుశ్చేష్టల నణచుట దేశహితమునకు మిక్కిలి యావశ్యకము. వారి నట్లణగఁగొట్టనిపక్షమున దేశస్వాతంత్ర్యమునకును మహాజనుల ధర్మమునకును గొప్పహాని కలుగకమానదు. భారతీయులారా ! మీ రందఱును కాంగ్రెసునాయకులకు విరుద్ధముగ స్వదేశస్వధర్మములసంరక్షణకయి వలయునంత వేగముగ నడుముగట్టి గట్టిపట్టుదలను కట్టి పనిచేయుట యత్యవశ్యకము.

ఈనడుమనే చెఱసాలలోఁ బ్రాయోపవేశవ్రతమును బూని స్వర్గస్థుఁడయిన జతీంద్రనాథుఁడు నాకు శిష్యుఁడై యుండెను. అతని తండ్రి యగ్నికిఁ దనకుమారుని మృతిదేహమును సమర్పించుచు “హిందూస్థానమునా రాంగ్లేయులచేతికి శాసనభారము నప్పగించి చేసిన పొరిపాటునకుఁ బ్రాయశ్చిత్తముగా నేడు నాప్రియపుత్రునగ్ని దేవునకుఁ గానుకగా సమర్పించుచున్నాను ” అని యన్నాడు. సరిగా నదేసమయమున శారదాబిల్లు ప్యాసయినదన్న యానందము వలన శారదాబిరలా ప్రభృతులయిన ధర్మభూతుకులు సింహాశ్రృంగముపైని గవర్నరు జనరలుగారి విందులో ఫలాహారపుడట్టలను నమలి వేయుపనిలో లగ్నచిత్తులయి యున్నారు. నేను బ్రతిజ్ఞాపూర్వకముగాఁ జెప్పుచున్నాను. వినుడు. నేనును గాంగ్రెసునకును, దదధ్యక్షునకును నింతటితోఁ దక్షారవము పోఁగొట్టి వారు చేసినట్టియు చేయుచున్నట్టియు ధర్మద్రోహమునకు బదులు తీర్చుకొనితీరుదును. తరువాత మహామహోపాధ్యాయ గిరిధర్మశర్మ చతుర్వేదిగా రుపన్యాసించిరి. పలువురు క్రొత్తసభ్యులు చేరిరి. చందాల వసూలు ప్రారంభించిరి. ఇంతలోఁ గాంగ్రెసు నాయకులనుండి యంత్యసంజేశమునకుఁగా నాహ్వానము పంపిరి.

పండిత లక్ష్మణశాస్త్రి ద్రావిడులును రాజేశ్వరశాస్త్రిలును దేవనాయకాచార్యులును బొంబాయిలో సుప్రసిద్ధనాయకులగు నారాయణ పురుషోత్తమదాస సంఘాణిగారును గాంగ్రిసు క్యాంపులోనికి వెళ్ళిరి. వెళ్ళిన పరీముఖులను గాంగ్రిసు సభాధ్యక్షుని క్యాంపులోఁ గూర్చుండఁజెట్టి 10 నిమిషములలోఁ గమిటీ సమావేశమును ముగించుకొని నైహూగారు సుప్రసిద్ధులును గార్యక్తములను సగునాయక నామధారులను గొందఱును వెంటఁజెట్టుకొని యచ్చటికివచ్చినాడు. తదనంతరము 51 నిమిషములలోఁ గాంగ్రిసు నాయకులకును లక్ష్మణ శాస్త్రి ప్రభృతులగు సనాతన ధర్మ పరాయణులకును జరిగిన సంభాషణయొక్క సారాంశము వ్రాయఁబడుచున్నది.

లక్ష్మణ:- తమరు వృద్ధులును దేవనాయకులును గనుక మీసంబంధమును బట్టి యీ కాంగ్రిసెవరిది? అని తమ్ముడు గుచున్నాను.

మోతీ:- దేశమంతటిదిని.

లక్ష్మణ:- దేశమునం దింతటను జైనులు పార్శ్వలు సిక్కులు క్రైస్తవులు మహ్మదీయులు సనాతన ధర్మావలంబులు నార్యసమాజికులు మొదలగువారందఱును గలిసియున్నారగదా! అయితే నీకాంగ్రిసు వీరందఱిదియనా!

మోతీ:- నిస్సందేహముగా.

లక్ష్మణ:- కాని కాంగ్రిసులో సనాతన ధర్మావలంబులకుఁ బ్రవేశముండఁ గూడదని కాంగ్రిసు నియమ మన్నప్పుడు తమలత్వము మెట్లు సిద్ధింపఁగలదు?

మోతీ:- సనాతన ధర్మావలంబులు కాంగ్రిసులోఁ బ్రవేశింపఁ గూడదన్న నియమమేమున్నది?

లక్ష్మణ:- అస్పృశ్యతానివారణము.

మోతీ:- ఈవిషయమున గాంధీగారి నడిగినచో బోధింపఁ గలఁడు.

రాజేశ్వరశాస్త్రి:—గాంధీ గోహత్య చేసినవాడు. మేమతనిని బహిష్కరించినాము. అతనితో మాటలాడనొల్లము. సభ్యులని యాలోచించి తమ్మునే ప్రశ్నించినాము. తమరే మాకు బదులు చెప్పుదురుగాక !

(ఇట్లు స్పష్టముగా నన్నతోడనే ప్రతిపక్షు లందఱును జటపట లాడినారు. పరస్పరము మాటలాడుకొన్న తర్వాత) మోతీలాలుగా రిట్లన్నారు:— అట్లుకాదు. ఆసంగతి కాంగ్రెసులో సభి కసంఖ్యా కులు ప్యాసు చేసియున్నారు. అధికసంఖ్యాకులు దేని సంగీకరింతురో యదియే పనికివచ్చును. తమరుకూడఁ గాంగ్రెసులోఁ బ్రవేశించి యధికసంఖ్యాకులయినచోఁ దమమాటలే ప్యాసుకాగలవు.

లక్ష్మణ:— అట్లయినచోఁ గాంగ్రెసు లక్ష్య మెన్నటికిని సిద్ధ ముకాఁజాలదు. ఏపక్షము కాంగ్రెసులోఁ బ్రబలమై ప్రవేశించునో యదియే రెండవపక్షము నణచి వేయునుగాదా ! అట్లయినచో సందులో నెల్లప్పుడును నాందోళనము జరుగుచునేయుండును. ఇదెక్కడి నియమ మండీ ? ఏమీ కాంగ్రెసులో శాంతిని స్థాపింపఁజాలిన నియమమేదియునులేదా ?

(ఈప్రశ్నకందఱును నిరుత్తరులయి యొకరిమొగమువై పొకరు చూడ మొదలిడినారు. అప్పటివారి భావవైచిత్ర్యము చూచియే తీరవలయును.)

లక్ష్మణ:— అస్పృశ్యతా నివారణమువలనఁ గాంగ్రెసున కేమి లాభమున్నదండీ ?

మోతీ:— హైందవ సమాజములో సముచితమయిన యాదరణము పొందఁజాలక యస్పృశ్యులు మహాన్ముదీయ మతములోఁగాని క్రైస్తవమతములోఁగాని చేరిపోవుదురు. కాఁబట్టి వారిని రక్షించుట కును వారిని సమానమయిన వ్యవహారస్థితిలోనికిఁ దెచ్చుటకును నిది యంగీకృతమైనది.

లక్ష్మణ:— వారు మహాన్ముదీయులుగాని క్రైస్తవులుగాని

యయిపోయినయెడలఁ గాంగ్రెసుయొక్క రాష్ట్రీయ కార్యమునకేమి హానికలుగును ? వారు మహమ్మదీయులగుదురు. లేదా క్రైస్తవులగుదురు. ఏమయిన నగుదురు. కాంగ్రె సొక్క హైందవులదే కాదుగదా. ఈపక్షపాతమున కసలు రహస్యమేమి ? వగ్గీయమయిన యొక ప్రశ్నకు రాష్ట్రీయమహాత్మ మేల యీయఁబడుచున్నది ? (ఈప్రశ్న వేయఁగానే యందఱకును చెబ్బ తగిలినట్టయినది. మొగములనుండి నిట్టొప్పులు బయలుదేరినవి. వారి బారిష్టరీయంతయు మాయమైపోయినది. అందఱును మానముద్ర నవలంబించిరి.)

మోతీ:— మంచిది. ఇప్పటికుండనిండు. గొప్పపనిలోఁ జిక్కు పడియున్నాను. ఇంతవఱకును నేను భోజనము చేసియుండలేదు. భోజనమునకుఁ బోఁగోరుచున్నాను.

సంఘాణిగారు:— తమరు మేమడిగిన యేప్రశ్నమునకును సదుత్తరమియకుండ మానమునే యవలంబించియున్నారే. దయచేసి యింకను గొంచెముసేపు శ్రమపడుట కంగీకరింతురుగాక. ఇంకొక ప్రశ్నకు బదులు చెప్పుఁడు. తమరు కాంగ్రెసు సభాధ్యక్షులయియుండి యనారోగ్యావస్థలో శారదాబిల్లును సమర్థించుటకయి యసెంబ్లీలోని ప్రతికాంగ్రెసు సభ్యునిపేరను దంత్రీవార్త పంపించియున్నారుగదా. దీనివలనఁ గాంగ్రెసు పక్షమునుండి ధర్మముపైన హస్తాక్షేపము కలుగలేదని మీరు చెప్పుఁగలరా ?

మోతీ:— లేదు. లేదు. అది నేను వ్యక్తిగతమయిన యధికారముతోఁ జేసియున్నాను.

సంఘాణి:— కానిండు. ఇదియేమో తమరు వ్యక్తిగతమయిన యధికారమువలనఁ జేసియున్నామని యనవచ్చును. కాని కాంగ్రెసు

టిక్కటుతో జనసముదాయము తరపున వెళ్ళిన తర్వాతను జనసముదాయముయొక్క సమ్మతికి విరుద్ధముగ వ్యక్తిగతాభిప్రాయమును బలాత్కారముగా జనసముదాయము నెత్తివైరుద్ధుటకు మీకేమి యభికారమున్నది? అని నే నడుగుచున్నాను. తమరు జనసముదాయము జక్షముననేకా యసెంట్లీలోఁ బ్రవేశింపఁగలిగిరి. దీనినిబట్టి చూడఁగాఁ వారు దేశసోదరులకు ఘోరములైన విశ్వాసఘాతుకత్వము చేసినవారు కాకుందురా?

(ఈప్రశ్న యడుగునప్పటికి నెవ్వరైనా గారు నిశ్చయముపాటుననే భూమిలోనికి దిగఁబడిపోయినట్టయినారు. వారిబుద్ధి భ్రాంతి గ్రస్తమైనది. వారిలోఁడినాయకులనతి వేడిదాల్చి ప్రారంభించితి. నెవ్వరైనా గా రీసంకటమును విడిపించుకొనఁదలంచి యిట్లన్నారు.)

మోటి: — తమ రెవ్వులోఁచించుకొన్నను సరియే. ప్రకృతిము సేను భోజనార్థము పోఁగోరుచున్నాను, నన్ను తమింతురుగాక. నావిషయములో నేనిట్లు చెప్పఁదలంచుకొన్నాను. నేను హింసువుడనుగాను, మహమ్మదీయుడనుగాను, క్రైస్తవుడనుగాను, నాకేవిధమయిన ధర్మమును లేదు. నేను దేశసేవనే నాధర్మముగా సంగీకరించి నావలన నయినంతవఱకుఁ బనిచేయుచున్నాను.

దేవనాయక: — తమదేశసేవనుగూర్చి చెప్పవలసినదేమున్నది? అదియేమో లెస్సగా శ్లాఘింపఁదగినదియే. 'భవిష్యత్తులోఁ గాంగ్రెసుద్వారమున ధర్మము విషయమున నేవిధమయిన హస్తాక్షేపమును గాఁబోదని చెప్పి మాకుఁగలిగిన యనుమానమును నివారణ చేయఁజాలక పోయినారు. కాంగ్రెసు రాజకీయసంస్థగానే యుండి పనిచేయుఁబూనిన పక్షమున మేమందఱును దానికిఁ దోడ్పడదము.

మోతీ:— పగ్గస్తుతము నన్నుఁ దమరు తుమింపుడు. నేను భోజనము చేయుటకుఁ బోగోరుచున్నాను. కాంగ్రెసు ధర్మము విషయమునఁ జేయఁ జేసికొనదని సమ్మత యుంచుకొనుఁడు.

దేవనాయక:— అట్లయినయెడల నస్పృశ్యతానివారణము సంగతి కాంగ్రెసు కార్యక్రమమునుండి యెత్తివేయఁబడునా ?

మోతీ:— అస్పృశ్యతను మేము ధర్మముక్రిందనే యాలోచించుకొనలేదు.

దేవనాయక:— తమ రాలోచించుకొన్న నేమి ? ఆలోచించుకొనక యుండిన నేమి ? తమ కేయికధర్మము లేనప్పుడు తమరు దానిని ధర్మముక్రింద నాలోచింపకుండుట స్వాభావికమేగదా.

మోతీ:— కాని సనాతనధర్మానుయాయగు మూలవీయ కూడ నస్పృశ్యతా నివారణము సంగీకరించుచునే యున్నాఁడు కాఁడా ?

దేవనాయక:— ధర్మవ్యవస్థ యొకవ్యక్తియంగీకారాసంగీకారముల నవలంబించి యుండునది గాదు. మతేమందురా ? ప్రతిధర్మము నకును నాధారము తన్మూల గ్రంథముల నవలంబించియుండును. క్రైస్తవులకు బైబిలువలెనే సనాతన ధర్మావలంబులకును నిట్టివిషయమున సనాతన ధర్మస్వరూపము వేదములు తదనుగతములయిన స్మృతులు. వీనివలననే నిశ్చితము కావలయును. వీనియందస్పృశ్యతా నివారణ మనర్థకమనియే విధింపఁబడియున్నది.

ఈమూటలతో నెహ్రూగారిది తనసామర్థ్యమునకు పైవిషయమని పాపము సమాధానము చెప్పజాలక తుమింపుఁడని ప్రార్థించి వెళ్ళిపోవుటకే పూనుకొన్నాడు. లక్ష్యశాస్త్ర మోతీలాలు నెహ్రూగారి

గారి సమావేశమువలనఁ దత్త్వమయమయిన పరిణామమేమియుఁ దేల
లేదు. కాని జనసముదాయమునకు మాత్రము నాయకనామధారు
లెట్టి కలుషితములయిన మనోభావములతో దేశసేవ చేయుచున్నారో
వెల్లడియైనది. నెహ్రూగారి మాటలవలనను శాస్త్రులవారి
యొక్కయు, సంఘాణీగారియొక్కయుఁ జాతుర్యపూర్ణప్రశ్నల ద్వార
మునను జనసముదాయమునకు నాయకనామధారుల యాంతరంగిక
మయిన ధర్మభ్రష్టతాభావవ్యాప్తి ప్రదర్శనము చక్కగాఁ దెలిసినది.
సనాతనధర్మపరులగు హిందువులందఱకుఁ గోరఁదగిన స్వరాజ్యవిషయ
మునం దంతఃకలహములు కలిగినప్పటికిని భ్రష్టాచారుల మోసము
నుండి జనులను దప్పింపఁజూచుచున్నారు. ఈసంగతి సందర్భముల
నాలోచింపఁగా ధర్మహీనమయిన యధ్యక్షతారూపమున భూమ్మ దేశ
దాస్యశృంఖలమునందుఁ దగిలింపఁజూచు క్రిష్టియను మిషనరీ ప్రచ్ఛ
న్నమును గఠినమయిన ప్రచారకసంఘమని తలంపఁబడుచున్నది. ఈ
ప్రచ్ఛన్నసంఘమగు కాంగ్రెసునుండి జాగరూకులయి యున్నఁగాని
దేశకల్యాణము సమకూరఁజాలదు. ధర్మభావపూరితులగు హిందూ
ముసల్మాను లేకమయి సమముగట్టి పనిచేసిననే దేశమునకు క్షేమ
మును గలిగింపఁజూతురు. ఇట్టిధర్మవీరులే మాతృభూమి బంధవిముక్తికి
సమర్థులు. ఇహపరలోకసుఖమును గలుగఁజేయు తమధర్మమునే
ద్యేషించి యెవ్వరు నిలుపుకొనఁజాలరో యట్టివా రెన్నటికిని దేశము
నకుఁ గల్యాణము చేయఁజాలరని మనస్సుకము.

సంస్కృతవిద్యాప్రాశస్త్యము

—(:::)—

గుణగ్రాహక కీలురగు నో సహృదయులారా !

ఈభూతిల మనేక భాషలఁ బెంపునడసియున్నది. ఆయావిద్యలు లేక మానవుల హృదయాభిప్రాయమును దెలిసికొనుట కష్టసాధ్యము. ఆవిద్యలలో నొకవిద్యయే శిరోమణిస్థానమును బొందఁదగియున్నది. ఏవిద్య సంస్కృతపదసహితముగాఁ జెప్పఁబడినదో, అన్నిభాషలును స్వాభితవ్యాకరణములచే సంస్కృతములేయని యనఁదగవు. సంస్కారమన మహానీయుల కృపావలోకనమే కాని వ్యాకరణసంస్కరణము గాఁజాలదు. ఏలయన ననేకసంస్కారములచే సంస్కృతిమయినను నొకవస్తువును మహానీయులు పరిగ్రహింపనిచో నది మాన్యము కాఁజాలదు. మతస్థాపనాచార్యు లందఱును సంస్కృతభాషయందే సకలగ్రంథములను వ్రాసిరి. ఆగ్రంథములిప్పటికిని సర్వమాన్యములుగా నున్నవి. అందువలన సంస్కృతగ్రంథకర్తలే మహానీయులని చెప్పఁదగియున్నారు. సర్వేశ్వరుఁడగు నీశ్వరుఁడు సంస్కృతభాష చేతనే వేదమును జెప్పెననువిషయములోఁ బ్రమాణవిషయమగు (అస్య మహతోభూతస్య నిశ్వసిత మేతత్) అనుస్మృతియుఁ దదర్థప్రతిపాదకమగు (యస్య నిశ్వసితం వేదాః) అను స్మృతియు జాగరూకములై యున్నవి. అందువలన నీభాషయందే గొప్పవారికి నాదరము. అదియే సంస్కారశబ్దవాచ్యము. ఆకారణమువలన సంస్కృతమైనదగుటచేత సంస్కృతభాషయని వ్యవహృతమగుచున్నది. మఱియు (నష్టేచ్ఛతవై నాపభాషతవై) యనుస్మృతియు, (న వదే ద్యావసీం భాషాం వ్రాణైః కంఠగతైరపి) యను స్మృతియును మన యితరభాషాశ్రేయణమును నివారించుచున్నవి. మఱియు (ఏక శ్శబ్ద స్సుప్రయుక్త స్సప్యక్ జ్ఞాత

స్వస్థే లోకే కామధుగ్భవతి) ఇత్యాది శ్లోకులును సంస్కృతభాషా
వ్యవహారమునే బోధించుచున్నవి. అనేకోదాహరణము లనవసరములు.
ఈభాషయందే వేదములును శాస్త్రములును ఋషిములును
మంత్రగ్రంథములును గలవు. ఆకారణములవలన నీభాష ముఖ్యముగా
సభ్యసింపఁదగినది. ఏభాషచేత మనము పరమేశ్వరుని దెలిసికొనఁ గల్గి
తదనుగ్రహపాత్రు లగుచున్నామో యట్టిభాషయేకదా మాకుఁదల్లి.
అందువలన సనాతన ధర్మాభిలాషులగు మనముందఱిచేతను దేవభాష
సమాదర్శవ్యముగా నున్నది.

ఇట్లు,

సనాతనధర్మాభిలాషి,

ఇంద్రకంటి సుబ్రహ్మణ్యశర్మ,

కర్నూల్.

కృత జ్ఞాత

— (౦) —

అభినవసరస్వతి కీమాసముతో ౨౧ సం॥ లు నిండినవి. పౌరంధ
మునుండికాని తరువాతఁగాని దీనిఁ గైకొనుచుఁ బోషకులుగను సహా
యులుగను జందాదారులుగను నుండి యేతదభివృద్ధికి హేతుభూతు
లగు సుజనుల కందఱకుఁ గృతజ్ఞుండను. చాలకాలమునుండి పృథాన
పోషకులుగానుండిన పీఠాధీశప్రభృతులేకాక యీసం॥ ఆత్మకూరు
నివాసులగు నిసిగెల వెంకటధర్మారెడ్డి సర్వేశముఖుగారును దంకెడ
నరసింహారావుగారును బృథానపోషకత్వము వహించిరని తెల్పుట

కెంతయు సంతసించుచున్నవాడను. అందు సరసింహారావుగారు మా పల్నాటివారును మా యూరి కైదుకోస్తులదూరమం దున్నవారును గవులును భాషాప్రియులును. వీరితండ్రిగారు పల్నాటికి బ్రసిద్ధకవియై భాద్రపదమాసముననే పరలోకమున కరిగియుండిరి. ౧౨ వ దినముననే ప్రధానపోషకతను సరసింహారావుగారు స్వీకరించియుండిరి అట్టిపట్ల నందులకుఁగా నాయనను బోల్పిహించుచు జరిపినపద్యము లీక్రిందఁ బొందుపఱుపఁ బడుచున్నయి.

క॥ పితృయజ్ఞంబున సురలయు
మతిమద్భూమిసురులయు మదిగల కోర్కుల్
సుతులకుఁ దీర్చుట యుక్తము
పితరులు సద్గతులనొంది పే ర్వహియింక.

క॥ అభినవసరస్వతికి మీ
రభయంబిడి యిరువదొక్కయబ్బము లయ్యెన్.
విభవము గడులేకున్నను
గుభముగఁ బ్రచురింపఁబడెడిజూ యొకభంగిన్.

సీ॥ దానికి నీవు చందాధనంబునుమాత్ర
మొసఁగి కైకొన్నాడ వొక్కయేడు.
పిదప సహాయుడై పేరునుజూపించితి
వొక కొన్నియబ్బంబు లుచితగతిని.
ప్రకృతంబు పోషక భారంబు వహించి
యాదరించుచునుంటి వగ్గలంబు
భవదీయగ్రంథము ల్పూచురింపజేసి యిం
దిచ్చి యుండినవాడ వింతధనము.
వరుస నెట్లు లభినవసరస్వతిని. సాకు
నీకు శేష మొకటి నిలిచియుండె.

ఘన ప్రాణసపోషకత్వంబు పూనుట

యది నృసింహరాయ ! అతితరాయ !

3

ఉ॥ ఏ॥దియైదువత్సరము లిప్పుడు నాకు. బడైదు వత్సరా
లే బ్రదుకంగలాడ నిక. నిన్నిసమ ల్పచరింపఁబోవ నీ
పేబరు. గాన నెంతయును బ్రేముడితోడఁ బ్రాణసపోషకుం
డై బుధలోకవర్ణితుండ వాట సమంజస. మేమిచెప్పుదున్. ౪
క॥ అభినవసరస్వతికి నీ

వభయంబిడియున్నదాని కన్నితరగతుల్

విభజించి స్వీకరించుచు

నుభయులకును గీర్తి దేగదోయి నృసింహ !

౫

మ॥ అల పల్నాటిదె పేషరంట. సరసింహరావునా బ్రాహ్మణుం
డలఘుప్రీతిఁ బ్రధానసోషకుఁడుగా నద్దాని కున్నాడటం
చెలమిన్ నిన్ ననుఁ బేరుకొందు జను లెంతేని భువిం గాన నా
తలఁపుం దీర్చి తిరుం బొనర్పఁదగు నీతండ్రిం దివంబందున్ ౬

ఆ॥ నాకు నీకుఁ బల్లెనాటికి నీనాటం

గల మహీసురులకుఁ గరణములకు

మూలనుండినట్టి మోర్జమపాటికిన్

భూష నీ ప్రాణసపోషణంబు.

2

మ॥ జనకున్ స్వర్గముఁ జేర్చ బ్రాహ్మణులకున్ సంభావన ల్భక్తిఁ బె
ల్చనఁ గావించెడివేళ యిది. యటులే త్సాగోప్రదానంబులున్
బొనరింపంబడె. బూజ్యమానులు బుధుల్. పుణ్యంబు నార్జించితిం
కనుమానింపక యస్మదీఫితమునున్ సానందతం దీర్చుమా. ౮

— శ్రీ పుండ్రు వృషభానతారమెత్తుట —

- క॥ దేవేశి ! నమస్కారము గావించును. నాచుపూజనైకము మనఃపూ !
 ఈ విశ్వాక్షి హరించెడి యానా ! స్తుతియింతు వరదనగుమీ దయతోక. ౧౧౧౭
- తే॥ విప్రశాపాన్నిద్యమై విగతకోభమైన నామేను బోధనా ! యమృతజాత !
 తిరిగి నిల్చుము కగుణ నీతేజాచేత॥ ననుచు నాగోవు నెంతయు నభినుతించి. ౧౧౧౮
- క॥ వలగొని భక్తియుతబుగ లలిన్ పైడి దాని మేన లయమగుటయు నం
 దుల కెంతో సంతసిలి యది యలఘుతరాత్మీయ గర్భమందు ధరించెక. ౧౧౧౯
- సీ॥ తెఱగంటు లందఱుం దిరుగంగఁజొచ్చిరి యగ్గలంబగునాక్షి కృమగుచు
 అవనీతలంబెల్ల నాధారహాస్యమై కనుభయంపడెను ల్కడలదోడఁ
 చూర్వచంద్యులి భూతశోభులై రెంతయుఁ జిమ్మచీకటి దెస ల్కమ్ముకొనఁగ
 గాడు పుచ్చండమై కన్నులవో పీచె వారిభు ల్కొభించె ఘోరముగను
 కావరము లంగమందైన సర్వకము వేనిలోఁ గాలమందున విలయ మొంది
 తిరిగి కలుగునో యవ్వఁడు ధరణినురుల శాపమునఁ జేసి దగ్ధఁడౌ సమయమంద
- తే॥ అటు హతప్రాణమగుటయు నభిలషగము యోజనాయాచవి స్తుతి నున్నయట్టి
 వుడమిఁ బడియెన్న లింగంబుకడకునచ్చి మునిసహస్రంబు లత్కృతమును బసపుచు
- క॥ అటుంటు లచలౌకించుడు నెటుగూడను దృష్టిపథము నెనయఁడు శ్రీపు. డ
 ప్పటులింగంబును వేయేం డ్గటఁ బడిలముచేసియుంచి రా ఋషివృషభుల్. ౧౧౧౯
- అ॥ నెత్తురొడిసికొనుచు నీరస్థితంబయి యుండియున్నయట్టి యుగ్రలింగ
 మును గుఱించి శంకయొనరె నమ్మునులకు. దహ్యమానమయ్యె ధరణియెల్ల. ౧౧౧౯
- తే॥ తిన్మహాలింగ మటు స్థాపితంబుఁజేసి సర్పదంజేసి రద్దాని. సర్పదాను
 కారి యవ్వారియు. నెరుకంటకంబు లింగమును. సంత నమ్మునిపుంగవా.
- అ॥ “ సేవ్యమానమైన కీర్తియ దేతల్లింగ మపనయించు సరక మవనిప్రజకు.
 భూతములను గ్రహము లేతస్మహాపూజనమున భూపలాయనమును జేయు.
- క॥ ఇక్కడ సున్నాతుండై దక్కినపుక మొగమునఁ బితృతర్పణముందా
 నెక్కుడుశ్రిద్ధం జేసినఁ జక్కగ ఫలియించు సరుని సకలేష్పితముత్. ౧౧౨౦
- తే॥ సర్పదాలింగముల పూజనమునఁజేసి డద్రుమయదేవా మగుఁ బ్రజ రూఢముగను.
 వారి పరుండినతరుణమం దాచరించు లింగపూజ విశేష మొసంగు ఫలము. ౧౧౨౧
- సీ॥ అగు జన్మరాహిత్య మలఘుచాతుర్యాస్య సల్పంగఁబడు దుద్రజపమువలన.
 తలఁగును గర్భవేదనము చాతుర్యాస్యఁ బొనరింపఁబడు శివపూజనుండి.
 పుట్ట రెన్నటికి నిబ్బుదిని జాతుర్యాస్య భవమీద సవ్యాజభక్తినుంచి.
 అమృతంబు నేవీంతు రల్లచాతుర్యాస్య శంభుఁ బంచమృతన్నాతుఁజేసి.
 భీమగుడిని దివ్యైతెట్టి చాతుర్యాస్య స్వకులకొటితోడఁ జనును దివికి.
 మధుప్రతోడ నీకు మ సకమునఁ జేయు సేచనంబు దుఃఖమోచనంబు ౧౧౨౨

- తే॥ చందనమలండి శ్వేతపుష్పములచే గరంబు నైనేసి యగరుహపంబు వేసి
సర్మదాజలలింగంబునక యజించు నరులు నరులనబడరిక హరులెకాని. ౧౧౨౪
- క॥ పాణిపత్రిత్యచేసిన పాణింబులులేని రాలె హరులగుచుండక
పాణింబులుగల శరీరులు రాణను హరులగుట యెంత రసం బరికింపక. ౧౧౨౫
- క॥ ఏతత్త్రిధంబున సంజాతంబయి పూతిమగుచు జలధారణం
పీతంబగు నీలింగము చాతుర్మాస్యను యజించు జనుఁ డా శివుఁడౌ. ౧౧౨౬
- టి॥ సరగణంబు మఱియు నర్మదామరకంటకాఖ్యతీర్థమునను నధికనియతి
గలిగి జలకమాడ నలఘుచాతుర్మాస్యఁ జని తిరివిష్టపమున మనెడి నెపుడు. ”
- క॥ అని విశ్వతో భమునకుఁ బసపుచుఁ బద్మాసనమునఁ బ్రాణాయామం
బునుబట్టి నిశ్చలంబుగ మనమున ధ్యానించి ర య్యమాప్నాదయేతుక- ౧౧౨౭
- కి॥ పదపడి యింద్రాద్వయదులు కదలి ద్వికం బమరకంటకమునకుఁ జని వి
ట్టాదవెడిభక్తిని నానతపదనులగుచు ఋషిగణంబువలను మొగంబై ౧౧౨౮
- టి॥ “బ్రహ్మవిదులు గురులు బంధవిముక్తులు నవనినురులు నైన యట్టిపూరు
ఎరఁగుచున్నవార మేము మహేశ్వరులార యో ద్విజాతులార! భక్తి. ౧౧౩౦
- క॥ గుణహావులుమీరలు. మఱి గుణాకరులు - త్రిగుణములకుఁగూడ నతితుల్.
గుణమయభావములఁ బ్రతిక్షణమును ననుబుద్బుదములు డ్విచక్రమునక- ౧౧౩౧
- కీ॥ ఈరు వాగ్జలధార వృజినుల కుచిచేతు. రప్పాపముల భస్మమాచరింతు.
మీవాకె చురకత్తి. మీ రోర్మి భూసము. లాగ్రిహసమయమం దగ్నితుల్యు.
లీరె సమర్థ లనేకంబులై నట్టి కత్తులఁ బడఁగొట్ట డ్వాతలమున.
త్రిదివాదిలోకము తేర్ప మీరే గతి. యెక్కార్థ మేని మీకే నుసాధ్య.
మీరె సత్కర్మకారకు లెంచిమాడ. మీరె సత్కర్మనిరతులు. మీరె మోక్ష
కొంతులగు మనుజులకు సత్కర్మములను ఫలమునిచ్చెడివారలు పాటులార! ౧౧౩౨
- తే॥ వాగయోమయశ స్రుమునట్టియునికి యున్ముదేమబలంబు లోకోత్తరంబు.
ఈరులు తరింతు. రితిరుల నెంతయును దరింపఁజేతురు. మిమ్ము న్నర్థింపఁదరమె-
క॥ త్రేతాగ్నులు సతతము మీచేతం దర్పితములగు. విశేషించి తద
ర్వాతత్పరులై యుండురు చాతుర్మాస్యమున ఫలము సమధిక మొందక. ౧౧౩౩
- క॥ సావిత్రిమంత్రజపము కావించుచునుండు రెపుడుఁగావున మీ రోర్మి
ధావిలగుచో సకలాంగావళి నశియింపఁజేయరయ్య విలీలక. ౧౧౩౪
- టి॥ విప్రకాపమర్మి వితథంబుగాకుండ వఱులుచుండునంతవఱకుఁగూడ
కులిశకూలదండములతోడఁ బులేదు హరిహాయనకు హరున కంతకునకు. ౧౧౩౫
- టి॥ అగ్ని కొనబడిడి యఖిలపదార్థముం దగులబెట్టఁగాని ధరణిసురుడు
కాపముననుజేసి జాత మజాతమ్ము నెల్ల బలిమిమై దహింపఁజేయు. ౧౧౩౬

తే॥ శస్త్రమునఁ గొట్టఁగాఁబడి చచ్చునట్టివాఁడు సహితము కృత్యుజ్జితచ్చుఁగాని
 ధర్మజనురథాపవన్నీచే దగ్ధులైనవారు నారకముననుండి రాదు మరల. ౧౧౧౨
 కం॥ కురలకు మధుధాన్యంబుల సరిగఁజేడించునట్టి సామగ్ధ్యములే.
 దరసిన వాక్ష్మస్త్రముననె కఱకఱ గఱమెల్లఁ దఱుగఁగలరు మహిసురుల్.
 ఆ॥ అట్టివీర లగుదు రస్త్వరు ల్విశ్వకర్తలార! భువనకర్తలార!
 ఈశ్వరుని వినాగ నేమును లోకము ల్పునవుచుంటి. మెఱుకవఱువుఁ దేతని"౧౧౧౩
 కం॥ అనివినుతించుటయును మును లఁఘుండగుహలపాశి యాత్మభయమునకై
 జని సురభీగర్భంబున జనియించుట యెఱిగి విబుధసంఘంబునకుకై ౧౧౧౪
 క॥ స్వాగతమొసఁగి తదర్పితులై గోలోకమున కరిగి రమరాధ్యమునకై.
 వేగ నటులేగి యందఱు బాగుగఁ గనుగొనిరి యచటి భద్రములెల్లకై. ౧౧౧౫
 క॥ పరమాన్నకర్తమంబుల సురుచిరఘృతనదులఁ దేసేసానల దధిసుధా.
 కరులగు పూర్వజగణముల మరీచిఘృతసోమపులను మఱిఁగాంచినహో! ౧౧౧౬
 సీ॥ నంద నందిని మేధ్య నర్మద సునునస సకలప్రియ ముఖిల శాంత నీల
 కామిని ధర్మద వామన లంబిక ధనద తరేయిక శాంత కృష్ణ
 దీప్తశృంగ సురూప దీప్తనాస సునాస చారుచంపక దుర్వివస్వా వినయ
 అభినత మదతి జయారణ మంజోఘ్ని గౌర హిరణ్యద గౌరవదన
 లోనుగాఁగల యావులలోననుండి యవల కివలకు నురికడి యర్కశేజు
 సారభేయని గని నీలసంజ్ఞఁ బ్రీతి నింద్రియభదేనతలును మునీశ్వరులును
 సీ॥ " ఈ నెల్లగోష్ఠల కెంతయు జేవుండ వగుదు జగద్గోష్ఠ. వాదిముండవు.
 విఘ్నము లోపికొర్చి విజ్ఞానమిడదవు. ధర్మరూపత నమృతంబునిడెదు,
 హరియించెదవు నీవ యఖిలజాడ్యములను. ధనమును శ్రీనిచ్చి తనువు, దీవ,
 లోకము నుఖింపఁజేయఁగఁ బ్రకృతుండవు. తేజంబులకు నీవ దివ్యధామ.
 మతిబలా! సారభేయ! శృంగాగ్రినుందుఁ దాల్తువుతోడి కైలాసధరమునీవు.
 వేదమయుండవు వేదాత్మ వేద సీవు. వేదవేద్యుడవును వేదవిందుడ వీవు.
 సీ॥ వేదయానుండవును, వేదరూపుడవును. దగ స్తుత్యుండవును వేదములచేత.
 త్రిగుణంబులకుఁ బరం డగుదు గుణాకరుండవు. నీదు యాథాత్మ్య మెవఁడెఱుంగు
 అగువీవు భగవంతుడవు దేవ! వృషభముకై. వృషలుండునికైదూఱు వెకలి తలఁప.
 వీరడును గాళ్లచే వృషభముకై స్పృశించువాఁడును బడు కారవంబునందు.
 ఆకటం దప్పి నాకొంగింతమగుచునుండ మిగుల భారంబుపహించి వగచుచుండ
 కొంచి యెవఁడు నిరయాకొంగుఁడగునో వానిమతి కాశ్చలంబయి వజల దిలక.

- ఆ॥ పితృలక్ గుఠించి పీఠియుతంబుగా మైలకోడె కెవరు మహిని బెండ్లి
యాచరింతో వారియన్వయమున బుట్టువాడు సరకమునకు బోదు పోడు.
సీ॥ ఎల్లలోకంబుల కీవ యయ్యెడు గతి. యీవ తండ్రివి. పరమేశ్వరుడవు.
నినువినా ఒకమెల్ల నిర్వీర్యమైపోయి తత్తణమున నె విధ్యస్తమగును.
బరయును బశ్యంతి వైఖరి మధ్యమ యను చతుర్విధ సువాక్యముల కీవ
ఈశ్వరుండవటంచు నెల్లభూతములకుం దృప్తిసేయుదువందు డెలియు బుధుల.
కొత్తవని బ్రహ్మమని ధగ్గమని జగంబు బర్వయందెదవనియు సకల బ్రజయెఱుంగు
జీవరూపంబునను నిత్య మీవు మూడులోకముల నిండియుండుదు వేకముగను.
తే॥ నాంకొమ్ములు మఱియును నాంకొమ్ములెండవల లేడుహస్తంబు లండి ముతై
ఱుంగులం గట్టెబడు ధర్మరాశియైన వృషభమునుగాఁగ నిను వేదవిదుఁ డెఱుంగు.
సీ॥ ఆచ్ఛేద్యుడు సభేద్యుఁడవు మేయుండు మహాయశుఁ డశోచ్యుఁ డదాహ్యుడనుచు
బొరాణికాగ్రణుల్బలుకుచుందురు. త్వదాధారమంతయుఁ ద్వదాధారమర్పింపిన్ను.
యుష్మదాధారులై యున్నారు దేవత లగు యుష్మదాధార మవృత్త” మనుచు
త్తియించి మహాసన్నతఁ బ్రణతుండగు కఱకంఠనకుఁ గృతాగముల విప్రు
“లెదని మృదినమున కేకాదశాహమం దిల వృషోర్జనంబు సలుపఁబడదొ
శ్రాద్ధతము శ్రద్ధ సలుపంగఁబడినను వారి ప్రేతతనువు వదల” దనుచు ౧౧౧౦
ఆ॥ వర మొసంగి మఱియు స్వల్పరుషాక్రంతమయి చరించు నమృతావృషభము
ముడ్లరెండు శూలమున జక్రమున సంకితంబొనర్చిరపుడు ధరణినురులు ౧౧౧౧
ఆ॥ దేవగుప్తమైన యావృషరాజంబు గోగణంబునడుమ వేగ విడిచి
ముక్తికోపులగుచు మునివరు లనిమిషుల్ స్వస్వధామములకుఁ బరికి వేడ్క ౧౧౧౨
ఆ॥ ఇట్లు కామనశత ఋషిసతీలోలుండై శివుఁడుగూడ వారి ధవులచేత
బలిమిమై కేపింపఁబడి సర్మదాజలంబున శిలామయత్వ మెనసె” ననుచు. ౧౧౧౩
గద్య॥ ఇది శ్రీమజ్జగద్గురు గురుకరుణాకటాక్ష సంప్రాప్తోభయ భాషాపాండిత్య
రసవత్కవిత్వనిధాన హరితసగోత్రోద్భవ లక్ష్మీనారాయణ పేరమాం
వికొగర్భశక్తి ముక్తాయమాన విద్యత్సభావిష్కృతావధానవిధాన
జానపాటి పట్టాభిరామాభిధాన సమాంధీకృతంబగు
శ్రీస్కాండమహాపురాణాంతగత
నాగరఖండంబునందు
నవమాశ్వాసము.

- ౧ చిత్త స్థితి జగద్గురు అభినవ విద్వంస బ్రహ్మరత్న భారతి స్వామి అవతరి, హంపి.
 ౨ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు అభినవ విద్వంస బ్రహ్మరత్న భారతి స్వామి అవతరి, పుష్పగిరి.
 ౩ హాళి రాజు హంపి రాజాభిషేకం లుగారు, అహంకారం.
 ౪ రాజాభిషేకం గారు - సెట్టెట్టె.
 ౫ తిలకం వెంకటేశ్వరస్వామి దేవేంద్రులు గారు - అశ్వమేధం.
 ౬ తిలకం గంగుల నాథులు గారు, కరణం, ముద్దంపాడు.

స హం హం

- ౧ రాజా వెంకటేశ్వరస్వామి ప్రభు, సహంకారం అహంకారం - ముద్దంపాడు.
 ౨ సుందరం వీరసాంబాద్రి ప్రభు సుద్దేశి హంకారం గారు, మా వెంకటేశ్వరం.
 ౩ బాగ్యమూడి కుళ్ళు స్వామి అవతరి గారు, కాంగులెడి.
 ౪ సెట్టెట్టె నగసింహం గారు, జనగాం.
 ౫ తిలకం వెంకటేశ్వర దేవేంద్రులు గారు, కుందవరం.
 ౬ రంగారావులు గారు, ముత్తూరు, దేశములు, నువ్వెట్టె.
 ౭ నానబుడ్డి కన్నా వెడ్డివేటెలు గారు, న్యాయస్థానం.
 ౮ రామయాంబికా ప్రస్తుత భాండా గారు, అక్షింత్రాపురం.
 ౯ టి, అక్షులసింహం గారు, జనగాం.
 ౧౦ రాజా వంత్రి ప్రగడ వెంకటేశ్వరమలతారావు గారు, తిలగిరి.
 ౧౧ పిళిపాటి వెంకటేశ్వరస్వామి గారు, కరణం.
 ౧౨ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు అభినవ విద్వంస బ్రహ్మరత్న భారతి స్వామి అవతరి, ముద్దంపాడు.
 ౧౩ క్యామాపంతుల వెంకటేశ్వరరావు గారు, హంపి, అరమూరు.
 ౧౪ కొత్తాటి వెంకటేశ్వరరావు గారు, సంగం.
 ౧౫ తిలకం గంగారెడ్డి దేశములు గారు, గణపంగి.
 ౧౬ రాజా కందుకూరు బాలనారాయణస్వామి రావు సుందరం, జమిందారు గారు - హంపి.
 ౧౭ సామంట కిషోరావు దేశములు గారు, జగితాల.
 ౧౮ మరకాల వెంకటేశ్వరరావు గారు, కరణం, ముద్దంపాడు.

స హం హం

- ౧ మెదక్ కిషోరావు దేశములు గారు, సెట్టెట్టె.
 ౨ వీరకాయల నానుమంతారావు దేశపాండ్య గారు, రాయగిరి.
 ౩ అక్షింత్రాపురం స్వామి వారు, యాదగిరి.
 ౪ సెట్టెట్టె కేశవరావు దేశములు గారు, సాపురం.
 ౫ నానబుడ్డి వెంకటేశ్వర శాస్త్రి గారు, చెన్న పట్టణం.
 ౬ పెద్దిబట్ల వీరయ్య గారు, పీడరు బెజవాడ.
 ౭ తిప్పరాజు కామేశ్వరరావు గారు, కరణం, ముద్దంపాడు.

- ౧ మోతె నారాయణగారు బహదరు జమీందారుగారు - యేలూరు
- ౨ భువనగిరి బుచ్చిపరదేశి సోమయాజులుగారు - సబ్ కోర్టు క్లాక్ - గుంటూరు
- ౩ శిష్ట వెంకటకృష్ణయ్యగారు - నకిలు - బెజవాడ
- ౪ వేముగంటి రామకృష్ణగారు - నకిలు - కంభంమెట్టు
- ౫ చల్లా సూర్యవారాయణగారు-డివిజన్ ఫార్మెంట్ హెడ్క్వార్టర్స్ - కంభంమెట్టు
- ౬ విష్ణు వెంకటకృష్ణయ్యగారు - రఘునాథపాలెం
- ౭ ఇటికాల రాజేశ్వరగారు - నకిలు - కంభంమెట్టు
- ౮ వెంకటరామయ్యగారు - గంధిసిరి
- ౯ భువనగిరి కోదండపాణిగారు - సబ్ జైల్లు - దుగ్గిరాల
- ౧౦ తూములూరు కోటయ్యగారు - పినపాడు
- ౧౧ గడియారం వెంకటశివశాస్త్రిగారు - సంగం జాగ్గరమాడి
- ౧౨ దెందుకూరు బ్రహ్మం వీక్షితులుగారు - గుంటూరు
- ౧౩ పెద్దిభట్ల కృష్ణమూర్తిగారు - గుంటూరు
- ౧౪ వ్యాకరణం వెంకటేశ్వరావధానులుగారు - తాళ్ళూరు
- ౧౫ గుండెపూడి నరసింహము విశ్వనాథముగారు - సత్తెనపల్లి
- ౧౬ వేలేటి రాఘవశాస్త్రిగారు - మిడిల్ న్యూలు పండితులు - హైదరాబాదు
- ౧౭ జింకా సుబ్బారావుగారు - నకిలు - గుడిచాల
- ౧౮ లంకా అంబకృష్ణశాస్త్రిగారు - అంబాపురం
- ౧౯ కొండపల్లి బాసకిరామయ్యగారు - రేగులగడ్డ
- ౨౦ ద్రోణా సోమయ్యగారు - సర్వకరం
- ౨౧ కంచిరాజు శంభయ్యగారు - కరణం - మల్లారెడ్డిగూడెం
- ౨౨ తంగెడ వెంకటనారాయణరావుగారు - కరణం - తంగెడ
- ౨౩ భిమడిపాటి సుబ్బరాయయ్యగారు - పెదపులిపట్టు
- ౨౪ లంకా సుందరరామశాస్త్రిగారు - అంబాపురం
- ౨౫ వేనుల వెంకటసత్యనారాయణశాస్త్రిగారు - కాకరపట్టు
- ౨౬ వెల్లాల శివరామశాస్త్రిగారు - అయ్యవారిపల్లి
- ౨౭ హస్తలపురం నరసింహశాస్త్రిగారు - పేకుమనాలు
- ౨౮ రాజరాజు నరేంద్రాధిభాషానిలయ్య - మామయ్యకొండ
- ౨౯ చతుర్వేణుల ఛర్మారావుగారు - ఆకాంబెంట్ పోలీసులైట్స్ , నల్గొండ జైలు హైదరాబాదు
- ౩౦ దేవరాజు లక్ష్మీకాంతరావుగారు - కరణం - అత్తూరు

- 30 గొల్లపూడి రాజనాథశాస్త్రిగారు - వజీలు - వంగోలు
 31 కురుగంటి పున్నయ్యగారు - వజీలు - వంగోలు
 32 జిల్లా కాశయ్యగారు - అరపాలెం
 33 తండ్రి లక్ష్మీనారాయణగారు - దైద
 34 కొండ భోగిభూషణరావుగారు - చింతోండుపాడు
 35 ఇంజనెరింగ్ అనంతయ్యగారు ఆ|| కరణం - ఉప్పలపాడు
 36 బ్రహ్మభట్ల పట్టాభిరామశర్మగారు - గుడివాడ
 37 బిద్వాక్ వెంకటేశంకరశాస్త్రిగారు - కర్నూలు
 38 దివాక్ బహదర్ దురిసేటి శేషగిరిరావుగారు హైద్రాబాద్ వజీలు - కాకినాడ
 39 ఇంగువ శ్రీకృష్ణయ్యగారు - వజీలు - నెల్లూరు
 40 మల్లాది సోమసుందరముగారు - సబ్ మెజిస్ట్రేటు - తెనాలి
 41 మంచికంటి వెంకటరామయ్యగారు - కంట్లాపూరు - నర్సారావుపేట
 42 తాచేపల్లి సంపూర్ణలక్ష్మీనారాయణగారు-జిల్లాకోర్టు వజీలు - నర్సారావుపేట
 43 జవలాపురం సూర్యనారాయణరావుగారు - ఎల్లంపాలెం
 44 పరసా రామనాథము దేశిముఖుగారు - కారేపల్లి
 45 ముదిగొండ లింగయ్య శాస్త్రిగారు - సికింద్రాబాదు
 46 నారాయణరెడ్డి దేశిముఖుగారు - మొలుగు
 47 వేమూరు చెంచుకృష్ణయ్యగారు - స్కూల్మేస్టరు - సికింద్రాబాదు
 48 జగ్గపూడి అమరనాథశాస్త్రిగారు - తెలుగుపండిట్ - సికింద్రాబాదు
 49 బిదరు కృష్ణయ్యగారు - పరగణాసభాపతి - తూపరాణి
 50 చీమ నరసింహారెడ్డిగారు - తూపరాణి
 51 మొలుగు రామయ్యగారు - వజీరుపల్లె
 52 రామరాజు సుందరరామారావుగారు - తుమ్మరుగోడు
 53 లంకా వెంకటనారాయణగారు - పండితపాలెం
 54 చతుర్వేదుల నరసింహయ్యగారు - విప్రులపల్లెగ్రహారం
 55 పుచ్చా పట్టాభిరామయ్యగారు - తుమ్మలచెరువు
 56 పాటిబండ వెంకటరమణయ్యపంతులుగారు - బెజినాడ
 57 సోమవరపు బసవేశ్వరరావుగారు తాలూకాగుమాస్తా - మానుకోట
 58 రాపర్తి కృష్ణయ్యగారు - నవాబుపేట
 59 కాచరాజు రామచంద్రరావు దేశిపాండ్యగారు - సింగరాజుపల్లె
 60 నారాయణరెడ్డి దేశిముఖుగారు - చినరుదూరు
 61 నెల్లూరు పాపయ్యదొరవారు - బమ్మెర
 62 పాటి నరసింహయ్యగారు - నెల్లూరు

అభినవ సరస్వతి.

సంపుటము	{	జాన పాదు	{	సంచిక.
౨౨		పరిమోదూత సం. వైత్తిమాసము		౧

కృతి విమర్శము.

అర్థశాస్త్రచండిక-ప్రథమభాగము:- ఇయ్యది గోవిందరాజు హరిశ్చంద్రరావుగారిచే రచియింపబడినది. ఇం దాషధములను యంత్రములను బదార్థ వ్యయమును జీవనోపాధిలోపమును గుటుంబ శైధిల్యమును దౌర్బల్యమును శీలభ్రంశమును నతివృష్టిని ననావృష్టిని వ్యక్తిలోపమును సౌందర్యహీని రుచి మున్నగు గుణములను దారిద్ర్యమును బట్టుదలను శ్రీమదభిభాగమును నర్థమును సనాతన మతమును మనోబలమును గూర్చి శాస్త్రయుక్తమధవహేతుప్రదర్శన పూర్వకముగా మిగులఁ జచ్చింపఁబడియున్నది. యంత్రనిర్మాణమునకు లోహదు లావశ్యకములుకావున నాగలి మున్నగు ముఖ్యవస్తువులకుఁ గూడ నవి దుర్లభములు బహుమూల్యములును నగుచున్నవనియుఁ దన్ములమున నిర్మల వాయువును సూర్యకాంతియు లేని యగాధభయలలో దిగి యనేకు లాత్మజీవితమును హాస్వము చేకొనుచుండి రనియు యంత్రప్రవర్తనమున కావశ్యములగు బాగ్యలకుఁగూఁ బెక్కు వృక్షములు కూల్చివేయఁబడుటచేతనే హాస్వతము వర్షములు లేక యోమములు మొండైనవనియుఁ బ్రజలకుఁ గట్టెపుల్లులు కఱవైనవనియు యంత్రము లిట్టి యనర్థ దాయకములగుటనే పూర్వికు లవి విడిచిరికాని వాని నెఱుంగక కాదనియు మానవులు యంత్రములు లేకుండ స్వల్పకార్యమైనను నిర్వహింపఁజాలక దైన్య మనుభవించుచు వానికి బాసలై రనియు యంత్రములవలన యనర్థములు కనఁబడుటఁ బడినవి. నిజమునకు స్థూల దృష్టిచేఁ జూచిన యంత్రములవలనఁ గొన్ని పాకర్యములు మన కేర్పడినను భూమిని దున్నుట కొక యంత్రమును భూమిని బండ్లించుట కింకనొకత్రము లిహములు చేయు

టకు మఱొకటియు నన్నమువండుట కింకొకటియు దానింగలిపి ముద్దలు చేసి నోటఁబెట్టుటకు వేఱొకటియు నై సోమరితనమును మోచ్చుచు చున్నవనుటకు సంశయము లేదు. కనుకనే ప్రతికార్యమునకును యంత్రీసాహాయ్య మపేక్షింపక చేతివను లభివృద్ధిచేయుటయే ముఖ్య కార్యమని యందు సిద్ధాంతితము. ఇట్లే పై నుదహరింపఁబడిన యెల్ల విషయములును జక్కగాఁ జర్చించి సిద్ధాంతీకరింపఁబడియున్నయవి. ఈ పుస్తకము వెల 0-4-0. వలయువారు కాకినాడకు గ్రంథకర్త పేర వ్రాసికొనవలయును. హరిశ్చంద్రరావుగా రిట్టి యర్థశాస్త్రము యొక్కతక్కటి భాగములును ద్వరితముగఁ బ్రచురించుదురుగాక.

ఇల్లులుకఁగనే పండుగ యగునా?

—:—
(వై దిక ధర్మ బోధిని)

కృత్యాద్యవస్థమీఁద శారదాగారి వివాహశాసనము భారతీయశాసన సభలోఁ బ్రాసూతకాఁబడి ప్రభుత్వమువారిచేఁ గూడ సంగీకరింపఁబడినది. తుదకు వేదచోదితములయిన వర్ణాశ్రమ ధర్మాచారములను మంటఁగలుప నెంచిన సంఘసంస్కార సోదరుల ప్రబల ప్రయత్నములు సఫలములయినవి. తమకుఁ గలిగిన వైదికధర్మనిర్మూలన విజయమున కీ దేశోద్ధారకు లీ మహాత్ము లీశూరులు చంకలు గొట్టుచు గంతులువై చుచున్నారు. భరతఖండమునకు స్వరాజ్యము వచ్చినట్లే హర్షించుచున్నారు. తమయంతటిపీరాధిపతు లీ సప్తసముద్రముద్రిత ధరణీచక్రింబున తేరని గర్వించుచున్నారు. రక్షకభట వర్గపులాటేసహాయముగల మేము శాసించినటుల మీ దికిమీఁద బ్రవర్తింపక తప్పదని వైదికమతానలంబులను బెదరించుచున్నారు.

బాలుఁడు బాబాయకుఁ బెండ్లియైనదని మురియును. ఆ యానందమునఁ దరువాతఁ దనకుఁ గలుగఁ బోవునర్థముల గురై టుంగఁజాలఁడు. రిఫార్మరులును దమమనోరథము సిద్ధించినని సంబరపడిరి. అట్టిసమయమునఁ బ్రాజ్ఞుల హితవాక్యములు బద్ధశంఖారావము

లయ్యెను. శాసనసభలో యం. కె. ఆచార్యులుగారు శారదావివాహ శాసనము నెదిరించుచు దానివలన దేశమునంగను హిందూసంఘము నంగను గలుగఁగల యనర్థమును విస్తృతముగను విశ్లేషముగను నిష్పక్షపాతముగను బాటుచుగూడ గ్రహించులాగునఁ దేబతెల్లముగ సోదాహరణముగ నుపన్యసించునపుడు ఇరిహాసాపుదములయినవి. రోగికి బభ్యముచుచింపఁరీతిశ్రీమదాచార్యులుగారు శాస్త్రవిహితవాదము రిఫార్మరులకు శ్రీచణకటువయ్యెను. మూర్ఖులును సహేతుక శాస్త్రవాదము నిష్ప్రయోజనము. అనాదిసద్ధములయి యత్సంతపవిత్రవంశములయిన వేదవిహితశాస్త్రాచారధర్మముల నుల్లాఘించి పాశ్చాత్యపద్ధతుల మర్కటీకరింపఁదలంచి తెచ్చిపెట్టిన వివాహవయోధ్యయ శాసనము వలన నెట్టి చెడుగులు నెట్టియడుములు గల్గునున్నవోయీ సంస్కారపరాయణులు గ్రహింపఁ గలిగిరా? ఎట్లు గ్రహింపఁగలరు? ఆత్మానుభవమునఁ గాని తత్త్వము బోధకడను! ఈపాపిష్ఠశాసన ఫలితముగ వేదభూమియై కర్మలయమైన భరణఖండంబున హిందవులు కేవలము భోజనపరాయణులై నర్లసంకలులై స్వేచ్ఛా విహారులై పాశ్చాత్యాచార దాసానుదాసులై యద కిహకరంబులకు రె టకి జెసిన రేవడ లయినప్పుడుగా రిఫార్మరులు తమ దుశ్శేష్ఠితములకుఁ బశ్చాత్తాపము జెందునది! అప్పుడు గదా వీరికి వేదశాస్త్రాచార ధర్మ మహత్వంబులు దెలియనచ్చునది!

నేడు సనాతన ధర్మపరాయణులగు భారతీయులలో గొప్ప సంచలనము గలుగుచున్నది. ఆర్యావర్తమునఁ గాశీ, పాటలీపుత్రము, హస్తినాపురి, యజ్ఞమీరు, లాహోరు, పర్యాగ మొదలగు పట్టణములందును, దక్షిణావధమునఁ గాకినాడ, బెజవాడ, బందరు, నెల్లూరు, మదరాసు, తిరుచునావల్లి, కుంభిఘోణము, మధుర, మాయవరములలోనుగల నగరములందును, మఱియు ననేక గ్రామములయందును లెక్కకు మిక్కిలిగా శారదావివాహ శాసనసభకాంక్షలు జరిగివి, ఇంకను జరుగుచున్నవి. హిందూ సంఘమునందలి వివిధ జాతులవారును నీ శాసనమును దృఢీకరింపఁ జూచుచున్నారు. వేద

నాస్తిచార వివాహవిధులయందు దేహాత్మకము పరిజ్ఞానము లేక దేశో
 పద్రవికారక మగునీశాసనమునకుఁ జేయూత నొసంగియున్న గాంధీ
 నెహ్రూ ప్రభృతులు ప్రాజ్ఞానముచే గర్వింపఁబడి బహిష్కరింపఁ
 బడుచున్నారు. సంఘసంస్కార పత్రికలు బహిష్కారాయుధమునకు
 గుఱియగుకాల మొనన్న మైనది. సభలలో నెక్కడఁజూచినను శాసన
 సభలకుఁ బ్రజల మతధర్మముల కివిరోధముగఁ బ్రవర్తించెదమని
 ఖండితిముగఁ బ్రమాణము చేయువారికేకాని తదితర నాయకులకు
 సమతమవోట్ల (సమ్మతులు) నియ్యఁగూడదను తీర్మానములు ప్యాసగు
 చున్నవి. వేయేల! మనసంస్కార సోదరులు విశ్వప్రయత్నముల
 నొనర్చి సంపాదించఁజూచుచున్న ధర్మవిరూఢులన స్వరాజ్యము మాకు
 వలదువలదను ధ్వనులు దేశమందంతట మ్రోఁగుచున్నవి.

ఆర్తడాక్సుహిందువుల విజృంభణముగాంచి సంఘసంస్కా
 రులును దదనురాయులును భీతావహులగుచున్నారు. పిచ్చుకవంటి
 శారదావివాహశాసనముపై బ్రహ్మస్త్రీ తుల్యమగు నీప్రతిఘటన
 ప్రయోగ మేలయని యాంధ్రపత్రిక వాపోవుచున్నది. కొంచెముదూర
 దృష్టిగల సంస్కారనాయకు లీశారదాబిల్లు అనర్థనాయకమనియుఁ
 గేవలము లోపభూయిష్ఠమనియు వాకొనుచున్నారు. ఈబిల్లువలనఁ
 బ్రయోజనములేకపోగా దేశమున నింకను గడులు ప్రబలి రాజకీయ
 రంగస్థలంబునం దైకమత్యమునకు భంగమువాటిల్లునని భయపడు
 చున్నారు. భారత దేశమునందలి యార్తడాక్సు హిందువుల పక్షమున
 రాజకీయసంస్థను స్థాపించుటకుఁ బ్రయత్నములు చుటుకుగా జరుగు
 చున్నవి. ఆంగ్లభాషయందును దేశభాషలయందును సనాతనధర్మ
 పరాయణులగు భారతీయుల దృఢాభిప్రాయములను దెలియఁజేయు
 టకై దైనికపత్రికలను నెలకొల్పి నాయకులు గట్టి ప్రయత్నములను
 జేయుచున్నారు. సంఘసంస్కారుల యెడలను వానినాయకులగు
 గాంధీ నెహ్రూ ప్రభృతులయెడలను నేఁ డార్తడాక్సు హిందువుల
 కిందఱకు విశ్వాసము సంపూర్ణముగ నశించినది. దేశమునందలి
 ప్రస్తుత కర్మితులను జూచినచో ని వివాహశాసన మచిరకాలము

నానే ప్రభుత్వమువారిచే రద్దుచేయఁబడుటయో లేక యారక్షాత్తు
కిందువులకు శాశ్వతము గానట్లు సవరింపఁబడుటయో జరుగనై
యన్నది. సంఘసంస్కారుల మురిపెము మూన్నాళ్ళ ముచ్చటయే
కాగలదు. ఇట్లుకఁగ నే పండుగయగునా! సంస్కారు లీవిషయమును
ఐక్యగా గ్రహించెదరుగాక !

శారదా వివాహ శాసన నివారక హరికథ.

12.—1—1930 తేదిని పికింద్రాబాద్ కన్యకా పరమేశ్వరీ
చేపూరి వారి దేవాలయములో సనాతన ధర్మాభిమానులచే నొక
మహాసభ సమకూర్పఁబడెను. దాదాపు 400 మంది చాతుర్వర్ణ్య
పురజనులు వచ్చిరి. సంగీత సాహిత్య విశారదులును గద్వాల సం
స్థాన పండితులును నగు బ్రహ్మశ్రీ అనంత శాస్త్రిలవారు శారదా
వివాహశాసనానర్థములను బద్ధగద్యకీర్తనాదులతోఁ బండితపామర
హృద్యంబగునట్లు శాస్త్రీయంబుగాఁ దేటపఱచి వివాహసంస్కా
రము మతవిషయకంబనియు వేదశాస్త్రవిహితధర్మాచరణంబుల కాధా
రంబనియు నుపన్యసించి వర్ణాశ్రమధర్మసంరక్షణ మాచరింపవలె
ననియు శ్రీప్రభుత్వమువారి వివాహమశ్వాసనమును రద్దుచేసి తమవద్దా
నమును నెరవేర్చుకొనెదరు గాకయనియు బహు గంభీరముగా హెచ్చు
రించుచు శ్రావ్యంబుగాఁ ద్యాగరాజుగారి కృతులతో దైవప్రార్థన
మొనరించిరి. శ్రీ. జె. అమరనాథశాస్త్రిగారును, బ్ర. శ్రీ. నాగం
కృష్ణారావుగారును, బి. యల్. నారాయణగారును పైతీర్థావమును
బలపఱచినమీఁద సభ్యులందఱు నేకగ్రీవంబుగా శారదావివాహశా
కరణమును తీర్మానించిరి.

పిమ్మట విద్వాన్ హరిదాసుగారికిని ధర్మాభిమానముతో వచ్చి
హరికథాకార్యక్రమమును నెరవేర్చిన సంగీతివిద్వాన్ శ్రీ బుర్రా
హ్మయ్య ఫిడ్లర్ గారికిని మార్గంగిక శేఖర క్రీకోటయ్యగారికిని సభా
సదులకును ధన్యవాదముల నర్పించిరి.

రాత్రి 8 గంటలకు శారదావివాహశాసన నిరసనపూర్వక
జయజయధ్వనములతో సభ సంపూర్ణము గావించఁబడెను.

“కర్నూలుమండల వర్ణాశ్రమ ధర్మక్షక మహాసభ”

సర్వతో మధమః పాతూక్

1930 వ సంవత్సరం మార్చి నెల 23 వ తేదీ భానువారము కర్నూలుపేట శ్రీ సీతారాములవారి దేవాలయమున ని పై సభ వారు శారదాశాసనముగూర్చి సభ సలిపిరి. అందులో బ్రహ్మశ్రీ పిశుపాటి సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారు శారదావిల్లురు విమర్శించుచు దేశాంతరుల వివాహముల యుండలి యనర్థముల నిరూపించుచు ననేక యుక్తులతో రిఫార్మరుల వాదముల ఖండించిరి. ఆనంతర మీశ్రాది తీర్మాన మీ సభవారిచే నేకగ్రీవముగా నామోదింపబడెను.

1. ఇటీవల శ్రీ యమ్. కే. ఆచార్యులవారును శ్రీవైస్రాయిగారి లామెంబరుగారును, మిష్టర్ క్రెరాల్ గారును శ్రీ వైస్రాయి గారును నూతన ఢిల్లీ పురమున సంప్రదించి ప్రజలయొక్క యాందోళనములబట్టి పూర్వాచార పరాయణు లింతగా నొక్కి చెప్పుటలో 14 సం॥ లు 12 గా మార్పుట యగు నుగాని 8 గా మార్పుట కాఁజాలదని చెప్పుచు 12 గా మార్చినట్లు 17 తేదీ ప్రకటింపబడిన “హిందూ” పత్రికలో వ్రాయబడినందున నిపై సభవారు కేవల మీచట్టమును శ్రుతి స్మృతిపూర్వాచారములకు నత్యంత విరుద్ధమనియు మత స్వాతంత్ర్యమునకుఁ బ్రభుత్వమువారై జోక్యము కలిగించుకోఁ గూడదనియు నీ చట్టమును సంపూర్ణముగా రద్దుచేయవలెననియు శ్రీవైస్రాయిగారును సీమలోనుండెడి శ్రీరాజా సర్కారువారును తా మొచ్చిన వాగ్దానములఁ గాపాడవలెననియు గోరుచుఁ దీర్మానించుటయైనది.

23-3-30,

కర్నూలు

ఇంద్రికంటి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి,
అధ్యక్షులు,
పుల్లపంతుల రామచంద్రియ్య,
కెట్రీ.

శారదా శాసన నిరసనము.

—:—

శా॥ భార్యాపుత్రులతో నిశీధమునఁ గొంపం నేస్తు నిద్రింపఁగా
నిర్యతోక్రిధమునఁ దురాత్ముఁడొకఁ డన్నిఁ గొంప కంటించిన
ట్లార్యాచారవిరుద్ధ శాసనము ధర్మారణ్యదావాగ్నిగాఁ
గార్యాకార్యవివేకశూన్యమతివై కల్పించితే? శారదా!

శా॥ చేడల్ పూరుషు లంద టీపుడమి నిజీవంబుకై శారదా!
గోడుంగోడున నేడ్చుచుండిరి మహాకూరంపుదుశ్శాసనం
బేడందెచ్చెను వీడటంచు, భువిలో నీరీతి ధర్మాగమున్
బాడున్ జేయఁగ వేరుపుర్వవగుచున్ బ్రాఖ్యాతనిం జెందితే ?

శా॥ అంతంబొందని చింతనుండిరి కదా! యాసేతుశీతాద్రప
ర్యంతంబుంగల ధార్మికప్రవరు లీయన్యాయ్యపు శాసనం
బంతంబొందఁగఁజేసి దేశమునకున్ హర్షంబువాటిల్లఁగా
శాంతంబున్ ఘటియింపఁగావలయు వైస్రాయాఖ్యధర్మప్రభూ!

శా॥ మీధర్మంబులతోలి కెన్నఁటికినిక మేమేగమంచున్ దయా
వీధీసంచరణై కశీలయగు శ్రీవిక్టోరియారాజ్ఞ మున్
బోధించెం బ్రజకుం దదీయవచనమ్మున్ నేడు పాలించి మా
బాధల్ వాయఁగ ధర్మమున్నిలుపు మో వైస్రాయధర్మప్రభూ!

శా॥ ధర్మంబేకద భారతీయులకు నాధారంబు - తథర్మమే
నిర్మూలంబగుచో నింకెందులకు గాఢీనాయకత్వంబునన్
దుర్మార్గంబగునాస్వరాజ్య మది యంతో యంతో చేకూరినన్.
మర్త్యచ్ఛేదకమై నిరంతరము ధర్మధ్వంసముం జేయజే ?

సీ॥ చండాలజనముచే వండిపెట్టినకూడు

విప్రబాలకులఁ దిప్పించినాఁడు.

చండాల మలమూత్రకుండముల్ దుడిపించి

బ్రాహ్మణులకొ భోజ్యపఱచినాఁడు.

పదునెన్నిదేండ్లపైఁ బడఁతిపెండ్లియటంచు

వైసాగ్నికికొ వార్తఁ బంచినాఁడు.

ద్రోహంబుఁదలఁపక గోహత్యఁగావించి

కడలేనిపాపంబుఁ బడసినాఁడు.

గీ॥ బ్రహ్మహత్య యిఁకొక్కటి బాకియుండె

నదియు సంపూర్తియగుమీఁద నఖిలభార

తస్వరాజ్యము నిప్పించుఁ దప్పకుండఁ

బ్రధితఘోరికజనపరిపంధి గాంధి.

మ॥ కనియుం బెంచియుఁ బెద్దఁజేసి తుదకుం గట్టా ! కుమారీజనం

బునకుం బెండిలి యిచ్చవచ్చినతఱికొ బొల్పారఁ గావింపఁగా

మనకుకొ బాధ్యతలేకయుండఁగ రిఫార్మర్ సంజ్ఞకుల్ సల్పి రొ

య్యన వారల్ గొనితెచ్చియిచ్చిన స్వరాజ్యం బిద్దియే తద్దయ్యకొ.

మ॥ తనధర్మంబును బాయకుండ నెవఁ డత్యంతంబు వర్తించు నా

జనుఁ డొందుం దన జన్మ జన్మములకుకొ స్వారాజ్యభోగంబులం

చును శాస్త్రంబు వచించుఁ, దాదృశవచస్సుల్ వ్యర్థముంజేసి న

మ్మను వీల్గాని స్వరాజ్యకాంక్ష నిజధర్మం బోడుటల్ నాయమే?

సీ॥ కపటావతారులొ కాంగ్రెసువారి ప

ల్కులు నమ్మి మోసపో వలదు వలదు.

రావణసన్యాసి తేవనుండెడివారిఁ

దెలియక వోట్ల నీవలదు వలదు.

మనకేమి పట్టినదని యుపేక్షాభావ

ములు ధర్మమునఁజూప వలదు వలదు.

మనధర్మమది సనాతనధర్మమగుట నం

దులకునై తలఁగి పోవలను వలదు.

గీ॥ ధర్మమునకుఁ బ్రహరంబు దగులకుంజఁ

గల స్వరాజ్యము నిష్పింపఁ గలిగిలేని

యప్పుడు స్వరాజ్యవాదులు చెప్పనట్టి

పలుకు లెల్లను మన మొప్పవలయువలయు.

చేవదాసీ శాసనము.

సూతన శాసనములు సిద్ధమగుచున్నవి. ప్రాచీనపద్ధతులను రూపుమాపుటకై కొందఱు ప్రయత్నించుచున్నారు. ఇప్పుడొక్క విషయమును విచారితము.

1. వేశ్యావృత్తివలనఁ బాపము కలుగునని కొందఱు వాదించుచున్నారు.

ఇది సరికాదు. ఏలయన నెంతమాత్రము వారికి పాపము లేదని శ్రీ విజ్ఞానేశ్వరులు—

శ్లో॥ “ అవరుద్ధాసు దాసీషు భుజిష్యాసు తథైవచ

గమ్యాస్వపి పుమాన్దాప్యః, పఞ్చశతృణికందమమ్ ”

అను యాజ్ఞవల్క్యస్మృతి (వ్యవహారాధ్యాయము. శ్లో 290)

వ్యాఖ్యానమునం దిట్లు వాక్కుచ్చియున్నారు:—

“ వేశ్యాఖ్యా పశ్చమ జాతిరితి. అత స్తాం నియతపురుషవరిణయనవిధి విధురతయా సమానోత్కృష్ట జాతి పురుషాభిగమనే నా దృష్ట దోషో నాపి దణ్డః. ”

(వేశ్యలనఁబడువార లయిదవజాతి యని స్కందపురాణము నందుఁ దెల్పఁబడియున్నది. కావున వారికి నియతపురుష, వివాహమును విధించు వచన మెద్దియును లేదు. కావున వారికిఁ దమతో సమానమయిన జాతియందలి పురుషునితోఁగాని యున్నతజాతియందలి పురుషునితోఁగాని సంభోగము కలిగిన యెడలఁ బ్రత్యవాయము కలుగదు. రాజదణ్డమును గూడదు.)

వేశ్యలకు బహుపురుషసంబంధమువలనఁ బాపము కలుగునని యే ప్రమాణమువలనఁ జెప్పబడుచున్నది? వారు వివాహముఁ జేసికొనవలెనని యెచ్చట విధింపఁబడియున్నది? విధిలేనియెడల దోషమెట్లు పొసఁగును? శరీర రోగాది దృష్టదోషము లెవ్వయైన సంభవించిన సంభవించుఁగాక; అదృష్టదోషముమాత్రము ఘటింపదనియు రాజశాసనముచేత నయినను వేశ్యలను బాధించుట యనుచితమనియు విజ్ఞానేశ్వరులచే నభిప్రేతమగుచున్నది.

2. వేశ్యలంపటులయిన పురుషులకుఁ బాపములేదాయనఁగలదనియే విజ్ఞానేశ్వరుల యుత్తరమైయున్నది:—

తాను చానవరుద్ధాను గచ్ఛతాం పురుషాణాం యద్యపి న దణ్డస్తథా శ్యదృష్టదోషోఽస్త్యైవ; స్వదార నియతః సదా-ఇతి నియమాత్; పశువేశ్యాభిగమనే ప్రాజాపత్యం విధియతే-ఇతి ప్రాయశ్చిత్త స్మరణాచ్చ ఇతి నిరవద్యం. ”

(ప్రత్యేకముగా నొకపురుషునిచే బోషింపఁబడిన వేశ్యతో విహరించువానికి వ్యవహారకాణ్డమునుబట్టి దోషములేనందున రాజశిక్ష లేకపోయినను నట్టికార్యము ధర్మశాస్త్రవిరుద్ధమయిన హేతువుచేత నతీంద్రియమగు పృత్యవాయాఖ్యదోషము సంభవించును.

కామము కలిగినపుడు స్వభార్యయందే సంతృప్తిఁ జెడవలెనని శాస్త్రనియమ ముండుటం బట్టియుఁ బశువేశ్యాభిగమనములందుఁ బ్రాజాపత్య మనునది స్రాయశ్చిత్తముగాఁ జేయఁబడి యుండుట వల్లను వేశ్యా సంపర్కముగల బురుషునకుఁ బాపము స్రాప్తించునని తెలియనగు)

కావునఁ పురుషునకును వేశ్యకును సామ్యము లేదు. అతనికిఁ గాపమున్నది. ఆమె కది ఎంతమాత్రమును లేదు.

పురుషునికయినను వేశ్యాసంపర్క జనితదోషము పరభార్యాభిగమన కృతదోషముతో సమానముకాదు. ఏలయన, “నపరదారా స్తచ్ఛేత్” (పరభార్యలఁ గూడవలదు) అను నిషేధ మెవ్వరికిని భార్యలు కానట్టి వేశ్యల విషయమునఁ బ్రవర్తింపదు.

మఱియు, గణికాసంభోగ పృత్యవాయము స్వదార నిరతి త్యాది వచన కల్పము. పరదారాభిగమన ప్రత్యవాయమన్ననో వచనాంతరానఁజేయితమై “నపరదారా స్తచ్ఛేత్” అను స్వవాక్యము చేతనే స్తప్తము. ఊహింపఁబడినది కంతోక్తమయిన దానితో సమానముకాదు. కావునఁ బురుషునకుఁ బరభార్యా సంయోగమువలన నెంతపాప ముద్భవించునో యంతపాపమే వేశ్యసంబంధమువలనఁ గలుగనోపదు.

అదియుం గాక ధర్మపత్ని గలవాఁడు వేశ్యతో వ్యవహరించినచో దోష మొందును. భార్యావిహీనుం డట్లనరించినయెడల నంత దోషము నొందఁడు.

3. వేశ్యాజాతి యనునది పృత్యేకము లేదనియు వ్యభిచార వృత్తి నవలంబించిన స్త్రీలే కొందఱు వేశ్యలుగాఁ బరిగణింపఁబడి రనియుఁ బ్రతిపత్తులవాదము.

ఇది సత్యముకాదని విజ్ఞానేశ్వరులు వాసియున్నారు:—

“యత్సుసర్వేశ్వనాం జాత్యస్తరాసంభవేన వర్ణాస్తఃపాతిత్వ మనుమానాదుక్తమ్-వేశ్యాః వర్ణానులోమా దస్తఃపాతిన్యో మనుష్య జాత్యాశ్రయత్వాత్ బ్రాహ్మణాదివత్-ఇతి. తన్న, తత్ర కుణ్ణగోశ కాదిభి రనైకాన్తికత్వాత్ - అతో వేశ్యాఖ్య కాచిజ్ఞాతి రనాది ర్వేశ్వయా ముత్కుప్తజాతేః సమానజాతేర్వా పురుషా దుత్సన్నా పురుషసంభోగవృత్తి ర్వేశ్యేతి బ్రాహ్మణాదివ ల్లోకప్రసిద్ధిబలా దభ్యుపగమనీయా ; నచ నిర్మాలేయం పృసిద్ధిః ; స్మర్యతే హి స్కం దపురాణే - పశ్చుచూడానామ కాశ్చనాప్సరసః, తత్సత్తి ర్వేశ్యా ఖ్యా పశ్చుమీ జాతి, రితి.”

(అధ్యాపనాది వృత్తులుగల బ్రాహ్మణాదిజాతులు కొన్ని కలవని లోకప్రసిద్ధివలనఁ దెలియఁబడుచున్నది. “బ్రాహ్మణోఽస్య ముఖమాసీత్” మొదలయిన శాస్త్ర వచనములవలన జాతిభేదము స్థిరపడుచున్నది. అటులనే పురుషసంభోగమే వృత్తిగాఁగల్గిన వేశ్యా జాతియను నొకజాతి యనాదిగా విలసిల్లుచున్నదని లోకము తెల్పు చున్నది. పశ్చుచూడాఖ్యలయిన యప్సరసలు కొందఱుఁడెడివారనియు వారిసత్తివారు వేశ్యలుగా నెన్నఁబడుచు వచ్చిరనియు స్కందపురాణ మువలన నవగతమగుచున్నది. మఱియుఁ బ్రతిజాతియు బ్రాహ్మణాది వర్ణములందే యంతర్భావ మొందవలెనని వాదించు నెడలఁ గుండగో శకాదులనుగూడ నటులనే భావింపవలసి వచ్చును. కాని యవి బ్రాహ్మ ణాది వ్యతిరిక్తములని పృసిద్ధిగలదు. కాఁబట్టి వేశ్యాజాతియుఁ దజ్జీవ నోపాధియు ననాదిగా సిద్ధించుచున్నవి.

అవి మధ్యవచ్చినవని చెప్పి వేశ్యాజాతినే నిర్మూలించ నెంచుట సాహసముగాఁ దోచుచున్నది.

4. వేశ్యలకుఁ బురుషసంయోగమును విధించు వచనము లెవ్వియు శాస్త్రమునఁ జూపట్టుట లేదనియు విధిలేనికతమున వేశ్యలు గణికావృత్తిని మానవలెననియుఁ గొందఱు వాదించుచున్నారు.

కాని మానవలెనని పలుకు వచనములెవ్వి ? తద్వచనాభావ నందు వేశ్యావృత్తి పరిత్యాగ మెట్లు విధేయము కాఁగలదు ?

అంతియకాదు, వేశ్యలకు వృత్తిని విధించువాక్యములు కలవు; కావున దానిని విసర్జింపవలెనని శాసించుట యనుపపన్నము. మత్స్య పురాణము (70 అధ్యాయము) నందు శాపవశమున వేశ్యాత్వము నొందిన ద్వారకాంతః పురస్త్రీలు వేశ్యాధర్మంబు లుపదేశింపుమని దాల్భ్యమునీశ్వరుని బ్రార్థింప నాతఁడు దేవాసుర యుద్ధానంతరమున దేవేంద్రుఁడొడిస మాటలతోడ వేశ్యాధర్మంబు లుపదేశించెనని వర్ణింపఁబడియున్నది. ఆ స్త్రీలవ్రీక్షః—

“కస్మాదీశేన సంయోగం ప్రాప్య వేశ్యాత్వ మాగతాః

వేశ్యానామపి యో ధర్మ స్తం నో బ్రూహి తపోధన.”

(భగవద్గుండగు శ్రీ కృష్ణుని యంతఃపుర స్త్రీలమయిన మాకు ను నిట్టిగతి పట్టుటకుఁ గారణమేమి? మేము వేశ్యలుగా నెట్లుమాటితిమి? మఱియు వేశ్యలధర్మంబు లెవ్వి ?)

దాల్భ్యుఁడు కారణమును చెల్పి యిట్లనియె:—

“వేశ్యాధర్మేణ వర్తధ్వ మధునా నృపమందిరే

భక్తిమత్యో వరారోహ స్తథా దేవకులేషు చ.

రాజాశః స్వామిన స్తుల్యాః సుతావాసి చ తత్సమాః

భవిష్యతి చ సౌభాగ్యం సర్వాసామపి శక్తితః

యః కశ్చిచ్ఛుల్కమాదాయ గృహమేవ్యతి వస్సదా
నిధనే నోపచార్యో వః స తదాన్యత్ర దాంభికాత్. ”

(రాజసుందిరములందును దేవాలయములందును మీరు భక్తితో వేశ్యాధర్మమున మెలగవలయును. రాజాదులు భర్తలతో సమానులుగఁ బరిగణింపఁబడుదురుగాక ; మీకు నందఱకు సౌభాగ్యమయ్యెడిని. మీ గృహములకు సాస్కురు దెచ్చి మీ పొందు నపేక్షించు పురుషులను సంతోషపెట్టుఁడు. మోసగాండ్రనుమాత్రము మీరు నిరాకరింపవచ్చును.)

మఱియు, దాల్భ్యఁడొకవ్రతమునుగూడ వారి కుపదేశించెను. దానినే యనంగదాన వ్రతమని పెద్దలు పలుకుదురు. అందును బురుషసంయోగము కలదు. కావున వేశ్యలకుఁ బురుషాభిగమనంబు శాస్త్రచోదితంబై యొప్పుచున్నది ; కులాచారంబుచేతను నయ్యది సిద్ధించుచున్నది.

అది వ్యభిచార మనందగదు. ఏలయన, నియత పురుషత్వమున్నప్పుడు మాత్రమే యట్టి దోషము గలుగును. కాని వేశ్యలకుఁ బురుష నియమము లేదు; గావున వ్యభిచారపదము చెల్లదు.

5. దేవాలయములందు వారాంగనలు సేవలొనరించు నాచారము పూర్వమెన్నడును లేదు గావునఁ బణ్యాంగనలు షణ్ణిరారని కొందఱును దేవదాసీగణము బ్రహ్మచర్యవ్రతము జరుపవలసియున్నది గావున గణికావృత్తి నవలంబించినవారికి సేవాధికారములేదని కొందఱును వాదించుచున్నారు.

కాని కాళిదాసు తన మేఘసందేశకావ్యమున నుజ్జయిన్ పురమందలి శ్రీమహాకాళనాథుని యాలయమును వర్ణించు సందర్భమున వేశ్యాంగనల నంగీకరించెను. ఎట్లన,

“ పాదన్యాస క్వశితరశనా స్తత్ర లీలావధూః
రత్నచ్ఛామఖచితవళిభి శ్చామరైః క్లాస్తహస్తాః
వేశ్యా స్వత్తో నఖపదసుఖా న్నాప్రివృ వర్షాగ్రిబింబూ
నామోత్పన్నై త్వయి సుధుకరశ్రేణిదీర్ఘా స్కటాత్మాన్.

(అ మహాకాళనాథుని యాలయమునందు సాయంకాలమున జరుగు సేవయందు నృత్యమునఁ జరణనిక్షేపముచే శబ్దించుచున్న కాంచీ దాసులు కలవారును లీలాకంపితములుఁ గంకణరత్నకాంతి రూషితదండములునగు చామరములచేఁ గ్లాంతములయిన హస్తములు గలవారునయిన వేశ్యలు నఖక్షత సుఖావహములయిన వర్షాగ్రి బిందువులను నీవలననొంది కృతజ్ఞతతో నీయందు సుధుకరశ్రేణి దీర్ఘములయినకటాక్షములను బ్రయోగించెదరు.)

ఇట “ వేశ్యాః ” అనుటవలన వేశ్యాత్వజాతియు, “ నఖపద సుఖాన్ ” అనుటవలనఁ బురుషసంయోగమును, శ్రీమహాకాళనాథుని యాలయమునందుఁ జామరహస్తములతో నృత్యమొనరించు కాంతి లకుఁ గలవని బోధపడుచున్నది.

మఱియు, శ్రీశంకరాచార్యులు చతుఃషష్ఠ్యుపచార మానస పూజాస్తోత్రమునందు వారాంగనల నాట్యమును బూజాంగముగా నిటుల వర్ణించియున్నారు.

శ్లో. “ భృమదళికులతుల్య లోలధమ్మిల్ల భారా
స్మితముఖకమలోద్య ద్దివ్యలావణ్యపూరా
అనుపమతనువేషా వారదోషా నటంతీ
పరభృతకలకంఠీ దేవి ధైర్యం తనోతు. ”

గీ. దేవాలయములందలి శిలాశాసనములందును నృత్తాంగ
నలకు దానాదులేర్పడియున్నవి. గోదావరీమండలములోని పలివెల
గ్రామమున వెలసిన శ్రీకొప్పేశ్వరుని యాలయమునందుఁగల శాసన
మొకటి (నెం. 105) మచ్చునకుఁ దీసికొనవచ్చును. అందు “ నృత్తాం
గనాభ్యశ్చ తతో దశభ్యః. ” అని పది నృత్తాంగనలు శ్రీస్వామిని
సేవించుటకై యేర్పాటు కావింపఁబడిరనియున్నది. శాసనకాలము-
శాకాబ్దే వేదరత్నాంబర శశిగణితే ” అని యున్నది.

కాఁబట్టి దేవళములందు జరుగవలసిన సేవకు నాటంకము
గలుగఁజేయుటయు నట్టిసేవకై యేర్పడియున్న భూములు మున్నగు
వాని నపహరించుటయు ధర్మబుద్ధిగలవారి కృత్యములుకావు. ఇప్టము
లేని వేశ్యలు మానవచ్చును; ఇప్టమున్నవారు నిర్వహింపవలెను;
తత్కార్యమును మానినవారు తదర్థమై యొసఁగఁబడియున్న త్రేతా
దులను విసర్జించి పోవుటయే న్యాయము; అనుభవించుట కాదు.

అవ్యక్తపు వ్రాతలు.

~~~~~

గోలకొండలో బాధగురువులను శీర్షికతో నొక పనికీమాలిన వారి ఉపసందర్శపు మాటలతో నవ్యక్తపు వ్రాత వ్రాసినాడు. అంజలివిషయములు శుద్ధాబద్ధములు. వరంగలుపురమునకు మైలుమారమునున్న రంగళాయిపేటఁ గాపురముగా నుండు బ్రహ్మత్రి బేతనభట్ల రామచంద్రశాస్త్రిగారుతమకుగృహమీవలసినదని యెవరినోకోరిరట. ఎవరో యొక వితంతువు గృహదానము చేయఁదలఁచెనట. అందులకా వితంతువు పుత్తుఁడు సమ్మతించలేదట. ఇట్టియసత్యమును నానుచూపములులేని శుద్ధావ్యక్తుఁడు వ్రాసినాడు. అందులకు గోలకొండపాలకులు సమ్మతించి పశ్చిమించినారు. ఈ గోలకొండగోలయెప్పటికి నిట్లే యుండుచుండును. పూర్వాచార పరాయణులైన పెద్ద మనుష్యులఁదిట్టటయే యీబిడపని. ఎందఁడెందఁడెనో వెక్కిరించుచున్నది. వెక్కిరించుఁగాక, వారికేమిలోటు. బేతనభట్ల రామచంద్రశాస్త్రిగారు భగవద్భక్తులు. వీరొక్కరేకాదు. వీరివంశమే యట్టిది. వీరితండ్రి సరసింహశాస్త్రిగారు పండితులును భగవద్భక్తులును నై యనేక సత్కార్యము లాచరించి యశశ్రరీరులై యున్నవారు. రామచంద్రశాస్త్రిగారును జైత్రీమున రామనవరాత్రీములును, నామాభిమునఁ జాండురంగ నవరాత్రీములును, భాద్రపదమున గణపతి నవరాత్రీములును నాశ్వయుజమున దేవీనవరాత్రీములును, మార్గశిరమున దత్త

త్రేయ సహస్రములును నిష్లేయైకొక మాసమున నొక్కొక విధమైన యీశ్వరాతాధనము పేయుచు నన్వహము సన్నదానతత్పరతమై వర్తించు సత్యశక్తి కీర్తిమంతులు. అట్టివారి నల్పు లపహసించి యఘాలయాలగుట యేకాని యన్యమేమియు నుండదు కాన నవ్యక్తప్రవాతల నాచుదురుగాక.

ఇట్లు,

వెల్లంకి శేషచలశర్మ

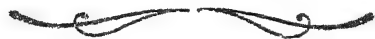
హైదరాబాదు

పల్నాటి వీరచరిత్ర నాటకము

— * నాం ది * —

చ॥ సిరియును భూమియును గాసి సేన లొనర్చ మునీంద్రబృందముల్
వరమనుదా బాసంగ వటకత్రయనాథ శయనించి ఊరిసా
గరమునచుండు శ్రీశుకడఁ నాతుక మొప్పు వసింపమాని భూ
భరమును మాన్పవచ్చిన శుభ కథను గొల్చెద బ్రహ్మనాయునిక.

చ॥ పరులకు దేహ మచ్చుకొని భద్రములొందెను నీ నవీన నా
గరికులమాస్కిఁగాక బంగర్వత్పణి కృతశత్రుకాండులై
భరతకులప్రసూతులగు పాండుకుమారులఁ బోలఁజాలు సు
భరత మశిష్టులఁ దలఁతు భక్తిమెయి బలనాటి వీరులక —

(నాంద్యంతమున సూత్రీధారుఁడు ప్రవేశించి)

సూత్రీ— ఇకను నశివిస్తరమేల? (సభను గలయఁజూచి) నేటి
నాభాగ్యమునకు మేరయే లేదు.

చ॥ సరసులు పండితోత్తములు శాస్త్రవిచారణకర్త లావ్యశే
ఖముల క్షపాతీశులు ప్రకాశ్యమహత్తర కావ్యకర్తలు
స్థితభగ్గమాంగులతిత్తులు నిర్మలసద్గుణుల్ యశో
భరులు నలంకరించిన సభాస్థలి నే ముద ముందఁ గాంచిక!

నకలమునిబృందారకసంవోహంకృత దేవేంద్రసభా
మందిరంబు చందంబున విబుధబృందాంకృతంబగు నీసభాస్థలి
నే యొకనూతనరూపకం బభినయింప నామది నుత్సాహము
గలుగుచున్నది. కాని వారి కానందమిడు గ్రంథంబు గాంచనై
తి. ఏమిసేయుదు? కానిమ్ము. నాయుద్యమమున కనువగుచారిత్ర
మెఱింగిన నా ప్రేయసి నరసెదఁగాక ! (తెఱవంకఁజూచి)
సఖి ! విముఖురాలవుగాక యొకమా టిందు వచ్చెదవా ?

నటి— (ప్రవేశించి) ఆర్యా ! దాసురాలి కేమియాజ్ఞ ?

సూత్ర— కాంతా ! కాంచుచుంటివిగదా యీ సభామందిరము. అభి
మానధుర్యులును దేశభక్తి తత్పరులును శౌర్యబలదర్పయశో
మహిమాభిరాములును నగు రసికవరులచే నలంకరింపఁబడి
యున్నది. వీరియెదుట నేఁ జేదియేని వీరరసప్రధానంబును
జాతిత్రాత్మకంబు నగు నొక యపురూపరూపకం బభినయింప
నుండి యనువగు చరిత్ర స్ఫురణకు రాక నీ సాయ మపే
క్షించితి.

నటి— నాథా ! వృథా నన్ను బెద్దఁజేసి నుతించెదరుగాని మీబోటి
ప్రాజ్ఞులకు నాయట్టి ముద్దరా లుపదేశించునంతటి బుద్ధిగలది
యగునే ! సంపూర్ణ శరచ్చంద్రచంద్రికవలె స్వచ్ఛమై సార
వంతమైన మీహృదయంబున యోజించిన మీకే స్ఫురింపఁ
గలదు.

సూత్ర— తరుణి ! ఎంతయోజించినను స్ఫురణకురాని యంశమును ద్వంద్వి
యముఖారవింద సందర్శనంబు జ్ఞప్తికి వచ్చునటులఁ జేసెఁగా !

నటి— యెవ నేది నిశ్చయించుకొంటిరి ?

సూత్రీ- వినుచు.

ఉ॥ శాందచంద్రీచంద్రీకలుఁ జల్లనిగాడ్పులు వియ్యమందఁగఁ
ఘోరగిరిపృథేశములఁ గూకలువెట్టుచు హేలమైన సు
చారముసేయు సింగములు సంఖ్యఁ జరించిన కల్లెనాటి మా
వీరుల సత్కథామృతము వీరలఁ గోలఁగజేయ నెంచెదన్ !

నటి— (ఆశ్చర్యమున) ఏమేమీ! కల్నాటివీరుల కథయా? చాలు,
జాలు. ప్రసిద్ధికెక్కిన రసపుత్రమహారాష్ట్రదేశచారిత్రము లెన్ని
యో యుండఁ జినరకు విద్వేల నేర్వక సుద్దులరీతి నందందు
చాడుకొను కథయా వీరిని రంజింపజేయుట!

సూత్ర- ఇంతి! ఎంతకెట్టిదానవు! అంతమాత్రంబున దానిమహిమ
కొంతనడుచే! వినుము.

శా॥ ఆ చండాలురుగూడ రామవిభు దివ్యానందచారిత్ర మె
న్నో చందంబులఁ బాడుచుందురుగదా యుత్సాహభూయిష్టులై
నీచంబంచుఁడలంచి మానిరొకొ మాసింద్రాళి; యింతేల కాం
తా! చంద్రాతప మెల్ల నారి కోచందంబై సుఖం బీయదే!

దాని కభిమానము భక్తి విశ్వాసములు ముఖ్యములు.
అం దీకథ యాంధ్రదేశసంబంధమైనదగుటచే మనమిత్రులకు
రసవంతముగానే యుండునని తలంచెద.

నటి— అట్లే యనుకొనుచు. అది రూపకముగానుండి మనకు లభించి
నఁగదా ప్రస్తుతము పనికివచ్చుట!

సూత్ర- లేకేయి! సూత్రముగా రచింపఁబడినది. దానిని మనవారు
కఠించికూడ నున్నారు.

నటి— కర్త యెవరు?

సూత్ర- ఎవరోగాడు, మన చిరఃరిచితుఁడే, మనసామాజికుఁడే.

నటి— మనసామాజికులలో నట్టివా రెవరుండిరి ?

సూత్ర- ముద్దరాలా ! నీ కెంతయవివేకము ! మనకుఁ జిరఃరిచితుఁడగు
వానిని మనసామాజికునే మఱచితివిగా ! ఎంతవైపరీత్యము !
బోను. అది లోకసహజమేగదా ! చూడుము.

మః కలకాలంబును వారిబాగుకొఱకే కాయంబు నర్పించి సంత
కులదాస్యంబును జేయుచున్న దుదలోకుల్ చెప్పుదుర్బుత్తితా
కలసక్ జిక్కి నిజం బెఱుంగగ వృథా కార్పణ్యభావంబున
నలసింగాఘ్నంబు బ్రహ్మనాయు హిత మెన్నంజాలెనే కోమలీ!

(తెఱలో) నిజము నైతాళికా ! నిజము.

నటి— (ఆలకించి) నాథా ! ఆ స్వస్తివచన మెవ్వరిదైయుండును ?

సూత్ర- అంగనా ! అది యొక పారిపార్శ్వకునిది. అప్పుడే మనసామా
జికులు నాటక ముపక్రమించినట్లున్నది. పోదము పద.

నటి— బలే ! ఎంతమోసగాఁడవు. గ్రంథకర్తనామ మెఱుంగఁజేయు
కయే పోనుంటివా !

సూత్ర- తస్వీ ! మఱచితి వినుము.

చ! అరయ ననేకగ్రంథరచనాద్భుతపండితపదసేవకుం
డురుతరనాటకావళి మహాద్ధతి సాయమొనర్చు మేటి భా
స్వరవర మేళ్యచెర్వుకుల జాతుఁడు నైన కుటుంబరాయుఁ డీ
చరితము నాటకంబుగఁ బ్రచారమొనర్చెను నూతనంబుగన్ !

అదే యాలకింపుము. ఎప్పుడు నలసింగునివేషమున సభ
నలంకరింతునాయని మన సుమిత్రుండును నాయకురాలు
వేషంబున నెప్పుడు వాని మంత్రినినై బ్రహ్మనాయునివేషం

బుననున్న మన విశారదునిఁ జంపుయోజనలం జేయుదునాయని
 నీచెల్లెలును మిగుల నాతురపడుచున్నారు. గాన ... ..
 (తెఱలో) ఓరోరివృథాపొలాపీ! శైలూపాధమా! పాపాత్మా!
 ఏమనుచుంటివిరా!

చ: కుటిలమలిప్రోబోధనఁకున్ గుఱియకాచు విహస్నమొందు సొ
 ఘటితముఁజేసి చాలకది కల్మషదంబగు కోడిపందెపున్
 నటనఁ బ్రేవేళపెట్టి మము నాడికఁబాయ విధించినట్టి చె
 న్నటి నలసింగుఁ డాకుటిల నాయకురాయి మనంగనేర్తులే!

నటి—(భయ మభినయించుచు) నాథా! పిడుగుచందంబునఁ గాఱు
 లఱచుచు వచ్చు నావీరుఁ డెవ్వఁడై యుండును? అక్కటా!
 నాకు భయమగుచున్నది! చుమీ

సూత్రీ-చెలీ! భయమువలగు. ఆతఁడు మనకొఱకు వచ్చుచుండుటలేదు.
 నే నింతకుముందు నుడివిన “నలసింగరాజు నాయకురా” లను
 నుడులు వినినంతనే సహజవైరము పెనఁగొన వారే యిచట
 నుండినట్లు తలపోయుచు వారియెడలఁగల కోరికాతిరేకంబున
 కాద్రీమూర్తియై పేర్చీఁ డిటు వచ్చుచున్నాఁడు. కావున
 మన మిచటనుండరాదు. పోదముపద. (నిష్క్రమించుచున్నారు)

(పరిష్టావన.)

ప్రథమాంశము

(పేర్చీని ప్రవేశము.)

పేర్చీ - (సకోధుడై)

మ॥ కుటిలమతివ్రజోధనలకుఁ ... ..

(అను పూర్వోక్తపద్యముఁబడివి) ఓరోరి కుటిలకార్యాచరణ
పరాయణా ! నలసింగఁజ్ఞావల్లభా ! నీ నెందుఁ బోగలవురా !
ఇదివఱకు నీవు గావించెడి దుర్మయనాటకాభినయ మంతయు
నేఁడు త్తరరంగంబుగా నీపేర్చీనిచే బీభత్సమొనరింపఁబడిభయ
నకంబుగాఁ బరిణమింపకుండునురా ! ఛీ పాతకమూర్తి !

శా॥ విశ్వాసం బొకయింతలేక తుద కాశ్వస్త తంత్రంబుచే
నైశ్వర్యంబు లభింపఁగా భ్రమసి బ్రహ్మనాయు సద్వృత్తి నీ
వాశ్వాసింపఁగలేక మమ్ము నలసింఁగాఱ్యా ! నిరోధించి మా
శశ్వత్కోపదవాగ్నిలోనఁ బడి నీచా ! కాలిపోకుండువా !

పారుషముగల భరతవర్షమందలి యాంధ్రదేశంబున
కలంకారంబును వీరరససరిత్తుంగపరిశోభితంబును నగు పల్నాటి
సీమలో వీరాంశజనితుండవై సకలలౌకికరాజనీతిజ్ఞుండవై రాజ్య
పాలనం బొనరించుచుఁ దుట్టతుద కొక్కయాడుదాని మాయా
వాగురలం జిక్కి యెంతకూళవైతివిరా ! నీపారుష మేమంటిపా
లొనరించితివి ? నీజ్ఞాన మేయేటఁ గల్పితివి ? అక్కటా !

శా॥ దేశద్రోహ మొనర్ప నొక్క సతి యుద్ధీడై యెదో చెప్పఁ బే
రాశ బిక్కి స్వకీయమైన తెలివిత వ్యర్థంబుగావించుచు
దేశానర్థమఁజేయఁజూచెదవె సందేహింప కోద్రోహి ! పా
వీ ! కుంతా ! ఇక నెందుఁబోగల విసీ ! పేర్చీనిచే జానకే !

చేసేత నీ పల్నాటిసీమ కెన్నిపాట్లు దెచ్చిపెట్టచుంటి
 విరా ! బౌరా ! చేతమాతకు నీవొనర్చు దుండగములఁ గనియు
 వినియు సహింపఁగలనే! అవినితుండవై భవదీయసోదరవై భ
 వాపహరివి గానుంటివటరా! ఈ చేతసేవాతత్పరుఁ డీప్రతాపవం
 తుఁడీయుగంధర్మసతిమానశోభితపరాక్రమఁ డీ దుష్టజనశిక్షణ
 బద్ధకంకణుఁడీచేర్పిఁడు నీయట్టి దేశద్రోహీసంఘాటనికవహ్ని
 కీలిప్రతిమాండని యెటుంగవటరా ! కానిమ్మా. కాలము సమీ
 పించుటచేఁ గాఁబోలు నీ కిట్టి రుద్బద్ధులు పుట్టి యగ్నికణంబు
 నింటికప్పులో దాచుకొన్నవిధంబుగాఁ బాపినియగు నాయకు
 రాలిసాంగత్య మొనరించి మంట్రీపదవినిచ్చి సర్వవినుండై సర్వ
 శాస్త్ర సమకున్నుండై సర్వనీతి పారంగతుఁడై సర్వమయుండనఁ
 దగు బ్రహ్మనాయుని ధిక్కరించి ముద్దుబిడ్డలగు నీసోదరుల
 బాలమల్లేపులపైఁ గినిసి యెసలేని దుష్కార్యము లాచరించి
 మాకును మానారికిని గవ్వంబులఁ దెచ్చిపెట్టి మ మ్మడపుల
 పాలుఁజేసి నేటికి ధీరుండనై రాజ్యపాలనభాగ్యం బందఁగల్గితి
 నని విజ్ఞప్తివీగుచుంటివటరా !

గీ॥ పిరపల్నాటిరాజులు బేలలగుచు

నిన్నుఁబోలి కుమార్తలై యున్నవార

లంచుఁ దలఁచెదవేమొ నీ యంతరంగ

మందు ? కాదుర ! చూడు నీ చందమింక !

అందఱితోఁబనిలేదు. నీబోటి యధమాధముని రూపుమాపుటకు

మ! ప్రళయస్పర్శనవక్షవేగసహశుంభద్యూమిభృన్నాధని

స్వలభైర్య ప్రిమథాధినాథ సుయతస్సంయుక్తుఁ డీహుస్థలికా

శలసైకగా నిశితాసిధార బలి గావింపంగఁ బేర్పిఁడు తు

మ్ములఁ బేర్మావఁడ పల్లెనాటిజనసంఘోభఁబుఁ దగ్గింపఁడే!

ఇక సిప్రీగంబులు పెక్కు-దినంబు లుండవని యెఱుఁ
గుము. నీకుఁ గాలము సమీపించినది.

ఉ! పండి భవత్కృతంబయిన పాపచయ! బది యెప్పుడేని భూ
మండలి రాలకుండ దనుమాట నెఱింగియుఁ జేతిమీఁదుగా
ఖండనఁజేసి లోకులకు గాఁ దెలుపక సమకట్టి విక్రమో
ద్దాఁడుఁడు వచ్చుచుండె నెకఁ దక్కుకొనకొదగఁభంగిఁ జూడుమా!
ఇదివఱకే నాయకురాలితోఁగూడ ని న్ని భూమండలి
లేకుండఁ జేసియుందునుగాని బ్రహ్మజ్ఞానియు ధర్మమూర్తియు
భూతదయాపరతంత్రుఁడగు బ్రహ్మనాయకు సత్యసంధత కోడి
కోడిపందెమప్పటి గడుపునంబుకొఱకుఁ గాచుకొని యుండవ
లసివచ్చినది. ఇక నైఁపనోప.

సూర్యుడు-(పువేళించుచు) నిజము. చిన్ని యన్నా ! నిజము. పల్లెనాటి
వీరు లనుమత్రేధముల కుంభస్థలంబులం దెక్కి సత్యవాక్యాం
కుశంబున నదిమియుంటచేతనే మన మెల్లర మూరకుండుట.
లేకున్న నెవ్వఁ డుపేక్షించును !

శా! వీరావేశము చిందులాడ విలసద్వీభత్సమైనట్టి యా
కారంబుల్ ధరియించి కూర్చిరిపునర్గంబెల్ల జన్యంబునక
ఘోరాస్త్రంబుల పాలుఁజేయఁకొక సంతోచంబులేకుండఁగా
శూరాగ్ర్యుల్ పలనాటివెల్గు లినతేజు ల్లా ర్విజృంభించుచోక!

చేరీ- (పరికించిమాది) తమ్ముడా సూర్యుడా ! తమ్ముడా ! నీమాట
సత్యమే. మన కన్నివిధముల బ్రహ్మనాయకుని ధగ్ధగధతియే
ప్రతిబంధకమైపొదులకు వగవలసినచ్చినది. ఇప్పుడైనను
మించినదేమి ? ఆయనముదలయైనచో

ప్రధాన పోషకులు.

- ౧ కీర్తి జగద్గురు అభినవోద్ధండ విద్యావర్ణ భారతీస్వామిలవారు, హంపి.
- ౨ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు అభినవోద్ధండ విద్యావస్థాపన భారతీస్వామిలవారు, పుష్పగిరి
- ౩ బాక రాజు పరాంతక రావుదేశాయిగారు, యాదవరం.
- ౪ రామసింగుగారు - నెల్లూరు.
- ౫ ఇనిగెల వెంకటధర్మారెడ్డి దేశముఖుగారు - ఆత్మహారు.
- ౬ తంగెడ నరసింహారావుగారు, కరణం, మోర్లంపాడు.

పోషకులు.

- ౧ రాజా వెంకటాద్రిప్పారావు, బహదరు. జమీందారుగారు-నూజివీడు.
- ౨ గూడూరి వీరసాంబశివరావు సర్వేశపాండ్యగారు, మానెకొండూరు
- ౩ బాగల్లమూడి కుప్పుస్వామినాయుడుగారు, కారంజేడు
- ౪ నెల్లూరు నరసింహారావుగారు, జనగాం
- ౫ లింగాల వెంకటరెడ్డి దేశముఖుగారు, కుందవరము
- ౬ రంగారెడ్డిగారు, ముక్త్యారు, దేశముఖు, మసీదుపల్లె.
- ౭ చారబుడ్డి రత్నారెడ్డిపట్టెలుగారు, న్యాలపొగుల
- ౮ రామయాంబికా పుస్తకభాండాగారము, లక్ష్మీనర్సాపురము.
- ౯ టి. లక్ష్మణసింగుగారు, జనగాం
- ౧౦ రాజా మంత్రిప్రగడ వెంకటనానుమంతరావుగారు, లింగగిరి.
- ౧౧ పిఠుపాటి వెంకటరాయశర్మగారు, కరవడి
- ౧౨ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు అభినవ విరూపాక్ష పీఠాధిపతులు, దుర్గందూరు.
- ౧౩ క్యామాపంతుల వెంకటేశ్వరరావుగారు, తహశీల్దారు, ఆరుమూరు.
- ౧౪ కొత్తాలి వెంకటేశ్వరరావుగారు, సంగం
- ౧౫ లింగాల రంగారెడ్డి దేశముఖుగారు, గణపురం,
- ౧౬ రాజా కందుకూరు బాలనారాయణప్రసాదరావు బహద్రు, జమీందారుగారు-దేవీడి.
- ౧౭ సాకుంట కమలారావు దేశముఖుగారు, జగితాల.
- ౧౮ కురికాల వెంకటేశ్వరరావుగారు. పరకాల.

సహాయులు

- ౧ మెదక్ కమలారావు దేశముఖుగారు, నల్లపల్లి
- ౨ వీరకాయల నానుమంతరావు దేశపాండ్యగారు. రాయగిరి
- ౩ లక్ష్మీనరసింహస్వామివారు, యాదగిరి
- ౪ నెల్లూరు కేశవరావు దేశముఖుగారు, పాపురం.
- ౫ వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు, చెన్నపట్టణము.
- ౬ పెద్దిపట్ల వీరయ్యగారు, పీడరు తెజవాడ
- ౭ తిప్పరాజు శామేశ్వరరావుగారు, కరణం, దుగ్గిరాల

అభినవనరస్వతి.

సంపుటము	జానపాడు	సంచిక.
౨౨	పరిమోదూత సం॥ వైశాఖమాసము	౨

అంధోకణ్ణాటక బొమ్మగా సమ్మేళనము.

—(::)—

1890 న సం॥ ఏప్రిలు 12, 13, 14 తేదీలలో వైసమ్మేళనము ౨౦౧ యుద్ధము. భగ్యవిద్యుత్తులగు పుస్తకపరిస్థితులకును సంఘ మతంత యాంశోశన మునకుఁ గారణమైన కారణాశాసనమునకును బ్రతిత్తియనలుపుట సమాశనధర్మాను యాయలగు సకలజనులకును ముఖ్యకర్తవ్యమగుట యటుండే ధర్మాచార్యులకుఁ దప్పని పరియగుట ప. ప. శ్రీశ్రీ ౭గడ్డురు విరూపాక్షపీఠాధిపతు లీనభ కధ్యక్షులై జయప్రదముగ సాగింపఁజేసినందుల కెంతయు వందనీయులు. అబ్బిసూపాక్షసీతమున 'కాశిమథానము హంపీక్షేత్ర'పురుగుటఁ దత్కృత్య దేవస్థాన ధర్మాధికారము తిత్తికాధి కారులే హంపింపుచున్నవారు. అయినను దత్తాత్ర్య నిర్వహణభార మాన్తీకధూనిక చిరుదాంకితులగు జాబాల వెంకటేశ్వరకాస్త్రిగారివైఁ బెట్టియాపీఠాధిపతులు నిష్కలం బునీతులఁజేయ దేశసంచారమొనరించు చుండిరి. పండ్రాపురమునఁజునుగల విస్తృత కణ్ణాట మహాగాష్ట్రదేశములగుండఁ దను యాధిపత్యముకింది వగుటఁ దత్సంచారము చిరకాలమునుండియుఁ దత్సాంతముల యందే కావింపఁబడు చున్నది. విద్యాభ్యాస భారతీస్వాముల కాలముననే విద్యానగరమును వీడివెదలిన యాపీఠమునఁ బ్రకృత్యము సచ్చిదానందాభినవశంకరభాంతీస్వాములవారు పట్టభద్రులై యున్న వారు. రామారి నుబ్బయ్యకాస్త్రిగారును వెంకటరామకాస్త్రిగారును దత్తానమున ముఖ్యమంత్రిలు. అట్టి మంత్రిద్వయమును హంపీక్షేత్రపు దేవస్థాన కార్యనిర్వాహకులగు వెంకటేశ్వర కాస్త్రిగారును బ్రకృతపరిస్థితులఁ బరికించి పరివర్తనమునఁ బ్రబోధించినఁగాని ప్రజలు భద్రములఁబడెనుఁ జాలరని పర్యాలోచించి బొమ్మగానుహసమ్మేళన మునకుఁ బ్రయత్నించిరి. అధ్యక్షింపి యాచార్యులకు హంపీక్షేత్రమునకు రప్పించిరి. వెంకటేశ్వరకాస్త్రిగారి యాగములను వాంఛివిశ్వవిద్యాలయమునకు నెనెటు సభ్యు

ను, ఆదవాని తాలూకాబోర్డు వైన్ పెరిసిడెంటులును నగు గొజుల శ్రీనివాస
 స్త్రీబియేగా రాష్ట్రసంఘాధ్యక్షుల కంగీకరించిరి. చెన్నపురి స్టేషను దెవవాడ
 రేంగులూరు మున్నగు ముఖ్యపట్టణంబులనుండియుఁ బల్లెలనుండియుఁ జేదేశాస్త్ర
 యులగు విద్యవ్యాప్తికాములు విచ్చేసిరి. దినత్రియమును వ్యవస్థగా సభకుఁజేతు.
 సంబడితూడి విశ్వనాథసింఘాంతిగారు కైఫ నుబ్రహ్మ్యాశ్రమగారు పుష్పగిరి సంఘాస
 మనకు సంబంధించిన వెంకటసుబ్బాశాస్త్రిగారు మున్నగు ననేకుల ప్పట్ల మనస్వ
 పించిరి. శారదాశాసనమును రద్దపఱచి రాబోవు శాంతిపేట కాశ్యపస్సెల్లా
 సనాతనధర్మమునకుఁ దగు కట్టుదిట్టము లానర్పవలెననియుఁ బూర్వమొనర్పిన వాదా
 నముపరీకారము మతవిషయములలోఁ దాటవ్యము వహింపవలెననియుఁ బ్రభుత్వము
 వాని బ్రాహ్మించుచు సభ సమాప్తిజేసిరి.

—* ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షోపన్యాసము. *—

శ్రీ హేమకూట నిలయః పంపాలింగన కాముకః,

గంగాధరో విరూపాక్షో మంగళం దితతా త్సదా.

వైదిక మతాభిమానులారా!

అనాదికాలమునుండి నేటివరకు పరమహంస ప్రజేకమని వాసిగాంచి
 కర్ణాటక సింహాసన స్థాపనాచార్యుడగు శ్రీవిద్యారణ్య యతిసార్వభౌముని
 యమానుష మహిమచే వన్నె కెక్కిన ఈపంపాక్షే త్రయందు మీయందరి సమ్మేళనము
 గలిగించు భాగ్యము మామండలమువారి కొదవినందుకు మేమెంత ధన్యులమో చెప్ప
 చలవికాకున్నది. బహుశ్రమలతోర్చి యెండనక, గాలియనక, స్వకార్యములనెల్లఁ
 బోనాడి బహుదూరదేశములనుండి వైదికధర్మాధ్యక్షులనుకై యత్యుత్సాహముతో
 నేతెంచిన మహావిద్వాంసులను భూలోకదేవతోత్తములగు మీయెడ నేనెట్టి
 స్వాగతోపచారవాక్యము లాడవలెనో లోచకున్నది. ఇట్టితేటి నొకరితో నొకరు
 వర్తమాన వృత్తాంతములగుర్చి ముచ్చటించుకొని కర్తవ్యమునకుఁ గడంగుటయే,
 భాగ్యమని భావించు.

సభ్యమహాశయులారా!

కాలగతిని బట్టిచూడగా, ప్రాచీన సంప్రదాయముల్నియు మారుచున్నది.
 ప్రతియొకరును కేవలము వాక్కుచేఁ బలుకువారేకాని, నిర్వాజముగు నమృతసము
 కలవారు మిక్కిలి తక్కువగుచున్నారు. ఇందుచే వైదికధర్మములకునుతదనుష్ఠానైపుణును
 వ్యవహారప్రపంచములో తాకిక సాంఘిక రాజకీయములందు పలుకుబడి బొత్తిగా

లేదు. లోకవ్యవహారములగు వానికి నైదికధర్మములన నెట్టిని నెఱియఁజేయుచున్నది. ఒక వేళ తెలిసినను నవ్వానియందు విశ్వాస మొకింటేనియుండఁటలేదు. సత్యము నెఱివా రుదాసీనతతో నుండక నాస్తికశాత్రువాదములచే కుక్కురులుండేసి వేదవతియును నిర్మామముచేయుటకై కంఠము గట్టుకొనియున్నారు. ఇట్టికళాశ్రేణిలో నందఱు నోకేవిధముగా తాత్పరమువహించి యున్నచో పితవ సేమితిబిడ్డించిచో నాచు పిదయమును కంఠోక్తిగాఁ జెప్పుదులేదు. ముమ్మందు గన నుపశ్యేక ప్రకృతిమల వాలోచించుటయే యాసమ్యేకసముయొక్క బాధ్యముని ఛ విందుచున్నాడు.

ఇటీవల కొన్ని నాళ్ళనుండి జాతి, మతి, సాంఘిక, వైవిధ్యములలో మోఢతెక్కువగాఁ గన్పట్టుచున్నది. దేశములో నెచట వెదకఁడు కాండలేదు. శాఖా రాజకీయములలో పలుకుబడిగలవారిలో చాలచుట్టుకు సంఘసంస్కర్తలైయున్నారు. వారిమాటలే ఎచటజూచినను ప్రాముఖ్యమువలన విచ్చుచున్నది. ఇటీవల గాఢానానియొద్దయ సంఘమువాని బహుకాలము మనభారతదేశమును పూర్తిగా నిరస యచ్చటచ్చట సాక్ష్యముల గైకొని తుదకు ప్రచురించిన రిపోర్టు, బాధభరితమునను మికందరికిని గోచరమైనవే. ఇట్టివే మరికొన్ని కానున్నవి. దేశములో రాజ్యాంగ మందు ధర్మస్థాయి సంఘములనగా నీరీతితో చున్నవని తెల్పుటకై వైదాని నాగా హరణముగాఁ జూపితిరి. ఇట్టి సంఘముల యభిప్రాయముల వైవనే ప్రచురిత్వము వారిదృష్టి పూర్ణముగా ప్రసరించుచున్నది. వైదిక మతాభిమానులగు వారందఱు లోకరాజకీయవ్యవహారములలో బ్రవేశింపక తాత్పరము జూపుటయు, ఆచరియ యనుష్ఠానములలో నిర్వాహకశిల్ప వహింపకుండఁటయే యిన్నిటికి గారణమైయున్నది. తలచినంతమాత్రముననే భూదేవతను కనకప్పిప్తిచే నలంకృతఁగావించిన బ్రహ్మశే- మిపు డెందుబోయినది? తృణీకృత బ్రహ్మపురందరులై యోగస్థా సమాసవులగు ఋషిపుంగవుల దివ్యమహిమ లెందుదాగినది? కేవలము భూతపూర్వవైభవముల క్లాఘించుకొనుటతోఁ దృప్తి నొందుట మనకు ప్రకృతము యుక్తిము కాదు. జీవనో పాయముగా నెట్టివిద్యనభ్యసించినను సాధ్యమయినంతమట్టుకు నుచితమగు సమయ ములఁ గల్పించుకొని వేదశాస్త్రముల నభ్యసించుట, ఆచారానుష్ఠాన కాండములఁ బాటించుట మున్నగు నవశ్యవిధుల మనవారు ఖండితముగా నాచరింపవలసి యున్నది. లేనిచో నాస్తిక్యము మిక్కిలి వ్యాపించునను సూచన లగపడుచున్నవి.

మనబ్రాహ్మణులలో నైజెప్పినముఖ్యకార్యముల లోపించియుండఁటచేరినో సంఘసంస్కర్త లవలీలగా కాసనసభలో శారదాచట్టము విషయములో జయమున పొందగలిగిరి. బ్రాహ్మణేతరులు, నిమ్నజాతులుమున్నగువారు మమ్మునానాసింది తప్పుల

నా నటకు గడగిరి. నేతములో పీరినలనకలుగుచో భల్లిపని చెప్పుట కలవిగాకున్నది. ననశయిలారా ! పైకారబాకాసని మొకటియే. కాదు. ఇట్టి చండకాసనము లింకెన్నియో నామన్నవి అందునుగివ యనుకూలావకాశములు కూడ బేతములొప్పుబొందున్నవి. నునమారకున్నచో స్వార్థములేదు కార్యము చెడును. సంభవించిన కష్టముల మాన్పుకొనుటకును, ఉత్తరత్రా జాగరూకులై వర్తించుటకును తగిన న్యవస్థల కావలసియున్నది. లేనిచో బ్రాహ్మణ్యమే తీసిగింపు నను నిశ్చయనూచము నొడముచున్నవి. పత్తిరాష్ట్రపుందును తగు నాందోళనము సల్పి వైవిధ్యములను గురించి తీవ్రచర్యల పుచ్చుకొనవలెను. ఇనన్నియు కేవల మొకరివల్ల నెరవేరునట్టిది కావు. “ సంఘేశక్తిః కలాయుగే ” యను వాగ్యోక్తియొప్పున, పరస్పర స్పృహ విడిచి ఏకకుటుంబమువా రనుదృఢభావనతో మనమందరము గలసి యొక వ్యవస్థ సేర్పజుచుకొని కార్యరంగములలో బ్రవేశింపవలసియున్నది.

నుహనీయులారా ! ఇట్టిసాహస్యము గల్గజేసి కర్తవ్యము నిర్ణయించుటకే యాంధ్రాక్షికాటః రాష్ట్రనివాసులగుమిముఖోటి బ్రాహ్మణమహాజనుల సమ్మేళనము గావించితిమి. ఇట్లు రాష్ట్రద్వయమువారి నాహ్వానించి సమ్మేళన మొనర్చుట కితియందెలములకన్న అంద్రకర్ణాటక రాజ్యలక్ష్మీలకు సమప్రతిపత్తియున్నమాయా బల్యోగియందలముర కెక్కుడుబాధ్యత స్వమంసిద్ధమైనదని నొక్క వక్కాణించుచున్నాను. అందువల్ల ఒకవంక నాంధ్రభోగమహిపాలుఁడును, మరొకపక్కన క్షాతాటక సింహాసనంధి పనాచార్యుఁడును గలంగ, తుంగభద్రాస్రవంతీ కీలకీరా సానిముచే నతిపవిత్రమై వెలసి నాటికేటికింకీ పంపా విరూపాక్షేశ్వర, త్రికోదండరామప్రభృతి దేవతా గణముల దివ్యవైభవములతో వెలయుచు దక్షిణ తాళియం వాసిఁగాంచిన యీ పంపామహాక్షేత్రమునకు మిమ్ముల నాహ్వానించి యీ సమ్మేళనమును గనుపుదముగ నిర్వహింపఁబూనితిమి. మిగుల జనసమ్మర్థముగల యీ సమయములొ విభిన్నాహరివ్యవహారములగుల మీకు మాచేయు నుపచారము లెన్నిటికిని హితములు గాజేమో యని మనస్సులొ సంకోచమున్నను, కార్యవృత్తిగల మిముఖోంట్ల మును మున్నుతురను గట్టినచుక్కముతో ఇట్టిసాహసిక ప్రయత్ని మొనర్చితిమి. మాయంబు విశ్వాసముంచి బ్రాహ్మణధర్మముల నుద్ధరించుటకొరకై వివిధ త్రులకోర్చి యేలెంచిన మీకు నుస్వాగతి మగు గాక. మీయందరి మహాసమ్మేళనము గాంచిగా ఆయుధ పురుషుడే మూర్తీభవించి ధర్మరక్షణమునకై వచ్చెనా యను నిశ్చయము గఁచుచున్నది ధర్మాచార్యులగువా రధ్యక్షపదవి సంగీకరించుటచే ప్రకృతపరిస్థితులగుర్చి వినిరంపనఁసిన యెక్కుడుబాధ్యత నాకు లొంగినందుల కెంతయు సంతోషించుచున్నాను.

అధ్యక్షోపన్యాసము.

అనాద్యవిద్యావ్యామోహ తమస్సోచు రవిద్యుతి,
స్తుమ స్తచ్చాంకరం ధామ కర్మ బ్రహ్మభయాత్మకం.

అస్తిక శేఖరులాగా !

బహుకాలమునుండి యితరరాష్ట్రములందు సంచరించుచున్నను
మాయం దవిచ్చిన్న విశ్వాసముగలిగి మీరందఱు కిట్టిచుహాసభకు
మాయధ్యక్షతఁ గోరుటయునునది మీభక్తిశీర్షల ... చాటుచున్నది.
... పశ్చిమబుద్ధులైయుండు మన బ్రాహ్మణులకుఁ గాలప్రవాహ మెల్లు
నడుచుచుండునది గోచరించుటయేలేదు. ఇట్టిగతి మీరందఱుఁ గూడి
శ్రీపంపవిరూపాక్షేశ్వరుల సన్నిధానమున నీసంమేళనమును గావించి
రాష్ట్రములలో వణ్ణాశ్రమధర్మముల విషయమై ప్రబోధ మొనర్పఁ
బూనుట యతి సమూజసముచు నత్యావశ్యకమునైన కార్యమైయున్నది.
మీప్రయత్నమునకు నిర్విఘ్నసిద్ధి కలుగాక. ...

ప్రకృతకాలపరిస్థితులు పూర్తిగా విషమించినవి. వైదికపద్ధతు
లకుఁ బలుకుబడి మిగులఁదగినది. వణ్ణాశ్రమ ధర్మములన్న నామమా
త్రావశిష్టము లగుచున్నవి. లౌకిక రాజకీయములలో నెచటఁజూచి
నను ధర్మనిర్మూలనమునకే ముఖ్యముగాఁ బ్రయత్నములు సాగుచు
న్నవి. విజ్ఞులై ప్రాచీన సంప్రదాయముల నెఱింగిన పెద్దలకలుకులకుఁ
బ్రాశస్త్యమేలేదు. ధర్మమందు విశ్వాసము, ఆస్తిక్యబుద్ధియు నస్త
మించినవి. వణ్ణాంతరవివాహములు వితంశూద్వాహములుఁ జౌర్యా
వివాహములుఁ గామచార వాదభక్షణములెచ్చటఁ జూచినను స్వేచ్ఛగాఁ
గన్నట్టుచున్నవి. అనాదియండి కర్మభూమియవి ప్రసిద్ధిగాంచి భక్తిజ్ఞాన
వైరాగ్యములకుఁ బుట్టిబిల్లైన యీభరతఖండమున కిట్టిదుర్దశ తట

స్థిఃచుటఁజూడ నీతరాగుల మగు మాకుఁగూడ మిగులఁ బశ్చాత్తాపము
 గలుగుచున్నది. ... హిందూదేశము వర్ణాశ్రమాచారధర్మములకుఁ
 బుట్టినిల్లనియఁ గర్మోపాసనాగులలో వన్నె కెక్కినదనియు ఖండాంతర
 వాసులందఱుఁ బొగడుచుండఁగా మన వారిలోనే కొందఱు (దయా
 నంద రాను మోహనప్రభృతులు) పాశ్చాత్యనాగరకతచే వ్యామో
 హితులై వేదముల కాభాసతాత్పర్యముఁ గల్పించి ... దుర్బోధల
 నొనర్చి ... సమాజముల నేర్పరచియున్నారు. ... స్వకపోల కల్పి
 తములైన సిద్ధాంతములచే జనులను భ్రాంతిగ్రస్తులజేసి ... కొన్ని
 మతములఁ గల్పించిరి. ఇవియన్నియు ... వైదికధర్మనిర్మూలనమునకు
 ముఖ్యముగాఁ గంకణముఁ గట్టుకొని యున్నవి. కలిప్రాబల్యముచే
 నింక నెన్నిసమాజము లుద్భవించఁబోవ నున్నవో! అయ్యో! ఇట్టి
 యవైదిక కుతార్థిక రాధాంతములచే నతిపవిత్రమై ... మను యాజ్ఞ
 వల్క్యుడి మహానీయులచేఁ బ్రతిష్ఠించఁబడి ... నేటివఱకు నవిచ్ఛి
 న్నమై వచ్చుచున్నవైదికధర్మములునశించుటఁజూడ నీయుగాంతమందు
 కష్టశిక్షణమునకై యవతరించెదనని ప్రతిజ్ఞనొనర్చిన యా మహావిష్ణు
 విపుడే కల్మిరూపమున నేలయవతరించి యీసమాజములఁ దుదముట్టిం
 పఁగూడదో యని యాతురత పాడముచున్నది. ...

నిజము పరీక్షించినచో జాతినియమములఁ బాటించకున్న యెడల
 మతతత్త్వములందు నిశ్చయసిద్ధి యెన్నటికిని గలుగదని రూఢమగు
 చున్నది. శ్రీమద్బాదరాయణులుకూడ జ్ఞానసిద్ధికినిపిమ్మటఁ గూడ
 "గ్నిహోతాదికర్మల విడువఁగూడదనియు లోకసంగ్రహార్థమైనను
 క్షయవలెననియు నిర్ధారించి యున్నాడు. కనుకనే మన మతముకేవల
 మితరమతములవంటిది కాదు. ఇతరమతములలో జాతి భ్రష్టుఁడైనను
 మతతత్త్వములో సంపూర్ణ నిష్ఠనొందుట కవకాశ మున్నది. ఆమతస్థు

లలో జాతికిని మతమునకును సంబంధము లేదు. మనమతమున్న నట్లు కాదు. సహజముగ జాతినియమముల ననుసరించియే మతతత్వములలోఁ దారతమ్యముప్రకారము సిద్ధికలుగును. లేనిచో వాఁడుభయభ్రష్టుఁడగునని శాస్త్రములు చాటుచున్నవి. అందువలన జాతి వియమముల మన మెంతమాత్ర ముపేక్షింపరాదు....

ఈవిషయములో మఱియొకముఖ్యాంశము సూచింపవలసియున్నది. ... సర్వులకు సాధారణమగుజాతి నేవిధముగాఁ జాతింపవలెనో యట్లులే యనాంతరజాతిభేదములఁగూడ నవశ్యముగా ననుసరింపవలెను. ఇయ్యవి సాంప్రదాయికములై యనువర్తించుటచే ధర్మములములైనవి. అనాంతరనియమములు లేకున్నచో వర్ణాశ్రమకాండము లెక్కడివి?రథకారనిపాదస్థపతీష్ఠ్యాదులకు జలాంజలు లిష్టవలసినదేకదా? తనజాతి యుత్కృష్టమైనను హీనమైనను విడువరాదు. కనుకనే శ్రీకృష్ణపరమాత్మ గీతాశాస్త్రమునందు

శ్రేయాః స్వధర్మో విగుణః పరధర్మా త్యన్యస్థితాత్,
స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః పరధర్మో భయావహః.

అని స్వధర్మానుష్ఠానమునకుఁ బ్రాశస్త్యమును నన్యధర్మాచరణమునకు భీతిహేతుత్వము నుపదేశించియున్నాఁడు.

మఱియొక లోకీకరహస్య మిందుఁగలదు. ...సృష్ట్యాదియందుఁ జతుర్ముఖుండు బ్రహ్మ క్షత్రాదిచాతుర్వర్ణ్యములను నుపజాతులను గల్పించి తత్తదనుగుణములగువృత్తుల నేర్పఱచుటలో నతఁడొక గొప్ప సంకల్పముఁ జేసియే యిట్లునర్చెనని ప్రమాణములచే నూహింపఁదగియున్నది. నిఖిలమానవులకు నొకటేజాతి యైనచోఁ దత్ప్రయుక్త ధర్మములు నందఱిచే నొకటేవిధముగా ననుష్ఠింపఁబడవలసి వచ్చును.

అప్పుడు ప్రజలలోఁ బరస్పరవివాదములు జీవికావిషయములలో గొప్ప ట్లోభయుఁగల్గును. అట్టియుత్పాత మొదవకుంచుటకు వానివానికేఁదగిన వృత్తివిభాగ మొనర్చి సర్వులకు సమానమైన పరస్పరవిఘాతకముగాని జీవనహేతువును గల్పించి వాఁబుద్ధివృత్తుల కనుగుణముగాఁ గర్మోపాసనలచేఁ బుణ్యమార్జించుటకుఁ దగినట్లు వర్ణాశ్రమధర్మము లేర్పఱుపఁబడినవి. స్వస్వజాతిప్రయుక్త ధర్మములను వారువారనుష్ఠింపనిచో దై నందిన వ్యవహారములలో నెంతటి ట్లోభ కల్గుననునది యిండుక యోజింపుడు. గంభీరముగా నాలోచించినచో నివియన్నియుఁ దత్త త్ప్రాణి బుద్ధికర్మానుసారములై సహజముగాఁ గన్పట్టుచున్నవి గాని కృతకము లెన్నటికిని గావు. సహజఘరిష్ఠితులకుఁ గాలవశమున విధిలేక మార్పులు గలిగింకఁబూనుట మహాపరాధము. ఇట్టి స్థితిలో జాతులను గాని వర్ణాశ్రమధర్మములనుగాని తిరస్కరించుట తప్ప. బ్రాహ్మణజాతి కెట్లు ధర్మ నియమములు కలవో యా విధముగా వన్యజాతులకుఁగూడ ననేక నియమములు గలవు. ప్రతివారును దమతమ నియమములఁ బాటించుచుండుచో సర్వశ్రేయములుఁ గల్గును.

ఇవన్నియువిటుండఁ బ్రకృతము దేశములో నొక గొప్పసమస్య కలదు. ఈసమస్యను గల్పించినవా రెవరైనను దత్ఫలముమాత్రము మనదేశమున కెక్కుడు నష్టమును గల్గించుచున్నది. ... కొందఱు బ్రహ్మద్వేషముతో మెలఁగుచున్నారు. అట్టివారియెడ శ్రీవిద్యాశంక రుఁడు తనదివ్యదృష్టి నెఱపి యాభేదబుద్ధులఁ బోఁగొట్టుఁగాకయని యాశించుచున్నాము.

బ్రాహ్మణు లెన్నటికిని బ్రాహ్మణతరుల హక్కులఁ బోఁగొట్ట లేదు. ప్రతిప్రాణియొక్క యభివృద్ధియుఁ దమతమ సహజములను

గోర మానస వ్యావహారికవైజ్ఞానికాది శక్తులపై నాధారపడియుం
 డను. వానినెవ్వరుగాని యొకరి కొక రడ్డగించుటకు వీలుండదు.
 బ్రాహ్మణులు తాత్త్వికముగు విజ్ఞానశక్తుల గ్రహించి, వ్యావహారిక
 మానస శారీరాది శక్తులను బ్రజాపాలన కృషి వాణిజ్యాదివృత్తులను
 బ్రాహ్మణేతరుల కొనంగిరి. పై శక్తులలో బరస్పరసంబంధమే లేదు.
 ఒక విరోధమునుమాట మిక్కిలిదూరము. రెండుశక్తుల నొకరిను సమ
 స్థించుకొనుట శ్రమావహముగాన సోదర భావముగల్గియున్న బ్రాహ్మణ
 బ్రాహ్మణేతరులు చైరితిగ వృత్తిశక్తి విభాగముఁ జేసికొనిరి గాని
 వేఱుకాదు. ఇందుఁ బక్షపాతి మేమికలదో తెలియకున్నది. అట్లు
 పక్షపాతముతో స్వార్థపరులై బ్రాహ్మణులు వర్తించియున్నచో
 జాగ్రత్తగాది మహామేధాసంపన్నులు తమప్రతిజ్ఞలోగడతేరి పిమ్మట
 నేల చంద్రగుప్తాదులనే రాజ్యపరిపాలనలో నియమింతురు? మఱియు
 బ్రాహ్మణజాతికి విధించియుండధర్మములు నియమములు నొకక్షణ
 కాలమైన నీ బ్రాహ్మణేతరులు పాటించఁ జాలుదురా? వేయేల?
 బ్రాహ్మణుడు స్వార్థపరుడై యితరజాతులకిన్న నెక్కుడు సుఖ
 వృత్తినే యపేక్షించుచో భిక్షులన సన్న్యసన వనపంసినాదుల నేల
 ననకువిధించుకొనును? క్షత్రియ వైశ్యులచే బాటించఁబడు పక్ష
 పాలన వాణిజ్యములలో నై హికసౌఖ్యముధికముగా నున్నను బ్రాహ్మ
 ణుడుకోరుచున్నాఁడా? తత్వజ్ఞానశక్తి క్షీణించిన యాచిసములలో
 గూడ సాధ్యముగు సంతమట్టుకు విజ్ఞానముచేతనే యకండు తనజీవితము
 గడపుచున్నాఁడు కాని యన్యముగాలేదు. కనుక సన్యాసిధర్మములగు
 జాతులలో బరస్పర మనుయ్యాదు లెన్నటికి నుంచుకొనరాదు. ఈవిష
 యమై బ్రాహ్మణులు మిక్కిలిశ్రద్ధవహించి దేశశాంతికై యత్నింప
 వలెను. మఱియు బ్రాహ్మణునికి విజ్ఞానశక్తి యెక్కువగానున్నదనుచో
 క్షత్రిజాతికి బరాక్రమ పరిపాలనాశక్తు లధికములు కావా? వైశ్య

లకు ధనసంపత్తియు శూద్రులకు శాన్యసంపత్తియు నెక్కుడుగా నుండలేదా ? కనుక నందఱును జేదోడు వాదోడుగాఁ గలసిమెలసి ధర్మనిర్వహణ మొనర్చుటయే పృథ్వితము హితమైనది. తేనిచో నన్య దేశీయులద్వారమున మన వైదికధర్మములు నిర్మూలితములై నామ మాతావశిష్టములగును. ...

బ్రాహ్మణ బ్రాహ్మణేతర సంక్షోభ మటుండ నంతికన్న నెక్కువయగు మతొకసమస్య వ్యాపించియున్నది. అది .. యగ్ర నిమ్నజాతి తారతమ్య నిర్మూలనమే. ఈప్రచారముచే నెవరి శెట్టి కష్టము లంతగా సంభవింపకున్నను మహాప్రభావోపేతములగు దేవస్థానములకే పతనదశ వాటిల్లినది. వై సమస్యవిషయమై వివరించుటకుఁ బూర్వ మొక చిన్నయంశము బోధింపవలసి యున్నది.... ప్రపంచములోని చరాచరప్రాణికోటు లెల్ల నేకస్వభావముతో నన్నటికి నుండఁజాలవనట సుప్రసిద్ధము. ప్రతివస్తువునందు నుత్తమ మధ్య మాధమభేదము లుండియే తీరును. అట్లైందుకుండవలెనని యాక్షేపించినచో దానికి సమాధాన మీశ్వరుడే చెప్పవలెను. ఇట్లుండ నిమ్నజాతులకు (చండాలాదులకు) సీనపరిస్థితి యెట్లువచ్చినదన్నచో నది వారికర్మాధీన మనియే చెప్పనగునుగాని వేఱుకాదు. దేశములో ననేక సుఖదుఃఖతారతమ్యములతో నుండు ప్రజలు తమ ప్రభువును జూచి “ ఇతని కింతయైశ్వర్య మెందుకువచ్చినది. ? మనకు మాత్ర మేల యిట్టిదుర్దశ తటస్థించిన ” దని సత్యాగ్రహముఁబూనుట యెట్టివెట్టితనమో యిదియు నట్లేయగు. ఇట్లాక్షేపించువారు కిపిలికాది బ్రహ్మపర్యస్తప్రాణులకుండు తారతమ్యమును గన్గెని యాకారణరూపుడగు పరమాత్మకుఁగూడ వైషమ్య వైర్భవ్యముల నారోపింపఁ గల్గుదురు. మనదేశము మాట యటుండనిండు. అన్యదేశములలో మాత్ర మిట్టి తారతమ్యములఁ బాటించుట లేదా ? ఇండియాలోఁ

బుట్టినంతవూత్రముననే యాంగ్లేయునకు హీనజాతిత్వము గల్పించుట మీరు వినుచుండుట లేదా? అన్నియు నిప్పటి దేశనాయకమనస్సులకు గోచరించుట కష్టము. ఇట్లుకలుగుటచే నానిమ్మజాతులకుఁ బరమార్థదృష్టి జ్ఞానవృద్ధి యనవసరమని మేము భావింపము. ఉచితమగు విద్య నభ్యసించజేసి వ్యవహారాభిముఖులఁ జేయుట యావశ్యకము. అంతియకాని యగ్రజాతులతోఁ జేతులు కల్పకొని మెలఁగినమాత్రమునఁ దమకు స్వధర్మ భ్రష్టతయే కాని యెట్టిలాభ ముండదనియే ముఖ్యాంశము. ... మఱియు దేశములో ప్రజెప్పినవారిలోనే మహాకయత్పత్తికూడఁగలదు. ఏమనఁగా, “హిందూజాతిలో నగ్రవర్ణముల వారు మహమ్మదీయ క్రైస్తవాద్యస్వమతములకుఁ జేరినవారిలోఁ గలసియుండుటకు సమ్మతించుదురు. తమజాతికి మతమునకును జేరిన నిమ్మజాతులనుమాత్రము మిక్కిలి బహిష్కరింతురు. ఇదియొక మహాపరాధముగా నున్నద” నుటయే. ఇవ్విషయము కేవలము ధర్మసూక్ష్మము. నాగరిక... బుద్ధులకుఁ దోచునట్టిదికాదు. ఎవని కేమతనియమములందు విశ్వాసముండునో నాని కద్దాని నుండియే ఫలము కల్గును. జన్మాంతరమును గర్మసంస్కారములను నొప్పుకొనిన హిందూమతము ప్రకారము హీనకులజుఁ డగువాఁడు పూర్వజన్మమున నేదియో దుష్కర్మ మాచరించియుండునని యూహింపవలసియుండును. అట్టివానిని బహిష్కరించుట వాని నధోగతికిఁ బాలొనర్చుటకుఁగాదు. పశ్చాత్తాప బుద్ధిగల్గి సత్కార్యములచే నున్నతదశకు రావలెననియే. ...

మఱియు వర్ణాశ్రమాది ధర్మములఁ బాటించుచుండు హిందూ మతమునం దుండువఱు శెట్టివానికైన నియమము లుండును. అద్దాని విడిచి యితరమతములలోఁ జేరినచో వానికిఁ గ్రాత్రమతముల విశ్వాస ప్రకారము ఫలము కల్గును ... అట్టివాని యెడ స్పృశ్యాస్పృశ్యత వివక్షచేయ నవసరములేదు. హిందూమతధర్మ శాస్త్రములును విధి

సమేధములును స్వకీయన కే కాని పరమతస్థుని శాసింపఁ జాలవు. హిందూమతాభిమానులకును దదభిమాన వర్జితులగు హిందూమత ప్రతిపక్ష మతస్థులకును విశేష వ్యత్యాసము కలదు. ...

అది యటుండనిండు. సభ్యులారా! ... కల్పాదినుంచి నేటివఱకుఁ బవిత్రతమములై వెలయుచుండు వేదశాస్త్రముల రక్షింపవలసిన బాధ్యత హిందూజాతి సామాన్యమున కున్నను నిక్కాలమున నయ్యది బ్రాహ్మణజాతి మాత్రముననే విశ్రాంతము యున్నది. అధ్యయన సంప్రదాయములు నేటికిని బ్రాహ్మణసంతతిలోనే యవిచ్ఛిన్నముగాఁ బ్రవర్తించుచున్నవి. ఇట్టితఱి నీ బ్రాహ్మణులలోఁ గొందఱు విదేశీయరాగరకతకు వ్యాముగ్ధులై వేదశాస్త్రములఁ దూలనాడుట విపరీతవాదములఁ జేయుచుండుట యుక్తముకాదు. వారి కుభయభ్రష్టత సిద్ధించునే యని చింతిలుచున్నాము. ఎఱ్ఱైన వేదశాస్త్రములరక్షించి, ధర్మదేశత కాశ్రయముగల్పించుట బ్రాహ్మణులచేతలో నున్నది. ఇకృతస్థితుల ననుసరించి యెట్టివ్యవహారవిధ్యల నభ్యసించినను నుచితమగు పద్ధతితో వేదశాస్త్రాధ్యయనములఁ జేయుట తప్పని సరియని మఱిమఱి హెచ్చరించుచున్నాము. ...

“ధర్మశాస్త్రములలో బ్రాహ్మణులు తమకు శ్రేష్ఠత్వము నిరూపించుకొని యితరజాతులకు హీనత్వముఁజూపిరి. ఇట్టిపక్షపాతము ధర్మప్రతిపాదకములగు శాస్త్రములలో నుండరాదు.” అని కొందఱాక్షేపింతురు. ఇది యవిచారితరమణీయము. ధర్మశాస్త్రము లాయా జాతుల కుత్కర్షకములను వ్యవహారములో నిరూపించినవి కాని పారమార్థికమునకుఁ గాదు. బాసించే వారికెట్టి న్యూనతయఁ గలుగదు. “శునిచైవ శ్వపాకేచ పండితా స్సమదర్శినః” అను శ్రీకృష్ణపరమాత్మ గీతామృతమును గ్రోలిన మహానీయులకును శ్రీశంకరభగవ

త్వాగుల “మనీషాదంచక” మును బరించిన మునుష్యువులకును
 నీవిషము మతివిశేషముగాఁ దెలియఁగలను. కేము వెనుకఁజెప్పినరీతిగా
 నుత్తములతో సంవ్యవహారమును నుత్తమస్థలములలోఁ బ్రవేశమును
 లేకపోయెఁగదా యను పశ్చాత్తాపమే వారి నుద్ధరింపఁజాలునను
 సఁ ద్వేషముతో ధర్మశాస్త్రములం దట్టివారియెడ విశేషించి నిందార్థ
 వాదము లున్నవి కాని వేఱులేదు. ఇట్టి పవిత్రోద్దేశ ముండినపుడు
 వానిని నిరాకరించుట సరికాదు. ఇవిషయములోఁ బ్రకృతము కొంత
 మట్టుకుఁ గలహములు జరుగుచున్నవి. బ్రాహ్మణులందఱును బ్రాణ
 మాన ధనముల భారవోసియైన ధర్మశాస్త్ర నియమములఁ గాపాడు
 దురుగాక. ... మఱియుఁ బ్రకృతరాజకీయ పరిస్థితుల నాలోచింపఁగా
 బ్రాహ్మణజాతి కేమియు నాశ్రయ మగుపడుటలేదు. రాజ్యాంగము
 వారు కేవలము తమ తృప్తియోపాయము నుపయోగించి మిగులఁ
 జనుత్కారముతో రాజ్యభారమును నిర్వహించుచున్నారు. తమరాజ
 నీతికి ఫలితరూపమగు మాయాజాలములోఁ జిక్కుపడువారిలో నీర్వి
 జులే మొదటివారని వారియభిప్రాయము. మనవారియందుఁ జిత్రస్థై
 ర్యముఁ గార్యదీక్షయు నానాటికి నశించిపోవుచున్నది. పరస్పరాసహ
 సబుద్ధి మెండైనది. అందువల్లఁ బ్రభుత్వమునా రీ బ్రాహ్మణజాతిని
 లెక్కించుటయే లేదు. వీరిలో నైకమత్యము తక్కువ. ఒకఁడు వద్దనిన
 పనిని మఱొకఁడు శ్రద్ధతోఁ జేయఁబూచును. ఇట్లు భిన్నాభిప్రాయ
 ముతో వీరిని వర్తింపఁజేసి ప్రభుత్వము తటస్థభావము వహించియుం
 డును. ఇది యుక్తముగఁదోచుట లేదు. వర్ణాశ్రమధర్మముల ననుస
 రించి జాతిమతసాంకర్యమున కెడమిక పుజింపఁబరిపాలించుట యెట్టి
 ప్రభుత్వమున కైనఁదప్పనివిధియనియు మున్నగుదు నాధునుగా జాతి
 మతాదుల వీలగుచో రక్షించుట లేనిచో వానియెడఁ దటస్థత వహించి
 యుండుటయు మిక్కిలి శ్రేయస్కరమని తలంచుచున్నాము....

నిజమును బరికించినచోఁ బ్రభుత్వమువారియొడ మిక్కిలితప్పు కానఁబడదు. ఎట్టికార్యములైన నడచుటకై కొన్ని రంగస్థలము లేర్పడి యున్నవి. అయిన నవి నిజముగా సదుద్దేశములతో నేర్పడినవికాని రానురాను వానికి విపరీత పరిణామములు కల్గినవి. అవి యేవనఁగా శాసనసభలు, వీనిలో సభ్యుఁడగుటకు జాతీకులగోత్ర విద్యావయస్సులుకాని మఱియే యితరగుణములుకాని ప్రకృతము సాధకములుగా లెక్కింపఁబడుటలేదు. పుష్కలధనముకాని లోకములో నొక విధమైన పలుకుబడిగాని యున్నఁజాలును. ఇట్టివా రేస్వల్పసంఖ్యాకులలో (అనగా పదులుమాత్రమే) అనేక కోట్లసంఖ్యగల ప్రజలకుఁ బ్రాతినిధ్యము వహించుట! వీరిచర్యలలో వ్యావహారిక విషయములం దింతవఱ కెన్నిలోపములు జరుగుచున్నను గొంతమట్టు కుదాసీనత వహించినను బాధకములేకుండెను. ఇపుడట్టిటపొరలి ధార్మికములలోఁబ్రవేశించి యీసభ లోట్లనిచ్చినవారియొక్కయు నీనివారియొక్కయు నింటికడవలచాటిలోనఁబ్రవేశించినవి. అంత సంకోచించిచెప్ప నేలకొండకటిండ్లలోని కేగి పట్టమంచములపై నెక్కినవనియే చెప్పనగు. ఎట్టియన్యాయము! ఎంతటి దురంతము ! విరక్తులగు మేమివిషయములలో జోక్యము కలుగఁజేసికొనుట యేలయని యుదాసీనతఁ జూపి యుండవలసియున్నను ధర్మపీఠము నధిరోహించి యుండుటచే నింత పశ్చాత్తాప మొందవలసియున్నది. ఈశాసనసభలలోఁ గేవలమురాజ్యతంత్రములు తప్ప నితర విషయములలోఁ జర్చలు సల్పుట సర్వధాయసంగతము. హిందూమత సంప్రదాయముల నించుకైన నెఱుంగని యీసభ్యులలో నధికసంఖ్యాకులు గలసి జాతిమత శాసనముల నొనర్చుట యెంతటి చావహేతువో వీరికిఁ దెలియకున్నది. ఇటీవల నమలులోనికి వచ్చి దేశమంతటను మహాక్షోభలకాకరమై యుండునట్టి శారదా శాసనము ట్టుపూర్వోత్తరముల విచారించినచో నింతటి కూరకార్యములు

జరగుచున్నను బ్రభుత్వమువారు వీనినిమాన్వఃబ్రీయత్నించుటకు బదులుగాఁ దాటస్థ్యమైన వహింపకుండ వీనికిఁ దోడ్పడుటఁజూడ నెంతయు విషాదకరముగా నున్నది. కనుక సీశాసనసభలు నేటికి దేశక్షోభకే యుపయోగించుచున్నవి. ఇతఁమీఁదనైన నిట్టి యవివేకములు కలుగకుండఁ జూచుకొనుచుఁ జేసిన యాభాసమును దిద్దికొని తమకిచ్చియుండు పెత్తనమును మాత్రము దక్కించుకొనుదురుగాక యని మీరందఱు వారిని హెచ్చరింపవలసి యున్నది....

ఈ శాసనసభల నూతకత్తిగా నుంచికొని యాధునిక సంస్కర్తలు విజృంభించు చున్నారు. వీరికోలాహలములు మెండయినవి. వీరి యెడ గొత్తైదాటుతప్ప మఱేమియుఁ గన్పింపకున్నది. ఇంగ్లీషువారి భోకడల ననుసరించి నడవవలెననుశ్రద్ధ భోగవాంఛ నియమరాహిత్యము మున్నగు సాధనసంపత్తియే వీరికి ముందుకుఁ జెచ్చుచున్నది. వెనుకఁజెప్పిన యవైదిక సమాజములు వీరి వాదాభాసములు స్థిరపడుటకు ముక్కాల్లిపీటలవలె నున్నవి. వీరుచెప్పు హేతువాదములుకూడఁ గేవలమాభాసములే కాని వేఱుకాదు. తుదకు వీరియత్నములన్నియు మహాప్రయత్నముచే మునుపు భట్టకుమారిల శ్రీశంకర ప్రభృతులచే నిర్మూలింపఁబడిన మాధ్యమిక మతమునకు మరల బీజవాపన మొనర్చుట కేమోయని తోచుచున్నది. స్వభావములు మిక్కిలి విషమించినవి.

“ అవిద్యాయా మంతరే వర్తమానాః

స్వయం ధీరాః పండితంమన్యమానాః

దంద్రమృమాణాః పరియన్తి మూఢాః

అంధేనేవ సీయమానా యథాంధాః ”

అను శ్రుతివాక్యమునకు వీరు లక్ష్యభూతులగుచున్నారు. ఏమి చేయుదము ! మీరందఱునడికట్టు బిగించి కార్యరంగముఁబ్రవేశించిన

నేకాని వీరియుద్యమము లడుగంటఁజాలవు. వేదశాస్త్రములు రక్షింపఁ బడఁజాలవు....

పై వారి రాధాంతములకు శాసనసభలుకాక స్వరాజ్యకక్షవారు ... ప్రోద్బలకులై యున్నారు. దేశక్షేమమునకయి వీరు చేయు నుద్యమము లన్నియు నిశిఫవితరములున్నవి. విరక్తులై సర్వసామ్యదృష్టిని వహించియున్న మాబోంట్లకుఁ గూడ వీరు శ్లాఘాపాత్రులయి యున్నారు. అయిన నిటీవల వీరు తమకనావశ్యకములగు సాంఘికవర్గస్థితులలో నిష్కారణముగా జోక్యము కలుగఁజేసికొని బహుజనులకు మనోవ్యధ కలిగించుచున్నారు. వీరిని దూషించుటకుఁగాని భూషించుటకుఁగాని ఏలుకాకున్నది. వేదశాస్త్రవిధులను జాతిమత వర్ణాశ్రమధర్మ కర్మ నియమముల నుల్లంఘింప సమకట్టిన పిదప వీరిమహాసభకు దేశీయత యెల్లుఱుటించునో వీరికే గోచరముకాకున్నది. అహింసావ్రతమని వీరందురుకాని జాతీయ సాంఘిక దైవిక విషయములలో ననేకులకు వ్యధలఁ గల్పించిన వీరియుద్యమమున కేల హింసయే ఫలముకాదు? ఇప్పటికైనను సాంఘికదైవికములందు జోక్యముపుచ్చుకొనమని వీరు ప్రమాణము చేసిననే కాని సనాతన ధర్మాభిమానముగల యెల్లరును వారియుద్యమములోఁ గలియరాదని మీకు నేను హెచ్చరికఁ జేయుచున్నాను ...

ముఖ్యముగా బ్రిటీషువారి శాసనసభలు దేశీయసభలు నేవి యెల్లు వికరీతచర్యలఁ జేయుచున్నను స్వదేశసంస్థానములవారు మాత్రము హిందూవైదికధర్మ రక్షణమం దతిశోధవహించియే తీరవలెను. లేనిచోవారి రాజ్యములకు స్వదేశీయతయే సార్థకముకాదు. వైదిషయములో నచటి ప్రజలందఱు మిక్కిలి శోధవహించి యచ్చటనయిన ధర్మ రక్షణమునకయి పాటుపడుదురుగాక. ఎవరెల్లు చరించినను వారికి మాత్రము వైదికధర్మరక్షణ బాధ్యత యెన్నటికిని దప్పదు ...

మఱొక విచిత్రవిషయము కలదు ఏమనగా - సైసంస్కర్తలు మొదలగు వారందఱును స్వాభిప్రాయములకుఁ దగినట్లు జేశమందంతటను సభిప్రాయమున్న దనుటకయి యమాయకురాండ్రగు కొందఱు స్త్రీలను బాశ్చాత్యవిద్యావతులుగా నొనర్చి వారిద్వారమునఁ గపట సంస్కరణ నాటకమును నలుదిక్కుల వాడించుచున్నారు. నిజముగాఁ బాపమియాదువారికి కర్తవ్యకర్తవ్యములు చెలియవు. సంస్కర్తల మాటల విని తాముమెలంగినచోఁ దుదకిహాళరములకుఁ రెంటికీ జెడుదురు. ప్రాచీనవాహ వితంతూద్వాహ స్త్రీ స్వతంత్ర్య జాతిసామ్యాదివాద ప్రతివాదము లన్నియుఁ దమచెరువునకేకాని వేటులేదు. అట్టి తఱి నెన్ని యవినీతులు జరుగునో దైవమునకే గోచరము - వీని విషయమై వివరింపఁబోవుచో నెక్కుడు కలదు. వైదికధర్మముల దూషించుట శిష్టులగు గృహిణులఁ దూలనాడుట సంస్కరణములపై శ్రద్ధఁబూనుట మున్నగునవి వీరికిఁదగవు. ఇకఁమీఁదనయినవీరిభావమధురములగు నుద్యమముల మానుకొని సదాచారరతలై జేశమునకుఁగీర్తిఁ జెత్తురుగాక. ముఖ్యముగా వీరు భగవద్గీతలోని అర్జున విషాదయోగా ధ్యానమందలి “స్త్రీషు దుష్టాసు వాష్ట్యేయ!” మున్నగు వచనముల నొక తూరి విలోకింతురుగాక. మనమతము కేవలము హేతువాదములకు మాత్రము లోబడినదికాదు. కనుక నే యితరులవలె విచ్ఛలవిడిగాఁ జరించుటకు వీలుండదు ...

ఏగండఱీరీతిగ స్వాభిప్రాయములను సంపూర్ణ జేశాభిప్రాయములని వెల్లడిచేయుటవల్లనే ధర్మవృక్షమునకు మూలతుల్యమగు బాల్యవివాహమునకే నిషేధశాసన మేతెంచెను. నిజముగా నిది యమలులోనికి వచ్చుటచేఁ గలిపురుషుని సంపూర్ణావతార మీయుగములో నయినదని చెప్పవచ్చును. వైదికవశములకు నివియవి యన

నేల భరతఖండమున కంతటికిని దుర్దశ వాటిల్లినది. ఈవిషయమై పిష్ట
 పేషణతుల్యముగా నెక్కువ వివరించుటలో నుపయోగములేదు. ఇటీ
 వల నిద్దాపిడి గొంత మట్టుకు సవరణయైనఁ గలిగి దేశశాంతికి హేతు
 వగునని యనేకులు నిరీక్షించియుండఁగా నదియు గగనకుసుమ
 మాయెను. అందఱును గార్యదీక్షవహించి ధర్మోద్ధరణమునకుఁ గడంగ
 వలయును. శ్రీగవర్కేంటువారిని నన్నివిధముల వేడుకొని శాసనము
 రద్దవరచుకొను ప్రయత్నములు త్వరితగతితోఁ జేయవలయును.
 లేనిచో సతి శ్రీఘ్రకాలములోనే ధర్మదేవత భారతభూమిలో నామ
 మాత్రాపశిష్ట యగును. ...

పై కార్యభాగము లన్నియుఁ బ్రచురముచేతనే సాధ్యములు. మన
 కేమియను నుదాసీనత వహింపక పృథివారును దమ కిది తప్పని పని
 యనితలఁచి ధర్మప్రచారము గావించి జనులను బూర్వాచారములందు
 విశ్వాసము కల వారినిగాఁ జేయవలెను. ధర్మసభల స్థాపించి తన్ముల
 ముగా రాజ్యంగమువారిని మతవిషయములోఁ దాటస్థ్యము వహింపుఁ
 డనుసంగతిని మఱిమఱి తెల్పవలెను. ఇట్టితఱి శక్తికిమీఁదిన పనికి
 మీరందఱు చేయవలెను. పై దిక్ధర్మముల నిలుపుశాధ్యత
 కేవలము మీపైననే యున్నది. ... సభ్యులారా ! పైవిషయములకు
 సంబంధించిన యంశము లనేకములు కలవు. అవన్నియుఁ జాలమట్టుకు
 వ్యావహారికమార్గములలో నెక్కుడుప్రవర్తించుమీకు మాకంటె సధి
 కముగాఁ దెలిసియుండుననియే భావించెదము. విశేషించి వినరించుట
 కన్న కార్యరూపమున నద్దాని జూపుట యుక్తము. ఐకిమర్త్యముతో
 మీరందఱుఁగలసి ధర్మమునకుఁ దటస్థించియుండు హీనదశలఁదొలఁ
 గించి సంపూర్ణ కళల నొందింతురుగా తి

ఇట్టి మహాసమ్మేళనముద్వారమున ధర్మప్రచారము గావింపఁ
దలఁచి మాయధ్యక్షతఁగోరినందున కీహితవచనముల నుడివి మీనదు
ద్యమము లెల్లపుడును నిర్విఘ్నముగా నెరవేరుగాకయని యాశీర్వాదిం
చుచు శ్రీవిద్యాశంకర శ్రీవిరూపాక్షమూర్తులఁ బ్రార్థించి నారాయణ
స్మరణ మొనర్చుచున్నాము.

శాసనోల్లంఘనోద్యమము

భారతధర్మాభివృద్ధికి భంగకరము.

ప్రభుత్వమువారి కొక హితోపదేశము.

కొన్ని చోట్ల నిరపరాధులను ఘోరముగఁ జంపుటకొందఁ బరిణ
మించిన ప్రభుత్వమువారి కఠినచర్యల నొకవంక నిరసించుచు గాంధీ
గారి యిటీవలి శాసనోల్లంఘనోద్యమమువలని యపాయములను
గుఱించి దేశీయులకుఁ బ్రబోధించుట మావిధియని తలంచుచున్నాము.
ప్రథమమున శాసనోల్లంఘనమనునది వ్యక్తులచే జేయఁబడినను నయ్యది
భయంకరనాశన సాధనము. అది యితరవిధముల నివారింపరాని
యేదైన నొక ప్రత్యక్షమగు వన్యాయమును దొలఁగించుకట్ల నుపయో
గింపఁబడినపుడే నైతికముగ నమర్థనీయము. గాంధీగారి ప్రస్తుతోద్య
మమిండియాగోని ప్రస్తుత ప్రభుత్వమును గూలఁద్రోయుటయను కార్య
ము కొంతకేగాని దానిపానమున నుంచుట కంతకంటె మంచిది సిద్ధముగా

నుండలేదు. అదిగాక యీ ప్రభుత్వవిధాన మిప్పుడు పరిణామ దశలో నున్నది. ఇంతకంటే మంచినేర్పటచుటకుఁ గవ్వతరమగు కార్యముకావలసియున్నది. రెండవది సమష్టిశాసనోల్లంఘన మెంత జాగ్రత్తగ నడుపఁబడినను గొన్నిచోట్ల నింతవఱకు జరిగినట్లే హింసాయుతము కాక మానదు. ఉద్యమము సాగినకొలదియు దుకాణములకడఁబిక్కెట్రింగును రాళ్ళుగువ్వుట మొదలగు ప్రజాసామాన్య కార్యములకు స్వాధికార భంగభీరులగు ప్రభుత్వమువారు లాటిలతోను దుపాకులతోను జవాబు చెప్పకమానరు. మద్రాసులో నిదివఱకు జరిగియున్న విధమున రక్తపాతము సంభవించినచో నపరాధులతోపాటు నిరపరాధులును నిష్కారణముగ హింసలకును మరణములకును బాల్పడుట కుత్తర వాదులు తొలుదొలుత కలహకారణులైన సత్యాగ్రహనామకులు కాకతప్పదు. వీరిటీవలఁజేసిన కార్యములలో నొకటియగు తాళవృక్ష చ్ఛేదనము మహాపాపమని మేము ప్రత్యేకముగా నిరసించుచున్నాము. దురదృష్టవశమునఁ గొంతమంది చే దుర్వినియోగము చేయఁబడుచున్నను దాళవృక్షమార్థికముగ ననేక కష్టజీవుల నివాసములకుఁ బైకప్పులను నమకూర్చుచుండుటచే భారతదేశప్రజలకుఁ గామధేను వనఁదగియున్నది. మనుష్యభావలో నెట్లుచూచినను సత్యాగ్రహ మనిపించుకొనఁ జాలని తాళవృక్షచ్ఛేదనమను సీభయంకరాధర్మమునుగూర్చి యే హిందువు పరితపింపకుండ నుండును ? మూడవది పాశ్చాత్య దేశము లోఁ బ్రస్తుతము జరుగుచున్నట్లు ప్రజాసామాన్యముపైఁ గొద్దిమంది మధ్యతరగతి నాయకుల చార్జన్యమునకును నల్పసంఖ్య జాతులమీఁదను వారి యాశయములమీఁదను నధిక సంఖ్యాకుల చార్జన్యమునకును బూర్వాచారపరాయణులవయి నవీనాచారపరాయణుల చార్జన్యమునకు నెడమీయని ప్రజాప్రాతినిధ్యపూర్వక ప్రభుత్వవిధానమును మన మేర్పాటు చేయవలసియున్నది. గాంధీగారికడ నటి విరాజ

విధానమేదయిన సిద్ధముగనున్నదా? లేకదానిని సమష్టిశాసనోల్లంఘనము ద్వారమున సంపాదించవచ్చునని యెవరమున ననుచున్నారా?

అట్లున నింతమంది విద్యాధికులేల యీ యద్యమములో దుముకుచున్నారని పశ్చింపవచ్చును. దీనికి బ్రత్యుత్తరము సులభము. దేశమందంతటను బ్రస్తుత ప్రభుత్వవిధానముపై విద్యాధికులగు భారతీయులకుఁగలిగిన యసంతృప్తియే దీనికిఁగారణము. అందుకే సమష్టిశాసనోల్లంఘనముయొక్క యచాయనాలనుగూర్చి యొకవంక దేశీయులను బ్రబోధించుచు భారతీయులకుఁ గలిగిన న్యాయమైన కోరికలను దీర్చుపట్ల నొక నొకక్షణమైన నాలసింపరాదని ప్రభుత్వమువారిని మందలించుచున్నాము.

జన్మభూమి యెడల భక్తిలోఁగాని సంఖ్యచేనయినను శక్తిచేనయినను బలహీనుఁడగువానిని బంధంతుని చాజ్ఞస్వమునకు లొంగునట్లుచేయని స్వరాజ్యమును గాంక్షించుటలోఁగాని మేమివరికిని దీసిపోము. కాని యట్టిభక్తికాంక్షయేమి నమనపూర్వధర్మము నెడలను వర్ణాశ్రమవిధానము నెడలను ద్వేషాసహనములు విస్మయముగాఁ గలిగియుండువారిచే నేర్పాటుచేయఁబడిన యెట్టిశాసనోల్లంఘనోద్యమము వలనను నట్టిచక్కచుగు స్వరాజ్యము సిద్ధింపఁజాలదని నూచింపవలసివచ్చినది. మనపూర్వధర్మ విజ్ఞానమును నశింపఁజేయఁ గారణమగు స్వరాజ్యము కొఱకుఁగాని స్వాతంత్ర్యముకొఱకుఁగాని వడుకఁబడు నెట్టియుద్యమమునందును మేము పాల్గొనఁజాలము.

యల్. కె. ఆచార్య, యమ్. యల్. ఏ. చెన్నపురి.

యన్. యల్. చొరై, తిరుచినాకల్లి.

టి. కె. బాలసుబ్రహ్మణ్య అయ్యరు. కుంభకోణము.

ది. వా. బహద్దర్. వి. కె. రామానుజాచారి యార్,

కుంభకోణము.

క్రొత్తసంవత్సరము 1930-1931

ప్రమోదూత సంవత్సరమునకు ... గ్రహములు ... దుర్బలములై యుండుటచేతను సకలశుభంబుల నందఁజేయు దేవగురువును శుక్రుఁడును బ్రహుఖ వాయుకత్వములను వహింపని కారణమును బట్టియు ... ద్వాదశ భావములును బలహీనత చెందియుండుటచేతను నెండవేడివి యెక్కువగా నుండును; ఖండవృష్టి కలుగును. సస్యములు నష్టమగును. వ్యవసాయము చేయువారికి, భూమికాషండులకును నుత్సాహము తగ్గును. జనులు కష్టముల పాలగుదురు. జీవయాత్ర గడుపుకొనుట కష్టతరమై కానిపించును. దారిద్ర్యము వ్యాపించియుండును. పాశశాలలకును శిశువులకును నుపద్రవములు కలుగును. అగ్ని ప్రమాదములు కలుగును. చెఱసాలలయందును నాసుపత్రులయందును గార్యాలయములయందును మరణసంఖ్య యధికమగును. అన్యదేశములతోడి వ్యాపారమున కిబ్బందులు కలిగి మనస్సర్థలకుఁ గారణమగును. నాటకములును నుత్సాహ ప్రదర్శనములును వృద్ధి గాంచవు. ధరలు వృద్ధిక్షయములకు లోనగును; బ్యాంకులు నష్టముల పాలగును, న్యాయస్థానములయందుఁ గ్రొత్తవిధమైన నేరములు విచారణకువచ్చును. ఇనుపదారులు మోటారులు మొదలగువాని యజమానులకును బనివారలకును నతృప్తివాటిల్లును. పనులు నిలిచి పోవుటనుగుఱించి కొన్నియనుకూలతలును దటస్థపడును.

నౌకాసంబంధమును మత విషయముల సంబంధమును గల నవమభావమందుఁ గుఱుకొనుచు శనిచేతఁజూడఁబడినందున నోడలకపాయము సంభవించును. మతవిషయములయందు దుడ్రేకములు కలుగును. వ్యయస్థానమును భూమినందనుఁడు చూచుటచేత చెఱసాలల

యం దవిధేయత ప్రారంభమగును గాని భావమందు గురు ప్రంక్షుట వలన శుభత్వమును బట్టియున్నదిగావునఁగొన్ని యనుకూలమయిన మార్పులు చేయఁబడును. పంచమ స్థానమునఁ గేతుప్రండఁగా భావాధిపతి శుక్రుండు పాపగ్రహ మధ్యగతుడయి యుండుటచేత రాజవంశ ములయందుఁగాని తత్సమానాన్నత్యము వహించిన వారలయందుఁగాని యొకరిద్దఱు మరణ మొందుదురు. ... వివాహ శాసనము, మీఁదఁజర్పలు బైలువెడలును. శాస్త్ర విరోధమైన వివాహములు జరుగును. స్త్రీలు విజృంభించి స్వేచ్ఛానువ రినులయి మెలంగుదురు. కుటుంబచ్ఛిద్రములు బట్టబయలుగును. రాజ్యస్థానమును నందున్న రినియును గుజరాహువుల మధ్యనుండుటచేతను భావాధిపతియగు గురువు బలహీనుండయి వ్యయస్థానమునుండి యుద్ధకారకుడగు కుజునిచేతఁ జూడఁబడినందునను యుద్ధము సంభవించుటకుఁ జాలినంత యవకాశమున్నది. కన్యా రాశిని రవి చంద్ర కుజ బుధ గురు శుక్ర శన లేక్షురును జూచుట చేతను గుంభమేషరాసులలోఁ గుజుఁడుండుట చేతను లగ్నసప్తమ స్థానములగు మిథున ధనుస్సులకుఁ బాపగ్రహ దృగ్యోగాదులు గలిగి, శుభగ్రహదృగ్యోగాదులు పట్టకుండుటచేతను డర్కిగ్రిన్ మెసపటోమియా వెస్టిండీస్, అరేబియా పిక్రియా హిమ్యా పోలేండు రమ్యా యింగ్లండు ప్రాన్సు జర్మనీ మొదలుగాఁగల దేశములు యుద్ధమునందుఁ బాల్గొనును....

మకరరాశి కిరుప్రక్కలను గుజశనులు చేరియుండుటచేత నాఫ్ గనిస్టాన్ పర్షియా యిటలీ మొదలుగాఁగల దేశము లుపద్రవరహితములయి యుండఁజాలవు. ఇండియాదేశము రాజతంత్ర వ్యవహారకష్టములకు లోనగును. ప్రజలకుఁ బ్రభుత్వము వారియం దత్వప్రకలిగియుండును. చతుర్థకాదశ భావములు బలహీనములయి యుండుటచేత హావుస్ ఆఫ్ కానుస్సులోను దేశీయసభలయందును నెదులు వాద

నులు కలుగును. గొప్పవియు నందరానివియునైన స్వాతంత్ర్యములను బ్రజలు కోరుచుందురు.

ప్రభుత్వపువా రిండియాదేశపుబ్రజలయెడ దయారసమును వెదజల్లి కొన్ని స్వాతంత్ర్యముల నిత్తురు.

చి. సుందరరావు.

యోగిని.

ఆశ్వులారా !

కర్నూలునకుఁ బవిత్రురాలైన యొక యోగిని బదరికాశ్రమము నకుఁ బోవుచు బెంగుపూరునుంచి వచ్చియున్నది. ఈయమ యచ్చటచ్చట నుపన్యసించి స్త్రీపురుషులకు వర్ణాశ్రమధర్మములను బోధించుటల్లోఁ దన వాగ్ధరి నుపయోగింపఁ దలచియున్నది. పక్షపదార్థములు భుజిపడు. కర్నూలుపేట శ్రీరాములవారి మాలయములో 25-4-30 వ తేది జీవాత్మను గుఱించి యుపన్యసించెను. స్త్రీపురుషులు సుమారు 300 మంది సమావేశమైయుండిరి. పరమాత్మకును జీవాత్మకును భేదముఁజూపుచు మాయాప్రపంచమునకు మృదుమధుర శైలితో వాక్రుచ్చెను.

పుల్లపంతుల రామచంద్రయ్య.

వర్ణాశ్రమధర్మరక్షక సభాకార్యదర్శి.

మ॥ విశితక్రూరతరాసి నస్మదరులన్ నీచాత్ములం జంపి వా
రి శిరశ్చేణుల మెట్లు గట్టెదను గౌరీనాథు లోకానకున్
దశదిగ్వాప్తముఁ జేసెదన్ మదమలోద్యతీర్తి పల్నాటి దు
ర్దశ నేనె తొలఁగింకుఁ జూచెదను మోదంబుద మీరెల్ల రుక్.

సూర్య:- చిన్నియన్నా ! నీవాక్కడవే యననేల నేనునూత్ర మందు
లకుం దీసిపోవువాడనే? శీలాంబాగర్భజనితులకు శీలంబు
ప్రధానంబగుటఁ జెద్దవాడగు నాయుని సచ్చీలంబునకు బద్ధు
లమై యిట్లు కుందవలసినచ్చినది. కుందుచుంటిమి. ఇంకెంత
కాలమిటులఁ గుందవలెనో యెఱుంగరాదు. దుర్మహాంధుఁ
డగు నలసింగక్షమావల్లభుని దుశ్చేష్టలు క్షణక్షణంబునను
జ్వాలలై మనల భస్మముసేయుచుండ నాజ్వాలల నార్పుటకు
బాణవర్షము గురియ వీలుకలుగకున్నది. వారికాలము మంచి
దగుటచే మనబారికిఁ జిక్కవలసిన వారయ్య సింగంబులతో
నాడుకొన సమకట్టు చిట్టెలుకల చందంబునఁ దిరుగుచున్నారు.
ఏరికినేని యెల్ల కాల మొక్కటేరితి సాగివచ్చునా ?

కం॥ ఏనాఁడు బ్రహ్మనాయుఁడు

పూని మనకు రిపులపైకిఁ బో సెల విడునో

ఆనాఁడె యా దురాత్ముఁ

ప్రాణంబులు నా కరాసిపాల్గొకున్నే॥

పేర్నీ:- తమ్ముడా ! నీ మాటలఁబట్టి యింకను గొంతకాల మోపి
కతో నుండవలయునని తేలుచున్నది. అక్కటా ! దుర్భరము
దుర్భరము. ఆ పాపాత్ములు మన ధర్మకథతి కనుగొనలేక
మనలఁ బిరికివారలఁగాఁ బరిగణించి యెసలేని కష్టాబులు గలి
గించుచుండినను ననాథలవలె ననుభవింపవలయునుగా! చాలుఁ
జాలు. ఆమాట లింక మీరనఁగూడదు. నే విన్నగూడదు.

ఉ॥ అన్నకుఁ గష్టమైన జను లారడిపెట్టిన బంధువర్గముల్
మన్ననఁజూపకున్న నణమాత్రము వీరులు నాకుఁ దోడుగా
కృష్ణన రాకయున్నను నొకండనె సంగరభూమిఁ జొచ్చి వి
చ్చిన్నముఁజేయనే రిపుల శీర్షములకొ ముదమంద మీరిటకొ

నీవైనను నాయుద్యమమునకు వేటువిధము దలపెట్ట
నివాఁడవైనచో శత్రువులకు జంకనివాఁడవైనచో నన్నను
సరింపుము. లేకున్నఁ గాలమునకై వేచియుండుము. నేనొక్క
రుండనే యీకరవాలము బాసటగా నాలమునం జొచ్చెద.
వైరుల నొటుపుచ్చెద. తుత్రీవంతులగు వీరులకుఁ జేతిఖడ్గ
ముగాక వేటు తో డేమికావలయును ?

సూర్య॥ అగ్రీహ ! కోపించుకొనవేని యొక్కమనవి. తుమించి వినవ
లయు. నేనుగాని మఱి యితరులుగాని యూరకుండు టాశత్రు
లకు జంకియో ధర్మమునకు వెఱచియో మీ రెఱుంగనిదికాదు.
మీయుద్యమము గాదని నిరసించువాఁ డీసీమలోనే లేఁడు.
కాని జేశకాలసాత్రంబులెఱింగి యింతవరకు నెద్దానికి లోనై
తాల్మివహించియుంటిమో యద్దానికే బద్ధులమై కొలఁదికాల
ముండవలయునని కుర్చుండవైన నిన్నుఁ బృథ్విపువలసివచ్చినది.

సేన్మ - చేతఁగాని యీ యసమయాశ్వాసనలతోఁ బ్రయోజనమేమి ?
పోనీ నిన్నుఁ గాదననేల, మీరు బుద్ధిమంతులరై యగ్రీహజ్ఞా
పరిపాలకులని ఖ్యాతివహించిన వహించుదురుగాక. నాకు
మాత్ర మొకీర్తితోఁ బనిలేదు. పగతుర మాయలకుఁ జిక్కి
మానప్రాణము లరచేతఁబెట్టుకొని బలవంతులమయ్యు నబల
భాతి బ్రదుకుటకంటెఁ బగతురఁ జంపి వీరవిహారస్వర్గ మను
భవించుటో పగతుర జయింపలేకున్న వారిచే జచ్చి వీరస్వర్గ

మనుభవించుటో చూచుకొనెద. అన్నా ! ఎంతచిత్తము. విరోధివర్గముఁ బరిమార్చుటకుఁగూడ నింతశాంతియా? ఇట్టి ధర్మోపన్యాసములా? ఇన్ని నీతులకు లోనగుటచేతనే మన కీగతిపట్టినది.

సూర్య - నేను నందులకే గుఱించుచుంటిని. విధి మనచాల నన్యథా యుండ మన పౌరుషదర్పంబు లెందునకుఁబనికొనవచ్చును? కాల ముచాలనప్పు డేదివచ్చిన నది యనుభవించక తప్పదు. అందు లకు నలవారిశ్చంద్రాదుల చరిత్రలే నిదర్శనము. పాండుకుమారుల యుదంతములే యుదాహరణము.

పేర్నీ - చాలుఁజాలు.

సు॥ విధినికా దూతెద వేమివెట్టి? మనమే ప్రేమించి కైకొన్న దీ వ్యధ కాదేని యనారతంబు మన కన్యాయంబు గావించు నా యధమాధ్యక్షు జగద్విపక్షు నలసింగాఘ్యం దదీయప్రజా బృధివీధూరులఁజేయ కీగతి వృథా వేదాంతులై యుందుమే.

ఎప్పుడెప్పు డత్తులువల తలలు నటికి పల్నాటిసీమ ప్రాకారంబు గోపురంబునకుఁ దోరణంబులఁ గట్టుకునాయని తొందరఁజెందుచుంటిని గాని సతతము మీ యొత్తిడులచే నా చిత్తం బుత్తల పడుచుఁ గత్తిని నాచే గుదురుకొననీయక యన్యాయత్తంబుఁ గావించుచుంటచే నా తొత్తులమాటి వాండ్రొపని హెచ్చు మనయెత్తు నశించి పోవుచున్నది. కాని విధిచైదములుకావు. ఇంక నావిధి యెట్లడ్డము వచ్చునో చూచె దఁగాక. అబ్బా ! ఆ నలసింగాధముఁడుగాని జత్తులమాటియై లేనిపెత్తనము నెత్తినవేసికొని మనపాలిటి మిత్తయై చిత్తము వచ్చునట్లు వర్తించు నాయకురాలుగాని స్మరణకు వచ్చినవని

జెల్ల నాచిత్తం బున్మత్తం బగుచుండును. హా ! ఆ పరమ పాతికిని నా లోకకంటకిని నాదేశదోహిని గఱకు కరవాలం బున ఖండ ఖండములుగా నఱకి కాకులకు గృద్ధలకు బలి యిచ్చినగాని దాని రక్త ప్రవాహమునఁ బల్నాటి ట్టోభా నలంబును జల్లార్చినగాని నా మదికి శాంతము గలుగదు. ఆ దుర్జాతి నేమి చేసినఁ బాపము ? ఓసీ ! మా కొఱకే నీ నీ భువిని మనుజుకృతిని బుట్టితివి కాఁబోలు ! మా పల్నాటి నాశమునకే నీ విందు దాపరించితివి కాఁబోలు ! మావీరుల పౌరుషనామ విచ్ఛేదమునకే నీవు ప్రాప్తించితివి కాఁబోలు. అక్కటా ! నీదెంతవ్యర్థపుజన్మమో నీ గుణము లంతకంటె వ్యర్థములు సుమీ ! చీ కులటా ! అఘటన ఘటనాసమర్థుం డగు నిటలాక్షుని కృపాకటాక్ష ఏక్షణముచే నీ యాటలు కొంతవఱకు సాగివచ్చినప్పటికి ముందు సాగవుచుమీ ! ఆ నిట లాక్షునే రూపుమాప సిద్ధపడెడు నాకు నీవొక లెక్కలోని దానవగుదువా ? ఆకొన్న సింగంబునోట ననాయాసంబుగా మత్తేభంబు పడిన చందంబున నీవు నాభుజపంజరంబునఁ బడ నుంటివి. తమ్ముడా ! మీరేమియు ననలేదు. నేనేదియు విన లేదు. ఎంతకాలంబునకుఁ బల్నాటి సామ్రాజ్య వినాశ హేతు భూతులగు దుర్మదాంధుల నిర్మూలించు సమయము సిక్కినది. ఇంక నీతో వాదమేల. ఇదే పోవుచుంటిని; గాన నీవు నన్ను వారింపవలదు. వారింపఁదగిన సమయమునుగాదు. వినము.

శా॥ కాలాగ్ని ప్రతిమానరూపమున లోకదోహులం జంపఁగా
ఏనా వేఱొక మేనువ్రాని జనము ల్విక్షింప రాద్రంబులౌ
లీలలుచ్చిపెడి మేటిగాని యితఁ డశ్లీలంబు శంకించుచున్
వేశన్ వ్యర్థమొనర్చునట్టి తొలి యా పేర్నీడుగాఁ డియ్యెడన్

కాన నాజేతును మఱచి నాయుం దాసవీడి నాపైఁ
జేసెనును దొలగఁదోసి నామార్గ మనుసరింపక మీయిచ్చ
వచ్చినట్లు పొందు. బ్రహ్మనాయుని శాంతవచనముల నిదివ
ఱకు గుప్తపఱచిన ఖడ్గము నిప్పుడు కేలంబట్టితి. మరల దాని
నొఱలోఁ దాఁచఁజాల. ఇక నాకు మాతాడి నాయుద్యమము
నివారింపఁజూచిన నొట్టుఁజెట్టెదఁజూమి! (కోర్కెముతో నలసిం
గునుద్దేశించి) ఓరోరి పరమపాతకీ! నలసింగరాజా!

శా॥ సీకంటెం గడు దుష్టకృష్టమతియై నీచాతిసీచాత్మయై
ప్రాకంజూచెడు నొక్కకామినికి స్వప్రాణంబు లర్పించి యీ
లోకంబే మది విస్మరించు నినుఁ గాలుంజేర్చి భూభారమున్
వీకకొ దింపుతలంపుతోడ నిడుగో పేర్చిండు వే వచ్చెడిన్.

నూర్మీ:-అక్కటా! ఈవిరువివారింపువా రెవ్వరును లేకుండా! దురా
గ్రహపేశుండై యెట్టి శానితోవలం దొక్కునో. ఏదియెట్టై
నను బ్రహ్మనాయుని యుద్యమ మింతవఱకుఁ దెలియరాదయ్యె.
ఈకోపకారణంబున మాకేమికుటుంబకలహము లగుకురించునో.
దైవమా మాకేది దిక్కు?

కొమ్మరాజు॥ (తెఱనుండి వచ్చుచు)

ఉ॥ ఆఁగు మీఁ కాఁగుమయ్య. సమయార్హముగానటువంటి యిట్టి ను
ర్యోగము మానుమయ్య. మన యాజ్ఞాశక్తి ర్ని మాపుఁటై దు
స్త్వగముఁ బూసకయ్య. భవదగ్రజుడౌ నల బ్రహ్మనాయును
దోగము నాఁగకయ్య యుపయోగములేకుఁకొ గ్రహించు
(అని వట్టకొనును) [చుక.

పేర్మీ- (వెనుకకుఁ దిరిగిచూడకయే) తమ్ముడా! నన్నేల వారిం చెదవు?
నేనెంతబోధించినను నీయజ్ఞానమును విడువవుకదా!

తే॥ తులువలంబట్టి యాజ్ఞలోఁ దుఁచువఱకు

అగ్గలంబగు నాదు క్రోధాగ్నియాఱు.

దేల నామీఁది దుర్భ్రమ? యేగుఁ డింక

నాగసానిని బ్రాధింప నాయుఁ గలసి.

గూర్చి-అన్నా ! నీవెంత పొరపడుచుంటివి. నీప్రళయకోపముపూజ్యుఁ

డైన బావగారి రాకఁగూడఁ గనుగొననీకయున్నదే.

చేర్చి:- (పరికించి) ఏమీ కొమ్మరాజా ! (వినముఁజై) బావా ! వంద

నములు. కోపకారణంబున నీరాక యెఱుంగని నన్ను మన్నింపఁ

బ్రాధించుచున్నవాడ.

కొమ్మ:-చిన్ని బావా ! ఒకరు తమించుటయు మఱొకరు తమింకఁ

బడుటయునా ? అందఱిని తమించుక ర్తలు వేఱున్నారు. దాని

కేమిగాని బావా ! నేటి నీచంద మరయ ముందఱిచందంబున

నానందదాయిగాక భయభ్రాంతిలఁ గలుగఁజేయుచున్నది.

నీ॥ సితసరోజాత సంతతుల కాంతులగేరు

మోముదామర బిట్టు మోటయయ్యె !

దంతదాడిమముల ధాశధశ్యంబును

వెదఁజల్లు నగవు మార్విధముదోఁచె

కాంచనాభంబైన కమనీయగాత్రంబు

రోమాంచములను నిరుద్ధమయ్యె.

సచ్చింతనంబుతో సంతత మలరారు

మనమున రోషయోజనలు నొడమె

మృదులభాషలు కఠినంపుఁ బదములయ్యె

సంస మరసిన నత్యంతవిరసమయ్యె

అవయవంబుల నూత్నంపు ఛవి యెసంగె

ఆగ్రహస్ఫూర్తి సీమూర్తి యచ్చకీర్తి !

పేర్ని:- సహజవీర ప్రతాపుండనై తాకిక వ్యవహారజ్ఞుండనై త్వాన
రూపుండనైన నీకు సామాన్యరసంబునకును పీఠరసంబునకును
భేదము తెలియకుండునా? అట్టి నీకు నాయుండిప్పుడు నూతన
తేజము కనంబడుట వింత. నిజమే. నే నిప్పు డొక్కవింతకార్య
మాచరింపనుంటి. దానికి నీసాయ మత్యవసరమై యున్నది.
కావున నీరాక నాకు సర్వదా మోదావహమైనట్లు నేడుగూడ
సంతోషదాయకముగానే పరిగణింపఁ జేయుదువుగాక.

కొమ్మ:- నీ కన్యధా ముందెన్నడైనను బ్రవర్తించి యుంటినే? ఇప్పు
డిట్టి నూతనోపాధ్వుత మేల?

పేర్ని:- కాదనియే నీకొఱకై నేను రానుండునంతలో నీవే నాయుం
డనుగ్రహించితివి. మేలయ్యె. నేటి దేశస్థి గుర్రెఱింగిన నీకు
నేను వేఱుగాఁ జెప్పఁబనిలేదు. అయినను వినుము.

కం॥ గురిజాలపురిని నూతన

సరణిని యాగంబుసేయ సమకట్టితి. ధీ

వరులు నుతింపఁగఁ దొల్లిటి

స్థిరసంపద పల్లెనాఁటిసీమకుఁ గలుగఁ.

కొమ్మ:- మంచిదే కాని యార్యా! దేశ మల్లకల్లోలముగానుండు నీసం
దిగ్ధ సమయమునం దిదేటి యజ్ఞము?

పేర్ని:- ఇట్టివేళలయందే చేయఁదగినది మారణయజ్ఞము. దాని విధా
నముఁ జెప్పెద వినుము.

సీ॥ పీరులు పల్నాటివెలమకులోద్భవుల్

ధీరులు తగిన ఋత్విజులుగాఁగ

సత్యమార్గప్రతాచార సంపత్తిమై

దనరారు నీ పుషదోష్టగాఁగ

సాయక మా బ్రహ్మనాయుడే యాజి త
 త్రుణి యైతమ సోమిదమ్మగాఁగ
 పలనాడె యియజ్ఞ వాటిక గురిజాల
 పంచిన హోమకుండంబుగాఁగ

నారసింగుండు మంత్రిని నాగసాని
 యజ్ఞపశువులుగాఁగ నత్యధికవీక్ష
 శత్రుమారణయాగంబు సలుపనుంటి.

కోర్కె లిగురొత్త మనకెల్ల గొమ్మరాజ !

కొమ్మ:- (తనలో) ఈతఁ డెంతఘోరకార్యమునకు సంకల్పించినాఁడో
 బ్రహ్మనాయుం డంతకుమించు శాంతితో నున్నాఁడు. ఒకరి
 దారి యొకరికి మిగుల విరుద్ధమై యున్నది. సర్వకార్యనిర్వా
 హకుండగు బ్రహ్మనాయుని కెదుతాడ వీలులేదు. ఇతని
 కోపాగ్నిని జల్లార్చుట మిగులదుస్థరము. ఎందులకైనను
 నాయుడే సమర్థుఁడుగాని తదన్య లశక్తులు. ఇతని నిష్పట్టున
 నెట్టులేని జిహ్వానాయునికడకుఁ గొనిపోవుట మేలు. లేకున్నఁ
 గలవరము కలుగకమానదు. అప్పుడు సమర్థించుకొనుట మఱి
 యుఁ గష్టసాధ్యము. [ప.] బావా ! నీయుద్యమము సమంజ
 సమే. నామనోభీష్టముగూడ నట్టిదియే. నీకు నా సంగతి
 వేఱుగాఁ జెప్పవలయునా ? నేనును రిపునుండలి రూపుమాపి
 దేశక్షేమ మొనరింప బద్ధకంకణుండఁగానా ? ఇంతయేల

ఉ॥ ఎప్పుడు పెట్టుకొన్నగడు వెంతయుఁ దీటునొ భూతత్వప్తిగా
 నెప్పుడు శత్రురక్తబలి నిత్తునొ వీరవిహారమూర్తిని
 ఎప్పుడు యుద్ధభూమిఁ జరియింపఁగ నేర్తునొ యన్న చింతగా
 కెప్పుడు వేఱుచింత గన. నేమివచింతును. నీవెఱుంగవే.

- ౯ గోపేటి దేవగోపాలరావుగారు, పోలీసుసర్కిలికమిస్టర్లు, నర్సారావుపేట
- ౧ నారాయణరావుగారు, చాతూరపల్లి
- ౧౦ రంగరాజు గోపాలకిషన్ రావు దేశములుగారు-హైపురం.
- ౧౧ చాలూరి వెంకటరత్నంపంతులుగారు, గుంటూరు
- ౧౨ బుడంపాటి సుబ్బయ్యగారు, మర్చంట్, కాకినాడ
- ౧౩ తేలూరి రామన్నగుప్తగారు, సదాశివునిపేట
- ౧౪ రామారి సుబ్బయ్యగారు - శ్రీ శ్రీ విరూపాక్షసంస్థాన ప్రధానమంత్రి
- ౧౫ ఘంటంభట్లగారి వెంకటభుజంగముగారు - ముసలాపురం
- ౧౬ తిగుళ్ళ కృష్ణారెడ్డిగారు. పటేలు - ముసలాపురం
- ౧౭ కప్పగంతు సుబ్బారావుగారు - పోలీసుసలీకమిస్టర్లు - కమ్మలూరు.
- ౧౮ రంగారెడ్డి రంగయ్యగారు, నర్సారావుపేట
- ౧౯ క్యామాపంతులు గోపాలరావుగారు - హైదరాబాద్.
- ౨౦ తిరుమలనల్యాణ్ చక్రవర్తి వరదాచార్యుల ఆయ్యవార్లగారు - కాతూరం
- ౨౧ కన్నయ్యగారనంగయ్యగారు-ముసలాపురం
- ౨౨ తాళవెలిను లింగన్న మొకద్దర్గారు-గడినెద్దాపురం
- ౨౩ కిషన్ రావు దేశపాండ్యగారు తాళ్లపల్లి
- ౨౪ వెంకటరాజయ్య, నుకేదారుగారు - సీతారాంపురం
- ౨౫ సుబ్బారెడ్డి దేశములుగారు, క్షీరసాగరం.
- ౨౬ చివురుల శ్రీరామశర్మగారు- నాగులుప్పలపాడు
- ౨౭ రాయమూరి బండేరావుగారు, అయినాపురం.
- ౨౮ కొండంభట్లగారి వెంకన్నగారు. గుమ్మడిదల
- ౨౯ చెన్నూరి నరసింహారావు దేశపాండ్యగారు-పెదవీడు.
- ౩౦ కొంభాళం శేకవాచార్యులుగారు-కిచ్చన్నపల్లె.
- ౩౧ మాణిక్యంగారి బాలచంద్రయ్యగారు-హైదరాబాద్.
- ౩౨ పేరులపల్లి కృష్ణారెడ్డిగారు, శేకవాపురము.
- ౩౩ రాజా మంత్రిపెట్రిగడ్ వాసుచంద్రారావుగారు - లింగిడి
- ౩౪ చిక్కరాజు నుట్లపల్లె రావుగారు - చులకుర్తి.

పరిపాదకరణ - వాగరఖండస్వర్ణకారవ్యవహారాది బహుగ్రంథకర్తయగు

జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి.

ఇది యొకమాసపత్రిక. ఇందు వర్ణాశ్రమధర్మబోధక గ్రంథములును విమర్శములును వ్యాసములును బ్రకటింపబడును. చందా సం॥ 1 రు 3-0-0

ఈ కార్యస్థానమున వెలకుదొరకు పుస్తకములు.

1 కరిణీకోదాదిజీ [పూర్ణ వీరభద్రకవి]	...	0	4	0
2 వాసంతికాపరిణయ నాటకము	...	0	4	0
3 చమత్కారమంజరి (సింహాద్రి కెంకలూచార్యులు)	...	0	4	0
4 ఏనూపాక్షపీఠసురుపరంపర	...	0	2	0
5 నీతిగీతులు (నుమతికేతకమునకు సంస్కృతము)	...	0	2	0
6 విశ్వబ్రాహ్మణకృత్తఖండనము, బ్రాహ్మణకృత్తవిచారము	...	0	2	0
7 విగ్రహకారాధన ఖండనఖండనము	...	0	4	0
8 చిత్రరామజిల్లాత్రిపు విమర్శనము (పుత్రికాధిపతి)	...	0	4	0
9 సంగదోషము	...	0	3	0
10 ఆస్పృశ్యతానివారణ ఖండనము (మల్లాది రామకృష్ణవర్యులుగారు)	0	8	0	
11 వర్ణసీతీకేతకము	...	0	1	0
12 నర్సారావుశేట కతావధానము (తిరుపతికెంకజీయము)	...	0	3	0
13 పశ్యకృత్తవిచారము	...	0	2	0
14 పురశ్యరణము	...	0	2	0
15 కేంకనురాజచరిత్ర	...	0	14	0
16 వర్ణవర్ణ	...	0	4	0
17 స్వర్ణకారవ్యవహారము	...	1	8	0
18 శుద్ధాధివారశ్చంద్ర చరిత్రము	...	0	10	0
19 ఆభినవకామంతల నాటకము	...	0	8	0
20 నూతనసంహిత-ఆంధ్రము	...	2	0	0
21 స్కాందమహాపురాణాంతర్గతవాగరఖండము (౧ సంపుటము)	1	0	0	
22 డిటా వాగరఖండము (౨ సంపుటము)	1	8	0	
23 డిటా వాగరఖండము (3 సంపుటము)	1	8	0	
24 భారతీయప్రబోధము (పిఠాపాటి చిదంబరశాస్త్రి)	0	4	0	
25 ధర్మస్థలము.	0	4	0	
26 భారతకథారత్నస్థలము (మల్లాదిరామకృష్ణవిద్యవ్యయలుగారు)	0	4	0	

అభినవసరస్వతీకార్యస్థానము, జానపాడు, పిఠాగురాళ్ళపాడు, గుంటూరు జిల్లా.

అభినవనరన్వతి.

సంపుటము	జానపాదు	సంచిక.
౨౨	బ్రహ్మోదాత సం॥ శ్రేష్ఠమాసము	౩

సంస్కర్తల ప్రతిభ.

భారతవర్షమున మిక్కిలి చిత్రమును హస్తాశ్వువము నయిన యును. ముందుగా ముఖ్యము ప్రజల కంతకంతకు కంటి యభివృద్ధి యగుటకు జయలగ నుకొంటి. ఇందులో ఏనాటి కేవిపత్తు వచ్చునోయని భయపడవలసిన స్థితి. ఇందులకు గాను గురెవరు? మనవారే! ఈ విషయము తెలచినపుడు మాత్రము దుఃఖము కలుగునున్నది. వీరకరు! సంస్కర్తల పరాయణులు. వారికింగలకత్తి యేమి? అల్లది. వీరి పురావధి అంతా స్వాతంత్ర్యము. వీరి కాపదమున కర్థముమాత్రము తెలిసినట్లు తోచుచు. వారిసంఖ్య యెందరైనా వారు గుర్రెఱుంగరు. పిల్లి కంఠనూసికొని పరుల పండ్ల జూడలేదు. యనుకొను విధమునఁ దాము తలచినట్లు పరులుగూడఁ దలచుచున్నారనియు దాముచేసినట్లే పరులు చేయుచున్నారనియు వారి యభిప్రాయము. అందుచేఁ దనుమాటలందు మెజారటి కలదనియే వారి నమ్మకము. ఇందులకుఁ దలచుచు విచారితఁడగుదని వారి మనోరథము. జారదాబిల్లు ప్యానుకొనున్న సమయమున ననుకూలముగా వచ్చిన సంతకములు 10 యను బ్రతికూలముగావచ్చిన సంతకములు 128495 యను నయియున్నది. ఈ యింకల నాంధ్ర పత్రికాదులూ ప్రియమింద్రియంఁడలేదు. ఎందులకన బిల్లెంతచిత్రముగఁ బ్యాను చేయఁబడినదో ప్రియలందఱకు వికేదమయినదో వారి వాదమునకు హాని. ప్రజాభిప్రాయమును నొక్కికెట్టి యెంతకాలము నిట్టిపాటలు పాడఁగలరో తెలియదు. పోనిండు. శాసనమయిన కరువాత వారియూహకు మించి యాసేతు శితాచలమును గలుగుచున్న మహాసంచలనమును జూచియైనను వారిమాపు మరల్చుకొనలేకున్నారు. వారి కుండెటికి మూడే కొర్రు. భారతక్షీణ యభేష్టావరణ చేయుటయే స్వరాజ్యమని మన సంస్కర్తల కలంపు. స్వమత ప్రచారముచేయుటకు వారు శత్రు నియమములను బాటింపక నారి చేతఁగల సాధనముల నన్నిటిని బ్రయోగించెదరు. వారికి బుబుమార్దము మాత్రము

పరికిరాదు. భావి స్వరాశ్రయమున శ్రేష్టి కాననము లేవిధమున సిద్ధము చేశాడను
మచ్చు చూపవలెనా? అదియే కారణంగా వివాహకాననము, స్వరాశ్రయసిద్ధి
యయినది.

మన కాంక్షను బహువత్సరములనుండి క్రిమపడుచున్నది. ఏల? మనకు
గల హక్కు తెక్కునకొవలెనని. పరిధమమున నియమము లేమి? కాంక్షింప
విధానితములవారి సమష్టి భూపమగుట రాజ్యాంగాధికములతోజలే ముఖ్య
ముగా బనిచేయటం కవనరమగుటచే సాంఘిక నుతవిషయములలో శోక్యము కల్పి
నింతుకొనగలడు. కాననసభలనువారి స్థితి విచారించెదము. అది కాంక్షింప
నకలే. అందార్యసామాజీకులు బ్రహ్మసామాజీకులు క్రిష్టియనులు మనాచ్యుదీయులు
మొదలయిన తెక్కలేని నుతములవారున్నారు. వారివారి గూఢారములకును భావ
ములకును ప్రాయశ్చయము కావలెనని తలచెదలనుటలో సాహసములేదు. అందు
కును సమానబాధ్యతయు నున్నమును గలిగినది యాధికసమన్య. చేతనరులు వర్తకము
నయిన నాయము మున్నగు విషయములు కద్యస్కాల్ గాఢము లయినది యెన్నిగోని
కలవు. వారు యభివృద్ధి వారి సామర్థ్యముచే గలిగించిన సమస్తముల వారికి
వాంఛించు కలుగింపగలదు. అట్లుగాక బ్రహ్మసామాజీకులు గురులు మూలకైతె
ననియు వార్యసామాజీకు లందఱును గలిసి వివాహము చేసికొనవలెననియును
ములు యింక యత్నించినచో బ్రలలో వారు సాధింపదలచిన మైత్రి త్రుణ్ణకే
కుదురును. కానీతి ననుసరించి చూచినను దనుసంఘమున భేదముపుట్టించుకొనుట
కేవల మితివేకము— మననాయకులచే నొకచేత సంతృప్తస్వాంత్ర్యము కలుగ
వలెనని కోరుచు నిదివఱకు బ్రిటిషుపాలకు లిచ్చినట్టియు నప్పడప్పడు జ్ఞాపకము
చేయుచున్నట్టియు మరస్వాతంత్ర్యముకూడ గోదానగి. దోయుటకుండుగాను
మనమునకు బ్రాతాధారమయిన వివాహవిధిని విచ్ఛేదముచేయు కారణవివాహ
కాననము సిద్ధముచేయబడినది. కొండనాలుకకు మందువేయ నున్న నాలుక గురూడి
పోయినది. ఇందులకు గారకులు చాల గొప్పవారే—మహాత్ముడు కాంధి; పండితుడు
మోక్షా- ఏతాద్యులు మఱికోవలెను. వీరికి దూరపుమాపు పోదా! భగవంతుడు
వివేకము ప్రసాదించలేదా! అన్నియును గలవు. ఇట్టి విపత్తునకు గారణము యుగాధి
పతియొక్క మహిమ కావలె, క్రిరాము నరణ్యమునకు బంపుటకు కైకనావేశించిన
వారే మన చెప్పల బట్టి యుండురు. లేకున్నవారికి దలలులేవా? సామము కమించును
గాక - పరిమేళ్యుడు వారికి బశ్చత్తాపము ప్రసాదించునుగాక—

స నా త న ధర్మ పృ బో ధ ము.

—(::)—

(బ్రాహ్మర్షి రాఘవాచార్యులు - తోడంగులు - వైబాం)

హిందూమతము పవిత్రమును సీతిబోధకమును సజ్జనకమును ప్రపంచమును
 పను వలసేత్వమును శ్రీతిపాత్రమును సఖిలపురుషార్థసాధకమును నని మనవ్రాద్విత్
 లంకిరించుటయేకాఁ దీప్తిపాతరవాసులలోగూడ నున యుక్తమగ్రంథము అనే
 కిము నియమముచే బతించువారు గలరు. ఇట్టి పరమోపన్యాయమైన హిందూ (సనా
 త) ధర్మకల్పవృక్షమును సంఘసంస్థాన విశాచగ్రస్తులను నమన భాషాభాషాన్య
 లును దాహ్యవృక్షభాషావేషభాషితులను నగు శ్రుణ్ణాదులు మొదలుగూడ దేవీ విశ్వా
 దుఃకినానా ప్రాధానివాహ్మశ్రీతానందాదీకముల బోధించుచు న్నయ మూడ
 రించుటయే కాక ప్రమేధానములగునూడ జేయింపఁ బ్రయత్నించుట యెంతవఁ
 న్యాయవేదా యంతదోర్భాగ్యనూడక మో యోజింపవలసియున్నది. మనలో గొరి
 దులు కొన్ని నమ్మించునంటి స్వధర్మభిక్ష్వయే ముఖ్యకర్తవ్యముగ భావించి తమజ్ఞే
 ములైన పత్రికలగు బుద్ధులను మహాప్రయానచేఁ బ్రచురించుచు యదాశక్తి
 ప్రకటించుచు నున్నవై. విద్వాంసులఁ బ్రోత్సహించుచు వారణాసిలో సఖిలభారతి
 మఁ. యద్రాహ్మణానానశ్చేత్తనమును గలుగఁజేసి యమృతసభలో సర్వసమృత్తము
 లును సుఖములును సగుతిర్మానములను విద్వద్వర్ణులచేఁగావించఁజేసి జయప్రదంబుగ
 చుం. భమును గావించి, ఇట్టియుత్తమోత్తమకార్యనిర్వాహకులగు వట్టివానిని విద్యా
 సామును రిక్తమును చగు నాబోటులు మాటిమాటికి నభినందించుటయే కాక విశ్వా
 శిష్టుకములలో వారికందటికి నర్వేత్వముఁ జాయుశ్రేయస్సులు ప్రసాదించుఁగాక యని
 ప్రార్థించుచున్నారనిన నతిశయోక్తి కాఁజాలదు. కాని యమృతసభయంతరము
 జేసి కృష్ణ యంతయుఁ గలి ప్రాబల్యముచే నుద్యోగపర్వమువఱకే యగుట నిరక
 యుద్ధపంచకమే మిగిలియున్నదని వాయుట కెంతయుం జింతిల్లుచున్నాను. అందు
 బ్రధమమగు భీష్మపర్వము వివాహ వయోనిర్ణయశాసనమే యనవచ్చును. ఉపన్యా
 సకులు విద్వాంసులు పైదికులు పాఠాణికులు మొదలుగాఁగల విరక్తిమార్గావలంబి
 సనాతన ధర్మకర్తులు యలక్ష్మభావముచేసే చాలమట్టు కిది యిట్లయినదని నాయభి
 ప్రాయము. ఏదిద్విషయమంతయు వార్తాపత్రికల పాఠకుల కందటికిని గొర్రెడిగాదు,
 విదితమే. దీనిని గుఱించి విచారించుట గతబలసేతుబంధనము వలె నిష్ప్రయోజనము.
 ప్యాసైన శాసనమును రద్దుచేయుట కిచ్చెడు పత్రికమహాదగు బ్రయత్నింపవలయును

నేనొక్కండనే యక్కార్య మెల్లనిర్వహింపవలసని సంకల్పంబు నవసరము
 లేదు. ఎందులకుదురా? విన్నవించెద. పూర్వమందు మనమతమునకు ధారకులగుక్రియచ్చం
 కరాచార్య విద్యారణ్య ప్రభృత్యనేక మహామహాలు ప్రభుధనుమన నేకాంగులయి
 యే యుండియు నానేతుహిమాచలము తమ సదభిప్రాయాంకురములను శాచిర
 వాచిచరిత్రములే దళశిశలమందుఁ జాటుచున్నవి. కనుక వారొక్కలే యుండిరి; దా
 ణ్డెట్లనెకోదాహరిణములు గలవు. ఎవ్వ రారంభదశయందు సాహసింతురో వారు
 పూర్వోదాహరిణ మహనీయుల సత్కీర్తి పడయఁగలరని నమ్ముచున్నాను. కావున
 మనముగూడ నొక్కొక్క మే యీ యారంభధర్మ సంగ్రామములో దిగి యధాశక్తి
 పోరాడిన పక్షమున మన మిత్రిబాంధవులను ధర్మాభిమానులను నూరకుందురా?
 ఎన్నడును నట్లు కాజాలదు. అందఱును మనకు సహాయముఁజేయ నెదుముకుట్టదురు.
 ఇదియునుంగాక మనపూర్వీకులవలె మనము స్వబుద్ధిచేఁ బరాక్రమింపవలసిన క్లిష్ట
 సమస్య తటస్థింపలేదు. ఎందుకనగా నిదినతకే మన భరతమాతకు సత్పుత్రులనెవ
 లుదయించి సనాతన ధర్మోద్ధారమును సల్పుచున్నారు. వారల ననుసరించినఁ జాలును.
 మనయత్నము సఫలమాను. అట్టి మహానుభావులు మన కండగా నున్నప్పుడు మనమేల
 విద్రునుండి మేల్కొంచుగూడదు? మతియు నూతనముగా నుద్భవించిన బ్రహ్మర్య
 దివ్యజ్ఞానాది సమాజముల నేల నిర్మూలించఁగూడదు; అనగా మన సనాతన ధర్మము
 యొక్క రక్షణమే తద్విరుద్ధమతముల నిర్మూలనము. ఎట్లనగా సూర్యప్రకాశము
 కప్పించుటయే యంధకారము నశింపఁజేయుట. “ధర్మోరక్షతి రక్షిత” యను న్నా
 యానుసారము మనధర్మమును మనమురక్షించినగాని మనల ధర్మమురక్షింపదు. అందు.
 ధర్మాగ్రహమును బూనుడు. కాశీక్షేత్రమునందు విశ్వనాథకరుణాపాంగసంగతిఁ
 బ్రశస్తతమంబగు వణాళిమిస్వరాజ్యసంఘమునందుఁ బ్రవేశింపుఁడు. ప్రవేశించిధర్మ
 పీఠదళము వృద్ధిచేయుఁడు. తనోష్ణశార్ధమై మీధనము వినియోగింపుఁడు. మన వణాళి
 శ్రీమధర్మిష్టులఁ బోత్సహించి కాసనసభల కెక్కింపుఁడు. సంఘసంస్కారలకు
 మీవోట్ల నీయకుఁడు. వారిని సమీపమునకు రానీకుఁడు. వారిమాటల వివకుఁడు.
 వణాళిమి ధర్మబోధక పత్రికలఁ బోషింపుఁడు. ధర్మవిరోధుల బహిష్క
 రింపుఁడు. గవర్నమెంటువారికి విన్నవించుకొని దుష్కాసనములు రద్దుచేయింపుఁడు.
 యధాప్రకారము వేదవిహితవివాహములఁ గావింపుఁడు. శారదాకాసనమును
 తిరస్కరింపుఁడు. ధర్మకాసనము పరిపాలింపుఁడు. ధర్మ ప్రబోధము గావింపుఁడు.
 మీ సామర్థ్యమంతయు ధర్మరక్షణకై వినియోగింపుఁడు. వణాళిమియును బూన
 కుడు. వణాళిమి ధర్మజ్ఞులఁబిలిచి యవన్యాసములు చెప్పించి తదుక్తిరిత పరిష్కరింపుఁడు.

ఆంధ్రదేశ వర్ణాశ్రమ ధర్మసభ

స్త్రీశాఖ, బెజవాడ.

దాస్రాముషీకుల విద్యాలయ స్థాపకులగు యశ్వరావులు

శేషసామిదేవస్వామిగారిచే నీయబడిన

స్వాగతోపన్యాసము.

పతిమణులారా :

ఇచట మనదండము సమావేశమై విచారింపవలసిన విషయము లేనది. మన యధ్యక్షులగు కీర్తిచరి యిందుమతీదేవిగారు వారి యుపన్యాసమునందుఁ బెట్టినది. నేను విశేషించి చెప్పవలయులేదు. వారు మనసభ కధ్యక్షులవని సంకీర్తించినందులకు మనకృతము దేలువుచుఁ గొన్ని విషయములనుగూర్చి మాత్రము నేను ముచ్చటించెదను. సానధానముగ నాలింపుడు. ఆశాదికాలమునుండియు ధర్మపద్ధతియున్న భారతీయులు సర్వవిధములగు శ్రేయస్సులను సమకూర్చుకొనటకు బాలికావివాహములే యనికాన్యస్థేయములని ధర్మశాస్త్రములయం దతీంద్రియవర్జులగు మహర్షులపౌరుషేయములగు భుక్తులనుసరించి విధించియున్నారు. బాల్యవివాహముల పాక్షిప్త్యమునుగూర్చియు యువతీవివాహముల వలని యనర్థములనుగూర్చియు నాచేఁ బ్రకటింపఁబడిన బాల్యవివాహచంక్రికయను గ్రంథమును బఠింప మిమ్ములచేయిమన్నాను. ఇంతవఱకు స్త్రీయొక్క ధర్మములను రక్షించుభారము పురుషులవై నందుటచే స్త్రీలు సభలకక్కిరివధర్మములఁ గూర్చి తాము చెప్పుకొనవలసిన యావశ్యకత లేకుండెను. కాని యిక్కాలమున స్త్రీల కత్యంతపాక్షిణ్యమున మైన వైవాహిక ధర్మమునకు భంగమువచ్చునట్లు కొందఱు పురుషులు చేయుటచే ధర్మరక్షణమునకై నానందినారు. సభలకు వచ్చి మొఱబెట్టుకొనవలసివచ్చినది. ఆవత్కాలము దెట్టిమహాపతివ్రతలైనను రాజీవాసస్త్రీలైనను దమయభిప్రాయములను వ్యక్తపఱవవలసినవారే. దౌర్బల్యముచూపవలసినది. వస్త్రావహారణసమయమున భిష్మద్రోహద్యాచార్యులతోను వృథా రాష్ట్రాది మహారాజులతోను నిండియున్న సభలలో ధర్మవ్యతికరమునుగూర్చి ముఱముగాఁ బ్రశ్నించియు ధర్మరక్షణముఁజేయు వారసమర్థులై యుండిరని తెలిసికొని సర్వశిష్యుడగు శ్రీకృష్ణపరమాత్ముని వేడికొని మానసంరక్షణము గావించుకొనియెను.

అనాఁ డొక్కరమహిమజ్జిక గలిగిన ధర్మభంగ మీనాఁడు భారతరమహిమయలఁ కెందఱునఁ గలిగినదనినమ్ముఁడు- అనాఁడెవఁడు రక్షించెనో యీ నాఁడు నతఁడై రక్షించితిమను. కాని పృథివ్యక్రియ- భగవంతుఁ డిచ్చిన శక్తిసంతతిని వినియోగించి ప్రియత్నించి భర్తృత్వముం జేసికొనవలయును. ఫలమిచ్చుభారము భగవంతునిపైఁ జేటువలయును.

ధర్మములన్నిటిలో స్త్రీధర్మము లత్యంతశ్రద్ధతో గారవముతోఁ గాపాడుకొనఁ గలది. అన్నిటికిమూలము స్త్రీయని వక్కాణింపఁబడియున్నది. అన్నియొక్కయు లకు గృహస్థశ్రీయే మాధారము. గృహస్థశ్రీయమునకు గృహిణి యాధారము. కావున స్త్రీధర్మము సర్వగా సురక్షింపఁదగియున్నది. స్త్రీలు చెడినచో వర్ణసంకరమున, వర్ణ సంకరమొనఁచి భాగ్యహీని నశించును. కావున స్త్రీపురుషు లెవలెప్రవర్తించును జేసి నను భాగ్యహీని నశింపక లొట్టిటివలెనాన్నత్యమునకునచ్చునట్లు చేయవలయును. విధులు స్త్రీలచేడుట కేమిగల్గినదనియలెమా? వినుడు- ఇపుడవచ్చినది శారదావివాహ కావనము. నారివలగ ని కేమిహాని యందురా? 14 ఏడ్వకు లోపల పౌత్రులకు వివాహముచేయ గాదుట చేసినచో శిక్షవిధింతురట. మనదేశములోఁ దఱుచుగా 12, 13, సంవత్సరములవధ్యమునఁ గన్యలు గృహస్థులగుదురు. రజస్వలా వివాహము లకాస్త్రీ యములఁ ధర్మవిద్యధములు నరక కారణములు. ఆట్టివివాహములు ప్రబలియున్న దేశములయందు స్త్రీలు స్వేచ్ఛాప్రకృతములై సంఘముసంతతిని సంతతుములతోఁ గోర్చి యుచున్నాని గంభీరక్షత్రులు వ్రాయుచున్నారు. అంతవయసునచ్చినవారు తమం తటంచామె యిచ్చునచ్చి వరుని పెండ్లాడుటయో పెండ్ల వద్దని యధేచ్ఛగఁ దిరుగుటయో సంభవించును. ఇచ్చవచ్చినట్లు పెండ్లాడనిత్తుమేని శప్తమునుభయ ముంచిచెడు గుణముగనిదిట్ల వైభూతలకు భృమిని యేజాత్యంతులనో వివాహమాడును. లేదా వివాహమాడదు. ఎటులయినను వర్ణసంకరము జాతినాశముఁదప్పవు.

అవివాహితలుగనున్నచో బడుపాట్లు సంఘమునకుఁగలుగు కీడు సజ్జివారున్న దేశస్థులు వ్రాయువ్రాతల వలన మనము తెలిసికొనఁ గలము. ఆదేశములు చాలనప ద్వివ స్థితిలో నున్నవని తెలియుచున్నది. స్త్రీ లవివాహితలుగ నున్నందునను బురుష వృత్తుల నవలంబించుటచేతను బురుషులకు వృత్తులలేకయుసంసారములులేకయు సంఘమున కుపద్రోవములు గలుగుచున్నవట- రజస్వలా వివాహములు చేయవలెననువారు స్త్రీవిద్యాభివృద్ధిని స్త్రీస్వాతంత్ర్యమును బురుషులతో సమానాధికారమును గోరుచు న్నారు. బాల్యవివాహములుగలగనినను స్త్రీవిద్యాభివృద్ధికేమి యాటంకమును కలనో

తెలియకుటలేదు. స్త్రీ విద్యయనగా నింగ్లీషు విద్యయనియు గాని యభ్యాసమనగా
 గా. పి. నో యం. పి. నో ప్యాసగుటయు ననియెడు భ్రమచే మనవా రిటు అనుచు
 న్నాచే కాం నిజముగ విద్యయన దేశభాషలలోను సంస్కృతమందును బాగానా
 రులు పఠించి యందులగ జ్ఞానమాప్తించుటయేయని మనము నిష్కరించుకొందుచే న
 యట్టివిద్యకు బాల్యవివాహము లాటంకిములు కావని చునవిచేయుచున్నాను. ౬ సంవ
 త్సముల వయసునుండి పదివత్సరముల వయసువఱకు మహాభ్యాసులవద్దఁ జదివించ
 నచును. ఆనందము శుండ్రిభాగము వాకినవద్దఁ జదువనచ్చును. ఆనందము
 ౭ ౮ సంవత్సరముల వఱకు వచ్చును. అంతియే కాని యెవఁడెవ్వఁడెవడిచే
 వారికవద్దఁ జదువరాదు. స్త్రీవిద్య స్వహిణిని నిష్టము చేయుననిగ మం
 నలయు. కావున, స్త్రీలకుఁ బాఠశ్రీత్యభ్యుక్తులు గృహకృత్య నిర్వహణము ల్పై బ్రేమగల్గి
 నభివృద్ధిపొందెనెడ నిశ్చయము పరుచుదానము మొదలగువి సేర్పించుటయు. దేశ
 భాషావిజ్ఞానమంగను మాతృభాషయంగను బ్రదిమగుములనేకములు. బెలమణియొచ్చు
 వి. స్త్రీస్వాతంత్ర్యమునైతి యనెడునక్షత్ర యనుభవముల త్రికాలవేమలగువాఁ
 ఁచెప్పిరి. స్త్రీలకుస్వాతంత్ర్యము కావలయుననవాకిరి. బ్రహ్మచర్యజ్ఞానమున్నట్లెంతోవఁ
 నుష్టిలోఁ గలభేదముననుసరించి స్త్రీ పురుషు నాశ్రయించి యున్నది. ఇట్లొకరియిది
 యుండుటయే భర్తమని కాపురములు బోధించుచున్నవి. అట్టియాశ్రయముకలవాఁ
 నుభించుచున్నారు. ఆశ్రయముకంటె నాశ్రయించునది భిన్నము. ఆశ్రయాశ్రీ
 రియాభానము పరస్పర సుఖావహము గావున స్త్రీలు స్వతంత్రత వర్తక స్వపురుషుల
 నాశ్రయించి సుఖింపవలయునని కోరుచున్నాను. సృష్టిలోలేని సమత్వము మనము
 కోరినవిచ్చునదికాదు. స్త్రీస్వాతంత్ర్యమును గోరువారు పురుషులకు వలెనే స్త్రీలకు
 సమానముల నేర్పవలయునన్నారు. ఇట్లేర్పవలయుటచే స్త్రీలు తమయ్యర్హులను జేయక
 తప్పితోరముల తొక్కుచున్నారు. దేహపరిశ్రమాదుం కావలయునందురా, మీ గృ
 హకృత్యముల నేకముల కొప్పుజెప్పక మీరే నిర్వర్తించుకొనుడు. కాలక్షేపము కావ
 లయునందురా, పురాణములందలి పతివ్రతావిధానముల చారిత్రములం జదువుడు
 మీపిల్లలచేఁ జదివింపుడు. స్త్రీజీవితనాటకమునకు గృహమే నాట్యరంగము. భర్తయే
 సూత్రధారి. సంతానమే నటకులు. ఈనాటకమున దనయ్యర్హత్యములదాను నిర్వ
 ర్తించుచు స్త్రీబ్రహ్మనందనుభవించవచ్చు. ఇట్టిపరిత్యమైన స్త్రీభర్తములన్నియు
 బాల్యవివాహములయందే సాధింప సాధ్యములగును. రజస్వలా స్వేచ్ఛావివాహములయం
 దిభ్యములన్నియు భగిన్నములగును. మనదేశమందు రజస్వలా వివాహము లంగీకరించిన

వారులయందును స్త్రీలు స్వతంత్రులై తమపతుల వరించుటలేదు. పూర్వకాలమున
 క్షత్రియులలో స్వయంవరమున్నచుట వాస్తవమే. కాని యచట సోకరహద్యము
 మనము గమనింపఁదగినదనిపి. ఉదాహరణముగ సీతాకన్యాయమును దీనికొదము.
 అచట సీతకు వరునినిర్ణయించుటలో జనతమహారాజు శివధనుస్సు నెక్కువెట్టువానికి
 పీఠనిర్ణయించెను. చూచితిరా? శివధనుస్సును జూత క్షయింకే సంఘాతుఁడును, స్వక్షత్రియ
 కుల ప్రమాణుఁడును సగువాఁడుంపు నిరహలెవ్వరునద్దానిని ముట్టనుగూడ సమర్థులు
 కానితెలిసియే యట్లుచేసిరి. అట్లే ద్రౌపదీస్వయంవరమునను మత్స్యయంత్రమును
 గొట్టుంగలవాఁడునల్ క్షత్రియకులసంభాతుఁడుతప్ప నన్యఁడుండఁబోఁడని తెలిసియే దుర్మ
 తుడమహారాజుట్లుచేసెను. ప్రతి ఒకచేయని స్వయంవరములలోను క్షత్రియులు తమ
 పిల్లలకు స్వయంవరములుప్రకటించుటలోగూడఁదమతో సమానకుల గౌరవములు కల
 వారిచే పిలుచుచుండెడివారు. 'కానియిప్పుడన్ననో తనయిచ్చవచ్చినవరుని వరింపుచు
 న్నుచో సర్వసామాన్యమైన లక్షణములతోచియే వరింపఁగలగునుగాని యంతకిన్ని
 నెక్కువ పరికిలన బాలిక చేయఁజాలదు. ఏ ప్రాధమ్యమైనను రూపమో వయస్సో ధనమో
 విద్యమో యున్నదని కులగౌరవముల బాటించుక వరించును. దాని సర్వసంకరమగును.
 కావున నీవిషయములన్నియుఁబరికిలించి రజస్సులా వివాహము లసంధానుకములనియు
 ద్విజులలోన నని నిషిద్ధములనియు నట్టివివాహములేచేసి తీరవలయుననుట ధర్మవిరుద్ధమ
 నియు మనదృఢాభిప్రాయమును బురుషులద్వారమునఁ బ్రవిర్వమువారికిఁ దెలుప
 వలయునని నిష్కపించుచున్నాను. క్షీణధర్మములఁ గూర్చి విశేషమునఁ చెలిసికొనఁగోరు
 వారు నాచే రచింపఁబడిన సతీధర్మసంగ్రహమును బఠించవేడుచున్నాను.

శారదాబింబ నిఃసరము

(తంగిలం జగన్నాథశాస్త్రి)

శా|| అశీతాచల సేతుసుధ్విగత దేశావిభిన్న బాధి స

ర్వాశామూడలనుండనాయిత యశశ్రవాగ్భారముం గాంచి యా
కాశంబాటి వెలింగె హైదవుం క్రజ్జాజ్యోతి. యద్వాదికీ
నాశోత్పాతము లెట్లుయోగిలె నన్నక నేటికాలంబునక॥

మ॥ స్వకులాచారమతిస్కృత విడిచిపుచ్చు బేన్ద నాంక్షే నువి
ద్యమి దాస్యమునంగువారి లిసుమార్తె స దియంబుద రిం
తకు నన్యారికి నడ్డమైలచి యాధిర్భయ్యరక్షింపునా
రకలంకాత్మీలామ వారికి స ర్యంజేము కాంతాళియే॥

మ॥ తిమిలో నెతము నాంగ్లనాగరతా దాస్యంబునై కొన్నవా
రు మహాత్ముకృహమాదుఁ బూర్వసుతినిద్రోహంబుమాబన్నఁగో
పముచేఁ గుండెను కాంతలంగఁగి దా పాలించుచున్నాడు నే
మములకఁ గొన్నిటిని నె నఁ గల్పమువహంప బోక చిత్తస్కృత॥

మ॥ రమణీరత్న మెకాదె జాతికిని మూలం బామె శుద్ధాస్మయై
యమరక జాతియు శుద్ధమై తనరు నన్యాయంబుగాకున్నయీ
రమణీలోకముగూడఁ బాడగుట కొరా యత్నము లోసేయు నీ
చతుర్థాందఱుకల్గి రన్నయెడలక సైరింప మానచ్చునక॥

మ॥ అకటా వారలుగూడ నెంతయును నిన్యాయు క్తలై నుండి జా
తికి సేమంబునుగోరు వారలయినక దేశంబు నాశంబు త
ప్పక కాంచుంగద వారియత్నముల జార్యాగ్యంబు గాడే. వినా
యకునింజేయంగఁ గోతియయ్యెననుసామ్యం బిద్ది చచ్చింపంగక॥

కా! స్వాతంత్ర్యంబది లేకయన్నదట! నిచ్చల్ దానిచే సుంతయు
జాతుర్యంబు నొసంగువిద్యలను బ్రజ్ఞా గాంచరాదంట యి
ప్పాతిత్వంబున సాగుచున్నదట యుద్వాహంబు బాల్యంబునకొ
జేసోఏధఁ గలంచుచుండెనట యిస్సీ యద్ది మావారికిఁ॥

మ॥ బలహీనంబగు సంతతింగనుచు దౌర్భాగ్యంబు దేశమునకొ
బలయంజేసెను నీ వివాహము లింకగి పౌధానివాహములకొ
నలువంగావలె నల్పకున్నయెడ శిక్షాపాతులకొ జేయఁగా
వలెనంచుకొ స్మృతి నల్పవారలఁట సంబాధింపఁగా శక్యమే॥

మ॥ చనునె? భారతకామినీమణులకుకొ స్వాతంత్ర్యభావము లే
దని మార్క్సంబునఁబల్కె? వారలకు నన్యాయంబు గావించిరె
ఘనులౌ పూర్వులు? మీ రెఱుంగనివొకొ గార్హస్థ్యధర్మంబుల
దున నవ్వారికొసంగినట్టి తగు నుద్యోగంబు లేవొటివో॥

మ॥ జలజాతేక్షణదేశదా ! గృహమునకొ సర్వాధికారంబు? వా
రల కేలోపముగల్గె స్వేచ్ఛకొక పీఠల్లోరు స్వాతంత్ర్య మెం
దుల వర్తించునొ? గేహఁత్ములయి యెందుకొ గౌరవంబందున
నలఁతం బొందఁగనల పీఠలిటు లత్యంతంబు చిత్తములకొ॥

మ॥ చదువంగావలెనంచు బల్కెదరు హెచ్చొపేర్చి నాండ్లయము
సుదతీలోకము నేర్చుచొ ఫలము కాసుకొ వీసముకొ గల్గునె
చదువంజెల్లును మోక్షమార్గముల విజ్ఞానంబు నార్జింప న
భ్యుదయప్రాప్తికి విద్యలో నకట! బాల్యోద్వాహ మాటంకక

మ॥ తలఁపకొ శైశవమందుఁ బెండిలులుసేతం బుట్టుచున్నారె దు
ర్బలసంతానము? దేనికైనను బ్రభుత్వం బన్యమైయుంటయే
బలమా కారణ మేమి చేసిరనఁగా భావ్యంబె? యీనొదె మీ
కెలమిం దెల్పఁగనల యిచ్చట ఫలం బిట్లయ్యెఁగాదే తుదికొ॥

ను॥ తరలింపంబడె సర్వసంపదలు స్వాతంత్ర్యంబు లేదయ్యెఁ బే
దరికంబబ్బెను జాతికంతకు యథార్థం బిద్ది కాదొక్కొ? యె
వ్వరికిం బూర్తిగఁ దిండిలేనితటి చౌర్యాగ్రంపుసంతాన ము
ర్వరయందు? బలవత్తరంబగునె? సంభావింపుఁ డీరెల్లెఱుక!

శీ॥ మోముగడుగుట తడవుగాఁ బోయిఁ త్రాంగు

నట్టికాఫియు నవలఁ దేయాకునీళ్ళు

ఘోర్తరీ బియ్యముంగాక బలములేమి

కేమివలయు? బాల్వోద్వాహ మేమిచేసె॥

ను॥ ఎలప్రాయంబునఁ బెండ్లిసేయనెడ నొక్కొత్తెనఁ బ్రేమమ్ము వా
రలకుం దప్పకకల్లు నొంజొరులపై రంజితైడుంగూర్చి ని
శ్చలమై కాలవశంబునం దుదకు నాశ్చర్యంబుగానట్టి ని
ర్మలమా ధర్మము మార్చనేమిటికి దుర్మాగ్రంబు కాకుండినా?

ను॥ వయసుం గాంచినకాంత తానయి మరిపంగోరు. నట్లెటచే
నియమం బింతయులేక భిన్నకులునేని? నచ్చుచో బొందు సం
శయమే? పొల్పఱుఁ బూర్వపథతులు వర్తైక్యంబు సిద్ధింపఁబోఁ
దయయో! సంకరవర్ణము ల్పెరుంగు నత్యంతమ్ము లోకమ్మునా

శా॥ ఐనం బొంగెదరేమొ ప్రేమభరితంబై నట్టి యుద్వాహముల్
గానకొనచ్చెడునంచుఁ బశ్చిమమువంకంజూచుచో నుత వి
జ్ఞానంబబ్బంగవచ్చు వారలకు నెంచం బెక్కు జైవోర్పు ల
న్యూనప్రేమవివాహసత్ఫలములే యోజింపుఁడయ్యా బుధుల్

ను॥ బలవంతంబగు శాసనంబు తగునే ప్రాధావివాహంబులకొ
గలదోషమ్ములు పెక్కులున్నయవి లెక్కంబెట్టఁగానేల కే
వల మేసంఘముయొక్కసేమము మదికొ వాంఛించిరో వారికొ
గలతాత్పర్య మెఱుంగఁగావలదె యొక్కండైన నిప్పుట్టునా

గా! దారిద్ర్యంబునముగ్గు దేశమున సంతానమ్ము పెచ్చైనఁ బెం
పారుకొ గట్టము లొక్కనింగన దాంపత్యంపు ధర్మమ్ములకొ
గూరకరాదని కూడఁ బుణ్యమతులొక్కొం డేదొ శిక్షాస్మృతికొ
భిరత్వమ్మున సల్ప న్యాయ్య మని సందేశింతు నవ్వారికిఁ

ను॥ కలకష్టంబుల మాన్ప నొక్కసికి శక్యంపానె యింకేల యీ
ఖిలవేషంబులు? మద్యపానము మొదలఁగల్గు నభ్యాసముల్
వలదంచుకొ స్మృతి సల్పరాదె? బయలొ బండ్డార మప్రాజ్ఞుశే
సులభంబంచుఁగడంగి రీకృతికి నిచ్చో ధైర్యముం దాల్పుచుకొ

సి॥ మద్యపాన మహవోగ్రిమనుజాశసపిశాచిఁ

బారఁదోలుఁడు తూరుపారఁగొట్టి

నల్లమందు బిగింప నుల్లసిల్లెడు : ద్ర

నెగురఁగొట్టుండు దుష్కృత్తిపోసి

స్వాతంత్ర్య మరికట్టిచంపు విద్యః ధాన

ములను మార్పఁడు మూలముం బెకిల్చి

మోఢమ్ముతో గ్రామముల్ పునరుద్ధార

ణ మొర్రురప్పఁడు కంకణమ్ముదాల్చి

గీ॥ అన్నమో రామచంద్ర? యం చవయుచున్న

వారికెల్లను వృత్తు లేర్పఱచికొనుఁడు

మఱివీరం డటుమీఁదట మతమునందు

వేలుఁబెట్టంగ నోపుణ్యశీలులార॥

ను॥ మతసంస్కారముపట్ల జోకృత్యము వహింపంబోము మేమన్న త

త్పత్తిసం బూర్తియొనర్పఁజూచెడిఁ బ్రభుత్వం బల్లుకాదేని మే

ము తిరస్కారముసేయనౌ ననుభయమ్ముకొ వీడి యెల్లెనదు

గ్గతికిఁ తావగుదీని మాన్యుమనుచుం బ్రార్థింతు సర్వేశ్వరా!

ఇప్పటి హరికథలంగూర్చిన యువస్వామి

(వాతాపి)

“కటదూపమును ధిక్కరించు తనజేహా శాంతిగాకంత మరుఁ
గుపడ నెట్టిపట్టుచొక్కాయి నొకదానిని దొడుగుకొని సభామధ్య
ముననున్న యుచితాసనమున నిలచిన కథకుఁడు “వాతాపి గణప
తిమ్ భజేహం. వాతాపి గణపతిమ్ భజే” యని పాడుచు మెడనును
పూలహారమల్లలలాడ శిరముపై ముందుండు జట్టుపీలక చిందులువొగ్గి
క్కహస్తమునఁగల కంచుతాళము టక్కుటక్కుమనఁ జాడములను
డెడు గజ్జియలు ఘల్లుఘల్లురన కొంచెమొరగా వంగుచు నెగురుచుఁ
జిందులువొగ్గిక్కుచు నేత్రహస్త పాదాభినయము లవలీలఁ జేయుచుం
డెను. ఉసిళ్ళతెగలవలె కోతలరు దెంచుచుండిరి. స్త్రీలకొఱకుఁ బ్రత్యే
కస్థల మమర్పబడక పోవుటచే స్త్రీపురుషభేదము లేర్పడకుండ
నేల యీనినటులెచ్చటఁ జూచినను జనులచేఁ గ్రిక్కిరిసి యుం
డెను. తమపయ్యెడలపై యువకుల దృష్టలతి దీక్షణముగాఁ బ్రస
రించుచుండెనని వాలుఁగన్నులతోఁ గనుంగొనిన యువతులు తమ
తమపైటలను నవరించుకొనుచుండిరి. సమయమునకే వచ్చితినిగ
దాయని సంతోషించి చూడవలసిన ముచ్చటలన్నియుఁ జూచుతావు
లభించెనుగదా యని వెట్టిమొట్టి యాలోచనలతో నాద్యంతములు
లేని యభిప్రాయములతోఁ గొనసాగని కోర్కెలతోఁ దులఁదూగు
చుంటిని, నేనచ్చటికి వచ్చినతరువాతఁ గూడననేకులు వచ్చుటచే
సభాసదుల కొకింతయొత్తిడి జరిగిలినలుగుఁడు బుడిబుడితోట్టుపాటుఁ
గలిగెనని వేఱుగాజెప్ప నవసరములేకయే మీరు గ్రహింపఁగలరని
తలంచుచున్నాడను. పాపమొకలేను లేవఁజోయి లేచుటకేఁదో

యాటంకముండుటచే గాబోలు బక్కుననవ్వను. ఎందుచేతనవ్వనని బహువిధాభిప్రాయముల నొందెదగేమో! యాపైటచేతులు పై నొకయువకుడు కూర్చుండుటచే గామి లేవలేకపోయెను. ఒకానొక యువకుడు లేచి యెచ్చటికో పోజోవుచు దూలివ్రేక్కునున్న యొక పైదలిభుజముపై జెము వైచి తనస్థూలకాయ మితురులపై బసకుండ నాపుకొనెను. గణపతిప్రార్థనాయత్త చిత్తయగుటచే గాబోలు గామి వానిచైదమును బరిగణింపదాయెను. ఇగిలింపులు సకిలింపులతో నిండి యుండిన యామహాసభయందు బ్రక్కపోటులు సనరింతలు చొలగగు గులు దోపులు లెక్కింపఁదగినవా? పాటింపఁదగినవా? —

నాయనలారా! సభామధ్యమానఁ గథకుండుచిందులు ప్రోక్కుచు గణపతి ప్రార్థన ముగించెను. కొంచె వింటుమించుగా ఫిడెలూరకుండెను గాని మద్దెలమాత్రము మోగి మోగి మూడు ముక్తాయంపులతో గాని ముగింపదాయెను. తదనంతరమా కథకుడు “నేను జెప్పంబూనిన సలచరిత్రకుఁ గథాక్రమంబైతిదన” నని సభాసదులకొకింత తన సంగీతమాను జవిచూపి మరల సీక్రింద వ్రాయఁబడిన సీసమాలికను బాడఁజొచ్చెను.

సీ॥ ధర్మమార్గంబు వదలి నీచ కార్యంబులాచరించెడి విప్రు లచటలేరు! గౌరవంబిడక యగౌరవ ప్రార్థనలా నవసీధనాధము లచటలేరు! బేర సారములదావేళ నబద్ధంబులాడెడు కోమటు లచట లేరు! మద్యపానమునఁ బ్రమత్తులై దుశ్చేష్టలా చరించెడి శూద్రు లచట లేరు! సత్కథారస మానజాలక పరులమాటాడించు మానవు లచటలేరు! నీరుకావులఁగట్టి నీరజాక్షులఁబట్ట నాసించు యోగ్రీంద్రు లచటలేరు! వేశ్యులగతిసీతివిడిచి లంచంబుల నాసించునుద్యోగు లచట లేరు! మంచిమాటలచేత మాయమందులపోసి యార్జించు వైద్యులు

నచటలేదు! ఎంతలేనిబంకంబు నతికింగారంబు హరియించు కమసాలు
 లచటలేదు! ఖనుతిట్ల సన్నములెడి నుత్త ముతక నాలమరించు నేత
 నాకరచటలేదు. శేతలేకున్నను మీసముల దువ్వయ నలరెడి
 బొందిలే లచటలేదు! పరమభక్తులమనః పలుకుచు నీశల వేశ్యలఁగూడు
 సారిదాసు లచటలేదు! తిలఁపఁగా నైవతిత్తంబు హరించుడి యర్చక
 వైష్ణవు లచటలేదు! ఉత్తుకవేసిన బట్టలొక కొన్ని హరియించియమ్మడి
 చాకివాడచటలేదు! సీపు మీరసక ముఖావంబుగా మాటలాడెడి
 క్కలమహారచటలేదు! 'నేచెలేస్సప్టి' యుల్లోచింప 'గాల్' లేదని
 యెడి సొస్తకు లచటలేదు! హరికథల్వినుచు. 'బ్రహ్మసదా' యని
 గడియారమల్పాచువా రచటలేదు! తప్పు సాక్ష్యంబులు చెప్పి
 పల్లంబులు రచియించు కరణంబు లచటలేదు! హస్తంబుపైవేసి యద్ర
 మూణముఁ జేసి వ్యవహరించెడి వేశ్య లచటలేదు!

సీ! మర్జనుల మానసములకుఁ దోమరమ్ము
 అఖిలనుఖదమ్ము సిరులకు నాలయమ్ము
 రాజులకు సొమ్ము విద్యావిచారమ్ము
 చూపరులకిమ్ము ఘననిషఢాపురమ్ము!

మరయు,

సీ! చక్కవరులయి మంచిబాపల్పాడుచు విటులకు బాబులు
 వేయువారు! అడ్డబాసలఁదీసి యర్జముల్లోఁజూచి యిది యందమని
 యిది నొంచువారు! పసపుమోమున రాయఁబస చెడునని మాని బొట్టు
 చుక్కలరీతిఁ బెట్టువారు! తాము విటులఁగూడుతఱిఁ దమవారు
 చూచిన దొంగలని గోలచేయువారు! మామూలు కుబుసముల్మాని
 విచిత్రమా కుచ్చిళ్ల రవికలఁగోరువారు! పిన్న పెద్దలరాక నన్నక
 తమవీధి చావిళ్లలో సభ ల్బరుపువారు! కొప్పుపెట్టుటమాని కొసలు
 మీఁదికిఁదేల్చి ముచ్చటవేల్పుళ్లు ముడుచువారు! పదిమంది చిక్షలఁ

బడసిన తల్లులై కచ్చలు బిగియించి వచ్చువారు। ముఖకాంతి చొరగిన
ముసలమ్మలై జడల్లట్టి పాములగతిఁ జుట్టువారు। బిందెకేలునఁబూని
సందేశశల విటులక్కువఁగను రీతిఁదక్కువారు। నగలు పెట్టనిభర్త
తగఁచిల్వఁగేల్నిమ్మి ముసుఁగిడి భువీఁబడి మూల్లువారు। రాగిడిల్పిరమున
రానింపవని చిన్ననాగరంబులనుంచి నడుచువారు । పతి బహుకష్ట
ముల్వడి గడించినసొమ్ము తెచ్చి చాటునఁ దల్లికిచ్చువారు । అగ్ని
సాక్షిగఁ బెండ్లియాడిన పెనిమిటిన్విడిచి పుట్టింటికి నడుచువారు।
భర్తరాకున్నను బరపురుషులఁగూడి తీర్థయాత్రలకంచుఁదిరుగువారు।
అడ్డబాసలుగాజాలందెలుఁబవడముల్ పూసలుమోటుగాఁబోల్చువారు।

గీ॥ తిండి మగనికి ముందుగాఁచినెడివారు।

అత్తమామల నెత్తిపై మొత్తువారు।

ముంగురులఁగ త్తిరించుక మురియువారు।

గానరాఁరెందు నిషధానగరమునందు॥

ఈ సీసమాలికల రెండింటిని బ్రతిపదమును దనకీచుగొంతు
కతోఁగొంచెము వెలితిగాఁ గానంతయపస్వరమున రాగమును నక్ష
త్రమండలమునకు విసరుచు నచ్చటనే గుడుగుడుగుంచుము లాడిం
చుచు సంగతులపై సంగతులతో హుటాహుటి నెక్కుచుఁ దిక
మకగా దిగుచుఁ దనసంగీతవిద్యాజ్ఞానమును సభాసదులకుఁ దెల్లం
బగునటులఁ బాడుచుఁ బాడిన ప్రతిపదమునకుఁ బ్రతిపదార్థవిశేషార్థ
తాత్పర్యములతోఁ జెప్పుచుండెడి యాకథకుని జూచి సభలో
రొసరొసలు ప్రారంభమైనవి. నలుగురైదుగురు యువకులు లేచి
నిలువబడిరి. వెంటనే గుబగుబలాడుచుఁ గొందఱు లేచిరి.
కూర్చుండుఁడని కేకలు వినఁబడుచున్నను శ్రోత లుద్రేకమున లేచు
చుండిరి. చాలసందడిగా నుండెను. నిలువఁబడిన జనులందఱు

గథకునివైపుఁ జూచుచుండిరి. కథకునియొద్ద నిలువఁబడిన యువకులలో నొకఁడు “ అయ్యా ! మీరు వాక్రచ్చునది హరికథయా ? ” అనెను. అంతఁగథకుఁ డాన నెను. “ నలచరిత్ర హరికథయా ? హరికథలన దైవమునుగూర్చిన కథలు కావా ? హరియను శబ్దము సర్వమునకుఁ జెందునుగాన నలుఁడు కర్మోటకుని వలన మాఱురూపముఁజెంది మరల నిజరూపమును జెందుటచే నలచరిత్ర హరికథయనఁ జెల్లుననియందురా ? నాగులను బూజించు వారు మాత్రములేరా ? యని మీయభిప్రాయమా ? ఔరా ! సింహము గుఱ్ఱము కోతి పాము కప్ప చిలుక మొదలగువాని కథలు కూడ హరికథలగు కాలము దాపరించెనా ? హరికథలు సీతీకొఱ కేర్పడినవికాని కప్పకూతలు హరికథ కాదని నా భావమని యందురా ? అనేక విధములఁ బలికెడి యాకప్ప కలుకులకు మీ కర్థము దెలియునా ? మీపలుకులకన్నఁ గప్పకూతలే బాగుగనుండునని నాయభిప్రాయము ” అని తాను దెలిపిగాఁబలికితినని కాబోలుఁ బండ్లన్నియుఁ గసబడఁ బక్కుననవ్వెను. “ జూదకాం డ్రచటలేరని యంటిరికదా ? నలుఁడు జూదరికాదా ? జూదమాడి సర్వస్వమును నోడిపోలేదా ? ఓయీ ! కథకుడా ! తలలు బోపలుగాఁ జేసికొని తగుదుమని సభామధ్యమునఁ దయితక్కులాడు నీయట్టిసీచులు నిషధానగరమున మఱియొకైనను గానరారని యేడువలేక పోయితివా ? యిది యింక నేమేమోయనఁబోవుచుండు సమయమున విఘ్నేశ్వరుని బొజ్జపల్లె బొజ్జగలిగి మసిబొగ్గునుబోలు శరీరచ్ఛాయ యొకవిత సోయగ మీనుచుండు మూడుగజముల పొడుగుగల యొక మనుజుఁడు తనకన్నఁగొంచెము పొడుగుగానున్న సన్ననిచేతికఱ్ఱ నొకదానిని బట్టుకొని యచ్చటికివచ్చి “ గొంతు బొంగురుపోన శాంతింపుడు శాంతింపుఁ డని నేనెంత యఱచినను యూరకుండరైతిరి. నాయుష్షమైన కథనేదియో చెప్పిం

చుచున్నాడను. ఆయనకుఁ దోచిన దేదియో యాయన చెప్పు
 చున్నాడు. వినదలచిన యెడల వినఁడు. లేనియెడల వెడలిపోవుఁడు.
 అంతియేకాని వాగ్వివాదములను బెంచుకొనినయెడల నినుమంత
 యైనఁ బ్రయోజనము లేకపోవుటయేకాక పైపెచ్చు నాకట్టపోటులు
 కావలసివచ్చు” నని పెద్దగొంతుతోఁ బలికెను. పురుషుల
 యొత్తిడి కాగఁజాలకయో! కథకుడు స్త్రీ చర్యలను నిందించెననియో!
 వాగ్వివాదములుపోయి కట్టసాములక్రిందకు దిగినయెడలఁ దాము
 కూడ భాగస్వాములు కావలసివచ్చుననియో! మఱిందుచేతనో
 కాని సభాస్థలినుండు స్త్రీ లందఱు నొకరినెంట నొక రరుగుచుండిరి.
 వాగ్వివాదము లడగి యొడలు పెట్టునని భయపడియో! శిష్యాపురి
 జనులనుబోల్చి తమ్మే వెక్కిరించెనను నీనుననో! ముద్దుమొగ
 ములుగల యాముద్దుగుమ్మ లరుగుచుండఁదా మా సభయంగుండుట
 కిష్టములేకనో యెవరొ యువకులు సఙ్గముకొనుచు గొఙ్గముకొనుచు
 సంప్రతించుకొనుచు సంపుటించుచు స్త్రీల ననుగమించి బ్రక్కనున్న
 యొక హరికథాశాలయందుఁ జేరిరి. కాటునలుపుగల యాకార్య
 నిర్వాహకుని పలుకులయం దనూయజనించి యచ్చటనుండు యువ
 తులును యువకులును జనుచుండ నా కచ్చటచూడటకు మనస్కరింపక
 వారరిగెడి హరికథాశాలదగ్గఱకుఁ జేరితిని. ఆశాలకుఁదూర్పు
 భాగమున విఘ్నేశ్వరప్రతిమ నొకదాని నలంకరించి యా విఘ్నేశ్వ
 రునకు దగ్గఱగా మూఁడుబల్ల లుంచఁబడెనుగాని బల్లలపై మనుష్యు
 లను మాత్ర ముంచరైరి. శాలయంతయు జనులచేఁగిక్కిరిసియుం
 డెను. శ్రోతల కాశాలయందు స్థలముచాలకపోవుటచే బ్రక్కనున్న
 మార్గమునఁగూడఁ జావలనుబఱచుచుండిరి. చావలనుబఱచు టాలస్య
 ముగ జనులు చతికిలఁబడుచున్నారు. విఘ్నేశ్వరుని కెదుఱుగానమర్పఁ
 బడిన బల్లప్రక్కనున్న బల్లపై నొక మానిసి కూర్చుండి తనచేతనున్న

ఫిడేలును 'కుయ్ కుయ్' మనిపించుచుండెను. రెండవ ప్రక్కబల్లపై మృదంగముంచి యొకఁడు 'టంగ్ టంగ్' మనునటుల నా మృదంగమును దనచేతితో బాదుచుండెను. గలగలలాడు కరకంకణములతో మిలమిలలాడు కంఠహారములతో, గలకలలాడు ముద్దుమొగముతో, తళతళలాడు మొగము మెఱుంగుపొడి రాయఁబడిన చెక్కుటద్దములతో, దీరుగాఁదీసిన వలపలి పాపటతో, బాదములపఱకు ప్రేలాడు బనారసునీర కుచ్చెల్లతో, జామనచాయగల యొకలేమ తనకంఠహారములు సవరించుకొను నెపమునఁ బైఁటసవరించుకొనుచు హంసగమనమున మధ్యనున్న బల్లపై నధిష్ఠించెను. అపె వచ్చినవెంటనే ఫిడేలు స్వరమాల నుద్ఘోషించుచుండెను. మృదంగము మిక్కిలిగా మెఱుంగుచుండెను.

బల్లపైఁగూర్చుండిన యాపె నిలచి,

ఉ॥ క్రూరులు లెక్క కెక్కుడయి కుంభిని జెట్టలు సేయుచుండఁద
బృరముఁదీర్పనెంచి యదువంశమునం దుదయింపుడంచు బృం
హరక సుఖమున్దని ముదంబున నాజ్ఞయొసంగితాను బా
ల్పారంగ దేవికీతనయుండై జనియించిన కృష్ణఁగొల్చెదన్॥

అని భగవంతుని బ్రార్థించుచుండఁ (గణపతి కభిమఖముగాఁ దిరుగుచుని సభలోఁ బలుకులు) దైవప్రార్థనాయత్త చిత్తయగుటచేఁ గాఁబోలు! సభాసదుల పలుకులఁ బాటింపదాయెను. తరువాత నాలేమ యొకపద్యమును బాడెనుగాని యాపద్యము నాకు క్షిప్తి యందుండక భావముమాత్రము నాహృదయవీధిని బరుగిడఁజొచ్చెను. "అడుదానను. అనాధను. విద్యాగంధమొఱుంగని దానను. సకల విద్యానిధులగు మీరు నాతప్పలను నొప్పులుగా భావించఁగలందుల నీదే మీకు నమస్కరించుచున్నదానను." వింటిరా యామెయభిప్రాయ

యము. ఇప్పుటికైనను యామె హరికథను చెప్పనని తలంచితరా ?
(తలంచితమని సభలోకేకలు) అనంతర మాభామ—

‘ ఆపురంబు శ్రీదేవికిఁ గాఁపురంబురా : అను కీర్తనఁ బాడు
చుండెను. నభిలోనుండి తొడర్, అనుపలుకులు వినవచ్చుచుండెను.
కీర్తనముగిసిననెంటనే మద్దెల మ్రోతయునాఁగెను; గాని ఫిడేలుమా
త్రము సరిగా సరిసరిగా మరిసరిగా యని పలికి మాత్రమాఁగెను.
ఆఫిడేలు యొక్క యభిప్రాయము కొంచెము పొచ్చుగాఁబాడుమని
కాఁబోలు ! బడిపిల్లవాఁడు పాఠముఁజదువునటుల రోకంటి పాటవలె
బుస్తకమున నున్నటుల పొచ్చుతగ్గులులేక పడవిచ్చేదనమైన లేక
తగ్గుస్థాయిని పలుకఁజూచెను. కార్యనిర్వాహకుఁడు కాఁబోలు ! ఒక
పూలహారముగొనివచ్చి యాపెమెడలోవైచెను. “ఎవనిచేతనో పూల
హారము వేయించుకొనిన దేమిరా ? ” యని యొకఁడు పక్కనున్న
తనస్నేహితునడగ “ నీ కాయచ్చెరువెందులకు ! ఆ పెయాటవెలది”
యనియీతఁడు పోత్యు త్తర మిచ్చెను. స్పష్టముగా వినుపింపక పోవుట
చేతనో ! ఆకాశమున మేఘములూవరించి యుటుములు మెటువులుఁ
బ్రారంభించుటచే వర్షము వర్షించుననియో ! గడియక్రిందటఁజూచిన
కథకునివలె నీమె చిందులు ద్రొక్కుచుండుట లేదనియో ! నిద్రాసమ
యమగుటచేతనో ! స్త్రీలుఁ బురుషులుఁజాలమంది సభాస్థలినివదలి
తమ తమ తావులకుఁ జనుచుండిరి. అటులాసభాస్థలిని వదలి వెడలువా
రినిఁజూచి “శుద్ధమూర్ఖులకును వెట్టిగొల్లలకును బంబనాదములు రుచిం
చునుగాని, హరికథలు రుచింపవు ” అనెడి భావమిచ్చునొకకీర్తన నా
కథకురాలు పాడెను. ఆహా ! ఈ గుణము హరికథలు వ్రాయువారికే
యుండఁగా నొకానొక యబల యాటవెలది పాడినదనినఁబాటించుదగి
నదా ? కుట్రపువానికి గూనును గుట్టయు నెక్కువానికి మూలశంకరో
గమును తాలఁ జెక్కువానికి శుభురోగమును వణిజునకు గండవాత

మును నింకొకనికి నింకొకటియు మఱియొకనికి మఱియొకటియు వేటాకనికి వేటాకటియుఁ గలుగునటుల హరికథలఁ జెప్పువారు తామే మహావిద్వాంసులమనియుఁ దమకన్న నెక్కువవారు లేరనియుఁ దాముచెప్పెడి కథలు వినువారల్పజ్ఞులనియు శుద్ధమూర్ఖులనియుఁ దలచుట స్వభావసిద్ధమైన యాచారముగానున్నది. ఇట్టిరసమట్టె యంకురించి యట్టె విజృంభించి యట్టెఁజీగ పాకి యట్టెపలువలువైచి యట్టెపుష్పించి యట్టెదానిపరిమళము భూమ్యాకాశములను వ్యాపించునటుల ద్రవ్యలమానసంబు ఇట్టిరసంబున మునుఁగ నిందియములు చైదములఁదక్క హరికథలఁ జెప్పువారున్నచో నెవ్వఁ డాసభాస్థలిని వదలివెళ్ళఁగలడు? తమ పలుకులను వినక వెడలెడివారందఱు మూర్ఖులని తలంచుట శుద్ధమూర్ఖులలక్షణము. నిద్రఁ బోవున్నవాఁడు కుక్క మొఱుఁగుటనువిని యెంతయసహ్యపడునో కుక్క కేమి తెలియును?

మొఱుఁగుఁబెట్టిన బంగారునగలవలె నాపందిరియం దిప్పుడు యువకులును యువతులును మాత్రము మిగిలియుండిరి. యువకులు తమ మీసములను మెల్లివైచుకొనుచు నొకకంటఁ గథకురాలిని నొకకంట యువతుల ముద్దు మొగంబులను జూచుచున్నారు. బట్ట తడుపు వానజల్లు మాత్రము కురిసెను. పాప మాకథకురాలి మొగముపైఁబండిఱినుండి రెండుచినుకులుపడి దాపలిబుగ్గపైచుండు “ఘేనుపొడరును” గొంచెముచెఱిపెను. పూర్వపరిచితులో స్థానపరిచితులో కాని యువకు లిద్దఱాగథకురాలి వెనుకవైపునకువచ్చి పలుకరింపఁ జిరునవ్వుగల మొగముతోఁ గ్రోఁగంటిమాపుల నెడి పూల హారములను వారిమెడలయందుంచి కూర్చుండుడని కనుసన్నఁజేసి తాఁజెప్పుచున్న ద్రావదీ మానరక్షణమును కథాప్రసంగములోనికి దిగెను. ఆపెతోమాటలాడవలెననియో! ఆపెతమమసంబు లాకర్షిం

చుటచేతనో, కాని చైదములఁ దక్కినవారివలె యాపెయుండినబల్లవై
విఘ్నేశ్వరుని కెదులుగా వారిరువురును గూర్చుండిరి. తనకొంప
ముగ్గినటుల సమయమునకే వర్షమువచ్చెను. చౌదదీమానరక్ష
ణమును జెప్పుచున్న యామె తన వస్త్రరక్షణముఁ జేసికొనవలసినంత
వర్షమువర్షించెను. గాలివానవచ్చుటచే కథమానెనను సామెత యాదిన
మునఁ బ్రత్యక్షముగాఁ జూచితిని.

కాని బ్రహ్మనాయుని భర్తమార్గాచరణ మన కందఱికి నాటంక
దాయమై మనతోడనేయుండక మనపల్నాటి కంతకుం బ్రాణోప
ద్రవకరమై వేధించుచుంట నీవెఱుంగనిదికాదు. దాని దాటలేక
లోలోన మిడుకవలసివచ్చినది. అది నీవెఱింగియుండియు

చ॥ కినుక మెయి క్ తుణతుణము గెల్తును గూల్తును శత్రుకోటి నే
నని ప్రతి న లొనర్చుచు మహార్భటవృత్తి బ్రయాణమైనచో
ననిశము బ్రహ్మనాయుడకటా! మదిఁబొందెడివంత నెంతయే
నినుమడి సేయురీతియగు. నింతయెఱుంగవె. బేలయైదువే.

సూర్య:- బావా! సత్యము సత్యము. అదియే యంతవఱకు నన్నగారికి
విన్నవించుకొనుచుంటిని. వారు నీరాగ్రహవేషులై నామాటఁ
బాటింపక పెద్దన్నగారి వంతకుఁ గారణభూతులగుచుండిరి.

పేర్నీ:- ఏమిబావా! మాయన్నగారు భేదముగూడ నెఱుంగుదురా?
ఏమి చిత్రిము!

నీ! కాలమదైవుల బాధింప శోధించి

నిలువున మెడఁబట్టి నెట్టినపుడు

కోడివందెముఁబెట్టి యోడించి మాయచే

నన్యదేశంబుల కనిచినపుడు

ఘోరాటపులలోనఁ గ్రుమ్ముఁగాఁజేసి

యెనలేనికష్టంబు లిడినయపుడు

మండ్లాదివలసలో మమ్ములఁ బఱిమార్పు

పనికిఁ గిరాతులం బంపినపుడు

వంతయేయున్న వారల వైరబుద్ధిఁ

దలఁచి మన కాళ్ళయొసఁగఁజే తాల్కివిడిచి

కఱకుకరవాలముల వారి నఱివైచి

మనములం గల కోధంబు మాపివేయ.

మఱియు నాగసాని యానాఁ డల్లరాజుకడఁ గొండెములఁజెప్పి
తత్ప్రభువు మనస్సును మరలించి తన్మూలమున నతని కకాలమృత్యువు
దెచ్చిపెట్టినపుడును నలసింగునకు ఘోరాటవులలో విందొనర్చి
మాయలముంచి వానిని పశవత్తిం జేసికొని పిదప మంత్రిపద మాక్ర
మించుకొని మనకును మనవారికి నింతటి విపత్తులఁదెచ్చిపెట్టినపుడును
దనకు విషాన్నమే పెట్టి చంపఁ బ్రయత్నించినపుడును గోడిపందెము
వేళ మనకోడికిఁ గట్టుగట్టించి కపటంబునఁ జంపించినపుడును తాం
తించి యూరకుండఁబట్టికాదే గోటఁజిమ్మఁదగువనికి గొడ్డలినువయో
గింపవలసివచ్చుటయు నొక్కొకవేళ నాగొడ్డలిగూడ మొక్కవోవునే
మోయని భయముగలుగుటయుఁ దటస్థించినది. వారి చైదము లను
పంకిలములో నాపాదమస్తకము మునిగి పాణిములే పోవునేమో
యను సంతకముకలిగినప్పుడుగూడ దయాదాక్షిణ్యము లెన్నచు
మనల సర్వవిధముల బంధించిన యాయనఘుని వెట్టితనమునకు
వెక్కుపడవలయునా ? కాలగతికి దుఃఖంపవలయునా ?

కొమ్మ:-చిన్నిబావా ! ఎన్నడును జిన్నమెత్తు మీయన్నగారి కెదు
తాడియెటుంగని నీవు హద్దుమీటి ప్రవర్తించుచుంటివికదా !
పెద్దలఁ దృణీకరించి కుద్ధతమై రద్దిపాలగుట బుద్ధిమంతుల
లక్షణమా ?

చం॥ మనవలఁ బొరుషంబు నభిమానము నాతఁడు లేనివాఁడ ? చే
తను ధరియింపఁజే మఱియు దారుణభీకరఖడ్గరాజము
గనుగొననేరఁడే రిపుల కార్యసమర్థత ? నట్టిధీరుఁ డే
మని వెనుకాడుచుండెనొ కటా ! తలపోయ వడేమిపాపమో !

ఆయనగారి మనం బతిగాఢమై నిరుపమానతాకికజ్ఞానపరి
పూర్ణమై రాజనీతిభరితమై నిర్మలతైరాగ్య విస్తరమై భూతదయావర
తం॥ తమెనదిచుమీ. అటయుఁ ఏరుడు కాదందమా. కాదు. అన

పీలులేదు. భర్తపద్ధతి జగము లెత్తివచ్చినను వెనుకంజవేయని ధైర్య శాలి-సంగరంబున గంగాధరునిపైతము భంగపఱుపఁజాలు సమర్థుఁడు-సమయమువచ్చిన పరభద్రుని తేజంబుగూడ భద్రపఱచునంతటి శాస్త్రమూర్తి. అట్టివాఁ డేకారణంబున నింతవఱకు శాంతివహించి యుండెనో యూహింపఁజాలక యడుగడుగునకు నురుకులువెట్టుట వెకలితనముగా నుండదే. అన్నగారియాజ్ఞకడుగుదాటనివారని మీ రిదివఱకు గడించినకీర్తిని నేటితో నశింపఁజేయనుంటివా ? చాలుఁ జాలు. ఇంతలనైనను శాంతించి నాయుని కార్యకరణ మేవిధిగానుండునో కనుగొని యతని యిష్టానుసారము ప్రవర్తించుట సమంజసము. పేర్ని:- బావా వారియుద్దేశ మిదివరకే తేటపడియుండ నింకను గను గొనునది యేమియున్నది ?

ఉ॥ ఏటికిబావ ! యుద్ధమున కియ్యకొనం డెట్లు బ్రహ్మనాయుఁడీ పాటిగ శాంతి నూని వనవాసముసేయుచు నెల్లకాలముకూటికి గుడ్డకుం దొలఁగి కుందుడటంచు విధించుఁగాని లోఁబోటుదనంబుఁజూపఁ దలపోయెడు. వ్యర్థపువాంఛ లేటికి ?

కొమ్మ:-ఓయీ ! ఎల్లకాల మొక్కచేరితి నుండునా ?

సూర్య:-అన్నా ! ఈసంపన్నగృహస్థునిమాట మీఱఁదగినదికాదు సుమీ ?

పేర్ని॥ తమ్ముడా! మీరందఱు నొకబడిలోనివారకాఁలే ? నన్నువిశ్వ సింఛువారెవరు ? అయినను నేను గాదననేల. కొమ్మరాజా ! నీనియోగ మేమియో త్వరగా నిర్వర్తింపుము. అమ్మా! భరత నూతా ! నీవిట్టిశాంతస్వరూపులఁగనుటచేతనే నీకుఁ గష్టంబుల మీఁదఁ గష్టంబులు కలుగుచున్నవి. పల్నాటిరాజ్యలక్ష్మీ ! నీ కుమారుల పౌరుషానలం బిట్లు చల్లార్ప నీవే యత్నించి నచో నీకు సౌఖ్యము లలవడుననుమాట యుండునా ? పీఠ

కుమారులారా ! మీపరాక్రమంబులం గనఁబఱచు సమయ
మిఁక రాదు పొండు.

చ! విరివిగ శత్రురక్తమును వేడ్కను గ్రోల లభింపదాయె. నీ
పిరికిసరాధమాధముని పెంపునఁజేరుటచేత నంచు నీ
వరయఁగఁబోక నాపయి దయామతి నించుక దాఁగియుండుమీ
తరుణము వచ్చినంతనె యథావిధిఁ గోర్కెను దీర్తు ఖడ్గమా !
(కత్తి సెరలో నుంచి విసుగు చెందును.)

కొమ్మ:- నాయుఁడుగా రించుక నీతో మాటలాడనుండి నీ కొఱ్ఱకై
సన్నుఁబనుప వచ్చితి. ఇంతకే కాలహరణమైనది. మలిదేవ
భూపతిసహితుఁడై నాయుఁడు మనకొఱ్ఱకై వేదియుండును.
రమ్మ పోదము.

పేర్నీ:- బావా! నన్ను బాధింపకుము. నే వారిమొగముఁ జూడఁజాల.
నీవేగి వారిసంకల్పమేదియో యెఱింగివచ్చి ... ..

కొమ్మ:- ఆయ్యో! మరలఁ బెడదారికిఁ బోవుచుంటివా? నీవు రాక
తప్పదు. నిన్నుఁ బ్రత్యేకముగా రమ్మనికోరుటలో వేటొక
రహస్యము గూడఁ గలదు.

పేర్నీ:- బావా! రాకతప్పదందువా? కానిమ్ము. నిండు మునింగినఁ జలి
యుండదుకదా ! నీ యిష్టమే కానిమ్ము పోదముపద.

(అందఱు నిష్క్రమింతురు)

ద్వితీయ రంగము.

ప్రదేశము - మండాదిలో మలిదేవునికొలుపు.

[మలిదేవుఁడు బ్రహ్మనాయుఁడు పేర్నీఁడు కొమ్మరాజు ప్రవేశింతురు.]

పేర్నీ:- (తనలో) వీరి యభిప్రాయము కనుగొనువఱకు నేనేమియు
మాటలాడరాదు.

మలి:- ఆర్యా! ఏమనియెదవు? సంధియా? రాయబారిని బంపెదనం దురా? ఇదెక్కడియోజన? అక్కటా! దుర్భరము.

ఉ! నిర్భయమా ప్రవృత్తి నవినీతుల ఘోరరణాంగణంబునం దార్భటిఁ జంపి వేగ జయమందఁ దలంపక దీనవృత్తిమై గర్భవసేపక ప్రజలకైవడి వేడుకొనంగఁ జెల్లునే? దుర్భర మింతకుం గలదె? దోర్బలు లీపని మెత్తురే మది.

పేర్నీ:- (తనలో) పిల్లవాడైన సితండు చక్కనిమార్గ మరసినాడు.

బ్రహ్మ:-వీరవరులారా! మీ యందఱిమనంబులు నతిక్రోధరసపరిపూర్ణంబులగుట నామాటలు మీకు విరుద్ధంబుగాఁ దోచుననుటకు సంజేహంబులేదు. కాని కష్టమైనను సుఖమైనను భరించి వినుదురను నమ్మకమున నుంటి. వైరు లెంతయుక్కుమిగిలి నిక్కిపడుచుండినను సామంబున వారి నడవడిని జక్కఁజేయఁ జూచుట లోకసమ్మతము.

మలి! తండ్రీ? అది మంచివారిపట్ల నుపయోగ పరుపవలసిన మార్గము. దేశద్రోహులచెంత నీవిధానము సరిపడదు. ఇది వఱకు మీ రెన్నిప్రయత్నములఁ జేసియుంటిరి? ఫలముండెనా? ఇప్పుడంతకుమించి యుండునా?

కొమ్మ:- బావా! అనరాదుకాని మీ యవగ్రస్తుతోద్యమము వీరజన సమాదరణీయము కాదు. ఆత్మగాఢని పేర్నీనిమాటల నింత వఱకుఁ ద్రోసిపుచ్చుచుంటివి. ఆ పాపమతులు గావించుచున్న దేశద్రోహము సహింపఁదగినదియా? మఱవఁదగినదియా? ఆత్మలాభంబునకై రాజును దనచేతి కీలుబొమ్మగఁజేసియాటలాడించుచు నప్రతిహతానివార్యాధికారముఁ జూపఁదొడంగిన నీచాత్మురాలి నుపేక్షింపఁ దగునే? అయ్యో! ఇంత యోజింపఁజాలకుంటిరికదా! మీకాంతిగుణమే వారల యతికయంబునక్ష

హేతువైనది. లేకున్న వారెంత. వారి యధికారమెంత. వారి బ్రతుకెంత. మీ రేమైన ననుచుకాని యా దేశద్రోహుల పేరు దలంచినమాత్రంబున నెట్టివారికిఁగూడ నొడలు క్రోధాగ్నిదండవ్యామానము గాకమానదు. మేటివల్నాటివై భవమును బూడిదెచా లొనరింప బద్ధకంకణులైయున్న ద్రోహులబట్టి సంహరించి వారి రుధిర మీవల్నాటిలో సెలయేలులరీతిఁ బొటునటులఁ జేసి దేశమాత సంక్షోభము మాన్పి చిత్తశాంతిఁజేసెదము. లేకున్న వీరులను భీరులఁగాఁజూపు టక్కరిముఠ డకు లొంగఁజేసితిరను దుష్కర్తి మిమ్ముఁ జొట్టుకొనకమానదు.

జిహ్వా:- ధీరాగ్రణీ! చిన్నవారలకుం గలుగు విపరీతపుటూహలే మీకును దోచినందుల కాశ్చర్యమయ్యెడిది. క్రోధము సర్వానర్థములకు మూలకారణమనియు మన పస్త్రుతకార్యమునకు వివ్రవదమ్యునియు భీకరజనమారణ హేతువనియు దేశసంక్షోభమునకు మూలకందమనియు నెఱింగిన నీవుగూడఁ బెడదారులఁ దొక్క మేలగునా?

ఉ॥ పల్లెల నాఁడు నేఁడు పడుపాట్ల నెఱుంగకాదు. దాన నాయల్లము పెల్లుదుఃఖమున నుయ్యెలలూఁగక యుండలేదు. భూవల్లభ! కాని దేశ మనివారితకష్టము లొందకుండఁగఁ జల్లని మార్గ మారయుచు శాంతివహించుచు నున్నవాడఁజూ!

అందులకై మీ కింతగాఁ జెప్పవలసివచ్చినది. మనము త్వర పడి పోరితంబున కాయత్రపడిన మనకే జయము చేకూరునను నిశ్చయమెక్కడిది? మనక్రోధముకొలది ముందునెనుక లరయక ప్రవర్తించిన నెట్టియనర్థములొదవునో వేఱుగా నిరూపించి చెప్పవలయునా! మీరుమాత్రము యోజింపకుందురా? యోజింపలేనివారా? నామనోనిశ్చయమును మీ రింతవఱకు గ్రహించినట్లు కనఁబడదు.

పేర్నీ - (అసూయతో) గ్రహింపకేమి? అంతయు గ్రహించి యేయున్నాము.

మ॥ కలకాలం బాక తీరుగా నిటు మహాకష్టంబులం బొందుచున్
బలదర్పంబు లడంగ భూరియశముం బాధోధిపాల్చేసి తు
చ్చులకున్ మొక్కుచు హేయపుం బ్రదుకుచే శోకింపఁగం
[జూచు మీ

తలఁ పెవ్వార లెఱుంగకుండి రనఘా! తక్కింప వేయేటికి?
బ్రహ్మ:- తమ్ముడా! మీ కందఱికి నాదారి విరుద్ధముగాఁదోచునని
గూడ వెఱుంగకపోలేదు. అందఱిలో నీహక్కుఁడవు ఖద్గ
వాదివగుట ముందునెచుక లరయఁజాలవు. మన శౌర్యవిజృంభ
ణంబున కిది యదనుగాదు. అందుచే

కం॥ నాదారి నీకు నిజముగ
మోదావహించుఁ జెప్పఁ బోవను గాసి

పేర్నీ:- ఏదారి దలఁపనేటికి
గోదావరిఁ జూపుచుండఁ గోవిదముఖ్యా!

కొమ్మ:- బావా! నీ చిన్నతనపుఁ జేష్టలు మానవైతివికదా!
నాయుఁడుగారి ముఖ్యోద్దేశ మేమియో వెలువడనిచ్చు. నీకింత
లోఁ ద్వరయేల.

బ్రహ్మ:- అయ్యలారా! మన మింతివఱ కెద్దానికి జంకి యీభూపతి
కండగానుండి బహుకాలము ప్రవాస మొనరించుచుంటిమో
యట్టిధర్మమున కే బద్ధులమై రాజలోకంబు మెచ్చునట్లు మన
యుద్దేశ మెఱింగించి దాయభాగ మనాయాసముగాఁ గైకొన
నుంటి. అందులకై సంధి ముందుగా నుత్తమరాజధర్మమగుట
దానికై ప్రయత్నించుచుంటి. అట్లుచేయక మొదటినుండియు
యుద్ధమే ప్రశస్తమార్గమగుట నామతముగాదు. సాధుజ
నులందఱిమతముగూడఁ గాదనియే నాదృఢాభిప్రాయము.
ఎంతటిధీరులైనను దేశకాలప్రభు లెఱింగి నయభయములఁ

గార్యమును సాధించుకొనకున్న దేశంబునకు మేలొనరించు
టకుమాటు కీడుఁ జేసినవార లగుదురు. అందులకనియే
పెద్దలు సకలలోకజయానుకారిత్రయై సంతోషదాయకమై సర్వ
సుఖప్రదమై యనన్యసామాన్యమైన శాంతిమార్గ ముపదేశిం
చిరి. ఆమార్గ మనుసరించియే.

ఉ॥ మున్నల పాండుపుత్రకులు పూర్ణబలాధికులయ్యు శాంతులై
వెన్నుని సర్వశాస్త్రచయవేత్తను సంధి యొనర్పఁ బంపరే.
ఎన్నఁగ వారికీర్తి కొకయింపుక లోపము వచ్చెనే. రణం
బన్నను వెన్నుఁజూపిరె. జయంబును గాంచరె సంగరస్థలికా.

మలి:- ధీవిశాలా! మీ యాదేశములు శిరసావహింపవలసినవే కాని
శ్రుతిమించి రాగమునఁబడినట్లు జేశానర్థము పూర్ణముగా
సంభవించి యల్ల కల్లోలముగుంచుండు తరుణమున నిట్టి వేదాం
తధోరణి నిరుపయోగముగదా! సన్నిపాతగోగి వేడిమందు
లచేఁ గాక శైత్యోపచారంబులఁ జక్కపడఁగలండు. కానిం
డు. మీయాశయముల మీరెఱింగించితిరి. ఇంక మాయుడై
శముగూడ వినుండు. పిదప మీచిత్తము.

చ॥ సైచితి మింతకాల మతిశాంతమనంబున. మూఢబుద్ధుల
సైచినకారణం బరయఁజాలకపోయిరి. యింక నట్టులే
చూచినలాభమేమి. మనచూడ్కియె యింతకుఁదెచ్చెఁగానఁ గై
కో చిరగుప్తపౌరుషము. గోచికి మించుదర్పద ముండునే.

పేర్చి:- ఆధునికపితామహా! మీనిశ్చయ మొకరీతిని మాయాశయ
మొకరీతిని నున్నయవి. ఇంక లాభ మొకింతయులేదు. వినుండు

క॥ హరిహరులలోడఁగూడుక

సుర లరిపక్షమున ననికీ జొచ్చిన మీ రా

తరుణమున వలదటన్నను

బారిగొన గే విడువ రిపులఁ బూర్వజ! యింకకా.

అభినవనరస్వతి.

సంపుట	{	జానపాదు	{	సందిక.
౨౨		ప్రమోదూత సు. ఆషాఢమాసము		౪

ధర్మరాజ్యము.

స్వధర్మమును విడువను గూడదు. స్వరాజ్యమును సంపాదించును నలయు.

పండితులను న్యులగు సంస్కారప్రియులు స్వైరవిహులై యెట్లు ప్రవరించినను స్వత్రాత్రంనున్నులై యేమి శాసింపజూచినను వగ్దాశ్రమ ధర్మముల నాచిసిద్ధములుగాని యవ్యతనములుకావు. ఒకవేళ సృష్టిస్థితి సంహరికరిణ సమర్థులై త్రిమూర్తులకుఁగూడఁ దిరుగఁ బడఁజాలు మహామునులు కాలాచుసారములగు కట్టుదిట్టములు కొన్ని చేసినను ధర్మము మాత్రము సనాతనముగాని తాత్కాలికముగాదు. అట్టిసనాతనధర్మమును ద్యజించి యభేష్టాచరణమునకుఁ గడంగుట యనర్థహేతువును నధువివృద్ధికరంబును నైయున్నయది. ఇట్టిదుష్కార్యమునకే యిప్పుడెందఱో సరిసిద్ధులగుచున్నవారు. వీరందఱును గేవలాజ్ఞులనుటకు ఏలులేదు. అందుఁగొందఱు బుద్ధిబలముచే భూమ్యాకాశముల రెంటిని బట్టి తాళమువాయించుటకుఁగూడ దశ్శులనఁదగియుండిరి. కాని వీరి కున్న జ్ఞానమంతయు సనాతనధర్మమునకు సహకారియైన స్వవిద్యయొందుఁగాక యన్యవిద్యయైన యాంగ్లభాషయందగుట నయ్యాంక్షయుల యాచారములే యులవడుటయు నధునాతనాఖండభూమండలాఖండలులగు నవ్వారిఁజో వ్యవహరించుటకును నాగతమైనచో నవసీధరమును గూడ భరించుటకును ననుకూలించుచు నది యాచరితస్వధర్మమై యపవర్గాగు లనుభవించుట కనుపయుక్తమగుచున్నది. నిజమునకు స్వధర్మమును విడనాడి స్వచ్ఛందచారులగు జనులను మోపాలుఁడు శాసింప నలసినట్లు శాస్త్రంబును చాఱుచున్నవి. పూర్వరాజు లట్లు పొనరించు

చును వచ్చిరి. భరతఖండవాసులును బంచవేదంబులను బరాశరాది
స్మృతులను భాగవతాది పురాణములను బ్రహ్మణములనుగాఁ గైకొని
తదుక్తవిధంబున మెదలువారును నైన తీర్థీయులు రాజ్యముచేయు
చున్నంతకాల మావిధం బాచరణలో నుండుచుండెను. వర్తమానమున,

సీ॥ వర్ణాశ్రమాచారవర్తనల్ తెలియఁ ద్వీపాంతరస్థు లభూపులైరి.

ధర్మసూక్ష్మంబును దగ్గఁగఁగింపఁగి లేని ధీరులు ధర్మాధికారులైరి.

శ్లో॥ యథా రాజా తథా ప్రిజా, యన్నట్లు

సాశ్వాత్యస్మృతవేషభాషావలంబులై వర్తించువా డ్దేశవాసులైరి.

వేయేల

శ్లో॥ రాజానోర్థపరాయణాః కపటినో విప్రా వికర్మస్థతాః

భార్యా భర్తృషు బద్ధవైరహితాః పుత్రాః పితృద్వేషిణః

నిస్సారా కృధివీ నిరౌషధలతా సీచా మహత్స్వంగతాః

ఇత్యేవం సముపస్థితే కలియుగ ధర్మో వనాంతంగతః

అను నభియుక్తోక్తి యంతయు సవ్యర్థమగు కాల మాసన్నమై
నది. కాలమహిమచే గానున్నది కాకమానదని మన ముపేక్షింపక
“జాతస్యహి ధువో మృత్యుః” అను న్యాయంబునఁ బుట్టినవానికెల్లను
గిట్టుట సహజమైయున్నను బ్రహ్మకల్పపర్యంతము బ్రదుకువారము
వలె బాతరలాడడిధంగి స్వధర్మమును సంరక్షించుకొనుటకు సకల
ప్రయత్నములను సలుపవలయును. పురాణములుచెప్పియు నుపన్యా
సములిచ్చియుఁ బ్రత్యేకించి భోధించియు నుపదేశములు చేసియు జనుల
స్వధర్మరతులఁ గావింపవలయును.

శ్లో॥ యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠ స్తత్రైవ వేతరో జనః

స య త్ప్రమాణం కురుతే లోక స్తదనువర్తతే.

అను భగవదుక్తిప్రకారము కులముచేతను, గుణముచేతను,
విద్యచేతను, బుద్ధిచేతను శ్రేష్ఠులైనవారు మంచిగాని చెడుగాని తా
మాచరించినఁ దక్క టివారును నాచరింతురుగావున సనాతనధర్మ
మును స్వయ మాచరించి జనులచే నాచరింపఁజేయవలెను. గుణకర

ముల చేతను విద్యాబుద్ధుల చేతను శ్రేష్ఠలైయుండుట సామాన్యముగా
 తొమ్మరులలోఁగాని సంభవింపదు. కనుక ధర్మమును దా మాచరించి
 తక్కినవారిచే నాచరింపఁజేయు బాధ్యత బ్రాహ్మణులమీఁదనే పడి
 యున్నది. ఒక్క ధర్మమునడలనే కాక తా మనుభవించినను ననుభ
 వింపకున్నను జనుల నందఱిని సన్మార్గమునఁ బ్రవేశపెట్టి సకలసం
 పదలను ననుభవింపఁజేయుటకుఁగూడ బ్రాహ్మణులే బాధ్యులైయు
 న్నవారు.

అట్టిబాధ్యతవహించి మొదటినుండియు బ్రాహ్మణులే జపతప
 స్సాన్విధ్యాయ సత్కర్మాచ్యుతానాది సకలశ్రీమములకును దామ లోనై
 కువలయాధిపత్య కృషి గోరక్షణ వాణిజ్య ద్వైశ్వర్యము లన్నియు
 నన్యల కిచ్చివేసి “నర్జానాం బ్రాహ్మణో గురుః” అను వచనమును
 రచియింపఁగలిగిరి. అట్టివారియెడలఁ గృతజ్ఞత చూపుటకు నూఱుగా
 బ్రాహ్మణులే పరిజల కపకారముచేసిరని ముపు రిపుడు పరిపఱితురు
 గాక. వర్తమానమున వారు వీరుచు వీరు వారుచు నగుచుండుదుగాక.
 భూతమంతయు నీతీరుచి. అగుఁగాక రోగికి బాగుచేయుటకుఁ బథ్యపా
 నాదు లహించి పరిచరింపక తప్పుదు. పదపడి బ్రదుకువాఁడు బ్రదు
 కును. చచ్చువాఁడు చచ్చును. అట్లే యంతయు సంకరమై యంతయు
 నశక్త్యమగువఱకు సనాతనధర్మరతులు జనుల సన్మార్గమునకుఁ దిప్ప
 యత్నించుట యావశ్యకము. అందుల కస్మదాదులమే కాక యతివ
 ర్యులగు మతగురువులను మఱింతి పాటుపడవలయును. ధర్మదూరుల
 దండించి సత్పథమునకుఁ దెచ్చుటకుఁ జాలినంతయధికారము క్రైస్తవాది
 మతగురువులకుంబోలే వారికినినుండియున్నది. కాని వేదచోదితమతము
 నకు విరుద్ధమైన ప్రభుత్వమునకు ధయపడుచుఁ బరివ్రాజకాచార్యులు
 ప్రవర్తించుచున్నారు. అట్లని పాపభూయిష్ఠతకుఁబశ్చాత్తాపపడక యూ
 రకుండుచున్నారని యనఁజెల్లదు. శక్తివంచన లేకుండ సాధ్యమైనంతవఱ
 కుఁ బాటుపడుచునే యున్నవారలు. కాని పీఠాధిపతు లింకను దుర్మత
 దూరీకరణమునకును ఖలమయిపోవుచున్న సనాతనధర్మమును

లనేకులు వాకొనుచున్న మాటమట్టుకు నాస్తవము. ప్రస్తుతపరిస్థితులకుఁ బరితపించుచున్న ధర్మాచార్యులు తమపైఁబడియున్న దూఱును దొలఁగించుకొనలేనంత ముసిపాబలరహితులు కారని మానిశ్చయము. విచారించినచో నెవరి ననిన లాభము నేరుయఁ గానుపించదు. అదృశ్యతనమైన యౌత్తికస్థితి యంతయు నస్మ ద్దేశనాయకులచేతులతోఁ జేయున్నది. వీరు ప్రభుత్వ వారితో యెగుఱుతిరిగి స్వరాజ్యమును సాధింప సకలశ్రమములను బడుచున్నారు. ఒకరిచేతిలోని సామాన్య వస్తువే యొకరు సాధింపఁజూచిన సామాన్యముగా లభింపనేరదు. అట్టిచో వాణిజ్యరమై వచ్చి యప్పటి ననుభాధిపుల వరస్పరజ్యేషమును బెంపొంది ధీశక్తిచే దేశమంతయు నాక్రమించిన యాంగ్లేయుల చేతిలోనిరాజ్య మస్మదధీనమగుట యర్హతకష్టము.

అన్యరాజ్యాలవలె గాక యన్యార లాయధశాసనము పెట్టి యస్మద్దేశముల సైంకెలుదీసినప్పటిని ప్రయున్నారు. అట్టి దిట్టలగు బ్రిటీషువారికింద బానిసలై పడియున్న భారతీయులు స్వరాజ్యమును సాధించుచో స్లాఘాపాత్రులే యగుదురు కాని యేది యెఱుఁగినో యెఱుఁగరాదు. స్వరాజ్యము సంపాదించునో లేదో సర్వేశ్వరాధీనమది సరియే కాని తదన్తమై ధనకనకములను దారపుత్రాదులను, వేయేల, సర్వస్వమును ద్యజించి ప్రత్యహమును బరశ్శతములుగా భారతీయులు బంధనాగారములకుఁ బయనమై పోవుచున్నారు. నిరాయుధులును నిర్వీర్యులును నగుట నుర్వీశ్వరులతో యుద్ధమొనరింప నోపమి బద్ధత్వమునకుఁ బాలుపగుచున్నారు. అసమానకక్షియేలయని యనుకొనక యవనిసల కసిష్టములగు నన్నిపనులను నాచరించుచున్నారు. ఉప్పుచేయుచున్నారు. ఉపన్యాసము లిచ్చుచున్నారు. ఉద్యోగముల మానుచున్నారు. వరదేశవస్త్రముల బహిష్కరించుచున్నారు. రాటముల రచించుచున్నారు. నూలు వడకుచున్నారు. వస్త్రములు నేయుచున్నారు. కద్దరు కట్టుచున్నారు. లాంకుపైరులాభమును లాగి నేయుచున్నారు. జాతీయపతాకముల స్థాపించుచున్నారు. మద్యమును నిషేధించుచున్నారు. తాళవృక్షముల ఖండించుచున్నారు.

తుదకుఁ బ్రహ్మలనుగూడ నెగవేయఁజూచుచున్నారు. ఇట్లు సర్వవిధముల శాసనోల్లంఘన మొనరించు వీరిని రాజద్రోహులగాఁ బరిగణించి ప్రభుత్వమువారు బందీకృతులం జేయుచున్నారు. నలుబదియేబది సం॥ ల నుండి నడచుచు జగత్ప్రఖ్యాతిగన్న జాతీయమహాసభనే యక్రమసంఘమని ప్రకటించినారు. దానితో సంబంధముగల జనుఁజెల్ల నిందితుఁడని విరూపించినారు. గాంధీగారిని గర్హించినారు. తద్భక్తుల దండించుచున్నారు. పతాకములు పాడుచేయుచున్నారు. స్వదేశవస్తుధారులుసహితము సదోషులని చాటించుచున్నారు. ప్రజలు తిరుగఁబడినకొలఁదిఁ బ్రభువులు బంధించుచున్నారు. ఇంతవఱకుఁ దిరుగఁబాటునకు నిర్బంధముగాని నిర్బంధమునకుఁ దిరుగఁబాటుగాని లొంగక యొకటిని మించి యొకటి పనిచేయుచున్నవి. వీరి యుద్యమమును జావలేదు. వారు నిర్బంధమును నాపలేదు. ఆజ్యమువోసిన యగ్నిజ్వాలలవలె రెండును నభివృద్ధియందే యున్నయవి. కదిమందిఁ ఱోడిచావు పెండ్లితో సమానమన్నట్లు భారతీయులకుఁ బలువుర కిష్టమైన స్వరాజ్యోద్యమమునఁ బాల్గొనక తప్పదుకాని ప్రజాపరిపాలనమునకంటె రాజపరిపాలనమే రమ్యమై యుండవచ్చునని తోచెడిని. ప్రజాసామ్యమును మాట ప్రస్తుతమే వినుచుంటిమికాని భారతభాగవతా దీతిహాసపురాణములయం దెచ్చటను నీక్షించియుండము.

అసమంజసుఁడు వేనుఁడు మొదలగు దుష్టరాజు లేర్పడినపుడును బ్రజలు వారిని దొలఁగించి మఱియొక మంచిరాజు నేర్పఱచుకొనిరికాని స్వపరిపాలనమునకు సమ్మతించలేదు. అయితే దొల్లింటి ప్రభువు లందఱును దుష్టశిక్షణశిష్టరక్షణదక్షులైన సుక్షత్రీయులై జనుల వర్ణాశ్రమాచారభ్రష్టులు గాకుండఁ గాపాడుచు వచ్చిరి. ఆధునికు లన్యఖండవాసులగుట నాత్మమతవ్యాపనమ యత్యంతము కావించుకొనుచు మన మతధర్మపరిపాలనము మతాధిపతులకును మనకునే వదలిపెట్టి తటస్థులై యుండుచుండిరి. అందువలన భారతస్వరాజ్య ముఖలజనులును నభిలషింపఁదగినదే ధైయన్నయది. కాని ప్రకృతపు దేశనాయకం

మన్యు లందఱును స్వధర్మదూరులగుటవలన స్వరాజ్యము సంప్రాప్తించినను జనుల కంతగా సౌఖ్యము సంభవించదని సంశయింపవలసి వచ్చినది. అస్పృశ్యతానివారణము విధవావివాహము రజస్వలావివాహము, పెక్కేల సర్వవర్ణసమ్మేళనము మున్నగు శాస్త్రనిషిద్ధ దురాచారముల ప్రచారమునకై పాటుపడుటయే వీరి స్వధర్మవిదూరతకుఁ జాలినంత సాక్ష్యమై యున్నది. స్వరాజ్యము వచ్చినను నిట్టి నాయకుల పరిపాలనములోనికి వచ్చినతర్వాత స్వధర్మమున కీకఁ జో టెట నుండెను? అట్టిచో నన్యమతస్థులగు నాంక్షేయుల పరిపాలనముకంటె స్వ ప రి పాలన ముండున్న సారమెయ్యది? అడి నుండియు నస్మన్మతవిషయమునఁ జాటస్థ్యము వహించియున్న యాంక్షేయుల సహిత మగ్గముచేసికొని మన నాయకులు వర్ణాశ్రమధర్మముల నిర్మూలనం బొనరింపనమకట్టిరి. ప్రకృతము భరతఖండమంతయుఁ బరితపింపఁజేయుచున్న శారదాశాసనమే యందులకుఁ బ్రబల నిదర్శనము. సంస్కారప్రియులు ఔరాజ్యమునకే మార్పుగలిగింప నున్నపుడు సనాతనధర్మరతులు శారదాశాసనమునకు మార్పుగలిగింపకపోవరు. వారిలో నున్నంత రాజవిద్యాబలము వీరిలోను నుండియున్నది. యమ్. కే. ఆచార్యప్రభృతులు శారదాబిల్లునకు సవరణ ప్రతిపాదించియేయుండిరి. వారు రాజశాసనము నతిక్రమించిన వీరు శారదాశాసనము నతిక్రమింతురు. అతిక్రమించి వేలకువేల వివాహములు జరుపుచునే యున్నవారలు. బ్రాహ్మణులలోనే కాక యన్నిజాతులలోను నగుచున్నవి. తూర్పు గోదావరిజిల్లా రామచంద్రపురము తాలూకా, ఊలపల్లెలో 3 బ్రాహ్మణేతరులలోను గి. పంచములలోను ౧౦, ౧౧ సం॥ బాలికల వివాహములు కావింపఁబడినవి. గుంటూరుజిల్లా తెనాలితాలూకా కూచిపూడిగ్రామమున నాల్గువర్ణముల వారిలోను ౧౦ సం॥ లోపలి బాలికల వివాహములు గి. యును తెనాలి పెదరావూరు పెదపూడి యమ్మతలూరు గామములలో ౨౦౦ లును జరిగినవి.

పాపశాశనముతాలూకా, ఉత్తమాధానపురపు బ్రాహ్మణకుటుంబ
 ములలోని ౧౨ సం॥ లలోపలి బాలికల వివాహములు ౨ ను బళ్ళా
 రిజిల్లా, ఆదోనితాలూకా, ఎమ్మిగనూరిలోని బంగారయ్య రోసెయ్య
 యను పంచములయిండ్లలో మఱికొన్నియును గర్నూలుజిల్లా నందికొ
 టుకూరుతాలూకా భైరాపురములోని మోక్షగుండము శాస్త్రులుగారి
 యింట ౧ యును నాసాముదేశమున రాజధానియగు గౌహతీనగరము
 నందు ౧౦ యును శాహపురప్రాంతముల ౯౨౧ యును గయజిల్లాను
 ౧౦౦౦ ను మిథిలాదేశమున ౧౦౦౦ లును జలంధరుజిల్లా గుజ్జరపుర
 మునందు ౯ యును సలహాబాదు ఫతేహపురము మీర్జాపురము
 హమీరుపురము మున్నగు తావుల ౧౦౦౦ కెక్కువగను హాశంగా
 బాదువైపుల వందలకొలదిగను లోహండా టిటిహార పునాహురు
 సికలోటీ కాంటీ కరవరియా తనాడీ చౌరా మున్నగు గ్రామముల
 మిక్కుటముగనుఫతేపూరుజిల్లా, ఆజ్మగ్రామమున హిందువులలోను ము
 సల్మానులలో నుననేకములును జరిగినవి, జరుగుచున్నవి, జరుగనున్నవి.
 ఈబిల్లములలోనికి వచ్చిన యేప్రియలు నెలదగ్గఱనుంచి యిట్లూరి కయి
 దారువివాహము లగుచునేయున్నవి. స్వజాతీయులును విజాతీయులును
 సగు గ్రామస్థులు పౌరులు నందఱు నీవివాహములయందుఁ బాల్గొ
 నుచున్నారు. సనాతన ధర్మదోహియగు శారదాగా రిండియాశాసన
 సభలోఁ బాల్గొనుచేయించిన యీ బాల్యవివాహనిరోధశాసనము సమ
 ర్థించుచున్నయుభయభ్రష్టులగు రిఫార్మరులును బలుపు నీవివాహములకు
 వచ్చుచున్నారు. ఆసాముదేశమందలి యాచార్యశ్రౌతభూషణ పండిత
 రామచంద్రమిత్రజీ పండిత గోవిందరామజీ పండిత రామచంద్ర
 ప్రతాపజీతివారీ భవాస్మిత్రసాదజీజోసీ సాగరమల్ జోసీ మొదలగు
 వారును బాట్నా జిల్లాలోని పం॥ అనంతరామబిర్సా పం॥ కిసనపాతక
 పం॥ రామావతార పాతక జోగేశ్వరమహతీ రామకహర బహేర
 కహారు మున్నగువారును గర్జపురమునందలి పం॥ విశుద్ధానంద
 తి వా రీ పం॥ దేవచరణ తి వా రీ పం॥ వ్రజవిహారీ తి
 వారీ పం॥ రామధరీతివారీ పం॥ భినంగ తివారీ క్షీన్దసాహులోనగువారును

సారంగపురములోని రామకృష్ణసింహ పం॥ దేవచరణతివార్జితసిద్ధసింహ
హరపందనసింహ శ్రీకృష్ణసింహ దేవదత్తమిత్రప్రభృతులును సరసి
గ్రామమందలి దేవనారాయణమహాతీ మున్నగువారును సేరపురగ్రా
మమందలి దశరథకహారు మొదలగువారును వివరావ సహారావ
గ్రామములయందలి పలువురును సీతారదాశాసనము నుల్లంఘించి
వివాహములుచేయువారును జేయించువారును వైయున్నవారు. కాశీ
క్షేత్రమునందు బిల్లును దలంచుకొనువారే లేరు. వివాహములు యథా
పూర్వకముగా సగుచునే యున్నయవి. అం దిట్టివివాహములయందు
సంబంధముగలిగించుకొనువారు మణిక్యకాఘాట్ తీర్థపురోహితులు
బద్దినాథుగారు సనాతనధర్మోపన్యాసకులలోఁ బ్రముఖులగు పం॥
నందకిశోరశుక్లగారు సాహిత్యాచార్య భారతభూషణ పం॥ అంబికా
దత్తజీవ్యానులవారి పాత్రుండగు కృష్ణకుమారజీవ్యానులు ధర్మప్రాణ
లక్ష్మణశాస్త్రిద్రావిడ మున్నగు మహామహములు. గుంటూరుజిల్లా కూచి
పూడిగ్రామవాస్తవ్యులు నాదెండ్ల రామలింగయ్యగారు, ఆచార్యవర
మునిగారు మిథిలాదేశాంతర్గతమగు సహస్రైలాసగరములోని పం॥ ఉదిత
నారాయణజీ ఫతేపూరుజిల్లాలోని పం॥ రామదత్తజీ శుక్లగారు జలం
ధరుజిల్లాలోని స్వామివిశ్వేశ్వరానందజీ పార్వతీయులుగారు సారంజిల్లా
లోని పం॥ రామచంద్రప్రసాద్ నారాయణశర్మగారు బాండ్లా జిల్లా
లోని పం॥ రాజేశ్వరమిశ్రగారు హుళంగాబాదునందలి సిద్ధేశ్వరజీ
బలేరీజిల్లా సనాతన ధర్మసభాకార్యదర్శి మహాంతు మహావీరదాసజీ
ప్రభృతులు వైవాహిక సభవారి యాజమాన్యముతో శారదాబిల్లు
సతిక్రమించి వివాహములు సవైభవముగ జరుపఁబడినవనియు
సనాతనధర్మపరాయణులు తమకుఁగల ధర్మపరాక్రమమును లోక
మునఁ బ్రకటించుచున్నారనియు ధర్మవివాశక మగు శారదాబిల్లు
సమూలముగా నశించునంతదనుక నిట్టియుత్సాహమునే దేశీయులు
చూడఁగలరనియు హిందువులును మహమ్మదీయులును బలువు
రీవివాహములందు జోక్యముకలుగఁజేసికొను చున్నారనియు నింకను
వివాహములు జరుగఁగలవనియు వైబలన్న భయ మెవ్వరికిని లేదనయు,

బిల్లు కావలయునని వాపోయినవా రెచ్చటను, దాని రద్దుపట్టుప లేదనియుఁ బత్రికలకు వ్రాయుచున్నారు. త్రిలింగ మనము చేసినది యైంద్రావతి మొదలగు స్వదేశపత్రికలు ప్రచురించు వాని ప్రామాణ్యమును మున్నగు హిందీపత్రికల వారము ౨, 3 కలవలయుండే యీ వివాహముల వివరములు నానా క్రియమాణములు. మనదేశవాసుకు లిది యొక్కడేకాక యింక నిట్టి దుష్టశాసనము లెన్నియో చేయించునున్నారు. కాన విధిదూర మగు నిట్టి స్వరాజ్యమును మన మెన్నటికి నిచ్చియుండు వలసినదికాదు.

శ్లో॥ యశ్చాస్త్రివిధి ముత్సృజ్య వర్తతే కామకారతిః

న స సిద్ధి మవాప్నోతి న సుఖం న పరాంగతిః.

అను గీతాశాస్త్రోక్తకారము విధిదూరముగం బ్రవర్తించినంత వఱకు స్వరాజ్యముండ రాదు, గిరాజ్యమును రాదు. భారతీయుల స్థితి యంతయు విధివిహితముగాని విధిరహితముకాదు. కట్టు బొట్టు జాట్టు దగ్గఱనుంచి విధిననుసరించియే మన కేర్పడియున్నది. కలుమాటలేల? కూర్చుండుటకు విధి. వరుండుటకును విధి. తినుటకును విధి. చనుట కును విధి. పుట్టిన విధి. గిట్టిన విధి అన్నిటిని మనకు శాస్త్రమే విధించి యున్నది: కాని స్వతంత్రులము కాము. మన బ్రతు కంతయు విధిలో డనే యున్నది. అట్టిశాస్త్రవిధి నతిక్రమించి యుల్లేశ్వరున కప రాధ మాచరించినచోర్వాత స్వరాజ్యము వచ్చినను సౌఖ్యదాయకము కానేరదు. శుశ్రీష్టులులే మనశాస్త్రములు. అవియే యీశ్వరశాస నములు ‘శ్రుతిస్మృతి మమైవాజ్ఞే’ యనునదియే భగవద్వాక్యము. భగ వదాజ్ఞాతిక్రమణపురస్సరంబగు భారతస్వరాజ్యము మనకుఁ బనికి రాదు. స్వధర్మమును విడువను గూడదు. స్వరాజ్యమును సంపాదిం పను వలయు. ధర్మసహితమైనరాజ్యమే శర్మసంపాదకము. అట్టి ధర్మ రాజ్య మార్జించుట కనువగుమార్గమంతయు నీనెల యభినవసరస్వతి యుండే యన్యత్ర ప్రకటితము. అది యవలోకించి యఖిలజనులును నందఱకు యర్పింతునుగాక.

ధర్మరతుల కిప్పుడు కర్తవ్య మెద్ది ?

హారంగపురములోనిరా

హరనందనసింహా (మల్లాది రామకృష్ణవిద్యచ్ఛయనులుగారు)
గ్రామముందలి

మమందశాభారతవర్షమందు సృష్ట్యాదినండియు శ్రుతిస్మృతిపురాణ
గ్రాంతములగు వర్ణాశ్రమధర్మములు బ్రాహ్మణాదివర్ణస్థులచే యథా
శక్తిభక్తిశ్రద్ధాపూర్వకముగా నాచరింపఁబడుచుండెడివి. అప్పుడప్పుడు
యుగాంతరములందు రాక్షసులవలనను గల్యారంభమున జన్మజైన
చార్యకమతస్థులవలనను ననంతరము తురుష్కులవలనను నిట్టి ధర్మా
చరణమునకుఁ గొన్ని యిక్కట్లు వాటిల్లినను శ్రద్ధాశువులును దీప్తితో
వంతులును నగు సనాతనధర్మపరు లట్టి కష్టముల సహించి ధర్మము
నాచరించి కీర్తిసుకృతముల గడించిరి. వెనుకటివారివలెగాక యిప్పుటి
పరిపాలకులగు నాంగ్లేయులు పాఠశాలల నెలకొల్పి విద్యార్థులకు జీవి
కావిత్యాశ్రమ గల్పించియు వైద్యశాలలఁ బ్రతిష్ఠించి ధర్మచికిత్సలం
జేయించియుఁ బ్రచారకులం బంపి సనాతనధర్మయం దరుచియుఁ
గ్రైస్తవమతముం దభిరుచియుఁ గలుగునట్లుచేయుచుఁ జాతుర్వర్ణ్యము
లోని బుద్ధిశాలులగు బాలురను జాతుర్వర్ణ్యధర్మమునకుఁ బ్రతిపత్తులగు
నట్లుగా మార్చిరి. “సంస్కృతా దోషగుణా భవంతి” యను నభియుక్తోక్తి
గుణముగాని దోషముగాని యలనడుటకు సహనాసమే కారణమని
చెప్పుచున్నది. శ్రుతిస్మృతిపురాణచోదితమగు ధర్మమున కాంగ్లే
యులకంటె నాంగ్లేయభాషాధ్యయనముచేసి తద్వాసనావాసితులగు
భారతీయులే పబలతత్ప్రతులుగాఁ గనుపట్టుచున్నారు. సూర్యకిరణ
ముల వేడిమికంటె సూర్యకిరణప్రతప్తమగు రజః పుంజముయొక్క
వేడిమి మిక్కుటము. ఇప్పుడు సకలసత్పురుషుల చిత్తములను గలవర
పటచుచున్న శారదాశాసనము హరవిలాసశారదా యను భారత
వర్షీయుండగు నార్యమతస్థునిచేఁ బ్రవేశపెట్టఁబడినది. దొరతనమువారు
తెటస్థులుగానున్న ట్లభినయించుచుఁ దత్పక్షీయ శాసనసభాసభ్యులతో
నేకీభవించి శారదాబిల్లును బ్యాసుచేసిరి. ఎందఁ జెట్లుచెప్పినను మత
ధర్మములందు జోక్యము కల్పించుకొనమని శ్రీ విక్టోరియారాణిగారు

చేసిన వాగ్దానము ప్రకారము గవర్నరుజనరల్ గారు దాని రద్దుపట్టుప
నుండిరి. అట్లుచేయఁగలదున వీరును రాజశాసనోల్లంఘనము చేసిరని
యనవలసి వచ్చినది.

సంపూర్ణ స్వరాజ్యము కోరుచు శ్రీ గాంధీ ప్రభృతులు నానా
విధశ్రమలకు లోనై రాజశాసనోల్లంఘనము చేయుచున్నారు.
“గతానుగతికో లోక” యను న్యాయమున సామాన్యజను లంద
ఱును దేశనాయకులతోపాటు శాసనోల్లంఘనము చేయుచున్నారు.
మనము శ్రుతిస్మృతిపురాణములను బ్రమాణముగా నంగీకరించువార
మైనను దేశస్వాతంత్ర్యము కోరువారలమే కాని విదేశీయుల క్రింద
దాస్యము నభిలషించువారలము కాము. కనుక నీ గాంధీప్రభృతి
కాంగ్రెసునాయకులతో మేకిభవించి దేశదాస్యవిముక్తికై శాసనోల్లం
ఘన మాచరింపవలయునా? గాంధీ ప్రభృతులు పాశ్చాత్యవిద్యా
వాసనావాసితులగుచు నస్పృశ్యస్పర్శనము మొదలగు శాస్త్రనిషిద్ధ
కృత్యము లాచరించువారలు గనుక వీరియుద్యమమందుఁ బాల్గొనఁ
గూడదని యుపేక్షింపవలయునా? యని విచారము వొడముచున్నది.
ఈవిషయమునఁ గాశీస్థ బ్రాహ్మణ మహాపండితకరిషత్తుతో మన మేకిభ
వించుట శ్రేయస్కరము. గాంధీ ప్రభృతి కాంగ్రెసుసభ్యులు శారదా
శాసనము నభినందించిరి. అస్పృశ్యస్పర్శనమున కామోదించిరి. చండ
ల దేవాలయప్రవేశమును బ్రోత్సహించుచున్నారు. విధవావివాహ
ముల కనుమతిసాంగి. ఇంక నెన్నియో నిర్బంధశాసనములఁ బ్రవే
శపెట్టుచున్నారు. ఇట్టి కృత్యములన్నియు శ్రుతిస్మృతినింద్యములు.
జాతిమతముల నిర్మూలించునవి. సంపూర్ణ మగు నెట్టియధికారమును
లేనప్పుడే యిట్టి దుశ్శాసనములఁ దెచ్చిపెట్టి యిహపరపౌఖ్యదాయక
మగు ధర్మము నిర్మూలముచేయ సమకట్టిన యీ ధర్మవిధ్వంసకులకు
దైవవశమునఁ బూర్ణ స్వాతంత్ర్యమే లభించినయెడల వారివలన సంభ
వింపఁబోయెడి యనర్థములవలన సనాతనధర్మమునకు నిలువ నీడయే
దుర్లభము. మీరు సంపాదించఁబోయెడి స్వరాజ్యమువలన స్వల్పసం

ఖ్యాతములగు సంఘముల మతస్వాతంత్ర్యమునకును రాజ్యాధిపత్యవహార స్వాతంత్ర్యమునకును భంగముగలుగునట్లు గను మేము మీతో నేకీభవింపజాలమని మహాన్ముద్రయులును సమ్మతించి చెలువగా నారికి గాంధీప్రభృతు లాగమివ్యత్స్వరాజ్యమును మీకెట్టి ప్రతిబంధమును గలుగజేయక సర్వవిధస్వాతంత్ర్యము వచ్చినదని ఖగోళ ద్వారమునఁ బ్రకటించిరి.

సనాతనధర్మనిరతులు మాధర్మ్యమునకు హాని కలుగజేయక సంక్షీంచెదమని వాగ్దానముచేసిన మేమును మీతో నేకీభవించుమని రాయశారమంపఁగా నిరాకరించి మీఁదుమిక్కిలి సర్వవర్ణసహభాజనము నస్పృశ్యస్పర్శనముఁ జుండాలదేహాలయప్రవేశాభ్యనష్టయుఁదాము చేయుచు నొరులచే జేయించుచున్నారలు - తదను యాయుల యుచ్ఛ్వాసఖలప్రవర్తనము చెప్పనలవికాదు. ఇట్టివారితో మన మేకీభవించినయెడలఁ బ్రస్తుతఫలము రాజదండనము. అనంతర ఫలము జాతిమతభ్రంశము. పితరుల కథోబోకప్రాప్తియు. మానవంశములలో జనించెడివారి సకలధర్మాధికారములను మనము చేతులార నశింపజేసినందునఁ బాప మపారముగాఁ బ్రాప్తించును. స్వరాజ్యము వచ్చినయనంతరము మరల వర్ణాశ్రమధర్మములఁ గ్రమప్రకార మాచరింపవచ్చునని కొందఁ జూచురు. అది సరికాదు. అధికసంఖ్యాకుల వోట్లపైనిగదా మనపరిపాలనము జరుగును? శుశ్రీష్ణుతి విశ్వాసరహితులగు పామరుల సంఖ్యయే యెల్లప్పుడు నధికము. తదనుసారముగా సాంఘికమతధర్మములు నడువవలసినప్పు డేక ధర్మము లుప్తమయగును. కనుక వసిష్ఠాది మహర్షుల సంతతిలోనను దచ్చివ్యవరంపరలోనను జేరిన చాతుర్వర్ణ్యాంతర్భూతులమగు మన మైహికభోగమాత్రాసక్తింజేసి చార్వాకులని యనఁదగిన గాంధీప్రభృతి స్వచ్ఛందచారులగు కాంగ్రెసునాయకుల యాదేశము ననువర్తింపఁగూడదు. అట్లు వారియాదేశము ననువర్తించుట ధర్మవిధ్వంసకముగుటంజేసి పాప

కాశీనగరమందు వర్ణాశ్రమస్వరాజ్య సంఘమని యొకటి మహాపండితులచేతను రాజకీయతత్వవేత్తలగు ప్రాజ్ఞులచేతను స్థాపింపఁబడినది. దానికి నర్మదోత్తరదేశవాసులగు సనాతనధర్మవరులు సభ్యులై సంఘశక్తిచే ధర్మము నుద్ధరింప యత్నించుచున్నారు. మన రాజధానియందుఁ బ్రముఖులగు సనాతనధర్మవరులు చేరి స్వధర్మస్వరాజ్యసంఘమని యొకటి స్థాపించి దానిని 26-4-30 తేదీని మదరాసులో గంపెనీలయాత్రకింద రిజిస్టరు చేయించినారు. ఈ సంఘమునకు శ్రీ పరమహంస పరివ్రాజకాచార్యేత్యాది బిరుదావధీవిరాజమాన శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరిపీఠాధ్యక్షులు గిరించూప్యముల ననుగ్రహించి పోషక పదవి నంగీకరించి మాన్యధర్మకులైరి.

శ్రీమత్పరమహంసపరివ్రాజకాచార్యేత్యాది బిరుదావధీవిరాజమాన శ్రీజగద్గురు కామకోటిపీఠాధీశ్వరులును గిరించూప్యముల ననుగ్రహించి యాశీర్వాదించిరి. వేదసభాప్రవర్తకులగు మ॥ రా॥ రా॥ కౌతా సూర్యనారాయణరావుపంతులుగా రీసంఘమునకు చరించూప్యముల నిచ్చుటయే కాక నిష్ప్రతిఫలముగా మేనేజింగు డైరెక్టరుద్యోగము నయిదసం॥లు నెఱవేర్చుట కంగీకరించిరి. మ॥ రా॥ రా॥ సక, సి, వి, రామస్వామియయ్యరుగారు (రిటైర్లు హైకోర్టుజడ్జి) వి, వి, శ్రీనివాసయ్యంగారు మధుర నటేశలియ్యరుగారు (వల్లికుప్రాసీ క్యూటరు) మ॥ రా॥ రా॥ దురిసేటి శేషగిరిరావుపంతులుగారు బియే బియల్, కాకినాడ మ॥ రా॥ రా॥ అద్దేపల్లి వెంకటప్పయ్యగారు, వర్తకులు, బెజవాడ మ॥ రా॥ రా॥ కోవెలమూడి శ్రీరాములుగారు, వర్తకులు, బెజవాడ మొదలగు దేశప్రముఖులు వేయివేయిరూప్యముల నొసంగి డైరెక్టరులుగా నున్నారు. రు ౧౦౦ కొక్కొకపేరు. దీనిలో నొకనాల్గవంతు ప్రథమమందును మఱియొకనాల్గవంతు

రెండుమాసములకును నీయవలయును. తక్కినసగముద్రావ్యము వచ్చెడి
సం॥ ఈయవచ్చును. జిల్లాకు వేయిపేర్లచొప్పున మదరాసురాజభాని
లోని ౨౪ జిల్లాల సత్పురుషులును ధనసాహాయ్యము చేసినయెడల
సీమూలధనముతో నాండ్లయభాషలోను నాంధ్రద్రావిడభాషలయం
దును దినపత్రికలం బ్రచురించి ధర్మప్రచారము చేయఁబడును. పండి
తులకుఁ దగు వేతనములనిచ్చి పత్రికాగ్రామమందునను సంఘములను
స్థాపించి యుద్బోధముచేయఁబడును. అక్కడక్కడ వేదశాస్త్రపాఠశా
లలు స్థాపింపఁబడును. ఎసం బ్రీసభ్యులుగానుండుటకై సనాతనధర్మపరు
లకు వోట్లను సంపాదించి వారిని బంపవలయును. రాండుటేబిలుకా
ఫరెన్సునకు సనాతనధర్మసంరక్షణకై పత్రికావిధులఁ బంపవలయును.
ఇట్టి వెన్నియో రాజకార్యములు కలవు. రు ౧౦౦ ల పేరు గ్రహింప
శక్తిలేనివార లనేకులు గలసి గ్రహింపవచ్చును. దీనివివరములఁ దెలి
యఁగోరువారలు ౨5 బ్రాడ్వే, మద్రాసు - స్వధర్మస్వరాజ్యసంఘ.
మేనేజరుగారికి వ్రాసి తెప్పించుకొనవలసినది. మనమందఱమును స్వకా
ర్యముగాఁ దిరిగి చందాలువేయించి వసూలుచేయించి పనిచేయవల
యును. ఆరంభమున కవసరమైన ధన మెంతశీఘ్రముగా సమకూరిన
నంతశీఘ్రముగాఁ గార్య ముపకరిమింపఁబడును. మోస మేమియు
లేదు. ఇప్పు డిదియే ముఖ్యకర్తవ్యము. ధర్మబ్రహ్మస్వరూపుఁడగు
యశ్చేశ్వరుఁడు మనకు సాహాయ్యము చేయుఁగాఠ.

అడ్మినిష్ట్ర్ పరియా వర్ణాశ్రమ ధర్మ మహాసభ,
శారదా ఆశ్రమ, సంపూర్ణ హారతాళము.

1-7-30 మంగళవారము, సికింద్రాబాదు మొదలగు బ్రిటీష్ సరిహద్దులందు శారదాఆశ్రమములోకిని వచ్చు దుర్దినముకాబట్టి విచార సూచకముగా శికింద్రాబాదు మొదలగు గ్రామము లన్నిటియందును దుకాణము లన్నియు, మూయఁబడెను. ఆ దుశ్శాసనము రద్దగుటకై శ్రీ లాలాగుడిలో రుద్రాభిషేకమును విష్ణుసహస్రనామార్చనమును బ్రాహ్మణోత్తములచే గావింపఁబడెను. పురపరములును, జాతుర్వర్ణజనులును దీర్ఘప్రసాదస్వీకరణంబు గావించిరి. తిరిగి సాయంకాలము 4 గంటలనుండి శ్రీ శ్రీ పరమ హంసేత్యాది విరుదాంచిత శ్రీ శంకరహరిహరతీర్థ దండిస్తాములవారి యగ్రాసనాధిపత్యముక్రింద నొక మహాసభ సమకూడెను. రెండువేలమందికిఁ బైగా జనులు విచ్చేసిరి. బ్ర॥ ముదిగొండ బుచ్చిలింగశాస్త్రిగారును నాగము కృష్ణారావు గారును జిప్రుకుల అప్పయ్యశాస్త్రిగారును వర్ణాశ్రమధర్మరక్షణమును గూర్చియు శారదాఆశ్రమగూర్చియు సకారణంబుగా నుపన్యసించిరి. ఆనరబుల్ రసిడెంటుగా రీ శారదాఆశ్రమకై యధికజనాభిప్రాయమును విజ్ఞాపనముగాఁబలుమాటు పంపుకొనినను దృఢీకరించి యిచ్చటఁ గూడ పనులులోనికిఁ దెచ్చుట యన్యాయమనియు శ్రీనైజాముదొర తనమువా రార్యసమాజాధ్యక్షులగువారిచే బ్రవేశపెట్టఁబడిన బాల్య వివాహనిషేధకపుబిల్లుంగీకరింపక తోసివేసి యితర మతవిషయకశాసనంబులకుఁ దావీయకుండవలయుననియు శారదాఆశ్రమ అమెండుమెంటుబిల్లుసెంట్రీలోఁ దీర్మానమగువరకు నీఅడ్మినిష్ట్ర్ పరియాలోకి నీయా

క్షమలునకు రాకుండ శ్రీ వైస్రాయిగారికి సిఫారసు శ్రీ రసిడెంటు
గారుచేయుటకు బ్రాధింపఁబడుచున్నారనియు, వర్ణాశ్రమధర్మసంరక్ష
ణంబు హిందువులందఱును సర్వవిధములను బరిపూర్ణశ్రద్ధవహించి
తావింపవలయుననియు, నేకగ్రీవంబుగాఁ దీర్మానించిరి. శ్రీ అగ్రాస
నాధిపతిగారు సంపూర్ణోపన్యాసంబు గావించినమీఁద ధన్యవాదము
లర్పింపఁబడెను. రాత్రి 8 గంటలకు సభ సంపూర్ణంబు జయజయ
ఘోషంబులతో నయ్యె. (స్వకీయవిలేఖరి)

ప్రకటన

—† కర్నూలు మండల వర్ణాశ్రమ ధర్మరక్షక సభ. †—

పై సభకు సెక్రటరీయగు బి! పుల్లాపంతుల రామచంద్రయ్య
గారు 7—6—30 నుండి 14—6—30 వఱకు, వ్యాపలి తర్తూరు
నందికొట్లకూరు, ఆత్మకూరు భానుముక్కలమొదలగు గ్రామములలో
వర్ణాశ్రమ ధర్మరక్షకసభలు చేసి వచ్చిరని తెలియుచున్నది. వీరిందు
వీషయమై చాల, పాటుపడుచున్నవారు.

మహాజనుల కొక విజ్ఞాపనము.

ధో॥ యద్య దాచరతి శ్రీః - తత్తదే వేదో జనః } భగవద్గీత
 స యశ్రమణం కురుతే - లోక స్తదనువర్తతే. }

బ్రహ్మవిదుఁ డేకర్మము నాచరించుచున్నాడో పామరుడైన జనుఁడును నా కర్మమునే యాచరించుచున్నాఁడు. అబ్రహ్మవిష్ఠఁ డేప్రమాణమును జేయుచున్నాడో పామరజనుఁడును నాప్రమాణమునే యనుసరించుచున్నాడని బ్రహ్మాండ నాయకుండగు శ్రీకృష్ణుం డుపదేశించి యున్నాఁడు. ప్రస్తుతమునందు నేను సంఘ సంస్కారులనఁబడు పుణ్యజనులకు విన్నవించుకొనునని యేమన, కొందఱ టీసికింద్రా బాద్ భాగ్యనగరములందు విభవా వివాహములు [ముండలపెండ్లిండ్లు] చేయించుచున్నారు కాని యీ చేయించు పెద్దమనుష్యులు తమతమ యిండ్లలోని యక్క సెల్లెండ్లు పినత్ల కూతుండ్రు కోడండ్రు వదిలెలు మరదండ్రు మనుచరాండ్రు మొదలగు ముండలకు ముందు పెండ్లిండ్లు చేసిగదా యితరులకు బుద్ధిచెప్పి చేయించ వలసినది? అట్లు చేయకుండ దిక్కులేని కూటివేదలగు నమాములకు దుర్బోధలు చేసి పిల్లకుఁగాని పిల్లవానికిఁగాని సంబంధించిన ముఖ్యులగు వారి కంతమాత్రమును తెలియజేయక లేతవయస్సులోనున్న పిల్లలను బిల్లవాండ్రను దీసికొనివచ్చియో లేక తెలియక వచ్చినవారినికేర్చియో రండా వివాహములజేసి భగ్యులమైతిమని సంతసిం చుచు జంకలుకొట్టుట యెంతమాత్రమును ధర్మముగాక నీచమైనపరియని కలఁచుచు న్నాను. బుద్ధి తెలియక యెవరి దుర్బోధలకో లొంగిన చిన్నపిల్లలు పెద్దవాండైన తరువాత నయ్యా! ఈ దుర్మార్గుల బోధలకు మోసపోతిమే! కూటికిఁగాని బట్టకుఁ గాని యెందులకుఁగాని కొఱగాని యీ పిల్లవాండ్రు నీసోషల్ రిఫార్మరు లనఁబడు వారి మాటలచేఁ బెండ్లియాడితిమే? పెంచిపెద్దజేసి డ్రేమమును గోరు పండిరి మొదలగు ముఖ్యబంధువుల నందఱును విడిచిపెట్టుకొంటిమే? మాకింక దిక్కెవ్వరు? దైవమా యని యేడ్చితీరుదురు. కొందరైనను నేడ్చి తీరుదురు. సందియములేదు. కాన కాస్త్రాచార విరుద్ధమై కులకళంకమైన యీముండల పెండ్లిండ్లు చేయుట ధర్మముగాదని యీసంఘసంస్కార సభ్యులు తలంచి మిన్నకుందురుగాక ధర్మము బయించుగాక!

ఇట్లు,

చందా నారాయణ.

గుంటూరుజిల్లా పల్నాడుతాలూకా పిడుగురాళ్ళ గ్రామనివాసి
దండెమురాజు లక్ష్మీనరసింహముగారు తాలూకాబోర్డు మెంబరైనందు
లకు సంతసించి గ్రామస్థులు కావించిన టీపాట్ల సమయమునఁ
జరువఁబడిన పద్యములు.

సీ॥ పురుషవరేణ్య! నీ పుట్టుపుచేతనే పృథ్వితిచే మించె పల్లెనాడు
అసమానచతుర! నీ యావాసమునఁజేసి ప్రిణతి గాంచెను బిడ్డతాలపురము
సదవలచరిత! నీ సంభవంబునఁజేసి పేరెన్నికనుగాంచె విప్రబాతి.

గీ॥ కార్యచతురుని నిన్నిటఁ గాంచుకొన మాన్యతనుగాంచె గుంటూరుమండలంబు
ఆంధ్రరాష్ట్రంపు దివ్యరత్నంబువీపు అతులవిభావ! శ్రీసృసింహాభిధాన!

సీ॥ కాంతియు శిలముం జాలెదవనుటకు సత్పాడు వినయభావణమె సాక్షి
గ్రామాభిమానంబు గాంచితివనుటకు పంచాయతీకోర్టు ప్రబలసాక్షి
సహకారము ప్రసాద సత్పాటివనుటకు కో అపరేటివు గొప్పసాక్షి
పరిసరప్రజల మెప్పుందితిననుటకు పచ్చిన బోర్డుసభ్యతయె సాక్షి

గీ॥ ఇట్టి నీకృత్యములమెచ్చి యీశ్వరండు చిరకాలయుక్త సంపదల్ గ్రేయములను
ఇచ్చి సత్పేరు నిరత మీక్షించుఁగాత శిష్టసంగము! లక్ష్మీవృణిహరాయ!

గీ॥ పురనివాసియై తాలూక బోర్డునందు సభ్యుడై యింక భాగ్యభిముఖుని
యంట, యింక నెదితలఁచిన నగునుగాదె యహహ యిది పిడ్డలేల కేలాటిదశయ్యె॥

ఉ॥ మీదయకల్మిచేత నొక మేలొనఁగూడె నదేదియందురా?

మాదగుబాతికావతనమందిరమే; భవదీయయత్నతక్

గాదనుకార్య మెందు ధరఁ గల్గునె యిచ్చటి బోర్డున్మా లింక

మీదట మీరు హైయరెలిమెంటరిస్కూలుగఁ జేయుడీ వెనక॥

ఁట్లు,

వారణాసి లక్ష్మీనారాయణ.

చ॥ నరులకు మేలుగుర్పగల నాయకు డాశ్రితవత్సలండు ధీ
వరుడు యశోవిధుండు స్వపవంశపవిత్రుడు ధర్మవేది ఆ
దరముగలాడు సర్వగుణదాముడు శ్రియుతుడైన వేంకటే
శ్వరు హితవుకొ దలంచుచును వర్ధిలుమయ్య నృసింహాధీమణి.

చ॥ పరమార్థంబున దృష్టినిల్పి యశముకొ జ్ఞాకించి సర్వసహ
సురవంశమ్ము పవిత్రముకొ సలిపి తేజోమూర్తివై బోర్డునెం
బరునా సంపద గాంచి వాహ్యరెయనకొ పల్నాటిరాజ్యాబ్జమం
దిర కానందముగూర్చినాడవు ధరితికొ శ్రీసృసింహాభిధాన

ఉ॥ నీవిగలాడనంచు పునీడెంటగు వెంకటరెడ్డిగారు సం

భావనజేసి నేడిటకు వచ్చెననక మునిసంబుగాదె నీ
పావనమైన వర్తనము బానిలజేయుము. వీనుల్ కృపా
భావముతోడ జూడుము శుభం బలవార నృసింహాధీపున్.

సీ॥ స్థూపానమున గౌరము నీకు గలదన బహుబతులజేయు టీహాస్తిసాక్షి
పదుగురుక హితులెనా పంచాక్షతికోర్కె చందలి ఆధిపత్యంబ సాక్షి
గౌర్వెంటుకును నమ్మకంబనుచో పరపతిసంఘమునగల పదవి సాక్షి
గురుయశుండవనంగ కోరిపటితీపు పునీడెంటునాడిన పదవి సాక్షి.

నేటికీమీరు మనపలునాటిలోన బోర్డుమెంబరుపదవిని బొందినాడ

వనానా దండెమురాజు కులాభిచంద్ర స్థిరగుణుకా య లక్ష్మీపుసింహరాజు

జే॥ గీ॥ ఒడుదుడుకులేక పదవుల బడసి సతము పరమగౌరవలీలక బరగుచున్న
మన నృసింహాచార్యగారె మెంబరుగకచ్చె నున్నదయ్య బహుభవతుల నామములన్.

చ॥ జనములు నీకు వోట్ల నతిసంతసమున్న నిచ్చినయ్య ఆ
బహులత జేయ గాతనిన సాయములక బోరింపుచున్నట్టి. బో
ర్డున నిలువక సమర్థుడని రూఢిగ జెప్ప నటింపుచున్నట్టి. తీ
ర్చిని గడియింపుమా నమచుతిక సతతంబు నృసింహాధీపున్.

సీ॥ పంటూరువంశపావనుడన నివాత్రి స్థిరముశోభనము నాష్టంభగలిగి
హూణాంధ్రభావల కుదధియంచును జనుల్ వచియింపదగు పేరు బడయుగల్గి
కడుపేరేమ నశల గావంగలాడను గౌరవసంపత్తి గాంచగల్గి
పలునాటగల బోర్డుపునీడెంటుపదవికి దగినవారన ఖ్యాతిదాల్చుగలిగి
శ్రీయుతుండగు వెంకటరెడ్డిగారె అమలగుణులై న మీకు మిమ్మరయవచ్చి
నట్టి ప్రజలకు చేపు డత్యాదరమున సర్వసంపదలిడ బోకనాటలుగాక.

ఇట్లు,

కన్నెకంటి ప్రభులింగాచారి.

నిజామురాష్ట్రమునకుఁ జేరిన మేడిచెలిమగ్రామనివాసి ధార్మిక రాజలింగ
ముగారు పరలోకగతులగుటయొక దద్దాదశాహస్సున దండిస్వాములవారి యగ్రాస
నాధిపత్యముతోఁ దత్కుమ్రుఁడు వీరయ్యగారి కాశీర్వాద మిచ్చుటకుఁగాఁ గూడిన
సభలోఁ జదువఁబడిన పద్యములు.

శ్లో॥ శ్రీరామలింగకృపయా హాశీర్వాదాచ్చ దండిదండిపతేః

ధార్మిక వీరయ్యాఖ్యో భూయా దత్యంతవైభవోఽతేః

సీ॥ పితృయజ్ఞమునయందుఁ బీఠిఁ జేయఁగదగ్గ సకలసత్కృత్యము లన్నిపినావు
భూగోహరణాద్వి భూరిదానములెల్ల నెంచి సద్విపుల కిచ్చినావు
సకలభూతములను సంత్పత్తిజెందంగఁ గర మన్నదానము జరిపినావు
ఎవరికి నేరీతి నెలమిగూర్చుకనానో తోరి వారికి నన్ని కూర్చినావు.

అవిధంబున సకలంబు నాచరించి జనకు స్వర్గంబునకుఁ జక్రఁ బనిచినావు
స్వర్గమందుండి నీతండ్రి సర్వవిధుల నిన్నుఁ గాపాడుఁగాక వీరన్న యింక

సీ॥ ధాత్రికాన్వయపద్మతరణియై నీతండ్రి శతవత్సరములును బ్రతికినాఁడు
లక్షలద్రోవ్యంబు లలి గడించి జమీను దారుండటన్న నే ద్రొల్పినాఁడు
అల నిజాంతోఁగూడఁ గలసితాన్వయ సుభాషణమునేయఁ జాలినాఁడు
బలిమిఁ దృప్తికృతబ్రహ్మపురందరు దండి నగ్గముచేసి యుండినాఁడు

అట్టి భూలోకవిఖ్యాతుడైన రాజలింగ మమరావతింగూడ లీల గొంత
యశమునాన్వితపదలఁచితా నరిగినాఁడు అతనిపోకకు వీరయ్య వార్షపడుము.

సీ॥ స్థీరామలింగవి స్థిరతరప్రాకార గోపురమంటపా ల్కాంచెమొక్కొ
అనవత్సరంబును నమ్మహాదేవున కయ్యెడి యుత్సవం బల్పమొక్కొ
త్వద్వ్యతంబందున్న తత్సార్వభృతములును ష్టే తాగ్రామముఖములు నలఁతియొక్కొ
త్వద్వ్య విత్తకృతవివాహాలా బ్రాహ్మణులసంఖ్య తలపంగఁ గొలఁదియొక్కొ
పతితకాయుడైన భవదీయపిత యిన్ని క్షీణకాయులను వర్తిలంగ
నశ్వరంపు టాడలిసప్తికై వీరయ్య! చింతనొందకీవు చిత్తమందు.

సీ॥ పెండ్లహా లచ్చమం బెడఁబాసి రెండేండ్ల మనెఁగాని చిరముండి భనవలేదు
శతకృద్ధండయ్యుఁ ద్వత్కృతసపయ్యండెయై చనెఁగాని లోపంబు నెనయలేదు
చచ్చుదాఁకను మీకు సమచితాలోచనల్ నుడువుమండెనుగాని యుడుగలేదు
అన్నిదానముల నగ్గలంబగుచేరు పడఁసెఁగాని కరంబు ముడువలేదు.

అట్టి స్థీరాజలింగము నా స్మృజఁడవు; ఈవు నటువలె నాన్వించి హెచ్చుకీర్తి
నీకు నీతండ్రివోలెను నీదునుతుల కగుము సన్మానదర్శి వీరయ్య! యింక.

సీ॥ తన సాత్కుండైన సీతారామబాలాజి పుత్రునకుంగూడ బుద్ధిగఱపి
మనుమరాండ్రకుఁగూడ మనుమ లుద్భవమంది యాడఁ బాడఁగఁ జూచి వార్షమంది
పెత్తనంబునహించి పీఠి నీచేనెడి తేవోత్సనాదులం దృష్టిజెంది
నీవును నీనుతు ల్కాంచెను విద్వన్మహీసురసత్కృతి కెదను మెచ్చి
తనకుటుంబంబునందింకఁ దానెయిండి దిద్దఁదగినది లేదంచు దివికెఁజన్న
నీదుకండిని వీరయ్య! నిర్జరునిగ నెంచి పూజింపు శ్రేయంబు నెనయఁగలవు.

జా॥ షట్పాభిరామశాస్త్రి.

బ్రహ్మ! (స్వ) అక్కటా! ఇతనిభాషణంబు లతిభీషణంబులై మదీయ
హృన్మర్మనిర్మూలన మొనరించుచున్నవి. చిత్తభ్రమనొందిన
మత్తేభంబు నాలాసమూలమునకుఁ జేర్చ రమారమణుండే
గలండు (ప్ర)

చ॥ సరసగుణావలంబ! నిను శాంతునిజేయఁగఁ జాలఁ గాని నక
గురుతరభక్తజూచి కడుఁగూరిమినుండఁడివాడవౌటచే
పారిపారి నీవిధంబు హితబోధయొనర్చుచునుంటిఁ గాన న
స్వరమరసేయ కింకొకటి యాదృతిమై శ్రవణేంపఁగావలెన్.

మాటిమాటికి నీప్ర కోధపరీతచిత్తతం బరుగులెత్తుచుండు
టయు మేము వారెంపఁజూచుటయు సమంజసము కాకపోఁగా
మీఁదుమిక్కిలి హాస్యాస్పదముకూడ నగుచున్నది. నీశక్తి నే
నెఱుంగుదు. నేన కాదు, ముల్లోకములు నెఱుంగు.

చ॥ ఎఱుంగకకాదు కూరరిపు లెందఱువచ్చిన నీ వొకండవే
దురమున నొంపఁజాలు ఘనదోర్బలశాలివటంచుఁ గాని సం
గరమన రక్తపూరిత మఖితమహంబుధి, యీవిధంబు నీ
నెఱుంగవె దానిఁ గోరనగునే మతిమంతుఁడు మాటిమాటికిఁ

మన కెంతదైర్యమున్నను రిపుల బలదర్పంబులుమాత్రము
తలంపవలదా? త్వరపడి లోపలి కోధముకొలఁది మున్ముందు
మనమే డికొన నగునా ?

ఉ॥ యుద్ధముయుద్ధమంచు మది నుబ్బుచునుందురు బిట్లు మీ రయో!
కృద్ధులకాదు. దాన నొనఁగూడెడిబాధల నెంచబోరు. మీ
పద్ధతి ధర్మసమ్మతమే? ప్రాజ్ఞులు మెత్తురె? యట్టిదానిలో
బుద్ధి చొరంగనీయఁ గని మూఢులటంచని నవ్వకుండురే.

పోనీ మనబలమే యధికమై మనకే విజయము చేకూరుట
నిశ్చయమందము. ఎంత దేశక్షోభముగాకుండ నెంత బంధుహ

శము గాకుండ నెంతవీరబలి జరుగకుండ నెంతర క్తవ్రవాహము
పాటకుండ మన కట్టిజయము చేకూరునా ? చూడుము.

క॥ నాతనయా! నాయన్నా! నాతండ్రి! నాదు ప్రాణనాథా! యనుదుః
భాతతరవములు నిండవె భూతాపరణంబుగాదె భూతలమెల్ల.

మఱియు,

సీ॥ కాంతులం గోల్పోవు కాంతలదైన నుః

భోద్ధాతరావంబు లొక్కవైపు

తనయులంగోల్పోవు తల్లిదండ్రులదైన

పొక్కుచుండుటలు మఱొక్కవైపు

జనకులంగోల్పోవు తనయులదైన కు

య్యోమొఱో యను నార్పు లొక్కవైపు

అల్లుండ్రంగోల్పోవు నత్తమామలదైన

యక్కటాయనునేడ్పు లొక్కవైపు

ప్రేతభూతపిశాచముల్ పీఠిపడుట

లొక్కవైపు పీనుగుపెంట లొక్కవైపు

కలుగ సింహాసనంబెక్కి యలఘుమోద

మెట్టివాడైనఁ గాంచ వాంఛించునొక్కొ !

అట్టి సంక్షోభమునకు మనతీవ్రకోపాగ్నియేకదా కారణమగును. అప్పుడు మొగమెదుట మనల నేమనఁజాలకున్నను జనంబులు వారివారి దీర్ఘశోకపరితప్తతచే నాడిపోసికొనకుండురా? మన మిప్పుడు కూడు గుడ్డ లేక విలపించుచుంటిమా? ధర్మము నకుఁగదా పూనుకొంటిమి ? దానికి బద్ధులమై ధర్మవద్ధతి నవలంబింప మేలగునా? కానికార్యమునకుఁ గడంగుట మేలగునా? ఎందుల కింతగోల ?

ఉ॥ చిత్తము త్తోభజెండఁ బురసీమలఁ బాఠానరించి సైన్యసం
పత్తిని గోలుపోయి యనివారితతోకముతోడ యుక్తమా
నెత్తురుకూడు గుడ్డుటకె నేల జనించినవార మింక నీ
తత్తరమేల? కాల మచె తారసిలుం ద్వర యోగమున్నచో
హలి॥ బలే! ఈ వేదాంత మెచ్చటిది? ఎంతబాగుగానున్నది ?

ఉ॥ రాజుల కెచ్చటేనియు దురంబున నెత్తురుకూడుగాక న
త్పూజనపూర్వకంబయిన భోజనమబ్బునె? కాకయున్న వి
భ్రాజితమైన రాజ్యరమ పాల్పడుటెట్లులు? పూర్వ లిట్టులే
యోజనసేసినక రణములుండునె? రాజుల మార్పులుండునె?
మన మిప్పటికైనను ధర్మయుద్ధమునకు డీకొనుచుంటిమా? అధ
ర్మమునకుఁ బాల్పడుచుంటిమా? అని విచారింపరేల? మనల సిలు
గులపాల్సేసి ధర్మవిదూరులై యిలువెడలఁగొట్టిన వైరుల నుక్కుడం
చుట యధర్మమగునా? లోకవిరుద్ధమగునా? ఇట్టియుద్ధములు ము
న్నెవ్వరుం జేసియుండరా? మనమెసలనే ప్రొద్దుపొడిచినదియా?
కొమ్మ:- బావా! ఈవిషయమై నేనుగూడ వీరలతో నేకీధవించు
చున్నాను. మీరు నడివినపద్ధతులు పూర్వయుగంబులనాటివి.
ఆనాఁడైనను లోకదోహులై సాధుబాధాకలితస్వభావులై
సరమాంసభక్షకులై పరద్రవ్యాపహరణ పరాయణులైన
రక్కసుల యుక్కుడంచుటకు శ్రీమన్నారాయణుడే యవ
తారముల నెత్తి సంహరింపఁడే? వైరినాశనమొనర్చుట పాప
ములోనిది కాదు. వారు మన కొనరించిన యపకృతులకు మేర
యున్నదా? ఇంకను సందియ మేల.

బ్రహ్మ:- (చాటుగా) కొమ్మరాజా! శాంతించుచున్న వీరి కోపాన
లంబును మరలఁ బ్రజ్వరిల్లఁజేసెదవేల? (ప్ర) పాపమో
పుణ్యమో విధికృత మెటులున్నదో యటుల జరుగకమానదు

కదా! ధర్మవర్తనులు ధర్మమార్గమే యనుసరింపవలయును. అప్పుడు ధర్మదేవత తనంతః దానే సర్వంబును సమకూర్పు. పేర్నీ:- అన్నయ్యా! నే నెంతమొత్తుకొన్నను మామొఱ లాల కించి యుద్ధమున కనుజ్ఞ యియ్యరుకదా! అక్కటా! ఎంత ఘోరము? ఎంత నైఘరానిది?

కొమ్మ:- చిన్ని బావా! మతులెన్ని చెప్పినను మామవద్దఁగాని పండనను రీతి స్వభావమును మానవైతివి.

పేర్నీ:- అయ్యలారా! మీరందఱు నేకాభిప్రాయులైన నేమిచేయు వాఁడ? వైరిజనగిరశ్చేదన సాధనంబులగు నాయుధంబుల మృత్తిక నొత్తించి సబలులెల్ల నబలలమాడ్కిఁ బ్రవర్తిల్లిరను నవయశంబు సంపాదించెదము కానిండు.

బ్రహ్మ:- తమ్ముడా! అంతవిసుగు వలదు. కొలఁదిదినములలో నీకొఁ ర్కయే కొనసాగునేమో.

పేర్నీ:- ఏమైనఁ గానిండు. బద్ధహస్తల మైతిమికదా!

మలిదే:- అయిన సంధియే సమాదరణీయమని తలంతురా?

బ్రహ్మ:- సందేహమేల జగత్కల్యాణార్థము విద్వేషము మానుటయే నాయాశయము. పూర్వజన్మసుకృతపరిపాకంబున లభించిన మానవజన్మము సార్థకఁజేయుప్రయత్నమునకుదూరస్థుడైరక్తాన్నప్రియుఁడగువాని జన్మ మొకజన్మ మనంబడదు. అట్టి వాని కీర్తిరీతి రక్తప్రవంతిలో నల్లలలాడుచుండును. వానికి మరల జ్ఞానబీజం బంకురింపదు. పిదప నట్టివాఁ డున్న నేమి చన్న నేమి?

మలిదే:- అయ్యా! మీను హింసించుచున్నది. అందు లకుఁ గారణము మీరు కావించిన యువదేశపు మహిమము గాదు. మాకు మీయందుఁగల భక్తి. పాండవులు వెన్నుని గాయజారిగం బగిపి యెంశలాభ మొందియుండిరో యంతియే

యొందఁగలము. అప్పుడైనను మామాటలు జ్ఞప్తికిరావా? అన్నట్టులింతలోఁ ద్వరపడ నేల, మీమనసునకుఁ గష్టముతోఁచనేల, వినయవిధేయు లను మాకొరవము పాడుచేసికొననేల? మీతలంపే సాగనిండు. ఇపు డేమనెదరు?

బ్రహ్మ:- సంతాకార్యము నిర్విఘ్నముగ నెఱవేర్చుకొనిరాఁగల చతురమూర్తిని యోజించి నియోగించి పంపనలయును. అట్టివాఁడు మనకందఱికి ననుకూలుఁడుగా నుండవలయు. కావునఁ దక్కిన వారందఱితో దీనిగుఱించి యోజితము రండు.

కొమ్మ:- కాదన్న సాగనిత్తువా? వదలుదువా? ఏమిలాభము. సరే పోదము రండు.

మలిదే:- అయ్యలారా! ఇంత రాధాంతమేల? ఆకలవలు సంధి కొడగ బడువారు కారని నే గట్టిగ నొక్క వక్కాణించెద. ఒడంబడకున్న యుద్ధము తప్పదుకదా! కాని డీయనఘుని మనసు నిప్పుడేవ్యధ వెట్ట నేల. పోదమురండు (అందఱునిష్క్రమింతురు)

తృతీయాంకము.

(ప్రవేశము. బ్రహ్మనాయఁడు, చెల్లమాంబ)

బ్రహ్మ:- తల్లీ! వీరగుఱకల్పనల్లీ! నామన మెంతకష్టపడునట్లు చేయుచుంటివి?

తే|| ఆడుబిడ్డల క్షేమంబు సరయుచుంట

జనులకు విధాయకంబౌట జగమునంగు

కోరకుండనె వత్తురు. కోరిపిలువ

నేటికమ్మరో! యూరటమాట లేల?

కాని సందర్భానందర్భములఁబట్టి త్వరలో రా వీలుచిక్కక

పోవచ్చును. అంతమాత్రమున ఖన్నురాండ్రు గావచ్చునా ?
 అడువారికి సదా పుట్టింటివారిపై నెక్కువ మక్కువయుంటు
 లోకసహజమగుట భర్త లెంత ప్రేమ చూపుచున్నను సంతృప్తి
 నొందక సదా వారిని దలఁచుకొని విచారించుచుండురు. లేకున్న
 నీవిప్పుడు “బహుకాలదర్శనం బజ్జెగదా సోదరా” యని
 కన్నీరు నించెదవా ? అయ్యో ! నీ దెంతజాలిహృదయము.

అ॥ కాకికబురు విన్నఁ గదలివచ్చుచునుంటి
 వెళ్ళుచుంటిఁ దగినవీలు గాంచి
 ఎదియు లేక నేనె యేతెంచుచుంటిని
 రాఁడురాఁ డటన్న రవ్వ లేల ?

చెల్ల:- అన్నా ! నే ననుటయేమి ? ఎప్పుడువచ్చితిరో మీకుమాత్రము
 జ్ఞాపకములేదా ?

బ్రహ్మ:- లేకేమి తల్లీ ? సమయము చిక్కినదికాదు.

చెల్ల:- అకటా ! నే ననరాదుకాని యెన్నియసందర్భము లున్నను
 నీతోఁబుట్టువును జూడకున్న నీమనసుండునా ? ఇంతకును
 నాదురదృష్టవశంబున మీకట్టికరుణ జనింపలేదు. నేటికి
 నాప్రాప్తి మంచిదగుట దగ్గన మిచ్చితిరి. అదియే పదివేలు.

బ్రహ్మ:- తల్లీ !

అ॥ గద్గదప్రయుక్తకంఠంబుతో నిట్లు
 కోపదృష్టి నన్ను గోడుగుడువఁ
 దలఁచ నేటి కమ్మ దైవాజ్ఞచేత ని
 వ్యధముగల్గె వినుము వెఱ్ఱితల్లీ !

ధీరచిత్తవగు నీవును స్వల్పవిషయంబునకై చిత్తంబును దత్తర
 పెట్టుకొనఁదగదు. నా కప్పుడుగాదిపుడు స్వస్థతచిక్క ననుకొం
 టివా ? నీవియ్యంకుని కారణంబున మనమందఱుమీను మీఁదు

మిక్కిలి మన మాతృసీమయును బడు సంతాపము నానాటికి
 వృద్ధియగుచుండుటచే నట్టితాప మణఁపఁదగుయత్నము లొన
 రించుభారము మనవారందఱు నాపైనిడుటచేఁదీరికచిక్కక వెత
 లొందవలసివచ్చినది. నిజముఁజెప్పెద. ఇప్పుడుగూడ నేనిందు
 వచ్చుటకుఁ గారణము నిరుఁజూచుతలం పొక్కటియే కాదు.
 వినుము. మనప్రేమలు మనబాంధవ్యములు నెల్లకాలమునుం
 డునవే. దేశక్షోభమాత్ర. మటుండఁదగినదికాదని నీకు నేను
 బదింబదిగఁ జెప్పవలసినదిలేదు. ఆక్షోభ నంతత్వరలో నణఁ
 చిన సంతమేలొదవు. తాల్మిచేఁ దప్పక ముప్పువాటిల్లు. అద్దా
 నికి మనవారందఱు నాదినండియు యుద్ధమే సమంజసమని
 పట్టుపట్టియున్నను నాకుమాత్ర మటులఁదోఁపకుంట యుద్ధ
 మేనాటికైన నుండునదేకదా! నయమార్గంబునఁ గొంతప్రయ
 త్నించిన ఫలముండునేమోయని యోచించి భిన్నాభిప్రాయు
 లైనవీరులఁ జవరకు విశ్వప్రయత్నమున సంధి కొడంబఱచితి.
 రాయబారిని బంపవలసె. నానికి నీకుమారుని లోకైకవీరుని
 సమధిక ధీరుని నిపుఁవాక్సారుని మనవారందఱు నేకగీర్వాము
 గా నమ్మతించిరి. నీయభిమతమును గొని నామేనల్లు నలరా
 జును రాయబారిగాఁ బంప వచ్చితి. కావున

ఉ॥ అండజయాన! చెప్పఁదగునట్టిది నెప్పితి మంగళాప్తికై
 యొండుతలంపు మాని సమయోచినకార్యభరంబు నూని నీ
 యండనుజేరినట్టి నను నారడివెట్టక డ్దేమకాంక్షఁ ద
 దృండనభీము నీదుసుతుఁ బంపుము దీవనలిచ్చి చెచ్చెరక.

చెల్ల:- (నిర్విణ్ణురాలై యూరకుండును)

బ్రహ్మ:- అమ్మా! ఏమట్లు నిశ్చేష్టురాలవై యూరకుంటివి ?

చెల్ల:- అన్నా! అలరాజునుబాసి నే గలనేని నిలువగలనా? సుతులు
 లేక లేక తుద కాశారీపతి యనుగ్రహమునఁగలిగిన వీనియెడలఁ
 బంచప్రాణములంబెట్టుకొని యున్నారమని నీవెఱుంగనిదికాదు.
 అట్టిచో నాయుద్దేశమును గనుగొన నీ విట్లాడెదవుగాక.
 సంధి నెనఁగూర్చుటకు మనవీరులం దెందఱు లేరు?

సీ॥ అనిమొన నిలిచిన సరికాండమును జేత
 నలిపివైచెడు పెద్దనాయుఁడుండ
 దుష్టులౌ వైరు లఘోహిణు లున్నను
 రా యని పోరు పేర్నాయుఁడుండ
 తుణములోపలనె లోకములెల్ల దిగమింగు
 శూరుండు మన రాయవీరుఁడుండ
 నాయకురాలిఁ గుయ్యాయనం జేసెడి
 ధట్టుండు కన్నమదాసుఁడుండ
 మఱియు నెందఱో వీరులు తఱుంగకుండ
 పోటుమన్నీల శౌర్యాబ్ధి పొంగుబాప
 గొప్పదొర లెందఱో మిమ్ముఁ గొలుచుచుండ
 ఆకట! యలరాజె కనఁబడెనా మహాత్మ !

బ్రహ్మ:- అమ్మా! ఏల బేలవయ్యెదవు? సంధికిఁ బంపఁదగినవీరులు
 మనసంఘములో నెందఱో కలరు. నిక్కమే. అయిన నేమి
 లాభము? పరాక్రమబలదర్శి పేతులని పృథివీని సంధికిఁ
 బంపవచ్చునా? రాయబారిగా నేగువాఁ డనన్యగుణాధికుండు
 కావలయును. నాఁ డాభారతయుద్ధంబునకు శ్రీకృష్ణుఁడే తగి
 యుండె. అప్పుడు

ఉ॥ కౌరవవీరులెల్ల దుదఁ గంజదళాత్ముని గట్టనెంచ న
 వ్యూరల గుండియ వ్యగుల స్వామియొనర్చిన దీ వెఱుంగవా?

అభినవనరస్వతి.

సంపుట	జానపాడు	సంచిక
౨౨	పరిమోదూత సం॥ శ్రావణభాద్రపదములు	గి, ౬

—♦ స్వవిషయము ♦—

వర్తమానమాసము భాద్రపదము. అయినను దీని శ్రావణ మాసపత్రిక యంతవఱకు వెలువడదు. ఆషాఢ బం మొదలు భాద్ర పద శుం వర్యంతము నెలవదియేనుదినములును నేను జలిజ్వరముచే బీడింపబడియుంటచే నీస్థితి పట్టినది. ఇప్పటికిని జ్వరము విడిచినను రక్తవిహీనశరీరండునగుటఁ గూర్చుండి యొకవ్యాసము వ్రాయుటకేని శక్తిలేక కూపకూర్మమువలె బడియుండియుఁ నుద కెట్లా శ్రావణ భాద్రపదమాసపత్రిక లొక్కసారిగాఁ బ్రచురించినందులకుఁ జను వరులు తుమింతురుగాక. ఈపత్రిక కిది ౨౨ వ వత్సరము. పృథమ వత్సరమునను నిట్లే జ్వరగ్రస్తుండనై యాజ్వరముచే నొక్క సం॥ పీడింపబడితిని - ఇతరామయము తెవ్వియు రాకయుండలేదు కాని పీల్చి విప్పిజేసెడి యంతజ్వర మీలోపల నెప్పుడును వచ్చియుండమినే యిట్లు నిర్విఘ్నముగాఁ బత్రిక నడపఁగలిగితిని. అట్లే మఱి కొంత కాల మాగోగ్యమిచ్చి యభినవనరస్వతికి శుభములొసంగుటకై యభ రాష్ట్రరదుఁ డియ్యకొనుఁగాక.

—♦ కృతివిమర్శనము ♦—

గర్గభాగవతము — ఇయ్యది సికింద్రాబాదుపురనివాసులును బాలనీత్యాద్యనేకగ్రంథకర్తలును నగు చిప్రుకుల అప్పయ్యశాస్త్రి గారిచే రచితము. వెల ౩-౦-౦. ఇందు శ్రీభాగవతంబునంబోలె గృష్ణకథయే విశేషించి కీర్తితము. కాని యందులేని కాథాసంబంధ గాథ చాలఁ గలదు. గోలోక బృంహావన గిరిరాజ మాధుర్య మధురా ద్వారకా విశ్వజి ద్భలభద్ర విజ్ఞానములను నవఖండములచే

౧౬ మండితము - దీని వ్యాసా ద్యను క్తవేషయంబులు విపులముగను
 దను క్తప్రధానవిషయంబులు క్లుప్తముగను గొమరారెడివి. పంజెండు
 వేలశ్లోకములచే బ్రహ్మర్షియగు గర్భండు రచించిన గ్రంథమున కిది
 యాంధ్రీకరణము - అప్పయ్యశాస్త్రీగారు పోషకధనమని ౧౨౫
 రూపాయల రేఖేర్పఱచి ౧౨ మంది పోషకుల సంపాదించి తద్వార
 మున సీగ్రంథము ముద్రింపించిరి. ఇందలి కవితాధార భారాళమై శబ్ద
 లంకారములతోడను నర్థాలంకారములతోడను గూడుకొని యనూయా
 పరులుగాక కేవల గుణమునే గ్రహించెడి పండితకవుల నానందింపఁ
 జేయునటు కించుకంతయు సందియములేదు. కాని సర్వత్ర విద్య
 త్తాభివ్యంజక మగుటనో యేమో చదువ మొదలుపెట్టిన సరసునకెల్ల
 మఱి కొంత భాగము చదువఁబ్రోత్తిహించు సామర్థ్య మీగ్రంథమునకుఁ
 దక్కువ - దీనిపై జపుకుల వెంకటాచలశాస్త్రీగారిచ్చిన యభి
 ప్రాయ మొకపరి యీపత్రికయందుఁ బ్రచురించియుంటిని.
 స్వాభిమతిముగాని వ్యాసమును సంపాదకులు సాధారణముగాఁ బ్రక
 టించరన్న సంగతి సకలలోకవిదితము. వేయేల. బ్రహ్మాండపురాణ
 వాల్మీకిరామాయణా ద్యుద్గ్రంథములఁ దెనిగించి యాంధ్రీదేశమం
 తట నాత్మీయయశోవల్లిక నల్లించియున్న జనమంచి శేషాద్రిశర్మగా
 రీశాస్త్రీగారి గ్రంథముం దిలకించి తమయభిప్రాయ మనుపుటలో మహా
 కవిశిరోమణియని మి మ్మనవచ్చునని వ్రాసియుండ నది మొదలు వీరు
 మహాకవిశిరోమణియని ప్రతివ్యాసారంభమునను బ్రకటించుకొను
 చుండ సంతవారియట్టి భాగవతముపై నల్పజ్ఞులమగు నస్మదాదుల మభి
 ప్రాయమిఁగడంగుట యతిసాహసము - అయినను నస్మత్కార్యాల
 యమున సీగ్రంథ మభిప్రాయప్రదానార్థమయియే యనుపఁబడియుండు
 టవలనను గనఁబడినపుడెల్ల గ్రంథకర్త జ్ఞాపకముచేయుచుండుటవల
 నను దోచిన ముక్కులురెండు వ్రాయినై నయది. ఈగ్రంథము వలయు
 వారు సిక్కిరాజాదులలోని యిమాంబావిడిబజారునం దున్న గ్రంథకర్త
 పేర వ్రాసికొననఁ బడయఁగలరు.

స్వరాజ్యనాస్తవోపాయద్విశేషి—ఇది స్వరాజ్యకాములగు మన
 నారింగూర్చి చేయఁబడిన ప్రథమబోధ. ఇందు స్వరాజ్యమును సంపా

పించుటకు వాస్తవమైన యుపాయ మంతయు ౨౦౦ శ్లోకములచేఁ జెప్పఁబడినది. ఆంధ్రతాత్పర్య సమేతము - గుంటూరుమండలాంతర్గత బాపట్లగ్రామవిరాజమాన శంకరవిద్యాలయ పండితమండలాధ్యక్షులును శతావధానులును బిండాండరామాయణాద్యనేకగ్రంథప్రణేతలును బాణినీయోత్తరమీమాంసానిపుణులును నగు వేమూరు నృసింహశాస్త్రిగారిచే విరచితమై కీర్తిశేషులైన మండ చిన వెంకయ్యగారిచే నేటికి మూఁడువత్సరములనాఁడే ముద్రాపితము. ఈగ్రంథకర్త శిష్యులే యెందఱో పండితులైయుండ నట్టిమహాపండితుల కవిత్వమస్మదాదులచే నేమాత్రము విమర్శనీయము కాదు - గుణముల వేఱుగా విమర్శింప నేలయని యీ గ్రంథమందలి శ్లోకములే కొన్ని క్రిందఁ బొందుపఱచుచున్నవాఁడను.

- ౧ న ప్రత్యబ్ధం భారతీయమహాజనసభాకృతే,
న మండలసభారంభా త్వస్వరాజ్యం లభతే నరః
- ౨ ప్రాచీనాచారసంత్యాగా న్నూత్నాచారనిషేవణాత్
న సంఘసంస్కరణత స్వస్వరాజ్యం లభతే నరః
- ౩ తురుష్కస్నేహతో నైవ చండాలస్పర్శనా న్నహి
కారాగారప్రవేశా న్న స్వరాజ్యం లభతే నరః
- ౧౨ కులాంగనానాం నిర్లజ్జం మహాజనసభాతలే
స్థిత్యోపన్యసనా నైవ స్వరాజ్యం లభతే నరః
- ౧౩ న తపోదూషణా న్నాపి పూర్వాచారస్య దూషణాత్
వేదవిద్యూషణా నైవ స్వరాజ్యం లభతే నరః
- ౧౪ యథాపూర్వం యథాశాస్త్రం వర్తనా జ్ఞాతీశ్వరః
యేనకేనా ప్యుపాయేన స్వరాజ్యం దాపయిష్యతి
- ౧౫ సకలానుచ చర్చాను బ్రహ్మద్వేషప్రధానతా
ప్రకటిక్రియతే నభ్యై రైకమత్యం కథం భవేత్

౧౨౨ తురుష్క మ్లేచ్ఛజాతీయై సోదరత్వం యదీష్యతే
భాషామతాచారభోజ్యకృత్యేషు త్వేకతా కథం

౧౨౪ హింసాప్రధానా స్తే మ్లేచ్ఛా అహింసాప్రవణా వయం
తేహించ కథ మస్మాకం హృదయే మిత్రతా భవేత్

౧౩౧ కారాగారప్రవేశేన సర్వవశ్యేషు సంకరః
సంకరో సరకామైవ తేన త త్యజతాదరాత్

౧౩౩ దేవాగారే విప్రకూపే చండాలాదిప్రవేశతః
బ్రాహ్మణ్యా ధీయతే శైవ స్వరాజ్యం లభతే నరః

౧౩౪ బ్రాహ్మణ్యా ధీయమానస్య తపోవృద్ధిః కథం భవేత్
తపస్సంపాదనాభావే దేవతానుగ్రహః కథం

౧౩౫ దేవతానుగ్రహభావే స్వరాజ్యప్తిః కథం భవేత్
స్వరాజ్యప్తే రభావేతు కుతః కోలాహలాదయః

౨౫ యదా జనానాం శాస్త్రోక్తిల్లంఘనే సమభూ నృతిః
తదా రాజ్యం పరాక్రాంతం కిముద్వేగేన మానవాః

౨౬ అల్పబుద్ధిం పరిత్యజ్య ఘనబుద్ధిం శ్రీయంతు భోః
ఇయమేవ ఘనా బుద్ధి రీశాంజ్ఞాసాలనం హి యత్

౨౭ ఈశః పశ్యతి సర్వత్ర పుణ్యాపుణ్యానివై నృణాం
సాక్షీ సర్వస్య లోకస్య సృష్టిస్థిత్యంతకారకః

౩౦ అజ్ఞాతశ్చే త్సాధుమార్గ స్తద్భ్రాతృ పృచ్ఛత సాదరం
వేత్తారోద్యాపి వర్తంతే పూర్వాచారపరాయణాః

౩౧ పూర్వాచారా సముత్పన్నజ్య కింశ్రేయ సమనుష్ఠితం
పూర్వాచారపరా దృష్ట్వా కుతో నిందితు ముత్సుకాః

౩౯ యది శ్రీన్యంతి మద్వాక్యం తథా కుర్వంతిచే న్నరాః
వాంఛాసిద్ధి ర్భవే న్నూనం స్వరాజ్యం లభతే నరః

- ౧౦౦ పూర్వాచారపరాఁ దృష్ట్వా నానుతిష్ఠంతి తస్మత్
 హూణభాషోత్తీర్ణజనై రుక్తే కథ్యం భవిష్యతి
 ౧౦౧ కింనో రాజ్యేన భోగేన జీవితేన మతే గతే
 ఆర్యదేశే సముత్పన్నా అనార్యా అభవన్ ప్రజాః
 ౧౦౩ ఇతి మాతేవ పుత్రస్య మర్వృత్తం నీక్య రోదితి
 ఇయం నో భారతక్షీణీ మాతా తాం పశ్యతాధునా !

అధర్మాచారతాపశతకము—ప్రకృతిము మనదేశమునఁ బ్రబలు
 చున్న యధర్మమునకుఁ బరితాపపడుచు నీయధర్మ మణచుటకుఁగా
 “శైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మా” త్తను మకుటముతోఁ జైలాస
 నాధు భూమిపై సవతరింపుమని ౧౦౦ శ్లోకములచేఁ జేసిన ప్రార్థనయే
 యీయధర్మాచారతాపశతకము - ఇదియును వేమూరు నృసింహశాస్త్రి
 గారిచేతనే ప్రణీతము. కనుకనే విశేషించి మఱి యేమియు వ్రాయ
 వలసినది లేమి నీగ్రంథమందలి శ్లోకములును గొన్ని మచ్చుకుఁ
 జూపింతును.

- ౬ హంతాధునా కలివశా త్వపితు ర్నిదేశం
 నైవాచరంతి తనయాః పరధర్మసక్తాః
 తద్వ త్ప్రజా స్తవ సుశాసన ముత్సృజంతి
 శైలాసనాథ శశిశేఖర పా హ్యాధర్మాత్
 ౮ పూర్వంతు సౌగతమతే పరితః ప్రపంచం
 వ్యాప్య స్థితే నిగమధర్మగణే విలుప్తే
 నైవాత్ర శంకరగురుః కి మవాతర స్త్వం
 శైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మాత్
 ౧౦ బాల్యే వివాహవిధి రస్తి కులాంగనానాం
 ప్రాధాంగనాపరిణయస్తు విధీయతేద్య

- ఏకాశయై రిహ జనై రపి హూణభూపైః
 కైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మాత్
- ౧౮ ప్రాధాన్యనాపరిణయే నిరయః పితృణాం
 కన్యాపతి ర్నిరయభాగితి తత్పురోధాః
 శంభో కృపాజలనిధే బహు శాస్తి శాస్త్రం
 కైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మాత్
- ౨౦ శాస్త్రే దశోపదశవర్షవయా వివాహ్య
 బాలా తతోధికవయా స్సునిషిధ్య తేహి
 ఇతంస్థితే రజసి దృష్టచరే కథంస్యాత్
 కైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మాత్
- ౨౧ ఆజ్ఞాం త్యజేమ సృపతే ర్యది శిక్షణార్హా
 య ద్యాచరేమ సరక స్తవ శాసనా న్నః
 కర్తవ్యమూహమనసా వినివేదయామి
 కైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మాత్
- ౨౪ కాశ్యాదిభూరివిషయేషు సభాం విరచ్య
 విద్వద్వ రై రఖిలభారతవర్తమానైః
 సంప్రార్థితో నరపతి స్పృణవచ్చకార
 కైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మాత్
- ౩౩ త్వచ్చాసనాని విలిలంఘయిషూః లలాట
 నేత్రేణ పశ్య; తవ శాసనవర్తినోస్మాన్
 మాంలసద్విధుకరామృతసేచిదృష్ట్యా
 కైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మాత్
- ౩౬ ఏకైకశో నృపతయో బహుధార్థ్యమానాః
 లభ్యర్థనాం భసితహోమసమాం ప్రచక్రుః
 కింవాఫలం మనుజయాయనతో బహుస్యాత్
 కైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మాత్

- ౧౫ శంభో కలిప్రతినిధీకృత మర్త్యవర్గా
సంస్కృత్య జేదనుతత్పరతాః నయాస్య
భ్రష్టా స్వధర్మసిరతాసపి నాశయంతి
కైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మాత్
- ౧౬ సర్వే స్వధర్మచిరతా మతరక్షకాశ్చేత్
సద్య స్వరాజ్య మనఘం నిజహస్తగం స్వాత్
సార్థం స్వరాజ్యపద మ వ్యవవిష్యదేవ
కైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మాత్
- ౧౭ మేచ్ఛంచ పులకన మథ శ్వకచంచ శూద్రం
విప్రం యథేహ సహసోపనయంతి కేదీన్
ఏహ మహత్యకకృతి ర్జగతీతి మన్యే
కైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మాత్
- ౧౮ సంధ్యానమఃప్రతినిధీనా సశిక్షచూర్ణం
దుగ్ధం పీటం త్యవిశయం ద్విజశబ్దభాజః
ఏవంస్థితే కథ మహా తపసోవకాశః
కైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మాత్
- ౧౯ పాపం నివారయితు ముక్కుట మస్తి కోవా
పీతాధిపాః కలివశా ద్గురవో వ్యశక్తాః
సర్వేశ్వరస్య తవ త ద్విన్వేదయామి
కైలాసనాథ శశిశేఖర పాహ్యాధర్మాత్

నాయకురాలిదర్పము—ఆంధ్రప్రచారిణీ గ్రంథమాల కిది ౬౦ ౪
పుష్పము. చరిత్రాత్మకమైన నవల. గ్రంథకర్త చిలుకూరు వీరభద్ర
రావుగారు. ఈచరిత్ర పల్నాటిపీఠులది. అట్టి పల్నాటిపీఠవనితయే
నాయకురాలు. చరిత్రయంతయు నాపె దర్పముతోడనే కూడియున్నది.

కాన నీవవలకు నాయకురాలిదర్పమను నామ మన్వర్థము ఇందలి
 వచనరచన మృదుమధురకదభూయిష్టమై చక్కని నడకగలిగి పు స్తకము
 చేతఁబట్టి నాగుండువంక్తులో నాగుండుపుటలో చదివి తీర్చి యనభలఁ
 బడివైవఁదగినస్థితిలో లేక మొదలిడిన నామూలగ్రముం జదివించితీరు
 యోగ్యుడ కలిగియున్నది. ఎన్నిమాటులు చదివినను రుచు లూరుచుం
 సునే కాని పిష్టపేషకావ్యవహార మిగ్రంథవిషయమై పట్టనేరదు.
 పల్నాటివీరచరిత్రకుఁ బ్రథమమాతృక శ్రీనాథకృత ద్వీపదకావ్యము
 తత్త్వములు మఱికొన్నియు. తరువాతిది ముదిగొండ వీరభద్రకః
 రచించిన వీరభాగవతమను శద్యకావ్యము. అవియన్నియుఁ దక్కు
 చమత్కృతు లెక్కువ గలిగియున్నను గొన్నిచోట్ల ద్రావిడప్రాణా
 యామచువలఁ దలచుట్టుతిరిగివచ్చినఁగాని కథ సుళువుగాఁ దెలియని
 స్థితిలో నుండియున్నయవి అట్లుకాక యీనవల యాలోపముం
 దీర్చినది. కేవల చరిత్రమని కాక నవలయని పేరికూటచే యత్నించి
 తల్పనాకథ యున్నను బ్రాక్తనగ్రంథములలోని సోదేయంతయు లేక
 యద్వాంశవిశిష్టమై యలరారుచున్నది. వలయుపట్ల నందులేని ధర్మము
 నీది మొదలైనవి సప్రమాణంబుగం జాలఁ గలిగియున్నయది. నల్ల
 కామభూపతికి బ్రహ్మనాయనివై వైమనస్యముగలిగింప భారద్వాజ
 విశాలాక్ష పరాశర పిశుణ కొణదంత వాతవ్యాధి బాహుదంత కొటి
 ల్లెప్పది ప్రఖ్యాతరాజనీతిజ్ఞభాషిత్రోదాహరణపురస్కరంబుగా నాయ
 కురాలు కావించినబోధ యెంతసమంజసముగానైన నున్నయది. ఉదా
 హరణ కొక్కటి చూపితినిగాని యిట్టివింకను గలవు. లోకోక్తుల
 కియ్యది పుట్టినిల్లు. ఎచ్చట నేలోకోక్తి రసవంతమై కనుపట్టునో
 యచ్చట నది యుండితీరును - మొదలీపల్నాటిరాజకుటుంబమునకు
 నాయకురాలు బ్రహ్మనాయుఁడు ద్వారముననే భేదమేర్పడి క్రమ
 ముగా నది మహాయుద్ధహేతువైనట్లు చినుచున్నవారము. ఇం దట్లు

కాక యీ భేదమునకు వైవభాధమతములే కారణమని సిద్ధాంతము చేయఁబడినది. తదర్థమై కావలసినంతకథ పెంపఁబడినది. పెక్కు పాత్రలు సృష్టింపఁబడినవి. బ్రహ్మనాయుఁడు వైష్ణవమతస్థుఁడై రామానుజాచార్యులుంబోలె భక్తులఁ బ్రాంతమునకుఁదీసి పాలించి నట్లు ప్రాచీనగ్రంథములఁ గనఁబడెడివి; గాని నాయకురా లేమతస్థురాలైనది యంతగాఁ బ్రశంసింపఁబడదు. రాజతంత్రవిషయముననే యామెచిట్లు చూపఁబడుచువచ్చినది. అట్టిచో నాకెమెడకును నొక లింగకాయ తగుల్పఁబడినది. ఇదియంతయు స్వకపోలకల్పితమకాని చరిత్రసిద్ధమైయుండదు. “మనోకళంకము, పాపిష్ఠిదైవము, బలవద్విరోధము, ఊరుకొనుచున్నాను, జ్ఞానములతోఁబాటు, మనోత్సాహము” మొదలైన వ్యాకరణదోషము లున్నను గ్రంథ మామూలాగ్రము నత్యంతశ్రవణపేయమై యనేకపర్యాయములు వుండినను నానందము గలిగించుననుట కావంతయు సంశయముండదు. ఈగ్రంథమువలయు వారు పితాపురములోని యాంధ్రప్రచారిణీగ్రంథనిలయమునకు వ్రాసి కొనవలయును.

అవధానాదర్శము—ఇది పినుపాటి చిదంబరశాస్త్రిగారి గ్రంథమాలకు పోడశరత్నము. చిదంబరీయమగు నీయవధానాదర్శము తదనుజుగు సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారిచే రచింపఁబడిన భావబోధినీవ్యాఖ్యతో సంవళితముగూడ. మూలమంతయు మూఁడే శ్లోకములు - మూఁడుశ్లోకములకే మూరెండువ్యాఖ్య-పంక్తిసారశ్యము సుబోధము. అవధానసామాన్యస్వరూప మొకశ్లోకమునను, అప్రావధాన శతావధానలక్షణములు తక్కినరెండు జెప్పఁబడియున్నవి. “చివ్వాకాగ్ర్య మిహావధాన ” మని పరమార్థగర్భితశ్లోకమునకుఁ దత్త్వ

విచారపూర్వకముగానున్న భావబోధనీవ్యాఖ్య మృదుమధురమై
చదువరులమది నాకర్షింపఁగలదియై యున్నయది. ఈగ్రంథము గ్రంథ
కర్తయొద్దనే దొరకును. ఆయన ప్రకృతము పితాపురసంస్థానపండితు
లలోఁ జేరియున్నవాఁడు - కావునఁ జిదంబరశాస్త్రిగారు, పితాపుర
మని వ్రాయనగును.

—* ధర్మప్రబోధము *

(వేలూరు వృసింహాచార్యులుగారు)

చ॥ సరసిజనంభవ ప్రభృతి సర్వసుపర్వనుతిప్రపూర్ణమై
దురితలతాలవిత్రమయి దుర్భరకష్టవిదూరమై పరే
శ్వరునకుఁ బ్రీతిదంబయి శుభంకరమై తగు ధర్మ మిట్లు దు
స్తరవిపదంబుధిఁ బడఁగ సాగెను మేల్కొనరయ్య సోదరుల్!

సీ॥ క్రాఫింగు బూట్లు నైకై చాల్చి నింగిమ

భావనే సేవింపఁబఱఁగినారు

బూట్లకాళ్ళులతోడ సీట్లపై వేంచేసి

సాపాట్లు సేయఁగా సాగినారు

“ బైబిల్ కరెక్టు, ఈపాడువేదములు వ్య

ర్థము ” లని నిందింపఁ దవలినారు

“ తండ్రి శ్రాద్ధ ” మటన్న “ ద్రవ్యహానియెకాని

పుణ్యమే ” మని పల్కఁబూనినారు

తే॥ గీ॥ కాఫితోడనె సంధ్యాదికములఁదీర్చు

కొనుచునున్నారు, సామాన్యజనులఁజేరి

మొక్కుచున్నారు స్వోదరపోషణార్థ
మక్కటా ! స్వీయగౌరవాజ్ఞానిజనులు !

సీ॥ ఋగ్వేదమున కసాత్మప్యర్థము లిఖించు
దేశభక్తుఁ డొకండు తేజరిల్లె
మనపురాణంబుల సుత మబద్ధంబను
పండితుఁ డొక్కండు పరిధర్మిల్లె
చర్చించి యింక రజస్వలకుఁ బెండిలిసేయ
వలెనంచు నొక్కధీవరుఁడు పల్కె
విధవావివాహదుర్విషయంబు నడిపింప
ఘనుఁడొక్కరుండు కంకణము దాల్చె

తే॥ ౧॥ నాడువారికి స్వాతంత్ర్య మప్పగించి
వంటయిలు సేరఁదలఁచిన ప్రాజ్ఞవరుల
కాకరంబగుచుండ నీ యమలమైన
భరతభూమి యిదెట్టిపాపంబొ కాని !

క॥ నానాటికి ధర్మమునకు
హాని ఘటించుటను గాంచ నయ్యయ్యో ! కడు
మానస మల్లాడెడుఁ జల
మూనక యిటు లూరకుండ నెప్పునె మనకు ?

(ధర్మదేవతా విలాపము)

చ॥ తనయుల్ పితృవిరోధకారణచణుల్ ద్రవ్యానుకూలుల్ నృపుల్
వనముల్ పల్లవపుష్పహీనములు దుర్వాప్యపారశీలుల్ ద్విజుల్
కన నిస్సారము భూమి నీచజనముల్ మాహాత్మ్య సంశోభితుల్
కనులక గానరు నన్ను నీప్రజలు దుష్కాలప్రబంబులక ॥

శా॥ నేనే ధన్యతమప్రభావ సగుడేనికా మామకీనోన్నత
స్థానంబే యగునేని వైషధహరిశ్చంద్రాదులో రాముడో
తొనాథాగ్రణియైన యావృథువా కా కాపాండుపుత్రాగ్రణం
తానంబో మనియున్న నాబ్రతుకు వ్యర్థంబానె యీతీరునకా ?

శా॥ ఏవేళకా గరుణాకటాక్షమున నన్నిక్షించుచుకా సత్పథ
శ్రీవర్ధిల్ల మదీయసంతతి నినుకా సేవింపఁగా నెంచఁగా
నీవైక్లబృముగూర్చినాడ విచ నే నేమంచఁజింతింతునో
దేవా ! యేగతినన్న నేలెదవా నీదేభార మోశ్రీహరి !

సీ॥ కులగోత్రములపేరు గూలఁద్రోయఁగనున్న
విధవావివాహముల్ ప్రీలుఁగాక
కాలమాహాత్యసంఘటితంబులైన దు
ర్మాగ్గసంఘములెల్ల మడయుఁగాక
సతతంబు సదమలాచారసంపన్నులై
తొనురాదులు కీర్తిగాంతుగాక
పతిపాదచింతనాపరు లౌచు వనితలు
సదసులమతి నెగజెదరుగాక

తీ॥ గీ॥ మహిని బ్రాధావివాహముల్ మ్రగ్గుఁగాక
భారతీయులధర్మప్రచారమునకు
భీషదంబగు శారదాబిల్లు రద్దు
పలుపఁబడుఁగాక శుభములు వఱులుఁగాక ॥

బెజవాడలో జరిగిన ప్రథమాంధ్రదేశ స్త్రీసనాతన వర్తాశ్రమధర్మ
మహాసభలో సభ్యత్వరాతైన గుడిపూడి యందుమీదేవిగా

—* రిచ్చిన ఉపన్యాసము *—

నేడు మన మిచ్చట సమావేశమగుట సనాతనధర్మాచారవిరు
ద్ధమగు శారదాశాసనమువలనఁ గలుగునరిష్టములంగూర్చి సంభాషించి
తెలిసికొనుటకును తెలుపుటకును - నే నిదివఱకు ... నైక్కువగా
సభలకు వెళ్ళలేదు. సభలయం దధ్యక్షత పూనలేదు. పూనుటయం
దామోదమును సమర్థతయును లేదు. నే డి యధ్యక్షతను బూనుట
కియ్యకొనుటకైనను సనాతనధర్మాచరణతత్పరులును నార్యులును
బూజనీయులును జనకసమానులును నగుపెద్దలయనుమతి త్రోసివే
యఁజాలకయు సనాతనధర్మవిషయములు ముచ్చటించుతలంపుతోడనే
కాని గొప్పదనమునకుఁ గాదు. ఎవ రెట్లు తలంచినను సరియే.

ఇదివఱకు మనదేశమున ద్విజజాతులయంకుఁగల బాల్య (రజ
స్వలకాకపూర్వముచేయు) వివాహములు మంచివి కావనియు, నందు
చేఁ బసితనమునందే మరణములును శాలవితంతువులును బలహీనసం
తానములును బ్రబలుచున్నవనియు స్త్రీల నడఁగఁ ద్రొక్కుచుండిర
నియు, స్త్రీలకు స్వాతంత్ర్యహీనత కలుగుచున్నదనియు నిట్టి యరిష్ట
ములను దొలఁగించి స్త్రీల నుద్ధరించి దేశమున కౌన్నత్యము గలి
గించు తలంపుతో నీ వివాహగర్భాధానవయోనిర్ణయశాసనమును చెచ్చి
పెట్టి కృషిసల్పి మనవారు కొందఱు విజయము నందిరి. రాఁబోవు
నష్టములు యోజింపలేదు. మఱియు సనాతనధర్మపరాయణులగు ఛాం
దసులు శారదాబిల్లునకు విరుద్ధాభిప్రాయము లిచ్చి యోడిపోయిర
నియుఁ బరివాసించుచున్నారు. సత్యమే. కలిలో ధర్మపరులే యోడు
చున్నారు. ఉభయపక్షములును గెలుచుట కలదా? గెలిచెడువ్యాజ్యె
ములన్నియు న్యాయవంతములేనా? ఈ ఛాందసులు పేరుకొఱకును
మంటియెద్దయినను మాయెద్దే గెలువవలె ననుతలంపుతోను బంతము
నకుఁ బోరాడుటలేదు ... స్త్రీలమర్యాద భంగమగుచున్నదనుతలం
పుతో పి రీ బిల్లునకు వ్యతిరేకభావము కలవారగుచుండిరి. ఈ బిల్లు
నకు స్త్రీలును బుఱుషులును నందఱుగాని యెక్కువమందిగాని

పాశ్చాత్యనాగరక తాభిలాషులును పాశ్చాత్యవిద్యాసంపన్నులును నగు
 పురుషులే పాశ్చాత్యవ్యామోహములపాలై పూర్వచారము నింది
 చుచు స్త్రీలను గూడ బలాత్కారమున నీయుద్యమములోనికి దింపి మూడు
 వంతులు పాశ్చాత్యవద్ధతులయం దభిలాషగలస్త్రీలే యీయుద్యమ
 మునఁ బాల్గొనిరి. రాజ్యానుకంఠములను గుఱుతింపఁజాలనివారును
 సమాయికలును నగుబాలిక లరచేత స్వర్గమును జూపెద మను
 మాటలు నమ్మి సరియనిరేమో! సిల్హాలో నిట్టివిద్యార్థినులగుబాలిక
 లనే కొందఱను దీసికొనివచ్చి వారిచే శారదాచట్టము కావలెనని
 పలికించిరట - బాలికలకు వివాహము పదునాలుగేండ్లకు లోపలఁ
 జేయరాదని విధించిరేకాని యటుపైని వివాహమొనర్చుట కిన్నియేం
 డ్లవయసను నిర్ణయమే లేదుకదా! ఇంకేమున్నది? కట్టుబాటు
 లేకుండుట శ్రేయోహానియు ధర్మనాశసమునగదా? పదునాలుగేం
 డ్లకు వివాహమైనచో బాల్యమరణములు తప్పనా? భర్త యప్పుడు
 పోయినను నామె బాలవితంతువేకదా! సరే. బాలవితంతుధర్మము
 నకుఁబునన్వివాహమున్నదికదా! ... కన్నబిడ్డలయొక్క శ్రేయమును
 దల్లిదండ్రులకంటె నెక్కువగా విచారించువా రెవరు? కన్య కనుకూల
 వరుఁడు లభించువఱకును దలిదండ్రులు పడుకష్టము తెవరెఱుంగరు?
 ... సంసారమందలికష్టసుఖములును బాధ్యతాబాధ్యతలును గుర్రె
 టింగిన తలిదండ్రులకంటె గన్య యెక్కువ విచారింపఁగలదా?
 ఇష్టమైనవాని వరించుబాధ్యత యామెకే యియ్యవలెననుట న్యాయ్య
 మా? ఇంతకాలము గడచినజననీజనకులకంటె నేపాశ్చాత్యవిద్యనో
 యాభ్యసించినకన్య వరునియందలి యేసుగుణాధిక్యము కనిపెట్టి వరింపఁ
 గలదు? నేఁడు రూపవంతుఁడుగా నుండువాఁడు రేపు కురూపి
 గావచ్చును. బలవంతుఁడు బలహీనుఁడు గావచ్చును. నేఁ డభిప్రా
 యము లేకమైనను రేపు భిన్నములు గావచ్చును. ఉభయలందును
 బలుతావుల నిట్టిమార్పు జరుగుచుండుట చూచుచున్నారము. అంత
 మాత్రమున నాదాంపత్య మనుకూలము కాదనవచ్చునా? బాల్య
 వివాహములైనవారికే యిట్టిభేదములు కలుగునుగాని ప్రాధావివాహ
 ములైనవారికే గలుగుటలే దనుటకు వీలులేదు. అభిప్రాయభేద

పడనాడి వేటుస్త్రీలఁ బెండ్లాడుదు రనియుఁ జెప్పుచున్నార కదా !
 బాల్యవివాహములైనవా రందఱు నట్లుచేయుచున్నారా ? లేదు.
 గడుసుభార్యలును గడుసుపురుషులును లెక్కకు మిక్కిలి గలరు.
 పౌరుషముచే బురుషుడు స్త్రీలగడుసుదనము ప్రకటింపక ధీరత్వ
 ముతోఁ దిరుగుచున్నాడు. అయితే భారతస్త్రీలలో గడుసువారలను
 బాహ్యత్వవలె వేఱొకనిఁ గట్టుకొనుట కిచ్చగింపరు. కావుననే
 హిందూదేశమున నికను బుణ్యతైల మింకలేదు. క్షీర్తిజ్యోతి చల్లార
 లేదు. స్వభావముచేతఁగాని సంఘమర్యాదవలనఁగాని సనాతనధర్మ
 బద్ధలగుటవలనఁగాని భారతరమణీమణులు తమమానమును దేశమహి
 మను రక్షించుచున్నారు. అయితే నట్టిసాధ్యమత్తలు పురుషులకు
 లోబడి యేల యుండవలెననియు వారికిని బురుషులతోపాటు కొన్ని
 హక్కులు కావలెననియు నట్టిహక్కులు సంపాదించి స్త్రీల నుద్ధరింప
 వలెననియు నిట్టిచట్టమును నెలకొల్పితి మనియందురు. వంశప్రతిష్ఠకై
 సంతానోత్పాదన నిమిత్తము వివాహమని యార్యుల సదుద్దేశముకాని
 కేవలము విషయలంఘటలై సమయజ్ఞత లేకుండ వర్తించుటకై కాదు.
 అట్లు సంతానము భార్యయందు లేనపుడు వేఱొక సత్కులప్రసూత
 యగుకన్యను పెండ్లాడి పడయుటకుఁ బురుషునకు హక్కు గలదు.
 అయితే సంతానములేనివారందఱు నట్లుచేయుచున్నారా? లేదు.
 దత్తపుత్రుని స్వీకరించి సద్భావముతో వర్తించుచున్నారు. కాకున్నను
 భార్యపోయినపుడును రోగిష్టయగుటచే సంతతి లేనపుడును మరల
 వివాహమాడుటకుఁ బురుషునకు హక్కుగలదు. అది న్యాయవిరుద్ధము
 కాదు. పురుషుడు బీజప్రదాతయగుటచే సంతతిని గలిగించుట కాయ
 ధికారము సంఘ మిచ్చినది. అట్టియధికారము స్త్రీలకుఁగూడ నిచ్చి
 నచో మానహానియు నారోగ్యనాశనమును నాయుర్నాశనమును జాతి
 సంకరమును ధర్మభంగమును నగునని యిచ్చగింపలేదు. అట్టిపాడు
 ధర్మము నార్యు లుపదేశింపరాదు. స్త్రీ లిట్టివాని కియ్యకొనరాదు.
 ఇచ్చగింపరు. జనకులు కూర్చులై బాలికలను ధనవంతులగు కూర్చు
 లకుఁ గట్టిపెట్టుచున్నారట. సరి. ఇట్లు బాలికల నమ్మకొనువారు
 నూటి కొకరిద్దరేకాని యందఱు నట్లుచేయుచుండిరా? దారిద్ర్య

పరమదర్శిడండ. వరశుల్కము దీసికొనువా రుత్కృష్ట ధనవంతులు
 గదా! వరశుల్కము పాశ్చాత్య విద్య హెచ్చినతోడనే
 హెచ్చినది. మున్ను ధనవంతులు కన్యాదాతను ధనము కోరలేదు.
 అయితే తెలివిలేని విద్యాహీనుడగుటచే గుట్టవాడు వరశుల్కము
 కోరలేదని యిప్పు డిబ్బిల్లునుగోరెమనా రవహసించురు. ఇంక బలహీన
 సంతానమునకును వివాహమునకును సంబంధమేమి? బలహీను
 లనుగా వివాహము చేయలేదు. అందులకుమార్గము లనేకములు
 గలవు. స్త్రీపురుషులు పూర్వధర్మములను వదిలిరి. జపతపోధ్యాయ
 నాదినిత్యసత్కర్మములు మానిరి. స్వభావ్యస్వవిద్య మానిరి. పాశ్చా
 త్యవిద్య రాకముందు వేదశాస్త్రపురాణాదుల నభ్యసించి మహావిద్యా
 వంతులైన మనపూర్వులలో జత్వారమువచ్చినకన్యకుతప్పఁ గన్నులకు
 జోడు తగిలించినవారు గలరా? ఇందులకుసాయము కిర్సనాయిలు
 దీపములు చాలక యింటిలోను వాకిటిలోను విద్యుద్దీపములుగూడ
 వెలిగించిన దృష్టిబలము నశించుట కాలస్యముండునా? ధనవంతుల
 సౌకర్యములు దర్శిద్రులకొంపలు తీయచున్నవి. పౌత్రదినమును రాత్రుల
 నాటకములును సినిమాలును జూచుచు మేల్కొనుటచే నజీర్ణ రోగ
 మును బగలు నిదించుటచే గృహవారోద్రేకమును సూర్యోదయాస్త
 మయవేళల నిదించువానికి గుప్తతయరోగములును దన్మూలమున
 నాయుఃక్లిణతయుం గలుగును. బ్రాహ్మ ముహూర్తమున మేల్కొన
 కయు సకాలమున నిర్వర్తించుకర్మములఁ ద్యజించియు స్నానాదికము
 లాచరింపకయే యాహారము పుచ్చుకొనుచు స్త్రీపురుషులందఱును
 గాఢీగతప్రాణులైరికదా! ఎప్పుడు నిద్రలేతురో యప్పుడు కాఫీ సిద్ధ
 ముకావలె. కాఫీహోటలులయందు నానాసంకరపదార్థములను భుజిం
 చుట యారోగ్యహానిగదా! ఇంక బలహీనత రాకుండునా? అట్టి
 వారికి బలముగలసంతతి గలుగునా? కాఫీగూడఁ బాశ్చాత్యవ్యామో
 హమేకదా! కొన్నిజాతులు సురాపానముచే జెనుచున్నవనియో
 దుఃఖించుచున్నాము. ఇప్పు డన్నిజాతులను నీకాఫీపానము ముంచి
 వేయచున్నది. ఋతుదోషము స్త్రీలకుండుటచే నెప్పటికప్పుడు తద్దో
 షనివారణార్థము లఘువ్యయములతో లభించువస్తువులను మన

ధము. ముఖమునకును బాదములకును నొడలికిని బనుపు పరమావ
 ధము. ఇవియే స్త్రీల కలంకారములగుటగూడ సత్యము. వితంతువు
 లకుఁబనుపుమొదలగునలంకారములు వలదనిరిదా! అందుకుఁబ్రతిగా
 నోమయతులసీమృత్తికాదు లలఁది స్నానమొనర్ప విధించిరి-చందనతే
 వనముగూడముఖ్యమగునారోగ్యవధముగానిశ్చయించియే భారతీయ
 లాచరించిరి. ఇట్టి సద్విధులు త్యజించుట బహిసతయు నాయుఁడై
 ణ్యముగదా! బలవంతులగుబిడ్డ లెట్లుకలుగుదురు? సరియే వివాహము
 వదునాల్గవయేటఁ జేసినను నింకను ప్రౌఢత్యముగలిగిన వెనుకఁజేసినను
 దరువాత వారికి నిరంతరము నైతికబలము వలదా? బ్రహ్మచర్య మవ
 లంబించువద్దతియు నందులకుందగు బుద్ధిజలమును వలయును. దాని
 కొరకు నీతిసహితమగు స్వజాతివిద్య కావలెను. ఎంతకాలము పాశ్చా
 త్యవిద్యావలంబులై పాశ్చాత్యలంకటలఁ జిక్కుకొని పాశ్చాత్యపద్ధ
 తులఁగని యుట్టుతలూఁగుచుఁ గత్తిమీఁదితేనె నాక నెంచెదరో
 యంతవఱకును మన వారికి నుఖమును స్వాతంత్ర్యమును నారోగ్యమును
 బలమును నీతియు ధర్మమును బుద్ధియు నశించుచుండును. ఇది
 ముమ్మాటికి నిజము. మేయోకస్య మనదేశమునంగల లోకముల
 నెత్తి యవహసించుచు నందులో నీబాల్యవివాహ మొకలోపముగాఁ
 జెప్పి యిందుచే భారతీయులు స్వరాజ్యాధికారమున కర్హులుకారని
 వల్కినదట. దానితో మనవారికి మఱితయావేశము కలిగినది. ఈ
 యాక్షేపణఁ బాపుకొనుటకు మనవారు గట్టియత్న మొనర్చిరి. పురు
 షులే యత్నించిరి. బలాత్కారవఱచి స్త్రీల కుత్సాహముగలిగించి
 దింపిరి. మహాత్ముఁ డింతకాలమునుండి సత్యాగ్రహముచేతను నిట్లువ
 వాసములచేతను వివిధోపాయములచేతను సాధింపఁజాలని స్వరాజ్యము
 వీరు రజస్వలావివాహముచేఁ దేనెంచిరి. మహాత్ముఁడు శాసనముల
 బాధల నిగహింపనెంచెను. ఇదివఱకున్న శాసనము లుండఁగా వి
 చాలక వీరు బిడ్డలపెండ్లిండ్లకుఁగూడ నింకొకకొత్తశాసనముం దెచ్చి
 పెట్టిరి. వివాహము లిట్లు చట్టములోఁ బెట్టుటకు మహాత్ముఁ డొప్పు
 కొనినాఁడని కొందఱనిరి. మహాత్ముఁడు పురుషులనే పాశ్చాత్యవిద్య
 మానుఁడని చెప్పియుండె. ఎవరో కొందఱు మానిరి. అట్టిచో స్త్రీలను
 గూడఁ బాశ్చాత్యవిద్య సభ్యసింపుఁడని చెప్పెనా? జపానుసిల్లులు-

మునకు నాడంబరములే కదా ? ఇవన్నియు నేల ? నిశ్చయముగా
విదేశాచారములఁజూచి నిజస్థితి సావధానబుద్ధితో విచారించక వారం
దఱును స్వతంత్రులై నవనాగరకతాప్రభావముతో సుఖవిలాసము
లతోఁగలియుగస్వర్గ మనుభవించుచుండిరని యెంచినవారలు నట్లుండ
వలెనని తలంచిరి. కాని యాదేశములోఁ బ్రాథమికే వివాహములు
కాకపోవుటచేతను సంఘములో జాతినీతిమతములకుఁ గట్టుబాటు
నరిగా లేకపోవుటచేతను బెద్దలయాజ్ఞకు బద్ధులుగాక వర్తించుటచేతను
స్త్రీలలోఁ గలుగుదురాచారములును భూమిహత్యలును నవివాహి
తలు బిడ్డలతల్లులగుటయు మొదలగు కీర్తిసీతీశ్రేయోనాశనకరకృత్య
ములు లెక్కకు మిక్కిలి జరుగుచుండుట చదువుచున్నారము.
వినుచున్నాఁతము. ఎవరికి నక్కటలేని తండ్రు లెవరో తల్లు లెవరో
తెలియని శిశువులు వేలకొలఁదిగ నచ్చటఁ గలరట. ఇఁకఁ జెప్పవల
సినదేమున్నది ? ఇట్లని దేశభక్తాగ్రగణ్యులును బాశ్చాత్యదేశపద్ధతు
లన్నియుఁ దమకన్నలతోఁ జూచినవారును నగులజపతిరాయి మొద
లగుధీరులు చెప్పియుంటయేకాక పాశ్చాత్యులుగూడఁ దమదేశాచార
ములు దురంతములుగను దమకే కంటకములుగను నుంటచేఁ దమ
పద్ధతుల నవలంబించి స్వచ్ఛనీతిపనులగుభారతీయులు ధర్మభంగ
మొనర్చి పాడుగావలదని పలుమంది కలుసారులు హేచ్చరించి వ్రాసి
యుండిరని వినియుఁ జదివియు నున్నారము. రజస్వలావివాహమువలనఁ
జెడుట యేలకలుగునని కొందఱడిగిరి. దాని కిదివఱకు మనపెద్దలు
చెప్పినసమాధానముకంటె నే నెక్కువగాఁ జెప్పఁజాలను. అయినను
స్త్రీల కిక్కడఁ దోచినంత చెప్ప నెంచితిని. ప్రాథావివాహముఁజేయు
జాతులు కొన్నిగలవు కాని రజస్వలలై యవివాహితలగుకన్నెలను
గాపాడుటకే ఘోషపద్ధతి నేర్పఱచి వారు పడుకష్టము లిన్నికాదు.
ఘనవంశజలగువారు చాలనిబ్బందులు పడెదరు. ఇఁకఁ గొన్నిసంకర
జాతులు గలవుకాని వారు జాతినీతిదూరులై పాశ్చాత్యాచారముల
వంటియాచారములు పూనుచున్నారు. ఉత్తమజాతివారమగు మనకు
వారిజోలి యేల ? బాల్యవివాహములైనవారికే చిన్ననాటనుండి వీరు
తనవారనున్నేహము పాడుకొని పోవుటచేఁ బ్రేమములు మెండుగా
నుండును. ఎప్పుడును విడనాడఁ జాలరు. బాల్యస్నేహమే విలువగలది.

టచే దాత్కాలికసుఖము నిచ్చుగింది జాత్యంతరపురుషులతోఁ జేర
 వచ్చును. రజోదర్శనమునకుఁ బూర్వమే జనకులు భర్తను విధించి
 యుంటచే వయోవత్తియై హృదయము వేగమునొందినను నీతికిని
 సంఘమర్యాదకును గురుజనాజ్ఞలకును బద్ధురాలయి నిర్ణీతభర్తయందే
 లగ్నమైనచిత్తవృత్తిగల దగుచున్నది. రయులులో నొకరు నాతో
 “బాల్యమున జననీజనకు లొకరికిచ్చి వివాహముచేసి వానిఁ బ్రేమింప
 వలసినదిగా విధించిరిదా! బుద్ధి దెలిసినవెనుక నామె కింకొకచోటఁ
 గోరిక గలిగినచో మనంబు సరికట్టియుండఁగలదా? పుట్టినకోరికల
 ననుభవింపకుండు టెట్లు? కోరికలు కలుగకుండవలసే కాని కలిగిన
 వెనుకఁ దీర్పుకొంటయే యుక్తముగాని మనసులో నడచిపెట్టి పైకి
 లేనట్లుల నటించుటచే నేమిమేలగు” ననిప్రశ్నించిరి. అందుకు యోగ
 శాస్త్రప్రవీణులును ధర్మనీతిశారీరక శాస్త్రసంపన్నులును గుణగ్రీ
 హణపారీణులును నాధ్యాత్మిక చింతానిమగ్నులును నగు భారతయుషు
 లధ్యాత్మవిద్యోన్నతి దేశమున స్థాపించి మనోనిగ్రహపాపముల
 నెఱింగించిరి. మచ్చింతలు మనంబునఁగలుగుట దోషమే. అట్లుకలిగి
 నను నిగ్రహింపలేకుండుట మఱియు దోషము. చెడ్డతలంపు కలు
 గుట మంచిదికాదు. కలిగినపుడు నిగ్రహించుటచే ఫీరోదాత్త
 యగును. ... .. ఎప్పుడును భారతస్త్రీల ప్రాతివత్సప్రభావము
 చేతనే భారతపురుషులకు సుఖకారవాసందాన్నత్యములు సేకూరుట.
 దేశమున కభ్యుదయము గలుగుట. ప్రకృతము పురుషు లాధ్యాత్మిక
 విద్య గోల్పోయి స్త్రీలకును లేకుండఁజేసిరి, చేయుచున్నారు. ఇంక
 నేకొంచెమైనను స్త్రీలయందు జ్ఞానధన మున్న దేమోయని నిర్మూలన
 మొనర్పఁ గంకణముగట్టిరి. స్త్రీలను దయచే నుద్ధరించుటకుఁ గాదు.
 సనాతనపద్ధతుల నణగఁగొట్టి యధోగతిపాల్పేసి చెడుపేరుదెచ్చు
 టకే వీరితలంపులు, మార్గములు. ఇవి పాశ్చాత్యసహవాసజనితదోష
 ములే. మనదేశమున కెట్లుపకారకములగును? స్త్రీలమహిమచే నింతదను
 కమంచిపేరుతో నున్నదేశము స్త్రీలు ధర్మభంగమొనర్చినచోఁ గీర్తిసా
 ఖ్యములు చెడి నశింపదా? గీతలయందుఁ బ్రథమాధ్యాయమునఁ
 గృష్ణార్జునసంవాదమునందుఁ జెప్పిన ట్లధర్మమువలనఁ గులము నశిం
 చును. స్త్రీలు కులధర్మమును దప్పివర్తించుటచే జాతి సంకర మగుచు
 న. ది. జాతి సంకరమగుటచే వరాళిమాచారములు నశించుచున్నవి.

వాదము లొనర్చువారి కివి యన్నియు రుచింపకపోవచ్చును. వారప
 హాస్యము లొనర్పవచ్చును. లోప మేమి? పూర్వాచారపరులగు ఛాం
 దను లెంతవాఁగిన మన కేమి, ప్రభుశాసనములు దెచ్చిపెట్టి ...
 మనపట్టుగెలిచిన దనిపించుకొందమని పూర్వాపరవిచారణ మొనర్పక
 రాఁబోవుచిక్కలఁ దలంపక యందఱిని నొక్కమార్గమున బురదలో
 దింప నెంచుటయే వీరికి ధర్మమనితోచినది. సనాతనధర్మపరు లిప్పు
 డేమిచేయుదురు? అందఱు సీశాసనమునకు బద్ధులైతీరుదురని కొంద
 ఱుపహాసించుచున్నారు. నలుపక్కలను దావాగ్నిమండుచు దరికొని
 నపుడు సంతోషించువారును దుఃఖించువారును దానిలో భస్మముకా
 వలెను. క్రొత్తలోఁ గట్టముగానున్నవి తరువాత సంతోషదాయకములు
 గా మాటును, రామమోహనుఁడు సహగమనము మాన్పినపుడు క్రొత్త
 లో దూషించి తరువాత నందఱును భూషించిరి, ఈబిల్లువిషయము
 నట్టిదే యని కొందఱును పుచ్చుచున్నారు. సహగమనము మాన్పినపుడు
 బాలవితంతువులు ధర్మబాహ్యముగా వర్తించురని వారే దుఃఖించిరి.
 కొంతవఱకు వా రూహించినట్లే జరుగుచున్నది. సహగమనము వారి
 యిచ్చానుసారము కాని బలాత్కృతము గాదు. ... ఈశ్వరదాబిల్లు
 దేశము నాక్రమించెనేని కొద్దిరోజులలోనే బిల్లుకోరినవారే మరల
 విచారపడఁగలవారలు. కావున బాగుగా యోజించి భారతనాగేరులు
 లెల్లరును బైపూఁతికు భ్రాంతిఁజెందక రాఁబోవుహానివృద్ధులఁ దెలిసి
 కొని బిల్లునకు వ్యతిరేకమగుసనాతనధర్మమును వీడక యీ బిల్లును
 రద్దుపఱపుడని ప్రార్థించుచుఁ బ్రభుత్వమువారిని భారతధర్మమును
 ధ్వంసమొనర్చుపద్ధతులకుఁ జేయఁజేయఁజేయకుండుటకుఁగాఁ నోరుచు
 విన్నవించుకొనుటకై మనవిచేయుచున్నాను. ధైర్యసాహసములతో
 మనద్విజ్ఞాతధర్మపద్ధతి వివాహములొనర్చుటకు బద్ధకంఠులు కావక
 నని కోరుచున్నాను. శ్రీమతి విక్టోరియారాణిగా రొనర్చిన వాగ్దాన
 మును భంగంబొనర్చి సర్వజనసమ్మతము కానిదియుఁ గొలఁదిప్రజలు
 మాత్రమే కోరినదియు నగుచట్టమును భారతీయులకుత్తుకలఁ దగిలిం
 చుట ప్రభుత్వమునకును గీర్తిభంగము. ఇదియంతయు యోజించి ప్ర
 భుత్వమువారు భారతీయులయభ్యుదయోన్నత్యముల నిల్పఁగోరుచు
 బహు జనాభిప్రాయవ్యతిరేకమగు సీచట్టమును మార్పుచేయుదురనియుఁ

పిల్లలచుట్టి వినవీరభద్రుని; 'వాణి నాగాణి'

“నత్యవాక్కులగు పండితాగ్రగణ్యుల యభిప్రాయములను, లోకమునఁ జలకాలముగ నూఁచినప్పుడు పుక్కిటిపురాణములను నులభముగాఁ బూర్వపక్షముచేసి యబద్ధమని పించుట మహామతుల కేనియు సంపూర్ణ సామగ్రితోనైనను గడు దుష్కరము.” అని బ్రహ్మశ్రీ మానవ రామకృష్ణకవిగా లోకసందర్భమున వ్రాసిన వాక్యము తెంతయు సత్యసమ్యక్ములు. వైవానిలోఁ బ్రత్యేకిముగ నొక్కొక్కటియే పూర్వపక్షముచేయుటకు దుష్కరమయినప్పటి డాచెందు నేకవిషయమునఁ బ్రసక్తిమయినప్పటికఁ జెప్పవలసివది యుండదు. పుక్కిటిపురాణములు వాస్తవమునకొలది కానురాను వానికేఁబోషకములయి టుంక పుణ్యక్షేత్రములపటి చాటుపద్యములు కొన్ని బహుత్వేషముచుండుట సాజము. క్రియకృతముగా నీరెంటిఁబుండును విశ్వాసముగొని పండితవరులగూడ విభ్రాంతిచిహ్నములయి యవి పూర్వకవీర్షిర సంబంధి కములయినప్పటికీ తదనుగుణముగ నా కవీశ్వరుల గ్రంథములందలి పద్యములకు విపరీతాధములు గల్పించి యాదిక్ష్మమాలిన పుక్కిటికథలయి, బూటకపుణ్యాలులయి పోబల్యమునకుఁ దాముగూడఁ దోడ్పడుచుండును. ఇందులకు శ్రీనాథ మహాకవి విషయము తార్కాణము. శ్రీనాథుని శీలమునుగూర్చి వాస్తవములయి యన్న పుక్కిటిపురాణములు, చాటుపద్యములు పామరజనైక విశ్వాస్యములయినను, నత్యవగాఢములగు స్త్రీవీరకేళింగము పంతులుగారు తమ కవిచరిత్రములోఁగూడ శ్రీనాథుని గ్రంథములందలి పద్యములు కొన్నిటికి విపరీతాధములొనర్చి యాతఁడు శృంగారనాయకుడను నభిప్రాయమును బ్రకటించుటచే విద్వాంసులు సయితము పలుపురామహాకవి శీలమునుగూర్చి శంకించి యావిషయమయి తాముగూడఁ గ్రమక్రమముగా వెట్టివెట్టివ్యాకేతలు వ్రాయుటకుఁ గారణమయినది. కవుల రసజ్ఞతను వెల్లడించుటకయి వారెట్టి మహాభక్తులయినను వారికి శృంగారనాయకత్వము (శ్రీ లాల్యము) నాలోపించి యందుల కనుగుణములగు గాథల నెల్లట మనదేశములోఁ జాలనెఱుఁగఁ బరిపాటియొంది. స్త్రీకృష్ణకర్ణామృతమును రచించిన భక్తశిరోమణియగు లీలాశకుమునివిషయ మాలోచింపుడు. ఆతని గ్రంథమందలి “చింతామణిగ యను” అను చిన్న పదమునుబట్టి లోకమెట్టి వింతకథను గల్పించినది!! ఆదిక్ష్మమాలిన కథ నిత్యత్వముగ గ్రహించి, పామర జనరంజనమును దన్మాతమున ధనసంగ్రహము నభిలషించి కొందఱు కవీశ్వరులు నాటకములు రచించుటయు నవి వలువోటుల మిక్కిలిమక్కువతోఁ బ్రదర్శింపఁబడటయు నందఱు తెఱింగినదియేకదా! ఈ విషయ మింతటితోఁబోక సినిమా ప్రదర్శనములలోనికిఁ గూడ నెక్కినది. ప్రభుత్వమువారు కేరళదేశమందొనర్చిన పొచ్చిన గ్రంథవిశోధనములో లీలాశకుమునింగునియను నాతని కిష్టులయగు గ్రంథరాజములు కొన్ని నూతనముగా లభించినవి. వానివలన లీలాశకుని యధార్థ చరిత్రము బయలుపడి యీతని నామాంతరముగా లోకము గ్రహించుచున్న

వచ్చినది. ఈవిషయములను తెలువరించుచు, ఆంధ్రప్రదేశ్ దుందుభి సంవత్సరాది సంచికలో క్రిమావర్ణ రామకృష్ణకవిగారు “పుష్పంజరి; క్రికృష్ణలీలాశుకకవి” యను వ్యాసమున నితని ప్రియ సర్వస్వమగు “చింతామణి” భక్తిజనచింతామణి యగు క్రికృష్ణుడే కాని చర్యకుందరియగు నాడుది (చింతామణి యను చేత్స) కాదని నిరూపించిరి. అయిన నేమిప్రయోజనము? గతానుగతిక మగు లోక మిది పాటించునా? డైని జేప్పిన నాటకప్రదర్శనములు గాని సినిమా యంత్రప్రదర్శన ములుగాని యిండుకయిన విరమించినవా? లేదు. ఒకరోజు నాటకమును రచింపఁగా నాకథకు మఱికొన్ని వన్నె చిన్నెలు గల్పించి యింకొకరింకొక నాటకమును రచించు చున్నారు. ఇట్టిగ్రంథములు వ్రాయువారును, ప్రదర్శనము లొనర్చువారును, పామర జనరంజనముచే ధనమునాస్తిండుటయే ప్రయోజనముగా నెంచుచుండెరే గాని కీ క్షేమంఢయిన యొక మహాపురుషునియెడఁ దామెట్టి యపచారమొనర్చు చున్నది యిందుకయిన గుర్తింపఁజాలకున్నారు. ఇది మిగుల శోచనీయము.

ఇఁకఁ బ్రకృతవిషయ మాలోచింతుము. కవితాపట్టభద్రుడగు పిల్లలమఱ్ఱి పిసవీరభద్రుడైదు పరికినట్లు వినవచ్చు “వాణి నాగాణి” యను నాభాణికమును దానినిగూర్చిన గాథయుఁ గూడఁ బైగణములోఁ జేరినవే యని నాయభిప్రాయము. సుగుణశిలుండగు క్రినాధునకువలెనే యీనుకవిచంద్రునకుఁ గూడ వేశ్యాలం పటుత్వ మాశోపితమయి యందులకుఁ బోవకమగు సందర్భమునకయి యాతని జైమిని భారతరచనమునుగూర్చి యొక యద్భుత కథ యుత్పన్నమయి రానుగాను,

క. పిల్లలమఱ్ఱి పిసవీరన కిల్లాలంటు వాణి యట్టులే కాకున్నక

దెల్లముగ నొక్కతాతిరిఁ దెల్లఁగఁ దెలవాలువఱకుఁ దేఁగలఁడె కృతిక?

అను చాటుపద్యమునకు జననకారణమయినది. కథ యందఁ తెలిసింగినదే గాన నిచ్చట వివరింపఁ బనిలేదు. విమర్శదృష్టితో వీక్షించువారి కీకథ పిసవీరుని యనర్గళ కవితాధారను, వాదోపతాపప్రసాదమును స్థాపించు యత్నముతోఁ గల్పింపఁబడినదని తోచక పోదు. కాని యాకథను గల్పించిన బుద్ధిమంతునకుఁ గవి విశేష మహిమా నిచ్చుతుండను విశ్వాసమును లోకమున సృష్టింపఁగల్గుదునను కుతూహల ప్రవాహములో జగజ్జననియగు వాణిజేవిని దనరాణిగఁ జెప్పుచో నాకపిత్యగుఁ డామెయెడ సపచారమొనర్చునాడెపు ననెడి శంకగాని, కరణీయకృత్యమునుగూడ మఱచునంతటి వేశ్యాలంపటుడని చెప్పటచే లోకమున నాతని కపక్షి గలుగుననెడి తలంపుగాని యిందుకయుఁ దోఁపకుండఁ గొట్టుకొనిపోయినవి. సద్విమర్శనమున నిర్మూలింపఁ దగిన యీకథను నట్లొనర్చుటకు మాఱు దానిని మఱింత వ్యాప్తమొనరించుటకుం బోలే “భారతి” (రక్తక్షి సంవత్సర) శాసనమాససంచికలోఁ దత్పత్తికాధిపతు లీకథాసందర్భమును బ్రదర్శించు వర్ణచిత్రమును క్రియార్ ఎస్. బ్రహ్మయ్యగారను చిత్రకారునిచే వ్రాయించి ముఖపత్రమునఁ (Front species) బ్రకటించిరి. ఇది యెంతయు శోచనీయమని నాయభిప్రాయము. ఇట్టి చిత్రములు లీలాశుకుని విషయమునవలె రానురాను సినిమా, ప్రదర్శనములకును, నాటకరచనములకును

గూడఁ గారకములు కాఁగలవు. పిసవీరన రచించిన శైమినిభారతము సవతానికిను లెస్సగాఁ బరికించు వారి కాగ్రంథరచనమును గూర్చిన పదుపుక్కిటికథ కించుకయు సవకాశములేదని విస్పష్టమగును.

శైమిని భారతరచనారంభమునకుఁ బూర్వమే పిసవీరన సాశ్వతుండ నరసింహ రాయల యాస్థానకవిగా నుండెను. నరసింహరాయలు సభాదీప్తి శైమిని భారతము నత్వల్పకాలములో రచింప సమర్థులెవ్వరని పండితుల నడుగగా వారు పిసవీరన యందు లకు సమర్థుడని చెప్పిరట. అందుమీద రాజు పిసవీరనను మూడు నెలలలో గ్రంథము రచించి తేగలవా యని ప్రశ్నించుట, అందుపై నాతఁడు “వాణి నావాణి” అను యైన నొక నెలయే చాలవని మనవిచేయుట మున్నగు నైతిక్యములోని సంగతులెల్ల నిరాధారములు. ఇక్కిన కవులకలెనే పిసవీరన యొకనాఁడు గ్రంథరచనా కృతూ హలంఁదై యిష్టదేవతా పార్థినంబును, ఆదిమకవినుతమును గావించి యొక పురాణంబు చెప్పఁగ

క. ఉద్యోగించి నుకవి జన । చృద్యంబును నాద్యము మఱి యితహాసానే
కద్యోతిత పద్యాలై । శద్యంబై నదియుగా విచారించి తగఁజ్.

క. స్తుత్యముఁ గలి కల్మష రా । హిత్యము నాభ్యాసిత విహితబీజ చతు
స్సీత్యము శ్రీహరికథలను । నిత్యంబును నైన శైమినిభారతముజ్.

జంబూకావ్యము చేసెదనని యాలోచించి, తన యేలిక యగు నరసింహ మహీపాలునిఁ గృతిపతిఁ గావించునని తలంచి, గ్రంథము చెప్ప నుద్యోగించు సమయం బునఁ గాకతాళియంబుగ నాగాజేందుర్నిడు గూడఁ బేర్కొలఁబుండి పురాణేతిహాస కథాప్రసంగంబుల విసోదించుచు, సప్తసంతులలోఁ గవిత్వసంతతికిఁ గల ప్రశస్తిని బ్రకంశించి —

క. నామది నిరతము భారత । రామాయణకథలఁ జేరెను రంజిలు నందుజ్

శైమిని భారత మనఁగా । భూమి నపూర్వము పురాణముల గణియింపజ్.

గీ. ఆపురాణంబు గనఁ దెనుఁ గయ్యెనేనిఁ । జెప్పనేర్పినకవియుఁ బ్రసిద్ధుడేనిఁ

దెనుఁగు నుడికారమునమించు గనియెనేనిఁ । గుండనము కమ్మ వలసిన చందమగును.

అని చెప్పి సభాసదుల మొగంబుదెన దృష్టిఁ బఱిపెను. అందుపై వారా రాజసత్తముని చిత్తము నెఱింగి

క. “ఏరితి నెఱిగెనేని పిస । వీరనిదేవరసలంపు విభ్రాతముగాఁ

దేరును బెట్టియును దమ । వేరన రచియింపఁబూనె బేళిలఫణితిన్.”

అని విన్నవించిరి. నరసింహరాయ లంత సమీపమునఁ దన్నుఁ గొలిచియున్న పిసవీరనను వీక్షించి “నా ధనంబు ఋణంబుగాఁ దనక యశోధన ముపార్జించితివి. ఆశ్రితస్త్వంబిట్లు గావలదె” అని సాదరముగఁ బలుకుచుఁ గృపాతరంగితాంతరంగిం బున నాతని విల్పాకించి “మామక మనోరథం బెఱింగినట్లు చెప్ప నుద్యోగించితివి. వృద్ధ్యానవద్య గద్య పద్యానబంధంబుగాఁ బ్రబంధం బంధ్యభావము శైమిని భారతమునం దశ్వమేధపర్వంబు నిర్వహించుగా రచించువు ” అని గూనతీయ నాకవివరుండును బ్రసాదంబని యంగీకరించి గ్రంథారంభమునకుఁ గడంపెను.

ఇదియ మనకుఁ బినవీరన గ్రంథమున స్వయముగా వ్రాసిన దానిని బట్టి తెలియు విషయము. యథార్థ మిట్లుండఁగా ప్రైతివ్యామందలి కథనము నీని కత్తలంతవిరుద్ధముగ నుండి, “ ఇంటివాఁడు గొడ్డుగేదె యనఁ బొనుగువాఁడు పాడిగేదె” యను నట్లు లపసాశ్చయమునకుఁ గారణమగుచున్నదని నేట చెప్పనక్కఱలేదు. మఱియు నీగ్రంథమునఁ బినవీరన యిట్లుజేవతో ప్రాశ్నములూ వాణీస్తతి నీక్రింది విధముగాఁ జేసియున్నాఁడు.

సీ. ప్రణవసీతమున మంత్రప్రపరల గొల్వ । నుండు నేడేవి పేగోలఁబు

భావజ్ఞులకుఁ బరా పశ్యంతి మధ్యమా । వైఖరు లేదేవి వర్ణసరణి

జపహరకీరపుద్గళవిపంచిసమంచి । తంబు లేదేవి హస్తాంబుజములు

కుండేందుమందారకండలీబృందంబు । చంద మేడేవి యానందమూర్తి

సీ. కాంచె నేడేవి కాంచనగర్భచతుర । భూర్వదంతకవాటవిస్ఫుటమనో

చంద్రకాంత శిరోగృహస్థలవిహార । మమృహదేవి వాణ్దేవి నభిసతింతు.

మాతృభక్తితో వాణీదేవి నిట్టారాధించిన వాఁడు “ వాణి వారాణి ” యని యనియుండుట యసంభవమని సమాధయలకుఁ దోచక పోదు.

పినవీరభద్రుని సంతతివాడనని చెప్పికొను పెనుచుక్క సోమనమంత్రీ తన సీమంతినీకల్యాణములూఁ దనవంశావతారం జభివర్ణించు నందర్భమునఁ బినవీరన జననవృత్తాంత కవిత్యహసీమాదుల వర్ణించుచు

సీ. వాణి యిల్లాలుగాఁ బిశ్రేణిక్కెల్ల । బృహతరాశ్చర్యకరమైన బిరుదు పూసె. ఆరియు

సీ. ఒక్కరాతిరియందు నొనరించె మధుగవాక్పాఠిశ్రీచే వైమిని భారతంబు

ఆరియు వ్రాసియున్నాడు. సోమన పినవీరుని వంశీయుఁ డవునా యను విషయము సంకయాస్పదముగ నున్నది. అతఁడు వాస్తవముగా పినవీరన వంశీయుఁ డైనను నాతఁడు చెప్పిన వంశానుక్రమమును బట్టియే పినవీరన కాశీఁ డైనమిదవ పురుషాంతరము వాడని తెలియుచున్నది. అనఁగాఁ బినవీరనకు నితనికి నించుమించుగ 800 సంవత్సరముల యంతరమున్నది. వైనిజెప్పిన ప్రైతివ్యామను నాటుపద్యమును సోమనమంత్రీకాలమువాటికే లోకమున వ్యాప్తమైయుండును. అందుచే నిప్పటి కొండటనలే నాతఁడు గూడ వానియందలి విశ్వాసముచేఁ దనగ్రంథమునఁ పినవీరనఁ గూర్చి వ్రేరితిని వ్రాసియుండునన తోచుచున్నది.

పినవీరన స్వహస్త లిఖితములగు గ్రంథస్థనిషయములకు విరుద్ధముగనుండు నిట్టి కట్టుకలకుఁగాని వానిని బట్టి తరువాతఁ జీరకాలమునకు సోమనమంత్రీ తన గ్రంథమున వ్రాసిన వాక్యములకుఁ గాని యేపాటిప్రామాణ్యముండఁనో విజ్ఞులే నిర్ణయించురుగాక; కావున, మహాశయులాదా! ఆపరమాణములగు నిట్టి పుక్కిటిపురాణములను, చాటుపద్యములను వాదించి కీర్తిశేషులయిన మహాపురుషుల కీర్తిని గళంకిత మొనర్చుట మంచిపని కాదనియు, సద్వినుర్బునమాలమున నిట్టి ప్రైతివ్యామలను రూప దంచి నిర్మూలించుటయే భాషాభిమానుల కర్తవ్యమనియు విన్నవించి యీవాక్యమును విరమించుచున్నాను.

ఆయుర్దాయము

బాలారిష్ట ప్రకరణము - తద్యోగములు.

తే॥ లగ్న మష్టమభావంబు లగ్ననాథుఁ
డష్టమాధీశ్వరుండు తారాధిపతియు
సశుభదుష్టగ్రహములమధ్యమున నున్న
జాతకునకు బాలారిష్టసంప్రదంబు.

తే॥ అరయ లగ్నేశచంద్రలగ్నాధిపతుల
యం డెవండైనఁ గాని సవాంశపతియుఁ
గాని యస్తంగతత్త్వంబు గాంచెనేని
జాతకునకు బాలారిష్టసంప్రదంబు.

క॥ రెండింటను శని మఱి పం
డ్రెండింటను రాహు వుండి ధృతి శనికుజులు
ద్వండతరేక్షులఁ జంద్రు న
ఖండముగాఁ జూడ బాలగండము నిజమే.

తే॥ రెంటు శని యుండి మఱి యెన్నిదింట రాహు
మైన నేడింటిలోఁ గుజుండైన నుండి,
శనికుజులు చంద్రుఁ జూచిన, జాతకునకుఁ
బ్రబలమైనబాలారిష్టభయము గలుగు.

క॥ ఆరింటను శని మఱి యీ
రారింటను గుజుండు నిలిచి యశుభేక్షణలక
తారాధినాథుఁ జూచిన
మారకము నిజమ్ము సుమ్ము మఱి బాల్యమునక

తే॥ ఒకటిలో నెన్నిదింటిలో నుగ్రు లుండి
చంద్రుఁ డతిబలహీనుడై కేంద్రమందు
గురువు లేకున్న యెడ జాతకునకు నిక్కు-
వంబు సుమ్ము బాలారిష్టభయము ధరణి,

తే॥ పాపులును శాత్రువులు నగువారియిండ్ల
నిలిచియైనను వారితోఁ గలిసియుండి
యైనఁ దద్గ్రహవీక్షితుండైన నప్త
మాధిపతి యున్న మృతి బాల్యమందు నిజము.

సీ॥ ఆదిలో కుజుఁ డుండి యాతింట నేడింట
నెఱిమిదింటను శని దనరుచుంట
శని లగ్నమున నుండి సప్తమాప్తమరాశు
లందుఁ గుజుండు రూపొందియుంట
తనుభావమున రవి శనికుజ లేడింట
జన్మాన రాహు వప్తమమున శని
బంటిలో కుజుఁ డెన్నిదింటిలో రాహు వె
న్నిదిలోన భౌముండు మొదట రాహు

తే॥ వెలమి నెకచోటఁ గుజరాహువులు మెలంగు
చుంట గలిగిన జాతకుఁ డొందఁ గలఁడు
శైశవంత జననట్టిసమయమందె
ప్రబలమైనబాలారిష్టభయము నిజము.

తే॥ జననకాలంబు శశిహార సంధ్యవేళ
అగుచు రాసులచివర నవాంశములను
నిన కుజ శనైశ్చరులు నిల్చిరేని శిశువు
జన్మమొందినవెంటనే చచ్చిపోవు.

తే॥ చంద్రుఁడును సూర్య కుజశనైశ్చరులయందు
నెక్కికరు కేంద్రముల నిల్చియుండిరేని
కాక రెంట పండ్రెండింటఁ గాని వప్త
మాప్తమగృహంబులందైన యలరుచుండి
రేని పసిబిడ్డ వెంటనే మృతిని గాంచు.

కం॥ అప్తమభావాధీశుం
డప్తమమున నుండ, దుర్బలాత్ముని చంద్రుఁ

దుష్టేక్షణలన్ శని గన

కష్టాఽపిష్టంబు గలుగు కడుబాల్యమునన్

తే॥ కటక వృశ్చికములను లగ్నంబు గాంచి
రవి కుజ శనైశ్చరులఁ బూర్వరాశులందు
సద్గ్రహంబులఁ బశ్చిమస్థలములందు
గల్గునెడఁ బుట్టుశిశువు శీఘ్రంబు చచ్చు.

తే॥ అష్టమాధీశ్వరుండు లగ్నాధిపతియు
బలముచెడియుండి త్రివజాయభావముల శు
భగ్రహంబులు నిలిచి పాపగ్రహములు
కేంద్రకోణములందున్నఁ గీడు మూడు.

తే॥ లగ్న భావంబు చంద్రుండు లగ్నమైన
రాశి వ్యయరాశి దూషితగ్రహసమన్వి
తంబగుచుఁ జంద్రుండు శుభేక్షణంబు నొంద
కున్న వెంటనే మృతినొందుఁ జిన్నబిడ్డ.

కం॥ తనువున నొకపాపగ్రహ

మెనిమిదవగృహంబునందు నేర్పడ శని గ

ల్గిన జాతకునకు బాల్యం

బున మరణభయంబు గల్గు భూమిస్థలిలో.

తే॥ క్షీణచంద్రుండు వ్యయమందుఁ జేరియున్న
వరుస లగ్నాష్టమంబులఁ బాపు లున్న
గ్రహము లేమియు లేక కేంద్రంబు లున్న
తైశవంబున మృతినొందుఁ జంటిబిడ్డ.

షష్ఠాష్టమవ్యయస్థానంబులందున

లగ్నాధిపతి యుంట; లగ్నమునకు

వరుస నాస్థలముల గురుచంద్రు లుంట; క్షౌ

భవుండు రాహువును లాభమున నుంట;

శనిరవుల్ శనికుజుల్ శనిరాహువులు మఱి

గురుశుక్ర గురుకుజుల్ గురుబుధులును

ఇనచంద్ర కుజచంద్ర ఘనబుధచంద్రులు

సమసప్తమాయతస్థలములందు

తే॥ నిలిచియుండుట; హస్తతో నలరుచంద్రు
శనికుజలు చెడ్డచూపులఁ గనుచునుంట
జాతకునకు బాల్యవస్థ చనకమున్న
మరణభయము బిరాన సంభవించ జేయు

క॥ తుల రవి; కన్యక కుజడుక;

వెలయగ సింహమున బుధుడు; వృశ్చిక భావ
స్థలమున శుక్రుడు; నిలిచినఁ
గలుగుచు బాల్యమునఁ బ్రాణగండంబు వెనక

తే॥ పరఁగుపాపగ్రహంబుతోఁ బ్రథమసప్త
మాప్తమవ్యయములఁ జంద్రుఁ డలరుచుండ
వానిఁ జూడక కేంద్రాలలోన లేక
సద్గ్రహము లున్నఁ బసిబిడ్డ చచ్చిపోవు,

తే॥ వ్యవమాప్తమరాశుల చంద్రువంకఁ
జెడ్డగ్రహ మేదియైన వీక్షించెనేని
బ్రహ్మయంతటివానిపుత్రకుండుగాని
జనన మొందినవెంటనే చచ్చిపోవు.

తే॥ క్షీణచంద్రుండు లగ్నానఁ జేరియున్న
పాపు లప్తమకేంద్ర భావముల నుండి
అవ్వ పాపద్యమిమధ్యమాశ్రితంబు
తైన మృతి నిశ్చయంబు బాల్యంబునందె

తే॥ లగ్నమునఁ జంద్రుఁ డుండి తల్లగ్నరాశి
పాపులకు మధ్యమున నుండి పరఁగ సప్త
మాప్తమంబులఁ గూరగ్రహంబు లున్న
తల్లికిని బిడ్డకును మృతి దప్ప దొకట.

తే॥ గ్రహణవేళలఁ జంద్రభాస్కరుల నొకఁడు
లగ్నమునఁ గూరుతోడ మెలంగుచుండి

మంగళం డష్టమమున నెసంగుచున్న
 తల్లికిని బిడ్డకును మృతి దప్ప దొకట,
 ఆ॥ వె॥ ఏకరాశి నున్నయినచంద్రులకును ద్వా
 దశమమందు గురుబుధగ్రహములు
 కవిని గూడియున్న ఘనరాహు వొకఁ డున్న
 బాల్యమం దరిష్టభయము నిజము.

క॥ ఇనచంద్రుల శనికుజ లా
 య్యనఁ జూచిన శుక్రనకును వ్యయ మగుభావం
 బున రాహువున్న సాధా
 రణబాలారిష్ట మగుచు రహియిల్లు ధరణ్.

క॥ దుష్టగ్రహపీడితుడ౯
 నష్టమవతి, లగ్నమునకు నటవ్యయమందు
 తృప్తగ్రహంబు, వెలసిన
 కష్టారిష్టంబు గల్గుఁ గడుబాల్యమునఁ.

క॥ శనిఁ బండ్రిండింటను గుజ
 నెనిమిదవగ్రహంబునందు నినుని సవంబం
 దునఁ జంద్రుని లగ్నంబునఁ
 గనినఁ జాతకుఁడు పుట్టఁగానే చచ్చున్

తే॥ జన్మపంచమసప్త మాప్తమనవమము
 లందు వ్యయమందుఁ గ్రూరగ్రహంబుతోడఁ
 జంద్రుఁ డొక్కండుమాత్రంబె జతగ నుండె
 నేని మృతిమొందు శిశువు జన్మింపఁగానె

క॥ మృగశీర్షప్రథమపదమునఁ
 దగ రవిచంద్రులు వసించి తద్గురుబల మొ
 ప్పగ లేనిజాతకునకున్
 బెగడు నరిష్టంబు సంభవిలు బాల్యమునఁ

తే॥ శతభిషము పువ్య ముత్తరాషాఢ మృగశి
 రముల ప్రథమపాదంబులు ప్రబలమైన

భరణి మఖ చిత్త లందు నుత్తరధస్వ
లందు రెండవపాదంబులందు జన్మ
మైనయెడల బాలారిష్ట మగు నిజంబు.

తే॥ జ్యేష్ఠకృత్తి కానూరాధ లెనయ మూట;
నలవిశాఖోత్తరాభాద్రీలను జతుర్థ
పాదములను; బాలారిష్టభయము నిజము
బ్రహ్మకైనను మఱియంత వానికైన.

తే॥ రెండ నాల్గింట నశ్విని; రెంటు, మూట,
మూల; నొకట, రెండింటను, నాలుగింట,
రోహిణియు; మూట, నాల్గింట, రూడి హస్త;
ఐదితనంబున మృతిభయప్రదములగును.

క॥ రవిచంద్రులకును వ్యయమం
దవిరళగతి శుక్రబుధబృహస్పతు లున్న
రవిచంద్రులకు గురుం డే
డవనాఁడైనను సరిష్ట మగు బాల్యమునా.

—♦ బాలారిష్ట ప్రకరణము - తద్భంగయోగములు ♦—

తే॥ లగ్నమందున గురుఁడు మెలంగుచున్న
తద్గురుండైదవింటిలోదనరుచుండి
సూర్యశనికుజచంద్రులన్ జూచుచున్న
వాస్తవముగ బాలారిష్టభయము లేదు.

తే॥ గురువు రవిరాహువులతోడఁ గూడియున్న
వారలకు సప్తమస్థానవాసుడైన
లగ్నమందున్నఁ దల్లగ్నలత్యుడైన
జాతకునకు బాలారిష్టభీతి లేదు.

క॥ బలముగలలగ్ననాథుని
జెలువొందఁగఁ గేంద్రముల వసించుచు శుభవీ
క్షులుగల మంచిత్రహంబులు
దిలకించిన జాతకునకు దీర్ఘాయు వగున్

తే॥ లలి శుభగ్రహమధ్యస్థలమున లగ్న
మై, శుభగ్రహమధ్యలగ్నే శుం దున్న
లగ్నము శుభగ్రహేక్షల మగ్నమైన
గలనునైన బాలారిష్టఘాత లేదు.

తే॥ అమరగురుశుక్రకులం దెవంజైనఁగాని
అష్టమాధీశ్వరుని గూడి యైన నతని
చోటనైన మెలంగినచో మ తెట్టి
వానికైన బాలారిష్టభయము లేదు.

తే॥ సరిగ వస్తాప్తమవ్యయచంద్రఁ జైన
గాక బుధశుక్రగురులదేక్కణములందు
నతఁడు నిలిచిన స్వప్నమందైనఁ గాని
జాతకునకు బాలారిష్టభీతి లేదు.

తే॥ సరిగ్రహంబులఁ బూర్ణిమాచంద్రఁ దున్న
ఆతఁడు శుభగ్రహములమధ్యమున నుండి
శుక్రకుచే శుభవీక్షలఁ జూడఁ బడిన
జాతకునకు బాలారిష్టభీతి లేదు.

క॥ గురుబుధ శుక్రులలో నొ
క్కరుగానీ పూర్ణ బలము గలిగియుఁ గేంద్రం
బులలో నొక్కట నిలచినఁ
గలుగదు మృతిభీతి బాల్యకాలమునందున్

తే॥ కుజఁడు చంద్రుఁడు నొకచోటఁ గూడియున్న
అష్టమగ్రహంబు మఱి యష్టమాధిపతియు
మంచిగ్రహములమధ్య వసించుచున్న
జాతకునకు బాలారిష్టభీతి లేదు.

తే॥ నిండుచంద్రుని కేంద్రస్థితుండు గురుఁడు
చూచినను జంద్రుఁ డున్నట్టిచోటు నేలు
గ్రహముగాని మ తేశుభగ్రహముగాని
కేంద్రమున నున్నఁ జిననాటికిడు నున్న ॥

తే॥ గురుశుభగ్రహములు కేంద్రకోణములను

పాపు తావారు త్రిషడా యభావములను
వెలయుచున్న నాయుద్దాయబలము గల్గు
వ్యస్త మైన నరిష్టభయంబు నిజము ॥

తే॥ పరఁగ మూడింట, నారింట, పడనొకండ
వింట, రాహువు వసియించి, యేశుభగ్ర
హంబుచేఁ గాని విక్షేతుండైనయెడల
జాతకునకు బాలారిష్టభీతి లేదు ॥

తే॥ గ్రహములన్ని శిరోదయరాశులందు
కలిగినను నిండుచందుగని గ్రహములన్ని
అరసిన; శుభగ్రహములమధ్యమున నతఁడు
నిలచినను బాల్యమున మృతి కలుగ దెచ్చును ॥

తే॥ మీనమున జన్మమైనను మీనమందు
శుక్రుఁడున్న బృహస్పతి శుభదలగ్న
లగ్నపతులను గూడిన లక్ష్యమందు
వారి గనిన బాలారిష్టభయము లేదు.

అ॥ వె॥ మిథున కుంభ మకర బుధుండైన వృషభ కుం
భ రవిభాములైన బలయుతాష్ట
మాధిపతి శుభగ్రహముతోడ లగ్నస్థుఁ
డైన బాలగండ మసలె లేదు.

క॥ తుల కటక మిథున మీనం
బుల నుత్తరభాద్ర హస్త పుష్యమి మఖతా
రలఁ జంద్రుఁడు నిలిచినయెడఁ
గలనైనఁ లేదు బాలగండం బవనిఁ.

తే॥ ఆర్ద్ర పుబ్బ పునర్వసులందుఁ బూర్వ
భాద్ర స్వాతి నాశ్లేష రేవతులయందు;
మృగశిరను రెంటు మాట నాల్గింటఁ జిత్త
మూట నాల్గింటను; విశాఖ మూట రెంటు;
వాస్తవముగ బాలారిష్టభయము లేదు.

శ్రీవిద్యారణ్యాష్టోత్తర శతనామస్తోత్రము.

- శ్లో॥ విద్యారణ్యమహాయోగీ మహావిద్యాప్రకాశకః,
 శ్రీవిద్యానగరోద్ధర్తా విద్యారత్నమహాదళః ॥ ౧
- రామాయణమహాసప్తకోటిమస్త్రప్రకాశకః,
 శ్రీదేవీకరుణాపూర్ణః పరిపూర్ణమనారథః ॥ ౨
- విరూపాక్షమహాక్షేత్రస్వర్ణపృష్ఠిపరికల్పకః,
 వేదత్రయోల్లసద్భాష్యకర్తా తత్వార్థకోవిదః ॥ ౩
- భగవత్పాదనిష్ఠితసిద్ధాంతస్థాపనప్రభుః,
 వర్ణాశ్రమవ్యవస్థాతా నిగమాగమసారవిత్ ॥ ౪
- శ్రీమత్కర్ణాటరాజశ్రీరాజ్యసింహాసనప్రదః,
 శ్రీమద్భుక్తమహిపాలరాజ్యకర్తృభిషేకకృత్ ॥ ౫
- ఆచార్యకృతభాష్యాదిగ్రంథపృథ్విపరికల్పకః,
 సకలోపనిషద్భాష్యదీపికాదిప్రకాశకృత్. ॥ ౬
- సర్వశాస్త్రార్థతత్వజ్ఞో మస్త్రశాస్త్రాభిమన్ధరః,
 విద్వన్మణిశిరస్త్వామ్యు బహుగ్రంథవిధాయకః ॥ ౭
- సారస్వతసముద్ధర్తా సారాసారవిచక్షణః,
 శౌతస్తార్తసదాచార సంస్థాపనధురన్ధరః ॥ ౮
- వేదశాస్త్రబహిర్యుతదుర్మతామ్భాధిశోషకః,
 దుర్వాదిగర్వదావాగ్నిః ప్రతిపక్షేభిరేనరీ ॥ ౯
- యశోజైవాత్మకజ్యోత్సన్ని ప్రకాశితదిగన్తరః,
 అష్టాంగయోగనిష్ఠాత స్సాంఖ్యయోగవిశారదః ॥ ౧౦
- రాజాధిరాజసన్తోహ పూజ్యమానపదామ్బుజః,
 మహావైభవసమ్పన్న ఔదార్యశ్రీనివాసభూః ॥ ౧౧
- తిర్యగాన్దోళికాముఖ్య సమస్తవిరుదార్జకః,
 మహాభోగీ మహాయోగీ వైరాగ్యప్రథమాశ్రయః ॥ ౧౨
- శ్రీమాన్ కరమహంసాది సద్గురుః కరుణానిధిః,
 తపఃప్రభావనిర్భూత దుర్వారకలివైభవః ॥ ౧౩
- నిరస్తరశివధ్యాన శోషితాఘలకల్మషః

శాస్త్రాత్మానుచరిత్రాధ్యస్సర్వభూతహితోత్సుకః ॥ ౧౧
కృతకృత్యో ధర్మశీలో దాన్తో లోభవివర్జితః

మహాబుద్ధి ర్మహావీర్యో మహాతేజా మహామనాః ॥ ౧౨
తపోరాశి ర్జ్ఞానరాశిః కల్యాణగుణవారిధిః

నీతిశాస్త్రసమద్ధర్తా పాజ్ఞహాళిశిరోమణిః ॥ ౧౩
శుద్ధసత్త్వమయో ధీరో దేశకాలవిభాగవిత్

అతిద్రియజ్ఞాననిధి యాతభావ్యర్థకోవిదః ॥ ౧౪
గుణత్రయవిభాగజ్ఞ స్సన్నాత్యసాశ్రమదీక్షితః

జ్ఞానాత్మకైకదణ్డాధ్యః కౌసుమ్యవసనోజ్వలః ॥ ౧౫
రుద్రాక్షమాలికాధారి భస్మధూళితదేహవాక్

అక్షమాలాలసద్ధస్త్ర ప్రృపుణ్ణాగ్నిహితమస్తకః ॥ ౧౬
ధరాసురతపస్సమృత్ఫలం శుభమహాదయః

చంద్రమాశీశ్వరశీమత్పడపద్మార్చనోత్సుకః ॥ ౧౭
శ్రీమచ్ఛుభ్రురయోగీంద్ర చరణానక్తమానసః

రత్నగర్భగణేశాన ప్రపూజనపరాయణః ॥ ౧౮
శారదామృదివ్యపీఠ సపర్యాతత్పరాశయః

అవ్యాజకరుణామూర్తిః ప్రజ్ఞానిర్జితగీష్మతః ॥ ౧౯
ఆజ్ఞానశీకృతజగల్లోకానందవిధాయకః

నాణీనిలాసభవనం బ్రహ్మనందకలోలుపః ॥ ౨౦
నిర్మమో నిరహంకారో నిరాలస్యో నిరాకులః

నిశ్చిన్తో నిత్యసంతుష్టో నియతాత్మా నిరామయః ॥ ౨౧
గురుభూమణ్డలాచార్యో గురుపీఠప్రతిష్ఠితః

సర్వతస్త్రోస్వతస్త్రోశ్చ యస్త్రమస్త్రవిచక్షణః ॥ ౨౨
శిష్టేష్టఫలదాతాచ దుష్టనిగ్రహదీక్షితః

ప్రతిజ్ఞాతార్థనిర్వోధా నిగ్రహానుగ్రహప్రభుః ॥ ౨౩
జగత్పూజ్య సుదానంద స్సాక్షాచ్ఛుభ్రురూపభృత్

మహాలక్ష్మీమహాయస్త్ర పునశ్చర్యాపరాయణః ॥ ౨౪
విద్యారణ్యమహాయోగి నామ్నా మట్టోత్తరం శతమ్

యః పఠేత్ సతతం సంపత్సాగర్వతనిధి ర్భవేత్ ॥ ౨౫

ఓంవిద్యారణ్యమహాయోగినేనమః
మహావిద్యాప్రకాశకాయ నమః
శ్రీవిద్యానగరోద్ధరే నమః
విద్యారత్నమహోదధయే నమః
రామాయణమహాసప్రకోటిమస్త్ర

ప్రకాశకాయ నమః

శ్రీదేవీకరుణాపూర్ణాయ నమః

పరిపూర్ణమనోరథాయ నమః

విరూపాక్షమహాక్షేత్రస్వర్ణవృష్టి

ప్రకల్పకాయ నమః

వేదత్రయోల్లసద్భాష్యకర్త్రేనమః

తత్త్వార్థకోవిదాయ నమః ౧౦

భగవత్పాదనిర్ణితిసిద్ధాంతస్థాపన

ప్రభవే నమః

వర్ణాశ్రమవ్యవస్థాతేనమః

నిగమాగమసారవిదే నమః

శ్రీమత్కర్ణాటరాజశ్రీ రాజ్య

సింహాసనప్రదాయ నమః

శ్రీమద్భక్తమహీశాలరాజ్య

పట్టాభిషేకకృతే నమః

ఆచార్యకృతభాష్యాదిగ్రంథవృత్తి

ప్రకల్పకాయ నమః

సకలోపనిషద్భాష్య దీపికాని

ప్రకాశకృతే నమః

సర్వశాస్త్రార్థతత్త్వజ్ఞాయ నమః

మస్త్రీశాస్త్రాభిమతరాయ నమః

విద్యస్మణిశిరశ్శ్యామ్య బహుగ్రంథ

విధాయకాయ నమః ౨౦

సారస్వతసముద్ధరే నమః

సారాసారవిచక్షణాయ నమః

శౌర్యస్మార్తసాచారసంస్థాపన

ధురన్ధరాయ నమః

వేదశాస్త్రబహిర్భూతదుర్మతా

మోక్షాధిశోషకాయ నమః

దుర్వాదిగర్వచావాగ్నయే నమః

ప్రతిపక్షేభ కేసరిణే నమః

యశోజైవాత్మకజ్యోత్సన్నప్రకా

శితదిగన్తరాయ నమః

అష్టాంగయోగసిష్టతాయ నమః

సాఙ్ఖ్యయోగవిశారదాయ నమః

రాజాధిరాజసన్ద్దహ పూజ్యమాన

పదామృతాయ నమః ౩౦

మహావైభవసమున్నయ నమః

బౌదార్యశ్రీనివాసభువే నమః

తీర్థగాన్ధోళికాముఖ్య సమస్త

చిరుదర్శకాయ నమః

మహాభోగినే నమః

మహాయోగినే నమః

వైరాగ్యప్రభమాశ్రయాయనమః

శ్రీమతే నమః

పరమహంసాదిసద్గురవే నమః

కరుణానిధయే నమః

తమఃప్రభావనిధౌత దుర్వారకలి

వైభవాయ నమః ౪౦

కరస్తరశివధ్యాన శోషితాఖిలకల్ప

మాయ నమః

జరిద్రోన్మూలనక్షమాయనమః
 జితేన్ద్రియాయ నమః
 సత్యసద్దాయ నమః
 దృఢవ్రతాయ నమః
 శాంతాత్మనే నమః
 సుచరిత్రాధ్యాయ నమః
 సర్వభూతహితోత్సకాయ నమః
 కృతకృత్యాయ నమః ౧౦
 ధర్మశీలాయ నమః
 దాన్తాయ నమః
 లోభవివర్జితాయ నమః
 మహాబుద్ధయే నమః
 మహావీర్యాయ నమః
 మహాతేజసే నమః
 మహామనసే నమః
 తపోరాశయే నమః
 జ్ఞానరాశయే నమః ౨౦
 కల్యాణగుణవారిధయే నమః
 సీతీశాస్త్రసముద్ధరే నమః
 ప్రాజ్ఞమహాభిశిరోమణయే నమః
 శుద్ధసత్త్వమయాయ నమః
 ధీరాయ నమః
 దేశకాలవిభాగవిదే నమః
 అతీంద్రియజ్ఞాననిధయే నమః
 భూతభావ్యరకోవిదాయ నమః
 గుణత్రయవిభాగజ్ఞాయ నమః
 సన్నాప్తిసాశ్రమదీప్తితాయ నమః
 నియతాత్మనే నమః
 నిరామయాయ నమః

కౌసుమ్యవసనోజ్వలాయ నమః
 రుద్రాక్షమాలికాధారిణే నమః
 భస్మోద్ధూళితదేహవతే నమః
 అక్షమాలాలసద్దస్తాయ నమః
 త్రిపుష్టాక్షీతమస్తకాయ నమః
 ధరాసురతపస్సమ్మత్ఫలాయనమః
 శుభమహోదయాయ నమః
 చంద్రమాళేశ్వర శ్రీమత్పాదపద్మా
 ర్చనోత్సకాయ నమః
 శ్రీమచ్ఛంకర యోగీంద్రచరణా
 సక్తమానసాయ నమః
 రత్నగర్భగణేశానందపూజన
 ఘరాయణాయ నమః
 శారదామ్బుదివ్యపీఠసమర్యాతత్ప
 రాశయాయ నమః
 అవ్యాజకరుణామూర్తయేనమః
 ప్రజ్ఞానిర్జితగీష్మతయే నమః ౩౦
 ఆజ్ఞావశీకృతజగతే నమః
 లోకానంద విధాయకాయ నమః
 వాణీవిలాసభవనాయ నమః
 బ్రహ్మనందైకలోలుపాయ నమః
 నిర్మమాయ నమః
 నిరహంకారాయ నమః
 నిరాలస్యాయ నమః
 నిరాకులాయ నమః
 నిశ్చింతాయ నమః
 నిత్యసన్తుష్టాయ నమః ౪౦౦
 గురుభూమణ్డలాచార్యాయ నమః
 గురుపితృప్రతిష్ఠితాయ నమః

సర్వత స్త్రీస్వతస్త్రియ నమః
 య స్త్రీమ స్త్రీవిచక్షణాయ నమః
 శిష్టేష్టఫలదాత్రే నమః
 దుష్టనిగ్రహదీక్షితాయ నమః
 ప్రతిజ్ఞాతార్థనిర్వోధే నమః
 నిగ్రహానుగ్రహప్రభవే నమః

జగత్పూజ్యాయ నమః
 సదానన్దాయ నమః
 సాక్షాచ్ఛబ్ధరూపభృతే నమః
 మహాలక్ష్మీమహాయ స్త్రీపురశ్చ
 ర్యాపరాయణాయనమః ౧౦౮

ఇతి శ్రీవిద్యారణ్యప్రోత్తర శతనామావళి స్సమ్పూర్ణా.

మేలుకొలుపు

వర్ణాశ్రమధర్మ పరాయణులారా ?

మేలుకొంటిరా ! పడకనుండి లేచితిరా ! ఇంకను ఉపేక్ష
 యనునిద్దరనుండిలేవలేదా ! అయియుండవచ్చును. సంఘసంస్కారులనఁ
 బడు మన నవనాగరకసోదరులు, ఇప్పుడిప్పుడు కొలదిసంవత్సరముల
 నుండి పాశ్చాత్యవేషభాషాయోషాపద్ధతిమోహితులై వేదశాస్త్ర
 శిష్టాచారధర్మవిహితంబగు మన ధర్మహర్యమును గసిమై కాల్చివేయ
 నిప్పంటించినారు. వింటిరా ! కంటిరా ! లెండు. కనుల దెరువుడు.
 వినుండు. సంఘసంస్కార నామకాగ్నిని జల్లార్చుండు. ఈ యగ్నిని
 జల్లార్చి ధర్మసౌధమును సందర్శించుకొనుటకై మన ధనమును గౌర

వమును, లాభమును, బాణమునుగూడ సమర్పించి కృతకృత్యులము
 గావలసిన కాలము సంభవించినది. ఇంతవఱకు సహాయనిరాకరణ
 వాదులము, స్వరాజ్యవాదులము, కాంగ్రెసువాదులము మొదలగు
 పేగులఁబెట్టుకొని మహాత్మా దేశోద్ధారకేత్యాదిబిరుదంబులం దగిలించు
 కొని రాజకీయనాయకులమని పలుకుచు నొక యేడులోపల స్వరా
 జ్యము దెచ్చి యిచ్చెదమని వదించుచుఁ బ్రవర్తించిరి. మఱికొందఱు
 స్వరాజ్యము, రాజకీయస్వాతంత్ర్యము, మొదలగుదేశోపకారములగు
 పనులంగావించి తీరెదము మాకు వోటునొసంగుఁ డొసంగుఁడని పలు
 మాఱు మన యిండ్లచుట్టు దిగి చెప్పి నమ్మించి బ్రతిమాలుకొని
 మనయోటు లాగుకొని నెగ్గి శాసనసభ్యులైరి. ఈ వైచారిదఱి
 యొక్క మాటలను నమ్మకొని యుపేక్ష యంతవరకు మనము వహిం
 చుటచేతనే తుదకుఁ బలుకష్టములకును, నష్టములకును, లోబడి
 బాధపడి కష్టించి సంచాదించి యైహిక పారమార్థికములకు ధర్మయుక్త
 ముగా వినియోగించుకొనుటకై క్షర్ణయించుకొనిన కుటుంబమునందును,
 మనము కని పెంచి పెద్దచేసిన బిడ్డలకుఁగొడుకులకుఁ బెండ్లి మొదలగు
 శుభకార్యములం జేయుటకుగూడ మనకు స్వాతంత్ర్యము లేకుండ
 పోయినది. ఆహా ! కలిమహారాజా ! ఎంతవాడవోయి ! నీకత్తి కెదు
 రుకత్తి లేదుగదా. నీయనుచరులు మంచి నేర్పరులు సుమీ ! ఎంత
 యన్యాయము !! గృహస్వాతంత్ర్యముగూడఁ బరతంత్రమయ్యె గదా !
 ఇట్లుచేయుటకుమనలను నమ్మించియోటులాగుకొని మనసహాయముచే
 నెగ్గిన యీస్వరాజ్యసహాయనిరాకరణ కాంగ్రెసువాదులే యీదుర్గ
 తికిఁ గారకులని తెలిసికొనుఁడు. గంధినెహ్రూప్రభృతులు సహాయని
 రాకరణస్వరాజ్యవాదులు పిల్లకు 18 సంవత్సరముదాక వివాహముజే
 యగూడదని తీర్మానింపవలసినదని శ్రీదయాకరులగు వైసురాయగా
 రికిఁ దెలియఁజేసిరి. స్వరాజ్యము, స్వాతంత్ర్యము గోరు నీపుణ్యజనో

త్రిము లిట్లు గృహరాజ్యస్వాతంత్ర్యములంగూడఁ బరతంత్ర మొనర్చుట దేశదార్భాగ్య మనకతప్పదు. నీరి ననుసరించుచుఁ తిక్కాధిపతులు మొదలగువా రిట్లే వేదశాస్త్రధర్మనిరతులను దూలనాడుచు వ్రాచుఁగడంగిరి. కానిండు భయము లేదు. అప్పుడప్పు డిట్టి ధర్మవిరోధులు పుట్టి గిట్టుచునే యున్నవారు. కాని జగద్రక్షకుఁడును, ధర్మస్వరూపుఁడును, నగుశ్రీపరమేశ్వరుని దయావిశేషమువలన నింతవఱ కానైదికధర్మములు చెక్కుచెదరక నిలిచియున్నవి. ఇప్పుడు కొందరు పుంగవులు వేదశాస్త్రధర్మములు మాకక్కరలేదనియు, వాని మేము నమ్ముమనియు, విధవారజస్వలావివాహాదు లాచరణీయములనియు, వర్ణసాంకర్యము స్వరాజ్య ప్రథమసోపానం బనియు జెలరేగి బోధించి సంఘమునందు బలవంతముగా బ్రవేశింపఁజేసి తాము బాధపడుచు నితరులను బాధించుచున్నారు. ఇది యేటిన్యాయమో తెలియరాదు. ఈమహాముఖులు, స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః, పరధర్మో భయానహః, యను భగవద్గీతావాక్యమును మరచిరా ? తెలిసియు నితరులను బాధపెట్టుటకా ? లేక యిదియేనా స్వరాజ్యము ? ఇట్లు బాధపెట్టుటకేనా ? మానుండి వోట్లు తీసికొనినది ? వాహ్వా ! వాహ్వా ! కాంగ్రెసు, బౌరా ! స్వరాజ్యము, బలే స్వాతంత్ర్యము.

ప్రస్తుతంబునందు ధర్మనిలయంబగు మననై జాము దేశమునందుఁగూడఁ గొందఱు మహనీయులుపరదేశములనుండియిచ్చటికి వచ్చిచేరి సంఘసంస్కార్యాదిసామకారులై యీదేశవాసులగు కొంతమందిమహాశయులను గూడఁ దమవలలో వేసికొని వారు నీరునుం గలిసి విధవారజస్వలా వివాహాదులం గావింపఁజేసి మమ్ము బహిష్కరించెడివారీదేశగ్రామంబులందు లేరని వ్రాచుసాహసించిరి. కాని యీధర్మవిరుద్ధకార్యంబుల గావించెడి నీరింగూర్చి పురప్రముఖులు పండితులు, ధర్మిష్ఠు లెందఱెందఱు చాతుర్వర్ణ్యజనులెంత నిందించుచున్నారో

యెంత యేవగించుకొనుచున్నారో యెట్లెట్లు కరవత్రములం బ్రకటిం
చుచున్నారో వత్తివత లెంత చింతించుచున్నారో చూచియు నిట్లు
వాపోవుట యెందులకో తెలియరాదు. ఇది యిట్లుంచుడు.

ఎన్నివిధములజూచినను మన తనుధనమానములను సమర్పించి
యైనను వేదశాస్త్రశిక్షాచారవిహితవర్ణాశ్రమములను గాపాడుకొన
వలసియున్నది. అందునను శారదావివాహశాసనము వెంటనే నిర్మూ
లంపవలసియున్నది. శ్రీప్రభుత్వమువారు రాజభక్తిపరాయణులమగు
వర్ణాశ్రమధర్మరతుల మొఱియాలకించి ధర్మవిరోధు లగువారిమాట
లను నమ్మక శ్రీ శ్రీ విక్టోరియా చక్రవర్తిని వాగ్దానానుసారముగా
నీదుశ్శాసనమును నిర్మూలించి (రద్దు చేసి) మతస్వాతంత్ర్యము మా
కనుగ్రహించి సంస్తుతిపాత్రు లగుదురుగాక ! బ్రాహ్మణులు మున్నగు
వర్ణాశ్రమధర్మపరాయణులు తమపాండిత్యమును, ధనమును, యుక్తిని,
శక్తిని, భక్తిని తమతమ యమోఘప్రతిభాబలములనువినియోగించియీ
వివాహశాసనము నిర్మూలించి ధర్మమును రక్షించి సుఖంతురుగాక !

“ సంఘే శక్తిః కలాయుగే ” యను ప్రమాణము చొప్పున
ఈ ధర్మవిషయంబులందు మనమందఱము నొక్క-విధమున గవ్వవడి
ధన్యులమగునట్లు ధర్మమూర్తియగు భగవంతుఁ డనుగ్రహించుగాక.

క॥ ధర్మంబుఁ జెఱుపఁ జెఱచును

ధర్మము రక్షించువానిఁ దా రక్షించుకొ

ధర్మంబు జెడకయుండను

నిర్మలమతిఁ బోవవలయు నిశ్చలనియతిఁ.”

వారిని వీరి నంప నటువంటివనిం బాసరింతురే? మహా
వీరులు సంధికేగుటకు వేలును లక్షలు లేరె వారిలో.

కావున రాయబారమున కెట్టివాడుపోవలెనో యట్టివాని నను
వుటయే కర్జము—అట్టివాఁడు నీకుమారుఁడే—తక్కిన మనవీరులసంగతి
నీవెఱుంగనిదికాదు. నీవు కొత్తదానవుకాకుంట వివరింపఁ బనిలేదు.
వారు పోయినచో గానున్నసంధి చెడకమానదు. తక్కినవీరులందఱును
సరసింగునికిఁ బ్రబలవిరోధులగుట నచ్చఁజెప్పలేరు. ఒకవేళఁ జెప్పి
నను రాజు వానిని బాటించఁడు. ఇక నీకుమారుఁడన్ననో

క॥ మనకెల్లం బరమాప్తుఁడు

జనపతి సరసింగు మాద్దుజామాతయుఁ బే

రెనసినవాఁడును శాంతుఁడు

జనసౌఖ్యముగోరువాఁడు చతురుఁడు నబలా!

చెల్ల॥ అన్నా! నీవెన్ని చెప్పినను నాయుల్లం బొల్లకున్నయది

ఉ॥ చిన్నతనంబునుండి యరచేతులఁ బెంచితి నిమ్మకండునా

వన్నెదొలంగనీయక. లవంబును లోకికమైనతెన్నునం

దెన్నఁడు సంచరింపక యదేపనిగా సత మాటలాడు నా

చిన్నికుమారుఁడా తుదకుఁ జెల్లినయాతఁడు సంధిగూర్పఁగ!

అందును బోవునది కూర్మభుజంగోపముఁడగు సరసింగుని

పాలికి. అతఁడు మాయామయశక్తిస్వరూపిణియై మనపాలిటికిని

వికేషించి మనసీచుపాలిటికిని నకాలమృత్యువుగా నుదయి

చిన దాని చేతిలోఁ గీలుబొమ్మచందంబున నున్న జ్ఞానశూ

న్యఁడు. అట్టివానికి స్వకీయుఁడనియుఁ బరకీయుఁడనియుఁ

దోచఁగలదే? అంతజ్ఞానమేయున్న బాలమల్లేవుల కీయ

చాట్లు దెచ్చిపెట్టునా? ఇంత యోజింపవలెనా?

తే॥ పల్లెనాఁ డనుదివ్యమా వనమునందు

వీరు లనుమావిగున్నల వెదకి కాల్చు

జననమొందిన దావాగ్ను లనఘ! వార

లట్టివారికి మంచి యెంతైనఁగలదే?

బ్రహ్మ॥ చెల్లెలూ! అస్త్రీలమునకుఁ జోటులేదు. బాలమల్లేవుల ఐష్ట్యము జ్ఞాతివర్గములోనిది. జ్ఞాతివైరము లోకసహజము. మనయలరాజు చుట్టరికము తద్రక్తసంబంధము. కావున భీతిల్లఁజనదు.

చ॥ తనమత యొద్దనుండఁ దనదండకువచ్చిన యల్లుడైన వానిని దెగటార్చ నేకుమతి నీచపథంబుచు దొక్కఁజూచు? యో! దనకు ననిష్టమైనఁ బరితాపముఁజెందఁగఁబోవు కూఁతునైనను దిలకింపఁడే? కులమునాశమొనర్చునె యేరు సెప్పినక?

సహజముగా రాజు కపటి గాఁడు. కాలానుగుణంబుగా నతనిబుద్ధి మాఱినది.

ఉ॥ చెల్లినఁ జెల్లకుండినను జెప్పుడుమాటల వించునున్న వాఁడెల్లపు డేకరీతిఁ జరియించునె? లేశము జ్ఞాన ముండదే? కల్లనిజంబులం దెలియ గట్టిప్రయత్నిము సేయఁబోఁడే? భూవల్లభుడొచు లోకపరిపాటిఁ దలంచి మెలంగ నేరఁడే?

చెల్ల॥ అన్నయ్యా! ఏటి కీశైత్యోపచారములు? వినుఁడు

మ॥ వనజాతాక్షి యుషాసతీమణి మదిక వాంఛించి తెప్పించి తండ్రిని లెక్కింపక కృష్ణపౌత్రు రతికేళిం గూడి తా గర్భధారణచే సంతసమంద బాణు డతిరాద్రస్ఫూర్తి సంగ్రామసీమను బాలుం గబళింపఁజూడఁడొకొ? ప్రేమల్ క్రుద్ధులం జేరునే?

మీరేమైనను జెప్పుఁడు. అతనిపైఁగల మరులు న న్ననుమతింప నీయకున్నది. అట్టిన న్నీకఠినకార్యమున కనుమతింపుమని చెప్పుటకు నీకు నోరెట్లాడినది? నీవే కాఠిన్యమూనినఁ బరులచెంత నామద్దులు చెల్లునా?

బ్రహ్మ॥ అమ్మా! నీపుత్రుని సామర్థ్య మెఱుంగక బెంగపెట్టుకొంటివి. వానిశక్తి సామాన్యమైనది కాదు. వినుము.

నీ! అసిని శేఁబట్టెనా యరిదశమ్మలఁ బటా
సంచలుచేయు శుంభదృబులుండు.

ఈటెపోటూక్కటి మీటెనా గజకొటి

సమయంపజాలెడి శౌర్యధనుడు.

మాటాడెనా యెట్టిమేటి నైనను నోరు

మూయింపఁగంజాలు న్యాయవిదుడు.

నేత్రంబులను విప్పి నలువెల్లఁజూచెనా

వైరిగుండె శగుల్పు ధీరవరుడు.

అఖిలశుభలక్షణంబుల కాలవాల,

మూఢయులకుఁ బూజనీయుండై యొప్పుచాడు.

దేవదాసవులను నొక్కరేవునందు

నీరుద్రావింప నేర్చును నీసుతుండు.

నీవైనను నిట్టిఘనకార్యములకు నియోగించి నాని యశ
శ్చంద్రికల దిబ్బండలంబున వ్యాపింపఁజేసి వీరమాతయును
యశచందవలసిన దానికి మాఱుగా బేలచందంబున భీతిల్లుచుఁ
దత్తిరణప్రసారణమున కబ్బాయమాన వగుచుంటివికదా !
నునల నమ్మినచారి సౌఖ్యములకంటె మన సౌఖ్యముల నె చుట
యొకఘనతయా? ఆయు వల్పుము. శరీరము బుద్బుదప్రాయము.
అందు వీరమాతలే పెడదారివట్టినఁ దదితరులమాట నేమన
వలె ?

ఉ॥ ఎన్నఁ బదాఱువర్షముల యీడుగలాడు. గృహంబు వీడలే
దెన్నడు. నేకపుత్రుఁడు మహీధరతుల్యులు వైరివర్గముల్ .
చిన్నది భార్య, గర్భవతి. చెల్లనిసంగతు లిన్నియుండినక
మున్ను సుభద్ర పంపదొకొ పోరికిఁ దా నభిమన్య ధీరయై?

ఆరీతి నిది యుద్ధమున కంపుటయా? కాదు. వట్టి రాయ
బారము. ఇట్టి స్వల్పకార్యమునకే వెనుదీయుచుండినఁ గర్మ
వశంబున రేపు యుద్ధమే తటస్థించిన నపు డెప్పటి నొప్పి
సుతుని బంపఁజాలుదువు? దేశమున వీరమాతృశత్రుము నేటితో
నంతరించునా?

అలరాజు॥ (ప్రవేశించుచుఁ దనలో)

చ॥ అనయము నాదుసేమమునె యారయుచుండెడి కన్నతల్లి నె
మ్మనమున నాదుమాటయలుమాత్రమునెంచక కోపముఁజూతఁ
గనులను జూడకుండుటకుఁ గారణమేమొ యెఱుంగనైతి. నే
వినయము వీడినాడనొ వివేకములేక చరించుచుంటినో.

ఆమెకడ కరిగి కారణ మారసి నాయెడఁగలిగిన దోసంబుల
సవరించుకొని క్షమింపఁ బ్రార్థించెద. ఏమీ? మామగారు
గూడ నిందుండినారే. వీరెపుడు వచ్చిరో. మాయమ్మ తల్లిం
భావణాయత్త చిత్తయై యున్నదికాబోలు. మంచిదేకాని
యామెమోము వన్నెదటిగి చిన్నవోయియున్నది. కారణ
మేమైయుండునో! ఒక వేళ నేనే యైయుందునా? (ఆలోచించి)
ఏమో! కానిమ్ము (సమీపించి) అమ్మా! వందనములు.
మామగారూ! జోహారులు.

కా॥ మామా! యెప్పుడువచ్చితివు? నుఖులే మాచిన్నిమామలో? సదా
సేమంబారయు వీరవర్గములు చాసిక సాఖ్యముం గాంతురే?
ధీమంతుండగు బాలచంద్రుఁడు మహాతేజస్వీయై యుండెనే?
భూమిశు ల్లిహుఁగొల్పుచుందురుకదా మోదంబు సంధించుచున్.

మామ్మల ధన్యులజేయటకుఁ గాక మీరాకకు వేఱుకా
రణ ముండదని నమ్మెద. (తల్లివైపుతిరిగి) రాక రాక వచ్చిన
మహామహుని దర్శన భాగ్యంబున కుప్పొంగవలసిన తరుణమీన
మీమోము మాటువిధంబు దోఁవఁజేయుచున్న దేమమ్మా?

చెల్ల॥ (మాటలాడక యూరకుండును)

బ్రహ్మ॥ అబ్బాయీ! నారాక మాచెల్లెలికి సంతోషదాయకమే
యయినను నేవచ్చినకార్యము దుఃఖావహముగాఁ బరిణమించు
టచే నట్టిసంతోషమును వెలిపుచ్చుట కవకాశము గలుగ
నీయకున్నది.

అలరా॥ సామాన్యముగాఁ జింతింపని మాతల్లిగారి కిట్టివంతగూర్చిన
కార్య మేదియో నే నెఱుంగవచ్చునా?

బ్రహ్మ! కుత్తా! ఎఱిగియుందువుకదా మనదేశపు దుస్థితియు మీ మామగారి చైదంబులును. దానికై దేశక్షోభ మడగింప నమకట్టి సంధిరూపంబునఁ గార్యము చక్కఁబెట్టుకొన నిన్ను రాయబారిగాఁ బంపఁగోరితి. క్రూరుండగు మీమామచేత కనుప నిష్ఠములేక దిగులొందుచున్నది.

అల! అమ్మా! ఇదేనా నీదుఃఖకారణము? చాలుఁజాలు. వీర మాతలు విన్న నవ్విపోదురు. భారతదేశస్త్రీపాళికి మేలుబంతిగానుండవలసిన వీరురాల వెల్లవారిలోఁ దలవంపుఘటిల్లు నట్లు ప్రవర్తించఁ దలఁపడుదువని కలనైనఁదలంప నైతినిగదా! దేశప్రేమముకంటెఁ బుత్రప్రేమము మిన్నయగునే? అక్కటా! నీచేత నేఁడిలుల మాఱుతోవ తొక్కించిన విధాత నెంతని దూఱవలయు.

తే॥ స్వర్గమునకంటెఁగూడఁ బ్రతస్తతమము
మాతృదేశము జనులకు మహిగలమాన.
దానిఁజెటువంగఁజూచిన హీనగుణుల
రక్తమును గ్రోలుటను మించు ముక్తి కలదె?

అయ్యో! దేశక్షేమమునకు నన్నంపుమనిన వెనుకాడు చుంటివే. మాతృదేశసేవకంటె మనకు మాన్యతఁగూర్చు కార్యమేది?

తే॥ పెంపు సొంపును మఱచి సంప్రీతి విడిచి
ప్రాణములనైనఁ దృణముగా లోనఁదలఁచి
పుత్రులనుగూడ బలివెట్టఁ బూనవలయు
సాహసంబున మాతృదేశంబుకొఱకు.

అనికదా పెద్దలు వక్కాణింతురు. నీవెంచినట్లు మామామ క్రూరుడే యగుఁగాక. నాకేమిభయము? నన్నేమిచేయఁగలదు? నన్నతనికడకుఁబంపుట కేలవెనుకాడుచుంటివి? [కొంచెమూరకుండి] అయ్యోతల్లీ! మాటాడవేమి? ఏల నీకీ

ప్రభాంతి ? అతఁడు బలవంతుఁడనియుఁ గ్రూరుఁడనియుఁ గదా
నీయూహ. అయిన నేమాయె, నేనుమాత్రము బలవంతుఁ
డనుగానా ?

మ॥ బలదర్పంబులులేవె ? సాహసము లుత్తరబామెనే ? యుద్ధకా
శల మొప్పారదె ? మొక్కవోయెనె ప్రళస్తంబైన నాకత్తి ? వీ
రుల పేర్వాసి నశింపఁజేతువాకొ ? ధీరుండై న మాతండ్రి ! కీ
ర్తిలతం ద్రుంచుదునే. త్రుటిం బరులశక్తికరూపుమాయుంపనే.

కాక వారు పదుగు రేకమై వచ్చి నన్నుఁ జుట్టుకొని గిట్టిం
తురనియా నీకు భయము ? మాతా ! అది నిల్ల. వారంద
ఱేకమై వచ్చిన నేమి ? పదుగురుకాదు, పదివందలుకాదు,
పదివే లొక్కసారిగా రానిమ్ము. వచ్చినవారి కందఱికి నన్నిరూ
పులై,

ఉ॥ సంగరరంగమందు విజృంభితవరాజుల నెత్తుటేళ్ళ న

భ్యంగనమాచరించునను నచ్చెరువందఁగఁ జూచి దేవతల్ [నే
గంగసుతుఁడొ యద్భుతుఁడొ కాలుఁడొ చక్రియొ యంచునూహ
యం గలవారుపో. తెలియ వమ్మరొ ! నాను ప్రతాపసంపదల్

కాక నాకే విపత్తుసంభవించిన సంభవింపనిమ్ము. దై వవిధా
నముఁ దప్పింప నేరితరమగుచు ? అట్లు దేశక్షేమమునకై దేహ
మర్పించుటచే నాకుఁగలుగఁబోవుయశంబు నీయదియే యాగుఁ
గదా ! పదుగు రేకమై పన్నిన పద్మప్రసాదముని యెఱింగియుం
డియు నాధుఁ డింటలేనితఱి సుభద్ర సంతోషంబువఁ దన
ముద్దుసుతు సభిమన్యుకుమారుఁ బంపియుండలేదే ? అప్పుడు
వైరులు వాని దేహమునే యపహరింపఁగలిగిరికాని యశము
గైకొనఁగలిగిరా ? ఆ యశస్సు నేటిదాఁక ధాత్రిని స్థిరముగా
నిలిచియుండలేదే ? అంతియగాక జననీ !

మ॥ స్థిరకీర్త్యంగనఁ బెండ్లియాడుకడకన్ ధీరుండు స్వప్రాణముల్
పరుసన్ దేశహితార్థమై విడుచు. న న్వాడే దివంబుడు న

స్వరకోటుల్ నివసించు. బ్రాణమన నాసంజెందు జీవన్మృతుం
దురుదుష్కర్తి గడించుకొంచు నెప్పుడో డుల్లుం బశుప్రాయుడై

అల్లుకాక నీయానతి నే నెందు గదలక యిందే యుండిన
విధివశమున రానున్నవిపత్తులు రాకయుండునా ? పోనున్న
ప్రాణములు పోకయుండునా ? పుట్టిన ప్రతిజివికిని మరణ
మెప్పటికై న నుండునదేకదా ! మఱియు

తే॥ బుద్బుదప్రాయ మరయంగ భువని బాగ్రిణ.

మేక్షణం బేమిమూడునో యెఱుంగలేము.

నేడొ రేపో నశించుట నిశ్చయంబు.

దాని శాశ్వతమని జనుల్ తలంచుచుండ్రు.

ఇప్పుడు దేశహితార్థముగా నన్నంపలేనిదానవు రే పేకా
రణంబుననో మరణించిన నెల్లు సహింతువు ? సహింప కేమి
చేయగలవు చెప్పుమా. వెట్టిలల్లీ ! ప్రాణములే స్థిరములు
కానప్పుడు ప్రేమానుబంధంబులుమాత్రము స్థిరములా ? ఇహ
సంబంధము లన్నియు ఋణానుబంధంబులుచుమీ ! అట్టి
దానికి నజ్ఞానులు

తే॥ మోహవారిధిలోపల మునిగి చిరము

చచ్చుచుం బుట్టుచును జన్మశతముగూడ

వమ్మొనర్చుచునుందురు వైరబుద్ధిఁ

గొంతవడి స్నేహబుద్ధిచే గొంతవడియు.

జ్ఞానయుతవైన నీవుగూడ నట్లొనర్చు బాడియే ? మోద
మొందవలసిన దానికి భేదమొందుచు బూజ్యులైన మామ
గారితో వాదంబొనరింప నీయట్టిగుణనిధికి నీయట్టిభీరిచిత్తకుఁ
దగినవనికాదు. అందును నే నేగనుండినకార్య మలఁతిగాదు.
మాతృదేశదాస్యవిముక్తిసాధకమును శౌర్యస్థాపనాధారమును
వీరస్వర్గసంపాదకమును వీరమాతృయశ ఉద్ధారకమును. అట్టి
దానికై నీవిట్టి గుట్టువీడి రట్టుబెట్ట సమకట్టుట దిట్టతనంబు

గునే? ముందటి వీరమాతలు నీదారిఁద్రోక్కినచో నట్టిశబ్దమునకు సద్గ్రంథములఁ దావే లేకయుండెడిదికదా! అమ్మా! అనరాదుకాని నిజముగా నీయట్టి దేశద్రోహిని మఱియొకరుండఁబోరని నాయభిప్రాయము.

బ్రహ్మ! (తనలో) బలే బాలకా! నీతత్వోపదేశము మెచ్చఁదగినది. నీయట్టి వీరవరులఁ గనుటచేతనే భరతమాత కెనలేని యాన్నత్యము గలిగినది.

చెల్ల! ఏమీ! దేశద్రోహినినా ? నేనా? యంతమాట !

తే! నాగళంబునఁ బ్రాణ మున్నంతవఱకు
దేశవిద్రోహి ననుపేరఁ దిరుగఁబోను.

కుమారా! వీరమాతనైనప్పటికి నాడుపుట్టువుగనుక సహజమగు బేలతనము నన్నుఁ గ్రిందుమీఁదుఁజేయఁ బ్రేమపిశాచము వెంటనే నన్నావహించి కొంతవఱ కూగించినది కాని నేనుమాత్రము దేశక్షేమము కోరనా? స్వరాజ్యస్థాపన కాశించనా? తండ్రీ! త్వద్వాక్యమంత్రాక్షతలచే నన్నావహించిన పిశాచము పాటిపోయినది. నేనిప్పుడు నిక్కపు వీరమాతనైతిని. (బ్రహ్మనాయనిదిక్కుమొగంబై) అన్నా! ఇదుగోవుత్రుఁ ద్వదధీనుఁ జేసితిని.

జన్మభూమికి సాయంబు నల్పుటకయి

సుతుని బంపెదఁ గార్యంబు చూచుకొనుము.

నీవు వీని నెట్టికార్యమునకు నియోగించినను సమ్మతించును. వేతలే? కత్తిబట్టి నన్ను రమ్మచినప్పటికిని సంశయింపక రయంబునఁ బయనమైవత్తును. నాయనా! అలరాజా! వనికేగునపుడు మున్ను కొసల్య తనకుమారుల కెట్టిదీవనలొసంగి పంపెనో యట్టియాశీస్సు లిడుచున్నదానఁ గైకొనుము. నిర్జరులు నీ నోమునురుగాక. పోయి రమ్మ శుభం బయ్యెడు.

అల! అమ్మా! ఇప్పటికిఁగదా ధన్యుడనైతిని. ఇదుగో సమస్కరించువాడ. మామా! నాకిపు డేమియాజ్ఞ?

అభినవ సరస్వతి

సంపుట ౨౨

}

జానపాదం
ప్రమోదూతి, ఆశ్వయుజము.

}

సంచిక ౭

స్వవిషయము.

రెండుమాసములు జ్వరగ్రస్తుడనగుట శాశివాభావప్రపంచములకు చెందిరి నొకమాత్రే పత్రిక ప్రచురించితిని వెనుకటిపత్రికలో వ్రాసి కొనియుంటిని. రెండుమాసములకు నొక్కసారిగా బాపినను దన్నా సంతమున నైనను బంపుకొనలేనందులకుఁ జిత్తిల్లుచున్నవాడను. ఏమి చేయను? ఏనెల కానెల ముద్రాక్షరశాలాధికారులకు నేను డబ్బి చ్చుట లేదు. ఏనెల కానెల వారు నాకుఁ బత్రిక ముద్రింపించి యిచ్చుట లేదు. సన్నిహితవార్ధక్యుడనగుట నోపికలేకయు నానోగ్యా భావమునను గ్రహచారవశత నేర్పడిన వ్యవహారపుఁ జిక్కులవలనను సర్వదా కాలికి బలపముగట్టుకొని సంచరింపమిని జందాలు వసూలు గాక ముద్రాపకులకు సకాలమున నేను డబ్బీయలేకుంటిని. ఇంతకును మా పత్రికాపాఠకులు సకాలమునఁ జూదాలు దయచేసినచో సర్వమును జక్కపడును.

—:0:—

శారదాశాసనము

శారదాశాసనము మొదలండియాగౌర్నమెంటుఆక్టుకే విరుద్ధము. హిందూమహమ్మదీయ న్యాయశాస్త్రముల ననుసరించి తల్లిదండ్రులయొక్కయుఁ గుటుంబయజమానులయొక్కయు నధికారమును రక్షింపవలయుననియు మతాచారముల గౌరవింపవలెననియు వర్ణాశ్రమాచారములఁ బాటించు కులములవారిచేఁ జేయఁబడు నెట్టికార్యము నైనను నింగ్లీషు న్యాయమునకు విరుద్ధముగ నున్నను సహరాధముగాఁ

వీర్యానింపఁబడఁగూడదనియు బ్రిటీషింగియాలో నేయధికారియైనను
 నిందులకు విరుద్ధముగా శాసనముఁజేసినయెడల నా శాసనములో నట్టి
 విరుద్ధముగానున్న భాగముమాత్రము నిర్భక్తమగుననియు 1780 వ సం॥
 ఆక్టు 18 వ సెక్షనులోను 1797 వ సం॥ ఆక్టు 12 వ సెక్షనులోను
 1915 వ సం॥ ఆక్టు 84 వ సెక్షనులోను వివరింపఁబడియున్నది. ఇట్లుని
 సాచ్. యక్. సుహృద్వర్ధి బారిష్టర్లు, చక్రేద్రినాథసేతు, అడ్వ
 కేటు చారుచంద్రమిత్ర మున్నగు బెంగాలు లాబాయి మదరాసు
 హైకోర్టులకుఁ జేరిన బ్యారిష్టరులును లాయరులును ససెంట్లీఫభలోఁ
 బ్యాసయిన శారదావివాహ శాసనమును విమర్శించుచు నభిప్రాయము
 వ్రాసగుచున్నారు. వాని ననుమతి మొదలైన యింగ్లీషుపత్రికలు
 ప్రచురించుచున్నవి. కావున శారదాశాసనముపైకార మెవరైనను
 గ్రియమాణబాలికా వివాహములపైఁ గేసులు పెచ్చుచోఁ బ్రతివాద
 మొనర్పవచ్చును. ఈయేషియలు పత్రిక భిమునుండి శారదాశాసన
 పుటలులోనికి వచ్చినది. తద్విరుద్ధముగా వివాహములు వేసిన లగు
 చున్నయవి. కాని వివాహములు చేసినవారిమీఁదహితము తఱచు
 కేసులు తీసికొని రాఁబడుటలేదు. పురుషార్థులచేత శాస్త్రీయమును
 విశ్వాసముతో నాచరింపఁబడు వ్యూహాశ్రమాచారములు శాసనసభల
 చేత నశింపఁజేయఁబడుట కెవఁడును సంగీకరింపఁగ. కాని హిందూ
 ధర్మశాస్త్రములకు లోఁబడి తలిడింపఁగిలేదేతఁ జేయఁబడు వివాహములు
 లోని మతాచారముల లక్ష్యపెట్టిని విధార్థములుగూడఁ గొందఱు భేద
 పోలేదు. వాచే సంఘసంస్కర్తనామము నహించి నర్తిలుచున్న
 వారు. వాళ్ల డేశోద్ధారకవిరుదాఃతులు. అట్టిదేశనాయకం మర్య
 లాంగ్లేయపరిపాలనము నాశ్లేపించుచు నాశ్లేపింతున మాచరించు
 చుండుటయుఁ బ్రభుత్వమునాదీచే బ్రాహ్మీకులగుచుండుటయుఁ బ్రజ
 లందఱు నెఱింగియున్న విషయము.

లట్టియలజడికి నవ్వారు గుటికాకయుండిన శారదాశాసనము
 సలిక్రిమించి వివాహముసలుపువా రందఱును జైలునకుఁ జనవలసిన
 వారలే యయియుందురు. కాని దానికి భగవదనుగ్రహముచేఁ బ్రస్తు
 తము పరివర్తన మేర్పడినది. మరల దీనికిఁ బరివర్తనమేర్పడి యాచ
 రితబాలికావివాహులపై నవ్వారు కేసులనే తెచ్చిపెట్టనిండు. సనాతన
 భర్తృపరాయణులు పైనిజెప్పఁబడిన యాత్మలప్రకారము కోర్టులలోఁ
 బ్రతివాదములు చేసితీరవలయును. వ్యక్తులుకాక సంఘములే కేసులు
 తెచ్చిపెట్టినయెడల సనాతనధర్మసంఘములే యీవిషయమైకోర్టులలోఁ
 బ్రతివాదములుచేసి కేసులు తెచ్చిన సంఘములవలనఁ బరిహారములఁ
 బడయఁ బ్రయత్నింపవలయును. ఐహికమైన స్వాతంత్ర్యమును సంపా
 దించుటకే సంఘసంస్కర్తలమనుకొనువారు శరీరధనప్రాణముల నర్పిం
 చుచుండ నాముష్మికములును ననాదిసిద్ధములును నగు వర్ణాశ్రమా
 చారముల రక్షించుకొనుటకు సనాతనధర్మానుయాయులు శరీరధన
 ప్రాణములనైనను సంత్యజించుటకు సంసిద్ధులై యుండవలయును.
 అట్టి తురుష్కులుమొదలైన దుష్టరాజుల పరిపాలనసమయముల
 నితకిస్తను నెక్కువగనే ధర్మమునకు ధ్వంసము తటస్థింపనుండుటయుఁ
 దనుధనప్రాణములనైనను ద్యాగముచేసి మనవారు మతమును గాపాడు
 కొనియుండుట మనము మఱువఁగూడదు. కావున వర్ణాశ్రమాచార
 ములయందు విశ్వాసముగలవార బెప్పటివలెనే వచ్చెడికష్టముల లక్ష్య
 పెట్టక బాలికలకు శాస్త్రమునందుఁ జెప్పఁబడిన యుక్తకాలమునందే
 పెండ్లిండ్లుచేయుట శ్రేయమనియు న్యాయమార్గముననుసరించువారికిఁ
 బెక్కండ్రు తోడ్పడఁగలరనియు భయపడవలసినపని లేదనియుఁ
 బూర్వాచారపరాయణులు త్రికరణశుద్ధిగా విశ్వసించెదరుగాక.

పంచవ్యసనవివరము

[కీర్తికేశులైన మండ చినవెంకయ్యగారు]

ఆర్యులారా !

ఇదివఱకు గాంధీబోధించిన పంచబహిష్కారము లొనరించిన గాని మన హిందూదేశమునకు స్వరాజ్యము రాదనియు మన వ్యాసులు బోధించిన సప్తవ్యసనములలో ముఖ్యమైన పంచవ్యసనములు మానుటయే స్వరాజ్యమనియు వ్రాసితిని. ఇపు డాపంచవ్యసనవివరము చేయుచున్నాను. గుణగ్రహణ పాఠములు నిజ మారయుదురుగాక.

మొదటిది వెలది, (స్త్రీలోలత) శ్లో॥ దాసీ మాసధనా హంతి, హంతి వేశ్యా ధనాదికం, ఆయాంపి విధవా హంతి సర్వహంతి పరాంగనా॥ దాసీసంగమమువలన బరువు (పత్రిక) పోవుననియు వేశ్యాసంగమమువలన ధనమానాదులు పోవుననియు విధవాసంగమమువలన నాయువు హరించుననియు, పరాంగనాసంగమమువలన ధన మాస ప్రాణాదు లన్నియు నశించుననియు బెద్దలు నిర్వచించిరి. కాన భర్తృహరి చెప్పినట్లు స్వభార్యతప్ప సర్వస్త్రీలును బరిహరింపఁదగినవారలని భావము. రెండవది పానము. కం॥ సిగరెల్లను బీడీలును బొగచుట్టలు కాల్చువల దన్నట్లు చుట్టలు కల్లు సారాయి యిప్పటివిదేశీయములగు విస్కీ బ్రాంధి వైన్ బీరు ఫయిన్ డేగరు త్రీడేగరు మున్నగునవి యొక దానినిమించి యొకటి మత్తును ధనవ్యయము గలుగఁజేయును. గంజాయి సల్లమందు మున్నగునవియు మత్తుగలుగఁజేసి మతిచెడఁగొట్టుట చీనా దేశచరిత్ర నెఱిగినవా రందఱికి విదతమే. కాన నిట్టి మత్తుద్రవ్యములు మానవలయునని భావము. మూడవది జూదము. ఇందు బట్టాట మొదలు డంకా పలాసు పెంకాట మున్నగు ద్యూతభేదము లానుటచే

గొప్పలు గుల్లలగునుగాన వీనినన్నిటిని మానుట యుక్తము. నాల్గవది వేట. ఇది పూర్వరాజులకు సహజవ్యసనము. ఇపు డారాజులు లేక సోయినను బ్రజాసామాన్యము రాజభోగులగుటచే వేటకుమాటుగా న్యాజ్యమును వ్యసనము బయలుదేరినది. పూర్వపు గ్రామములలోని ధనవ్యయములేని పంచాయతీతీర్థానపుబద్ధతి పోయినది. డిప్టిక్టు ముచసబుకోర్టు జిల్లాకోర్టు హైకోర్టులుగాక కొన్ని కేసులలోఁ బ్రీవీ కౌన్సిలునకుఁగూడ నప్పీళ్లుచేసి యోడినవాఁడు కోర్టువద్దను గెలిచినవాఁ డింటినద్దను నేడ్పుటయు భూధనములు గోల్పోవుటయుఁ గనులారఁ జూచుచున్నారము గాన సర్వదా కోర్టులకెక్కుట మానవలయునని భావము. రెండెద్దలు లాగినఁగాని బండి సాగనట్లు భార్యాభర్తలు మితముగావాడినఁగాని సంసారము నిల్వనట్లు వాదిప్రోతివాదు లిర్వర కును వివాదకాంక్ష తగ్గినఁగాని యియ్యది సాధ్యపడదు. కాని హిందూ దేశము చీకటిలోనుండుటచేఁ గనులుగానక గోతిలోఁబడినట్లు కోర్టుల కెక్కుచున్నారు. కాన గాంధీభోధననుసరించియయినను నీ కోర్టుకెక్కుడి వ్యాజ్యపు వ్యసనము మానినఁగాని కుటుంబరాజ్యము నిల్వదని చుట్లము. అయిదవది సొమ్ము. ధనము నిష్ప్రియోజనముగ వమ్ము సేత (నుర్వ్యయము). ఇందుననే యిప్పటి హిందూదేశ దారిద్ర్య వినిపియున్నది. భోజనపుహోటలులోఁ బూట కాటణాలు. కాపీ హోటలుఖర్చు దీనికి రెట్టి. సాధారణతొరమునకు రెండణాలు. క్రాపింగునకు రెట్టి. విగ్ పావలా, జాకెట్టు రూపాయి. ఎద్దుబండిలోఁబ్రయాణము మైలు కొక యరణా. జట్కాబండి కణా. చైలులో నాల్గు పైసలు. మోటారులో దీనికి రెట్టి. ఇపు డేరోష్టేన్లు జప్తినులు సిద్ధమైనవి. సినిలోఁ బ్రయాణము పైవానికి నాల్గైదురెట్లయిన నగును. పల్లకీయూ గేగింపులు సోయినవి. పూలరథములు పూసలపల్లకీలు నేర్పడినవి. బజ్జాతిమేళమునకు నాలురెటతోఁ బట్టు పుసన్నాయిలు

గ న్నెట్టమేళములు భోగపుమేళములు నేర్పడినవి. ఇట్టి యతివ్యయములు వ్రాయఁబూనినచో గొన్ని వాల్కూము లగును. పూర్వనూయమునకుఁదగినవ్యయమే చేసెడివారు. ఇపుడు పులినిజూచి నక్కవాతలువేసికొనినట్లు ధనవంతులనుజూచి ధనహీనులును సమితవ్యయమును జేయుచుఁ బూర్వలాఙ్ఘించినభూము లమ్మి యిక్సాల్వెంటు లగుచున్నారు. గాంధిగారన్నట్లు నిర్మూలముకుఁదగిన నిర్మాణములేదు. అన్నవస్త్రములిచ్చెడి నాగలి రాటముఁ జేబట్టువా రసలే శూన్యము. పాంతుకపేనా గుండుసూది యయినను జేయువా రరుదయిరి. ఇంకఁ బాశ్చాత్యవస్తువులు రాకున్న హిందూదేశ మంధకారమయమగునట్లున్నదికాన దీనిని సంస్కరించు సాధనము గ్రామపునర్నిర్మాణమే.

—:0:—

ఆ ర్య స ం ఘ క్రి డ లు

[పంచాంగుల ఆదినారాయణశాస్త్రిగారు]

ధర్మస్య తత్త్వం నిహితం గుహాయామని యొకయభియుక్తోక్తి గలదు. ధర్మాధర్మనిరూపణ కేవలప్రాకృతమతుల కసాధ్యమనియును. శాస్త్రజ్ఞులకైనను స్థూలదృష్టితో నిది ధర్మ మిది యధర్మమని చూపించుటకు వీలుకాని సూక్ష్మతినూత్నములగు తత్త్వములను జక్కని పౌర్యాపర్యగమనమును వాని నిర్ణయించు నైదికమార్గములను నెఱిగిన పెద్దలవలన మాత్రమే విని యెఱుంగఁదగినట్టి మర్మము లనేకమిందుఁ గలవనియును గావుననే ధర్మముయొక్క తత్త్వము పరతత్త్వమువలె బ్రాజ్ఞజనైకసాధ్యముగా నుండునట్లు గుహానిహితము గావింపఁబడినదనియును బ్రజ్ఞావృద్ధులు వర్ణింపఁగా వినియుంటిమి. కాని కాలక్రమముగా మనముచేయు కొలఁది యీన్యవస్థ మిక్కిలి యథార్థమను విశ్వాసము జనించుచున్నది.

ఆర్యసంఘముయొక్క భర్తృత్వమువలెనే సాంఘికతత్వము కూడ సీకాలమునఁ దత్వవిజ్ఞుల యసాన్నిధ్యముచేత దురూహ్యమై ప్రాకృతమతులకుఁ గొఱుకుడువడనట్టిదిగమాత్రమై యుండుటయే కాక కొందఱభిజ్ఞులమన్యుల యవిమృష్ట విమర్శనములకుఁగూడఁ బొల్పుడవలసివచ్చుచున్నది. కాని యిది దాశ్చర్యమునకుఁదావులేదు. కేవల మైహికభోగవ్యగ్రమైన పాశ్చాత్యహృదయము నాదర్శముగాఁగొన్న సోదరుల కైహికాముష్మికఫలానుబద్ధమగు ప్రాచ్యహృదయముయొక్క నిజతత్వము గోచరింపకపోవుటలో నాశ్చర్యములేదుకదా! కాఁబట్టి ప్రిస్తుత మీన్యాసమున నార్యసంఘక్రీడి లనువిషయమునుగూర్చి ప్రాచీనగ్రంథములందు లభించెడి యాధారములను రూపింప యత్నించెదను.

ఆత్మల సాంఘికవ్యవస్థలను రూపింపఁగల ప్రాచీనగ్రంథము లలో వాతాన్వయసమహర్షి రచించిన కామసూత్రము లనుగ్రంథము చాల నమూల్యమైన విషయములను దెల్పునట్టిది. కేవలమును నమూల్యములగు విషయములను వెల్వరించుటలోమాత్రమేకాక ప్రాచీన తలోఁగూడఁ బ్రకృత ముపలభ్యమానములగునట్టి గ్రంథము లన్నిటి కంటెఁగూడఁ బ్రకర్తనొందియున్నది. ఈ గ్రంథమునకు వాతాన్వయసమహర్షి లోకతంత్రీమని పెట్టినపేరు లోకముయొక్క (సంఘముయొక్క) వ్యవస్థలను జక్కగ సూచింపఁగల్గియుండుటచేత సార్థకపఱచుచున్నయది, (ఇట్టిగ్రంథము గతానుగతికన్యాయమున సఫలతనమునొంది ప్రచారమునకు రాకపోవుట యాంధ్రుల దురదృష్టమనక తప్పదు. అందునను సాధారణాధికరణమునందలి నాగరకవృత్తమను నధ్యాయ మార్యుల సాంఘికవ్యవస్థల నుల్లేఖించుటలో నసాధారణమైనదని నాభావము.

ఏకార్యమునొనర్చినను నేవ్రతము చేసినను నార్యు లద్దానిని భుక్తిముక్తి ఫలప్రదముగానుండునట్లేర్పాటుచేసినారు. (ఆటలుగాని పాటలుగాని వ్రతములుగాని యుపాసనలుగాని తదితరములగు గోష్ఠీ ప్రసంగాదులుగాని దేనినాచరించినను నైహికమును నాముష్మికమును నొకదాని కొకటి కలసిమెలసినచ్చునట్లుండవలయునని వారి సిద్ధాంతము. కనుకనే వారు గోష్ఠీప్రసంగములు గోష్ఠీసమవాయములు సమాపనకోత్సవములు నుద్యానవిహారణములు సమస్యలు క్రీడలు మున్నగునవి యన్నియును నాగరకు లాచరింపవలసిన నైమిత్తికకృత్యములుగాఁ బరిగణించినారు. నారికాలములో నిప్పటి పాశ్చాత్యరీతులను వేయింటినైనఁ దలఁదన్నఁగల్గిన చక్కని న్యవస్థలును సంస్థలును సనేక ముండిఁజెప్పినగరము సగరమునందును ధర్మన్యగ్రతను నాముష్మిక పరాయణతను లోకోపకారశీలతను నింకను నిట్టివిదోయగు పెక్కు సుగుణములను బ్రదర్శనములమూలమున బోధించి ప్రజలు నాచరణ మార్గమునకుఁ గొనిరాఁగల్గినట్టి సమాజము లుండెడివి. ఎచ్చటఁ బట్టిన నచ్చట సమస్తవిజ్ఞానసారమును బంచిపెట్టఁగలిగిన సరస్వతీ భవనము లనేక ముండెడివి. అందలి సమాజము లొకవిధముగా రూపమున కిప్పటి నాటకసంఘములనంటివి. కాని గుణమునుబట్టి కావు. ఆసమాజము లార్యనాగరకత నుద్దీపింపఁజేయు మణిదీపములు. ఇప్పటివి దాని నున్మాల్గింపఁజేయు మషికూపములు. ఇంకను సరస్వతీ భవనముల విషయము చెప్పనక్కఱదోలేదు.... కాని మన యిప్పటి గృహాలయములవలె నెలుకపెంటలతోను జరిపికాగిలిముల కట్టలతోను నిండియుండెడునట్టివిమాత్రము కావు. చతుష్పత్తికళలలో నేకకళయందుఁ బాండిత్యము గడించినను బరిక్షింపఁగల చినచిన్న విశ్వ విద్యాలయములన్నచో నప్పటి సరస్వతీభవనములయొక్క ప్రకృష్టత బోధపడఁగలదు.

వాత్స్యాయనుని కాలమునందలి సాంఘికక్రీడలు సమస్యలని మొత్తమునఁ జెప్పఁబడుచుండెడివి. ఈ సమస్యలనుమాటకు సమస్యంతే సమగ్రీభవంతి నాగరకా యాసు తా సమస్యాయని యశోధరుఁడు వ్యుత్పత్తిని జెప్పినాఁడు. నగరవాసులును గళావేత్తలు నగు చతురు లనేకులు గుంపులుగుంపులుగవచ్చి చేరి పృవర్తిల్లఁజేయు నట్టివికనుక సమస్యలనఁబడినవి. అనేకులుచేరి యానందముగ నైహికాముష్మికావిరుద్ధముగ నాడునట్టి క్రీడలని తాత్పర్యము. ఈక్రీడలను బ్రవర్తింపఁజేయుటకై వారు ఘటానిబంధనములు గోష్ఠీసమవాయములు నాసానకోత్సవములు మున్నగువానిని గూర్చుచుండిరి. ఘటలనఁగా దేవతల నుద్దేశించి చేయునట్టి తిరుణాళ్ళలు మున్నగునట్టి యాత్రలు. అంతర్వేది తీర్థము భద్రాచలము కల్యాణోత్సవము మంగళగిరి తిరునాళ్ళ మున్నగునవి నామమాత్రసామ్యమున నింకను వెనుకటి ఘటానిబంధనములను దలపించుచున్నవి. ఈఘటానిబంధనములయందే యభినవములగు నాటకప్రదర్శనములును జరుగుచుండెడివి. కాళిదాసుమొదలుకొని మొన్నమొన్నటి కృష్ణమిత్రునివఱకును గల యేనాటకము నుద్ఘాటించినను సేదోయొక ఘటాసందర్భమునందుఁ (యాత్రాసమయములందు) బ్రదర్శించుటకై వ్రాయఁబడినవిగానే కనఁబడును. ఈయాచారము రానురాను దక్కిన యార్యవిజ్ఞానవిభవముతోపాటంతరించినది. ఇది చాల శోచనీయమగు నవస్థ. గోష్ఠియనఁగా ననేకులు కావ్యశాస్త్రనిపుణులగు విద్వాంసు లొక్కచోటఁ జేరి కావ్యకళావిషయాదిచర్చలతోఁజేయు కాలక్షేపములు. గోష్ఠులను బ్రవర్తింపఁజేయుటయే గోష్ఠీసమవాయమని చెప్పఁబడుచున్నది. ఈ గోష్ఠీసమవాయములందుఁజేయునట్టి చిత్రములగు విషయము లనేకము గలవు... కాని కేవలము తప్పఁద్రాగి స్మృతిదప్పి పడిపోవుటలు మాత్ర మందు లేవు. చతుష్షష్టికళానైదగ్ధముగల యభియుక్తుల

ప్రదర్శనములు (పెరఫార్మన్సు) అందు జరుగుచు లోకులను జక్కని
 నాగరకులనుగాఁ జేయునట్టి సదుపాయము లుండెడివి. ఇప్పటికే
 ప్రస్తావవశమున శాఖాచక్రమణము నొనర్చి యప్రస్తుతమునఁ బడి
 తిని. ఇందులకు త్సమింపవేడుచుఁ బ్రకృతమునకు వచ్చుచున్నాను.
 ... సాంఘికక్రీడలు వాత్సావ్యమునుని కాలమునందు రెండువిధము
 లుగా నుండెడివి. అందొకవిధమువి మాహిమాన్యక్రీడలనఁబడుచుం
 డెను. రెండవవిధమువి దేశ్యక్రీడలు. గణపతిచతుర్థి సరస్వతీపంచమి
 శివాష్టమి కృష్ణాష్టమి మున్నగు పర్వసందర్భములందుఁ జేయునట్టి
 క్రీడలు మాహిమాన్యక్రీడలని యనఁబడును. ఇయ్యది రానురాను
 బ్రజలలోనుండి తొలఁగి యాయాదేవతలయొక్క యుత్సవవిశేషము
 లుగాఁ బరిణమించి తుదకు మనకాలమునాఁటికి నామమాత్రములుగ
 నిలచియున్నవి. గణపతిచతుర్థి మున్నగు ప్రతీకాలములం దైహికము
 కొఱుకై యేర్పఱచిన క్రీడాదు లంతరించి కేవల మాముష్మికతకై
 యేర్పఱచిన పూజాదు లతిసంగ్రహముగ నిలచియున్నవని భావము.
 ఆచరణమునుండి తత్సంబంధములగు పరమార్థములు తొలఁగినవని
 యర్థము. కనుకనే యిప్పుడు మనవారిని విదేశీయు లాక్షేపించుట
 కనువేర్పడినది. ఇఁక మిగిలినవి దేశ్యక్రీడలు. దేశసంప్రదాయముల
 ననుసరించి జనతయందుఁ బరంపరగ వచ్చుచున్న క్రీడలని యర్థము.
 ఈ క్రీడలయందుఁగూడ నాముష్మికసంబంధము లేకపోలేదు. కాని
 యయ్యది వాత్సావ్యమునుని కాలమునాఁటికే యాముష్మికమునుండి
 వేఱుపడినట్లు తోచుచున్నది. లేనిచో మాహిమాన్యక్రీడలనియు
 దేశ్యక్రీడలనియు ద్వివిధముగా విడఁదీయుటకు వీలులేకుండ నుండెడిది.
 అగుఁగాక. ప్రకృతమునకు వత్తము. వాత్సావ్యమహర్షి చెప్పి
 నట్టి సాంఘికక్రీడలు యక్షరాత్రి సువసంతకము నభ్యాషఖాదిక బిస
 ఖాదిక సవపత్రిక యుదకత్వేడిక పాంచాలానుయాసము నేకశాల్మలి
 కదంబయుద్ధము స్పృహయంతీవ్రతము యవచతుర్థి మదనోత్సవము
 దమనభంజక హోలాక యశోకోత్తంసిక పుష్పాపచాయిక చూత

లలితక యిక్షుభంజక మున్నగునవి. ఇంకను నిట్టివియే యనేక మున్నను బ్రకృత మిందు వాత్సల్యమునుడుచెప్పిన క్రీడలనే వివరించుచున్నాను.

౧. యక్షరాత్రి—ఇయ్యది కార్తికశుద్ధ పూర్ణిమనాడు వచ్చు నట్టి పండుగు. యక్షులందఱు నాడు మహానందముతో లోకము సగును సంచరించుచుందురు. జనులు పగలంతయు నుపవసించి సాయం కాల మగుటతోడనే యీశ్వరాభిషేకములు మున్నగువానిని జరిపి పృథాదస్వీకరణముచేసి స్వేచ్ఛగ సుఖముల ననుభవించెదరు. కనుకనే నీనికి సుఖరాత్రియనికూడ మఱియొకపేరు కలదు. స్త్రీ లాజన్యమును సుఖభంగము కాకుండునట్లునుగ్రహింపుమని కామధేనువు నర్పించి యతని యనుగ్రహమునఁ బ్రసాదమును గ్రహించి సుఖానుభవముల కారంభించెదరు. శ్లో॥ కుర్యాచ్చ యక్షరాత్రిం సుఖరాత్రి సాధ క్ష్యతే లోకైః॥ అని వీరభద్రుఁడు స్మరించినాడు. యక్షప్రీత్యర్థమై యర్చనాదులను జరిపి సాభాగ్యమును బడయునట్టి రాత్రిగనుక యక్షరాత్రి యనఁబడినది. వృత్తిని రచించినట్టి నృసింహపండితుఁడు నీనిని బక్షరాత్రిగా గ్రహించి “పక్షరాత్రిః పక్షస్య కృష్ణపక్షస్య రాత్రిః” అని వ్రాసినాడు. కాని యిందు సత్యమెంతయో తెలియదు. శ్లో॥ బాహుళ్యం పౌర్ణమాస్యాంతు యక్షరాత్రిం పృకల్పయేత్ । కోస్మాచ్ఛర్యయతి హృత్ర వరదోస్మృతిచ బుధాన్ ॥ యక్షేశ సుంచరతి యతో యక్షరాత్రి స్తతో భవే ॥ త్తని వ్రతఖండము చెప్పుచున్నది. ఇప్పటికి నీవ్రతాచరణము నేపాళమువారిలోఁ గలదు. కాని కృమ ముగా నీరూపము మాఱి వీరశైవాభినివిష్టతఁ గాఁబోలుఁ గార్తికపూర్ణిమ యిపుడు కేవల ముపవాసవ్రతముగా మాఱినది.

౨. సువసంతకము— ఇది భరతఖండమునందలి చాలఁ బ్రాచీనతమమైన యుత్సవము. భరతవర్షమునందలి యన్నిమతములవారు

కూడ దీని నాచరించెడివారని ప్రాచీనములగు కాళిదాసాదుల నాట
 కములందుఁగూడ నూచనలు కలవు. ప్రస్తుతము సువసంతకమహా
 త్నవముయొక్క తత్త్వమును బూర్ణముగా చూపింపఁగల సాధనములు
 విరళములైనను నిర్ణయసింధువు మున్నగు గ్రంథములం దుద్భృతములైన
 సందర్భములనుబట్టి చైత్రమాసమునం దంతటను నీయత్నమును నడిపు
 చుండిరని తెలియుచున్నది. మొత్తముపైన శైవసంప్రదాయమువా
 రును వైష్ణవసంప్రదాయమువారును నుభయులుకూడ వసుతను సుప్ర
 దాయముల కనుగుణముగా మార్చికొని యాయత్నమును హరిప్రీతి
 కొఱకును హరిప్రీతికొఱకును నాచరించుచు వచ్చుచున్నారు. చైత్ర
 మాసమునం దనంగవ్రతము హరశారీఁగోత్సవము మున్నగు పేరు
 లతో వీనిని సాగించెడివారు. అందు హరశారీఁగోత్సవము మిక్కిలి
 ప్రాచీనమైనది. ప్రస్తుతము చూచుటకైన దుర్లభమైనది. దీనిని
 గుఱించి దేవీపురాణమునందు “తృతీయాయాం యజేత్సో శంకణ
 సమన్వితాం, కుంకుమాగరుకర్పూరమణిన్త్రునుగంధకా, స్రగ్గంధధూప
 దీపైశ్చ దమనేన విశేషతః, ఆదోళయే తతో సన్ని శివోమాతు
 ప్తయే సదా” యని చెప్పఁబడియున్నది. హరశార్మ్యత్సవసందర్భము
 ననే పుణ్యస్త్రీలు సౌభాగ్యశయనవ్రతమని విశ్వప్రీత్యైకమై యొక
 వ్రతము నాచరించుచుదురు. మఱియు నీమాసమునందు భవానీ
 యాత్రయను నుత్సవముగూడఁ జేయఁబడుచుండును. కాళిదాసుని
 శాకుంతలనాటకమునందుఁ జిత్రసందర్భనాటకమునందుఁ గుశోపవేదిన
 దానినిబట్టి యియ్యది కేవలము వ్రతోపవాసాదులే ప్రధానముగాఁ
 గలది కాక యనంగపూజాది తంత్రము ప్రధానముగలదనికూడ
 నూహింప ననువగుచున్నది.

3. అభ్యుషఖాదిక — చెట్టుమీఁది పాలుగనున్న నెనగలు మొదలగు పచ్చిధాన్యమును గొమ్మలు మొదలగువానితోఁగూడఁ దంపటవేసినచో (నిప్పులపై వైచి వేయించినచో) అభ్యుషములని యందురు. అట్టి యభ్యుషములను దినెడి యాట యభ్యుషఖాదిక. ఇయ్యది హిమవద్వృత్తువునందువచ్చెడి పండుగు. మంచుగురిసెడి రోజు లలోఁ బంటకాలము (పుష్యమాసము) నందు వచ్చునట్టి పండువు. ఈపండుగునాఁ డూరిలోనున్నవారందఱును జీకటితో నాల్గుగంటల వేళనే లేచి చక్కగ స్నానముచేసి యలంకరించుకొని పొలములకు వెళ్ళెదరు. అచ్చట క్షేత్రపాలకు నర్పించి యవ్వరిక్షేత్రములలోనున్న ధాన్యమును వారు సమూలముగాఁ దంపటవేసి భుజించి సాయంకాలముదనుకఁ జక్కగ నాటపాటలతోఁ బ్రార్థింపపుచ్చి యిండ్లకువచ్చె దరు. ఇది మిక్కిలి పురాతనమైన కీర్తి. ఈకీర్తియొక్క చిహ్నములే యిప్పటికిని బల్లెటూళ్ళయందు సంక్రాంతిపండుగులలోఁ బాల నెల్లిరూపమున మనకు గోచరమగుచున్నవి. ఆ ప్రాచీనాచారములు నూలఁబడినను గుఱికి బారె డెచ్చుతగ్గుగ నిలచియుండుట శుభచిహ్నమే యనవచ్చును. నాగపంచమియను జాద్ధుల కథలో నీయాట యొక్క వివరములు విపులముగా నీయఁబడియున్నవి.

౪. బిసఖాదిక — బిసములనఁగాఁ దామరతూండ్లు, వీనినే సంస్కృతమున మృణాళములని యందురు. బిసఖండములను దినెడి పండుగుగనుక నియ్యది బిసఖాదిక. వర్షర్తువు కడచని శరదృత్తువు ప్రవేశించునట్టి సంధిసమయమున నాచరణమునకు వచ్చునట్టిది. వైద్యక వాఙ్మయమునం దియ్యది మహోత్తమమగు చికిత్సగఁ జెప్పఁబడినది. బిసఖండములు క్లేష్మమును హరించి సమప్రకృతికి శరీరమును గొని వచ్చునట్టివని ద్రవ్యగుణదీపికయం దుదాహరింపఁబడినది. అభ్యుష

ఖాదికవలెనే యిదికూడఁ జాలఁ బ్రాచీనమైన కీర్తి. కాని యశోధ-
రునినాటికే ప్రచారమునుండి తొలఁగుచున్న జ్ఞాతఁడువానిన ద్వే-
ష్టచిత్కవచి ద్భ్రష్టతే యన్న వాక్యమువలనఁ జెలియుచున్నది. సర-
స్సులు మిక్కిలి విస్తారముగా నుండెడి ప్రదేశములలో నియ్యది వాడఁ
బడెడి దంట.

గీ. నవపత్రిక— నవపత్రికలని యొకవిధమగు మొలకలు,
వీనికిఁ గందళులని మఱియొకపేరుగూడ సంస్కృతమున నున్నది. ఈనవ
పత్రికలు తొలకరివర్షము కురిసినవెంటనే యంకురించును. ఆంధ్రమున
వీనిని నేలతాటిగడ్డలందుమ్ము. ఆనేలతాటిగడ్డలను భక్షించినచో మేహా-
తిమేహవ్యాధులైనను సమసిపోవునని వైద్యకాభిప్రాయము. కందుఁ
శాచుగచ్చు న్నుని కాళిదాసు మేఘదూతకావ్యమునఁ బేర్కొన్న
వివియే. వర్షర్తువు కాముకజనప్రియమైనదగుటను నవపత్రికాంకుర-
ములు వర్షర్తుచిహ్నములగుటను గాముకులు మహాశాస్త్రాహముతో
నాటలు పాటలు మున్నగువానిని జరిపి వీనిని భక్షించెదరు. ఇయ్యది
తఱచుగ నడవులసహిపముల నుండువారిలోను నడవులయందే పసిం-
చువారిలోను వాడుకగా నుండవచ్చునని యశోధరుఁ డూహించుచు
న్నాఁడు. కాని నవపత్రికలకై యడవులకుఁబోవలసిన పనిలేదు. ఏపల్లె
యందైనను లభించును గనుక నియ్యది ప్రచారాధిక్యముగల కీర్తియే
యైయుండునని తలంపవచ్చును. ఇదిగాక దేవీపూజావిధానమునందు
నవపత్రికయని యొకపూజ పేర్కొనఁబడినది. దీని సనుసరించినచో
కదలిదాడిమీధాన్యం హరిద్రామాసకంకచు, చిల్వాశోకా జయంతీచ
విజ్ఞేయా నవపత్రికా” యను సీతొమ్మిదివిధములగు చతుర్లును నవ
పత్రికలగును. ఈ పత్రిములతోఁ జేయునట్టి దేవీపూజయే నవపత్రిక
యనబడుచున్నది.

౬. ఉదకక్ష్యేడిక— ఉదకములను బూరించి చిమ్మునట్టి గొట్టము. (పిచికారి) దీని పొచ్చినమైన నామధేయము శృంగకీడి. దేవీనవరాత్మలలో దుగ్ధాష్టమినాడు వసంతమునుగలిపి పిచికారీలనుబోలు శృంగములతో నొకరిపై నొకరు చల్లులాడుట పొచ్చినాచారమైన స్త్రీగమములు చెప్పచున్నవి. కాని యియ్యది కృమముగా మాటిపోయి పెండ్లిండ్లుమున్నగు సందర్భములలో వసంతములు చల్లుకొను నేడుకగా నీకాలమునకుఁ బరిణమించినది. ఈ యుదకక్ష్యేడిక గంగా యమునామధ్యదేశమునందు వసించువారిలో వాడుక యున్నట్లులు యశోధరుఁ డుదాహరించినాడు. కాని యుదకక్ష్యేడికయును బైఁజెప్పిన నవపత్రికయును సాధారణక్రీడలని వీరభద్రుఁడు చెప్పచున్నాడు.

౭. పాంచాలానుయానము— పాంచాలములు లేక పాంచాలికలు ననునీశబ్దములు బొమ్మలు లేక ప్రతిమలు నను సర్థము నిచ్చును. బొమ్మలను రెండుతెగలుగా విభజించి యుత్సవమునఁ బాల్గొను ప్రజలును రెండుతెగలుగా విడిపోదురు. ఒకతెగదారు పిల్లనిచ్చువారుగను రెండవతెగదారు పుచ్చుకొను వారుగను నేర్పడి వివాహక్రియలను జరుపఁదలపడి యందు వరుసలు వావులు సంబంధబాంధవ్యములు సరసములు సంభాషణములు మున్నగువానిని జేసికొనుచు నాడెడి యాటపేరు పాంచాలానుయానము. ఇయ్యది మిథిలాదేశస్థులలో నుండునని యశోధరుఁ డనెను. కాని సర్వసాధారణకీడి, మనలోఁగూడ నిప్పటికిని గల్యాణోత్సవసందర్భములలో నాచరణలోనున్నది.

౮. ఏకశాల్మలి— శాల్మలియనఁగా బూరుగుచెట్టు. పెద్దదియై చక్కగఁ బూచి యొక్కటిగానున్న బూరుగువృక్షమునొద్దఁజేరి పూజాపురస్కారము లైనపిమ్మట నా కుసుమములను స్త్రీపురుషులారణములుగా గుచ్చి పరస్పరము సమర్పించుకొని యాడుకొను

దాని నేకశాల్మలియని యందురని యశోధరుడు వ్రాసెను. వీరభ ద్రుడుమాత్ర మిపుడు మనలోఁ గోతికొమ్మంచి యాటలాడునట్టి లుగాఁ బెద్ద పొడవైన బూరుగుచెట్టునెక్కి క్రిందికి దుముకుచు నెగు రుచు నాడునట్టి యాట యేకశాల్మలియని వ్రాసినాడు. కాని యీ యుభయుల నిర్వచనములందుఁగూడ నేకశబ్దమునకుఁగల యర్థము ప్రత్యేకముగా స్ఫురించుటలేదు. ఇయ్యది విదర్భదేశవాసులలో వాడు కయుండెడిదట.

౯. కదంబయుద్ధము—కదంబములనఁగాఁ గడిమిపూలు. ఈ కడిమిపూవులను గదలుగాను ఖడ్గములుగాను గుంతములుగాను బంతులు గాను గట్టియుంచుకొని రెండుపక్షములుగా నేర్పడి వానితో నొక పక్షమువా రింకొకపక్షమువారితో యుద్ధముచేయవలయును. ఈయుద్ధ ముచేయుటలోఁ బూవులతోఁ గట్టిన యాయాయుధము లేమాత్రమును నలగరాదు. విఱుగరాదు. చాల మెలకువతోఁ బట్టుకొని ప్రహ రించుకొందురు. ఇది చాల సుకుమారకీడ. ఇయ్యదియే యిపుడు మనవారి వివాహమహోత్సవములందుఁ జెల్లఁటగా మాఱియున్నది. పుండ్రదేశవాసులలో నీయాట నాడునప్పుడు చెంట్లలోపల నిటుకపె డ్దలు మున్నగువానిని బెట్టి కొట్టుకొందురనియు నది యనుచితమనియు యశోధరుడు సూచించినాడు.

౧౦. స్పృహయంత్రప్రతము—ఇయ్యది యాపాహమాసమునం దాచరించునట్టి యుపవాసవ్రతముగాఁ దోచుచున్నది. కాని నాయె టింగినంతవఱకును దీనికి మాత్రక కనఁబడుటలేదు. కోకిలావ్రతమని కమలాకరభ ట్టుధరించునది యిదియే యగునేమో యనికూడ నను మానపడుచున్నాను. దీని నింకను శోధింపవలయు.

౧౦. యవచతుర్థి— ఇయ్యది కార్తవీర్యమనందు నున్నది. కాని యవచరణలో మాత్రము విషయనాం. జరుగుచున్నదే కాని చివితినాడని జరుగుటలేదు. కార్తవీర్యశుక్లద్యవ్యతీయనాం శుక్లద్యవ్యతీయమునకు మంగళిస్తానము నాచరించి కొంగొస్తానమునకు యవకురములను చెచ్చి గోవులకు వానితో చలాపించి యూరే గి.పు జరుపుదురు. దీనికే ధర్మశాస్త్రములం నభ్యసించి లక్ష్మీపూజనముయును గోక్రీడనోత్సవమునియును బెక్కుసేరులు చెప్పుబడియున్నవి. శ్లో॥ ఊర్ధ్వ శుక్లద్యవ్యతీయామాం తిథిషు స్వాతిముక్షగే మానవో మంగళిస్తానం సైసి లక్ష్మ్యో వియుజ్యతే॥ మొదలగు శ్లోకములు చాలంగలవు. కాని నృశృకారుడగు నృసింహుని మతము ననుసరించి యియ్యది సైశాఖశుక్లచతుర్థియందు జరుగునట్టిదని తెలియుచున్నది. కాని సంగిమే. వైశాఖమునందు యవకురములు నుర్లభములు. అయితే నాయన యవచతుర్థియనుమాట కింకొకయర్థమచు వ్రాసి నాంబు. మువలను బిండిగొట్టి యాపిండితో బుక్కావలె నొకరిపై నొకరు చుట్టూగునట్టి పండుగుగనుక యవచతుర్థి యైనదనినాడంబు. ఇందు సజమగునేని యవ ప్రత్యేకణమని వ్రాసియుండును. విజ్ఞునిని నీని నిజము తేల్చువలసియున్నది.

౧౧. మదనోత్సవము— దీనినే మనవారు కామదహనమనియును ముగ్ధశర్మము యనియును వాడుచుందురు. హనుని కోపానలమున కాహుతియైన పిదప శారి యనుగ్రహమునను రతీదేవి మొక్కి సత్వీత్వమునను మదినుడు పునరుద్భవము నొందిన పూర్ణము యట యిది. కావున నీనాడంబు మన్మథని ప్రతిమనుంచి పూజలు జరుపుదురు. కాని గంగిరసప్రమాణములనుబట్టి యియ్యది వసంతికాం

త్వవములలో సంతృప్తిగముగాఁ దోచుచున్నది. విచారణచేయుకొలది నాచరణాలో నున్నట్టే నీసంబంధమున్నది. ఇదిను జర్చించవలయును.

౧౩. దమనభంజక— దమనముతో నొకఁకొకరు కిష్టాభిరూముగ నలంకించుకొనునట్టి పంథుగిగునికి దమనభంజకయని స్పృశించుచు నిభావము కాని యాగమములలో నర్జితపరిణామిని దమనోత్పన్న మొక వేళ నిదియే యెయుండునేమో యని చూశించుచున్నాను. శైవాగమమునందు శివప్రీత్యర్థమును వైష్ణవాగమములందు విష్ణుప్రీత్యర్థముగను దమనోత్పన్నములను జరుపువాడుక చాలఁ బ్రాచీనకాలమునుండియున్నది. ఇప్పటికి దక్షిణదేశములగ నీయుత్పన్నవిహ్నములను గనుగొనవచ్చును. అయితే మూలకారుఁడు దమనోత్పన్నమని పేర్కొనని దమనభంజక యననేలయన్నచో మాత్రము కారణము న్యుగ్రహింపవలెను.

౧౪. హోలాక— ఇదియే హోలీపండుగ. ఇది యిప్పుడు చక్కగఁ బ్రచారమున నున్నందున విశేషించి వాయవలసినదిలేదు. మైగా నిర్ణయసింధువుమున్నగు స్మృతిగ్రంథములందుఁ గమంకార భట్టమున్నగు స్మర్తరుకూడ దీనిని జక్కగాఁ బూరించుచున్నారు. కాన నిట వదలుచున్నాను.

౧౫. అశోకోత్తరినిక— ఇయ్యది చైత్రశుక్లాష్టమినాఁ జూచుచు సున్నటి వ్రతము. ధర్మశాస్త్రములం దీయష్టమిని భవానీ మాత్రయని పేర్కొనియున్నారు. అందు “భవానీం యస్తు పశ్యేతి శుక్లాష్టమ్యామథా సర్వః సజాతు శోకం లభతే సదానందమయో భవే” త్తనియున్నది. ఈభవానీయూత్తరిసందర్భముననే శరీరపూజనాదులు జరి

గిసె పిమ్మట నశోకవృక్షమునొద్దకుఁ బోయి స్త్రీలును బురుషులు నీ క్రిందనుంత్రిమును జదువుచు నెన్నిదిదిశములను గోసి భక్షింపవలయు ననియును దాన జన్మమధ్యమునం దెప్పుడును శోకాదులు కల్గవనియును స్మరింపఁ జూచువానినిఁ అశోకదళములు భక్షించునప్పుడు చదువవలసిన మంత్ర నియ్యది. శ్లో॥ త్వామశోకపరాభీష్టం మధుమాససముద్భవం పిబామి శోకసంతప్త మా మశోకం సదాకురు॥ దీనికే యశోకాష్టమియనికూడ నుచుకొని పేరుకలదు. క్రియమాత్రిమిదియే. కానియశోకోత్తంసికయొక్కత ద్వై మశోకాష్టమికేగాని భవానీయాత్రికుఁగాని సంబంధించినది కాదని నాభావము. ఇంక నేమనఁగా దోహదక్రియలకు సంబంధించిన నది నామనవి. మన కావ్యములందును బురాణములందును స్త్రీల యొక్క పాదతాడనములచేత నశోకము పుష్పించునని యున్నది. కావున నియ్యది దోహదక్రిడాతర్గతమై యుండనొప్పును. కారణము లింకను గలవు.

౧౬. పుష్పాపచాయిక— ఇయ్యది యాంధ్ర కావ్యములు పుష్పములను సోదరుల కెల్లను విదితమైనదే. కావున విస్తరించుటలేదు. పుష్పములను గోయునట్టి కీడిగనుక. పుష్పాపచాయిక యనఁబడినది.

౧౭. చూతలతిక— ఇదియు నశోకోత్తంసికవంటిదే. చైత్ర శుక్లపృథిపత్తునాఁ డాచరించునట్టిది. ఇత్యాదికూడ వసంతోత్సవ సుందర్యములొక జేరినదే. కాని యాచరించునట్టి విధిమాత్రము భిన్నము. దీనిని గుఱించి కమలాకరుఁ డిట్లు వ్రాసియున్నాఁడు. శ్లో॥ ప్రవృత్తే మధుమాసేతు పృథిపద్యుదితేరవా కృత్వాచావశ్యకార్యాణి సంతస్య పితృదేవతాః॥ నందయే ద్ధోలికాభూమిం సర్వదుఃఖోపశాంతయే నందితాసి సురేంద్రేణ బ్రహ్మణా శంకరేణచ॥ అతస్తస్య పాహి

బ్రహ్మ॥ బాలకా ! నీవిప్పుడొనరింపవలసిన విశేషకార్యము లేమియు లేవు. కాని కార్య మతిచాకచక్యమున నెఱవేర్చుకొని రావలయును. నీవు నరసింగునికడకు రాయబారిగా నేగి నయథయంబుల వాని సంతి కొడఁబడఁజేయవలయును. వాని కల్లుడవై మాకు రాజవగుట నుభయక్షేమంకరుండవని ని న్నీ కార్యము నకుఁ బనుపుచుంటిమి. నీశక్తియుక్తుల బాలమట్టేవుల రాజ్యంబును బంచించుచున్నట్లు చేయుము. ఇట్లు కోరుట వారికి జంకి కాదు. యుద్ధము సర్వావస్థములకును మూలమగుట నీదారి నరసితి. ఆతఁ డెంతకు నొప్పుకున్న వానితో.

సీ॥ చిరకాలదాస్యంబుచేసిన మా బ్రహ్మ
నాయని హితమెంచ న్యాయమనుము

పురుషుడై జన్మించి తరుణికి లొంగుట
నీతిజ్ఞునకుఁ గడు నీచమనుము
దేశసంతోభంబు దెచ్చిపెట్టెడుదాని
దరికిఁజేర్చుట తన కుటియెయనుము

పల్నాటిసీమకుఁ బాటిల్లినయవస్థ
నణఁపఁజూచుట కర మర్హమనుము

చెట్టుచెడినున్న వేశను బుట్టఁ గుక్క
మూతిపిందియలను మేటిసీతి కీవె
మొదటితార్కాణమనుము వే మూఁబుద్ధి
మాని సన్మార్గమునఁబోవ మంచిదనుము.

అట్లుకాదేని యుద్ధమే సర్వసిద్ధమనుము. నిర్భీతిగా మఱియును,
సీ॥ అరికరియూధపంచాస్యమై కలనికి

రమణమై బెద్దన్న రాకమున్నె
కూరనారాచము ల్గుప్పి మీఁపాణముల్
ఘనుఁడు పేర్చిండు కై కొనకమున్నె

కన్నమదాసుండు కత్తిని దూసి తా

భవదీయసేనపైఁ బడకమున్నె

రాయవీగుండు విమ్ము రణములో నిహతులం

గావింప సిద్ధఁబుకాకమున్నె

బాలమల్లేవరాజుల పాలిభూమి

పంచియిఁబూచు పెంలయు మంచదనుము

చెడుగుదలఁచిన యుద్ధమే సిద్ధమనుము

అవలఁజింతింప ఫలములేదనుము చనుము.

ఇంకను సమయానుకూలంబుగా నీచెప్పవలసినవి యున్న సభా
మధ్యంబున నెల్లవారును విస నీచాతుర్యమొప్పుబలికి మన శౌర్య
బలదర్పంబులు విశదీకరించి యుక్తచే భయపెట్టి సాధ్యమైనంత
వఱకు యుద్ధముగాకుండుఁ జూచుము.

అలరా॥ అయ్యా! ఇన్నివిధములఁ జెప్పవలెనా? నా కనుజ్ఞయిండు.
పోయినచ్చెద.

బృహ్మ॥ కుత్తా! నీ వేగి ప్రయాణసన్నాహము చేయుము. నే వచ్చి
కలిసికొనియెద.

అల॥ చిత్తము, (అని నిష్క్రమించును.)

బహ్మ॥ చెల్లెలూ! నీదేశాభిమానము సంస్థవనీయము. బాలచంద్రుఁ
డుగూడఁ జెన్న కేశవవరప్రసాదితుఁడేకదా! పుత్రప్రేమ నిన్ను
మొదట గగ్గోలుపఱచినదికనుకఁ జెప్పుచుంటిని. నీ కుమారుడు
మఱివపచ్చవఱకు బాలచంద్రుని నీయొద్దనుంచెద. నా
డిక్షణమునుండి నీకుమారుఁడేయని స్వీకరింపుము.

చెల్ల॥ అన్నా! ఏటిభ్రాంతి? నాకుమారుఁడైన నేమి? నీకుమారుఁడైన
నేమి? దేశాసర్థము దొలంగింప నందఱును బాధ్యులే. బాలచం
దు నావశ్యకమగు మఱియొకశార్యమునకు నియోగింపుము.

బృహ్మ॥ సంలోషము పోయినత్తును.

చెల్ల॥ అనుగ్రహింపుము. (అందఱును నిష్క్రమింతురు)

—◆ ఇది ప్రథమాంకము ◆—

పల్నాటి వీరచరిత్రనాటకము.

ద్వితీయాంకము.

గురిజాలపురి - ఏకాకినియగు నాయకురాలి ప్రవేశము.

నాయకురాలు॥ (తనలో) ఆ! ఈనాయకురాలుపట్టినపట్టున కెప్పుడుకలిగినది యాటంకము? ఆ బ్రహ్మనాయుడు నన్నుసాధింప నెన్నివిధంబులనో నాచిన్నతనంబునుండియుఁ బ్రయత్నించుచుండెను గాని యొక్కటియైనను సాగివచ్చినదా? అబ్బా! వానికేమి మత్సరమో, నాపేరనికఁ దోకదొక్కిన తాచువలె మండిపడుచు నిష్కారణముగా.

క॥ హరి బలిని దొక్కినట్టల

నిరతము నను మట్టుఁబెట్ట నెంచుచునుండు

తరుణిగదాయని తలఁపడు

హరహర! ప్రాగ్భవవిరోధ మది యెంతటిదో.

అతఁడెంతప్రయత్నించినప్పటికి నాడుదాననగుట మగవానితో నెదిటింప నిష్టపడక “కడవంతగుమ్మడికాయయైనను గత్తిపీటకు లోకువ” యనునట్లు నాకక్షికి నేనే జంకుచుఁ బోనీలమ్మని యెంతయూరకుండినను దనపోకడ విడువక నాపేరు వినుటే విషప్రాయముగ నెంచి తల్లడపడుచు నెక్కురణినైనను జిక్కులుపెట్ట నిక్కిపడుచుండు వాని మత్సరము నానాటికిఁ బ్రబలమగుటచే సహింపలేక నేటి కిటులఁ దెగింపవలసివచ్చినది. అబ్బా! అదియేటిమత్సరమో యదియేటిజన్మాంతరశత్రుత్వమో తెలియరాదు. కాళ్ళజుట్టుకొన్నపాము కలవకమాన

దన్నట్లు వానివలన సాకెప్పటికైనను ముప్పదప్పదని నిశ్చయించుకొని
నాశక్తియుక్తులతో వానికి దగుపత్రికియ లొనర్ప మొదలిడి పెద్ద
దాననగుకొలది నాబుద్ధి బలంబున.

సీ॥ హాలికసంఘంబు నాదరంబునఁజూచి

వాశిజ్యనరుల శుభంబు గోర

కవుల నెంతయుఁ బ్రీతి సవిధంబునకుఁ జేర్చి

పండితశ్రేష్ఠులఁ బజ్జనుంచి

మమతఁ బురోహితామాత్యుల సేవించి

ఘనచమూపతులతోఁ గలసిమెలసి

ధరణీశ్వరులతోడఁ గరము స్నేహముఁజేసి

రాచచట్టంబుల క్రిమమెఱిగి

పిన్నలని పెద్దలని మది నెన్నఁబోక

ఎల్లవారల నెల్లప్పు డేకీకీతి

కాంచు చవ్వార లక్కఱగలిగినపుడు

చేరి నాపక్షముననుండఁ జేసికొంగి.

మఱియుఁ గొంతకాలంబునుండి రాజమందిరంబునకుఁగూడ
రాకపోకల నెఱపి శుద్ధాంతకాంతాజనంబుల తలలోనినాల్కునై
మెలంగుచుఁ జివరకు రాజసాసంబునఁ బూజనీయురాలనై
కృతకృత్యతను బొంది నా ప్రత్యర్థియైన బ్రహ్మనాయుడనినఁ
బడిచచ్చు నల్లరాజున కాగ్రహంబు గలిగించి వారిరువురకును
వైరంబుఁబుట్టించి యొకరికొకరు కాకుండఁ జేసితిఁ గాని నా
యాట పూర్తిగా సాగకమున్నె నాయందు బద్ధానురాగుఁడై
నాకనుసన్నల మెలఁగఁజొచ్చిన మగడలేందుండె మరణించె.
అంత నాభావికార్యములు వృద్ధములగునేమోయని కొంత
శంకించితినిగాని దైవముగూడ నాకుఁదోడ్పడుటచేతను నామనం
బున నీర్వాణనలంబు రగుల్కొనుటచేతను నాబుద్ధిబలంబును
వినియోగించి చేతనగుపనులఁ జేయుచుంటిని.

ఉ॥ వేటకుఁబోయినట్టి పృథివీధవుఁ డొనని మెచ్చునట్లు లా
ర్భాటముఁజేసి మన్నన లవారిగఁ గాంచితి శ్రీసతీమణి
గాటను గట్టివేసితి నఖండయశంబును గంటి మంటి నా
యాటలు సాగుచుండె నహహా! కడకుం గడుఁ బెద్దనైతిగా.

తే॥ బ్రహ్మనాయుని వే ముత్రిపదమునుండి
తొలఁగఁజేసితి నయ్యమాత్యునిపదంబు
గొంటి బాలమద్దేవులఁ గువలయేళు
నకు విరోధులఁజేసి సానంద ముంటి.

ఇప్పటికైనను నాశక్తి నెరింగి నాయుఁడు దానిజోలి నాకే
లయని యూరకుండక యేమియో తలకిందుఁజేయఁదలంచు
చున్నాఁడట. ఆతఁడేమిచేసిన నేమిప్రయోజనము? రాజే
నేగీచినగీటుదాటక నాకునుసన్నల మెలంగుచు గారడీవాని
చేతిలోని భుజంగమ్ము బేలుపడియున్నాఁడు. వానియాడ
నాకుండునంతవఱకును బ్రహ్మనాయునియెత్తులు నన్నుత్తల
నఱువఁజాలవు. (నవ్వి) పాక్షరాజునుగ్రీహుల కెద్దిలోటగు ?
రాజులురాజు లనుటయేకాని నిజముగా వారికంటె జ్ఞానశూ
న్యులు లేరనియే నాయభిప్రాయము. లేకున్న రాజులచెంత నాడు
దాననగు నాయాటలు సాగివచ్చునా? అనరాదుకాని,

తే॥ బహువిధామూల్యరత్నవిభాసిసింహ
పీఠముల నుపవిష్టులై విశ్వమెల్ల
నంకతలమునఁ దాల్చెద రంభెకాని
వారిసంగతి గన నేతిబీరకాయ.

అట్లున్నను మండలేందులకు మంత్రులమూలముననే సకల
శౌరవంబులును గలుగుచున్నవి.

తే॥ రాజు గుడిలోని మూలవిగ్రహమువోలె
కడల కొకచోటఁగూర్చుండి క్రమముగాను

దత్తులై నట్టి సచివుల ద్వారమునను

పనులఁ జేయించుచుండు నేమనఁగవలయు?

కావున రాజులు సచివులచేత కీలుబొమ్మలగుచుందురు. అట్లుని సచివులు మాత్రము తమ భాగ్యమునకుఁ దాము గర్వించి నిశ్చింత నుడురాదు. రాజుల మానసంబు లతిచంచలములగుట నిరంతరము వారెఱచెంతి వసించువారు పాముకడ చనించు కప్పవిధంబునఁ ద్రాణము లరచేతునుంచుకొని దినగడము నూత్రోష్ణచాయువనునట్లు కష్టభాజనజీవనముఁ జేయవలసినవారగుచుందురు. దానికి నానూతనపదవియు నాయుని పదభిష్టత్వములే తార్కాణములు. అయ్యో! నాకుమాత్రమిహదవులును మన్ననలును శాశ్వతంబులని యెంచనచ్చునా? (యోజించి) కానిమ్ము. కానివిమ్ము. దేహములే యసిరములై యుండఁ దదన్యములఁగూర్చి చింతింపవలెనా? ఉన్నంతనటకే సంతోషము. ఇంతిగా నేనీబ్రహ్మనాయుని పోషితనం బణఁపఁజాలనా? (మరలయోజించి విషాదముతో) అక్కటా! ఎట్లు సమర్థించుకొనఁగలనో? నేఁజేయుకార్యముల కన్నిటికిని బ్రతివిధానమాలోచించియో లేకో యెప్పటికప్పుటికిఁ దప్పించుకొని తిరుగుచున్నాఁడు. అదెక్కడివేత్సత్వమో? నేనంతరహస్యముగా నొనరించినప్పటికిని నాగుఁజ్జుట్టులో మీతనికి మున్నుండె తెలియచుండును. చీ! నేఁజేయుచున్నాననుచు నాలో నేను సంతోషించుచుంటినే కాని నావలన నాయుఁడుపొందిన నష్టి యేమున్నది చెపుమా. లేదు, లేదు; ఏమియు లేదు. ముమ్మాటికిని లేదు. నేఁబెట్టిన విషాన్నము గుడిచి చచ్చెనా? నదిలోఁ దోయించిన మడిసెనా? వలసకుఁబంపినప్పుడు కూడుగుడ్డలు లేకపోయెనా? అన్నా! జనులాడుకొనునట్లు నాయుఁడు భగవదంశసంభూతుఁడే. కాకున్న నొక్కదానిచేఁగాకున్న మతొక్కదానిచేనైనను మడియకుండునా? చూడఁజూడ నేనాతని

మజ్జించుట కల్లగాని నన్నాతడు పొరిగొనుట నిక్కువము. నన్నాతఁ డిదివఱకే నిర్జింపఁగలిగియుండియు నాయె ట్లెంతవఱకు సాగునోచూచి నాపనిఁబట్టించుచున్నదేముతో నుండినట్లున్నది. సమయముకొఱకు నిరీక్షించుచున్నట్లున్నది. (ఇంకనుయోజించి యుత్సాహముతో నిర్లక్ష్యముగా) ఊ! అట్లునుకొననేల? అంతసమర్థుడేయైన దన కెన్నియో యపకృతులొనరించిన నామై జాలిచే నూరకుండునా? చేతగాకయేకదా! నాకు జంక తహతహపడుచున్నాడు. నాపేరనిన గుండెలో గాలమైనది. ఏమైనను గానిమ్ము. నాకతన వాడో వానికతన నేనో తగు ఫల మనుభవించు వఱకును వెనుదీయరాదు. వెనుదీయుట యన్న వానికి దాసురాలనగుటయేకదా! (గర్వముతో) ఆ! నాయకురాలా వానికి లొంగుట? ఒకవేళ నేను లోఁబడఁ జూచినప్పటికిని నామాత్సర్యము నన్నాపనికిఁ బ్రేరేపించునా? అబ్బా! వానిచర్య లాలించిననాటినుండియు నాకాయ మాపాదమ స్తకమును గంపమొందుచున్నది. (సరకుసేయక) వాడెట. బ్రహ్మాంశసంభూతుడెట. నిరుపమాన పృజ్ఞాధురీణుడెట. ఏమోయెట. ఆహా! జను లెంతయవివేకులు? ఒక్కయూడుదానిచేతలకుఁ బ్రతిచేయఁ జేతఁగాక విగతోద్యోగుడై జోలెగట్ట కొని భిక్షుకుచందంబును దేశదేశంబులను గ్రామ గ్రామంబులను నల్లాడువాని నధికునిజేసి బట్టాస్తుతీజేయుచుండిరి. మూఢవిశ్వాసమన నిట్టచేకదా! ఇంకవాఁ డేమన్న గడ పన్నఁగలఁడో చూచెదఁగాక. వాని చేష్టితములఁ గనిపెట్టుటకు సమర్థులైన వేఁగులవాండ్రు నియోగించియే యుంచితి. అందఱిలో వేఁగులయెల్లఁ డతిసమర్థుఁడు. నిరుపమాన పృజ్ఞాధురీణుఁడు. వాడువచ్చిన సకలమును దెలియనగును. కాని వాడుగూడ నమ్మియుండఁదగినవాడు కాఁడు. ధనాశాపిశానీనశుఁడు. ఎనఁ రెకులవరొక్కమిచ్చిన గిరికులన వారిచేసి

జేరు దుష్టస్వభావముకలవాఁడు. (యోజించి) అయిన నేమాయె ? వాని నొకకంటఁ గనిపెట్టియే యుంటిని. నాపనిపూర్తి చేసికొనినపిదప వానిఁ గడితేర్చునుపాయ మాలోచించెద. ఇప్పు డాసంగతి యసవసరము. ఎవ రక్కడ ?

సేవకుఁడు॥ దేవి! ఏమాజ్ఞ

నాయకురా॥ సీవేగి వేఁగులయెల్లనితో నేను రమ్మంటిని చెప్పి త్వరితముగా నిటకుఁబంపుము.

సేవకు॥ చిత్తము (అని పోయి మరల వెంటనే ప్రవేశించి) అమ్మా! ఎల్లఁడే నాకెదుఱుగా వచ్చుచుండ మీమీనతి చెల్పి మఱితఱొందరపెట్టితి.

నాయకు॥ మంచిది. వాని నిచటి కనిపి నీవు ద్వారముకడి నుండుము.

సేవ॥ చిత్తము (అనివెళ్లిపోవును)

ఎల్లఁడు॥ (ప్రవేశించును)

నాయకు॥ ఓయీ! వచ్చితివా? ఏమిశేషములు?

ఎల్ల॥ లేకేమి? వలసగడుపు నేఁటితోఁదీఱిపోవుటచేసంధికై నాయుండు...

నాయ॥ (ఆశ్చర్యముతో) ఆ! సందియా? ఎవరితో? ఏమని?

ఎల్ల॥ రాజుగారితో - బాలమల్త్రేపుల కర్ణరాజ్యంబు బీయును

నాయ॥ నాకాభ్యుపైకొనకుండ రాజ్యంబు కైకొనఁగలఁజా? ఓకీ! నీ కిప్పటికైనను వానిశక్తి తెలియవచ్చినదా ?

ఎల్ల॥ తెలియకేమిటల్లీ! తదుపరి వృత్తాంతము పేనుము. సందివలదనియు యుద్ధమే కర్తవ్యమనియు వారిలో వారికిఁ గొంతవఱకుఁ దీవ్రచర్చ జరుగఁ జివరకు నాయుని వాఙ్మేళుణ్యమునకు వశులై తక్కినవారందఱును సందిగావించుకొనుటకే నిశ్చయించుకొని రాయబారిగా మనరాజుగారియల్లు సలరాజుగారిని బంపినారు. వారును మనపురిక నేఁడే రానున్నారు.

అభినవసరస్వతి.

సంపుట ౨౨ { ప్రమోదూత నామ సం॥ } సంచిక ౮
కార్తికమాసము.

కృతివిమర్శనము.

—:0:—

సర్వమంగళ:— ఇది యొక యపూర్వసాంఘికమైన నవల. గ్రంథకర్త వారణాసి నరసింహారావుగారు. వేగుచుక్కగ్రంథమాల కిది 21 వ పుష్పము. ఈగ్రంథమాలయందు నిరూపకములను సాంఘికములును నగు నవలలును బుణ్యచరిత్రములును బురాణములును మృదుమధురప్రబంధములును మనోహరములగు నాటకములును జక్కని క్యాలికోబైండుతో 3 మాసముల కొక్కొకటిగా వెలువడుచుండును. గ్రంథము వెలువడిననెంటనే చందాదారులకుఁ బోస్టేజీ కాక యొకరూపాయికే వీటిగాఁ బంపఁబడును. ఇతరులకు 18-0. సం॥ నకు 4-0-0 లకు మించకుండ 4 గ్రంథములు లభించును. ఈ 4-0-0 లును ముందుగాఁబంపిన చందాదారులకుఁ బోస్టేజీ గ్రంథమాలవారే భరింతురు. అండువలన 4 గ్రంథములపై 1-12-0 గలసివచ్చును. చందాదారులగువారు 0.4-0 లు ప్రవేశపురుసుము చెల్లింపవలెను. కొత్తచందాదారులు వెనుకటిగ్రంథములు పుచ్చుకొనవలెనను నిబంధన లేదు. కాని కోరినవారికిఁ జవుకగా నిత్తురు. అప్పుడప్పుడు వెలువడు ననుబంధగ్రంథములు చందాదారుల కూరకయే యొసంగుదురు. హిందీభాషనుండి యాంధ్రీకృతములగు తులసీరామాయణము, ఉగ్రభైరవము మున్నగు పెక్కుగ్రంథము లీగ్రంథమాలయందు దిద్దివఱకుఁ బ్రకటింపఁబడియున్నయవి. ప్రకృతగ్రంథమగు సర్వమంగళలో నచ్చుటచ్చట వ్యాకరణదుష్టము లున్నను గ్రంథాకల్పనాచమత్కృతి మెచ్చు

దగియున్నది. చక్కని లోకోత్తులు విశేషించి కలిగి శాస్త్రమును మనోహరమును నగు సీసపలను కేతంబున రసికుఁ డామూలగ్రము జదువక విడువఁడు. మఱియు నిందుఁ బాఠవ్రత్యముమున్నగు కొన్ని ధర్మములు నేర్చుకొందగియున్నవికూడ. సనాతనధర్మముల సంఘముఁ గట్టుదిట్టము లిందు వర్ణితములు కావునఁ బండితపామరుల కందఱకు నీ పుస్తకము పఠనీయమని యస్పదభిప్రాయము. నలయువారు బరంపు రములోని వేఁగుచుక్క గ్రంథమాలా శాస్త్రస్థానమునకు న్రాసికొన వలయును.

ధర్మవైపరీత్యము.

సృష్ట్యాదినుండి నేటివరకు నవిచ్ఛిన్నముగ నవాహితముగ వచ్చుచుఁ బ్రపంచ పురోభివృద్ధికి హేతుభూతములై సకలదేశములలో నన్నివేళల సమస్త (జనుల) చేరి ననుష్ఠింపఁబడుచు గ్రహస్మృతీతిహాస పురాణకావ్య చరిత్రాది గ్రంథరాజములలో నెల్ల నుద్ఘోషింపఁబడుచు నుండు ధర్మజాలముల కొకపర్యాయమే యన్ని దేశములలో నన్నికుల ములలో విప్లవము సంభవించినది. మన కగోచరములై శాస్త్రైకవేద్య ములైన ధర్మములు సశించుచున్నవిషయ ముండఁబండితపామరసాధారణములై యాబాలగోపాలము గ్రహింపఁదగిన స్వరూపఫలములుగల ధర్మములుగూడఁ జెడిపోయినవి. అట్టిధర్మములలో ముఖ్యమైనవానిఁ గొన్నిటి నుదాహరించుచున్నాఁడ. ౧ పితృపుత్రధర్మము ౨ గురు శిష్యధర్మము ౩ భార్యాభర్తృధర్మము ౪ బ్రాహ్మణబ్రాహ్మణేతర ధర్మము ౫ స్వామిభృత్యధర్మము ౬ స్త్రీపురుషధర్మము ౭ పండిత పామరధర్మము ౮ దాతృప్రతిగ్రహీతృధర్మము ౯ పూజ్యపూజక ధర్మము మొదలైనవి. ఇందుఁ బితృపుత్రధర్మమునుగుఱించి నే నీమధ్య కాలములో రచించి ముద్రింపించి ప్రకటించిన యధర్మానుతాపశత కములోని యీ శ్లోకముం జదువుఁడు.

శ్లో॥ తాత స్సనాతనసుధర్మపరాయణ స్సాస్త్రిః
పుత్రో నవీనమతవేషనివిష్టచిత్తః
పుత్రేణ తేన కథ మస్య పరా గతి స్సాస్త్రిః
తైలాసనాథ శశిశేఖర పా హ్యధర్మాత్ ॥

(తండ్రి) ప్రాచీనమగు మంచిమతమునం దాసక్తి గలవాఁడు. సుమారుఁడు క్రొత్తమతమునందుఁ గ్రొత్తవేషమునందుఁ బట్టుదలగల చిత్తముగలవాఁడు. అట్టికుమారునివలన నాతండ్రికిఁ బరలోకగతి యెట్లు కలుగును? కానఁ తైలాసపతియగు నో చంద్రశేఖరా! ఇట్టి యధర్మమునుండి రక్షింపుము).

కనిపెంచి సకలసుబుద్ధులను నేర్పి విద్య నేర్పించి వివాహాది శుభంబులఁజేసిన తండ్రినిషయమై భక్తిలేకుండుటయేకాక యిక్కాల మందు వ్యాజ్యమువేసి భాగముపంచుకొనునట్టివార లుద్భవించు చున్నారు.

ఇక గురుశిష్యధర్మము. స్కూల్స్ లో నింగ్లీషుభాషను జదువు బాలుర కుపాధ్యాయులయెడల నెంతభక్తియున్నదియో వ్రాయ నవసరములేదు. మనదేశమున కింగ్లీషుభాష వచ్చినది మొదలు వేదశాస్త్రములు చదువువారే లేరని చెప్పవచ్చును. ఎచ్చటనేని విరళముగా నుండినను వారికి బహుస్థలములలోఁ బాఠశాలలను భోజనవసతులను నేర్పఱచి యుపాధ్యాయులకు జీతములిచ్చెడి మహనీయులవలనఁగలిగిన శ్రద్ధగాని సహజమైనది కాదు. కాన నావిద్యార్థుల కాయుపాధ్యాయులయందుఁగాని యావిద్యయందుఁగాని భక్తి యేమాత్రము లేకుండుటచేత జూనియర్ పాఠశాలలవలెనే వేదాధ్యసకులును వేషములలోనేమి పవిత్రనలోనేమి సమానులుగ నగపడుచున్నారు. ఆయుపాధ్యాయులకును మాసజీతమునందున్న శ్రద్ధావిశేషము పవిత్రమునందుఁగాని విద్యార్థులకు సత్రవర్తనఁ గఱపుటయందుఁగాని యుండదు. భార్యాభర్తృధర్మమును గుఱించి పైశతకమునం దిట్లు చెప్పితిని.

శ్లో॥ దాంపత్య మగ్నిసవిధే ద్విత మూర్జితంచ
 కేచి ద్వియోజయితు మీశ్వర ! సంయతం తే
 ఉద్వాహయంతి కలిచి ద్గతభర్తృకా వై
 కైలాసనాథ! శశశేఖర! పా హ్యధర్మాత్.

(ఓసశ్వేశ్వరా ! అగ్నిసాక్షిగ సంపాదించబడిన దాంపత్యము నిప్పుడు విఘటనచేయుటకుఁ గొందఁలు బుద్ధిశాలులు యత్నించి శాసన మేర్పఱుపఁబోవుచున్నారు. కొందఁలు విధివా వివాహము నేయుచున్నారు. కాపాడుము.)

భర్తను జూచిన భార్యకు లక్ష్యమును భార్యమీఁద భర్తకుఁ బ్రేమయు స్వభావసిద్ధముగ నే లేని యీకాలమునందుఁ బై డైవోర్సు బిల్లు ప్యాసయినతరువాతఁ బరస్పరప్రేమ కొంచెనైన నుండనని చెప్ప నక్కఱలేదు. ఇది బ్రాహ్మణబ్రాహ్మణేతరభావమునుగుఱించి నేను స్వరాజ్యనాస్తనోపాయద్విశేషియనెడి గిరింధములో నిటులఁ జెప్పి యుంటిని.

శ్లో॥ బ్రాహ్మణేషు తపోవృధ్యా జ్వలత్సు కశయత్స్వపి
 శుభాశుభాని సర్వేషాం పోషయత్స్విత శేషు తాన్
 శౌచహీనా సుమాగత్య హూనా రాజ్యం శనైశ్శనైః
 సంసాద్య బ్రాహ్మణాదీనా మువ్యోగాశాం పరికల్ప్యచ
 బహూ న్యుద్యోగస్థానాని కల్పయామాసు రంజసా
 ధనాశయా తపస్త్యైవ బ్రాహ్మణాః ప్రవిశన్ శనైః
 తదాది బ్రాహ్మణాదీనాం మహిమా బుద్ధ్యతే క్రమాత్
 తదన్యేతు ద్విషంత్యేతాన్ ధర్మర్షిణి మహిభృతః.

ఈరీతిగా బ్రాహ్మణులు తగ్గిపోగాఁ దదితరులు బ్రాహ్మణాచారతత్పరులై ద్వేషించుచున్నారు. స్వామిభృత్యన్యాయము. ప్రకృతమునందు భారతీయులకుఁ బ్రభువులయం దెంతభక్తివిశ్వాసములు న్ననో వేఱుగ వ్రాయనక్కఱలేదు. ఆతరుగనే యితరులగు ధనికులు

ఊన్నగువారలవద్దనున్న భటులునైతము ప్రవర్తించుచుందురు. స్త్రీ పురుషధర్మము విచారించినను దలక్రిండుగనే యున్నది. స్త్రీలు పురుషులవలె సభలలో నుపన్యసించుట బియ్యమున్నగు క్లాసులలో నుత్తీర్ణులగుట యుద్యోగమునుజేయుట మున్నగు పనులచే ననాదిసిద్ధమగు స్త్రీలకుండవలసిన మర్యాద నుల్లంఘించి నడచుచున్నారు. పురుషులు స్త్రీవాక్యమును వేదవాక్యమువలె విశ్వసించి వర్తించుచుందురు. ఈ విషయమై కలివిడంబములో “యత్ర దారగిరో వేదా” యని మనకుఁ బూర్వలే చెప్పియున్నారు. పండితపామర ధర్మముకూడఁ జెడిపోయినది. పండితుఁడు వేదములలోఁగాని ధర్మశాస్త్రములలోఁగాని యిటుల నున్నదని బోధించెనేని తదితరుఁ డాశాస్త్రమునందుఁగాని యా బోధకునియందుఁగాని విశ్వాసములేమింజేసె యటుల నాచరింపకపోవుటయే కాక తద్వ్యతిరీక్తముగఁగూడ నాచరించి దానిని వెక్కిరించుచున్నాఁడు. పండితుఁడుకూడ సత్యులకు బోధించుటయే కాని స్వయ మాచరింపకుండును. కనుకఁ బండితపామరధర్మము నశించినదని చెప్పవలెను. ఈ కాలమునందు దాత్మప్రతిగ్రహీత్యభావముగూడ మాజిపోయినది. దాతలకుఁ బాత్రాపాత్రవిచారణ లేక (తఱచుగా) ధనము నపాత్రులకే చెందఁజేయుచున్నారు. ఆ యపాత్రప్రతిగ్రహీత యసత్కార్యములకే యా ధనమును వినియోగించును. మఱియు, పూర్వము సత్కార్యములని పేర్కొనఁబడినవి యిపు డసత్కార్యములుగ గణింపఁబడుచున్నవి. ఇప్పుడు సత్కార్యములని యాచరింపఁబడునవి పూర్వదృష్టి కసత్కార్యములు. ధర్మ మధర్మమనియు సధర్మము ధర్మమనియుఁ బ్రాచీననవీనమతసౌవిష్టల యభినివేశమై యున్నది.

అట్లే యపాత్రులు పాత్రులైరి. పాత్రు లపాత్రులైరి. పూజ్యపూజకభావము మూలచ్ఛేదమే యైనది. పై గురుశిష్య భార్యాభర్తృ బ్రాహ్మణ బ్రాహ్మణేతరభావాదులు నశింపఁగాఁ బూజ్యపూజకభావ మెటుల నిలువఁగలదు? పూజ్యపూజకభావ మేమియు లేనిది శ్రీయ సైట్లకల్లును? ఆదికల్లుముచే యతిగృహి

న్యాయముమున్నగునవి గ్రహించదగినవి. ఇట్టి ధర్మములన్నియు
 నశించినవి. నశించుచున్నవి. నశింపఁజూపుచున్నవి. ఇంకఁ బ్రపంచమే
 పాడుగా నలసియున్న దేమో తెలియదు. పయినఁ జెప్పఁబడిన ధర్మబృంద
 మాచరణలోనుండినయెడలఁ బ్రపంచాభివృద్ధి కాఁగలను. అవి నశించి
 నందునఁ జింతిల్లుచుండవలసినచ్చినది. బైధర్మములులేని యితరదేశముల
 వలె నీదేశము వృద్ధిలోనుండదాయనిన మనదేశ మాధర్మములతో నేటి
 వఱకుఁ బ్రసిద్ధిగాంచి యితరదేశములకన్నఁ బవిత్రమైనదనియుఁ బుణ్య
 భూమియనియు ద్వీపాంతరస్థులచే నైతిము కొనియాడఁబడినది.
 ఇంతియేకాక శ్రీభగవద్గీతలలో “శ్రీయా స్వధర్మో విగుణః పరధర్మా
 త్యన్వషితా” త్తని శ్రీకృష్ణభగవానులు సెలవిచ్చినట్లుల మనదేశస్థులు
 బై ధర్మములనే యాచరింపవలెను. అట్లు పప్రపంచపురోభివృద్ధికి
 గారణమగునట్టి ధర్మజాలము నశించుటకుఁ బ్రతిమకారణము విదే
 శీయప్రభుత్వము. రెండవది శాస్త్రగ్రాహకులు హుణుభాషాధ్యయ
 నముసేయుట. మూడవది తత్సహవాసాచారము. “పరధర్మో భయా
 నహ”యని కృష్ణభగవానులు చెప్పియున్నారకదా ! ఇది యిట్లుండఁగ
 నిపు డాప్రభుత్వముమీఁది ద్వేషము ప్రపంచమునకుఁ గలిగినను
 బైధర్మములు నామమాత్రావశిష్టముగ నున్నవియై స్వరూపవాశన
 మును బొందుచున్నది. ఇది యొక చిత్తము. ఈచిత్రమునకు హేతు
 వేమియైయుండవలెనని యడిగిన నాయాశయమును వెల్లడించు
 చున్నాను. కొన్ని సగిల నుండి యింగ్లండుదేశస్థుల పరిపాలనలో
 నుండి తత్సహవాసము తద్భృత్యత్వముఁ జేసి యిపుడు భరతదేశ
 నివాసులు భరతదేశ మింగ్లండుదేశము కావలెనని యభిప్రాయపడి
 వారలతో ద్వేషించి యాదేశమునందులేని ధర్మములు మనదేశమునం
 దేలయుండవలెనని సాధ్యమైనంతలో బోధనలచేతను శాసననిర్మా
 ణముచేతను బ్రవర్తనలచేతను నశింపఁజేయుచున్నారు. కానఁ బై
 ధర్మములకుఁ బునరుద్ధారణము కలుగునట్లు లేదు. కనుక నో
 ఛామాణికులారా ! మీరైన నికనైన నీకారణమును దెలిసికొని
 యెటులైన ధర్మజాలము నశింపకుండునట్లులఁ జేసిననే ప్రపంచము

రాకుండును. లేనిచో నేమికాగలదో వేరుగఁ జెప్ప
సక్కుటలేదు.

విజయేశ్వర ప్రభావసభారంభపు మంగళాశాసనము

శ్లో॥ విద్యాధీకులశీలపౌరుషయశోభీష్టంచ సప్తంచ నో
యద్యత్తత్సకలం యథాద్య విభవం భూయా త్పునశ్రేయసే
ఇత్యేవం విజయేశ్వరస్య కరుణాపాంగా సవేద్యేహ యే
సేవంతే వచసా హృదాపి వపుషా తా నేష పోషేత్ప్రభుః.

శ్లో॥ స్వాంద్ర్యాపత్రికయాహ్నికప్రవణయా సర్వేషుచైకాదరాత్
దేశోద్ధారకవిశ్వదాత్మబిరుడా యం ప్రాప్య తత్సార్థకౌ
కారాగాగదశాస్థితాచ వివిధం పక్వాన్నదానాన్తహాన్
కాశీనాథకులాబ్జరుద్దినమణే ర్నా గేశరాయా త్కృకః.

కం॥ ఊర్జితపడ నాగేశుండు
దౌర్జన్యములేని దాసధారలు చూడన్
గర్జనచేయక వచ్చెను
పర్జన్యుండు నేటిసభకుఁ బరుగిడుచు బో.

ఉ॥ జైలునఁగూడ ఖైదులకుఁ జక్కెరపొంగలి పిండివంటలున్
చాలెఱురీతిఁ బెట్టఁగలసద్గృహి యెవ్వఁడు తాను ఖైదియై
వేలగుమాటలేల పృథివీస్థలి నాంధ్రపుఁబత్రికేశుఁడే
కేలునఁజూప నర్హుఁడని కీర్తులు వీనికి నింపు మీశ్వరా !

కం॥ జీర్ణోద్ధారవిధానము పూర్ణముగా వినెడి సుజనపుంగవులెల్లన్
కర్ణాంశ నించుకైన నపర్ణాదుల సేవఁజేసి పరమొందవలెన్.

తే॥ ఇహపరంబులరేంటిలో నేదిగాని
కోరకుండఁడు మనుజుఁడు గుణిగనున్న

గురుకులశాసన మహిమ కా స్మరణమందు')
పరము కీర్తిర సన్నిధుల్ పథమనుదంగి.

తే॥ ఇహపరంబులరెంటి మీయెదుట నిడివి
నొక్కటైనను దయచేసి నొక్కకుండి
శుభముశుభమని చూడగే నుచునులారి !
ధన్యతకు మనకులముల దరముతరము.

క॥ బెజవాడఁ గృష్ణకెరుటను
విజయేశ్వరమనెడిచోట వేసుచు మిగులక
విజయము కోరెడుభక్తుల
విజయేశుడు ప్రోచుఁగాత వేసుక నెప్పుడక.

శ్లో॥ మాతా బ్రహ్మస్త్రీశ్వరీయం పితౄష విజయేశ్వరిః
సంతాత్మానమోక్షేషు శ్రీసున్నారాయణో గురుః.

ఉ॥ దేవునిభక్తి బ్రాహ్మ్యకృతి గీతులశ్చయ బాహుళముక
కావలెనంచు జేయు ఘనశార్యసహాయము సౌమ్యవృత్తియుక
ఆవలిదారిచూపు తమకెదిటి కిష్టుఁడు నాకు ముఖ్యుఁడ
దేవళరాజశర్మ కొకదీపనచెప్పి ముగితు సీసభక.

ఉ॥ ఆయన కోర నేను మన యాత్మకు గీతా మృత్యుపూర్తులక.
చేయుట శాస్త్రమున్న విని సేవలుచాలవె దైవసంస్థలక
చేయుదునంచు బూని సేవశ్రీశులగుల్లికుం బట్టనిచ్చె నీ
ధ్యేయతటంబునందు మనదేవలరాజకుం బానె దీటగుక.

శ్లో॥ విజయేశకృపాపాంగాత్ దేవత్రాబాఘ్యశర్మహ
భారద్వాజసగోత్రస్సక స్వసంతోష్యస్తు ధర్మగీః.

—* ఉద్గా ము జా బు *—

(సంపాదకీ జము)

కం॥ కడపటి విజ్ఞాపన యిది

యొడయడ ! తుదవెళ్లజదువుఁ డోవికతోడన్

చిడిముడిపాటున నావల

పడవేయకుఁ డిదియె నాదుప్రార్థన మొదటన్.

౧

ఆ॥ వేదశాస్త్రవిదులవేడ్కమై రావించిశ్రావణింబానర్చునత్కృతులకు
ఉరుయశంబుగొన్న దుర్లాముసంస్థాన మెన్నోనాశ్శృచుండి యిద్ధరితి

కం॥ విద్యద్రాహ్మణభక్తియు నచ్యైతమునం బ్రసక్తి యలరుచుఁగననా
మిద్వాదమునం దద్యత ముద్వేలంబగుచువచ్చె నొకకొన్నిసమల్

ఆ॥ కాశిమొదలుచేసి కాశ్యపి రామేశ్వ

రంబువఱకుఁగలుగు రాజులందు

కానఁబడదు మీకుఁగలకీర్తి లక్ష్మీప

సాదరాయ ! సుకవిజనవిధేయ !

౪

ఆ॥ అదియ కతముగాఁగ నందందువసియించు

పండితులకు మఱియుఁ బత్రికలకు

మిమ్ము నాశ్రయించి మీవల్ల బహుమతి

పడయుకోర్కె యోజ బాడముటయును.

౫

కం॥ అభినవసరస్వతికి మీ

రభయంబిడఁగలరటన్నయాశను బంపన్

లభియించెను నైదేండ్లకు

ప్రభువర ! చందాధనంబు పదియేనుద్రల్.

౬

ఆ॥ కాశికేగి నేను గ్రమ్మితివచ్చుచో శ్రీమదీక్షణమును జేసియుంటి

అపుడు పోషకత్వ మంగీకరించితి రస్మదీయపత్రికాబ్జముఖికి

౭

తే॥ బోషకులలోన మీపేరు పొందుపఱచి
 పత్రికను మీకుఁ గ్రహముగాఁ బంపుకొంటి
 భూప! మఱికొన్ని నాల్గకుఁ బోషకభృతి
 అనువుడనుచును మనస్రల సనువుకొంటి.

౮

క॥ వాసితి శాస్త్రులుగాఁగి
 వాసితి మానేజరుసకు వాసితి మీకుఁ
 చేసితిఁ గరము ప్రియత్నము
 భాసురయశ! కతమదేమొ పంపరు చందాకా.

౯

ఆ॥ నత్సరాంతమునకు వసుధేశ! పీషిగాఁ
 బంపుకొంటిఁ జరమభాన్యమగుట
 అద్ది తిరిగివచ్చె నకట! యిక్కేనుండు
 సోషకార్థ మెట్లుఁ బుచ్చికొందు.

౧౦

క॥ పదపడి రివైకాన్లును బృథ్వీశా! శాస్త్రుగారిపేరటఁబంపకా
 మదిఁదోపదేమిహేతువోయదియునిరుత్తరమయయ్యెహా! యేమందుకా.

ఆ॥ ఇంతయగుటఁజేసి యేగకయున్నచో
 ఎదియుఁదెలియదనుచు నిందుకొక
 అంతదూరదేశ మరుదెంచియున్నాఁడ
 అప్తశాప్యములను వ్యయముచేసి.

౧౧

క॥ వచ్చినతోనంబుచ్చక చెచ్చెరఁజనుమనుమటంచుఁజెప్పితిరట యీ
 ముచ్చటవెద్దపిడుగునలెఁజొచ్చెనుమత్కర్ణములను మీఁగినాథా!

ఆ॥ నూలులాలులిచ్చి శౌరవింపకయున్న మా నెమీరునన్న మనుజనాథ!
 దర్శనంబునేని తగురీతి నీయకే పొమ్మటంచుఁ జెప్పఁ బోలునయ్యి?

ఉ॥ పండితపక్షపాతులును బండితు లేరట సట్టివారలై
 పండితుఁ బత్రికాధిపతి బ్రహ్మకులుం గవి నీవిధంబునకా

ఖండితవశా జవాబునిడి ఖర్చులకేనియు నీక పంపుటల్
దండితుఁజేయుచాను మఱి ధర్మమటం చనఁబోవ రెవ్వరుకా. ౧౧

కం॥ మీ సంస్థానంబునకుకా వాసింజనుదెంచినట్టివారెవరేనికా
కానుకావీసముగొనకిటు లాసందెగఁగోసికొంచు సరిగిరె చెప్పుడి. ౧౨

ఉ॥ అంగన రూపుమాపి ద్విసహస్రమురూపిక లూడఁజేసియుకా
భంగముగూర్చు నాదగు నభాగ్యపుదేవత వచ్చి మీయెడం
దం గయిసేసియుండనగుఁ దన్మహిమంబునఁగాక మీరిటుల్
రాంగనె లేదుపొమ్మనెదరా కృపఁబుండఁటు లో మహేశ్వరా! ౧౩

తే॥ కాదు లక్షలు వేలునుం గాదు మఱియు
పందలైనను గాదహో ననుమతీశ!
నాకొసంగెడి యీకొద్దినాణెములకు
వేటుపల్కుదురా జమీందారులయ్యు? ౧౪

ఆ॥ నాఁడు మరలవచ్చు నాలుగుగంటలబండి మిగిలిపోవకుండఁగానె
పొమ్మటంచువార్తఁబుచ్చితి రాస్థానపండితాననమున బహుమృదూక్తి

ఆ॥ కానియాశ దెగమింగ ర్తవ్యమూహించిపద్యములనువ్రాసి పంపఁజూడ
ఓయిలాతలేంద్ర! యుల్లాములోపల మీకుఁ జేర్చువాఁడె లేకపోయె.

కం॥ మీపంక్తిఁబెద్దపీటల సాపడఁదగువాఁడఁగామిఁ జాటుననాకుకా
సూపోదనంబువేసిరి రేపునుమాపుం ద్వదీయ గృహమున ననఘా!

ఉ॥ రం డిటఁ గూరుచుండుఁ డను రాజనియుక్తులునేని లేని యా
తిండికిరాకకే మొదలు తీరినిలజ్జ వసించునేను బ
న్నుండియొ లేక కుర్చిపయి నుయ్యెలలూఁగుచో యున్న మీకడకా
మొండితనాన నిల్వఁబడి మో మెటులెత్తి పఠింతుఁ బద్దెముల్.

క॥ జరిగిన సత్కారమునకు దురపిల్లు చభోజనముగఁ దోతెంచితి న
ఘటినేని మీకుఁజెప్పఁగఁబఱతెంచందెవఁడు మీదుభయమదియేమో

కం॥ నరనాయక! రెండేడ్లకు

ఇరువదిరౌప్యంబు లీర లీడగుచందా

మఱి రెండు సూత్రసంహిత

లరయుండు పంపితిన్ లేదొ యుపగుండు శాస్త్రీ.

చ॥ ఇరువదియైదు రౌప్యముల నీయంగనుంటిరి మీర లీవిధి
కరుణదలిర్పంగం దమరె గ్రీక్కునఁ బంపకయుంటఁజేసి య
తైఱుగున నేను రావలసెఁ దెల్పితి నుండిన సత్యమంతయున్
నరవర! మీదుచి త్తమును నాదగుభాగ్యము నెట్టెలున్నదో. ౨౫

చ॥ ఇరువదియైదురూపికల కే నరుడేఁ బదునూఱురౌప్యముల్
సరిగ వ్యయింపఁగావలసె సత్ప్రభువు త్తను రిప్పుడేనియున్
గరుణమెసంగఁజేయుచును ఖర్చులతోడను బంపుటర్హ మ
యిరువదియైదు రూపికల నిచ్చెదరిట్లు దొర ల్గరాస్థలి. ౨౬

కం॥ వీయేటిపోషకార్థం బాయేటంబుపుచుండుఁ డట్లుతరునాతన్
ఈయుటకుఁ గష్టమగుచో వ్రాయుండు పేర్తీసివేయవలయునటంచున్.

కం॥ అల పాకయాజములులకుఁ

బలె నెలమిని నూఱులిచ్చి పంపకయున్నన్

బలుశ్రీమలు పెట్టియైనను

నలుబదియొకరౌప్యములను నా కిడవచ్చున్.

౨౭

చం॥ భరమగునేని తెల్పుఁ డది పత్రికలోఁ బ్రకటింతు సూత్ర నె
వ్వరు నరుడేరకుందురు భవత్సముఖంబున కింతలోన ను
స్థిరత ఘటిల్ల నప్పలును దీరెడి నట్లనికాదె శ్రావణి
జరిపెడి విద్యదాదృతియు క్షౌపదిపాలక! యాపి తియ్యెడన్. ౨౮

కం॥ అవమానము నవగోప్య

ప్రవిష్ట మది మరల నెటులొ పాపుకొనంగన్

భవదంతికమున కీవిధి

సవినయముగ వ్రాసికొంటి ట్నాపాలమణీ !

30

చ॥ మనవిని జిత్తగించి యది మాపిన మాపుడు లేకయున్నచో

జనవర ! యీ యుదంతమును సర్వమునుం బ్రకటింతు నంత నె

వ్వరికిని భీతి వాటిలు భవన్నగరంబున కేగుదేర నీ

యనిజననాథుతోడిపని యర్థజనంబుల కేమియుండెడిక.

31

క॥ ధనలాలస లేకుండిన

పనియే ముర్లాముతో విపశ్చిత్ప్రజకు?

ఘన కాశియ? గయయా? మఱి

యనఘ కురుక్షేత్రమా? ప్రయాగయ తలఁప?

32

ఉ॥ శ్రావణపూర్ణిమక జరుపు శాస్త్రవిదర్శన మాఁగినందుకే

తావకకీర్తికాంత ముఖతామరసంబు కళంకితంబు గా

కోవిదుఁ బత్రికాధిపతిఁ గూడ నమానితుఁజేసిపంపు పై

నేవిధిగాఁగ నుండెడినో యీరలె యోజనచేయుండి మదిక.

33

శా॥ “వీసంజేని లభింపదెప్పు చని వెన్వెంటక లిఖింపంగ నీ

మాసాంతంబున నీయనున్నయది సన్మానంబుగాఁ బంపి మీ

గాసిం దీర్చెద” మంచు సంతరింతు యోక్కానాథ! యబ్బంగి నా

యాసం దీర్చి భవద్యశంబు భువి బర్యాప్తంబు గావింపుఁడీ. 34

ఈ లేఖ ప్రత్యేకించి యుర్లాముజమిందారుగారికే పంపఁబడి నది. కాని యది వారు సఫలముచేయక బుట్టదాఖలుచేసిరి. కాన నీయు త్తరము వాణిఁజేసి దో లేదో యను సందేహముతోఁ బత్రికా ముఖమునఁ బ్రకటింపఁజేసినయది.

—* యాదగిరిక్షేత్రము *—

పచ్చిచూంధ్రదేశమున (నిజామురాష్ట్రమున) బ్రసిద్ధములగు ఖేత్రములలో యాదగిరి యొకటి. ఇది హయదరాబాదునకు బెజవాడ నుండి పోవు ఇనుపదారికింజెందిన నంగిపల్లి స్టేషనుకు నూరుపైళ్ళి దూరములో నున్నది. యాదగిరిపల్లె యను గ్రామమునకుం జెంతగల చిన్నకొండపైఁ జిన్నగుహలో స్వయంవ్యక్త సృసింహవిగ్రహము గలదు. ఈ దేవునిబట్టియే యా ఖేత్రమున కంతటపేరు వచ్చినది.

ఒరంగజ్జు కలభముమెట్ట, దేవగిరి, భువనగిరి దుర్గము లాంధ్రరాజులు పాలించుకాలమున నీ యాదగిరిక్షేత్రము మహావైభవోపేతముగ నుండెను. అనంతరము జరిగిన యనననండి సూత్రలలోఁ దొల్లింటి భోగభాగ్యములను దక్కుగల క్షేత్రరాజములతోఁబాటి ఖేత్రముగూడఁ గోల్పోయెను. రాజ్యవిచ్ఛేదము లక్షగి దేశీయ ఖేత్రములు కాలు నిలువఁదొక్కుకొను కాలమున లేములవాడ, ధర్మపురి, కాళేశ్వరము మున్నగు ఖేత్రములతోఁబాటి ఖేత్రముగూడఁ బూర్వపతిష్ఠ నిలుపుకొని భక్తుల శాశ్వతపాత్రముగ నున్నది. యాదగిరి మనోహరమగుప్రదేశము. చుట్టను చిన్నచిన్నకొండలు పెక్కులు గలవు. దేవాలయము ప్రశస్తికించి యుచు లేదు. లక్ష్మీ సహితమగు సృసింహవిగ్రహ మొకయభిరూపిలపైఁ గలదు. ప్రదక్షిణములు గావించువారు స్వామిసన్నిధి నుండియే తీరుగనలయును. ఈమధ్యకాలమున దేవుఁడున్నగుహ సనుసరించి ముడపాదులు కట్టి యాలయావరణమును ధర్మకర్తలు విశాలమొనరించి విగ్రహానిభోభాగమున నున్న మూతరాత్రిపై శిఖరము గట్టెరి. కొండపై నిపుడు కొన్నిగృహములఁ గట్టెరి. భగవత్సంబాధులగు అర్చకులు భక్తులు ప్రదక్షిణలకు వచ్చువార లాగృహములందు పసిుతురు. ఈ క్షేత్రరాజ మొకభక్త కుటుంబమువలెఁ గనుపించును.

యాదగిరి నృసింహస్వామినిగుఱించి వాగ్దానపద్యములు పాటలు అసంఖ్యాకములు. ఒకవైష్ణవకవి యాదగిరి తేత్రమాహాత్మ్యమును రసవత్తరముగఁ బద్యకావ్యమొనరించెను. కొందఱు శ్రీస్వామివారి విభవమును శతకములలోఁ బ్రశంసించిరి. గేయవాఙ్మయములో యాదగిరిండుని మహిమ మనంతముగా నున్నది. గేయరచనమునఁ బ్రసిద్ధులగు మరింగంజైకప్రలు వాగ్దాన హరిపాటలు, కీర్తనలు, పాటలు, జోలపాటలు, తలుపువద్ద పాటలు నృసింహుని గుణకీర్తనమునకు ననుకూలముగనున్నవి. ఎనలేని యీవాఙ్మయమును సంగ్రహించిన నొకగ్రంథముకాఁగలదు. భూతావిష్టులు రోగపీడితులు కుటుంబములతోఁ జైలముపయి నివసించి యచిరకాలమున నారోగ్య నంతులై పోవుటయు రోగులు ప్రార్థించుకొని మొక్కుబడుల ముడుపు గట్టినంతన ఆరోగ్యవంతులగుటయుఁ దఱచుగఁగాంచుచున్నారము. తిరువాయీపాటి వెంకటకవి యాదగిరింద్రశతకములో శ్రీస్వామివారి మహిమ నిట్లు ప్రశంసించియున్నాఁడు.

ఉ॥ “ రోగము రాఁగ నీపదసరోరుహతీర్థము లిచ్చి కావవే

బాగుగ తుత్తుబాధకును భారముతీర్చి ప్రసాద మిచ్చియున్

రాగము నిల్పి సౌఖ్య మిడరాద; మురారి సురారిభంజనా

యేగతి నిన్ను మీడునెడ నీశ్వర యాదగిరింద్ర మొక్కెడన్. ”

యాదగిరినృసింహమూర్తికి భక్తుల మొక్కుబడులవలన వేల కొలది యాదాయము వచ్చుచున్నది. పూర్వరాజదత్తములగు భూములవలనఁగూడఁ గొంత యాదాయము కలదు. స్వామివారి యుత్సవ వ్యయములు యథావిధిగఁ జరుపుచు ధర్మకర్తలు మిగిలిన ధర్మాదాయమును ఆలయనిర్మాణమునకు వాహనములకుఁ గర్పపెట్టుటయే గాక సృతిసంవత్సరము మార్గశీర్ష శుద్ధమునఁ గళ్యాణాద్యుత్సవములు జరిపి

వివిధ దేశాగతులగు సంశ్రితసాహిత్యవిద్వాంసులకుఁ గలన సత్కారములు జరుపుచున్నారు. దేవాదాయమును విద్యతోషణమునకుఁ గర్పించెట్టి మనప్రాచీనవిద్యలయెడల నభిమానముఁ జూపు ధర్మకర్తలెంతయుఁ బ్రశంసాపాత్రులు. సంస్కృతాంధ్రములతో సమముగఁ గవితఁజెప్ప విద్యత్క-పులు, తర్క-వ్యాకిరణాదిశాస్త్రునినాలు వేదాంత శాస్త్రజ్ఞులు, అవధానులు, వేదపండితులు, గాయకులు, సృత్తగీత నిపుణులగు నేశ్యులు నీయుత్పన్నులందఱుసమున కిగుండెచి ధర్మకర్తలచే నుచితసత్కృతుల నందుచుందురు. సత్కృతులు పండితపకితానంతరము వార్షికముగ నేర్పఱుచేయఁబడుటచే ననన్యగతికులగు పండితులకు స్థిరవసతి యేర్పడుచున్నది. ప్రాచీనవిద్యాపోషణమునకు శ్రీస్వామి వారిధనమును సక్రమముగా వ్యయపఱచుచున్న ఆలయధర్మకర్తలు ప్రశంసాపాత్రులు. బ్రహ్మశ్రీ మల్లాది రామకృష్ణవిద్యచ్ఛయనుల వారు జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రిగారు, అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారు, పిశుపాటి చిదంబరశాస్త్రిగారు మున్నగు విద్వాంసులీయుత్పన్నులను దిలకించివార్షికముల నొందువారిలో ముఖ్యులు. నిజామరాష్ట్రమునఁగల ప్రసిద్ధవిద్వాంసులయొక్కయు గానవిద్వాంసులయొక్కయుఁ బరిచయము సంపాదించి నిజామరాష్ట్రమున సంగీత సాహిత్యవిద్యల వ్యాపకమెల్లెన్నదో పరిశీలించఁదలంచిన జాతీయాభిరతు లీయుత్పన్నులను సందర్శించుట యవసరము. వైవద్రీవ్యమును దేశీయకళాపోషణమునకు సక్రమముగ వ్యయమొనరించి యిహపరములకు సాధనభూతులైన శ్రీస్వామివారి ధర్మకర్తలగు మరారాశ్రీ బీరకాయల హనుమంతరావువారి కార్యదీక్షను బ్రశంసించుచున్నారము.

నా॥ తక్కినకార్యము లంత బాధకరములు కావుకాని యలరాజు
రాయబారిగా వచ్చుచున్నాడనుటచే గొంత విచారించవలసి
వచ్చినది. రాజునకల్లుండగుట బ్రేమచే నాని హితము నిరాక
రింపలేక సంధి కొడబడునేమో? సంధియే నిశ్చయమైన
నాయుడుమరల సరసింగుని దనవలలో వేసికొనకమానడు.
అప్పుడు నా వాగ్రేత కడురోత కాగలదు. ఎట్టులైనను నీ
సంధి కంతరాయము గలిగించితివా మనము విజయముబొంది
నట్లే. తదుపరికార్యములు మెల్లగాఁ జూచుకొనవచ్చును.

ఎ॥ అమ్మా! ఎంతయోజించితివి? కనుకనే బృహస్పతితో సమాను
రాలవని జనులు నిన్ను వాకొనుచుందురు. కాని రాజుగా
రల్లునిమాట కన్యధా నడుచునా? దాని నెట్లు సమర్థించుకొనఁ
గలవు?

నా॥ దాని కొకయుపాయము గలదులే. నూలువిధముల రాజు
నామాట కెదుతాడడు.

సేనకుడు॥ (పోవేసింది) అమ్మా! అలరాజు, మనరాజుగారియల్లుఁ
డేదియోపని గలిగి వచ్చినాడట. రాజుగారు ముందు మీతో
మంతనమున మాటలాడ నున్నారట. మిమ్ము రాగోరుచు
న్నారు.

నా॥ ఓయీ! చూచితివా. రాజు నామాజ్ఞలేక యల్లునిసందేశ
మును వినుటకుఁగూడ సందేహించుచున్నాడు. ఇక వానిరాక
నిష్ఫలమైనట్లే. నీ విప్పటి కేగి పురిలోని విశేషంబు లరసి
పిమ్మట నాతోఁ గలసికొనుము. నేను జేనిచెంత కరిగి సంగ
తులు తెలిసికొని తత్ప్రతీకార మొనరించెద.

ఎ॥ చిత్తము (అందఱును నిష్క్రమింతురు).

[నాయకురాలును సరసింగరాజును బ్రవేశింతురు]

నా॥ రాజచూడామణి! అతనియుద్దేశ మెట్టిదో యింకను స్పష్టీకరింప
వలయునా? నీకుమాత్రము తెలియుటలేదా? నాయల్లుడు

నాయల్లుడని నీవు మురియుటయేకాని నీయం దతని కణమూ తల్లిమైనను భక్తివిశ్వాసములు లేవనుట స్పష్టము.

ఉ॥ అచ్చపుభక్తి మొక్కెనె నయంబునఁ గేలుమొగిచ్చి? యల్లుడై వచ్చినయట్టివాఁడు హితవాక్యములాడెనె? దానికేమి తా తెచ్చిన సర్తమానమును చెల్పెనె యే కపటంబు లేక? మీ సచ్చరితంబునైనను విచారణసేయఁదలంచెనే నృపా !

ఇంతయేల? కన్నులారఁజూచి వీనులార విససహింపనోపని సంగతిగూడ నీవు విచారింపఁ బాల్పడకుంటివి. నేఁజెప్పిన నీకుఁ గష్టముగానుండునని బయల్పెట్టెదరు భయపడుచుంటిని.

ఉ॥ తల్లికిలేనిదుఃఖమింక దానికి నేటి కటంచుదోచి నే నెల్లిదహాదునన్న భయమేర్పడఁ జెప్పుకయుంటిఁగాని నీ యల్లుడుచేసియుండిన దురాగతమంతయు నాదుడెందముకొ తల్లడమందఁజేయ నది దాఁపఁగలేక వచింపఁబూనితిన్.

నీమేలుకొఱకై పెనఁగులాడుదాననగుటచే నీకుఁ జెప్పవచ్చి తిని. అతనిచర్యలు శౌరవపాత్రములుగాక చూచువారికి వ్యతిరేకముగాఁ దోఁపకమానవు.

నరసింగు॥ తరుణీమణీ! నీవు విస్తరించి వివరింపఁ బనిలేదు. నే నంతయు విచారించుచునేయున్నాను. మున్నెన్నడును నాయెడలఁ దిరస్కారభావములేక వినయవిధేయతలతో నాకనుసన్నల మెలఁగువాఁడు నేఁడు నాయెడల విముఖుడై తిరస్కారభావ కలితుడై వర్తించుచు మదీయశౌరవాదుల సందుకొనక మిన్న కుండుటఁ జూడ నాలో నాకే యచ్చెరువగుచుండ నితరులకు వెఱఁగుగలిగించుట కేమివంత? అట్టి వైపరీత్యమునకుఁ గారణ మేమియోయని యూహించుచునేయుంటిని.

నా॥ వేఱుకారణ మేమియుండును ?

తే॥ బ్రహ్మనాయునివౌ పోతపాలు దగిలి
మంచిచెడ్డల నించుకే నెంచలేక

గర్వమెగదట్టియుండుట కాక వేఱు

కారణం బొకడుండునే మృతలేంద్ర !

సరసిం॥ నిజము. నిజము. నీయోజన సమంజసమే. అందుచేతనే నా
యింటికిఁగూడ రాక పెరచోట విడిచిచేసి నన్నేమో తలక్రిం
దుఁజేయనుండినట్లు వింటిని. వానిచర్యలు నాకు మిక్కిలి
యాందోళన గలుగఁజేయుచున్నవి.

కం॥ ఆతని నిర్భీకములగు చేత లహంకారపూర్ణ చిత్తంబును నా
ఖ్యాతికిభంగకరములై రోతనుబుట్టించుచుండె దూఢిగవినుమా.

నా॥ (హాస్యాస్పదముగా) వాఁడెట్లులున్నను నల్లుడుకాఁడా? నీవు
మామవు కావా? బంధువులుకదా! ఎట్లున్నను మీరందఱు
నొక్కటియే.

సర॥ అట్లనకు. ఎంత బంధువుఁడైనను ఖ్యాతికి భంగమొనరించిన
వానిని నైఁపనగునా? కాదు కాని

నా॥ కానీ లేదు. దమ్మిడియు లేదు. మీయూహ నే నిదివఱకే కని
పెట్టితిని. వానిదారియు నెఱింగితి.

ఉ॥ అల్లునిమీఁద మీకు దయ యంతగ నుండిన నుండకున్నఁ ద
త్ఫల్లసరోజనేత్రయగు పుత్రికపై నభిమాన ముంటచే
నెల్లనుఖంబులకొ జరుపనెంచుదురం చితఁ డెప్పుడుం గటా!
చల్లగ గొంతుగోసి మిముఁ జంపఁదలంచుచునుండె గుట్రచే.

సరసిం॥ తస్వీ! నిజమే. వానికిఁ దగురీతి బుద్ధిఁజెప్ప నే నిదివఱకే
యత్నించితిని గాని త్వరపడి నేనేదియైనను జేసితినేని

చం॥ అదిగని కాకులట్లు జను లారడిఁజేతురటన్నభీతి నా
హృదయమునందుఁ బొదుకొనియెల్లపు డుండుటఁజేసి యందుకై
అదనునువేచియుంటిని. నయంబునఁ గార్యము చక్కఁబెట్ట నే
విధమున నాకుఁగల్గుపరివేదన దీర్చునొ వైవ మద్దిరా!

నా॥ రాజచంద్రమా! ఎవరిమంచిచెడుగుల వారే యోజించుకొన
వలెనుగాని పరులు చెప్పుట పాడిగాదు. అందు సమీపబంధు
వులకు మొదలే చెప్పురాదు. ప్రేమ కడుచెడ్డది. తననెత్తిపైసి

గత్తిదెచ్చిపెట్టినప్పటికిని బ్రోమబంధమును ద్రోవజాలక వానినే యాడరించి మన్నించి పంపుచుందురు. అంతియకాక

చ॥ సుతుఁ డవిసీతుఁడైనను స్వసుందిరి జారిత్రయైనఁ బుత్రి స
మృతిని జరింపకున్న సవమానముఁజేసిన స్వల్పం దెంతో పె
న్వేతలను ముంచ బందుగు లనేకప్రయత్నము లొనరించినకా
క్షితి విడనాడలేడు స్థిరచిత్తుఁడై యెసను మానవుం డిలక.

స॥ అతివా ! నే నజ్ఞానిగాను. కీరపురుషోచిత్తలక్షణముల నాకుఁ
గ్రొత్తగా నుపదేశింప నక్కఱలేదు.

ఉ॥ కూతురు దుఃఖమొందునని కోమలి రవ్వయొసరిప్పుసంచు సం
జాతుఁడు వైరియకానని ప్రిజల్కుడు దూఱుదురంచు దిగ్భ్రమకా
చేతులు నల్పుకొంచు నిపుచేష్టల నాత్మదలంపకుండినకా
ఖ్యాతికి నిల్వఁజోటుకలదా ? యటు తెగచెనెవఁడు నీరుఁడే?

కార్యముల నిశ్చయానిశ్చయములనుమాత్రము గుర్తెరింగి
చరింపవలయు. వేగిరపాలు వెనకకు నూలమగుట నింత
యోజింపవలసివచ్చినది. ఊరకుండవలసి వచ్చినది.

నా॥ ఊరకుండక యిపుడే నిన్నుఁ బరువులు పెట్టమనుటలేదు. అతని
చర్యలు నీకుఁ దెలియునో. తెలియనోయని ముచ్చటించితిని.
మునుపటివలె వాఁడు నమ్మియుండఁదగినవాఁడు కాఁడని హెచ్చు
రించుచుంటిని. నీభావిక్షేమమునకే ప్రియాసపడుచుంటిని.
స్వలాభపరాయణత్వ మిందు లేకమును లేదని విన్నవించు
కొనుచుంటిని.

స॥ వనితా ! ఎరింగియే రయికకఁగటం గనిపెట్టియున్నాను. వాఁడు
వచ్చినకార్య మిప్పటికిని వెలిపుచ్చలేదు. లేకున్న వాని నీవతి
కెటులఁజేయవలయునో యటులఁ జేసియే యుందును. విరోధి
పక్ష మూనినవాఁ డెల్లఁడైననేమి ? కొడుకైన నేమి ?

నా॥ కానిండు అతఁడు నచ్చుసమయమైనది. వచ్చినకార్య మెఱుంగు
వఱకును నిచట నాయునికి సమంజసముకాదు. అందుచే

చాటున నిలచియుండెద. అతడు వచ్చినది సంధి కేయన నీ యుద్దేశ మే నెఱుంగవచ్చునా ?

స॥ ఏమున్నది. నీవెఱుంగవా ?

చ॥ మనకు విరోధుకాదురభిమానులు నిష్కవటాత్ములము. బ్రీతిని గబురంపినారని మదిం దలపోతు నె ? పస్త్రతంపు పర్తనలు నిజంబులో కపటతంత్రములేనో యెఱుంగకుండ మూఢునిగతిబోయినం దుద కెటు ల్పమకూరు నక్షీక గాననే.

నా॥ ఎఱుంగరనికాదు. మీయభిప్రాయము గనుంగొనుట దోసమా ?

స॥ కాదు కనుకనే వ్యక్తీకరించితిని.

నా॥ ఆయుద్దేశమును వీడకుండు. అడుగులచప్పుడు వినవచ్చుచున్నది. వచ్చుచున్నట్లున్నది. మంచిది. మీతో నొక్కటిమాత్రము నొక్క చెప్పవలసియున్నది. ఆలకింపుండు. ఈసభకుఁజేరవచ్చు వారలలోఁగూడ మనల నేవగించువా రనేకు లున్నారు.

మ॥ మన బాగుం దలపోయుచున్నటులఁ బ్రేమంజూపుచుం బైకి వేతనముంగొంచును మేఁకవన్నెపులులై తంత్రంబుతోలోన యోజనలక శాత్రువకోటితో సలుపుచుక సంతోషితస్వాంతులై మన కెగ్గం దలపెట్టువారు గల రేమార్గాన నైరింతురో.

మీ రెవరేమిచెప్పినను వానినెల్ల నమ్మచు నందఱును మనవారేయని యుబ్బి తబ్బిబ్బులగు నిష్కవటాత్ములరు. ఇదియే జాగ్రత్తగా నుండవలసిన సమయము.

(అని చాటున కేగి నిలువఁబడును)

(అలరాజు పరీవేశించును. సభికులు లేచి నిలుచుందురు)

అలరా॥ రాజమార్తాండా ! అభివాదనములు. నీరవరులారా ! స్కంద సీనులుకండు.

సభికు॥ అలరాజ మహీవల్లభా ! హర్షమా ?

అల॥ చైవక్యపచే నింతవఱకును సుఖమే

స॥ బాలకా! మీకెల్లరకును క్షేమమే? రిమ్ము కూర్చుండుము. సీరాక చిత్రముగా నున్నది.

ఉ॥ ముచ్చటదీర నాకయిన మున్నలయల్లుడనయ్యుఁ బ్రీతిచే
వచ్చితివంచు సిదుముఖవైఖరి తోచును కోరిపిల్చిసకా
వచ్చుటలేదు మున్నెపుడు వచ్చితి పీగతిఁ బిల్వకుండ నీ
వచ్చినకార్యముల్ తెలుపవచ్చెడివైన నెఱుంగఁజెప్పుమా.

వినికిడికిదోడు నీవసర్తనచే నాయనుమానము ద్విగుఁ
కృతమగుచున్నది. బాంధవ్యంబును బట్టివచ్చితివో లేక మఱి
కార్యమైనను గల్పించుకొని వచ్చితివో తెలియదు.

అ॥ రాజచూడామణీ! వచ్చినకార్యము చెప్పసందేహింపను, వెఱవను,
వెనుక కేగను.

తే॥ చల్లకని వచ్చి పాత్రని జూటునందు
దాచుకొనునట్టివెట్టి యీధాత్రింగలఁజె ?
బంధువుడనని రాలేదు బాంధవుండ
గాకయును నుండలే దహం కాశ్యపీశ !

వినుము, నేవచ్చినకార్య మతిముఖ్యమైనది. నీవు బాగుగ
యోజింపవలసినది. త్వరపడి ప్రత్యుత్తరమియడగినదికాదు.
దీని కేమాత్రము వ్యతిరేకముగా నడచినను బంధునాశనము.
దేశాదిప్రము, కిడకు దుర్వశము.

స॥ నిజముకుఱ్ఱా! నిజము. ఈనీపీతికలతో నాకవసరములేదు. సంగతి
విన్నఁ జాలును. నీమాతృపుష్కనము నాకుఁగూడఁ గలదు.
స్వధా కంఠశోషణ మేల ?

అ॥ (తనలో) ఇతఁ డప్పుడే తిరస్కారేర్వల వెలిపుచ్చుచున్నాఁడు.
కానిమ్ము (ప్ర) రాజా ! ఇటు నెలలువాయించిన రోలు గట్టిదో
యోటిదో యెఱుంగఁబడదే ? పూర్వము నీగుణగణము
లంతగాఁ దెలియకున్నప్పటికిని నీతో బాంధవ్యము నెఱవిన
దాదిగా నెఱుంగవచ్చినవి. అంతకుఁబూర్వము నీబుద్ధి

యేలాగునఁ బ్రసరించుచున్నను గొంతకాలమునుండి వక్రపథము ద్రొక్కుచున్నదని నిర్భయముగాఁ జెప్పువచ్చును. మహామాయాశక్తియే నాయకురాలిరూపమున నీయుంటఁ బ్రవేశించినది. సర్వస్వము నాయువలి యధీనమైనది. ఆమెయే విధిప్రాయమై నీకన్నులు మూసినది. ఆయంధత్వముచేఁ బల్నాటికిఁజుట్టుకొన్న కార్పిచ్చు నీకుఁ గనఁబడుటలేదు. కావున తే॥ మిమ్ము మీవారినందఱ మేలుకొలిపి దుర్లయంబుల నణఁగించి తోఁచినంత మేటిపల్నాటిసీమకు మేలుచేయ నచ్చినాఁడను లోకము లెచ్చునటల.

అట్లుసేయుటకు నీవే పెద్దవైతివాయని యందురేమో? వినుఁడు. కుటిలతంత్రపరాయణయు విషానలజ్జ్వలావృతహృదయు నగు నాయకురాలి దౌష్ట్యనాటకంబునఁ గీలుబొమ్మవై తందనాలాడు నీ కార్మీయు లెవ్వరైనను హితోపదేశమున రించినఁ జెవికెక్కునేమోయని వీరు లందఱును నన్ననుపుట చేతను దేశభక్తి మానవుల కవశ్యంభావ్యమగుటచేతను నీ కార్యనిర్వహణభార మూని రావలసివచ్చినది. కనుక నోరాజ చంద్రా!

తే॥ అల్లఁడను మీకు వారల కాత్తవరుఁడ నగుట నర్హుఁడనంచు నన్నంపినారు -
వీరనాయకులెల్లరు. వీనులలర
వినుఁడు. యోజనసేయుఁ డీవిషయములన.

నా॥ ఔరా! రాజనే కల్లఁడను గదాయని నిండుపేరోలగమ్మునం దీదుర్మార్గుఁ జెంతనిర్భయముగా వదరుచున్నాఁడు. అబ్బా! వీనిమాటలు కర్ణశూలములై వేధించుచున్నవి. కానిమ్ము. కడవఱకును వినక త్వరపడరాదు.

న॥ అలరాజా! సంధియా? ఆమాట నీవనరాదు. నేవినరాదు. వినఁదగినదికాదు. ముమ్మాటికిని వినువాఁడనుగాను. పాప విూ

కార్యమున కేల వృథాశ్రమపడినచ్చితిని యని చింతకలుగుచున్నది.

అ|| రాజా! రానురాను నీమతి పెడతలబట్టచున్నది. నీ యంతము నీచేతులమీందుగాఁ దెచ్చిపెట్టుకొనుచుంటివి. అది నాకేల? నేనచ్చినకార్యమునైనను విచము. పైత్యరోగికిఁ బంచదార పెగటుగాఁగోచుభంగి నానూతులు నీకు రుచిపవని యెఱిగియుండియుఁ గార్యభారముని నచ్చిచవాడనగుటఁ దద్విధమాచరింపకుండ నేగుట పాడిగాదని చెప్పుచుంటిని. మామా! పొరపడితి; రాజా!

ఉ|| నాయకురాలిబోధలను నమ్మి నిజంబు నెఱుంగఁజాల కా నాయనితో విరోధమే ఘనంబనియెంచి మసించి మించి మీదాయల వెళ్ళఁగొట్టియుఁ బడుపడి తానకపితృభూమిసాశ్రేయమునే హరించుట కిసీయన నెల్లరు సిగ్గుమెల్లిపో.

అచ్యుతయ్యా! ఉత్తమనాశ సూజాతుడవై నాకిక వ్యాపార సీతిజ్ఞుడవై రాజ్యపాలనంబానరించు నీవే లోకధర్మములను గులమర్యాదలను బెద్దల యశస్సునుగూడఁ బాటించక మందబుద్ధివై మందువెనుక లారయక చిదులుట్రొక్క రాజబృందము లానందింతురే? అది నీశ్రేయమునకు సహకారియగునా? నీకతంబున దేశ మెంతఁబ్రోభపడుచున్నదో యోజించుకొనుము. ఆహా! ఎట్టిదేశమున కెట్టిసంతోభముఁ దెచ్చిపెట్టుచుంటివి? ఎన్నడు నీకు హృదయశాంతిగలుగునో తోచకున్నది. నినుఁ గాంచఁ గర్ణనిమాయలకు లోబడి క్రిందుమీఁదెఱుంగక నంశక్షయమొనరించుకొనిన సుయోధనునిచరిత్రముజ్ఞప్తికివచ్చుచున్నది. నీ బాగును నీవు కనుగొననేరకున్నావు. నాకేల యని యూరకుండుమన్న నీ కల్లుండనైనపాప మూరకుండనిచ్చుటలేదు. నీకు రుచించినను రుచింపకున్నను బలాత్కారముగనైనను నాయనిసందేశ పెఱిగింతును. నాయుండన సామాన్యుడు కాఁడు. కాని ప్రకృతినిబద్ధుడగుట

నా గరిభిండము.

ద శ మా శ్వా స ము.

—:0:—

కం॥ శ్రీకాశీరామేశమభైక్షేక్షేత్రశూత్రై లెన్నియొమాటుల్
పాశ్రీకటభక్తినినయ్య మహాకాయా ! బాకగాట్పగాంకుశరామా !

౧

—> నీలవృషభ లక్షణము. <—

తే॥ అనధరింపుము వైభవనాభ్యశూద్రుఁ “దక్షుతాకృత్యైస్సటి యావృషభము
నీలసంజ్ఞక మెటులయ్యె గాలన ! వచియింపు” మనుటయు నమ్ముని యిట్టలనియె.

ఉ॥ రంగున నెట్టినై కరము రాజీలునట్టి మొగంబుఁ దోకయున్
బంగరుపూతపూసినటు పాండురమై మఱిగట్టెలన్నియున్
శృంగయుగంబుఁ దెల్లనయిచెన్నలరారు వృషంబు నీలసం
జ్ఞంగను నివ్వధంబునను కాస్త్రవిదు ల్వచియింతురీ కూద్రీజా !

3

సీ॥ కమనీ సుతయములై కాళ్యూనాలుగు గల్గి నందితో సాత్యంబునొందునెన్ది
ధర్మజేవతివోలె దాదోచుచుండెడుఁ బరికించుమాత్రన ప్రిజలకెన్ది
నీలతాపీతమైన నిజచిన్నములచేత స్వాంతముల్ల రియింపఁజాలునెన్ది
ఖురచిన్నములచుందుఁ దఱచుగం గపిలమై ముద్దుసేయుచునుండఁ దద్దనెన్ది
జేనివిశ్వరూపుఁడైన జనార్దనుం డలఘువేదచుంత్రీములను నిత్య
మర్చితంబుఁజేయు నది నీలసంజ్ఞకం. బదియె పంచవదనుఁడైన కిష్కండు.

౪

కం॥ తద్దర్శనమాత్రంబునఁ బెద్దగన్దిండు వాజపేయఫలం. చిం
కన్ది సమర్చితమైనం దద్దియు జగమెల్ల నర్చితంబగుచుండున్.

౫

కం॥ ఆనీలవృషభమునకున్ జానగుగ్రాసమునఁ దృప్తిసలుపంబడఁచో
నీనిభిలమైనజగమును దా నాప్యాయనముగాంచు దాస ! నిజముగన్.

౬

కం॥ సాలగ్రామముకడ యది. కాలగళుడు లింగమైన కథ యిది. గానక
సాలగ్రామము లింగము బూలంబూజించువాని పొందకు న్యధలక్ష. ౭

కా॥ చాతుర్మాస్య సభేనభావనముచే శ్రద్ధకౌవిశేషించి యా
భూతేశ్వర వారిబూజనమునలయుం బూజింపగంబునవా
లై తామిస్తురు స్వగమోక్షముల వా రగ్నిస్థిగాదేనిగో
వ్రాతస్థైర్యదుమారమాధనసమగ్నక ముక్త హస్తభావా. ౮

సీ॥ వేదతత్త్వము దయి వేదోక్తపూర్వేష్టక గ్రంథముల్వేయింపగడగునేని
పంచాయతనపూజ బాహ్యనిత్యంబుగోరి తత్త్వంబుగోరినానేని
సత్యమావాదంబు సల్పటముందు దా నోర్చి చిత్తశ్రద్ధనందునేని
మనసిద్ధిసల్పెల్లజనకయలోలుడై పాపంబునగ దృష్టిపడయునేని
జ్ఞానముగిరగుణంబులసహితుడగుచు దగలచిత్తంబుచేసేని శూద్రకులజుండు
సంతింబొందు. ద్వాదశాక్షరజపంబుకంటె వానికి దములే దవ్యసురయ. ౯

అ॥ చంద్రశక్తితముగ వధవైరికిక పోడవోపచాగపూ యొనరుచునది.
ఆవిధంబుగానె యభివాంత్రితుగుపూ. చండికాధవునకు నన్నుకలయు. ౧౦

పం॥ అనియిట్లు మునియ నుద్యుక్తులను ననుకూలములై న యుక్తిగూర్మాకభలక
వినుచుచు వినుచు వసింపగల జనె రాతరి యంతలోన సంయమి ! యంతేక ౧౧

కం॥ సచ్చాదుగడులేచి మునిం దచ్చిఘట నర్తపూజ దనువుటయును వా
రచ్చగు స్వాశ్రమంబున కిచ్చమెయిం సత్వరముగ నేగిరి తననూ ! ౧౨

కం॥ ఎనఁదిది యంతయు కొంతయు తవిలివినను వినుచు మఱియఁదాఁదివి చుక
భువి వాచిత నాజ్ఞిమపుపుణ్యంబునకు వాళ మనునది కలదే ౧౩

— శివరూప పార్వతికి ద్వాదశాక్షరమంత్రోపదేశము చేయుట —

కం॥ అనిచెప్ప వనజభవుఁగని యనఘుడు నారదుఁడు “ద్వాదశాక్షరజపముక
పానశిలి నాల్పలక గిరితనుభవ యెటు దెగానెద్ది దాఁబడ నెఁదితా ! ” ౧౪

కం॥ అనియడుగుటయు నశం దిట్లును. “చాతుర్మాస్య గిరిజ పారిపయభక్తిక
ఘననుగుప్తిశృంగంబున ననయము దపమాచరింప నారంభించెక. ౧౫

సీ॥ దేవతాతతిక్ల సేవనీయయయ్యుఁగావించె దేవతాసేవనంబు
ద్విజాలయఃదటికిని భవనీ కయయ్యును భజించె మిగుల నాద్విజకులమునె

కుమలలో నెల్లను కుచి తానయ్యాయన భక్తి దచ్చుచిగడంబరిచుంచె
గో గాజవాహను కూరిమిసతియయ్యంగొల కంగడం గె నాగోగణము నె
దండి నశ్వశ్శమునకు బ్రదక్షిణించె నతిభిసత్కారముల గరం బాచరించె
భగవదుపదిష్టపంత్రుగపంబునాయుచు భవానీమహాదేవి మునివరేణ్య ! ౧౬

స॥ నిలమేఘముడాలు నలసిండునెమ్మెన బచ్చనిహొంబ్బ బట్టగట్టి
మకుటకేయూ గాది మణి నురూభరణంబులం దత్తదంగంబులక భరించి
కిరముల న్నాట ఖడ్గదాశంఖచక్రముల్నలుగు సరిగబట్టి
శ్రీసత్సక్తాస్తుభక్తిమేళనముననా కమలసుక్ష్మాల్కృతి కాంతిగలిగి
వ్యాప్తలొకత్రయంవయ్యై నశేయుపై నధిష్ఠించి శంకరప్రసత్తినేతుగ
జ్ఞై నవిష్ణుండ “దేవి ! నీయభిమంబులదెలుపు శుభమగు” నని ప్రీతిబలుకుటయుచు
కం॥ “దేవా ! యేజ్ఞానంబున నావర్తనముండ నింక నత్యుచలంజై

భావెలనెడి యాజ్ఞానము కావలయును నాకొసంగగదె దయ” యనుచుక ౧౮
జ్ఞై స్వయంగళ వచియింప శాస్త్రధరుడు శ్రీనివాసమొనరించియుట్లను. శైలతనయ !
ఎనెడు తాదేవదేవేభుడో వచియింపగలడు అద్భుతవంతుండె కరుణ నీకు. ౧౯

స॥ సర్వసాక్షియెవండు సంవాసకంబులం దంతర్బహిర్వాప్తైడగు నెవండు
సగములస్పటియించి సాకెడి నెవండు పవిత్రులందెల్లబవతుడెవండు
అద్యంతములులేని అలభ్యమెన్వండు భగ్మాదికముల కధ్యక్షుడెవండు
అజాడయ్యనెవండు మూర్తామూర్తరూపంబుతో జన్మములనెత్తి తోచుచుండు
అక్షరత్రియసంసేవ్యమైన బ్రహ్మమెనెడు నాడె భవత్ప్రప్తవపువయము
త్రాను వచియింపగలవాడెకాని నాకు దాద్యధికార మింతయొకలేదుగౌర;

అ॥ అనియిట్లున్నవించి హరి యూరకుండుడు సంతలోన నచటి కతిరయమున
సార్వకామికముగ సంచరించువిమానవరముమీద నెక్కి వచ్చి శివుడు. ౨౦

అ॥ సకలభూతసంఘసహితుండై శివుడెట్లువచ్చుటయును హైమవతి స్వకీయ
శ్శులయెదుట నతని సత్కృతులగావించె జగద్రాజు మిగుల సంస్తుతించె. ౨౧

అ॥ సంస్తుతించి యట్లుశేకరమెయి లయంబగుడు సతకు వ్యోమయానమందె
యండి, “తృప్తిపడితి నోగౌరి ! నీయెడ, మంతనమునకేని మఱివచింతు” ౨౨

కం॥ అనిపలికి యాచె కరమును దనకరమున బట్టుకొని మదమున విమానం
బుననుంచుకొని రయంబున బొసరిచె దూరప్రయాణమును శంభు, డటుక ౨౩

॥ వివిధధాతుమయముల్ వివిధగన్న విచిత్రతంబులు నాథరాధాశతములు
భూరిప్రవాహసంపూర్వమాణులై తోమగాతుమందెడి గొప్పనదులు
కోకలసముదాయకూజితయుతములై పీఠినింపెడిపెద్దపెద్దపాదలు
సాగంధికాదికసంసీరుహములకు హఠయి వెలయుసరోవరములు
వీరహాగోధుమయవముఖ్య వివిధసస్యచితిములై వెలుగొందెడి క్షేప్రిములును
ఘనతరాఘాతములు దేఘాతములు క్రియకృయంబుగ వారిడత్కిమించి ౨౫

సీ॥ తునుమింతై యుండుకొండగోగులతోడ రచనీతుకోవిదానగులతోడ
తారాపథవ్యాప్తత్రాశుచువులతోడ భరణిగప్పి నేల శాశ్వతోడ
ఫలభాగమునవీగు పనసమాగ్రులతోడ హాణింతునలపియంగువులతోడ
సకిలయంబులై కమళశాఖులతోడ వినలమా తిలకవృక్షములతోడ
కానుగులతోడగూడిన ఘనవనములు దాటి నినిచిని యట జహ్నుతివయదరిసి
స్వర్ణపిష్టవృగద్విడసంతులమున స్వర్ణచయమున స్వర్ణభూధముననగుచు ౨౬

కం॥ పుల్లంబై విలసిల్లెడితెల్లునకుక సరిగ నిలిపి పీఠి విమానం
బిల్లారి కచుతుండియె యల్లాసముతోడ నొక్కటొక్కటిగాఁగన్ ౨౭
తే॥ తత్తబిఘ్నమున్నకేతస్కమునగు మునుల వెక్కండ్రుచూకృగుంబులనజూచె.
చంద్రపత్నులక్ష్మితీకలందెచూచి భుభివస్త్రతక్త సేసిచూడఁబడిరి. ౨౮

కం॥ వారలు కరములు మొగిడిచి గౌరింగన “తనయుకొఱకుఁగా నేగదరి
ప్లేరమృమీర. లడుగొతుమారుడ భగదీనుదృష్టిహృద్గమునఁబడెన్” ౨౯

చం॥ అనఁటయు గౌరి వారిగని “యంతటిభాగ్యము నాకు లేదు. కా
వున నెటు లస్మదంకమునఁ బుత్రులఁడెక్కడు ? భాగ్యహీనతక
జనములకెట్లనుండ దిల సౌఖ్యము. పుత్రకశెబ్దమేనియొక
వినిచితిర. లేటికిటు నేవక వచ్చితో వచింపుఁడీ” ౩౦

ఉ॥ నావుడు దేవి మంతనమునక మనమొందొరు లున్నయప్పుడి
చ్చావిక్రూతిక సఖీనలులు ! సల్పెడు హాస్యము లంతెకాని మీ
కినడికాదు త్రాద్యతే. మిఁకెంతయు సత్యమె చెప్పఁడ”న్న రా
జీవదాక్షిణ్యాలుగురు చేతులు మోడిచి భక్తివసురై ౩౧

కం॥ నిజమే వచించుచుంటిమి రజనీప్యేభిరవధూ ! శరస్తంబంపుం
విజమునకు నడుమ మనుకుతు నిజహస్తములను గ్రహింపు నీ”వనియనుడన్ ౩౨

చందాదారులు

- ౧ దండెంరాజు లక్ష్మీనరసింహంగారు పిడుగురాళ్ల
- ౨ చితలపాటి రామమూర్తిశాస్త్రిగారు గుడివాడ
- ౩ తాడేపల్లి వెంకటప్పయ్యశాస్త్రిగారు చందోలు
- ౪ మారేపల్లి పిచ్చయ్యగారు, వసిష్ఠ వేదాధ్యయన పాఠశాలాల
సంపాదకులు అమరావతి
- ౫ సెనగవరపు శేషగిరిరావుగారు కోవాపరేటివ్ ఇనస్పెక్టరుగారు
- ౬ తంగెడ వెంకటనారాయణరావుగారు, కరణం తంగెడ గుంటూరు
- ౭ గుండు శేషయ్యగారు సోస్టమేస్టరు చేటపట్టు
- ౮ కలువలపల్లి రంగనాథశాస్త్రిగారు భాస్కరాచార్యులు ఏలూరు
- ౯ బుట్టా సుబ్బిప్రణాళిశాస్త్రిగారు, తెలుగుపండితులు, సికింద్రాబాదు
- ౧౦ వేలేటి రాఘవశాస్త్రిగారు, మిడిల్ స్కూలు టీచరు
హైదరాబాదు
- ౧౧ సి. విఠలరావుగారు దివాన్ దేవిడి హైదరాబాదు
- ౧౨ చతుర్వేదుల ధర్మారావుగారు, అకౌంటెంట్ పోలీసు డైరెక్టర్
- ౧౩ రాఘవరావుగారు మునగాల [జనరలాఫీసు హైదరాబాదు
- ౧౪ లక్ష్మణరావు, దేశపాండ్యాగారు మల్లేపల్లి
- ౧౫ జూపూడి నారాయణరావుగారు, ఆర్ట్స్ గుకరణం గడిపెద్దాపురం
- ౧౬ ఇంగువ రామయ్యగారు భువనగిరి
- ౧౭ మైలవరం కృష్ణమూర్తిగారు కంట్రాక్టరు యేలూరు
- ౧౮ రాజా వికృమదేవవర్మగారు విశాఖపట్టణము
- ౧౯ దంటు లక్ష్మీకాంతరావుగారు సుద్దపల్లి
- ౨౦ లోకుర్తి రాఘవాచార్యులుగారు, సెక్రటరీ, కేశవ
వాచకాలయము కోడంగలు
- ౨౧ తోటపల్లి శేషయ్యగారు, సభాపతి కోయలకొండ
- ౨౨ జూహసీ వెంకయ్యగారు మునికొండ
- ౨౩ చివుకుల వెంకటాచలశాస్త్రిగారు సికింద్రాబాదు
- ౨౪ పులిచి రామయ్యగారు పేరికలపూడి
- ౨౫ కొండా భోగిభూషణరావుగారు చినకోండ్లపాడు
- ౨౬ శ్రీగిరిరాజు రాఘవయ్యగారు గుండ్లపల్లి

- ౨౭ లటరరి అసోసియేషన్ వారు కాకినాడ
- ౨౮ గుంటుపల్లి పేరయ్యగారు కరణం చెన్నుపల్లె
- ౨౯ కంచిరాజు లక్ష్మీనరసింహంగారు వకీలుగుమస్తా కడప
- ౩౦ వేలమూరి వెంకటసుబ్బారావుగారు సబ్ జడ్జి బరంపురం
- ౩౧ పట్టాభిరామస్వామిశాస్త్రిగారు భాస్కరవతులు బళ్లారి
- ౩౨ పిల్లుట్ల లచ్చరాజుగారు రివిన్యూయినస్పెక్టరు ఏనుగుపాలెము
- ౩౩ బి. వి. సంజుడయ్యగారు బెంగుళూరు
- ౩౪ ఇంద్రకంటి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు కర్నూలు
- ౩౫ లక్ష్మరాజు గోపాలరావుగారు నేనాలి
- ౩౬ పెద్దిభట్ల కామేశ్వరరావుగారు దుగ్గిరాల
- ౩౭ లంకా వెంకటనారాయణగారు పందిరిపాలెం
- ౩౮ వనం సీతారామశాస్త్రిగారు జటిప్రోలుసంసాన విద్వాంసులు
- ౩౯ ద్రోణా సోమయ్యగారు సర్వవరము
- ౪౦ భువనగిరి కోదండరాజుగారు ఆ|| జిల్లారిజెస్ట్రారు నెలూరు
- ౪౧ రాయప్రోలు వెంకటరామసోమయాజులుగారు ప్రొఫెసరు
నైజాంకాలేజి హైదరాబాదు
- ౪౨ కొండపల్లి జానకిరామయ్యగారు నేగులగడ్డ
- ౪౩ కొండుభట్ల గోపాలకృష్ణయ్యగారు వకీలు నర్సారావుపేట
- ౪౪ గొడుగుల నారాయణమూర్తిగారు కొప్పర్తి
- ౪౫ భాగవతుల యజ్ఞన్నావధానులగారి కుమారుడు సూర్యనా
యణగారు కొల్లూరు
- ౪౬ దివాకరుని కుటుంబశాస్త్రిగారు దుగ్గిరాల
- ౪౭ భువనగిరి బుచ్చివరదేశి సోమయాజులుగారు, సబ్ కోర్టు బెంచి
క్లర్కు గుంటూరు
- ౪౮ తిరుక్కోవల్లూరు చక్రిపాణిగారు, డిప్టీ కలెక్టర్ రాజ్ నుక్లూరు
నర్సారావుపేట
- ౪౯ జంకా వెంకటసుబ్బారావుగారు, బియ్యే బియ్యల్ స్టోడరు గురిజాల
- ౫౦ లంకా సుందరరామశాస్త్రిగారు అంబాపురం
- ౫౧ భమిడిపాటి సుబ్రహ్మణ్యంగారు పెదపులివట్టు
- ౫౨ దివాన్ బహదరు దురిశేటి శేషగిరిరావుగారు, బియ్యే బియ్యల్
- ౫౩ వ్యాకరణం వెంకటేశ్వరరావధానిగారు తామర
కాకినాడ

అభినవసరస్వతి.

సంపుట ౨౨ { పరిమోదూత నామ సం॥ } సంచిక ౯
మాగ్గశీర్ష మాసము.

కృతివిమర్శనము.

పల్నాటిపీఠములు — గ్రంథకర్త సతీరత్నములు చరిత్రకథామంజరి మానసోల్లాసినీ కథలు మొదలగు పుస్తకముల రచించిన శిష్టా రాధాకృష్ణయ్యగారు. దీని వెల 0-6-6. ఏతద్గ్రంథకర్త బాపట్ల తాలూకా మంచాళ్య గ్రామనివాసి. ప్రకృతము పల్నాడు తాలూకా ఫీసుగల గురిజాలలో స్కూలు మేష్టరుగా నున్నాడు. ఈయన యిదివఱకే గ్రంథరచన కలవాటుపడియున్నవాడగుటఁ బల్నాటికివచ్చి పేరులచరిత్ర విన్నదాది తద్విషయకమగు గ్రంథము తాను నొకటివ్రాసి దాని స్కూలుపిల్లల కుపయోగించునట్లుచేసి తనస్థూలమున యశోధన సమాగ్ధనము గావింప నభిలాషవొడముటయుఁ బల్నాటిపీఠమున నీ పాత్రము వ్రాసి యచ్చొచ్చెను. అనపు డనబోతుడు మున్నగునవి యొక్కడనో యొకటిరెండుతప్ప దోషము లిం దంతగాఁ గానఁబడవు. భాషాచరిత్రాభిమానుల కందఱకు నుపయోగించుగ్రంథమే యయినను విశేషించి విద్యార్థుల కుపయోగపఱచుటయే తనయుద్దేశముకావున సంధులు విడఁదీసియు దీర్ఘ సమాసములను దీర్ఘాన్వయములను జేర్చు కయుఁ జిన్నచిన్నపదములతో నక్కిరాజు, ఉమాకాంతముగారు పల్నాటిపీఠులకథలంబోలె రాధాకృష్ణయ్యగారి గ్రంథమును జక్కగనే వ్రాసి రని యస్మదభిప్రాయము. ఏతచ్ఛరిత్రలేఖనమున కాధారముగాఁ దీసికొని గ్రంథములలో నాంధులచరిత్రముగూడ నొక్కడని గ్రంథకర్త

యుపోద్ఘాతమున వ్రాసికొనియున్నవాడు. అందుననే కాబోలు
 “బ్రహ్మనాయండు...హిందూదేవాలయములలోనికి...బంచముల రా
 వించుచుండెనని సాహసించి వ్రాసి తన సనాతన ధర్మముఖ్యమును
 సంస్కారప్రియత్వమును బ్రకటించుకొనియెను. ఆంధ్రులచరిత్రమును
 వ్రాసిన్నట్టియుఁ జాలకాలమునుంచి సంఘసంస్కృతనని యనుకొను
 చున్నట్టియుఁ జిలుకూరు వీరభద్రరావుగారు సహితము “బ్రహ్మనా
 యండు... మాలలకు... సపంక్తిభోజనము...గలుగఁజేసెననియె వ్రా
 సెనుగాని దేవాలయములలోనికిఁ బంచముల రావించుచుండెనని వ్రాయ
 లేదు. తానువ్రాయనియంశములఁ దనగ్రంథ మాధారముగఁ దీసి
 కొన్న యాయనవాసినట్లే వీరభద్రరావుగారుగూడ వీరచరిత్రమునఁ
 జెప్పఁబడని విశేషముల విలిఖించియున్నవారు. ఇట్లుకరింపఁబడినాకరి
 కూహలు పెరిగినకొలది నప్రమాణపు వ్రాతలు వ్రాసి యనభిజ్ఞుల
 నమార్గమునకు లాగుచుండిరి. మాడుగుల బ్రహ్మరెడ్డి బ్రహ్మనాయండు
 మొదలగువారికి విందుచేసిన సందర్భమందున్న “గోసుగికన్నమ గుణ
 ములకుప్ప, తనయిచ్చయగుచోటఁ దనరఁగూర్చుండె”నను వీరచరిత్ర
 లోని పంక్తులు పుచ్చుకొని నాయండు కులభేదమును బాటింపక చండా
 లురతో సపంక్తిభోజన మాచరించినట్లు రావుగారు నిర్ధారణచేసిరి.
 ఇచ్చయగుచోట నన్నమాత్రమున నాయని నానుకొని యతనిపంక్తినే
 కూరుచుండెనని యెట్లర్థమగునో బోధపడదు. ఇవతలికి రమ్మన్న నిల్లా
 వరించుకొనిన ట్టిట్టివాక్యములఁ గైకొని విమతస్థులుచేయు నర్థము లీ
 దృశ్యముల. ఇక “పరమపావనమూర్తి బ్రహ్మనాయనికి...జ్యేష్ఠపు
 త్రుండనంగఁజెలఁగినవాడఁ, బుట్టితీ వావెన్న”నని కన్నమదాసుండు
 బాలునితో నుడివిన నుడువులనుబట్టి బాలుండు జనింపకపూర్వము నా
 యనిచే గన్నమ పుత్రభావమునఁ జెంపఁబడినట్లు స్పష్టపడుచున్నదట.
 ఆజ్యేష్ఠపుత్రత్వమును “నాయండు విష్ణుపు నారాయణుండు, ప్రకట

దయాంబుధి వరమునొసంగె, తగజనించితీ నేను దల్లిగర్భమున” నని
కన్నమయే పైపంక్తులలో వివరించెను. ఈ యర్థమును ముదిగొండ
వీరభద్రకవి తన పీఠభాగవతములోని

కం॥ “తెప్పలినాయడనంగానొప్పసమగ్రోతాపు నురుబలుండని రా
దెప్పహ మన్నించును. పై గ్రహ్నినకులమే? బలముగలిగిన జాలుక

సే॥ ఆ దివాకీ క్తి కులజని యగ్రముహిని.
ధర్మగుణసేమ పతిదేవతాలలామ
అఖిలకల్యాణగుణధామ మఘవిరామ
దళితమహ్మర్మకామ మాతంగభామ.

కం॥ చేడియ ఋతిమతియై పతిజూడక మూర్ఖాన్ని ప్లనొక్కవో సిద్ధితియే
తోడుగ వసించి నాల్గవనాఁ నుదకములాడి కోరె నాఘనిదూడక.

కం॥ ఆతఱిని బ్రహ్మనాయం జేతేరంగ పై వఘటన మిదియని సంతో
షాతిశయంబునఁ జేతఃప్రీతిపైయిం జూచె సుందరీమణి తొలుతక.

ప॥ తదనంతరంబ

కం॥ తొల్లిటివలఁ బతితో నప్పల్లవమృదుపాణి పంచభాణాగమధ
శోల్లాసమొప్పు రతులం గొల్లగ నోలాడె దనదుకోరికదీరక.

కం॥ ఆనాతి జాహ్నుదంబుం బూని సులగ్నమునఁ గేంద్రమున
గురుడుండక
సూనుంగనఁ బ్రొగ్దికృతి భానుంగనువగిది నెల్లబాంధవు లలరక.

కం॥ కన్న సుతుఁ జెన్నిధానముఁ
గన్న దరిద్రవతివోలఁ గనుగొని యింక నా
కన్న సుభాగ్యలు లేరని
కన్న మనీష నెడుపేరు గావించె దయక.

కం॥ కన్న మమతాదిగుణములకన్న విశేషంబుగాఁగఁ గరమొప్పిన కే
గన్నులఁ జూచెను నాయండు కన్నమనీష విధూతకర్మజ్ఞునిక.

కం॥ ఆపీకుండును నాయని భావించుం దనదుమదిని బబ్బాకునిగా
పావని రాముంగొల్పినభావంబున సహరహంబు భక్తిస్ఫురణం.

అనుపద్యములలోఁ దేటపఱచియున్నవాఁడు. ఇట్లు సేవకుఁడగుటఁ బుత్రనాత్మల్యమునఁ జూడఁబడిన మూలనిఁ బెంచుకొనె ననియు యుద్ధసంభాధమున నెచ్చటనో భుజించినంతమాత్రమున సంత్యజులతో సమక్షిభోజనము చేసిననియు నభిప్రాయపడి స్వాభిలషిత సర్వవర్గ సౌకర్యమునకు ముగివెట్టకొనుట యెంతయు గర్వ్యము. జీతమున కుంచుకొనిన చందాలురఁ బుత్రభానముతోఁజూచు పురుషనోజ్యులెందఱులేరు? వనభోజనాదులలో దృష్టిదోషాదులు గణింపక తక్కువ జాతులవారినిగూడఁ దమకు భుజించు కాలముననే భుజింపఁజేయు గ్రాహ్యులు లెందఱు లేరు? దేవతానిగుఁగముగా ధర్మమును సంకుచితము చేయుచుండుటకు స్మృతికాఁగలుగూడ నభిమతించియో యున్న వారు. ఈప్రకారముగఁ జరిగియున్న పూర్వసంగతులు గోరంతలు కొండంతలు చేయుటనలన నచ్చులాభ మేమియు లేదు. ఇట్టి వాఁతలఁ బ్రహరాణముగాఁదీసికొని ప్రకృతగ్రంథకర్తయగు రాధాకృష్ణయ్య గారు చందాలుగ హిందూదేవాలయములలోనికిఁ దీసికొని రాజుచుట విచారకరము. ఇచట వ్రాయవలసిన విశేషము లింకను సనేకము లున్నను గృతివిమర్శనమగుట నింతతో విరమింపవలెనయది.

ధార్మిక ప్రార్థనీయ ప్రభుత్వము.

(శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరి సంఘాన మండలితులు
మల్లాది గామకృష్ణ చయనులుగారు)

సృష్ట్యారంభమున నియామకుండగు ప్రభువు లేమింజేసి జనులు స్వేచ్ఛానుసారులై ధర్మోల్లంఘనముఁ జేసిరి. తన్మూలమునఁ దన ధన మనియుఁ దన శ్రీయనియు వ్యవస్థయే దుర్లభమైనందున జను లిహ పగనుఖభిష్టులైరి. అప్పుడు శాస్త్రానుసారముగా నాయాజనులచే

పశ్చాత్తాపమధర్మముల నడిపించుచుఁ దన్ములమున జనుల కిహపరసుఖ
 ముల ఘటింపఁజేయుటకై రాజు వరమేర్పరునిచేఁ బ్రసాదించఁబడెను.
 శ్లో॥ అష్టాభి ర్లోకపాలానాం మాత్రాభి ర్నిర్మితః సృపః॥ అష్టదిక్పా
 లకులయొక్కయు సంశములచే రాజు నిర్మించఁబడెనని మనువుచెప్పెను.
 శ్లో॥ నరాణాంచ నరాధిపం॥ మనుష్యులలో రాజును సన్నుఁగా భావిం
 పవలయునని శ్రీకృష్ణుఁ డుపదేశించెను. ఇట్టివిషయమున ధార్మికులు
 రాజును ద్వేషించుట ధర్మవిరుద్ధమగును. జనుల నోట్లనుబట్టి యధిపతి
 నెన్నుకొనిన సతినిద్వారమునఁ బరిపాలనము జరుగుననునదియు సరి
 కాదు. శాస్త్రజ్ఞానముగాని లోకజ్ఞానముగాని లేని జనులు బహుసం
 ఖ్యాకు లుందురు. విజ్ఞులు మితసంఖ్యాకు లుందురు. అప్పు డజ్ఞానులు
 నియమించిన పద్ధతులకే పండితులును బద్ధులుకావలసివచ్చును. దాని
 వలన సంఘమున కన్యమే కలుగును. కనుకనే సర్వజ్ఞులగు మహర్షులు
 పరిపాలనవిధానమును వర్ణాశ్రమధర్మములను స్థిరములైన శాసనము
 లుగాఁ జేసిరి. దానంజేసియే సృష్ట్యాదినుండి కొలఁదికాలముకిందటి
 వఱకును జనులు స్వస్థచిత్తులై తమతమకృత్యముల నెఱవేర్చుకొనుచు
 సుఖితులై యున్నవారలు. ఇప్పుడు మన భరతఖండమునకు సంభవించిన
 యనర్థమును సూక్ష్మదృష్టిచేఁ బరికింపఁదగియున్నది. విదేశీయుల
 శిక్షవలనను దద్వాసనావాసితలు పత్రికలచేతను వారి యుపన్యాస
 ములచేతను భారతవర్షియుల చిత్తములు కలుషితములై సుకృతస్మృతి
 పహితధర్మములండు సందేహపూరితములైనవి. విదేశీయవాసనావాసిత
 చిత్తులు నూటి కిరువదిమందికంటె నధికసంఖ్యాకులు లేరు. అయినను
 రాజభాషావిదులుగనుక రాజకీయవ్యవహారములందు వారే పరిగణితు
 లగుదురు. తక్కినవారలు వేదశాస్త్రములందును లోకజ్ఞానమందును
 బరిపూర్ణులైనను దొరతనమువారి దృష్టిలో మనుష్యులుగాఁ గనఁబడుట
 దుర్లభము. రాజకీయవిద్యాగౌరవముచేతఁ బామరజను లట్టి ధర్మ

విధ్వంసకులకే వోట్లనిత్తురు. అట్టివోట్లమూలమున శాస్త్రవిశ్వాసములేని ధర్మవిధ్వంసకు లెసంబ్లి మొదలగు శాసనసభలలోఁ బ్రముఖులై జనుల నందఱు సాధించునట్టియు, ధర్మమును మొదలంట నశింపఁజేయునట్టియు శారదాశాసనము మొదలగునసర్వదాయకములైన చట్టములఁజేయించుచున్నారు. ఇదియంతయు వోట్లమూలమున సంభవించిన యనర్థము. కనుక నిట్టిపద్ధతి ధార్మికులకు గ్రాహ్యముకాదు. శతాంధాః కూపం ప్రవిశంతి యనినట్లు వివేకు లెందఱు వోట్లనిచ్చినను నది ధర్మముకాదనినను జనుల బుద్ధులకు గ్రాహ్యములు కాదనిన ప్రాపంచికవిషయములందు మహాజనుల యభిప్రాయముల నపేక్షించుట యవసరము గనుక నట్టి విషయములను వోట్లనుబట్టి నిర్ణయించినను నతీంద్రియాధే శ్రుతిచేప మానం, అనుపలభ్యేష్ఠ తత్ప్రమాణం సౌదరాయణస్య యను శాస్త్రముప్రకారము వేదమునుబట్టియు దదనుయాయులగు స్మృతిపురాణములఁబట్టియు నిర్ణయింపఁదగిన నక్షాశ్రమ ధర్మములను దన్ములకారణముగు వివాహవయోనియమములను వేదశాస్త్రవిద్వేషులగుచు వాని ప్రామాణ్యము నెఱుంగని యార్యసామాజికులు బ్రహ్మసామాజికులు మొదలగు మొదల సంఖ్యాధిక్యమునుబట్టియు వారి యభిప్రాయమునుబట్టియు నిర్ణయించి దానిని జట్టముగాఁ జేయుటకుఁ బుష్కార్యము వేయించుటలేదు. సున్నతులు చేసికొనవచ్చునా కూడదా యనుసంగతియుఁ గురానులోఁజెప్పిన నియమముల నవలంబింపవచ్చునా కూడదాయను సంగతియు భరతఖండమున నధికసంఖ్యాకులగు హిందువుల వోట్లనుబట్టి నిర్ణయించుట న్యాయ్యమగునా? కాదు. ఆ విషయము నామతమందు సమ్మకముగల ప్రముఖులగు యవ సపండితులకే వదలివేయవలయును. అట్లులే వివాహవయోనిన్దయమును దాయభాగమును విగ్రహారాధనమును సస్పృశ్యస్పర్శననిషేధమును వేదశాస్త్రములందు సమ్మకముగల మహాపండితులకును మతా

చామ్యులకును వదలివేయవలయును. పూర్వము భరతఖండమును బరి
 పాలించిన హిందూచక్రవర్తులును మహమ్మదీయచక్రవర్తులును మత
 శాసనముల నిర్ణయమును మతాచార్యులకే వదలివేసిరి. శ్రీ శృంగగిరి
 పుష్పగిరి కామకోటి విరూపాక్షము మొదలగు సద్వైతశీతములును
 బరకాలాహోబలప్రభృతి విశిష్టాద్వైతశీతములును నుత్తరాదిమతము
 వ్యాసరాయమతము మొదలగు మధ్వశీతములును నిట్టి ధర్మశీతములు.
 ఘనతఃజెందిన విక్టోర్యాచక్రవర్తినిగారును మతధర్మములందు జోక్య
 ముపుచ్చుకొనమను నానియమమునే పరిపాలించిరి. దొరతనమువారు
 మీహిందువులే బహుసంఖ్యాకులు కోరినందున నీచట్టమును బ్యాసు
 చేసితిమని యనఁజెల్లదు. వీరు హిందువులని యెంచెడి మెంబర్లు హిం
 దువుల కుటుంబములలో బుట్టిరేకాని ద్వీపాంతరస్థులకు మానస
 పుత్రులు. వేదశాస్త్రసిద్ధమగుసనాతనధర్మమునకు శత్రువులు. ఆంగ్లే
 యులకు హిందూధర్మములందు ద్వేషము కనఁబడదు. మతాంతరస్థులు
 గనుక వా రాచరింపకపోవుట దోషముకాదు. దొరతనమువారు మన
 దేవాదాయములను నేటివఱకుఁ జక్కగా నడిపించుచున్నవారలు.
 ఇప్పటిమెంబరులకో తఱచుగా నేమతమందునను నమ్మకములేదు. గ్రాస
 వాసఃప్రభృతి గామ్యసుఖములకొఱకుమాత్రమే పాటుపడువారలు.
 కేవల నాస్తికులు. వీరిని జనులు మతధర్మముల మాచ్చుటకై వోట్ల
 నిచ్చి యెన్నుకొనలేదు. పన్నులు తగ్గించుట, కాలువలు రోడ్లు మొద
 లగు సౌకర్యములు కలుగఁజేయుట యను సంశయములను రాజసభలలో
 బ్రస్తావించుటకుఁ బ్రతినీధులుగా నుండుటకు వోట్లనిచ్చిరి. ఆపనులు
 వీరిచేతఁగాకయు నూరకుండుటకు రుచింపకయుఁ బనిలేనిమంగలి పిల్లి
 తలగాఱిగనన్నట్లు ధర్మహానికరములగు బిల్లులు తెచ్చిపెట్టిరి. ప్రాజ్ఞ
 లగు దొరతనమువా రీనిజమును గ్రహించియుఁ బరస్పరభేదముకలుగ
 నున్నను వారి ననువర్తించినట్లు నటించుచున్నవారు. ఏదియెటులై

నను రాజభక్తిపరులగుచు రాజును దేవునిగా భావించెడి సనాతనధర్మ పరులకు శారదాశాసనము మొదలగు ధర్మవిధ్వంసకీములగు చట్టములమూలమున రాజవిద్వేషమును బుట్టించుట ఘోరసృష్ట్యమని దొర తనమువారిక సవినయముగా మనవిచేయక తీరదు. ఎవరెన్నిచోట్లనిచ్చినను వానిని సరకుగొనక యాయామతిములవారకొరకు వారివారి ప్రమాణగ్రంథములకు విరుద్ధములగు చట్టములఁ జేయకుండుటయే ధార్మికప్రభుత్వమునకు లక్షణము. మతధర్మములందు సమ్యక్ములేని వారు తా మాచరింపకపోవచ్చును. సంఘమును మిలినపలుపక నేలు గానుండవచ్చును. వేదశాస్త్రవిశ్వాసముగల జనులచే శాస్త్రవిరుద్ధములైన పనుల నిర్బంధపూర్వకముగాఁ జేయించుటకుఁ బాపాత్ములు తలపెట్టినను దీనికి దొరతనమునాట సమ్మతించుట కేవలముచితము. ఇహలోకమున జనుల యోగక్షేమములకుఁగాని పురోలోకసాధనములగు ధర్మశాస్త్రనియమములకుఁగాని స్వస్తిఁగలుగఁజేయక పరిపాలించు నెడల నేదేశమువారైనను నేమతమువారైనను సనాతనధర్మపరులకు వారియం దెట్టియనాదరమును లేదు. అట్టిప్రభువును బరమేశ్వరుఁగానే భావించెదరు. దుష్కాలపరిణామముచేతఁ బ్రభుత్వ మట్టిది కాని యెడలఁ బ్రభువునకుఁ బ్రభునగు సర్వశక్తులుగల బరమేశ్వరుని బ్రభువును న్యాయ్యముగాఁ బరిపాలించునట్టా చేయుమని ప్రార్థింతురు. ధార్మిక లేనత్యార్యమండేసినను పుత్రమును స్వస్థప్రజాభ్యుదయి పాలయంతాం న్యాయ్యస మార్గణ మహిం మహిశాయనియే ప్రార్థింతురు. లోకులకు మేలుకలుగుఁగాక, రాజులు ధర్మముతో భూమిని బరిపాలింతురుగాకయనియే గీనిభావము. బాల్యవివాహమువలన సం తానము దుర్బలమగుచుగాన జనక్షేమమునకై మే మీ చట్టమును జేయించితిమని నవనాగరికు లందురు. అది సరికాదు. నేటివఱకు భరతఖండమం దుద్భవించిన శూరాగ్రేసరులును మహాపండితులును

బాల్యవివాహితలకుఁ గలిగినవారతే. కనుక నిట్టి యుక్తులన్నియు
హేత్వాభాసములు. కాంగ్రెసునాయకుల ప్రబలప్రయత్నములఁబట్టి
భారతీయులకు స్వరాజ్యము వచ్చినను వారును వేదశాస్త్రసిద్ధములైన
నియమముల నుల్లంఘించి పరిపాలింపఁదలఁచినయెడల వారలును సనా-
తనధర్మపరులకుఁ బ్రబలశత్రువులే యగుదురు. వారికిఁ బరాజయము
కలుగుటకొఱకే వీరుఁ బరమేశ్వరుఁ బ్రార్థింతురు. ధర్మము హతమైన
యెడల ధర్మహంతలును హతులగుదురు. కనుక సేవతమువారి
నా మతధర్మములకు బాధకలుగకుండునట్లు పరిపాలించెడి ప్రభుత్వమే
ధార్మిక జనప్రార్థనయము.

శ్రీమదభిష విరూపాక్ష పీఠాధిపతులు చిదానంద నృసింహ
భారతీస్వాములనారి యాగమనము.

(కలువలపల్లి రంగనాథశాస్త్రిగారు.)

శ్లో॥ యదీయగీతా పరిబోధనా జ్ఞనా
ముముక్షుతాం యాంతి సదేశికాగ్రోః
జయే చ్చిదానందనృసింహభారతీ
యతీశ్వర శ్చాంతమనా లనారతమ్.

సీ॥ పరగు హంపియను దివ్యశ్శత్రు మొక్కండు
వెలయు విరూపాక్ష పీఠ మచట
గలదు, తనీయశాఖాపీఠమై యొప్పి
యభినవ శ్రీవిరూపాక్షపీఠ
మందు, శ్రీమచ్చిదానంద నృసింహభా-
రతు లతిసౌమ్యులు, యతివతంసు
లననధికోపాసనా త్తదేవీప్రసా-
దులు విధియుక్త పూజలను సల్పు

గీ॥ నియమశాలులు, ముఠు పెంజేని శనుము

పట్టుగొమ్మ లాస్వాములవారు జగతిఁ
బొగడుగనుచున్న యేలూరు నగరమునకు

శివచిత్తంబు లలర విచ్చేసినారు.

2

మ॥ నవరాత్రోత్సవ మిప్పుడిన్ బరిపి యా ♦ నగనంబుఁ జేహూర్పు మం
చు వచింపన్ విని, శ్రీజగద్గురు మన ♦ స్సం దస్వంగా నెంచి, మి
త్రవతంసుల్, స్త్రీయశిష్యు లర్యజను లే ♦ తత్కార్యనిర్వాహక
త్వవిధం బర్చిలెఱుపసేర్పరను వి ♦ శ్వాసంబునం బూనితిన్. 3

శా॥ నాపూన్నిన్ నెఱవేర్చుజూపం డనినన్ ♦ దాతల్, సుదీనాస్త్వతై
వ్యాపారంబులు లేవు, పెక్కుగతులం ♦ బాటిలై నష్టంబు లే
మిపట్టన్ భవనీయ వాంఛితము నె ♦ ట్టిదేన్దు మంచుం బరి
తాపంబున్ నున్ నొంది పెంతయు నిజ ♦ దార్శ్వంబు దీపింపగన్

చ॥ సరసులు పల్వ రాగతి, ని ♦ సర్గవదాస్యతఁజూపి పల్కియున్
గరముఁ దపించుచుం బ్రకృత ♦ కాలపరిస్థితిఁబట్టి మారుపుల్
పారిబారిగల్గినన్ విమల ♦ బుద్ధులు సుత్పియమిత్రు లార్యు లా
దరమునఁ గార్యపూర్తకగు ♦ ద్రవ్యమొసంగి రనేకభంగులన్. 5

సీ॥ వ ర్తకబృందంబు స్వాంతముల్ నొవ్వని

రీతి నిర్భము సేకరించిఁజెచ్చి

స్వాములవారికి సవినయంబుగ సమ

ర్పించితి వారు సంప్రీతిఁ జెంది

కలశంబు స్థాపించి కలకల నవ్వుమొ

గమ్మతో మూడం కాలమ్ములారు

విధిపూర్వకముగ దేవి పూజలు చేలు

విప్రభోజనములు పలుకులెన్న

గీ॥ సముచితంబుగ నెరపిరి జనుల కెపుడు

నుంచిచెడ్డలఁ జెలుపు ధర్మమ్ములెల్లఁ

జెప్పి మను చిదానందస్మసింహభార

తులకు, నతుండనై నతిశతంబుల నొనర్తు.

6

సీ॥ సుత్రాకరకామించు సుమనోగణమ్మచే

బూజంపడబడి పుణ్యమూర్తి పిల్ల

రాజరాజేశ్వరీ పూజనలోలుప

చిత్తాంబురుపలడపై చెలంగు దీప్తి

విగత కల్మషుడవై విషయోచ్చలకరోసి

విబుధులు గణయింప వెలయు దీప్తి

సద్గుణ గ్రాహయక శస్త్రవిభ్యాతిని

గంటి కామజయంబు గొంటి పిల్ల

సురుచిరబోధనక సుమతుల మూసస

పద్మంబు లలరించు పలకతి తనము

శుచివృష్టిమలని, సుజనులు మెచ్చంగ

నిరతంబుఁ జరియించు నిపుణమంబు

వేదాస్త్ర తిత్తైంబు వివరించి, సకల స

భాస్తారులకుఁ దెల్పు ఫోషిమంబు

క్షాసింబు జ్ఞేయంబు జ్ఞాతయకవాని ల

క్షణములు వివరించు కౌశలంబు

సదసద్వివేచన క్షములైన పాక్షిలు.

సారెకు శ్లాఘించు శాంతిగణి

అశృతవాదులను నాయంగనీయక దన్వ

దీప్తిలగానెట్టి దంతతనము

గాసింబజెబువారిఁ గని చాల జాలిప

హించు నీ సదయుడక మంచినేటి

మహానీయ భర్తమర్మములెల్ల సరవి బో

ధింపంగ నేర్చిన పద్మతిలము

బాభాస దాసన పంకజన్ముండపై

సప్రవృచు మాటాడు నైపుణియును
బరచి త్తములు నొవ్వె బరుసంబు లాడక

మృదాగీత భాషించు మేటినేర్పు
జాతీయ ధర్మాను సరణులు మేలని

సంసలకుం గగనమందు బాణానినము
న్యాచుమ్మామందు బుద్ధి సరులార మనుండని
నాననం నాననం చతురమందు

అతిలోక మహామాన్యుండగు నాచిత్రుని
సమగ్రుం దమ్ములయందు నధికభక్తి
చికిత జనాపన సత్త మున్నగు గుణ

శ్రేణి భృతలంబు కై నేయునియు
గనరారు పలువు రీ కై నడి బ్రహ్మచ
ర్యమునన యతిభర్త ముందువారు

శ్రీతియందు నభినవ శ్రీవిరూపాక్షపీ
తమున కర్పించునై యమోతిపును

గీ॥ బరిర, వాక్రువ్వనేల మామంటివారు

ప్రీతరాజాధికారులై వెలయునాచు

గాక, కల్యాణ లాభంబు గలుగనినే, య

స్థితి లాభకారులై సంతో యతివ కల్యాణ

అందఱును బాటపడిన హిందూదేశమునకుఁ గలఁపు లేదు.

(క్రిందిశ్లోకములైన మండ చిన వెంకయ్యగారు)

ఆర్యులారా !

శే|| భరతన్నగము చక్కని పాడియూర
హిందూవులు లేదగదూడలై యెప్పుచుండ
శెల్లవారను గడుసరిగొల్లవారు
పితుకుచున్నారు మూతులు బిగియగట్ట.

అను భరతనాక్య మొండు వందేమాతరమును మొదటివినము
లలో మనవారు ప్రతిసోటఁ బాడినపాటగాఁ బాడుచుండితే కాని
దానికిఁ బ్రతిక్రియగా మనమేమిచేయవలెనో తెలిసికొనలేని స్థితియంద
ున్నారని యిదివఱకు హిందూదేశదురదృష్టమును వ్యాస మభినవ
సరస్వతిలోఁ బ్రచురించియుంటిని. తదనుగుణముగా నిపు డీవ్యాసముఁ
బ్రకటించినందులకుఁ జదువరులు దేవుడు గలఁడనెడి యా స్తికబుద్ధితోఁ
బఠించి కార్యాచరణమునకుఁ గడంగుదురుగాక.

శ్లో|| పంచమేహని షష్ఠేనా శాకం పచతి స్వే గృహే
అన్యథో హ్యపరః ప్రేక్ష్యోహోరాత్రంచ మోదతే.

అను నజాతశత్రుని బోధపరీకార మన్ననత్రములు లభించినంత
నఱకే మనపూర్వులు సంతృప్తి నొందుచుండిరి. అయితే “ అసంతృప్తి
ద్విజో నష్ట స్సతుష్ట ఇవ పార్థివ ” యను నీతినినుసరించి యున్నదా
నితోఁ దృప్తిలేక రాజులు (భూమిసేలువారు) సామ్రాట్టులు గావలెనను
కొండ్లి (పేరాస)తో నొకరితో నొకరు పోరాడి తమ్మునేకాక ప్రజా
సామాన్యమునుగూడ మృత్యువునొంటను బెట్టుచుండిరి. ఇందుకుఁ దా
ర్కాణము మొన్నటి జర్మను యుద్ధమే. ఇంకఁ బ్రజాసామాన్యముకుఁ

గానలనినవి ముచ్చట గొప్ప శ్రుత్రుచూడే గానం విశ్రాంతిహమునందలి
పురుషుడను వ్యవసాయముచేసియుం జేయించియుం దనకును ద న్నా
శ్రయించినవారికిని గానలనిన థాన్యాదులు పండించుటయేకాక బట్టకు
సూలమైన ప్రియమును బండించెడివాడను. స్త్రీలను మహన్ననో తెలకెల
నాణి లేచి చల్లపాలుపనిచూచి నిన్ను కన్నుమీసి వారి తినునంతలో
చొరకకండా నూలునుడిక రేడిపరి పగుగానిష్కామై భర్తనున్నెడి భూమి
కలిగి గానినకాకాగలు గ్రహించి యింటి కేతెంచి యన్నమునండి
తక్కు-గల గృహకృత్యములు నొనర్చుట. ఇట్టి స్త్రీపురుషులు సంత
రించినంతతో సహాయము గడపుకొనుచుండిరి. కావుననే గంగానదీ
పరిసరముల గృహకుల యొకరిని శూభాను బున్నను దమకు లభిం
చిన కట్ట యూర్పబుతో బట్ట నాంబులు కట్టి నానమించేయుదు సంత
రించుచుండిరి. భవిష్యుల పృథువులు మిక్కిలి మేడలు కట్టుకొనుచు
న్నను బ్రహ్మసామాన్యముమాహాత్ము యొకరిని బోధించినివ్వక తమ
కున్నదానితోడనే సూసి-చుచుండిరి. ఇటీవల గానాచ్చత్యలేతెంచి
తమబుద్ధికాశల్యముచే గంగ సింధువు మున్నగు నదులు కానకట్టలు
వేయించి కాలువలుత్రవ్వించి లాగులుగట్టించి యబిషాకుల రాశ్యయుం
జెట్లయు నమమం గలకలబాడుచు నేటచాలుగానుండుచి ప్రివాహములు
మట్టముచేసి నదుల కిరువకొక్కల నుపయోగము మున్నగు పెద్దపెద్దచెట్లు
నడికించి వానికట్టి యేటికాలునలు పై భు మున్నగు మార్గములద్వార
మున నన్ని దేశములకు నందంతేయ నారంభించిరి. వానివలన మున్నగుదు
పట్టణములలోపల మేడలు నిర్మించి తాము కొంతవ్రేజేమను బట్టణ
వాసముగోరివచ్చిన యితరుల కట్టెక్కిచ్చుటచే గొంతభాగమును నుప
యోగించుకొనుచుండిరి. నీది భోగముచూచి భోగంగాలసులైన సా
మాన్య గ్రామనివాసులుకొండ జూకట్టెగొని పులినిజూచి నక్కవాం
తులు వేసికొనివట్లు గ్రామములయందును వేలు లక్షలు ఖర్చుచేసి

మేడలు మిడ్డెలు గట్ట నారంభించిరి. దీని కనుకూలముగా “ కాపు నచ్చినయేడ కఱువువచ్చె ” నన్నట్లు కఱువును ధరయు నేర్పకుటచే బంటకాపులకు లభించిన ధన మవసరమైన యితరవస్తువులకే చాలియుం బాలక యున్నను భోగలాలసులను జూచి తామును దేవుని సృష్టిలోని వారలే కాక సనూనభోగము లనుభవించు నాశతో క్షమించిన న్యాయము లారంభించిరి. ఇదియే భారతదేశమునకు దేవుని నయతే మించేగల్గిన దురదృష్టము. ఇట్లే కావేరీనది బెంగళూరు ప్రాంతమున బెత్తిప్రదేశమునుండి పల్లమునబడు నోట నెలికొట్రికోపవరు కనుగొని గానిని గోలాకుగనులలోను బెక్కుప్రాకృత్యరీతిలోను నుపయోగించుట చూచి తాతా (యరుప) కంపెనీవారు జిమ్షప్పరమువస్త్ర నొక జల పాతమువలన నెలికొట్రికోపవరుకనుగొని తమ యిరుపపనులు మున్నగు వాని కుపయోగించి తాము బాగుపడి దేశమును బాగుచేయుచుం డిరి. భారతీయులలో మున్నగును పాఠశాలలు వారివెనుక చూర్వా డీలును మితవ్యయసద్వ్యయములలో నందెవేసినచేతులు.

అయితే దేవునిదయగల కొందఱుభారతీయు లీమితవ్యయ మవ లంబించినను బలువురు “ ఋణంకృత్వా ఘృతంపిబే ” త్తని యప్పు చేసి పప్పుకూడుదిని యాస్తి గోల్పోయినవారును దండితత్త్వినమునాఁ డైనను “ దలదనుపకున్న దప్పేమి ? తడిపిన దల్లికిమగడ ” నని యొప్పుబెట్టుకొని తాముదిన క ఇతరులకీక లోభాశ్రేయ్యులయినవారునే. దీనిని వైవానుగ్రహలోపమే కాదుగాని నమ్ముడు. లేకున్న మనడక్తా మజిలిన లయిరోపాదేశమున కంపుట కడచని లాంకమైరు మాంచే వ్వురు బట్టల కాళించుకాలము తటస్థించునా ? మనదేశపుఁ జెఱకుపం టతోనయిన పంచదారకుబదులు పరదేశపు బీటిదుంపలతీపిరోనయిన పంచదార నాశింతుమా ? మనదేశమునకు జీవనాధారమైన వ్యవసాయమున కాదికారణమగు నాగలి రాటము మఱుమటచే నింతకఱవేర్పడి

యన్నవస్త్రములకు దూరస్థులమైతిమి. ఇది మనదేశములోఁ బ్రధానములైన యుద్యోగము, వర్తకము, వ్యవసాయము, కిల్పము, కూలి మొదలగునవి బ్రాహ్మణాదులచేఁ బ్రత్యేకము తమ కులవృత్తులగాఁ గొంతకాలము భావింపఁబడినను నిరీవల నాచూనృత్తుల నన్ని కులములవారును మిత్రముగాఁ జేయుచున్నను జాకల పొగల కుచ్చర వృత్తులుమాత్ర మితరు లితరకు కాకమింపలేదు. బ్రాహ్మణులు విద్యావంతులై తపోనిరతులై మానసికపరిశ్రమచేయుచు గతవర్తమానభావికాలజ్ఞులయి యితరుల కివి చెల్పుటచే వాని కగ్రహారములనియు మాన్యములనియుఁ బ్రభువు లిచ్చిన భూములవలనను బ్రహ్మసామాన్య మొసంగిన ధనధాన్యాదులవలనను తీవ్రించుచుండిరి కాన “ బ్రాహ్మణస్య ధనం భైత్య ” మనియు నుపనయనమునాఁటిమాట యున్నది సుమతీ” యనియు లోకోక్తులేగ్గుడినవి. ఇపుడిప్పు డభివృద్ధిలోఁ బలుకాతులవారు శ్రీవేదించుచున్నారు. అందు గొల్లభాగవతులు చెంచులు పాములవాంఁగు బుడబుడకులవాంఁగు దేవరవాంఁగు పరికముగ్గులవాంఁగు దొమ్మరవాంఁగు మున్నగు పలువురు వ్యవసాయాది వృత్తులవారి నడిగికొని తినుచుండుటచేఁ బెక్కు బీడుభూములు సేవ్యముచేయఁబడక యట్లే యుండుటవలనను సేద్యముచేయఁబడిన భూములలోఁబండినపంటయే పై పనికిమాలిననాతుల కాధారము కావలసివచ్చుట వలనను గొంత కఠివేర్పడినది. ఇపుడిప్పుడు బ్రిటీషుప్రభుత్వమువారి సాయముచేఁ గొందఱు క్రైస్తవులు (మిషనరీలు) సెటిల్మెంటుల నేర్పఱచి పైనివ్రాసిన పనిచేయనికాతులవారిలో నెఱుకల యేనాదులను దొంగతనముచే తీవ్రించు వారినిగా భావించి వారిదొంగతనము మాన్పుమిషన్లో గొన్ని చోటులఁ గూడములుకట్టి వారిచే బీడుభూములలోఁ బనిచేయించుచు మతబోధఁగూడఁ జేయుచు స్వమత మభివృద్ధి చేసికొనుచుండిరి. ఇయ్యది కొంతవఱకు నీతిదాయకమే. ఈ యెఱుకల

హాతిలోఁ దట్టలల్లుజాతి యొకటి కలదు. వారును మేదరవారివలెఁ గొంతి
 వ్యావసాయికునకుఁ గావలసినవాఁడే. కాన వారివలెఁ బెంచులు బుడబుడ
 కులవాండు) గంగెద్దులవాండు) మొదలగువారఁ “తెద్దలునున్న సగుఱ్ఱము
 లుమేయు ” నను సామెతగాఁ బాటుపడువారుపండించిన పంటతో
 డనే జీవనము గడుపుచుందురు. అయితే భిక్షావృత్తికి మార్గదర్శకులు
 బ్రాహ్మణులేయని నవనాగరికులు కొందఱుందురు. కాని బ్రాహ్మణుల
 భిక్షావృత్తికిఁ గారణము త్రికాలవేదిత్యాదులని ముందే వాసియుం
 టిని. అట్టి త్రికాలజ్ఞత నశించిన యిప్పటిబ్రాహ్మణు లన్నికులముల
 తోపాటు శరీరపరిశ్రమాదులు చేయుచునే యున్నారు. కొందఱు
 బ్రాహ్మణులు బ్రాహ్మణేతరులవద్దఁ బారోహిత్యమునహించి దాన
 మిచ్చునియు ధర్మము చేయుమనియు దుర్బోధలుచేసి ధనముగడించి
 జీవించుచుండిరని యొకసేరము మోపి కొందఱు స్వకులపారోహిత్య
 మని యొకమూ మంటు బయలుదేరఁదీసి ముల్లు దీసినచోటఁ గొట్టు
 గుచ్చినటులఁ దామును గోదాన ధనదానాదు లంగీకరించుచుండు
 టచేఁ గోడలికి బుద్ధిచెప్పి యత్తఱుకుఁ జేసినట్లుగాఁ బరిణమించినది.
 ఇదిగాక పూర్వము ప్రతిజాతికి నొకయాశ్రీతుఁడు (కులమును బాగడు
 యాచకుఁడు) ఉండువాఁడు. వారినారి యాశ్రీతులను వారువారు సం
 పాదించినధనముతో రక్షించెడివారలు. అట్టి పొగడికకూడ నిపుడిపు
 డేవగింపుగా నుండుటచే వారును బాటపడువలసినయవసర మేర్పడినది.
 నవనాగరికులలో యవజనసంఘములని కొందఱు బయలుదేరి కమ్యూ
 నిజమునుపేగ నొకయుద్యమ మారంభించి లేబరు (కూలి) జనము నుద్ధ
 రింతుమనుచుండిరి. ఇదియే నిమ్నజాత్యుద్ధరణమని మఱికొందఱు అను
 చుండిరి. ఏదియెట్లున్నను రైల్వేకూలీలయు ఫ్యాక్టరీ కూలీలయు
 సమ్మెలు ప్రస్తుతము బయలుదేరుచుండుటచే నాసమ్మెల నాయకులగు
 సింగారికేలు సెట్టిమున్నగువారిని గవర్న మెంటువారు జయిశ్చి కనుపు

ముండిరి. విదేశపు, కంపెనీల పెట్టుబడితో నేర్పడిన ప్యాక్టరీలును ధైర్యమును
 హిందూదేశమునందలి విశేషభాగము మాక్రమించుటచే వారి నుద్ధరిం
 చుటకై రష్యా బాల్కనిజము నిండియు కెగర బ్రాచరు ననుకారణము
 చెప్పచుండిరి. మనలో భూస్వాములుగాని వారును, కమ్యూనిజము
 కావలెనని చెప్పచున్నారు. కూలీలుపడుకొట్టమువలననే భూస్వామియు
 ప్యాక్టరీయధికారియు లాభమునొందుట యందులకుఁ గారణమందును.
 ముందుకుఁబోయిన నూయియు వెనుకకుఁబోయిన గోయియు నను
 సందిగ్ధావస్థకుఁ బ్రస్తుతపు హిందూదేశస్థితి మాత్రినది. రానురా సీత
 మ్యూనిజము వ్యవసాయపుఁగూలీలలోఁగూడ వ్యాపించుచిహ్నము లగు
 పడుచున్నవి. ఇంక మద్రాసునంటి పెద్దపట్టణములలో సోమరులను
 నొక ట్రెగవారు కుడిచికూర్చుండి యెచ్చటనేని యొకరు జనకారుణ్యము
 చేజేయు నిమ్మజాతిసంతర్పణలకుఁ దయారగుచు వీలగుచోఁ బర
 గ్రామిన్లు ముల్లెలుహరించుచుండుట కనులారఁ గాంచుచునే యున్నా
 రము. కానఁ బ్రస్తుతము హిందూదేశము సర్వమానవులశరీరపరిశ్రమ
 యుండేనేని యచిరకాలములో నభివృద్ధినొందఁగలదని ముమ్మాటికిని
 నమ్ముడు. ఇందులకు సహాయముగా నిజము మున్నగు ప్రభువులును
 దమ బీడుభూములు సేద్యమున కనువగులాగునఁ జేయువులు
 మున్నగు జలాధారము లేర్పఱచుచుండిరి. కావున వీరును వారును
 బోరాడుకుండ సర్వమానవులును బాటుపడుచున్న యొకఁగుటకు సర్వ
 శ్వరుఁ బ్రార్థించుచున్నవాడను.

ఉ॥ నాయకురాలు కుక్కుటపూరితమున కుక్కుటపూరితమున
మాయల కోడి సత్య మమమాత్రము నేడక యెడలత్తుగాల్
పోయి యరణ్యసీమలకుం బూనియొక్కటిత్తిట్టిన్చి కా
హ్రియతమూర్తియెనుకలెం దానకలెం బుగ్గనీయంక.

ఉ॥ ఐనను సన్నిహితగుట నాపదలకొ నిను నొకనాకే
స్థితియు సంగిసేసికొన నెంచి యిటు ల్గునుం బాపం గాల్చినా
హ్ని హితోక్తుల నిద్రియవారితసాఖ్యము లొకనుమయ్య య
న్యూపకంబుం దొక్కొక యశంబును నిర్బంధయ్య ధీమతే!

క॥ నాయకజన నలంతినపడని
నీయెడం దలపోయెదగదా నిర్బలయనుకుంక
శ్రీయుతుం దాతంబు లక్ష్మి
నాయకుండే యవతరించె నాయకంబుగాంక.

ఉ॥ వాయువు నగ్నియు గలయుచైఖరి నీరచైఖ్యసంఘముకొ
నాయకుం నేకహాచు నిను నాశనముంబానరింతు కాన నీ
వా యసమానతేజాల మహర్భటిం దప్పుకొనుగతెపు. నీ
యాయువు నాటితో ముగియు. నాత్మదలంపుముదీని భూనరా

మ॥ తొలంగె స్మితతనకా స్వదేశమునకుం దొల్లంటివా సాఖ్యముల్.
కలిగె తోభము. లోకులెల్ల ననికై కాల్చిప్రయత్నమున్నాను. కా
గలకార్యములు తీర్చునుండి రింకనీగర్వంబు పేర్కాయు నీ
కలనుం దెచ్చితి పేవ. హాని కలుగంగానుండె యోజంపుమా.

చ॥ తొలుతను నీదుపాలిటికి దుష్టయొకర్తుక దాపరించె. నిక
గొలిచెడివారలందఱును గూళిలు. వారలు మంచిమార్గముకొ
దలంపగలేక యెంతయును దప్పస్మృతిం బడుచున్న వారయో!
తెలుపుచునుంటి నిక్కము మదిం దలపోయుము రాజచంద్రిమా.

చ॥ ఇదివఱకే యశంబు నశియించెను నింద జనించె దేశసం
పదలు తొలంగె దుఃఖములు తాల్కొనియెక. జననప్రసేయంగ
మొదలిడుచుంటి విద్ధి కడుమూర్ఖతయన్న గణింపబోవు నీ
కిది సరికాదు. బాలుడనియెంచక నా హిత మాలకింపుమా.

ఉ॥ పండనపాలు కారయనఁ దానిక నాయుడు రాద్రమూర్తియై
భండనభూమి నీ సకలబాంధవమంత్రీహితాశి బట్టి యు
ద్ధండతఁ జెడివైచు నిది తప్పదు. నాయకురాలును సుసౌ
త్కాండము పచ్చి యడ్డపడి కావగఁజాలరు నిన్నొకింతయు

శే॥ పల్లభోగ్గులకుఁ బట్టినిల్లుగాఁగ
తనఁ పేరులకుఁ దగు స్థానమునుచు
పూత మిచ్చె పలనాడు భూతములకు
అటపట్టగు నిక వేయమాటలేల.

చ॥ కుష్టా! నీవుగావించిన బట్టుకెవారిములు సీకెల్లున్నను వినువారికి
నిత్యముగ సిగ్గుగలిగించుచున్నవి. పిలిచిపిల్లనిచ్చినచులకు
నన్నిట్లు మాలనాడనలసినదే. దానికేమిగాని బ్రహ్మనాయుని
గొప్పఁజేసి నుతించుచుంటివి. అతనిచరిత్రము నీచుంటి యుక్తా
యుక్తివిచారణశూన్యులు మెచ్చుకొనురేమో కాని పరిజ్ఞా
తలుమాత్రము మెచ్చుకొనరు. ఏటి కీవృథాకథారచన ? అట్టిది
యాధ్యులచెవి కెక్కునా ? సరిసరి,

చ॥ ఘనుండగునేని నీన నెడికైనదానాయుడు కోడిపగదెమా
దున విజయంబునొందగలతోన నెఱుంగక చూడుదానికి
దన విభవంబునోటునడి తొల్మివొలంగి యగణ్యవాసమే
ఘనమనియేగి యచ్చటనె కాపురమునునె ? చింతసేయుమా.

అతనిఘనత యప్పు డెదుఁబోయినది ? పెరుగుతోటకూర
లోని పెరుగుమీఁక్కి నాయునియందు బ్రహ్మశబ్దము నర్తించు
చున్నదని యెఱుంగక భ్రమపడు నీమాఘ్యమున కేమందును ?
మీ దురభిమానపిశాచము మిమ్మిట్లు పలుతెఱంగుల వాఁగించు
చున్నది కాని వానియం దేఘనతయు మహిమయు లేదు. మీరు
వాఁగినకొలది నాతఁడును మేఁకపోతు గాభీర్యమునఁ బ్రసరించు
చున్నాడు.

అ॥ మామా! ఏల పిచ్చినిబడియెదవు ? అతని యసమానమహత్త్వం
బనేకవారములు కన్నులఁగట్టినట్లు ప్రత్యక్షమైయుండినప్పటికి

నీవు పొరపడుచుంటి వేమిగ్రహచారమో తెలియరాదు. నిగి
వేటుగా నువ్వంటచే నీకట్టిబుద్ధి వుట్టుచున్నవని యంచుకొన
వలెను.

స|| అవును చూడకేమి. మిమ్మిప్పుడుపట్టిన యభిమానదేవతయే పట్టు
పుట్టు బాధించియుండుటచే గెనుగొనఁగల నెత్తని. నానీచూసా
మలు నాకప్పుడు బాగుగాఁ దెలియవచ్చినది. చాఁచి,

(హావముతో)

౧|| వాని ఘనముఁజేయుఁ గయివారముఁజేయుట లిది మహానిధి
స్మానముతోడ నీ చ నెడిస్మాన్ముఁ బట్టుము లేకయున్న నీ
మానముదక్కఁబోన దివమానముఁ బొందెదు పెక్కులేల నిద్ర
ప్రాణముతోడఁబంపఁగలభాగ్యమె దుస్సభిమంచు నొందెదన్.

ట|| నైరిజనభూషణాయ త్తచిత్తా! బంధురూపణపరాయణ !

ఉ|| అట్లుండనాక భీకరకఠానిని సితలఁ ద్రుంతుఁగాని యి
ష్టెల్లరు నిందఁజేతురని యిండుక తాలిమిఁబూనియుంటి నో
కల్లరి! మద్ధితంబునకుఁగా బ్రయతింపక ప్రేలుచుం టిడిన్
చెల్లఁగఁబోవు నీ కుటిలచేష్టితముల్ నరసింగుముందటన్.

అ|| మామా! తాటియాకుచప్పశ్శికుఁ గుండెల్గు బెదలునే ? ఉదయత
యాపులకుఁ గొండలు చలించునా? నీకుఁ బోఁగాలము చాప
రించినదని నీచైదములు చెప్పకచెప్పుచున్నవి. ఇప్పుడే నీతల
యాడుచుం డెఁగాని బ్రహ్మనాయుని యాజ్ఞలేమిచే నురకుండి
వలసినవచ్చినది. ఐనను జెడుదువని యొకసారికిఁ గుడిగారులు
చెప్పువలసినవచ్చినది. చెప్పుచుంటిని,

క|| పలనాటిపరవర్యుల

బలదర్పము లీవెఱుంగవా యీవఱకే ?

పలుమాఱు లెఱిగియుండియు

తలపోతువె మిడుతవలె వృథా శిఖ వాల్గెన్ ?

నాహిత మరయకుండిన నాకుఁగలుగు న్మానతయు లేదు.

నీకు గౌరవమును రాదు. మైని ముప్పు రాకతప్పుదు. ఎల్లవా

యను నశించినపిదప మహాగులో డాగి బుధవర్కుల సీతవాక్యములఁ దలపోసి బిట్టు వాపోయిన కురురాజుభంగి నెల్లవారును నశించినపిదప నైనను గుర్రామొత్తోయని నెత్తిని నోరుఁ జెట్టుకొని విలపింపక మానవు. అప్పుడుగాని మాబోంట్లు చెప్పు సీతుల విలువ తెలియదు. ఏమైననాకేమి, నీకర్మము నీదిగాక పరులది కానేరదు. నే నరుగువాడే. గాని బ్రహ్మనాయుడు సీతోఁ జిత్రేత్వేకించి చెప్పఁబంపిన వాక్యము లాలించి సీయిష్ట ప్రకారము వర్తించుము.

స॥ చాలు సేమండగములు. ఆసేమనివాక్యములతో హాకుం బని లేదు. నీదారిని సేపు వెళ్ళవచ్చును.

అ॥ వెళ్ళక నేనిం దుండరాలేదు. వచ్చినపని సాంగముగా నెఱింగించి పోవుట ధర్మమగుటఁ జెప్పనుంటిని.

స॥ సకే కానిమ్ము

అ॥ ఇదిగో వినుము

సీ॥ చిరకాలదాస్యంబుఁ జేసియుండినయట్టి

నేఁ జెప్పనది విన్ని సీకు హితము

పురుషుడై జన్మించి తరుణికి లొంగుట

సీతిజ్ఞుడగునట్టి సీకుం దగదు

దేశసంక్షోభంబుఁ జెచ్చిపట్టడుదాని

దరికిఁజేర్చుట గొంతు కుఱి నిజముగ

పలనాటిసీమకుం బాటిల్లినయవస్థ

యణఁపఁజూచుట కరం బస్సామగును

చెట్టుచెడనున్న పోన ను బుట్టు కుక్క

మూతిపిండియలను మేటిసీతి కీవ

మొదటితొక్కాణ. మటుగాన మూఁబుడ్డ

విడిచి సన్మార్గమునఁబోవఁ గడఁగు మింక.

మఱియు,

సీ॥ అచింతియూభవచాన్యమై యానె

రమణమైఁ బెట్టన్న రాకమున్నె
ప్రారనారాచము ల్లుప్పి మీపాణిముల్
ఘనుడు పేర్చియై కైకొనకమున్నె
కన్నమబాసుండు కత్తిని మాసి తా
భవదీయసేనమైఁ బడకమున్నె
రాయవీరుడు విమ్ము రణములో నిహతులఁ
గావింప సిద్ధంబుకాకమున్నె

బొలమప్రేపరాజుల పాలిభూమి
పంచియిఁజూచు టెంతయు మంచిపథము
చెప్పగుడలఁచిన యుద్ధమే సిద్ధమగును.
అవలఁ జింతింప ఫలములే. దరయుమింక.

అని నీతోఁ చెప్పుమనియె. వింటివికదా! ఏమిప్రత్యుత్తరం
బిత్తువు?

స॥ (ఊరకుండును)

అ॥ ఏమి? మాటలాడవు? మానమే యధాంగీకారమా?

స॥ పుడెమునఁ బూర్వసువాసిని కోడి వెతలఁబడి వీరుడనని విట్టి
పింగు బ్రహ్మనాయుడని యనుకొంటివా?

అ॥ లేదు. ఆపూర్వసువాసినికే లొంగిపోయిన పెద్దపూర్వసువాసిని
యనుకొంటిని.

స॥ ఇదిగో. నాప్రత్యుత్తరము. శిరమునఁజాల్చి వాని కెఱంగింపుము.

తే॥ తల్లక్రిందుగ వేయెల్లు తపముఁజేసి
మొత్తుకొన్నను నే బుద్ధిపూర్వకముగ
దాయభాగ మొసంగను. ధైర్యమున్న
చేతనగురీతిఁగొనుమని చెప్పు పొమ్ము.

అ॥ యుద్ధమే కోరుచుంటివా? సంధి కొడంబడివా?

స॥ నామాటయం దర్థ మేమనుకొంటివి?

అ॥ సఁ. నచ్చుదుగ్గతిక సిద్ధపడియుండుము. పోయెద.

(అని నిష్క్రమించును.)

నా॥ (ప్రవేశించి) రాజా! చూచితివా వానిగర్వము? క్రిందఁబడితన్ను
కొనుచున్నను నోటిబింకముల మాత్రము పీడకున్నారు.
యుద్ధము సర్వసిద్ధమౌట. ఏమిచేతురో చూతము. యుద్ధమునఁ
దమకంఠెఁ డేతఁగానిపంపితెవరు? ఎట్లైనను మనము తగు
సన్నాహములఁ జేసికొనియుండుట మంచిదని నా తలంపు.

స॥ మంచిది. రేపుదానికై సభఁగూర్చి యోజంతము

నా॥ ఆలాగే (తనలో) నన్నును రాజును నిండుపేరోలగంబునఁ దూల
నాడినదానికేదియైనను దగినశాస్త్రచేయక విడువరాదు. అల్లుఁ
డగుటఁ గూతునుజూచి రాజురకున్నను నాకేమికనికరము?
ఊరకున్న ముంచిదాన సగుదనా?

(అందియును నిష్క్రమింతురు.)

నా॥ (గురిజాలపురిలోని తపయింటఁ గూర్చుండి తనలో) అఘటనఘట
నాసమర్థుండగు నిటలాక్షుని కృప నాయెడలఁ బూర్ణముగా నుం
డుటచేత నాసంకల్పితకార్యముల కెట్టియాటంకములును రాక
సంపూర్ణముగా ఫలించుచున్నను నొక్కొక్కప్పుడుమాత్రము
కొన్నిటిపట్ల విజయము గల్గిమికి వగవపలసినచ్చుచున్నది. అది
కాలవశ మనుకొననగు.

సీ॥ కాలవశంబునఁగాదాకో సూర్యచల

దుర్గిలు రాహుపిడచేఁ నూలుచుంట ?

కాలవశంబునఁగాదాకో ఘనచక్ర

వర్తులు పేదలై యూర్తిగనుట ?

కాలవశంబునఁగాదాకో పర్వత

రాజముల్ వజ్రచే మ్రిందియుంట ?

కాలవశంబునఁ గాదాకో సంద్రముల్

మునిచేత నిమిడి సొంపును పొలఁగుట ?

టడలన్నియు బండ్లు బ్రాహ్మణులగుట

పురము లడవులు విపినము ల్పురములగుట

కానినకమునుగాదాకో ? కాన నేను

కాలమున కెల్లు నశురాల గాకయును?

పృథ్వినిబద్ధులై నటుల నరుల కెప్పటికి నొక్కటివిధి జను
గుననుట కవకాశముండను. (ఆలోచించి) అట్లనుకొననేల ?
వికల్పము నుముఖులైన భగవంతుఁ డాపవృత్తు విముఖు
లైకాంగలడు? దేవుఁ డెప్పటికైనను నొక్కఁడేగదా ! కన్ని
యుఁ ద్రికార్యములయందు నరుని బుద్ధిచాకిర్యము ననుస
రించి ఫలము కలుగుచుండును. బుద్ధిబాధ్యముచే నడచిన కార్య
ములు దుష్ఫలమును నిపుణతచే నల్పిన కృత్యములు సత్ఫల
మును నొసంగుచుండును. ఇతఁ గార్యాచరణను గుఱించి
యోజితము. సుధిగావింపవచ్చిన యలరాజు పశ్చిమ మణింప
విషమిళితపక్ష్యాన్నముల సిద్ధపఱచి రాజు సకౌరవముగాఁ బం
పినటులఁ బంపియుంటిని. వా రిరువురును మామయల్లుండ్ర
గుట వ్యవహారములపట్ల భిన్నాభిప్రాయులైనను బంధుత్వము
మాత్రము పోవునదికాదు. అట్టిచో మామగారు ప్రీతిపూర్వ
కముగాఁ బంపిన విందని కైకొని భుజింపరా ? ఏలకైకొనకుం
డును ? సభాంతరాళమున నడ్డదిడ్డముగా మాడలాడినందులకే
నొచ్చుకొనినట్లు వినియుంటిని. తనపనికి దానే పశ్చాత్తాప
పడినవాఁడు మరల విందున కైకొని భుజింపమి మామగారిని
నొప్పించుటయని తలంపకపోడు. ఫలాహారములఁ దైకొని భుజిం
చుననుటకు సందియములేదు. భుజించెనా వెంటనే మృతినొం
దంగలడు. నేను సిద్ధసంకల్పురాల సగుదును. (మరల
యోజించి) అప్పుడే సంతోషింపరాదు. ఇప్పటికి విందును
బంపి గడియ కావచ్చినది. దానిఁ దైకొన నిరాకరించినచోఁ
బోయినవాఁడు మరలిరాకుండునా ? వానిజాడ గానరాదు.

కావునఁ బుచ్చుకొని భుజించుటకు మసలియుండుటచేఁ బర్యవ
సానము తెలిసికొని నాకు నివేదింప వేచియుండునని తలంచెద.

శేవకుఁడు॥ (ప్రవేశించి) అమ్మా; జయముజయము. ఎల్లఁడు వచ్చి
మీ యాత్మియైన వానిని నిలిచియున్నాఁడు. ప్రవేశమునకు
నెలవా?

నా॥ సంశయమా? త్వరగాఁ బ్రవేశపెట్టము

శేవకు॥ చిత్తము. (నిష్క్రమించును.)

ఎల్లఁడు॥ (ప్రవేశించును)

నా॥ ఓయీ! విశేషము లేమి?

ఎల్ల॥ అమ్మా! అంతయు విషపరిణామమే. ఒకరికంటె నొక రుద్దం
డప్పుఁ బడుగులవలెనున్నారు. అదెక్కడితెలివియో? అదెక్కడి
యోజనయో? ఎక్కడిదూరపుమాసో? అబ్బా అందఱును
వైపసమానులనియే చెప్పవచ్చునుగాని సామాన్యులని చెప్ప
రాదు.

నా॥ ఓరీ! నీయధికప్రసంగములు చాలించి కల యుదంత మెఱింగింపుము

ఎ॥ ఎఱుంగఁజేయుట కేమున్నది తల్లీ! మీరు పంపిన యువహారముల
మామోషాయంబునఁ గొనిపోయి కన్నమదాసద్వితీయుడై
యిష్టగోష్ఠి నోలలాడు రాజనందనున కొసంగ నందుకొని
యారగింపనున్నంతలోఁ గన్నమదాసుఁ డతని చేయిబట్టి
కొని యయ్యా! యియ్యది కపటముగఁ దోచుచున్నది కానఁ
బరీక్షింపక మెసపుట సమంజసముకాదని యేమేమో బోధించి
యందొకఖండము చెంతనున్న సారమేయంబునకు వేయ నది
యద్దానిఁ దిని ప్రాణంబులు విడిచె. అంత వారిరువురును
దత్తాధ్వరమునాటి యపరశివావతారములోయన నొప్పుచు
నరసింగునిదుష్టత్వమును సాధ్యమైనంత శీఘ్రకాలములో నణచి
వేయవలెనని శపథములుచేయుచుండ నన్నెక్కడఁ జంపెదరో
యని చెప్పుకుండఁ దప్పించుకొని పరుగిడివచ్చితి.

అభినవసర్వతి.

సంపుట ౨౨ { ప్రమోదూత నామ సం॥ } సంచిక ౧౧
మాఘమాసము.

స్వవిషయము.

చంపకమాలిక॥

ఇరువదిరెండువత్సరము లేఁ దినియో తినకో మహాయశ
స్కరమని పత్రికా నడపఁజాలితిఁ గాని యిఁకెట్లా తోఁచు. చెం
దటా స్వకుటుంబపోషణమె తా మొనరించుకొనంగలేక త
త్తపడఁదగ్గకాలమది దాపరహాటనుజేసి గాఢాకుల్
సరసులెయ్యు మూల్య మిడఁజాలక వల్లనుచున్ననారు పె
క్కురును. సమస్తవస్తువులకుఁ ధరతగ్గెను గాని ముద్రాణా
క్షరముల కింకనుం బెరిగె. జాలదు జీవికకే మదాయ. మీ
వఱకె సమృద్ధ మప్పు. మఱి వార్ధకముం జనుచెంచె. దేశముల్
తిరిగెడిశ క్తి తగ్గినది. తీరిదు ధర్మము వెల్లడింపఁగఁ
స్థిరపడియున్నబుద్ధి. మును చేయుయఁ గాలును నాడుదాఁక నే
కరణినొ దీని నడ్పుటకు గట్టిప్రతిజ్ఞ యొనర్చియుంటి. స
త్పురుషులు నగ్రహారికులు భూపతులుఁ ధనవంతు లెంతయుఁ
గరుణను దోడ్పడవలయు నాదు సుపత్రిక. కట్టిబుద్ధి యీ
శ్వరుఁడె యొసంగఁగావలయు వారికి ధర్మము నిల్పు పూనిక॥

బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తులయిన జానపాటి పట్టాభిరామ శాస్త్రిగారి దివ్యచరణారవిందసన్నిధానమునకు.

సమస్కారసహస్రపూర్వకముగ వాసికొను విజ్ఞప్తి.

మహాశయా !

నిజామురాష్ట్రములోని నల్లగొండజిల్లాయందలి హుజూర్ నగర్ తాలూకాకు సంబంధించిన పెదవీడుగ్రామనివాసులును రాజా జమీందార్, దేశసాంక్ష్యత్వాది బిరుదాంకితులును, శ్రీమట్టపల్లి లక్ష్మీనృసింహాలయమునకు ధర్మకర్తలును, నిరతాన్నదాతలును, బహుకాలమునుండియును దూరదేశసమాగతులగు విద్యచ్ఛేఖుల ననేకుల సవిచ్ఛిన్నవార్షికప్రదానరూపకమునఁ బోషించుచున్న సత్వ గుణప్రధానులును నగు బి. మ. రా. రా. శ్రీ శ్రీ చెన్నూరి నర సింహారావుదొరవారు (నియోగిబ్రాహ్మణులు) తమ యాజమాన్యము క్రిందఁ బ్రతివత్సరమును జరుగుచుండు శ్రీమట్టపల్లి లక్ష్మీనృసింహ స్వామివారి కళ్యాణోత్సవసందర్భమున రెండు హరికథాకాలక్షేపము లును దమ దివాణమున వైశాఖ బహుళమున జరుగు తిరువధ్యయన (ఆబ్దిక) దివసమున నొక కాలక్షేపమునుఁ బ్రతివత్సరమును కేసరిగి యొనర్చుచుండులాగునను, నందులకు వార్షికముగ నొక పుట్టెడువడ్లు నాకుఁ దమరు దయచేయుచుండులాగునను నొకశాసనమువారియించిరి.

మఱియు శ్రీవారి గ్రామమునకుఁ బ్రార్థిక్కున నెనిమిదిమైళ్ళ దూరముననుండు లింగగిరి నివాసులును, రాజా జమీందార్, దేశ సాంక్ష్యత్వాదిబిరుదాంకితులును, నిరతాన్నదాతలును, విద్వాంసు లును, గవులును, గాయకులును, సత్వగుణనిలయులును నగు బి. మ. రా. రా. శ్రీ మంత్రిపేగడ వేంకటహనుమంతరావు దొరవారును మంత్రిపేగడ వేంకటరాఘవరావుదొరవారును (నియోగిబ్రాహ్మ

ములు) తమ సంస్థానమున నొక హరికథాకాలక్షేపమును బ్రతిపత్సకమును జరుపుచుండులాగునను నందులకు వార్షికముగ నొక పుట్టెడు వడ్లు నాకుఁ దమరు దయచేయుచుండులాగునను నొక శాసనము ననుగ్రహించిరి. నిజామురాష్ట్రమునందలి పండితబ్రాహ్మణ భక్తివిశ్వాసములను గుఱించి మఱియొకమాఱు వ్యాసరూపముగ లిఖించి సమర్పించుకొనెదను. శ్రీమకుమన్నించి యీదొరల మహాదార్యము ప్రపంచమునకుఁ దేలి తెల్లముగఁ దెలియులాగునఁ దమ యభినవసకస్వతియందుఁ బ్రచురించి పుణ్యముగట్టుకొనఁగలరని నునవిచేయుచున్నాఁడను.

కృత్రిమవేదాంతులను శీర్షికతో సంసిద్ధముగనున్న వ్యాసము సంప్రకొన్నాఁడను. చిత్తగింపుఁడు.

ఇత్థం విధేయపరమాఘః
గోపాలుని హనుమంతరాయశాస్త్రి.

—♦ కృత్రిమ వేదాంతులు - దొంగసన్యాసులు. ♦—

(గోపాలుని హనుమంతరాయశాస్త్రిగారు)

వేదములన వితథాతువునుబట్టి జ్ఞానమును బ్రసాదించు మంత్రములని తెలిసికొననగు. అట్టి జ్ఞానప్రసాదకరములగు వేదములు ప్రతిమానవవ్యక్తియును వర్ణాశ్రమధర్మముల ననుసరించి కర్మములఁ జేయవలయుననియుఁ జేయునెడల స్వర్గభోగాదు లనుభవింప వలను పడుననియు నటులఁజేయఁరేని శారవాది మహానరకప్రాప్తి యగుననియుఁ జెప్పును. చేయవలసిన కర్మము లీవిధముగ నుండుననియు విస్పష్టముగా వక్కాణించును. కావున మన మింతవఱకు వేదములన ఫలసహితకర్మములఁ బ్రతిపాదించునవియని తెలిసికొంటిమి. కొందఱు మహానుభావులు ఫలాసక్తులై చేయు కర్మములవలన క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకే విశంతి యను న్యాయమున ముందునకు వెనుకకు నడచు

చుండుట తప్ప మఱెద్దియు లాభములేదనియు నిష్కామకర్మములే
యన్నిటికంటె నుత్కృష్టమనియు నద్వాననే జన్మరాహిత్యము గలుగు
ననియు నిర్ధారణచేసి యానిర్ధారితభాగమునకే (ఉపనిషత్తులకే)
వేదాంతశాస్త్రమని నామంబిడిరి. శ్రీశంకరభగవత్పాదాదులు దానిపైఁ
జర్పించి యాచర్ష (విమర్శనము) ను భాష్యములను పేళ్ళతో నెల్ల
డించిరి. అందుచే నన్నిటికిని నతీతమైనది వేదాంతశాస్త్రము. అట్టి
వేదాంతశాస్త్రము జ్ఞానమేన మోక్షః జ్ఞానంవి నా మోక్షో నసిద్ధ్యతి
యని యుపదేశించుచున్నది. అట్టిజ్ఞాన మెటులఁగల్గును? ప్రప్రథమ
మునఁ గర్మములవలననే కలిగి తీరవలయును. కర్మములఁ జేసియే
తీరవలయును. అవి ఫలాపేక్షారహితములగు కర్మములు. పరమేశ్వర
ముద్దిశ్య పరమేశ్వరప్రీత్యర్థం ... కరిష్యయనినచో నద్రియే నిష్కామ
కర్మము. ఇట్టి నిష్కామకర్మమే తరణోపాయమును జ్ఞానసాధనమును
నగుచున్నది. అట్టికర్మములఁ జేయవలయుననిన మన కొక లక్ష్యము
గావలెను. అట్టిలక్ష్యము దేవతారూపమునఁగాని సద్గురురూపమునఁ
గాని యేర్పడవలయును. నిష్ప్రపంచమునందుఁ బ్రపంచత్వారోపణ
యును శుక్తియందు రజతత్వారోపణయును రజ్జువునందు సర్పత్వా
రోపణయును దారువునందు మనుష్యత్వారోపణయును జేసి నట్లు
శిశ్నోదరపరాయణులయెడఁ బరధనపరదారాభిరతులయెడఁ బరవంచ
నాసక్తులయెడ ననాఘాతశుశ్రుతిపురాణేతిహాసగంధులయెడ
నన్యాయప్రవర్తకులయెడ నప్రమాణికులయెడఁ దిష్ఠన్మాతృలయెడఁ
బరనిందాపాండితీప్రకాండులయెడ సద్గురుత్వారోపణమొనర్ప బలా
త్కారబాహ్యకార్యముగ స్వప్రయోజనార్థ మొక్కింత కనులుమూసి
కూర్చుందురుకాని ప్రగుంభితమగు దుర్వాసన వ్యాప్తమై ప్రపంచ
వ్యతిరేకముగ నప్పటికప్పుడే యగపడు. లిప్తమలప్రతాపనా త్రద
స్పర్శనమేన పర మనురీతి నూరకున్న దానికన్న వేయిమడుంగులు.
పాప మధిక మొనర్చుటగాదా? ఈశ్వరుఁ డట్టికుత్సితున కొసంగు
శిక్షకు మేరగలదా? పోదగూఱగా! హుంకర మేనునగణ్యముననో

యేన్నిజ్జనప్రదేశముననో యేనదీతీరముననో యేయాశ్రమముననో
 స్వానుష్ఠానప్రక్రియాధురీణుడై జటావల్కులాజనుడై నిరాహారుడై
 నిరాడంబరుడై నిరంతరసత్యశౌచనిరతుడై యొక్కమహానుభావుడు
 సహజశాంతిశమదమతితీక్షాశ్రద్ధోపరత్యాదిసంపన్నుడై గురుశబ్దమున
 కర్హుడై యేప్రయోజనమును గోరక యుండఁ బూర్వకర్మపరిపాక
 మున నొకవ్యక్తి దేశమునం దంతటను విడిగితిడిగి చిట్టచివర కమ్మ
 హాత్ముని దర్శనంబగుడు వత్సరములకొలందిఁ బూచ గాచియుండి పాద
 సేవలఁజేయుచుండ నెన్నటికో యామహానీయున కనుగ్రహము కలు
 గుటయు నెంతకాలమునకో యావ్యక్తి యభిమతమెఱింగి యుపదేశించు
 టయు జరుగుచుండెడిది. ఇప్పుడన్ననో ? ఉ॥ కూరకు నుల్లిగడ్డలకు
 గుమ్మడిపిందెకుఁ జల్లనీళ్ళకుఁ, నారకుఁ గట్టెపుల్లలకుఁగూడ గతిలేక
 యామాత్రము లాభమైనను జాలుననుకొను గురువులు కొండలు
 బయలుదేరి శిష్యుల నుభయభిష్టులఁ జేయుచుఁ బదచ్యుతులగు
 చున్నారు. నిజము విచారించినచోఁ బ్రకృతము గడ్డములఁ బెంచుచుఁ
 గొషీనముల ధరించుచుఁ గమండలువులఁ దాల్చుచు సాధా గంజాయి
 మాదముల స్వీకరించుచు పడ్రాసాన్నముల భుజించుచు స్వేచ్ఛా
 విహారలై సంచరించుచుండు గురువులలోఁ గొన్నిరకములును శిష్యు
 లలోఁ గొన్నివిధములును గలవు. అవెవ్వయన, మొదటివారు ఋణ
 ములక్రింద సర్వస్వమును గోల్పోయి తినఁ గూడు కట్ట గుడ్డ లేనివారు.
 రెండవవారు స్వగ్రామములో నధమ మొకదమ్మిడీ కిమ్మలైనను
 జేయనివారు. మూడవవారు భార్యలతో సంబంధము లేనివారు.
 నాలవవారు దారాపుత్రాదులచేఁ దఱుమఁగొట్టఁబడినవారు. అయి
 దవవారు కుటుంబభారమును వహింపఁజాలక దేశాంతరగతులైన
 వారు. ఆఠవవారధమ మేకారణముననైననేమి ర పర్యాయములేని
 శ్రీకృష్ణజన్మస్థానము (జైలు) సందర్శించినవారు. ఏడవవారు స్వగ్రామ
 మునఁ బాత్రీలఁబెంచి సంసారముల నాశనముఁజేయఁ జివర కిరుప్రక్కల
 వారు నేకమై తమ్మెప్పుడు నామరూపక్రియాశూన్యులఁజేయఁ

బ్రయత్నింతురో యప్పుడు స్వగృహముల నివసించుటకుఁ దావులేక
 గత్యంతరములేక బయలుదేలువారు. ఎనిమిదవ వా రెల్లప్పుడు నల్లరి
 మూఁక (కాఁడీలు) గాఁ దిరుగుచుండువారు. తొమ్మిదవవా రేవిద్య
 యందును బూర్ణపాండిత్యములేక యీవంకతోఁ బొట్టపోసికొనువారు.
 పదియవవారు బ్రహ్మద్వేషులు. ఇంక శిష్యుల విమర్శింతము. మొదటి
 వారు రోగాదులచే వికలాంగులైనవారు. రెండవవారు ప్రభుత్వము
 వారిచే ననుమానితులు. మూడవవారు కూటికి మొగమువాచిన
 కుష్మింభరులు. నాలవవా రేకారణముననైన నేమి పెండ్లిపేరంటములు
 లేనివారు. అయిదవవారు గోఁచిపాతలవారు. ఆఱవవారు సప్తవ్యస
 నముల కలవడినవారు. ఏడవవారు విధురులు. ఎనిమిదవవారు నాస్తి
 కులు. తొమ్మిదవవారు లోకవంచకులు. పదియవవారు విధవలు.
 అశక్తుడున్నులు. షరమకిరాతులు. అట్టిగురువులు నిట్టిశిష్యులుఁ
 దోడై ప్రపంచమును సాంగర్యమొనర్చుచుండ నిక వేదాంతుల
 నమ్మువా రెవరు ? ఎవరును నుండరు. కటకటా ! నేటికి వేదాంత
 శాస్త్ర మెట్టిహింసస్థితికి వచ్చినది. ప్రతివారును మేము వేదాంతుల
 మనియు మేము గురువుత్రిమనియు బయలుదేటి పది వేమన్నపద్య
 ములు నాలుగు తత్వములు మూడు కందార్థములు నేర్చుకొని వాని
 యర్థమునైనను దిన్నగ గ్రహింపఁజాలక మఱియొకవిధముగాఁ
 జెప్పుచు లోకమును నమ్మించి చివరకు నోట వచించుటకును వీలు
 లేనంత దుస్థితికి లాగుచుండుట మఱింత విచారకరమైయున్నయది.
 మనము చూచుచుండఁగ నే యెంతమంది బయలుదేటి వేలకువేలు
 ద్రవ్యము నమాయికులకడనుండి లాగుకొనిపోవుచున్నారో యెఱుఁ
 గని విషయమా ? ఎఱిగియు నూరుకుండుట సమంజసమా ?
 అన్నన్నా ! ఈశ్వరసృష్టిలో నిట్టిదొంగలు యథార్థవాదులవలె
 బయలుదేటి నిష్కళంకమనస్కుల సయితము వలలలో మ్రైచుకొని
 యవసరముకలిగినప్పుడు పనిముట్టులంబోలె వాడుకొనుచున్నారకదా!
 ప్రపంచ మేల నిదురపోవుచున్నదో తోచదు. నిజము నెఱింగిన

పండితకవిలోకముగూడ గోడలపై వ్రాసియుంచిన నిశ్చేపప్రతిమలుం బోలె యంత్రములుం బోలె నేల మిన్నకుండనో తెలియదు. ఒక వైపునఁ గృత్రిమవేదాంతులదాడి యిటులుండ నికనొకవంకనుండి సన్యాసులు చనుదెంచుచుఁ బ్రపంచమున నుత్కృష్టవృద్ధ్యలఁగూడఁ బ్రతితులఁజేయఁ గంకణము ధరించి స్వవర్ణముల మణుగుపఱచి బ్రాహ్మణులువోలె భిక్షావండనస్వీకరణ మొనర్చుచుండుటయుఁ బట్టణములనక పల్లెలనక యుజ్జూతలూఁగించుచుండుటయుఁ దటస్థించుచున్నది.

సర్వారాత్రపేటలోని వైదికబ్రాహ్మణోత్తముఁలను బండితులును సుపరిసిద్ధన్యాయవాదులును సువ్రాతములును నగు బ్రహ్మకీర్తితాడేపల్లి అంజనేయశాస్త్రిగారు వైశ్వదేవమును తేసికొనుచుండు సమయమున నొక కృత్రిమసన్యాసి దయచేయ బ్రాహ్మణయతియనియే నిశ్చయించుకొని వండనమొనర్చి భిక్షకుఁ బ్రార్థించిరి. అందుల కాసన్యాసియు నంగీకరించి యుచితాసనమునఁ గూర్చుండుటయుఁ దల్సమయమున నచటకు వచ్చిన బ్రాహ్మణులు వండనమొనర్చుటయు (అనభ్యస్తపాఠమగుటచే నారాయణయనికూడ నాసన్యాసి వచించిన పాపమునఁ బోలేడు) ఆతఁడు మిన్నకుండుటయు సభ్యులందఱును వీరి మత మిదికాఁబోలునని కపటసన్యాసియిచ్చు కమలా ఫలపుఁదొనలఁ బరిగ్రహించి యెవరితోవను వారు చనిరి. అంత శీఘ్రాశ్రిగారియింట యథేచ్ఛముగ భుజించి యటనుండి వెడలి పోయెను. ఆ మణుసటిదివసమున బ్రాహ్మణులలోఁ గొందఱు బజారున కరుగుచు నా కృత్రిమసన్యాసి యొక వైశ్యగృహస్థునింట విడిసి యుండఁ గాంచి యాగృహస్థుఁ బిలిచి స్వాములవారు మోయింట నుండిరేమియని పగ్గింప స్వాములవారు మావైశ్యులే యని యున్న వాస్తవమును వెల్లిపుచ్చెను. ఆపయిని బ్రాహ్మణులు విభ్రాంతులై శీఘ్రాశ్రిగారికడ కరుదెంచి నిజమును వెల్లడించిరి. ఎద్దియును దోచక శీఘ్రాశ్రిగారు పశ్చాత్తప్తులై యాతని (కృత్రిమసన్యాసిని)

బిలువసంపి యడుగ దాను నిజముగఁ గులమున వైశ్యుడేయనియు
 శాస్త్రీగారిగృహము సంపన్నవై శ్యగృహమైయుండునని యందుఁ
 బ్రవేశించితి ననియు వందనముచేయువా రందఱును వైశ్యులేయని నిశ్చ
 యించుకొంటి ననియు శాస్త్రీగారిని వర్ణభేదములజేయుతలంపున రాతే
 దనియు క్షమింపుఁడనియు వేడి పశ్చాత్తాపమును సూచించుచు గడ
 గడ వడంకుచు శాస్త్రీగారిపాదములపైఁ బడి రక్షింపక విడనని
 మొట్టవెట్ట వదలి యథాశాస్త్రముగఁ బ్రాయశ్చిత్తమును జేసికొని
 పునీతులైరి. చూచితిరా? బ్రాహ్మణులకుఁదక్క నితరులకు నట్టి
 యాశ్రమస్వీకారాధికారమే లేకయుండ నీవిధముగా నొకవైశ్యుఁడు
 సన్యాసియై బయలుదేటి బ్రాహ్మణ్యము సాంకర్యమొనర్ప నడుము
 కట్టెను. శాంతం పాపం. కానిండు మనము వర్ణాశ్రమాచారవిధుల
 సతిక్రమింపక భగవద్వార్ధనల విరమింపక కేవల హూణభాషాధ్య
 యనమే చేయింపక సంస్కృతభాషాధ్యయనముగూడ మన బాలకులకు
 విధియేయని తలంచితిమేని భయమున కెన్నడును గుఱికాఁజాలము.
 కాలప్రవాహ మతివక్రముగ సతితీవ్రముగ నున్నయది. కావున నార్వ
 రక్తకణప్రసారముగల మనము పూర్తిగఁ గన్నులవిప్పి భూమిపై
 నడుగువెట్టుచుండవలసిన సమయ మరుదేరినయది. ప్రతివాఁడును
 బ్రాహ్మణుడన నావేశపడుచున్నవాఁడు. వేదపాఠయన వెక్కిరించు
 చున్నాఁడు. శాస్త్రపండితుడనఁ జప్పరించుచున్నాఁడు. ఒకరికంటె
 నొక రీవిధముగ నకాలవర్ష పాతమ్మునఁ బుట్టకొక్కులుంబోలె బయలు
 దేటుచున్న యిక్కాలమున బ్రాహ్మణులు నామమాత్రులుగాక
 వారల కింకను దఱుగై నపాతముల వారి మంచములక్రిందఁ బాదముల
 సన్నిధిని జేరి బోధించి చివరకు మిడుతలవలె సుఖంపక మెలఁకువతో
 స్వధర్మము ననుష్ఠించుచు నాత్మసంరక్షణమొనర్చుకొనుట యుత్త
 మోత్తమమని మనవిచేసికొనుచున్నాఁడను.

కెయిజరుసార్వభౌముని నిష్క్రమణము.

(కృష్ణ)

1914 వ సం॥ను జ్ఞప్తికించెచ్చుకొనుచు. నాచు పుడుచు మంతయుఁ గెయిజరుసార్వభౌముని భుజాస్ఫలము గాంచి పలు కీతుల భీతిల్లియుండెను. ఈభూతలమున నాకు నాటిసార్వభౌముఁ డెక్కడ నని కెయిజరుచక్రివర్తి ఘీంకృతుల సలిపియుండెను. జర్మనువీరుల ఏదాఘాతమున కీ పృథ్వీమండలము దద్దరిల్లిపోయియుండెను. దేశము తరువాత దేశము రాజ్యముతరువాత రాజ్యము నా మహాసమరమునకుఁ దలక్రిందులుగ నీడ్వబడియుండెను. ఒక్కఁజేవిధముగ 4 సం॥ లాక సము యుద్ధమేఘము లావరించి రక్తమును గుంభవర్షముగఁ గురిసెను. కెయిజరు సామ్రాజ్యద్రుతిద్రుతిదేయని మానవకోటియంతయు హాహాకారములు సలిపెను. అవును నేను దేవునవతారమే యని కెయిజరు నిశ్చంకహృదయముతో గర్వించుచుండెను. అట్టి కెయిజరుసార్వభౌముడు తుదకు సింహాసనభ్రష్టుడై స్వనైనికుల తిరుగుబాటునకు భీతిల్లి పలాయితుడై నేడు హాలెండుదేశమున జీవచ్ఛవమై యున్న సంగతికంటె రాజ్యము లస్థిరములను సత్యమును జాటుటకు వేఱు ప్రబలనిదర్శన మేమికావలయును? కాని కెయిజరు జర్మనీనుండి పలాయితుడైన విధము లోకమునకు వివరముగఁ తెలిసిన నెట్టివారి కైనను దుఃఖము గలిగింపకమానదు. జర్మనుసామ్రాజ్యచార్జనము భస్మీపటలమగుట లోకానందకరమైనను కెయిజరుచక్రివర్తియంతటి కుధరము కూలిపోయినపు షోకవిధమైన విషాదము గలుగకమానదు. ఈసంగతి కెయిజరుగారి మిత్రుఁడును జర్మనుప్రధాననైన నికశిబిరమునం దొక యున్నతోద్యోగియు నగు కర్నల్ సీమెనను గ్రంథకర్త బహు రమ్యముగ వర్ణించెను. సామ్రాజ్యములు కదలి కూలిపోవుచున్న యారోజులలో నీవిషాదనాటకము పఠనార్హము. కర్నల్ సీమె నానాటకములోని తుదియంకము నిట్లు చిత్రించెను.

1918 నవంబరు 9 శేది సూర్యుఁ డింకను నుదయింపలేదు. వేకువజామున గ్రీవరుసేనాని నాయొద్దకువచ్చి యస్పష్టవచనములతో నేమియో చెప్పటకుఁ బ్రయత్నించుచుండెను. నైననుదీతీరమున నిలచి యున్న జర్మనునైన్యములకు సప్లయి లాఁగిపోయినవనియు నైనికుల లోనే తీవ్రములైన తిరుగుబాటులు పొరంభించినవనియు సూచించెను. కెయిజరుగారి కీ యుపద్రవస్థితి తెలియునాయని నేను బ్రశ్నించితిని. సేనాముఖమున నున్న సంగతు లొకగంటలోపలనే తెలియ ననియు సేనాపతులందఱును స్పాయొద్ద సమావేశమై నైన్యములో రగులుచున్న విప్లవాగ్నినిగూర్చి యాలోచించుచున్నారనియు నా వృత్తాంతమంతయుఁ గెయిజరుగారికిఁ ద్వరలో నివేదింపఁబడుననియు నతఁడు సమాధానముచెప్పెను. ఇంతలోఁ గెయిజరుగారియొద్దనుండి నాకుఁ డెలిఫోనువార్త వచ్చెను. కెయిజరుగారు ఫ్రెన్చుసీవిల్లలో బసచేసియుండిరి. ఆ భవనముచుట్టును జక్కని యుద్యానవనము గలదు. ఆ చెట్లచాటుననుండి యా భవనము పంచదారతో నిర్మింపఁ బడినదానివలెఁ దెల్లగఁ బ్రకాశించుచుండెను. ముందు చంద్రశిలా మండపమును దాఁటి వెడలుట నోడనే యద్దాలహాలోకాటి గన్పట్టును. ఎడమవైపున భోజనశాలయుఁ గుడిపక్క దర్బారుహాలును, వాని నుండిపోయిన నొకగదిద్వారముకడ నాయుధపాణియగు నైనికుఁడు నిలువఁబడియుండును. అక్కడ మేడమిల్లెక్కినఁ బైయంతస్తులోఁ గెయిజరుగారి బస. అతఁ డుదయపుషికారునకు సంసిద్ధుఁడగుచుండెను. బహుదీర్ఘలోచననిమగ్నుఁడై యున్నట్లు వానిముఖము లోఁచుచుండెను. బయటకు వచ్చుచుండెను. ద్వారముకడనున్న నైనికుఁడు సెల్యూటుచేయుచుండెను. అంతట నానైనికుని మెల్లగఁ బిలిచి నే నీతోటలోనే పచారుచేయుచుందునుగాన నెవరైనను నాతో మాట లాడుటకు వచ్చినయెడల నాకు వెంటనే తెలుపుమని చెప్పి హిమ

బిందువులతోఁ గప్పఁబడిన పచ్చిక బయలును నడువనాగెను. అప్పుడు మంచు దట్టముగఁ గురియుచుండుటచే దృఢమున్న మరుష్యుఁడొకఁడఁ గన్పట్టెను.

చెల్లన్నియు నాకులు రాలిపోవుటచే మోటులై యా మంచులో నాయుధపాణులైన సైనికులనలె నోచరించుచుండెను. నేను జక్రవర్తిని గలసికొనుటతోడనే యాప్త్రియా హంకేరీదేశములను ముంచివేసి బుర్మనీకిఁగూడ బ్రవహింపనున్న బాల్లివిజమునుగూర్చి మాటలాడఁ దొడంగెను. ఇందువలన యుద్ధ మింకను దీర్ఘముకాక తప్పదనెను. ఈ బాల్లివిజముప్రళయము పొంగకుండు వ్యూహకట్టవేయనియెడల బుర్మనీనే కాక యూరపుఖండమంతయు ముంచివేయుననెను. యూరపును రక్షించుటకు మనముచేయుచున్న పనిని మన శత్రువు లెంతవఱకు గ్రహింపఁగలుగుదురోయనికూడఁ బ్రశ్నించెను. నేను వారితో నేకీభవించితిని. ఈ విప్లవకరములైన తిరుగుబాటులచే సైనికబలమున కాపదరానున్నది కాన వెంటనే పటాలములను బంపి తిరుగుబాటుల నణచివేసినయెడల నుపద్రవము తప్పిపోవునని కెయిజరు చెప్పఁచుఁ దిరిగి గృహోన్ముఖుఁడయ్యెను. నావెంబడిరమ్మని కెయిజరు నాకు సైగచేసెను. మే మద్దాల ద్వారములను దాటి కన్నరైట్టరీలోనికిఁ బోతిమి. ఇద్దరు సేనాధిపతులును సర్వసేనాధిపతియగు హిండనుబగ్గను రాజ్యాంగ మంత్రీయుఁ జేరువకువచ్చి యభివాదములొసఁగి నిలువఁబడిరి. కెయిజరు బల్లప్రక్కను నిలువఁబడి సర్వసేనాధిపతివైపునకు దృష్టి నిగుడించెను. సర్వసేనాధిపతి గజగజ వణఁకుచుండెను. వాని కంఠమునుండి మాట బయటికి రాదయ్యెను. నేను మాటలాడఁజాలనుగాన త్తమింపుఁడనియు గ్రీవరుసేనాని వివరములను చెలుపుననియుఁ దలవంచుకొనెను. చెప్పవలసినవిషయములను జెప్పలేకుండెను. కెయిజరుగారి ముఖము వెలవెలఁబోవుచుండెను. ఏమియుఁ దోచనివానివలె నిట్లు నట్లు నొక

మాటు తిరిగి గ్రీవరుసేనానివంకఁ జూచి విశేషములేమియుని పగ్గిల్లించెను. గ్రీవరుసేనాని యంతట సేనాముఖమున జరుగుచున్న తిరుగుబాటులనుగూర్చి వివరించి యింక సైన్యములపై నాధారపడియుండఁ జాలమనియు రైనునదీప్రాంతమున సైనికులకు సప్లయిలు జరుగుట యాఁగిపోయెననియుఁ బ్రజలలో విప్లవాన్ని పూర్తిగఁ బ్రజ్వలించ నారంభించెననియు వచించెను.

స్కూల్లెన్బర్గసేనాని కీమాటలు రుచింపలేదు. సైన్యములోఁ గొంతభాగము తిరుగఁబడుచున్నమాట నిజముకాని చాలపటాలము లింకను రాజభక్తిపూరితములై యున్నవనియు సౌకాసైనికులుచేసిన విద్రోహమును వారు సప్లయిలు రాకుండఁజేసినకుట్రలను సరిగ విప్పి చెప్పినయెడల మరసైనికులు తప్పక మనకు విధేయులై యుద్ధమును గొనసాగింపఁగలుగుదురనియు నాసేనాని చెప్పెను. గ్రీవరుసేనాని యామాటలను నిరాకరించెను. మనప్రయత్నములకు దాఁటిపోయిన స్థితి సంఘటించినదనియు మన మిప్పు డ్జ్యోజోక్యము కల్పించుకొనినను దెంపులేని రక్తపాతము వాటిల్లననియుఁ గెయిజరుగారుకూడ నీయభిప్రాయమునే వెలిపుచ్చిరి. 4 సం॥లు యుద్ధమునలిపినపిమ్మట మనలో మన కంతఃకలహములను బెంచరాదనియు నైదులతో సంధిచేసికొని సైన్యములను వెనుకకు మరల్చెదననియుఁ గెయిజరుసార్వభౌముఁడు చెప్పుసరికి నందఱు నేకీభవించిరి. కెయిజరుచక్రవర్తిగారి నేనాధిపత్యముక్రిందమాత్రము కాక సైన్యములు వానియంతట నవియే సేనాధిపతులక్రింద మెల్లగఁ గ్రమముగ గృహోన్మూఖములగునని గ్రీవరుసేనాని చెప్పుసరికిఁ గెయిజరుగారి కన్నులనుండి నిప్పులుగురి సెను. ముఖమును బాడిగించుకొనుచు గ్రీవరుసేనానియొద్దకు వచ్చి కెయిజరుగారు సేనాపతీ ! నీ రిపోర్టును వాఁతమూలకముగా నిమ్మ

నియు సైన్యములు నాకు లోబడియుండనేరవని సేనాధిపతులందఱును సంతకములతో రిపోర్టులను బంపనిమ్మనియు సైన్యములన్నియు నాకు లోబడియుండునని ప్రమాణము చేసియుండలేదా యనియు దీక్ష్యముగఁ బలికిరి. అవునుగాని యా ప్రమాణము లిప్పుడు చెల్లవని గ్రీవరుసేనాని నొక్కవక్కాణించెను. అంతట హిందెనుబట్టసేనాని వానిని సస్త్రి యూరకుండుమనెను. కాని గ్రీవరుసేనాని యూరకుండలేడు. సేనాముఖమునుండి వచ్చిన వార్తలను బట్టి సైన్యములపై నిరీక్షనాధార పడియుండిన లాభములేదని చెప్పసరికిఁ గెయిజరుగారి ముఖము మఱిత తనమయ్యెను. ఇంకను మాయ ఏదలేదు. భ్రమ. భ్రమ. కెయిజరుగా రక్కడనుండి పార్కులోనికి బోయెను. అక్కడనున్న వారచ్చటచ్చట గుంపులుగుంపులుగఁ జేరి తల లూపుకొనుచు గుసగుస లాడుచుండిరి.

ఇంతలోఁ జెలిఫానువార్త వచ్చెను. అందఱిలోను నలజడిగలిగెను. అప్పుడే సైన్యములలో రక్తము పొంగిపోవుచుండెనని వార్త వచ్చినది. ఏమిటావార్తయని కర్నలుహై నడిగితిని. ఏమియు బాగుగా నుండలేదనియు నసంతృప్తికర మసంతృప్తికరమని కర్నలు హై జవాబుచెప్పెను. జర్మనుయువరాజు బయటనుండి వచ్చి తండ్రిగారికి నమస్కరించెను. అక్కడివారందఱు నీయిరువురిచుట్టును గూడిరి. కర్నలుహైకూడ వచ్చెను. మనసైనికులు శత్రువులతోఁ బోరాడుండనిన నెట్టిధైర్యముతోనైనను బోరాడెదరుకాని మనప్రిజలతోనే పోరాడుండనిన బోరాడరు పోరాడరు ముమ్మాటికిని బోరాడరని యందఱు నైకకంఠ్యముగఁ జెప్పిరి. కాని తనప్రాణములను రక్షింతురని కెయిజరుగారు నమ్ముచుండిరి. అవసరమైనయెడల నా సార్వభౌమత్వమును వదలుకొని ప్రాప్యరాజగమాత్రము నాసైన్యములతో

నుండెదనని నుడివిరి. అందఱమును భోజనమునకుఁ గూర్చుంటము. ఎవరును మాటలాడరు. ఎల్లరును నిశ్శబ్దముగఁ గూరుచుండిరి. ఏనిమిషమున కేవార్తవచ్చునోయని నిమిషములను లెక్కించుకొనుచుంటిమి. కెయిజరు పెదవిని గొఱుకుకొనుచు బిరుసుగఁ గూర్చుండెను. ఎవరును మాటలాడక హృదయముల నూఱడించుకొనుచుండిరి. కెయిజరుగారు తిరిగి తోటలోని కరిగిరి. హృదయభావము కొంచెము సడలెను. సింహాసనము దిగుటకు నిశ్చయించుకొనెను. కాని యీవార్త యింకను బర్లినునగరమునకుఁ బంపలేదు. తరువాత సింహాసన మెవరెక్కవలెనను విషయము చర్చింపఁబడుచుండెను. ప్రిన్సుమాక్సును సింహాసనా రూఢునిగఁ జేసి తా నెక్కడఁ దలదాచుకొనవలెనో తెలియలేదు. కెయిజరుగారు సైన్యములయొద్దకుఁ జోయి వారిని జేరఁదీసికొనుట డేమకరమని యువరాజుని జర్జించెను. స్కూల్స్టెప్పర్గుకూడ సీసలహాను బలపఱచెను. కెయిజరు రందుల కంగీకరింపలేదు. అది పీరికితనమని పించుకొనుననియు నే నిక్కడనే యుందుననియు నాపక్షమువారు నన్నుఁ గాపాడఁగలుగుదురనియు నుడివెను. ఇంకను జక్రవర్తివలెనే మాటలాడెను. ఇంతలో నెవరో యత్యాతురతతో వచ్చి యోరాజు వరా! ఒకక్షణ మీప్రక్కకు వచ్చెదరా? యని గద్గదస్వరముతోఁ బిలిచెను. కెయిజరు పాముతోక్కినవానివలె బెదఱి ప్రక్క కొక గంతువేసెను. యువరాజును వానిచెంత నిలువఁబడెను. ఈ వచ్చినది గంటర్డుసేనాని. వణకుచు నొకకాగితమును జేబులోనుండి తీసెను. ఆయాసపడుచున్నవానివలె నూపిరి గట్టిగఁ బీల్చుచుండెను. చలికి వలె బెదవులు వణకుచుండెను. చెక్కిలు లఘుప్రాతముతోఁ దడిసి పోవుచుండెను.

కెయిజరును యువరాజును సింహాసనభ్రష్టులుగఁ జేయఁబడిరి. ఏమి? ఇది కలయా? జ్వరములోని సంధిమాటలా? కాదుకాదు.

'తెలిగ్రాములో స్వప్నముగ లిఖింపబడిన యక్షరములు. కెయిజ
 గంతట నద్దాలమహాలుదాఁటి పచ్చికబయలున నిలువఁబడెను. ఇది
 దోహము, కేవలము రాజదోహము, నిర్లక్ష్యతోఁగూడిన నిదోహ
 మని చేతు లెగురనేయుచుఁ జెల్లు గింగురుమనునట్లుచెను. తెలి
 గ్రాపుఘోరములను దీసి యేమియో వ్రాయఁమొదలుపెట్టెను. కాని
 కలమాడదు. చేయి వణఁకెను. ఘోరములలేరువాత ఘోరములను
 జంపివేసెను. స్కూల్-స్టడెంట్ ! సర్వసేనాధిపతియగు హింజెన్నర్లు
 మాటలాడి సమాధానముచెప్పమనియు నానైనికులపై నాకు నమ్మ
 కముకలదనియు నుచ్చైస్వరమునఁ బలికెను. సర్వసేనాధిపతికార్య
 ఘాతములో సంగతిసందర్భములన్నియుఁ దీవ్రముగ నాలోచింపఁబడెను.
 కెయిజరుగారి సొంతనై న్యములుసహితము ప్రజలపై బాదులనువిడు
 చుట కొప్పకొనుటలేదు. తక్కిననై న్యములన్నియుఁ బ్రత్యక్షముగఁ
 దిరుగుబాటునకుఁ బూనుకొనినవి. జర్మనీపరిసరములనుండి వచ్చు
 చున్నవార్త లతిథయంకరములుగ నున్నవి. రైల్వేస్టేషను ప్రజల
 వశమయ్యెను. ప్రజలలో విప్లవముపుట్టినదని యందఱును నమ్మిరి.
 ఆపత్తు సంఘటించినది. కెయిజరుగారికి శరణమెక్కడ ? హాలెండుదేశ
 మునకుఁ బాఠిపోవుటతప్ప గత్యంతరములేదు. కాని యందులకుఁ
 దగుసేర్పాట్లు చేయుటకు వ్యవధియున్నదా ? హింజెన్నర్లును సర్వ
 సేనానియు హిన్దుజుమంత్రీయుఁ బ్లీజనుసేనానియుఁ బ్రయరుసేనా
 పతియుఁ గెయిజరుగారిసన్నిధి కేతెంచిరి. కెయిజరుగా రిప్పుడు తిరుగఁ
 బడిననైనికులను దప్పించుకొని బర్లిను చేరఁగలుగుట సాధ్యముకాద
 నియు నొకవేళ బర్లిను చేరినను బ్రభుత్వమును స్వీకరించిన విప్లవ
 కారులు ఖైదీగఁ బట్టుకొనరని నేను హామీ యిఁజాలననియు హింజె
 న్నర్లు సర్వసేనాని ఖండితముగఁ జెప్పివైచెను. విషమపరిస్థితు లేర్పడి

నవి. స్వాకు రప్పింపబడిన సైన్యములుకూడ విశ్వసనీయములుగఁ గన్పట్టుటలేదు. ఇంకఁజేయఁదగిన దేమియులేదు. రాజ్యాంగమంతి కెయిజరుగారు హాలెండు బాటిపోవుటకుఁ దగినయేర్పాటులను జేయ వలసియుండెను. ఇంక నాలోచింపవలసినది కెయిజరుగారి కర్తవ్యము. ఆయన విప్లవకారుల చేతులలోఁ బడవచ్చును. అది దురూహ్యముకాదు.

కాని ప్రజలు తిరుగుబాటుచేసి రాజమందిరమును ముట్టడింప నున్న సమయమున నామనుషులును బండుగులును వారి కోరికగాగ్నికి బలికానున్న వేళ నేను బలాయితఁడనగుటా ? కాదు కాదు. వెయ్యి మాఱులకును గాదని కెయిజరు పత్కెను. ఏమైనను గానిండు. ప్రాణమున కపాయము వాటిల్లినను సరియే. కెయిజరు తన సైన్యమువద్దకుఁ జోకతప్పదు. రాత్రి పదిగంటలైనది. కెయిజరు రాయల్ ట్రెయినులో డిన్నరుకాఱులో నుండెను. గునినవాసేనాని వారియొద్దకేగెను. స్త్రీసను సేనానియు ఫ్రీయిషనుసేనాపతియు సతనివెంటనుండిరి. పరిస్థితులు చేయితప్పిపోయినవి. విప్లవజ్వాలలు దశదిశల వ్యాపించుచున్నవి. సైన్యములు ముట్టడింపఁబడినవి. కెయిజరుగా రొక గంటయైనను నుపేక్షవహింపరాదనియు హాలెండుకుఁ బాటిపోవుటతప్ప నిపుడు చేయఁదగిన దేమియు లేదనియు నచ్చటకుఁబోయినపిమ్మటఁ బ్రాణరక్షణోపాయము నాలోచించుకొనవచ్చుననియు గ్రానోసేనాని తెలిపెను. కెయిజరు సరేయని తలయూచెను. అదే జరుగవలసినయెడల జరుగనిమ్మి కాని రే పుదయమువఱకు నేను గదలననియు మృత్యువునకు భయపడినను నిందకుఁ బాతుండను గాఁజాలననియుఁ జెప్పి కెయిజరు తనబసకుఁ బోయెను. నేను గన్నీటిని గార్చుచు రైలక్కితిని.

మ॥ బుడతా! మాకు హితుండవౌట మఱి యాభూనాకు నెయ్యింపుట
 ల్లుండవౌట మలిదేవభూపతికిఁ బాలుం డెత్తు వీపన్న గం
 పెడునాశక్ నిను సంధిక్తై పనుపఁగా మీయమ్మ చెల్లాంబకుఁ
 కడుపుందుఃఖముఁ దెచ్చిపెట్టి మముఁ బెన్గొచ్చుచున్నదోనీతే.

తేకున్న నొంటివై పరలోకింబునకేగుట కేమితిపెద్దనాడ
 వైతివి? అయ్యో! నీకు మే మేమియపకారంబు గావించితీమి?
 కుట్టా! నీవిప్పు డెక్కడ నేమిచేయుచుంటివనుకొనవలె? నా
 మీఁదిభక్తిశ్రద్ధ లెందుఁబోయినవి? నీ సంధిసంగతులు విని
 పింపకుండఁ బోవుట తగవగునా? అక్కటా! రావేమి? అవును
 ఎట్లువత్తువు?

ఉ॥ ఎందఱో పెద్దలుండ బుధులెందఱో యుండ నమాత్మ్యులుండ వే
 తెందుకు వాని ముద్దుకొడుకే తగియుండఁగ సంధిసేయ వా
 రందఱి మాటయే తలఁప కక్కట! నన్నిటపంపెనం చెడక
 కుందుచు నాపయింబాడముకోపముచే మఱి రాకియుం టహా!

నిజము. ఆగర్భశ్రీమంతుండవగు ని న్నొక్క బిచ్చగాని
 పగిది నీతల్లి వలదన్నను సంధినెపంబున బలాత్కారంబుగా
 నా నరహంత చెంతకుఁ బంపుట నాదియే దోషముగాని
 కుమారా! అది యంతగాఁ బొటింపఁదగినది కాదని నీప్రమాత్ర
 మెఱుంగవా?

శా॥ దేశంబంతయుఁ బొందుచుండిన మహాదీనత్వముం బాపు సం
 దేశం బంపుటకంటె వేఱుపథ మెంతే మేలుగాదంచు ని
 న్నా వైలాపపునవద్ద కన్నితిని. నన్నా! వైరమా నాకు? నీ
 వీ శంకం బడనేల? యింతెఱుంగవే? యీనాఁటిసంబంధమే?

ఇప్పుడు నీతల్లి కేమినుడువుదు? ఆమె నేముఖంబునఁ
 జూతును? నీకతంబున మేమును మావారును మాతృదేశంబును
 సుఖపడఁగల మనుకొంటిమి కాని దుఃఖసముద్రములో ముంచి
 పోదువని తలంపమైతిమికదా! హా మారసుందరాకారా!

సీ॥ నీసుందరాకృతి నిముసంబులోపల

మాయమైపోయెనా యోయితండి!

సేఖ్యధగధగల్ నీరూపమయ్యెనా

మామ దుస్తంత్రంపు మహిమవలన?

నీచాకచక్యంబు నిష్ఫలంబయ్యెనా

విశ్వస్త యోజనావిధులఁజిక్కి?

నీధనుచ్చండితి నీరసంపడియెనా

కుటిలుల యారంభపటిమదవిలి?

పౌరుషమువీడి హితులనుబాసి తుదకు

కపటవిప్రుని మాయాగ్నిఁ గనలినావె?

కటకటా! నేడు నీకెంత కష్టమయ్యె

నాకతంబునఁజేసి గుణావలంబ !

హా సుప్రతిభాధురీణ! నీకింతలో నిట్టి యకాలమృత్యువు
దాపరించునని కలనైనను దలంపనైతిఁగదా! అయ్యో! రాజ
కులైకభూషణా! నీమృదుమధుర భాషణంబు లెంతటి కఠినుల
నైనను గెరఁగించుచుండ సతతము నీక్షేమమారయవలసిన
మామకుఁ బనికెరావయ్యెఁగా! చీ కూరా! నలకామక్షమా
వల్లభా! అంతకంతకు నీదుర్మార్గ మెంతపొచ్చుచుండెనురా!
రాక్షసులకైనను నిట్టిబుద్ధి వుట్టదే. నీ క్షణికలిగెనురా?
అక్కటా!

సీ॥ ఆబానుద్వీర్వి బాహదండములచేతఁ

గనులపండువుసేయఁ గలుగువాని

నూనూఁగుమీసాల నూత్న శ్మశావనకళా

విర్యాతిచే బిట్టు వెలయువాని

చతురమా సరసమా మితభాషణంబుల!

జగముల మెప్పింపఁజాలవాని

కటికవానికిఁగూడఁ గరుణగల్గించెను

అందచందములచే నలరుచుచి

డంబుమీఱు విశాలవక్షులవాని

అలఘు విచయాదిగుణముల నెలయువాని

ధీరు నల్లుని లోకైకపీఠ నకట!

వట్టివధియింప నీకెల్లపుట్టె బుద్ధి?

చీ! నీయట్టికులాంతకుఁ డీలోకంబున మఱియెవఁడె యందఁ
బోఁడు. అవురా! నీ దెంతకనహృదయముగా?

ఉ॥ అల్లునిమీఁదఁబ్రేమ మిసుమంతయు నుండకపోవుఁగాని. యు
త్ఫుల్లసరోజనేత్రయగు పుత్రకసౌఖ్యముఁగూర్చియైన నీ
యుల్లమునందు వత్సలత యంచి కరంబు జఱుకరింపఁగా
నొల్లక యింతపాపమున కొప్పితివే నరరూపరాక్షసి!

మల్లినీ॥ అన్నయ్యా! ఇంతకువచ్చినవాఁ డెంతకైనను రాఁగలఁడు. గుడి
మ్రొంగువానికిం దల్పు లప్పడంబులుగావే? ఇంతకును దుండగ
ములకుఁ దగినట్లు తన్ను దండధర్మపీఠి కంపుట కుపేక్షించి
నందులకుఁ దగుఫలమును బొందఁజేసినాఁడు.

బి॥ అవునుదమ్ముడా! తలఁచుకొన్న గుండియలు బద్ధగుచున్నవి.
ఎంతమాయదారితనము? [నలకాము నుద్దేశించి] ఓరీ రాజ
రూపచండాలా!

చం॥ అలసిపరుండుసింగమును నల్లన మచ్చునఁబట్టి యెట్టులో
పొలియఁగఁజేసినట్టు లతిపూజ్యుని మోసమునర్చి చంపఁగా
నలవడఁగాక. లేక తగ న్నాహవభూమిని నిల్తువేని నీ
జిబిలిపాపనంతయును జిందఱవందఱఁ జేసియుండఁజే?

ఇంతవఱకు సీకాలము మంచిదగుట బ్రదుకుచుంటివి. ఇంక నుండఁబోవు.

ఉ॥ ఓరిన్మపాధమా! విను మదున్నతశక్తిని సాధుమార్గసం
చారవిరోధివైన నినుఁ జరిపి పదంపడి చీల్చివైచి సీ
క్రూరశరీర మంతయును గుక్కలచేఁ దినిపించువాడ౯ భూ
భార మడంగఁగఁ సకలబాధనసమృతమై చెలంగఁగఁ.

సత్సా! కన్నమా! ఇంకను విలంబమే?

క॥ అయ్యా! ఇది కోపమునకు వేళగాదు. శాంతించి నేనుజేయు
మనవి వినుఁడు.

బ॥ ఏమి? కోపమునకు వేళగాదా? కాకపోవచ్చును. సరే. నీమనవి
యేమి?

క॥ అలరాజు కశేబరమును భార్యసహితముగా నిచటికిఁ గొనివచ్చి
నాఁడ. నానికి విధ్యుక్తికిర్యము లాచరింపఁ గొమ్మరాజుదులు
సమకట్టి మీరాకకు నిరీక్షించుచున్నారు. అచ్చటికేగి ముం
దాకార్యమును నెఱవేర్చి పిదప వాని మాతను సద్ధాంగిని
సూరార్పవలయు. సమరసన్నాహముల మే మొనర్చుచుందుము.

బ॥ ఎంతయవివేకకార్య మొనరించితివి? వారల నిచటికిఁ గొనిరావ
చ్చునా? దేశద్రోహులఁ బరిమార్చ నేగకుండఁ జిట్టల శోకం
బపనయించుకొనుచుఁ గూర్చుండవలయునా? (యోజించి)
సరే. కానిమ్ము. అదియును నొకదానికి మంచిదే. పోదము
రమ్ము. (అగదలును నిష్క్రమింతురు)

(శోకనిమగ్నయై పేరాంబ ప్రవేశించును)

పేరాం॥ సీ॥ హానాథ! హావీర! హాజీవి ఖేళ్యరా!

ననుఁబాసి యేగి నే నాకమునకు

నాబహిఃప్రాణమా! నను విడనాడిపో

ఎల్లుకాల్లాడే నీ? కలుగనైతి.

తృ తీ యాం క ము.

ఏకపత్నీవ్రతమే ముఖ్యమని చాటి

తగునొకో మోక్షకాంతను నరింప?

నినుఁబాసి యే నొక్కనిముసమేనియు నింక

నెమ్మేనఁ ప్రాణముల్ నిలుపఁజాల.

నిన్నె వైవరబుగానమ్మి నిలిచియున్న

అర్థదేహిని నిట పించి యరుగి నగునె?

కాలమునఁగాని యీబలాత్కారమరణ

మావహిల్లునటంచు నే నరయనైతి.

హా సుకుమారశరీరా! నాపైఁగల ప్రేమాతిశయ మేమి
చేసిపోయితివి? నీకునే నింతభారముగాఁ దోచుటకు నాయం
దేమిదోసము కనుపట్టినది?

మ॥ అకటా! సంధియొనర్పవచ్చు మన నెయ్యందైరఁ బాటించు కిం
కొక-దోటక బసచేసినందులకె నే నుత్సాహముక వీడఁ బొ
మ్మిక నీ కప్పుడె తీతె నాబుణముటం చిట్లాడు చందంబునక
సకలంబుక నృథఁజేసి నీ వరిగితే స్వర్గాభిలాషుండవై.

హా ప్రాణేశ్వరా! నాయం దిదివట కెంతయో యనురాగ
మున్నట్లు నటించుచుంటివే. అదియంతయుఁ గపటవర్తనమేనా?
లేకున్న నకస్మాత్తుగా నను వీడి యెంటిగాఁ బరలోకసుఖ
మనుభవింపనేగుదువా? నీవే నన్నింత యనాదరణం బొనరిం
చిన నాకు దిక్కెవ్వరు? పతికిఁ గొఱగాని పడఁతి మఱెవ్వరికిఁ
బనికివచ్చును? అయ్యయో! నాకిం కేటియాశ?

చ॥ విడువక రేయియుం బవలు వేడుకతో నెనలేనిసౌఖ్యముక
తొడరఁగఁజేయుచుం దగిన తోడయి ప్రాణమునై మెలంగు నీ
వెడమయినక సఖా! జగమదేటికి? కాపురమేటి? కేడు మె
చ్చెడు? సకలంబు శూన్యమయి చీకటికొట్టువిధంబు దోచుదే?

నాథా! నాథా! నిన్నఁగదా సంధిఁజేసి యుత్తమరాజులో
కంబునకు క్షేమము చేకూర్తువని మనవా రెల్లరుం గర ముత్సా

హంబున నిన్నుఁ బఁపిరి. అట్టిసి వింతలో నిట్టి యకాలమృత్యువు వాతంబడిపోయితివా? ఆ! పాపిమృత్యువా! నీకు నరించుటకు నానాధుండే చిక్కెనటే? సీమోహము మండిపోను. నీబా? పాడైపోను. మా యనుకూలదాంపత్యముఁ జూచి కనులుమండి మమ్మిరువుర వేఱుజేసి నానాధుని సీలోఁ గలిపి కొంటినటే? ఇట్లెందఱికాపురంబులు దీయుచుంటివోకదా! జనకా! మామవుకదాయని నీబాగుఁగోరినవాడగుట నీత్తులుపడేశించి మంచిదారికిఁదెచ్చి దేశసంతోభ మడఁగింప దండకరుదెంచిన యల్లునిపట్ల నిట్లన్యాయంబు గావించుటకు నీమనంబెట్లొప్పెనోకదా! కులాంతకా! నీబిడ్డ యన్యముద్దులఁజూచుటకే నీకు బుద్ధివుట్టక పండువంటికాపురమును భస్మముగావించుట కును బల్నాటిసీమను బాడుసేయుటకును బెనుభూతమువలె బుట్టి సీయింటఁజేరిన కూరభుజంగి కుమతి కూరకర్మికి కులద్రోహిని యగు నాయకురాలి నలలోఁజిక్కి యిట్టి దుష్కృత్య మాచరింతువే? ఇంక లోకంబున నేబిడ్డలు వీరు నాతండ్రులు వీరు నాత్ములు వీరు నాబాగునకుఁ బాటుపడువారు నని నమ్మిచరింతురు? అక్కటా! నీవిట్టి కఠినకార్య మొనరించుటకు రక్కసివైనను గావే? అయ్యయో! వారలకుఁగూడ దమ వారిపై దయగలుగుచుండునుగాని నీకు లేదయ్యెగా! నీచాతి నీచుండవైన నిన్ను నృపుండని పిలువవచ్చునే? కూతుకాపురంబునే కూలఁద్రోయుటకు వెనుకంజవేయని నీ పాడుగర్భమునఁ బుట్టినపాపము నాకు జన్మజన్మములకైనను దీటునా? బ్రహ్మ నాయఁడా! కులాంతకుండని యాదినుండియు నెఱిగియున్న నీకు నారాజరూప నరభక్షకునికడకు రాయబారిగాఁబంపుటకు నా నాధుఁడుగాక మఱియెవ్వరును జిక్కకపోయిరిగా? అక్కటా! వారినిమాత్ర మీతఁడు మన్నించునా? వారిదుఃఖము నాదుఃఖమువంటిదిగాదా! చీ! నలకామరాక్షసాధమా! అమాయక వృత్తిలో నిన్ను బాగుసేయవచ్చిన నాపతిని గ్రూరుండవై

మాయచే గూలద్రోసినున్న నీవు శాశ్వతముగా నుండునని
తలంచితివా? పల్నాటివీరులందఱును బాత్తైరని యోజించితివా?
రణభూరులందఱు నమాయకులై నిమాయలలోఁ బక్కి నశిం
తురని భగ్గిమపడుచుంటివా? లేదులేదు. అవస్థియు వృథా
యోజనలుచుమీ! ఈవాల్తు బయలుపడినవెంటనే నారందఱు
నొక్కపెట్టునవచ్చి నీకాయమును నిపు నమ్మియున్న నాయకు
రాలి కాయమును ముక్కలుముక్కలుగా నఱుక కుక్కలకును
నక్కలకును గవ్వనివివిదోనర్పకుండులే? వారందఱిచాడి నేల?
నేనె నిష్పక్షణములో నె విగతప్రాణునిజేసి నానాభుని కేరబం
పగలనుగాని నాభునియాష్ట లేకపోవుటచేసెడివలసినవచ్చినది.
భారతీయసతీమతల్లులకుఁ బతియాష్టకన్న మించినశాసనము
లేకపోవుట నీమితవఱకు బ్రయత్నగఁటివి. ఆయినను నింతటితో
సరిపోయినదం చెంచకుము. నేను కీరపతివ్రత నగుదునేని
తండ్రీ! చీ!తండ్రీయని సంబోధించుచున్నాను. చండాల! బంధు
పితృతాశనా! అధముఁడనై యాడుదానికి లొంగి యకృత్యము
లాచరించు నీవిక విశేషకాల మీభూమి నుండిఁబోవుచుమీ!
నివాపిష్ఠకాయమును గాకులు గద్దలుగూడ ముట్టకపోవుగాక.
(శోకముతో) హా జీవితేశ్వరా! నీవియోగము నేనెఱుఁగరించు
దానను? నాకేదియో గతిఁజూపియేగుము. నాథా! నాథా!
నాథా! నా - - - (అని మూర్ఛిల్లును)

బ్రహ్మ॥(ప్రవేశించి తనలో) ఎట్టెట్లో చెల్లెలు చెల్లాంబ దుఃఖానలముఁ
జల్లార్పఁగలిగితినిగాని యీబిడ్డదుఃఖమును శాంతింపఁజేయుట
నాతరముగాన్లున్నది. ఈమెను సమాశ్వాసించుటకుఁగూడ
నాకు వాకు రాకున్నది. సతికిఁ బతివియోగము మిగుల దుస్స
హము. దానిని శాంతింపఁజేయుటకు బ్రహ్మదులకైనను
శక్యముగానిదగుట నాకును శక్యముగానిదే యగుఁ. గాని
ప్రయత్నించిచూచెద.

పేర॥ (మూర్ఛనుండి లేచి మరల శోకముతో) హా హృదయేశ్వరా!
నాబ్రదు కెంతవ్యర్థముచేసిపోయితివి? నాకేదిగతి? నాయుడా!
నీ వీరాయబారమును నాకొంపఁగూల్చుటకే సంకల్పించితివి
కాబోలు! నాపతిమరణమునకే తలపెట్టితివికాబోలు! ఎంత
కఠినకర్మఁడవైతివి? నా భావిఫలం బంతయుఁ బాడుచేసితివి
కదా!

బ్ర॥ అమ్మాయీ! నీవనినట్లు నీ భావిఫలనాశనమునకు నేను గారణ
మగుట నిజమే, కాని శోక ముడిగి నా - - -

పేర॥ (చూచి చిరాకుతో) ఆఁ! ఎవరు? బ్రహ్మనాయుడా? ఏమను
చున్నాడు? తండ్రి! మీరందఱును నాయెడల నింతపగఁబూ
నుటకు నే నేమియపరాధము గావించితివి?

మ॥ కడుఁ జాతుర్యముతోడ సంధినొకటిం గల్పించి నానాథుతో
నెడఁబోఁ ద్రోయుటకంటె నాబ్రదుకు మీ కిష్టంబు గాకున్నచో
వడి నాకంతమె కోసివేసి పతిజా బంధంబు వోకుండఁజే
యుడు. నేనెంతయు సంతసించు. నిదియేయుత్కృష్టపహానాకీకృతం.

బ్ర॥ బిడ్డా! శోకార్తవగు నీ వేమియన్నను గాదనఁదగదు. కాని జ్ఞాన
పంతురాలవై యుండియు నజ్ఞానులవలెఁ బ్రవర్తిల్లుటమాత్ర
మంగీకరింపఁదగినదికాదు. ప్రతిజీవికిని గట్టములు కలుగుచునే
యుండును.

శా॥ బాలా! త్వద్భవబంధమోక్షకరుడౌ ప్రాణేశుకై యాత్మలో
జాలింబొందుచుఁ బెల్లు దుఃఖపడుటల్ సామాన్యమే కాని దీ
నాలాపంబుల మంచిచెడ్డలను నీ వాలింపఁగాలేక స
చ్చిలంబుక విడనుండినందుల కయో! చిత్రంబుగానుండెడిక.

- ఆ॥ జ్ఞాన యోగములకు స్వయం సూక్ష్మయంత్రైకయట్టి హరియే ప్రభువా. పుణ్యదేశ
రూపుడైన యాతఁ డీప్రపంచము స్పృశించుఁ బెంచుఁ దులించుఁ ఎకా దాస. ౭౪
- ఆ॥ నిఖిలమాసములకు నేత సనాతనుండైన శాస్త్రపాణి. యంగుళుల
అఖిలమాస దివస యామంబులందు నాహరి స్మరించి ముక్త బోధయను నుడు. ౭౫
- క॥ చాతుర్యాన్యం గృతమగు దైత్యేనూరాతిదైన ధ్యానియన నో
నాతీ! కలదు విశేషం. బేతన్యాహత్యైవ మహాహ! యేమివచించుకొ. ౭౬
- ఆ॥ భూధరాధిరాజపుత్రి! చాతుర్యాన్య సకలదాసములను సల్పు వెనుక
చేయఁబడు నమూర్తసేవ గంగాతీర్థమంజునమునకంటె మణియు ఘనము. ౭౭
- ఆ॥ ధ్యానముననుజేసి తలఁగఁ జాతుర్యాన్య సర్వమాసములను సల్పునఘనము.
అపుడుచేసినట్టి దక్షయ్యయగును శుభాశుభముల నేదియైనఁగాని. ౭౮
- ఆ॥ ఆట్లుగాన సఖి! ప్రియత్నపూర్వకముగ సల్పు టు భక్తుల జ్ఞానయోగ.
మిట్లు విష్ణురూప మెనసి నేవితమైన బ్రహ్మ మిచ్చు మెచ్చి పమపదము. ౭౯
- క॥ మూర్తామూర్తస్థితి శుభమూర్తీ! విను సావధానముగ. ఇది యెపుడుకొ
కీర్తింపఁజనదుచూ సద్వర్తనలేకున్న ముద్దులనయనకైనకొ. ౮౦
- సీ॥ తపముమున్నగునట్టి తనుశోషణ క్రియలో చలంపజాలనియట్టి యలనుకలనను
విధిదారమగుపను త్విరచించుచును సదా నిందింపఁదగియుండు నీచునకును
ప్రజ మెచ్చుకొనుటకుం బ్రకటితభక్తియై తిరుగ నేరిచిన యధీపనకును
చిత్తచాంచల్యంబుచే స్వవాక్య్యతఁడొచుఁ జరియించుచుండెడి జాల్మనకును
చెప్ప కీయోగమర్థంబుఁ జేరఁదీసి శమముఖానేక సద్గుణసంయుతునకు
చాతురకు నిత్యభక్తుని కింతి! సదుపదేశమివతె బాగుగాఁ దెలియునటుల. ౮౧
- ఆ॥ విష్ణుభక్తుఁడేని విప్రునకే కాదు చరణాదాసకుఁ జెప్పఁజనును యోగ.
మకుచియును నభిక్తుఁ డెచు! బ్రహ్మస్థానమున కనర్హుఁ. చేమియనుదు నింక. ౮౨
- తే॥ ఓతపోధన! నామీఁదనుండియున్న నీదుభక్తికి సంకసించితిని నేను.
యోగసిద్ధిని నైకొను మొనఁగినాడ భక్తి విలేగా దొకట్లుకొ ధంగిదెలియ. ౮౩
- తే॥ నాదరూపంబునను భువనములనుండు నిఖిలదేహుల శరణున నివృట్టిలు న
భూతు సారాయణుం బరుఁ బూవుఁబోడి సరిగ నెఱుఁగుము తడవేల భ్వానగమ్యు.
- ఆ॥ అతఁడే జీవశరణునందు మూర్తినిదాల్చి మాత్మరూపమునను సూర్యబింబు.
మటు సదోదితుడయి యలరు. సదాభ్యాసమునను దత్పరాత్మ పొందఁబడెడు. ౮౪
- సీ॥ హృదయపద్మంబున సదయాంతరంగుడై యెల్లప్పునివసించు నీశ్వరండు.
నాశీకనమమైన నాశీకేశంబునం దాసీనుడొఁ జతురాననుండు.

పదతలాగ్రింబునం జరమాపురాశాచుఁ బాయకవర్తిండుఁ బంటువలఁతి,
ఎడమచేవిం జేయి నెడఁబాయ వెపుడును దివ్యుఁడు ల్పంచతీర్థములును.
సకలజేహమున బలవాయుతేజముల్ నుడుట నాకసంబు వదలఁజాల.
హింధమున సువ్యవహరలంగూడ యోగియొడఁబడండు నుండు రత్నవ!

౧౬

సీ॥ నూర్వయఁ గంఠంబున నోక వీడక నూర్వ యక్షిణవాయునేత్రములయంద
కు బుగ్గవీరపురుం గూడి యనోన్మద్యంబు రాని నానాపుటకంభ్రయముల్
గురుసుకృతి లుభయులుం బాససహృద్యులగు పక్షిణవామశబ్దహ్రీహముల
అల్ల శనైశ్చయఁ డావ్యుపద్యంబున రాహువు తా గుదగంభ్రీయండు
కేళి వింశ్రీయముగ నీతీయగా యోగియాయముఁ పసింతు. నేయుజేల
పగఁగుచుండు నరటం బగునాబ్జదుకనకుల్. యోగ నుభ్యసింప నొప్పు రాక. ౧౭
కం॥ చాతుర్మాస్యంబున నోనాతి! విశేషింపి యోగి నాతితకనికా.

నోగ్రీవములునూ నీచల పగఁ బ్రీతిని నుదాహరి నాంబు విగ్రముల భగముల్.

ఆ॥ యోగి కొన్నిచేద పదకనికలయంద విశేషము మేని వెల్లవలయు

తాం కంఠంబునకేయుఁ కనత్రోఁ గుంభ్రీయ. బాకి యోగి కున్నె యంతఃకలయ.

ఆ॥ అపనిసురుడం యోగిమై. స్వదృఢసహృద్రీయంబు గొలఁచ మాపుఁ బ్రజక.

సక్రియంబుం బ్రహ్మసక్తఁడో సహృద్యుని వైక గురుని భక్తఁ డయి తరించు.

కం॥ చాతుర్మాస్యంబున నుత్ప్రీతి పితేసింది యెవఁగు మితభోగనుండై

రాతిరి సరలు సమాధి సకారతం బూను వాఁడు కలియును హరిలోక. ౧౮

ఆ॥ సిద్ధుచేయితిని చిహ్నంబోహమైనను సకతమోవిధముగాను జనము

హరికి బ్రీతిపాత్రీ నుగుచో లయంబుని యగు సమార్థ. మేమియడిగె నింక.

ఆ॥ దారిఁబాటునీరు తా గింగఁబడి ములచేతఁగూడఁ బరిచరింపఁ

బడుచు సకలభలము విడు వడువున యోగ యభ్యసింపఁబడును సమృద్ధమొదవు.

ఆ॥ ఆవిధమున యోగి యగు సదాభ్యాసంబునకలఁచి మోక్షభాజనంబు.

శుభంబుయోగి మెంతయు సేసింప జానసిగినినగు సత్పరము. ౧౯

కం॥ కెన దేవ! యుముక్షువులకు సకతాభ్యాసార్థులకును జ్ఞానపరమి

భవయోగము. సర్వోగుల యానుగ్రహమువొందునాఁడు సగు యోగి యొగి.

ఆ॥ ఆదియందు యోగి కథికమా జ్ఞానసంపత్తి : బుగ్గంబు చూర్వతీ! య

సంతరమునఁ గలుగు నజిమానిసిద్ధి. లప్తము చునంబు నీయఁజెడు యోగి. ౨౦

ఆ॥ అఖిలతాననుభవజగు పుణ్యము ఘటిల్లు యోగముననుజేసి యోయపల్ల!

సకలకారుములును సరుకూరు. పెక్కేల యోగమున నలభ్య మున్నె జగతి.

కం॥ యోగము హృదయగ్రంథిని బోగొంటు. చురుకైనవ్రువును నునుచునుకొ.

యోగింద్రుడు మదిని నాగుట లేకునరికిని నశక్తి. పేరులను నికక.

౧౩౮

ఆ॥ చెవులునూసిల్పిచ్చి చెలి! నావరూపము వెదకు చెవులు వలను బలియవలను

వ్యూరమున నుండు స్థావరచురారాగో యనుబంధైక యోగి. యుగియోగి.

కం॥ అదియే ప్రసాదాగ్రము. "శివో వాత్సవము బ్రహ్మ. " శివో యోగి.

"శివో యగ్రము బుద్ధి. " శివో నావ్యూహము మునుకుంటి!

౧౩౯

ఆ॥ భూమివాసులు ఘోష పేదాటి! యయ్యోగి. భావోన్నయందు నున్నది.

భూతసంకెండు భూమివాసులు. భూమివాసులు నుండుభూమి.

కం॥ ఈసవము వొందగలిగిన నోపాద్యతి! సుఖము కై యెలయునుగాని

ఏవట్ల యోగినిప్రసాదమును నద్ది దుర్లభం మీనాదిక.

ఆ॥ అట్లు చురుము నచర చుగు కేశవులయందు బ్రహ్మరూపమును భావించెడిది.

కేశవులయందు భావించెడి యాచరము నాన్వితము "శివో యోగి.

కం॥ యోగిశక్తిప్రదయ నాగు. శక్తియను నుండు నుండు నుండు

శక్తి యుండునట్లు ప్రాణములు భోగి కరుణచు " కేశవులయందు యాయన.

౧౪౦

కే॥ ఎటును తామసకర్మము నో యరిచిచ్చి కర్మములలోఁబ్రవీణులయి నుండు

దపుడే శీవయోగి కగును నోచునుండు చక్షురయయోగి. తోయగాక్షి!

కం॥ ఎప్పుడు చుది నిగ్రులును నెప్పుడు చురుకైనయందే దీలేహమునం

నెప్పుడు హృదయక్షయము నప్పుడు విను కర్మబంధ చురుకులభయమే.

౧౪౧

కే॥ జగుప్రకొంచునె కర్మముల్ శాంతమైన మానసులైయుండెడి మానవులకు

యోగముయైన సంగిద్ది యెలయందలను త్మోధరాధీశపుత్రి! నిస్సంశయము.

కం॥ గౌరవయుతమగు సానము సారెకు గగ మనుభవించు సన్మతి తాని

ధామని శీవయోగి వేరే హరిని వినుకలబడును శివకర్మముచే

౧౪౨

కే॥ నిర్వృణేమి త్రికములైన నిఖిలకర్మముల సకాహార జేసికలెంటును సుఖ

సుండువలనను గుణతాపాభివృద్ధి యగుటయే కాని నిత్యసౌఖ్యంబు లేదు.

ఆ॥ కర్మములకునెల్ల పైటభవద్దనుం డీశ్వరుండుగాఁగ నెఱుంగు జేసి!

అఖిలకర్మములను వాత్మయందు ద్యజింప సంస్కృతిం ద్యజించు జనము వినుము.

ఆ॥ నిష్ఠునందుండేయు వివిధకర్మార్పణం జేసికలెంటు యిద్ధతపము

అదియే పరమయోగ. మద్దియే విజ్ఞాన. మంతకన్నజెప్ప నేమికలదు.

౧౪౩

ఆ॥ అట్లు కృష్ణార్పణంబు గా నాచరించు నిగ్రులపు యోగమే యగు నిర్గుణంబు.

అజ్ఞాతంబగు శుభమిచ్చు యోగమనఁగ నట్టి నిష్కామకర్మంబై యగునుజుమ్ము.

తే॥ ఎంతవఱ కాత్మకంశమం దిట్టి విష్ణుభక్తుఁ దుదయింపఁజో యంతవఱకుఁ బిండ
దానతత్పరులైన పితృభృగుండఁ గరము సంసారమందునఁ దిరుగుచుండు.

ఆ॥ ఎంతవఱకుఁ బ్రజల కటువంటిహరిభక్తి గలుగఁ దంతవఱక కలుషములును
బీజములునుగూడ బిట్టు గర్జించెడు. నలఘుతీర్థనేవ యంతవఱక.

ఆ॥ కనులుమాసి యెవఁడు కావించు యోగంబు వాఁడె జ్ఞాని యోగివరుఁడుగూడ
ఉరుతరాధ్వరముల నొసరించువాఁడును పిష్ఠభక్తయుతుఁడు పిండ చూడ.

సీ॥ గోమేధమొనరించు గొప్పవాఁడైపోవు వాకును నియమించి వఱలుతోన

అశ్వమేధఫలంబు నవలీలఁగాంచుఁబో మది నిగ్రహించి తా మనుటతోన
సౌతామణిమఖంబుఁ జలిపినవాడౌను సంకల్పబలయంచు నలుపుతోన
నరయజ్ఞమునవచ్చు నురుక్తిలభియించుఁ గాయ ముత్సర్జింపఁగలుగుతోన
ఇంద్రియములపేరి యామైదుపశువుల హతముఁజేసి దేవుడగు నిరంజ
నుని నెఱిగినట్టి ఘనయోగి తోడే! యోగనహితు మేమియుండు నింక.

తే॥ వాఙ్మనఃకర్మవండుంబు మనసఁజేసి యోగనిష్ఠుండుగానున్న యంత్రముండు
బ్రహ్మరూపంబుతోడను బ్రకటనపుడె తా నమాప్తనిబొందు భూభరతుమా!

ఆ॥ కర్మబంధములను గడు బాధ్యమానుఁడౌ జ్ఞానహీనజనుండు సంతతమును.

జ్ఞాని కర్మములను జరుపుచు నే ముక్తనొంగు. సోయె భేద ముభయులకింక.

కం॥ ఎప్పుడు గురువులచేతను జెప్పంబడు బ్రహ్మయందు శ్రేష్ఠస్థానం

బప్పుడె ముక్తుండగుఁడఁ దప్పకనరు. డొడలెయుండు ధరిమయ నింకన్.

కం॥ ఎప్పుడు బ్రహ్మంబునఁదాఁ జప్పునఁ గలియును బనుండు సంపూర్ణుండై

అప్పుడె బ్రహ్మదుర్మునునఁ గప్పంబడి కర్మవృత్తి కనఁబడకుండున్.

తే॥ మును లవాంతరపర్యము లుత్థిష్యమన్ నెఱుంగవలయును సవ్యదా మంగళాంగి!

మఱి ప్రతిస్మృతిరతి మోక్షమాగ్ధ మరసిన్విజులుగు ర్తిరవలయుఁజూ తిన్న గాను

కం॥ నాలుగుద్వారయలచేఁ గాగ్రలెడి నగరంబుగఁగి గనవగు మోక్షం

బోలెన! శమాదులు పరిస్థాలిం త్రాగ్వాఁడులను బాయక యెపుడున్.

క॥ శమము సిద్ధిచారి సంతోషముతో సాధుసంగి మనెడిపేళ్ళ సతతమచట
నుండి ముక్తిపదము నొందించు తచ్చతుర్ద్వారగరులె నేవ్రతములు మొదలు.

కం॥ పురల వశవఱకుకొనన్ నేరుచువారలకు సిద్ధి నీలేదముఖీ!

మారమున నుండఁ దిందునఁ జేరుర కైవల్యపదము. చెప్పితి నీకింకన్.

క॥ యోగిస్థితి పుష్టు నురుక్తి క్షదతి ఫరాధరణముచేరి నగును బ్రాప్త-

మదియ నునుబడుల కగును సంపూర్ణమోక్షాన. మించు లేదు సంశయంబు.

